

శ్రీరస్తు

కళాప్రార్థనోదయము

ఇది

మొదటిసారి ప్రచురించినది

రామమహానివాసాద్వైత గ్రంథకర్తయైన నగు
పింగళి నారాయణునిచే రచింపఁబడియె.

035,1: 9,1
NA

శ్రీరామ మహానివాసాద్వైత గ్రంథకర్తయైన నగు
పింగళి నారాయణునిచే రచింపఁబడియె.

పల్లిపదము:

50
2

కొండపల్లి వీరవేంకయ్య

శ్రీసత్యనారాయణునిచే,

రచింపఁబడి.

035,1:9,1 7857

NA

Nagū Bīnglī Surnarai
Kalapurnodayam.

NA

7857

• • • • •

Please return this volume on or before the date last stamped
Overdue volume will be charged 1/- per day.

[illegible]

కళాస్ఫూర్ణోదయము

ఇది

సుప్రసిద్ధమహాకవియొ

రాఘవపాండవీయా ద్వితీక గ్రంథకర్తయొ నగు
పింగళి సూరనాథ్యునిచే రచింపఁబడియె.

శ్రీరామా బుక్కు డిపో
పుస్తకాల వ్యాపారం
మద్రాసు, ఇంకింద్రావాద్ (దక్కన్)

వల్లిపూరు:

కొండవల్లి ఫీరవెంకయ్య

శ్రీసత్యనారాయణబుక్ డిపో,

రాజమండ్రి.

౧ - - ౧ - ౦

కావీరైటు రిజిస్టర్డ్]

[వెల రు. 1-0-0.

035,1:9,L
NA

SHRIGURU VISHVARADHYA
SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY
Jangamwadi Math, Varanasi
Acc. No. 7857

పింగళి సూరనార్యుడు.

— ఈతని కలము. —

అపూర్వకథాసంవిధానవైచిత్రీమహనీయంబు ను శృంగారరసప్రాయంబు ను బుద్ధ్యవస్తువర్ణనాకర్ణనీయంబునునగు కళాపూర్ణోదయంబనుమహాకావ్యంబు నిర్మించిన మహాకవి శోభితావస్తంబసూత్రుఁడును గౌతమగోత్రుఁడును పింగళి సూరసుకవి పౌత్రుఁడును నన్నపవతిభావనల దాహిత్రుఁడును ఆమరధీనిధికి నబ్బవృక్షుఁ బుత్రుఁడును ఆమరనయొట్టినార్యుల యగ్రజుండును నగు సూరనార్యుఁడు.

ఈతండు మంత్రివంశజుఁడు. కృష్ణరాయసముద్ర గామవాసి. ఈకృష్ణరాయసముద్రము కర్నూటుమండలములోని నంద్యాలయను గ్రామమునకు మూడుక్రోసులదూరములో నున్నదట. దీని నివృత్తు పెద్దకానాల యని వాడుదురట.

— కాలము —

ఈమహాకవి కాలముం గూర్చి రావుబహదరు కందుకూరి వీరేశలింగము పంతుల వారు స్వవచనవ్యాఖ్యలములతోఁ గూడిన సందిగ్ధవచనముల ను బెక్కింటిని వ్రాసియున్నారు. శ్రీవీరేశలింగముపంతులవారు “కాబట్టి పింగళి సూరన్న నంద్యాలసంస్థానమునం దుండి కృష్ణరాజానకుఁ గళాపూర్ణోదయము నంకితము చేసినకాల మించుమించుగా శ్రీ ౧౫౬౦ వ సంవత్సరప్రాంతముని చెప్పవచ్చు” నని 246 పుటలో వ్రాసి దానికి విరుద్ధముగా “పింగళి సూరన్న కృష్ణదేవరాయని కాలములో నుండెనని యొకానొక రనుచున్నారు గాని ఆర్యీటి బుక్కరాజు మున్ననుమఁ దైన యలియ రామరాజే ౧౫౬౨ వ సంవత్సరము వఱకు నుండినప్పుడు బుక్కరాజు మున్ననుమని మనుమఁ డగు కళాపూర్ణోదయకృత్రివృత్తి యైన నంద్యాల కృష్ణరా జంతకుఁ బూర్వము నం దుండె ననుట పొసఁగ నేరవంచున వారిమాటఁ విశ్వాసార్హ మైనది కాదు. ఇతఁడు ౧౫౬౦ సంవత్సరమునకు లోపలనుండుట తటస్థంబు” అని 249 పాటయందు ను వ్రాయించియున్నారు. ఇందు వ్రాయఁబడినట్లుఁ జూడన్న ౧౫౬౦ వ సంవత్సరమునకు లోపలనుండుట పొసఁగకుండునెడల నీతఁడు కళాపూర్ణోదయమును గృష్ణరాజానకు నంకితము చేసిన కాలము ౧౫౬౦ ప్రాంతము కానేరదు. ఏమన సూరన్న చేసిన కావ్యములలోఁ గళాపూర్ణోదయము కడపటి వానిలోనిది. కళాపూర్ణోదయములోఁ—

‘మ. ఇటనుక గారుడసంహితాదికృతు లీ వింపాంశుఁగాఁ బై క్కొన
 యుట విన్నారము చెప్పినెల యవి సంస్తుత్యోభయశ్లేషసం
 ఘటనక రాఘవపాండవీయకృతి శక్యంచే రఁపంగ నె
 చ్చట నెవ్వారికి నీక చెల్లె నది భాషాకావ్యముం జేయఁగన్.’

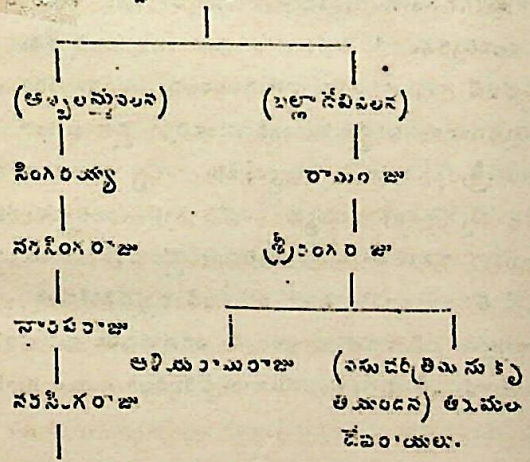
అని వ్రాయఁబడియున్న దానింబట్టి యీకబ్బము తుదికావ్యమలలోని దని తెలి
 యవచ్చుచున్నది. తుదికావ్య మగునీగ్రంథమే ౧౫౬౦ ప్రాంతములందు వ్రాయఁబ
 డియున్నయెడల రాఘవపాండవీయాదు లంతకుఁబూర్వ మే విరచింపఁబడి యుండవలె
 ను. మఱియు ను గారుడసంహితాదులు వానికంటె ను బూర్వము నిర్మింపఁబడి యుం
 డవలెను గాన నీసూరకవి ౧౫౬౦ సంవత్సరమునకు లోపల నుండితీరివలెను. కానఁ
 బంతులవారి వ్రాత పరిస్పరవిరుద్ధముగా నున్నవి.

మఱియును శ్రీ పరేశలింగముపంతులవారు పురాతనరేఖనములఁ బ్రమాణముగా
 దీసికొనక స్వకపోలకత్తిరము లగునూనాల నాధారముచేసికొని సూరనామకాలసిర్గ
 యము ను జేసి యుండిరి. పేరు “సంద్యాలరా జైనకృష్ణరాజు సదాశివదేవింఁదానికాల
 ములోనివాఁడైనందుననాతనిరాజ్యకాలము ౧౫౬౪ వ సంవత్సరమునకులోపల వారంధ
 మై యుండును.” అని సాహసించి వ్రాసియున్నారు. కాని సంద్యాలరా జైనకృష్ణరా
 జు సదాశివదేవిరాయనికాలములోనివాఁడని యెచ్చటఁ దెల్పఁబడియున్నదో వ్రాయు
 రైరి, పేరు తలందిన ట్లెదట ను వ్రాయఁబడి యుండలేదు. ఇది స్వకపోలకత్తిరము -
 “సంద్యాలరా జైనకృష్ణరాజు సదాశివదేవిరాయనికాలములోనివాఁడైనందున” అని
 వ్రాయుటకుఁ బూర్వ మాపుటయందే మొదట నీపంతులవారు “కృష్ణరాజు విజయ
 నగరము ను సదాశివదేవిరాయలు పాలించుచుండినకాలములో సంద్యాలరా జయియు
 న్నట్లు కానఁబడుచున్నది” అని వ్రాసియుండిరి. దాని కిది ప్రమాణము ను దీని కిది
 ప్రమాణము నేగాని పురాతనరేఖనము లేవియును గానరావు శ్రీ పరేశలింగముగారు రా
 మరాజభూషణునకుఁ బరగాం దున్న పింగలివారి నామ్యని బూర్పునిగాఁ జేయఁ బాటు
 పడియుండుటచే నీవిరుద్ధపువ్రాత వ్రాయువలసినచ్చినది.

రామరాజభూషణుఁడు ఆర్వీటిబుక్కరాజు ముమ్మసుమఁ డగునళియరాయరాజు
 కాలములోనివాఁడు. ఇందులకు పరేశలింగముగారే యంగీకరించిరి. కళావూర్ణోదయ
 ము ను గృతియైఁదిన కృష్ణరాజు ఆర్వీటిబుక్కరాజు ముమ్మసుమనిమనుమఁ డని శ్రీపరే
 శలింగముగారే ౨:౪ పుటలో వ్రాసియున్నారు. ఆర్వీటిబుక్కరాజు ముమ్మసుమని
 (రామరాజు) కాలపు ను చుక్క రామరాజభూషణునికంటె పేరు వ్రాసిన వ్రాతను బట్టి

కొక్కరాజు మున్ననుమని మనుమఁ డైన కృష్ణరాజుకాలమునం దున్న సింగభిమారన్న.
అంతఃకుఁ బూర్వమునం దున్నవాఁడు కావలసి వచ్చుచున్నది. ఇది యసంగత వని.
శ్రీవీరేశలింగముగారే ౨౩0 పుటలో వ్రాసియున్నారు గదా. శ్రీవీరేశలింగముగారు
తాము వ్రాసిన విరుద్ధమని వ్రాసియుండెడిరో దానినే తుదికివలంబించినవా రైరి పేరు స్వక
ప్రతిపత్తి. ఈ పురాతనలేఖనముల నన్నిన నీవివరీతిను పుట్టినందు. రామరాజభూ
షణుఁడు తన పునుచరిత్రమును తప్పిటి బుక్కరాజు మున్ననుమఁడగు తిరుమలదేవరాయ
ని కంకితముచ్చినాఁడు పింగలి మారన్న తన కళాపూర్ణోదయమును బుక్కరాజు
మున్ననుమను సుమారు డగు కృష్ణరాజున కంకిత ముచ్చినాఁడు. దీనినిబట్టి యు
భయకావ్యముల కాలము ను సులభముగా చెలిసికొనవచ్చును. తిరుమలదేవరాయఁకిని
కృష్ణరాజునకును గూటసుఁ డోక్కండే కనుక పేర కాలము ను వారిమలశక్తిమమును
బట్టియే తెలిసికొనవచ్చును. కాన వసుచరిత్రమునుబట్టి యు ను గళాపూర్ణోదయమును
బట్టియును బుక్కరాజు వంశవృక్షము నీక్రింద నిచ్చుచున్నాఁడను.
అప్పటి బుక్కరాజు.

దీని నిట్టి యావృత్తి బుక్కరాజునను వసుచరిత్రము కృతివతియగు తిరుమలదేవరా
యఁడు నాలవపురుషుఁడుఁ గళాపూర్ణోదయమును గృతిపొందిన కృష్ణరాజుజీవ పు
రుషుఁడు నగుచున్నాడు.
కాననామలు ను బైవంశవృక్షముయొక్క కనుహలముగానే యున్నవి. కాననా
దులను బట్టి యలియరాయిరాజు గొప్పతర పురుషు ను (సనాతనదేవరాయని పేర) రాజ్య

“ను. ఇటునుక గాఢసంహితాదికృతు లీ వింపాంశః గాఢై క్కొన
 రుచుట విన్నారము చెప్పినేల యివి సంస్తుత్యోభయక్షేపనం
 ఘటనక రాఘవపాండవీయకృతి తక్కువే రఁపంగ నె
 చ్చట నెవ్వరికి నీక చెల్లె నది భాషాకావ్యముం జేయఁగన్.”

అని వ్రాసుఁబడియున్న దానింబట్టి యీకబ్బము తుదికావ్యమలభాని దని తెలి
 యవచ్చుచున్నది. తుదికావ్య మగునీగ్రంథమే ౧౫౬౦ ప్రాంతములందు వ్రాయఁబ
 డియున్నయెడల రాఘవపాండవీయాదు లంతకుఁబూర్వమే విరచింపఁబడి యుండునై
 ను. మఱియు ను గాఢసంహితాదులు వానికంటె ను బూర్వము నిర్మింపఁబడి యుం
 డవలెను గాన నీమూరకవి ౧౫౬౦ సువత్సరమునకు లోపల నుండితీరివలెను కానఁ
 బంతులవారి వ్రాఁత పరిస్పరవిరుద్ధముగా నున్నది.

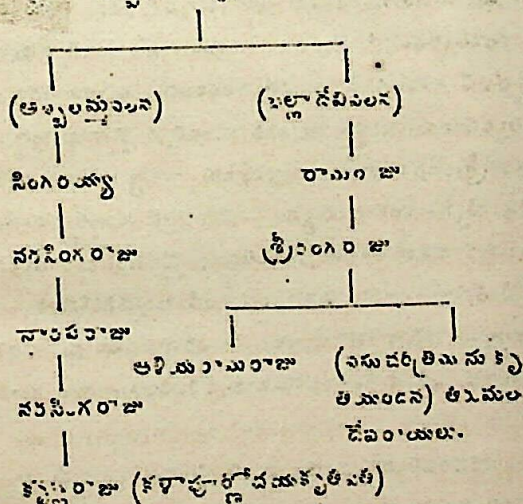
మఱియును శ్రీ పరేశలింగముపంతులవారు పురాతనశేఖనములఁ బరమేశ్వరుని గు
 పీసీకొనక స్వకపోలకల్పితము లగునూహల నాధారముచేసికొని సూరనామ్యకాలనిర్ణ
 యము ను జేసి యుండిరి. వీరు “సంద్యాలరా జైనకృష్ణరాజు సదాశివదేవరాయనికాల
 ములోనివాఁడైనందుననాతనిరాజ్యకాలము ౧౫౬౨ వ సువత్సరమునకులోపల సారంభ
 మై యుండును.” అని సాహసించి వ్రాసియున్నారు. కాని సంద్యాలరా జైనకృష్ణరా
 జు సదాశివదేవరాయనికాలములోనివాఁడని యెచ్చటఁ దెల్పఁబడియున్నదో వ్రాయు
 రైక, వీరు తలంచిన ట్లేదట ను వ్రాయఁబడి యుండలేదు. ఇది స్వకపోలకల్పితము.
 “సంద్యాలరా జైనకృష్ణరాజు సదాశివదేవరాయనికాలములోనివాఁడైనందున” అని
 వ్రాయుటకుఁ బూర్వ మాపుటయందే మొదట నీపంతులవారు “కృష్ణరాజు విజయ
 నగరము ను సదాశివదేవరాయలు పాలించుచుండిన కాలములో సంద్యాలరా జయియు
 న్నట్లు కానఁబడుచున్నది” అని వ్రాసియుండిరి. దాని కది ప్రమాణము ను దీని కది
 ప్రమాణము నేగాని పురాతనశేఖనము లేవియును గానరావు శ్రీ పరేశలింగముగారు రా
 ఘరాజభూషణునకుఁ బరపాం దున్న పింగలిసారి నామ్యని బుచ్చునిగాఁ జేయఁ బాట
 పడియుండుటచే నీవిరుద్ధపువ్రాఁత వ్రాయవలసినచ్చినది.

రామరాజభూషణుఁడు అర్వీటిబుక్కరాజు మువ్వమనుఁడగునభియరామరాజు
 కాలములోనివాఁడు. ఇందులకు పరేశలింగముగారే యంగీకరింఁడిరి. కళాపూర్ణోదయ
 ము ను గృతియైన కృష్ణరాజు అర్వీటిబుక్కరాజు మువ్వమనుమనుమఁడని శ్రీపరేశ
 లింగముగారే 249 పుటలో వ్రాసియున్నారు. అర్వీటిబుక్కరాజు మువ్వమను
 (రామరాజు) కాలపు ను చుక్క రామరాజభూషణునికంటె పిమ్మ వ్రాసిన వ్రాఁతను పట్టి

కొక్కరాజును నుండి మనుమఁ డైన కృష్ణరాజు కాలమునం దున్న సింగభూమిని
 యంతఃపురమునం దున్న వాఁడు కావలసి వచ్చుచున్నది. ఇది యసంగత వని
 శ్రీవీరేశలింగముగారి 249 పుటలో వ్రాసియున్నారు గదా. శ్రీవీరేశలింగముగారు
 తాము దీనిని విరుద్ధవని వ్రాసియుండెడిరో దానినే తుదకినలఁచెననవా రైరి విరుద్ధక
 తిథిలను నమ్మక పురాతనలేఖనముల నమ్మిన నీవివరములు పుట్టినందు. రామరాజభూ
 మివాఁడు లేని ఐదుచరిత్రమును అప్పటి బుక్కరాజు మన్తనువాఁడగు తిరుమలదేవరాయ
 ని కంక్షి ముచ్చినాఁడు పింగలి సూరన్న తన కళాపూర్ణోదయమును బుక్కరాజు
 డున్న నుండి మనుమఁ డగు కృష్ణరాజున కింకత ముచ్చినాఁడు. దీనినిబట్టి యు
 ధము కావ్యముల కాలము ను సులభముగా చెప్పికోనవచ్చును. తిరుమలదేవరాయాదిని
 గృష్ణరాజునకును గూటసుఁ డొక్కఁడే కనుక వీరి కాలము ను వారివలెకావలయును
 బట్టియు తెలిసికోనవచ్చును. కాన ఐదుచరిత్రనుబట్టి యు ను గళాపూర్ణోదయమును
 బట్టియును బుక్కరాజు వంశవృక్షము నీక్రింద నిచ్చుచున్నాఁడను.

అప్పటి బుక్కరాజు.

కృష్ణరాజు (కళాపూర్ణోదయకృతినే)
 దీనిని బట్టి యాప్పటి బుక్కరాజునకు ఐదుచరిత్రము కృతివలెయగు తిరుమలదేవరా
 యును నాలవపురుషుఁడఁ గళాపూర్ణోదయమును గృతిపొందిన కృష్ణరాజుజన్మ పు
 రుషుఁడు నగుచున్నాఁడు.

కాననామలు ను బైవంశవృక్ష కనుమర కనుపాలముగానే యున్నవి. కాననా
 మును బట్టి యనియరామరాజు గొంతరి పలుకు ను (సవాళివదేవరాయని 'చేర) రాజ్య

ము చేసినట్లు కాన్పించుచున్నది. పిమ్మట నాతని కష్టముఁ దగు తిరుమలఁ దరాయఁ
డు ౧౫౬౯ సంవత్సరము మొదలు ౧౫౭౩ వఱకును రాజ్యముచేసెను. పిమ్మట
నాతని పుత్రుఁడగు శ్రీరంగరాయలు ౧౫౮౫ వఱకు నేల యేలెను. అటుపై ౧౫౮౫
మొదలు ౧౬౧౮ వఱకు ను వేంకటరాయఁడు రాజ్యము చేసెను.

పై కాలవివరణమున కంగీకరించుచు శ్రీ వీరేశలింగముగారు సూరసామునకుఁ
మునుందే యిట్లు వ్రాసియున్నారు :—

“రామరాజు సదాశివరాజ్యసంస్థాపకుఁ డనుపేరు పొంది, పేరునకు నదాశివ
యఁడ రా జయిన ను నిజ మైనయధికారము నంతను దా నే వహించి రాజ్యపరిపాలన
ము చేయుచుండి ౧౫౬౮ వ సంవత్సరమునందు మహమ్మదీయరాష్ట్రములవారి నేన
తో తాలికోటవద్ద జరిగినయుద్ధమునందుఁ జంపఁబడెను. .... తరువాత నయిదుసంవ
త్సరములవఱకు రాజ్య మించుమించుగా నరాజకముకాఁగా నీలోపల ౧౫౬౩ వ సంవ
త్సర ప్రాంతమున సదాశివరాయఁడు స్వర్గస్థుఁ డయ్యెను. ఆ సంవత్సరమునందే
తిరుమలదేవరాయఁడు విజయనగరము ను విడిచి పెనుగొండఁ జేరి తాను రాజు నని
ప్రకటించి ప్రహెమాత సంవత్సరములో ననఁగా ౧౫౬౯ వ సంవత్సరమున పెను
గొండ రాజ్యమునందు స్థిరపడి ౧౫౭౨ వ సంవత్సరమునందు లోకాంతరగతుఁ డ
య్యెను. ౧౫౭౨ వ సంవత్సరమునకు సరియైన అంగిరససంవత్సర వైశాఖ శుద్ధ దశమి
నాఁ దాతనిపుత్రుఁ డయినశ్రీరంగరాయలు రాజ్యమునకుఁ బచ్చి ౧౫౮౫ వ సంవత్స
రమువఱకు ను రాజ్యముచేసి స్వర్గస్థుఁ డయ్యెను. ౧౫౮౫ వ సంవత్సరమునకు సరి
యైన పార్థివసంవత్సర మాఖశుద్ధ వశమివాఁ దాతనితమ్ముఁ డైనవేంకటరాయఁడు స్థి
రసమునకు వచ్చినతోడనే తనరాజధానిని పెనుగొండనుండి చంద్రగిరికిమార్చి ౧౬౧౮
వ సంవత్సరమువఱకు ను రాజ్యముచేసి సంతానహీనుఁ డై చిరమవధము ను బొందెను.”

267 వ పుటలోఁ గూడ శ్రీ వీరేశలింగముగారు పరిపరిపాలనముం గూర్చి యి
ట్లు వ్రాసియుండిరి :—

“తిరుమలదేవరాయఁ డేసంవత్సరమునందు మృతినొందెనో స్పష్టముగాఁ దెలి
యదు గాని ౧౫౭౮ వ సంవత్సరమువఱకు ను నాతఁ డిచ్చినదానశాసనములు కనఁబడు
చున్నవి; ౧౫౭౮ వ సంవత్సరము మొదలుకొని ౧౫౮౫ వ సంవత్సరమువఱకు ను ఆత
నిరెండవకొడు కయికశ్రీరంగరాజు దానశాసనములును ౧౫౮౫ వ సంవత్సరము మొద
లుకొని ౧౬౧౮ వ సంవత్సరమువఱకు ను మూఁడవకొడు కైనవేంకటవిద్యుక్త దాన
శాసనములు ను కానవచ్చుచున్నవి.”

ఇకఁ గళాపూర్ణోదయకృతిపతి యగుకృష్ణరాజ కాలముంగూర్చి విచారించుము.
కృష్ణరాయలయన్న యగుతిమ్మరాజు దానకానన మొకటి కరిమద్దల యనుగ్రా
మమునందలి యంతాళపుగుడిలో నున్నది. ఆ దిట్లు వ్రాయఁబడియున్నది :-

“కాలివాహనశకము ౧౮౯౦ శ్చయ సం॥ ఆషాఢ శు ౧౨ లు శ్రీమన్మహామర
తలేశ్వరనంద్యాలనారయదేవ మహారాజులవారి పాత్రులు, నరసింగరాజుగారి పుత్రు
లు తిమ్మయ్యదేవమహారాజులుగారు కరిమద్దల యక్కలిజేపమ్మకు యిచ్చిన భూదాన
ధర్మకాననకృమము ఎట్లన్న ను :- సవాళివరాయలు తమనాయంకరానకు పాలిచ్చి
న పెడకంటిసీమలోని పొట్లపాటిలోనికరిమద్దలగ్రామన పొట్లపాటికాలవను యిచ్చివు
న్నది తొట్లస్తవం ౩౪౦ గాక తాము యాదినం యిచ్చినతోట కి ౧౪౧ యిచ్చినకా
ననము” అని యున్నది. (ఓరియంటల్ లైబ్రరీలోకల్ కలెక్షన్స్ వాల్యం 16)

ఈకాననముబట్టి కళాపూర్ణోదయకృతిపతి యగుకృష్ణరాయలయన్న యగుతి
మ్మరాజు కాలివాహనశకము ౧౮౯౦ ఆనఁగా క్రీస్తుశకము ౧౮౬౮ వ సంవత్సరమునఁ
బరిపాలనము చేయుచున్నట్లు తెలియవచ్చుచున్నది. ఈతఁడు కృష్ణరాయలనవతియ
న్న, పెద్దకొండమాంబకొడుకు. చినకొండమాంబకమాఁడు కళాపూర్ణోదయకృతిపతి
యగుకృష్ణరాజు. ఈవిషయము కళాపూర్ణోదయములో నిట్లు తెల్పఁబడి యున్నది--

“చ. నిరవమవిక్రమంబు ను విసీతి యు నీతి యుఁ బోలెఁ దత్త్వవి
త్పరిచయము స్విరక్తి యు నుభక్తియుఁ బోలె సుయోగవర్తనా
దరవిభవంబు కాంతి యు ను దాంతి యుఁ బోలెఁ గరం బలంకరిం
చిరి తమనిత్యనేవ నరసింగయ నిద్దఱుకొండమాంబలుకొ.”

“గీ. ఆందుఁ బెద్దకొండమాంబయం దానర, సింగభూషణుండు శిష్టమతులఁ

గాంతియుతుల సుతులఁ గనియె మూర్తిక్షమా, రమణుఁ దిమ్మవిభునిరమణమీఱ.”

“ఉ. ఆనరసింగభూషణి వీర్యం బెనఁగం జనకొండమాంబయం

దానమితాభిలాషితనమాజుఁ దనూజుని గాంచె బంధునం

తానసురావనీజ సముదంచితభోగవిడోజ సూరిమై

తీర్తనవభోజ భూసునిభలేజుని గృష్ణమరాజు నున్నతికొ.”

సూరకవి యీతిమ్మరాజు ను గళాపూర్ణోదయములో విశేషముగా పల్లించియు
న్నాఁడు. ఈతిమ్మరాజు ౧౮౬౮ లో నంద్యాల పరిపాలించుచున్నట్లు తెలియవచ్చుచు
న్నది గదా. ఇకఁ గళాపూర్ణోదయకృతిపతి యగు కృష్ణమరాజు పరిపాలనకాలము
గూర్చి చర్చించుకొందము.

పింగళిసూరస చారిత్రముం గూర్చి చక్కని యుపన్యాసము ను వ్రాసిన సి. దక్షిణామూర్తి గారు తమ యుపన్యాసములోఁ గృష్ణమరాజు పరిపాలన కాలముం గూర్చి యిట్లు సప్రమాణముగా వ్రాసియున్నారు:—

“సదాశివదేవరాజుగారిసంవత్సరము (౧౫౪౨) మొదలు ౧౫౭౩ సంవత్సరము వఱకు నేల యేలినట్లును దర్వాత శ్రీరంగరాయలప్పటినుండి ౧౫౮౫ సంవత్సరము వఱకును అంతట వేంకటపతిరాయ లామేళు మొదలుగ ౧౬౧౪ సం॥ వఱకును రాజ్యము చేసినట్లును బల్లారిమండల చరిత్రముల వలన దెలియవచ్చుచున్నది. ఈవేంకటపతిరాయలు కెనుగొండయందు సింహాసనాసీనుఁడై యుండఁగ నంద్యాల ను గృష్ణమరాజేలుచుండినట్లు నంద్యాలగ్రామచారిత్రమునందు వ్రాయఁబడియున్నది.”

దీనినిబట్టి కళాపూర్ణోదయకృతిపతి యగు కృష్ణమరాజు కెనుగొండప్రభు వగు వేంకటపతిరాయల కాలమునందు నంద్యాలనుబరిపాలించుచున్నట్లు తేలుచున్నది. కెనుచరిత్రమునుగృతిపాండినతిరుమలదేవరాయని తృతీయపుత్రుఁడగునీవేంకటపతిరాయల ౧౫౮౫ సం॥ మొదలు ౧౬౧౪ సం॥ వఱకును బరిపాలనము చేసినట్లందఱు నంగీకరించియున్నారుగదా. కాన నూరనాధ్యుని కృష్ణమరాజు కాలమును నించుమించుగా నిదియే యగుచున్నది. ఈతనికిఁ బూర్వము తిమ్మరాజు చాలకాలము పరిపాలించి యుండుటచేతనే కళాపూర్ణోదయములోఁ గృష్ణమరాజు నన్నయగు తిమ్మరాజు విశేషముగా పిల్లంపఁబడియున్నాఁడు. కావునఁ గళాపూర్ణోదయము క్రీస్తుశకము ౧౬౧౪ సం॥ మన కీవల వ్రాయఁబడినదిగాని శ్రీవీరేశలింగముగారు తలంచినట్లుగా ౧౫౬౦ సం॥ ప్రాంతమందు వ్రాయఁబడినది కాదు. ౧౫౬౪ వఱకునశివరాయరాజేరాజ్యముచేయుచుండెను గదా. ౧౫౮౫ మొదలు ౧౬౧౪ వఱకును రాజ్యముచేసిన వేంకటపతిరాయల కాలములోఁ గృష్ణమరాజున్నట్లుగా శ్రీవీరేశలింగముగారు నంగీకరించుచు నొక్కమూలదానిని గూడ వ్రాసి యుండిరి:— “నంద్యాలకృష్ణమరాజు వేంకటపతిరాయల రాజ్యారంభదశలోను జీవించి యున్నాఁడట. అందుచేత నతఁడు ౧౫౮౫ వ సం॥ నకుఁ దరువాత కూడ నల్పకాలము రాజ్యమేలియుండును” అని వ్రాసిరి. (వేంకటపతిరాయల) రాజ్యారంభదశలో నన్నది మీరే చెప్పిపెట్టినది. అరంభదశకాదు. పరికించిచూడఁ దుదిదశయందే యున్నాఁడు.

కెనుగొండరాజగు వేంకటపతిరాయల కాలములోఁ గృష్ణమరాజున్నాఁడన నతనితుదిదినములలో నున్నాఁడని మానము గృహించుకొనవలసియున్నది. నూరనాధ్యునికృష్ణమరాజు ౧౬౧౪ సంవత్సరముకంటె ను నవేనుఁడని తెలిసికొనుటకుఁ దగునద

ర్యవములు కళాపూర్ణోదయమునంజే కలవు. కళాపూర్ణోదయకృతిపతి యగుకృష్ణమరాజా విశ్రుతమలతాతాచార్యవంశజనుడర్చనాచార్యపుత్రుఁ డగుశ్రీనివాసగురుని కి
మ్యుఁడైనట్లుగాఁ గళాపూర్ణోదయములో నిట్లు వణికంపఁబడియున్నాఁడు :—

“క. విశ్రుతమలతాతా, ర్యశ్రేష్ఠాస్వయనుడర్చనాచార్యశమా

జ్జీనివాసగురుచర, తాత్రయణనమర్జితాభిలాభ్యుదయనకకా.”

తిరుమలతాతాచార్యులు తిరుమలదేవరాయనిమాఁడవపుత్రుఁ డగువేంకటపతిరా
యలకాలములో (౧౫౫౧-౧౬౧౮) నాతనియాస్థానముం దుండెడివాఁ డనియు నా
యాస్థానమునందె కల యవ్వయ దీక్షుకులు వారి ప్రతి పక్షి యనియు నందఱు నెఱిం
గియున్న సంగతియే. ఈతాతాచార్యులకాలముంగూర్చి శ్రీ పరేశలింగముగారిట్లుచా
యుచున్నాఁడు :—

“రామకృష్ణకవి యవ్వయదీక్షితులవారితోను తిరుమలతాతాచార్యులతోను నమ
కాలికుఁ డయి చంద్రగిరిరా జగువేంకటపతిరాయలప్రభుత్వకాలములో నుండినవాఁ డ
యినట్లు కొన్ని నివశకానములు కనఁబడుచున్నవి. ఈవేంకటపతిరాయలు ఎనుచరిత్రము
ను కృతినందిన తిరుమలదేవరాయలయనంతరమున తనరాజధానినివిజయనగరమునుండి చం
ద్రగిరికి మార్చుకొని క్రీస్తుశకము ౧౫౫౧ వ సంవత్సరము మొదలుకొని ౧౬౧౮ వ
సంవత్సరమువఱకు ను రాజ్యము చేసినవాఁడు.”

అవ్వయదీక్షితులును తిరుమలతాతాచార్యులు ను వేంకటపతిరాయలకాలములోని
వా రనుటకు నివశకానము లనేకములు కలవు. అవ్వయదీక్షితులవారి పేనెల్లుఁ డయిన
యవ్వయదీక్షితులు చూడకకము ౧౬౨౩ మొదలుకొని ౧౬౫౯ వ వత్సరమువఱకుఁ
బాండ్లదేశము ను బాలించిన తిరుమలసాయకుని మంత్రిగా నుండెను గావున నీలకంఠ
విజయగ్రంథకర్త యగునయ్యలదీక్షితుల పేనమామ వేంకటపతిరాయలకాలములోనివాఁ
డనుట నిర్వివాదాంశము కాన దీక్షితులప్రతిపక్షి యగుతాతాచార్యులును నాకాలపు
వాఁడె యగుచున్నాఁడు.

తిరుమలతాతాచార్యులే వేంకటపతికాలములోనివాఁ డయినప్పు డాతనివంశజుని
పుత్రునికెమ్మో డగుకళాపూర్ణోదయకృతిపతి (కృష్ణమరాజా) వేంకటపతిరాయల కిక్రివ
లివాఁడు కావలయునుగదా. ఇది మనకుఁ గళాపూర్ణోదయమువలననే తెలియవచ్చుచు
న్నది. కావున సర్వవిధములఁ గళాపూర్ణోదయము చూడకకము ౧౬౧౮ వ సంవత్స
రమున కేవలరచింపఁబడినది. కాని పూర్వపుడికాదు. పింగళిమారన్న రామకృష్ణకవ్యా
డుల కేవలివాఁడు గాని పూర్వపుడుగాఁడు. ఈతనికి రామరాజాకాలములో నున్న రామ

రాజధానులును చాలపూర్వము. వసుచరిత్రము రచింపఁబడిన పిమ్మట చాలకాల మైనతర్వాతఁ గళాపూర్ణోదయము రచింపఁబడినది.

వసుచరిత్రము తిరుమలదేవరాజుని కాలమునందు విరచింపఁబడియుండఁగాఁ గళాపూర్ణోదయము తిరుమలదేవరాజుని తరువాతివాఁ డగు శ్రీరంగరాయల తరువాతివాఁ డగు వేంకటపతిరాయలకాలమునకుఁ జవర విరచింపఁబడినది. వసుచరిత్ర కృతిపతి యాద్యీటి బుక్కరాజునకు నాలవపురుషుఁ డైయుండఁ గళాపూర్ణోదయకృతిపతియాయ వపురుషుఁడైయున్నాఁడు. కానఁ గళాపూర్ణోదయము వసుచరిత్రము తరువాత రచియింపఁబడిన దనుట నిర్వివాదాంశము. ఈ కళాపూర్ణోదయము క్రీ॥శ॥౧౬౭౭ ప్రాంతము నందు విరచింపఁబడిన దనుట నిశ్చయము. పింగళి సూరన కృష్ణదేవరాయని కాలపు వాఁ డని హిందూదేశకథాసంగ్రహకారులగు వేంకటలక్ష్మణరావు ౨౦॥ ౨॥ గారు వ్రాసిరి గాని యది యనాదరణీయము.

—సూరన మతము.—

ఈసూరనకవి తా నేదైవమును గొల్పినాఁ డైన ను డన దేవుత మైన ను డన కృతిపతి మత మెట్టిదైన దానినట్లు క్లాఘించుచు నితరముల నిరసించుచు వచ్చినాఁ డు. రాఘవపాండవీయము ను గృతిపాండిన వేంకటాద్రి ప్రభుఁడు శివారాధనతత్పరుఁ డగుటచే నందు శివుని బరదైవతముగా వర్ణించి యున్నాఁడు. వేంకటాద్రివిభుఁడు విరూపాక్షస్వామికంకితముగా గ్రంథము ను జేయఁ గోరఁగా నట్లు చేసితి నని పీఠికలో వ్రాసియున్నాఁడు. ఇంకఁ గళాపూర్ణోదయ కృతిపతివిష్ణుభక్తుఁడు. వైష్ణవదాసుఁడు నై యున్నాఁడుగాన విష్ణుస్తవము విశేషముగాఁ జేయుటయ కాక వైకుంఠపురముం గూర్చి:—

“నీ. ఘటమందుఁ బటమందుఁ గారుయుక్తులఁ బెంచు దుష్టతార్కికులకు దూరమగుచు శ్రుతియందు స్మృతులందు శుష్కకర్తము లెంచు మీమాంసకుల కప్రమేయమగుచు ఝరియందు ఖరియందు జనులపీనుల నొంచు శక్తైకరతుల కసాధ్య మగుచు మృషయందు నిషయందు విషయోక్తిఁ గలహించు నద్వైతపతుల కప్రాప్యమగుచుఁ గృష్ణవిష్ణోహృషీకేశ కేశవయను, భక్తుల కొకప్పుడు ను దుర్లభంబు గాక పరగుఁ బ్రకృతివికార దుష్పర్యతరము, గురుతరానందఝరము వైకుంఠపురము.”

అని వర్ణించుటలో నద్వైతమతనిరసనముం గావించియున్నాఁడు. వైష్ణవమత పీఠిక డగు కృతిపతిని మెప్పించుటకే యిట్లు చేసినాఁడో నిజముగాఁ దాను నద్వైతవిరోధియో తెలియకున్నది. సూరన తండ్రియగు నమరన్న సోమారాధ్యకృపాలక్ష్మణుల

శివభక్తికోటితాచారుఁ డంట! ఈతని కృతినాయునుఁ డగు కృష్ణమరాఙ్గా విశ్రుతతిరు
మలతాతార్యశ్రేష్ఠాన్యమునువశానాచార్యతమాశ్రీనివాసగురువరణాశ్రయణనమార్జితా
ఖిలాభ్యుదయుఁ డంట! రాఘవపాండవీయముం బట్టి చూడ నీమూరన యు లలా
ఘేక్షణ భక్తికిలుఁ డని తెలియవచ్చుచున్నది. సోమరాధ్యక్షమ్యుఁ డగు మూరన
తాతాచార్యశిష్యునకుఁ గృతియిచ్చి యదైవము ను నిరసించి యున్నాఁడు. కాన నీ
తఁడు శైవవిశిష్టాద్వైతి కానోపు. ఆద్వైతికాని శైవమతకిలుఁడు వైష్ణవమతకిలునకుఁగృ
తి యిచ్చి విష్ణుని బరదైవముగా వర్ణించుట చనుత్కృతియే. ఈతఁడద్వైతికాక పా
పండుమతస్థుఁడు కనుకయే “శ్రుతియందు స్వతియందు శుష్కకర్మము లెంచు మీ
మాంసకుల కప్రమే యును” నని శ్రౌతస్తార్తకర్తల నిరసించి యున్నాఁడు
కాఁబోలు! ఇట్లునుటకు ను వలనుపడదు. ఏమనఁ దనతండ్రిని వర్ణించుచు “ సారతర
వైదికనమాతాచారుఁ” డనియు, “వైదికశాస్త్రసింధునిరంతరప్రమథనాత్మశుభం” డనియు,
“శ్రౌతస్తార్తపథానువర్తనుఁ” డనియుఁ బ్రభావతీకద్యుమ్నములో నుడివియుండుటచే
నీతఁడు శైవకులఁజాఁడుగాఁ డని తెలియవచ్చుచున్నది. ఇతఁఁ గళాపూర్ణోదయములో
ని వర్ణనమంత యుఁ గృతిపతిమెప్పునకై యుండు నని తలంపవలయును. ప్రభావతీక
ద్యుమ్నము ను దనతండ్రి కంకితము చేయుటచే నీతఁడు చాల శిశుభక్తికలవాఁడని
తెలియవచ్చుచున్నది.

—మూరనకవితావిశేషము—

లోకములోఁ గవిత్వ మబ్బుట చాల దుర్లభము. మనపూర్వులు—

“శ్లో॥ శక్తి ర్ని పుణతా లోకశాస్త్ర కావ్యాద్యవేక్షణాత్

కావ్యజ్ఞశిక్షయాభ్యాస ఇతి హేతుస్తదుష్భవే.”

అని కవిత్వ మబ్బుట కిన్ని లక్షణము లుండవలె నని నుడివియున్నారు. సింగలి
మూరనాన్యవం దీలక్షణము లన్ని యుం బూరితగాఁ గలవు.

ఈతనికి రచనాపాటవము సహజముగాఁ గలదు. శబ్దపరిచితియందు మేటి. ఆ
లంకారశాస్త్రమునందుఁ జాలపరిచయము కలవాఁడు. ఈతఁడు కవిత్వ ముండవలసినరీతిం
గూర్చి కళాపూర్ణోదయమునందే యిట్లు చెప్పియున్నాఁడు :—

“నీ. పానఁగ ముత్రైపునరుల్ పోహించినలీలఁ దమలోన దొరయశబ్దములఁ గూర్చి
యర్థంబు వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యభేదంబు లెఱిగి నిర్దోషత నెనఁగఁజేసి
రసభావములకు వర్ణంబుగ వైదర్భి మొదలైన రీతు లిచ్చుగ నమర్చి
రీతుల కుచితంబులై తనరారెకు ప్రాణంబు లింపుగాఁ జాదుకొల్చి

యమర సుపమాదులు ను యమకాదులు నగు, నట్టియర్థకబాలంక్రియలు ఘటించి కవిర చెప్పంగ నేర్చుచక్కవవరునకు, వాంఛితార్థంబు లొసంగనివారు కలరు.”

ఈపదై మీరనికి సలంకారకాస్త్రమునందుఁ గలపరిజ్ఞానము ను వెల్లడించుచున్నది. నిజముగా నీతనికవిత్వమునకు గుఱియై యున్నది. మఱి యు నీతఁడు కవిత్వలక్షణముం గూర్చి ప్రభావతీప్రద్యుమ్నములో నిట్లు వ్రాసియున్నాఁడు :—

“నీ... శబ్దసంస్కార మెచ్చట ను జాఁగఁగి నీక పదవైత్రియర్థకానందపలఁ బొదలఁ
దలఁపెల్ల నక్షిప్తు ను బ్రదీపితముగాఁ బునరుక్తిదోషంబుపాఠఁ బోక
యా కాంక్షితస్ఫూర్తిక యాచరించుచు ను కాళాచంక్రమక్రియఁ గడవఁజనక
ప్రకృతార్థభావంబు పాదుకొనిదుకుచు నుపపత్తి నెందునత్యుజ్జితముగ
నొకటఁ బూర్వోత్తరవిరోధ. మొదలనకుండఁ, దత్తదవయఃపాకృతార్థ్యభేద
ములు మహాకావ్యతార్థ్యమునకునొనరఁ, బలుక నేర్చుటఁబహుతఃకఫలముగాదు.”

ఇందు వణికాంబుఁబడినీతి నీతనికవిత్వము దోషరహితమై గుణమణిగఁగఱుటకు మై ప్రకాశించుచున్నది. ఈతఁడు తొల్లింటియాంధ్రకవులందఱివలెనే బాణకారిదా సాదుల సంస్కృతకావ్యములను బాగుగాఁ జదువుకొని వారియూహలఁ బెక్కింఁటిఁ ద నకబ్బములలోఁ బెట్టుకొని యున్నాఁడు.

—నూరనకబ్బంబులు.—

నూరనరచించిన కబ్బములు మూఁడు కాన్పించుచున్నవి. రాఘవసాంజవీయము ను గళాపూటోకదయము ను ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము ను. ఈకావ్యములం దున్నవీతి కలంబట్టి యీతఁడు గారుడసంహితాద్రిగంధము లనేకలు విరచించినట్లు కాన్పించు చున్నది గాని యవి యివ్వకు లభ్యములుగాకున్నవి. రంగరాట్నందముఁబట్టి చూడ నీ తఁడు గిరిజాకళ్యాణ మనుగంధమును గూడఁ జేసినట్లు తెలియబచ్చుచున్నది. ఇది యు నివృ డెచ్చట ను గానందు.

ఈతఁడు రచించిన ప్రధానకావ్యములలో మొదటి దగురాఘవసాంజవీయము ప్రసిద్ధకథ యు రెండవది యగుకళాపూటోకదయము కల్పితకథ యు మూడవది యగు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము మిత్రకథయుఁ గలవి గానున్నవి. రాఘవసాంజవీయ మితనిసాంజీత్యము ను చెబుచున్నది. కళాపూటోకదయము కల్పసాచమత్కృతి బోధచేయుచున్నది. ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము వణకసాసామధిక్యాంబు వెల్లడించు చున్నది.

—రాఘవపాండవీయము—

ఇది రామాయణభారత కథల రెండిటి జోడించి చెప్పిన ద్వ్యర్థికావ్యయము. ఇది ద్వ్యర్థికావ్యయములలో నెల్ల (సంస్కృతకావ్యములలోఁ గూడ) మొదటి దని కొందఱును నాంధ్ర ద్వ్యర్థికావ్యయములలో నెల్ల మొదటి దని మఱి కొందఱును. నుడివియున్నారు. కాని యీరెండు ను గూడనత్యములు గావు. ఇంతకుఁబూర్వము సంస్కృతమున ద్వ్యర్థికావ్యయము పెక్కులు గలవు. ఇంతకు ముందు గీర్వాణ భాషలోఁ గవిరాజకృత మైన రాఘవపాండవీయమే కలదు. దానిఁజూచి దానిసాహిత్యముం గొనియే మారన యీ భాషా కావ్య మొనరించియున్నాఁడు. రాఘవపాండవీయమునందలి యీక్రిందపద్యమువలన నిది సూచింపఁబడుచున్నది :—

“కా. రెండర్థంబులపద్య మొక్కటి యు నిర్ధింపంగ శక్యంబుగా
కుండుం దద్దతిఁ గావ్యమెల్ల నగునోహోయనం శేయదే
పాండిత్యంబున నందును చెనుఁగుకబ్బం బద్భుతం బండు ద
యేం డెవ్వఁ డిల రామభారతకథల్ జోడింప భాషాకృతికే.”

ఇందలి “భాషాకృతికే” అనుపదమును “అందుకు చెనుఁగుకబ్బం” బను పదము ను నింతకుఁ బూర్వము సంస్కృతమున నిట్టికావ్యము కలదని సూచించుచున్నది. మారన కళాపూజోకదయమునందుఁగూడ రాఘవపాండవీయముం గూర్చి ముచ్చటించుచు “నీకడెల్ల నది భాషాకావ్యముం శేయఁగి” అని నుడివియున్నాఁడు. దీనిం బట్టి దీనిని కవిరాజకృతసంస్కృతరాఘవపాండవీయమునకు నాంధ్రభాషాకావ్యముగా నెంచుచున్నారు. (చూ. పి. దక్షిణామూర్తిగారిగ్రంథము)

ఇఁకఁ చెలుంగునం దన్ననో రామరాజభూషణుఁడు మారనకుఁ జాలపూర్వకమున మన మిదివఱకే కనుఁగొనియున్నాము. రామరాజభూషణుఁడు పారిశ్చంద్రనలో పాఖ్యాన మనుద్వ్యర్థికావ్యము నిదివఱకే వ్రాసియున్నాఁడు. దానిని జూచియే మారకవి యీగ్రంథము ను విరచించియున్నాఁడు. రెండుకావ్యములందలి మొదటిపద్యములం గనిన నియ్యది తేటపడఁగలదు :—

గీ. అలరుచుజివప్రవివిత్రపేమాన్ద్రనిమధ, నగర మనితంసమఖిలభూషణగమలకు
లలితజయసంపదలఁ బొల్పు నిలుపయోధ్య, లఘుకాగ్ధిరాంబుపడిభాకలాప మగుచు.
పారిశ్చంద్రనలోపాఖ్యానము.

గీ. తెలయు నఖిల భువనములలోనచారణ, నగరి పురమతల్లి నాఁ దనర్చి
రాజ్యలక్ష్మీ మిగులఁ బ్రబల నయోధ్యనా, రాజవినుతిఁ గనిన రాజధాని. రా||పా||

మూరన తన గ్రంథములో ద్వ్యర్థికావ్య మెట్లుండవలెనో తెలిసినాడు గానఁ
నాతనిది మొదటి కావ్య మనుట యుచితముగాదు. అట్లెంచుచో మూరన తనగ్రంథము
లో మహాకావ్య మెట్లుండవలయునో తెలుపుచువచ్చినాడు గాన నీతఁడే కావ్యరచన
నకుఁ బ్రాథమికఁ జనవలసియుండును. మూరనకంటె రామరాజభూషణుఁడు పూర్వఁ
డగుటయే యాయుశమును నిర్ధారణము చేయుచున్నది. రామరాజభూషణుఁడు దన
కావ్య మనుపమాద్యుత మని తెలిపెయే యున్నాఁడు.

—ప్రభావతీప్రద్యుమ్నము.—

ఇది యీతఁడు రుద్రుని వ్రాసిన ప్రబంధము. ఇది హృద్యములగు న్యభావోక్తు
లు గలిగి మృదుమధురశైలి నొప్పి రసకజనుల కమితానందముం గూర్చునదిగా నున్నది.

—కళాపూర్ణోదయము.—

ఇది మూరన కల్పములలో నడిమిది. ఇందే యీతని కవితానైపుణ్యము నంతను
జూపి యున్నాఁడు. ఇది ఎచనములోనుండిన నొక నవల యనవచ్చును. ఇందలి కథా
కల్పనము మిక్కిలిచిక్కగానున్నది. “ఊహించి తెలియరాకుండ మూరపరాజు శ్రమఁ
గకళాపూర్ణోదయము రచించె.” అని రామకృష్ణకవి పలికినట్లుగా నొకవిధంతి కలదు.
రామకృష్ణకవి యీతనికిఁ బూర్వఁ డగుటచే నయ్యది యీతని యభిప్రాయముగా నె
న్నుటకు ఎలనుపడదు గాని మూరనకుఁ దరువాతివా రెవరో యట్లు వ్రాసియుండును. ఎ
వరు వ్రాసిన ను నియ్యది యథాథాకాకథన మనుటకు సందియములేదు. ఇందలికథ చా
లఁ జిక్కుగ నున్నది; మూలకథపంచమాశ్వాసమున పర్లింపఁబడియున్నది. ఈకవికిఁ ది
ర్యగ్గంతువులచే మాటలాడించుట బాలరచేఁ బ్రాథవ్యాకృతులు పలికించుట మన్నగు
నస్వాభావికవిషయములందు రుచియుండుటచే నిప్పటి వారి కింకలి కథ యంతగా
రుచింపకపోవచ్చును గాని మొత్తముమీఁదఁ కథాకల్పనము మనోహరముగ నున్నది.
ఈతఁడు రామరాజభూషణుని జూచి యీతనిపలఁ దనకావ్యములలో నాటకశైలిఁ దె
చ్చిపెట్టికొనినాఁడు. ననుచరిత్రమునందు విహాసభావము తెచ్చిపెట్టఁబడినట్లే యిందునుగ
లఁడు. రామరాజభూషణునిపలెనే యీతఁడు ను జిత్రకవిత్వరచనమునందుఁ జాల య
భిలాష కలవాఁడు. ఈతఁడు ప్రభావతీప్రద్యుమ్నములో ఐర్ల నాంశమనందుఁ గ్రాత్త
మార్గము త్రొక్కినను దీనియందు మాత్రము తొల్లింటికవుల మార్గముననే పోయినాఁడు.
ఇతఁడు ను బూర్వకపుటవలెనే ననుమోచితముగఁ గ్లిప్తరచనయం దింపు కలవాఁడె కా
ని వేఱుకాదు. కావుననే తెలుఁగువాక్యములవలెఁ గాన్పించు సంస్కృతవాక్యములను వి
లోమముగాఁ జదివిన నొక యర్థమును ననులోమముగాఁ జదివిన వేటొక యర్థమును

వచ్చుపక్షములను విరచించియున్నాఁడు. నందళ్ళను ఒట్టి యిట్టివి వ్రాయటయుఁ బ్రాధతయే.

ఈ కావ్యము ను దనవార్ధకనశలో విరచించిన ప్రభావతీరద్యుమ్నము పఠఁ గేవల శృంగారపురుషులకు రుచించునట్లు మాత్రము చేయక నడుమనడుమనేదాంతవిషయములఁగూడఁ తొప్పించి దీనినిసర్వవిధముల స్తవనీయమగు సుతమమహాకావ్యముగా నొనరించియున్నాఁడు.

కావున సీగ్రంథము శృంగారరసప్రాయంబును బుణ్యకస్తువర్గహాకిర్ణసీయంబు ను నై యిహపరముల రెంటికి ననుకూలించునదియై విరాజిల్లుచున్నది.

కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్య.

❧
విజ్ఞాపన.

వివృద్ధ్యులారా !

మేమీ కళాపూర్ణోపయము ను జక్కఁగ ముద్రింపవలయునని సంకల్పరమునుండి ప్రయత్నము చేయుచున్న ను మంచిప్రతులు దొరకక కొన్ని దినములను సవరించుటలోఁ గొన్ని దినములను జెల్లి నవి. సాధ్యమైనంతవఱకుఁ జాలభాగము శుద్ధప్రతిగాఁ జేయవలయు నని మేము పడిన శ్రమ దీనిం జదివిన పండితులకు విదితము కాక పోదు. కొందఱు మామిత్రులు కఠిన పదముల కర్థములు (పాఁడురంగవిజయములోపల) వ్రాయింపవలయు నని చెప్పిరి. కొందఱు కథ చిక్కుగా నుండును గావున సంతేషముగా నిందు మొదట జేర్పఁడని నడిచిరి. కాని మేమిది ముద్రించుట కిచ్చిన సరస్వతీ ముద్రాక్షరశాల మేనేజరు కొత్తపల్లి సూర్యరావుగారి యనారోగ్యము చాలకాలమునుండి మేముచేయు నాలస్యమునకు మఱింతతొడగుటయు నిదివఱకు బహుదినముల క్రిందటనే యార్యమతబోధిని పుత్రిక యందును సరస్వతియందును నవిరకాలములో వెలువడునని ప్రచురించియుండినప్పటికి నట్లు చేయలేకపోవుటయు ముచ్చఁ ద్వరపెట్టినందున మాన్నే హితుల యాలోచనమును వెంబడించుట కనమృతము మైతిమి. ఇందలి రివ యాశ్వాసము లోని 157-170 పద్యములకు రాజమహేంద్రవరము గవర్న మెంటునర్వకశాఖలలోని సంస్కృత పండితులు బ్రహ్మశ్రీ ఆకుండి వ్యాసమూర్తికాస్త్రిలవారువ్రాసిన ప్రతిపదార్థములనొకమిత్రునివలనఁ బడసితిమి. దీని తెలుఁగర్థము మండపేటనివాసులు దేవులపల్లి నృసింహకాస్త్రిలు గారువ్రాసియిచ్చిరి. శతావధానులు బ్రహ్మశ్రీ దివాకర్ల తిరుపతికాస్త్రిలు గారును ది

కావునము ఆర్. సి. హెచ్చి ప్రాన్యులులోనియాంధ్రపండితులు బ్రహ్మశ్రీపురాణపంజ
మల్లయ్యకాస్తులుగారు బ్రహ్మశ్రీ కాశీభట్ట బ్రహ్మయ్యకాస్తులు గారును అగ్ర్యమతబోధిని
పత్రికాధిపతులగుటుట్టూరి గోపాలదాసుగారునుజామర్లకోటబ్రహ్మశ్రీ వింజమూరి రామ
మూర్తి గారును మాకమితనహాయమునరించిరి. మఱియు బ్రహ్మయ్యకాస్తులుగారుద్యోగమున
దీక్షితలేనివారయ్యును మాకొకమహాపదవింపలిపీఠికనువ్రాసియిచ్చిరి- ఇందఱుపండితు
లకు మాయందు లోకమునందు నవ్యాజునుగువాత్సల్యముకలదు కావుననేచేసినయత్నము
నిరాటంకముగ నెఱవేడిన దని యుప్పొంగుచు నీపండితుడుడలి కనేకకృతజ్ఞతానె
దనము లొనర్చుచున్నారము. ఇంతకంటె లోకోపకారమే ముఖ్యముగాఁ గల యీవి
ద్యవ్యర్థుల కేమియుపకృతియుం జేయఁజాలము.

ఎంతశ్రద్ధగాఁ జూచినను మావలనఁ గలిగిన లోపము లనేకము లిందుండవచ్చును.
చేత్రులు వానిని మన్నింపఁ బ్రార్థితులు.

ఇట్లు

విద్యార్థి ధేయులు,

పి. వి. రమణయ్య అండుకో.

గుంటూరు.

—నవరణ.—

62 పుట	83 పద్యం	1 బంతిలో	కనవుబట్ట	కనవుబట్ట
64 ,,	101 ,,	2 ,,	వారస్త్రీ-	వారస్త్రీ.
120 ,,	50 ,,	,,	కటా-	కదా.
		3 ,,	జాగిలంబరై	జాగిలంబరై

పుటలో 38 పద్యము పిమ్మటను “అనినవిని” యనియే మైనఁగొంతయుండవ
లసి యున్నది.

శ్రీమదుమారమణాయనమః.

కళాపూర్ణోదయము.

ప్రథమాశ్వాసము.

లావణ్యవతీమచన్వితఃకాశ్చీరప్రభాచారువ
క్షోలంకారమణిప్రకాండము నవీనార్కండుగా నస్తనో
నాశీకావిరతప్రభాతమగుచు న్భాసిల్లతత్వంబు నం
ర్వాలశ్రీనరసింహకృష్ణవిభు నిత్యశ్రీయుతుం జేయుతన్.

1

చ. ప్రమదవిలాసనర్తనవిభాసురగోపకీరమూర్తిలోఁ
దమ కిలువేలు పై వెలయుతాండవకృష్ణపదాబ్జనేన ను
త్తమతనయాదినంపదలు తామరతంపర లై ప్రవర్ధిల
నమణఁ దనయ్యఁగావుత ధరన్నరసింగయకృష్ణఁ జెంత యున్.

2

మ. పలకే బ్రాపలికిం గుచన్త బకసేనాలోలతం బోవఁ డా
పలికే ల్లింగువ మాన్వ నల్క నది తత్సార్వపు లేఁజెక్కుఁ గో
మలపాదంబును ముట్టుచున్వలచుబ్రహ్మం బర్ధనారీక్షయం
డెలమి నిత్తముఁ బ్రోయఁ గృష్ణవసుధాధీశు న్నిసింహోత్తజన్.

3

చ. ఆనయయఁ బ్రేమనంధిలఁగ నాన్యచతుష్టయయాగపద్యచం
బనభునకాంక్షఁ బోలె నిగమంబులఁజేరిట నాల్గరూపులం
దనరెనుభార్యమాట జవదాఁటక నృప్తి యెనర్పవారిజా
ననుఁడు నృసింహకృష్ణవిభుఁ బాలఁ జిరాయువుఁ జేయుఁగావుతన్.

4

చ. ఒనరఁగ మార్ద్యలోకముననుండి ధర్మినికి డిగ్గంగంగ
న్తనసిజతైరిచూలియు హిమక్షీతిభృత్కటకంబుఁబోలె శో
భనరసభవ్యకావ్యమయభారతికి న్వనతిస్థలంబు లై
తనరెనువామలూరుభవతాపను సాత్యవతేయుఁ గొల్చెదన్.

5

చ. పలుకఁ దలంప దవృత్తలగుభారతరామకథార్థముల్ విభా
సిలఁగ నరంజిపం జొలిచి చేతికి నిచ్చినరీతి నాంధ్రనా

కృపలలితశక్తి నందఱకు సుప్రథితంబులు చేసినట్టిద

స్వల నుతియింతు నన్నయబుధోత్తముఁ దిక్కన నెట్టునల్కవిన్.

6

ఉ. మెచ్చి యొకింతగౌరవము మెచ్చకయుండి లభ్యుత్పలేశముం

దెచ్చుటకు న్నమధురై కృత్రికియకుం గుకవిత్వగర్వితుల్

తచ్చరితం బుపేక్ష కుచితం బగుఁగాక నగంగనైన వా

క్రచ్చి యజాగళస్తననగోక్రూల వారల నెన్న నేటికిన్.

7

సీ. విశ్రాంతి విరతి గావించక సారవత్సహిత్యసౌమనస్యంబు రఱిగి

నమయంబు దప్పక శ్రవణకతోరంబు లై నశబ్దముల నత్యాకులాత్మఁ

జేయక నత్పరిచితసుకుమారవాక్సరళితాభిప్రాయఁగా నొనర్చి

పదబంధశిథిలఁ బాట్టిల్లఁగానీక యేచందములయందు నేమరిలక

పరఁగు కవియు దోహకరుఁడును యశము దు, గ్ధమును బడయు నట్లు గానినాఁడు

కృతిదురాప మొదవుఁ గీర్తియుఁ బాలు నీ, కుంట కాదు హానయొగ్యఁ జేయు. 8

ప అని యిచ్చదేవతాప్రార్థనంబుఁ గావించి సుకవులసేపించి కుకవులుపేక్షామూల్రదండ్యు

లగుట భావించి నకలలక్షణలక్షితం బైనమహాప్రబంధంబు కీర్తికారణం బనియు ని

తరం బవహానకారణం బనియు మాహించి యొద్దియేని యు నొక్కనరనప్రబంధని

బంధనంబునకు జాతకాతూహలండ్లనై యుండునంత.

9

సీ. తనకీర్తి నకలదిగ్దంతిదంతానంతకాంతిపత్తికిఁ జెలికత్తె గాఁగఁ

దనప్రతాపంబు మార్తాండమండలచండిమోపదేశమునకు నొజ్జ గాఁగఁ

దననీతిపన యుగంధరభట్టిచాణక్యఘనచాతురికి నిదర్శనము గాఁగఁ

దనవిలాసంబు కందర్పేంద్రనందనవార్తకు ఖండనవాది గాఁగ

వెలయు మనుమార్ద్రవర్తనావిరతివిహిత, ధరణిపరిపాలనాపరిస్ఫురితరాజ్య

వైభవుండు నృసింహభూపరసుతుండు, జిహ్వుతుల్యుండు నంద్యాలకృష్ణవిభుఁడు. 10

ప. అనర్ఘ్యమణిమయాభరణకీర్తిరితదిగంతరుండు ను, గంధపారకస్తూరికాద్యమలేపసౌ

రభసంవాసితపర్యంతభాగుండు నగుచుం జెలువుమీటి కొలువుకూటంబున గురుశక్ర

నీతిచాతురీవిఖ్యాతివంచనాచుంచుచుచాంగనయజయాతిశయభూషితశేషుషీవిశేషవై

యాత్యులగునమాత్యులు ను, నదనూచానసంప్రదాయసిద్ధాధ్యయనశుద్ధిగతిమపిపూ

ర్ణశక్తి విభ్రాజమాననానావేదమంత్రతంత్రసంతాయమాన కాంతికర్మదూరవారితదైవి

కాత్యాహితు లగుపురోహితులు ను, గాజాదకాశిలగౌతమీయజైమినీయ వైయాసి

కసారంజలతంత్రరాధాంత పూర్వపక్షవైపరీత్యకరణచణ యుక్తికల్పనానల్పకల్పిత

ప్రతివాదిబుద్ధివిధ్వంసు లగువిద్వాంసులు ను, బ్రాహ్మపాద్యవారాహవైష్ణవమత్స్య
చూర్కంజేయభాగవతబ్రహ్మకైవర్తకార్తగారుడస్కందాది నిఖిలపురాణ కథాకథ
నపాండిత్యపరితోషితాంతర్వాణికు లగుపౌరాణికులు ను, నాశుమధురచిత్రవిస్తారకవి
తావిజృంభణస్తంభిత బాణభవభూతికాలిదానమధ్యవిఖ్యాతిగౌరవు లగుకవులు ను,
బహువిధపురాతనశ్వాతిషసిద్ధాంతసంఘర్ష నిశితమతిచతుఃమనమధిగతకళాకాష్ఠానిమే
షాదినూత్ననూత్నతరనూత్నతమకాలకలనాకాశలప్రకాశకీర్తికు లగుమాచూర్తికు
లు ను, ధన్వంతరివస్త్రచరకప్రముఖనిఖిలాద్యవైద్యవైశారద్యదృష్టాంతభాజనాయు
త్సేదవేదిత్యవైభవాలంకారు లగునగదంకారులు ను, విశ్వావసుకుంబురునారదాంజ
నేయభరతమతంగకోలాహలదత్తీలప్రభృతి గాంధర్వకాశలగౌరవస్థరణకారణగాన
మాధురీధురీణతాప్రీణితబుధశ్రేణికు లగువైణికులు ను, రూపలవణ్యవిభ్రమవిలాస
విభవవిస్తాసితవివిధజనస్వాంత లగువారకాంతలు ను, నిరంతరపరిణతఃసమువిధప్రహ
రణప్రణకిణగణకాతన్యఖండిత కంకటాక్షవక్షోవిభాగజోఘువ్యమానశౌర్యపాహసో
ద్భటు లగుభటులు ను, యథోచితప్రదేశవర్త లగుచంద్రులను, కేత్రచాస్తజననమా
ఖ్యాననందర్శితసామంతకుమారుల సేవలు కటాక్షచానభావజాదుల నాదరించుచు గీ
తవాద్యతాళానువర్తివర్తకీసర్వనప్రవర్తనంబు లవధరించుచు ననేక విధరాజ్యకా
ర్యవినియుక్తు లైనయధికారిపురుషులవిన్నపంబు లాలించుచు వందిబృందవత్సమానవి
రుదావళిప్రబంధబంధురకబార్ధచమత్కారింబులు పరికించుచు నొడ్డోలగం లై కూ
ర్చుండి కార్యప్రసంగవశంబన.

11

సీ. శోభితావస్తంబసూత్రు గౌతమగోత్రు సుచరిత్రుఁ బింగళిసూరసుకవి
పాత్రు నన్నపవతి భావనదాహిత్రు నమరధీనిధికి నబ్జమకుఁ బుత్రు
ననుజన్తు లైనట్టి యాసురన యెఱ్ఱనార్యులు భక్తిసేయంగ నలరువాని
సత్కన్యారచనావికారదుం డగువాని మారననామవిభ్రాంతిని నన్ను
ప్రియమనంధిలంగఁ బిలిపించి బహువస్త్ర, భూషణాదిదానములఁ గరంబు
సంతనం బొనర్చి యెంత యు గౌరవ, మెనఁగ మధురఘోషితి నిట్లు లనెయె.

12

కా. నీచే నొక్కమహాప్రబంధముఁ గడున్నిర్నిద్రసారస్వతీ
లాచిత్రం బగుదాని నోయనఘ వాలాయుంబుఁ జేయించుకో
మాచిత్రంబున వేడ్క యుండు నది సీమాధుర్యధురోధువా
న్వైచిత్రి స్పృశంబు చేయుము సుధీవర్ధంబు లోహో యుగ్గ.

13

- మ. ఇటు ను న్నాడుడనంహితాదికృతు లీ వింపాండఁగాఁ బెక్కిన
 దుట్ట విన్నారము చెప్పనేల యవి సంస్తుత్యభయశ్లేషనం
 ఘటన వ్రాసువపాండవీయకృతి శక్యంచేరచింపంగ నె
 చ్చట నెవ్వారికి నీకె చెల్లె నది భాషాకావ్యముం జేయఁగన్. 14
- క. ఆని యాదరణము మిగులం, దనర నియోగింప నేను నాకొలది గనుం
 గొన కీయకొంటిఁ దగ నా, యనఘుఁడు సంకల్పసిద్ధుఁ డనునమ్మికచేన్. 15
- ప. ఇన్విధంబునం బూని యప్తప్రభువు నగారవనియోగంబునకు ననుగుణంబుగ మహి
 యశక్త్యనిసారంబున విచారింపి యపూర్వకథానవిధానవైచిత్రీమహనీయంబు ను
 శృంగారరసప్రాయంబు ను బుణ్యవస్తువెల్ల నాకన్గనీయంబు ను నగుకళాపూర్వోదయం
 బనుమహాకావ్యంబు నిర్మింపం గడంగితి నట్టిమదీయకృతి కధీశ్వరుం డగుచుం బెం.
 పొందు నంద్యాంకృష్టభూవిభునివంశావతారం బెట్టి దనిన. 16
- గీ. నకలకువలయుపాలనైశ్వర్యయుతుఁడు, చండధామకృతకీర్తనుఁడు నైన
 రాజచంద్రుండు జగతిఁ గరంబు వెలయు, సంతతోదయసౌభాగ్యకాలియగుచు. 17
- గీ. అత్రిలోచనభవుఁ డయ్యు నతఁడు మీఁతె, నపరిమితతారకావళి కధిపుఁ డగుచుఁ
 బాఁద్రిలోచనభవుఁ డయ్యు ధరంగుమాచుఁ, డేకతారకజయ మొందు లేమియగుచు.
- క. ఆనంద్రునివంశంబున, భూచంద్రుం డారెవీటిబుక్కనరేంద్రుం
 డాచక్రవర్తకైల, త్వచక్రమ్కారి కీర్తిసాంద్రుఁడు పుట్టెన్. 18
- క. ఆబుక్కనృపాలునిచా, హామయుకొలంది తదసిహతరిపువర
 ప్రాబల్యనిరాకృతనల, కూబరునకఁ బెలియుఁ డెలిసికొనఁగలఁ జేనిన్. 20
- ప. మతి నజుఁ డందురూపమున మన్నఘఁ డందు నయోన్నతి స్పృహ
 స్పృతి యనుచు న్వదాన్యతను భానుసుతుండనుచు న్నుతించునా
 ర్యతతి నిరంకుశాః కవయ యం చది యోర్పుట గాని బుక్కభూ
 పతికి నముండు లేడు తలఁచ న్భవనంబుల నేగుణంబులన్. 21
- క. పావనగుణ యగునబ్బల, దేవిని గుణశీల గుణనిధి న్నజీ బల్లా
 దేవిని వివాహమయ్యె మ, హావిభవుఁడు బుక్కనరవరాగ్రణి వేడ్కన్. 22
- క. అందు ను బల్లాదేవికి, నందను బుదయించి రింద్రనందనసదృశుల్
 చందనవికదయశు ల్గం, క్రందనవైభవులు రామరాజప్రముఖుల్. 23
- ఉ. భూమహానీయశీలుఁ డగుబుక్కయయగ్రవహుటి కబ్బలాం
 బామణికిం జనించిరి నమస్త గుణాధ్యుఁడు సింగరయ్య యు

- నామవిభుం డహోబళధరారమణుండు ను విక్రమావ్యయో
ద్దామత నొప్పనీతికి నుదగ్రజయాభ్యుదయంబులు బలెక. 24
- ఉ. అందు ను సింగభూరమణుఁ డౌబళదేవిని బెండ్లియాడి సం
క్రందనతుల్యవైభవులఁ గాంచెఁ దనూజుల మువ్వుర స్వధా
నంపదిధాయినిర్మలగుణప్రకరు న్నరసింగరాజు శ్రీ
నందనతుల్య నారవిభు నవ్యభూరపుఁ దిమ్మపార్థివుక. 25
- ఉ. వ్రాలినకీర్తిఁ బెంపెనఁగి వారలలో నరసింహరాజు నం
ద్యాంబుపురాధిపత్యవిభవాలిశయంబు వహించి మించె ను
ద్యేలనిరూఢి నెల్లెడల విశ్రుత మై తనవంశ మెల్ల నం
ద్యాంబుపదప్రసిద్ధిఁ దనరాదు నెంతయుఁ దేజరిల్లఁగె. 26
- క. ఆనరసింగశ్రీతిపతి, మానవతీతిలక మైనమాదమదేవి
న్భూతుతనమన్త గుణల, శ్రీనిధిఁ దగఁ బెండ్లియాడఁగి ర్తి కలిర్చెక. 27
- నీ. మందారమందాక్షసంధాయిదానప్రసిద్ధుండు సింగరశ్రీతివరుండు
గర్వితారాతివోర్గర్వనిర్వాహణోదీర్ఘుండు నారధాత్రీవిభుండు
భూభువనప్రళంసాభిశోభితమహాప్రాభవాధ్యుండు కుమారాబకుండు
శరదించుచంద్రికాపరిశుద్ధవిశాననస్ఫురదనర్తశక్తి వరదరాజుఁ
బ్రచురవిక్రమరఘుపతి రఘుపతియును, దనయు లేవురు గల్గి రుదాత్త నకల
గుణగరిష్ఠులు నరసింగకుంభినీత, లాధినాథున కమృదమాంబయుండు. 28
- క. నరసింగవిభునిసింగరి, నరవరుఁ డనమానుఁ డధికనయసారత ని
ర్భరశూరత నతిధీరత, నరు దగుదానక్రియావిహారత నిలలోక. 29
- క. నారాయణభక్తుఁడు నుజ, నారాధనపరుఁడు జలరుహాక్షిమమనో
నారాదుఁడు నరసింగయ, నారావనిపాలకుండు నరవిభుఁ డాజెక. 30
- నీ. స్వారాజభావంబు కారణంబుగ నేమొ శక్రండు నెలవున జడియ కునికీ
మిత్రపుత్రతఁ దాను మిత్రుండ నని యేమొ యముఁ డాత్మపురమానఁ దెమల కునికీ
వాసుదేవేనామదానూఢిచే నేమొ జలభర్త దనవీరుఁ గలఁగ కునికీ
తల్లడం చేల యేధనదుండ నని యేమొ ధనరాజు నిజపురిఁ దలఁగ కునికీ
తమకు మఱి దిక్కు లేమిని దలఁకి యేమొ, కడమనలుపురు మూలల నడఁగి యునికీ
వీరవరుఁ డైననంద్యాలనారవిభుని, యాజ్ఞాఘోరభేరిధ్వను లకరునపుడు. 31

చ. వగ లనుకృష్టమాత్రము నభివృద్ధిమందు నిజంబు నారభిమా
జగదధిపత్రతాపగుణసంపదచే రవి తత్పరమానుగాఁ
దగునె నుతింప నారవి ప్రతాపమహాత్మ్యముచేతఁ చేర్చుచుం
బగ లొక నాఁడు దప్పక యపారతఁ జూపుడుఁ గాక మానునే.

32

చ. వవలక యుక్తకేంద్రునినవాయుబరీదు నడంచు దుర్జయం
గురుచనముల్ తల్లడిలఁ గొట్టె మహాద్భుతసంగరంబులొ
నెదిరిచి కొండపిటికడ నెవ్వరు సాటి విచిత్రకార్యసం
పదచని నారసింహవిభుపట్టికి నారవృషాలమాళిన్.

33

సి. శ్రీవిష్ణుపదభక్తిచే ధర్మసంపత్తి ధర్మసంపత్తిచేతను జయంబు
జయసిద్ధి చేత నుజ్జ్వలబాహుకార్యంబు కార్యగౌరవముచే జతురవీతి
నీతి వెంపున మహానీయసామ్రాజ్యంబు సామ్రాజ్యమహిమచే శాంతిగుణము
శాంతిచే వేదాదినకలనద్విద్యలు విద్యలచే బుద్ధివిలసనంబు
దానపాత్రవివేకంబు దాన నీగి, దానఁ బ్రవిరులకీర్తి యుఁ దానఁ గులము
ప్రేమ నత్యంతము నలంకరించు కొనియె, భరిత నంద్యాలచారభూపాలకుఁడు. 34

చ. ఘనతరదానచాతురిన కాదు శ్రుతిస్మృతికాస్త్రనైపుణం
బున ను బుధానురంజనఁడు భూరిశుచిత్వమునంద కాదు శో
భనపుఁ బ్రతాపనంపదను బావకుఁ దానరసింగభూషనం
దనఁడు కుమారయోబవసుధాతలనాయకుఁ డివ్వసుంధరక.

35

ఉ. సాత్వికతాపరాచులుఁడు నత్యవచస్కుఁడు దానకాలి దో
న్నత్యవిస్మంభితుండు రణకార్యధురీణుఁ డకల్మషుండు ధీ
రత్వము మన్నిపట్టు చతురత్వనిధానము నీతిపద్ధతీ
తత్వవిశారదుండు వరదక్షిణిపాలుఁ డబ్బాలుఁ డెయ్యెడక.

36

క. కరుణాఘనపీక్షణమున, కరణాగతరక్షణమున సంగరకౌర్యా
భరణాహితక్షణమున, దిరముగ రఘుపతియ రఘుపతిం దలపోయక.

37

గీ. అందు సింగరయ్య యనవద్యగుణ గౌరీ, మాంబఁ బెండ్లియాడి యాత్మజాలను
గనియె నారసింహజననాథు రఘుపతి, త్రైతకేంద్రు నోబమనుజవిభుని.

38

క. ఆనారసింహవిభుఁ డన, మానగుణుఁడు రఘుపతిక్షమావహుఁడు యశ
శ్రీనిధి యహోబళాభ్యధ, రానాథుఁడు నకలగుణవిరాజితుఁ డెయ్యెడక.

39

- క. ఆమువ్వురిలో నగ్రజుఁ, దై మించునసీహునకుఁ దడంగన యగుక్రి
రామంబకు నుదయించె ను, హామతి నావలిచినాబళాఘ్నిఁడు వెలయెన్. 40
- ఉ. దేవిభంకు భోగమునఁ దీవమయూఘుఁ డఖండచండలే
జోవిభవంబునం దపననూనుఁ డనూఁడితీర్తి పెంపునం
దైవతమేదిసీధరము ధైర్యమహత్వమునం దలంపఁ గా
నావలిచిన్నయోబమనబాధివముఘ్నిఁడు రాజమాత్రుఁడే. 41
- క. ఇది సింగరయ్యనంతతి, తదనుజాననుజుఁ డగునోబధరణిపుంకా
భ్యుదయక్రమ మభివర్ణిం, చెద నిక భువనప్రసిద్ధి చె న్నెనఁగంగన్. 42
- గీ. ఆమూరయోబభూకాంతుఁ డింపుతో, బెండ్లియాడె గుణగభీరచరితఁ
దిరుచులంబు నెండుఁ బరమపాత్రివత్స, పావనతఁ దనర్చుభాగ్యనిధి. 43
- సీ నానాగుణైకసిధావంబు నా నోష్ఠపరసింగమేదిసీవాభవర్య
నిష్ఠంపుఁగీర్తులఁ దద్ద యు విలసిల్లు నట్టి పెద్దయహోబళాధిపతిని
నాదిమన్వగతి మేదిసీజములఁ బోదిసీయుచు నోష్ఠపాదవిభుని
నన్నుతోన్నతవృత్తి నెన్నికఁ గన్నట్టి చిన్నయహోఽశ్శీతితలెండు
సారతరిచారుచారిత్రు సారస్వపుని, నాకుమారాబళుండు తిష్ఠాంబయందుఁ
గనియె నేవురు సుతుల సత్కాంతియుతుల, పిమ్మనేవాభిరతులఁ బ్రవీణమతుల. 44
- క. అందు నరసింగవిభుఁ డిం, పొందఁగఁ దాఁ బెండ్లియాడె నుభయకులక్రి
సాంవర్యగుణచరిత్రము, లం దిర మై తనకుఁ దగిన లక్ష్మీదేవిన్. 45
- సగ్ధర. అలక్ష్మీదేవియం దాయతమతి నరసింగావసీతుండు గాంచెం
ద్రోహాకృష్ణుత్తుల న్నందనుల నురుయశోభవ్య నోబాహ్వయత్న
పాలోత్తంసుం గవిత్వప్రముఖబహుకళాపారగుం డిష్టరాజం
బాలాదిత్యోపమానప్రచురతరచుచిస్సారు నారక్షితీంద్రున్. 46
- ఉ. వై భవజ్యంభరావమతపానవుఁ డిందుముఖీనవినచే
తోభవమూర్తి కల్పవదిదూరుఁడు నిత్యరమావిహారి
లాభవనాయమానసువిలాసకటాక్షనిరీతఁ దాకుమా
రాబళు నారసింహసుతుఁ డాబళు నెన్నికకెక్కు నెంత యున్. 47
- కా. అత్రాసోజ్జ్వలకూరతాగుణకమారాహోబళత్వపన
త్పుత్రక్రివరసింహతిష్ఠవిభుకీర్తు ల్లేటి యత్యంతవై

- చిత్రిం దిక్కుటల న్నటింప నది చా కీలించుచున్నట్లు త
త్సాక్షాత్కారనరస్పృశీనతి నటించుచున్నారా డ్విహ్వల౯. 48
- క. ఏనీమ నెదురులేక వి, భాసిలు నంద్యాటతిష్ఠపార్థివులము
ల్యాసిగల యతివిభాసి, ప్రాసాదులతోడ నత్సృజింధములగతి౯. 49
- ఉ. భూటలనాలలామ కడుఁ బా ల్పెనలాలెడువేడ్కతోడ నం
ద్యాటకుమారయోబనర నాభునృసింహునినారశారి యు
త్రాంభుళాగ్ర మెక్కుట యుఁ దక్కక యెక్కెఁ దదీయకీర్తి యుం
బాలసుమేరుశృంగము నపత్నికి మచ్చర మెచ్చకుండునే. 50
- గీ. ఆతనిపిన్నతండ్రి యగు పెద్దయోబభూ, నానుకుండు గాంచె నందనులను
పారసుగుణమణివయోరాశి నుద్దండ, యాబళేంద్రుఁ జిన్నయాబఘునిని. 51
- ఉ. ధీరజనాభివర్ణుఁడు తదీయకనిష్ఠపితృపుత్రుఁ డుజ్జ్వలా
కాయఁడు పిన్నయాబఘుఁడు గాంచెఁ దనూజుల మువ్వర న్ననో
హరిగుణోన్నతుం దిరుమలయ్యను రాజమనాముఁ గృష్ణభూ
మిారమణోత్తముం దిశలమించి నిజాన్వయకీర్తి వర్తిల౯. 52
- క. ఇల నంద్యాటకుమారా, బరువంశచరిత్ర మిది సుపావనవృత్తిం
బాలుపాండు తదనుజన్మని, విలసితవంశక్రమంబు వివరింతు నిఁక౯. 53
- ఉ. సంగరపార్థుఁ డావరదశారి సుతత్రితయంబుఁ గాంచె నా
త్రాంగన యైవశ్రీతిరుమలాంబికయందు మహాగుణాఘ్య శ్రీ
రంగజనాధిపు స్పృధవరప్రణతు న్నరసింగమేడినీం
ద్రుం గవిపోషణాతిచతురుం గనకక్షీతిపాలకేభుల౯. 54
- గీ. అందు శ్రీరంగరాజు నమస్తగుణని, కేతనుం డాశ్రితసువర్ణకేతనుండు
తనకుఁ గులరూపగుణములఁ దగినయట్టి, తిరుమలాంబికఁ బెండ్లి యై తేజరిల్లె. 55
- నీ. శోభనజయలాభసాభాగ్యభూభరణాభిశోభితుఁ డైన యాబళేంద్రు
నిర్మలనత్పర్వధర్మనిర్మితబుధనమైదుఁ డైయొప్ప తిమ్మవిభుని
సురదంతికరదభవారదంతిరిపునిభస్మరదుదంచితకీర్తి వరదవిభుని
విష్ణునీవాఢ్యంభవిష్ణు నిత్యాచారనిష్ణాతహృదయుని గృష్ణనృపుని
నందనులఁ గాంచె నలుపుర నందనద్రు, మానువర నకీర్తనీయానవరత
దానముదితార్యతతుల ననూనమతుల, రమణఁ డిమ్మాంబయందు శ్రీరంగరాజు. 56

- గీ. అట్టిశ్రీరంగవిభు ద్వితీయానుజానకుఁ, గనకవసుధాధిపతికిని గలెగె సుతుఁడు
ధరణిఁగనగిరియాబ శేష్యుఁడనంగ, నభినులావ్యాయుఁడగుదుఁ బెంపారె ఘనుఁడు.
- వ. ఇది వరదరాజువంశక్రమంబు. 58
- గీ. ఇట్టి వంశాభివృద్ధికి హేతువు లయి, తనరు సౌజన్యనిధు లన్నదమ్ము లెపుడుఁ
దనదుసాభ్రాత్రమునకుఁ జిత్తముల నలర, వెలసె నంద్యాలనారపుధీవకుండు. 59
- క. ఆనారక్షితిపాలుఁ డ, నూన శ్రీవిభవనముచిత్తోద్వాహవిధిం
బూని వరియించె నిజరూ, పానుగుణం దిరుమలాంబు నధికప్రీతికై. 60
- గీ. పుణ్యకులశీలమహిమల ప్రోక యనఁగ, నిష్కళంకపాతివ్రత్యనిధి యనంగ
వెలయు నంద్యాలనారభూ విభునిదేవి, పరమశుభగుణనికురుంబ తిరుమలాంబు. 61
- క. ఆతిరుమలాంబయందుఁ బ్ర, భూతియశుఁడు నారవిభుఁడు పుత్రులఁ గనియెం
బూతాత్ముల నరసింగ, త్పైతలవిభు మాదన్యపునిఁ గనకక్షితిపుకై. 62
- ఉ. ఉన్నతిఁ బేర్చి యందు వెలయు న్నరసింగవిభుండు శౌర్యనం
వన్నుఁ డటంచు విద్యఁ బ్రతిపన్నుఁ డటంచుఁ గపింద్రకోటికి
నన్నిధి యంచు నిత్యహరినన్నిధి యంచు వివన్నరక్షణా
నన్నుఁ డటంచు నెప్పుడు బ్రనన్నుఁ డటంచు జను ల్నుతింపఁగకై. 63
- క. నారయనరసింహుఁడు మది, నారయ నరసింహుఁడే యథార్థము కరజ
శ్రీరచితార్థస్థితి యై, భూరిప్రహ్లాదభరణమున శోభిలుటకై. 64
- శా. నూర్తి ప్రాధి నిరంతరం బగుదు నెచ్చటా బ్రకాశింపఁగా
వర్తిల్లు న్భువనంబు లందును నహావస్థానవత్కముదీ
మార్తాండద్యుతివై భవంబుల ననిర్తర్యాజవై చిత్రితోఁ
గీర్తింపన్వశ మే నృసింహవిభునస్మిర్తిప్రతాపోన్నతురే. 65
- ఉ. భానునమానతేజుఁడు విభాసురరూపమునోజుఁ డుజ్జ్వలా
నూనయశోవిభాసి విభవోదయనిత్యవిలాసి విశ్వన
స్తానితనర్తనుండు కవిమండలనిర్మితకీర్తనుండు ల
క్షీనవమాధవుండు నరసింహుని నారయమాధవుం డిలకై. 66
- క. వితరణమున రణమున ను, న్నుతవినయంబున నయంబునం దన కెలలోఁ
బ్రతి లేక నారభూపతి, సుతుఁ డామాదప్రభుండు శోభిలు మిగులకై. 67
- క. కనకమహీభృద్వరుఁ డల, కనకమహీభృద్వరుండు గట్టిగ శార్వం
బున విబుధాధారత్వం, బునఁ బరహితధర్మభావమునఁ దలపోయకై. 68

- కా. స్థానం బెప్పుడుఁ బాయ దుత్సవఘనస్వస్తీసుఖక్రీడ పై
పై నొందన్బువి నర్థిలోకము దివిం బ్రత్యర్థిలోకంబు న
న్యూనం దాకనకయ్య యుద్వత్కృపాబం డైనమాత్రంబునక
దానత్కాత్రము లింతయంత యనుచుం దర్కింపఁగా శక్యమే. 69
- సీ. సంతానసురధేనుచింతామణిశ్రీకి లజ్జఁ దానొనరించు నొజ్జ యగుచు
నలకాధిపతిసూనునలకాములకు దర్పరహితత్వమొనరించు మహితలీల
నరభీష్మకోదండ్లగురుభీష్మనమరంబుఁ దక్కువ యనిపించు నిక్కువముగఁ
గుంభీననకొడకుంభీనగిరులకు విశ్రమంబు నొనర్చు నశ్రమమున
సంతతాదార్యసౌందర్యశార్యధరణి, భరణనైపుణగుణములఁ బ్రాధి మెఱసి
వరుస నరసింగ మేదిసీత్యరుని నార, నరవరేణ్యునికనకభూనాయకుండు. 70
- క. ఆమువ్వురందు నగ్రజాఁ, డై మించిన నారసింహుఁ డతులితవిభవ
శ్రీ మెఱుఁడుఁ బెండ్లియాడెం, బ్రేమం బెదకొండమాంబఁ బినకొండంబక. 71
- చ. నిరుపమవిశ్రమంబు ను విసీతి యు నీతియుఁ బోలెఁ దత్త్వవి
త్సరిచయము నిర్విరక్తి యు ను భక్తియుఁ బోలె సుయోగవర్తనా
దరవిభవంబు కాంతి యు ను దాంతి యుఁ బోలెఁ గరం బలంకరిం
చిరి తమనిత్యసేవ నరసింగయ నిద్దఱుకొండమాంబలుక. 72
- గీ. అందుఁ బెద్దకొండమాంబయం దానర, సింగభూపమకుండు శిష్టమతులఁ
గాంతియుతుల సుతులఁ గనియె మూర్తిశ్రుమా, రమణుఁ దిమ్మవిభుని రమణమితీ.
- ఉ. అనరసింగభూపతి ప్రియం బెనఁగం జినకొండమాంబయం
దానమితాభిలాషితసమాజఁ దనూజుని గాంచె బంధునం
తానసురావనీజా నముదంచితభోగవిడాజు మూరిమై
త్రీనవభోజా భానునిభతేజుని గృష్ణమరాజు నున్నతిక. 74
- వ. అందు.
- సీ. శేషపర్వయఁ జిచ్చి శీతాంశురుచి నవ్వి పాలమున్నటిపైఁ గాలుద్రవ్వి
యాదిత్యుపన యాచి హలహలంబును లోచి హుతవహుగర్వ ముట్టుఁత లూచి
కల్పకాభిని గల్చి కర్ణక్షిత్తి మరల్చి ఖచరువార్తఁ దరల్చి ఘన నదల్చి
కందర్ప ముఱిసింది యిందుని నిందించి నలకూజరు హాసించి నలుని మించి
తనరుఁ గీర్తప్రతాపవదాన్యతాను, రూపవిలసనములచేత గూఢికెక్కి
ధరణి నంద్యాలనరసింగశరవరేణ్యు, పట్టి యైనట్టి మూర్తిభూపాలకుండు. 75

- క. తిమ్మక్షితిపతి శోభిలు, నిమ్మహిలో మిగుల వాసి కెక్కడుగాంభీ
ర్యమున దైర్యమున కా, ర్యమునఁ బ్రఖ్యాతుఁడై జనావళి పొగడకొ. 76
- సీ. శ్రీశ్రుతతులనానురూపంబు రూపంబు నిర్మలాంగిరసవినీతి నీతి
మహానీతుతానుపమానంబు మానంబు భూతిమద్రిపుదావహేతి హేతి
ధాతీసురక్రినిదానంబు దానంబు తులితమారతిభీమబలము బలము
గోవిందచింతాన్యభావంబు భావంబు కోవిదబంధునంకులము కులము
తరమె నిర్లింప వనకుభృతటకుటీర, కటురటర్షిల్లి కాచ్చటాఘటితవిరుద
కాహళారవశంకాప్రకంపితప్ర, తీవనృపజాలు నంద్యాబతిమృవిభుని. 77
- ఉ. చె న్నెనఁగెన్నుసింహన్యపశేఖుతిమ్మనృపాలమూలి య
భృన్నుతక్కిరి మాజ్జగము నూనఁగ మానవకన్యలట్ల తా
రన్నఁడుఁ బోని పున్నమనమ్మధులఁ గాంచితి మంచు నుబ్బుచు
నెన్నెలకుప్ప లాకుదురు నేలుపుఁగన్నెలు నాగకన్యలకొ. 78
- ఉ. శ్రీయుతుఁడైవయట్టి నరసింహునితిమ్మనికీర్తివైభవ
శ్రీ యనుమాక్తికావళికెఁ జెల్వధికంబుగ దిక్కులన్నిజ
స్థాయదక్కిరినీలపటనంవరణం బొనరించు మున్నుగా
నాయనశత్రువర్గము ప్రియం బింక నెవ్వఁడు సేయకుండెడుకొ. 79
- మ. షీతి నంద్యాబన్యసింహుతిమ్మవిభునత్కిర్తిప్రతాపంబులు
న్నతిఁ బర్యన్నవశేనవిద్రుమములై నానాఙ్గులన్నిహసం
తతిధాతుప్రకరంబులై వలయగోత్రంబుకొనవచ్చామర
ద్వితసిందూరములై దిశాగజములం జెన్నొండఁ గైసేయుచుకొ. 80
- మ. అతిధన్యుం డగు నారసింహవిభుతిమ్మాధీశుహస్తాజ్ఞనం
గతిచే వింతగ దానవారి నముదగ్రప్రాధిచే విప్రసం
తతియందు న్నెఱపుకొ ధృవస్థితిని దానత్వంబుఁ బ్రహ్లాదపో
షితయుం గాక యశేషభోగపరతం జెన్నొందు సౌభాగ్యముకొ. 81
- అ. ఇట్టితిమ్మమేదినీశ్వరం డనుఁగుఁడ, ముఁడు సభక్తివినయమోదగరిమఁ
దను భజించ నలరుఁ జినకొండమాంబగా, రాపుఁబట్టి కృష్ణభూషవరుఁడు. 82
- సీ. ఆఖండలాహంక్రియాఖండనోదంచితాఖండవిభవోదయాంచితండు
వారణాశ్రీపాతారణాజిన్ధలావారణాంచడ్కుజపారంభండు

మందేహరిపుడిప్పి సంజేహాఘటాశాత్యమందేహాతేజస్సవన్వితమండు
బంధురాజీవముస్సింధురాజీవవద్బంధురాజీవయథాజీవమండు
వెలయు నిభిలవిగంతపుష్పీతలాధి, పతికరకంపకంపిత్రతలపలక్ష
మణిమతల్లీఘ్నీప్రతిమల్లపుల్ల, కీర్తివిభవండు సంద్యాలకృష్ణవిభుఁడు.

83

మ. అనఘాత్తు న్నరసింహకృష్ణవసుధాధ్యక్షు నిర్విరాజద్బుజై
కనిధి వృద్ధనసేయఁగాఁ దరమె దిక్కుకంబునం దెల్ల శో
భనతత్త్వీర్తివదీమతల్లి ప్రవహింపంబూన ము న్నున్నగా
ఘన మై యుబ్బుఁ గఁపిండులం జెలమలం గావ్యావృతం బెంత య.౯.

చ. అవిరళనిత్యభోగవిభవాతిశయోల్లసితమండు నారపా
ర్థిపురసింహకృష్ణజగతీపతి నిత్యసువర్ణవర్షము
ల్లవినికరంబులైఁ గురియఁగాఁ బ్రవహించును హృద్యగద్యప
ద్యవివిధకావ్యరూపత ననంతసువర్ణమహాప్రవాహముల్.

85

ఉ. దానమునందుఁ! గృష్ణవసుధావరుఁ డప్రతిమండు యుక్తమం
దీగ గణించిన స్మరమణీతతి గొల్పుచు మన్ని సప్తనం
తానసమృద్ధి చేపఱుటఁ దద్వివయాదిగుణంబు లన్ని యం
బూనిక మీఱఁగా ననయము స్మరభిత్వము చాల్చియుండుటక.

86

మ. తమి నంటెలనృసింహకృష్ణనిమహాదానక్రియాకాశలం
బు మహాత్వంబున నర్థిబృందము ధనంబుం జెందఁ బ్రత్యర్థిబృం
దము చెందు న్నిధనంబు నింత యు మదిం దర్శింప యుక్తంబు త
థ్యము వర్ణాధికు లెందుఁ గోరుదురు వర్ణాధిక్యవన్యోగముక.

87

మ. ఒకప్రద్యున్నునిఁ గాంచెఁ దొల్లి యడవఁజోదూభిఁ బెం పొందుచు
స్వకలత్తసురులం గరం బిపుడు శ్రీసంద్యాలకృష్ణక్షీతీం
ప్రకరాజ్ఞాన్వయసంభవంబుకతనం బ్రద్యున్నులం జేయుచు
బ్రకటం బయ్యెడు దానచారి యవతారం బొంది ధాత్రీస్థలిక.

88

చ. కలన నృసింహకృష్ణఁ డతికాశలతక! జలిపించు ఖడ్గ ము
గ్గలికఁ డటిల్లత ల్వడలఁ గ్రాయు సరాసినరాధిపు ల్లన
స్వలసిన వీనిఁ గైకొనుఁడు వక్త్రములం దని పండు పూరి పు
ల్లలు వెదచల్లెనో యనుతలంపులు చూపఱకుం జనింపఁగక.

89

- క. బల్లిదుఁడు కృష్ణభూపతి, పెల్లుగ జలిపించు వాలుపెనుడాకకు భీ
తిల్లినపగవారఁ డడవిని, భిల్లవిలాసినులచూపు బెతుకుల కళుకకఁ. 90
- చ. పాలుపుగ నారసింహస్వచపుంగవుకృష్ణుఁ డనంతవైభవో
జ్జ్వలుఁడు ప్రతాపకుండుమృజర్బలఁ బాండుయశఃప్రసూనపూ
జల నలఁచి విశ్వమును జక్రి విరాడ్తును మో పెఱింగి యో
బభి యిది నో మహాద్భుతపుభక్తి మహంబున నెన్ని చూడఁగకఁ. 91
- చ. సుమధురమూర్తిఁ గృష్ణవిభుఁ జూడనియింతు లె టన్న నంద్రు గా
ని మది నొకింత చేర్చి యలనిం గనుఁగొన్న తుద స్పృధాంతురూ
పము ప్రియ మన్నవారు మఱి భావజు మే లనువారుఁ గల్లు ట
బ్ర మిదియ సాక్షి యానృపునిరాజునుజులయాపువానికిఁ. 92
- మ. అవనీకాంత కరంబు రంజిలెడు నంద్యాలాధిపుం గృష్ణపా
ర్థిపురిం జేరి నదా యనంతవిభవాధిక్యంబు సొంపు స్వరా
హవంత్రైశలజృంభణంబుఁ గులగోత్రాన్నత్యయ వ్రాసనో
త్సవ మైనట్టి యశేకపాపనగుణోదారత్వముం గల్లుటకఁ. 93
- సీ. క్రిష్ణభజనైకశీరుం డబోలుండు వైదికమతరక్షణాదరుండు
నెఱుంగుటతనమున మెఱయు జోదులయందు గజహయారోహదీక్షగురుండు
కీర్తిప్రియుండు సంగీతసాహిత్యాదిసకలకళావిచక్షణుఁడు రసికుఁ
డీవిపట్టువఁ గొంచె మెఱుంగఁడు తగిలెరి కలనైన నెఱుంగఁడు కల్లలాడ
ధీరుఁడు గభీరుఁ డుచితవిహారుఁ డార్య, షర్తనుఁడు శరణాగతవత్సలండు
శేషునకు నైన నిర్ణన సేయవశమె, యనఘు నంద్యాలకృష్ణధరాధిపతిని. 94
- క. ఈదృశగుణరమ్యున క, న్యాదృశధరణివరదురభినయసామ్యునకకఁ
వైదికవభరతునకు న, లాదికన్యపవయతిరస్త్రియాదక్షునకకఁ. 95
- క. ఆధునికరామభద్రున, కాధిక్యచణాహవక్రియారుద్రునకకఁ
మాధవపవచద్దనమా, రాధనవిధిసాధితావిరతభద్రునకకఁ. 96
- క. జయలక్ష్మీపురిణయనహృ, దయకీర్తిసతీసమర్పితస్ఫుటలేఖో
మయహరిద్రాక్షతనం, చయమధురితదిక్వరంధ్రజననిలునకకఁ. 97
- క. దానోదకధారామహి, మావారత శీతలీకృతాంగణభూభా
గానుష్ఠితయాచకనం, తానాకించన్యజన్యతాపక్షతికఁ. 98

- క. ఇభకర్ణ తాళవృంత, ప్రభవానిలసుఖితిపరస్పరసహితమువ
స్తుభరవచాననమాకీ, ర్ణభవనగోచురబహిర్దాభాగునకుకౌ. 99
- క. శ్రీచంద్రాలవృంత, త్వానాథతనూజానకు నమంచితవిభవ
శ్రీనవ్యవిడోజానకు ను, దానకళాతులిత దైవతత్వాజునకుకౌ. 100
- క. ఆత్రేయమానిగోత్రవ, విత్రునకు విరోధిమదలవిత్రునకు దీశా
జైత్రునకు లోచనోత్సవ, గాత్రునకును గొండమాందికాపుత్రునకుకౌ. 101
- క. విశ్రుతతిమలతాతా, ర్యక్తేష్టాన్వయసుదర్శనాచార్యతనూ
జశ్రీనివాసగురుచర, తాళయణనమర్జితాభిలాభ్యుదయునకుకౌ. 102
- క. జిష్ణుమనోధిక్షేపణ, ధృష్టుమహాశార్యకర్తృభేయనకుకౌ
వైష్ణవమతశీలునకుం, గృష్ణమహిపాలునకు ను గృతిలోలునకుకౌ. 103
- వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధి యు నాయురారోగ్యనవృద్ధి యు నగనట్లుగా నా
యొనర్పంబూనిన కళాపూర్ణోదయం బనుమహాప్రబంధంబునకుం గథాక్రమం బెట్టి
దనిన. 104
- క. శ్రీలకు నాకర మై వి, ద్యాలతలకు నాలవాల మై చూడికి నదా
కేరీభవనం బై మహిఁ, జాలక ద్వారపతియొప్పు సౌభాగ్యములన్. 105
- ఉ. తోయధి యంకభాగమునఁ దోరపుఁ బెంపులతోడఁ దత్పుర
శ్రీ యతఁ దూర్కికాస్తములచేఁ దను ని ట్టటు ముట్టి లాలన లే
యఁగ నొప్పు నంగగుణలీలల నెంత యుఁ బెద్ద యయ్యు నే
ప్రాముము లైనఁ దండ్రియొడఁ బట్టరు వేటొకరితిగా జనుల్. 106
- చ. సురుచిరవస్తుసంపదల సొంపునఁ బెంపు వహించుచున్న య
వ్వరపురి యాత్మపామ్యపువివాదముఁ దీర్చుకొనంగఁ బిల్చు ని
ర్జరనగరి న్నువర్ణమయశౌధకరప్రసరంబుచేత నం
బరము గ్రహించి భూరితరపారజనారవగౌరవంబుచేకౌ. 107
- చ. అహిమకరప్రచారసుదురానద మై నిబిడాంధకారన
న్నహనముపొల్పుఁ దెల్పుచుఁ దనహృదయద్రవహోదకంబుచే
బహిరభివేష్టితం బగుచు భాసిలుఁ దత్పురికొట మిక్కిలి
స్తహిమను జక్రవాళగిరిమాడ్కిని జూడ్కికి వేడ్క నేయుచుకౌ. 108
- చ. నలుగడలందుఁ గంబము లనం దగి రైవతకాదిపర్వతం
బులు పయి కప్పతాచలువపోలికి నింగి యు నందుఁ జిత్రభం

- గులు పచరించు సౌధమణిహాటమరీచులు నొప్పు నొప్పు మి
క్కిలిఁ బురలక్ష్మీ కొల్వచవికెం గొలు వున్నగతి న్ముకుభస్థితిక్. 109
- చ. కొలఁదికి నెక్కు డై వరుణు కోటలు మేడలు గోపురంబులం
గొలువఁగ నచ్చు నవ్వగముకోటల మేడల గోపురంబులం
జలనిధితుంగ భంగచయనంగతత్రస్థితిబింబనతతి
చ్చలమున నంత మొక్కు ధరఁ జాఁగిల నీడనువారు చిన్నవోక్ 110
- ఉ. శైవలనీలముం గమలకాలి యు నైనయగడ్డసీరు ప
ద్మావళివాతతోడికరకంచుగ నొప్పుచుఁ గోటకాటిలా
గై వజ్రలంగ హర్షకనకాంకునికాయమువేరఁ దత్పుర
క్రీబిలసిల్లు నభ్రచరసింధువుమాళికి మల్లెదండగక్. 111
- చ. విలసితపీచికాయతరవిప్రతిబింబమివంబున న్నహా
జలనిధి లక్ష్మపార్శ్వశయచక్రవయం జెయి చాఁచి యొప్పు నం
ధ్యులఁ బురలక్ష్మీ ధర్మవిధు లన్ని యు నొజ్జలపుచ్చకాయ గా
వలయు విజం డతండు రసవత్పరిఘామివ బాహుబంధముక్. 112
- చ. అగణితలీల నవ్వరమునందు విరాజిలుచుండు నెంత యుక్
మృగమదలేపవంకముల మేలిమికోటలుఁ బువ్వుఁదోఁటలు
న్నిగనిగమ నిట్టంకములు నీలపు మేడలుఁ లైడిగోడలుం
బగడఁపుటంచుపాంకముల పచ్చలతిన్నెలు వింతవన్నెలుక్. 113
- లయవిభాతి.
- ఆలికులము నీలముల చెలువము వహింప నవదళములు హరిన్వజులపొలుపునఁ దలిర్పం
దలిరుగమి కెంపులుగఁ బలుదెఱంగుక్రొవ్విరులవిలననము ముత్తియపుగుళికలకుఁదక్షుం
గలమణులకుం బసిఁడితేఘకులకు నీ డగుచు వెలయఁగఁ బరాగములు లలితపువితానం
బురుగగృహముఖ్యముల చెలువుప్రతిబింబములుబలెఁబరమున దైవలఁబాలు దునుమనంబుల్. 114
- చ. అనుపమితస్యవాద్యనివహంబులతో నరిమోయుట ల్నహిం
పనియది యై పురం బెదురుపాఁజాలు దీర్చెనొ మచ్చరంబున
న్యనధి కనంగ నయ్యుపవనంబులు పొల్పు మిళిందబృందము
ల్లునమకరాకృతిం దనర గాడ్పులఁ జింద సురందబిందువుల్. 115
- చ. కొలఁదికి మించుకెంజిగురుగుత్తుల మొగ్గలఁ బుష్పగుచ్ఛకం
బులఁ బువ్వుదేనెఁ బుష్పాదులఁ బూపలఁ బిండెలఁ గాయల న్నలం

- బుల నెపుడు నృమగ్రపరిపూర్తి పెహించుదుఁ దద్యనప్రబం
తెలవి రహించు నందనసమ్పత్తికిఁ గోటిగుణాధికంబుగన్. 116
- కా. చాతుర్యాధిగతాఖిలశ్రుతిచయు ల్లడ్డరసీపారగు
త్వాతస్తార్తవిధిప్రసిద్ధపదవినంచారలీలాధ్యగు
శ్చేతో నామవిలోచనాచలితలక్ష్మీనాథనంజ్ఞాదిమ
జ్ఞోత్తిర్నిత్యనిరీక్షు లప్పరములో నున్నట్టియుర్విసురుల్. 117
- కా. నానాయుధవిహారశూరులు గుణానందజ్ఞుశ్రీనఖాం
తానూనభ్రమ నాయుధప్రణాళికోదంచచ్ఛరీరు ల్నదా
దానప్రాశ్నికుకోవిశేషజితమందారు ల్లభీరు ల్లహా
మానాధారులు రామమారు లతిభూమి న్నింతు రవ్వీటిలోన్. 118
- చ. తమతమ పెద్దవారు మును దాఁచినద్రవ్యము లున్న యట్లు యుం
డ మితములేక యొప్పెడు ధనంబులు తారు గడించి యుర్వి ని
త్యము నమితంబుగా నవనిధానము లున్నుచు నప్పరంబులో
నమరెమకోమటు ల్నుగుచు రల్లగుఁజేయనిధిత్యరత్నమున్. 119
- క. ద్విజాలను కాత్త్రనియుక్తిని, భజించుచు నిండ్లనకలభాగ్యవిభవమ
క్కజ మై తనర సుఖింతురు, సుజనులు తత్పురములోని శూద్రులు నెమ్మిన్. 120
- క. ఎప్పట్టువఁ ఘనసారపుఁ, గుప్ప లగుగజాశ్వసుభటకోటులచేతం
గప్పరపుఁగ్రోవి యనఁ దగి, యచ్చరము కరంబు వెలయు నవనీస్థలిపై. 121
- బంధురము. ఆరుదుగఁ విడికిట నడఁగడు నడుము ల్లాస్తి నమానపుయానములు
స్థుజఘనములును గుచములభరముం గొప్పల గొప్పతనంబులు మే
గరగరికలు సిరిగలనగు మొగము ల్కల్కి మెలుంగుఁగనంగవలు
వ్దొరయఁగ వెలపడఁతులు విటధనముల దోఁతురు చొప్పడ నప్పరిలోన్. 122
- చ. ఆమరఁగ వింత నిం పొనఁగు నందు విటాలికి వేళవాటివా
ర్త్యములు విమానమానవారహారికిఁగృహభాగభోగభా
గమరభుజంగనంగహృదయంగమరంగదనంగసంగర
క్రమరమణీమణితకల్పన నేర్చినపారువాలచేన్. 123
- ఉ. మాటలు వేయు నేటికి రమావరుఁ డందుఁ బదాటువేల పై
నూటెనసుండు భార్యలు దనం బరిపూర్ణరతోత్సవంబుల

గ్లాటముగాఁ దవర్చు కుక్కుంబులఁ గొల్పఁ గడు న్నుభించునే
వాఁట నెఱుంగు నివ్వలనంబు లతం డలఁతెల్లదీవిలోఁ.

124

ఉ. అందును వారు పి రనక యందఱు ధర్మధురీణు లైనవా

రందఱు శుద్ధభాగవతు లందఱు వేదనిరూఢి నున్నవా

రందఱు సాత్వికప్రపరు లందఱు తత్త్వ మెఱింగినట్టివా

రందఱు సత్కుపానిరతు లందఱు పాపను లెన్నిచూడఁగలె.

125

క. ఇట్టట్టన నేటికిఁ ద, తప్పట్టచును నున్నయట్టి ప్రజ లేజాతిం

బుట్టినవారలు వంద్యులు, గజ్జిగఁ దద్విసుతి నెలకలువముఁ బాయులె.

126

క. అం దొకవటముఖునిప్రియ, నందని శైశవమునంద నానాగుణరే

ఖం దనరాయఁడ గ్రమమున, నందంబుగ యావనోదయముఁ బ్రాపించె.

127

క. కలభాషిణి యనుపే రా, వెలది మునువహించు సహజవిలసత్కలభా

మలకుఁ దగఁ జాల దపు డది, కలికితనముఁ జతురతయును గలవలుకులకె.

128

క. బాలికకేలికతాలన, తాలనదవిరావతరణ తయిచిమతరుణి

లోలావలాలనవిలస, నాలోకనములు విటాళి నట్టిటుఁజేసె.

129

ఉ. కూఁకటివేణితోఁ గురులు గూడకమున్న కుచప్రరోహము

ల్పాకలతోడి సామ్యమును పొందకమున్న నితంబనీమకలె

వ్రేఁకఁదనం బొకింత ప్రభవింపకమున్న ప్రనూనబాణుఁ డ

త్థాఁకలఁ బెట్టె దానఱు నామెత బాలికకై విటావళి.

130

చ. తనదు మెఱుంగుఁజెక్కిఁగులు దాఁకఁగనీక మొగంబు వాఁపుచుం

జనుబొగడ ల్పభాకలనఁ జక్కిలిగింతలు వోవ లోఁగుదు

ప్రససిజామించుభీతి యు ను నాన యుఁ బూనుదునే మృగాక్షి యెం

పానరుచు లెన్నఁ దొక్కొ యని యువ్విరులూరుదు రత్తటికె విటూల్.

131

క. తొలుప్రాయపు చుగకొదమల, తలఁపుల తమకములు మిగులఁ దను నెదురుకొన

వలలాక్షి శివ్యనము గడు, వెలసెఁ బ్రతిక్షణము విఠవింతగనంతె.

132

గీ. మొదల బలురేక గలఁ దఁట యది యుఁ గాక

పయసుక్రొత్తఁట వెలయాలి వంగడ మఁట

వనిత చక్కఁదనంబు ను వన్నెలాఁడి

తనముఁ గ్కల్గిరసంబు ను దరమె పొగడ.

133

- నీ. మెఱుంగుదట్టపుమించు మించుబాగుల నింపు నింపు చక్కని ముద్దునె మ్రొగంబు
నవచంద్రికలనవ్వు నవ్వుతీవులఁజూపు చూపుల చొక్కపు సోయగంబు
నారూఢిఁ బలుమాటు మారువిండ్లకు నేర్పు నేర్పుకన్నొనుదోయి నెఱతనంబు
గటికిఁచీకటిఁగవ్వు కప్పఁబూనినకొవ్వు కొవ్వుతోరంపు జక్కవ బెడంగు
గుబ్బపాలిండ్లు లేఁగొను గొప్పసిఱుఁడు, బాహులతికలు మృదుపదపల్లవములు
బంగరునలాకవన భంగపఱచుమేనుఁ, గలిగి చెలువొందుచుండు నాచెలువ మిగుల.
- చ. బెఱుకులఁ జిమ్ముచుం గలికి విత్తరిచూపు నరత్తుకుండలాం
చలకమణోజ్జ్వలత్వము పన ర్నైఱపం జలిపించుచుం భుజం
గులహృదయస్థులు ల్వాడిచి కొంచక తోడన పోటుగండ్లఁదూ
తెలలన యార యొక్కొకతఱిం బువుబోండ్లు కటారికత్తియల్. 135
- ఉ. కీర్తనపాత్రచిత్రమృదుగీతకళాకలనప్రవీణత
న్నరననైపుణీవిలననంబుల పెంపుల నత్యపూర్వని
ర్వర్తితపంచబాణనమరక్రియలన్ హరిణాక్షి యవ్వరః
కీర్తిబరెన్ నారింపఁ దొడఁగ న్విటనంచయచిత్త విత్తముల్. 136
- ఉ. ఆరమణీశిఖామణి మహావిభవంబున నొక్కనాఁడు సిం
గారము లెంత యు న్నైఱయఁగాఁ జెలికత్తెలతోడఁ జేటికా
నారముతోడ వింతచెలువం బనయంబుఁ దలిర్పఁగా వనం
తోరువిలాసభాసురపురోవనంబుల కేగియచ్చటల్. 137
- నీ. క్రొన్నన ల్వలరాచమన్నన ల్లరగర మల్లిక ల్లానియున్న మల్లికలును
నంతానముల కలిసంతానముల యటపాటల ములుచూపుపాటలములు
తీవిచేకొన్న పూఁదావిచేఁ బథికాంతరంగము ల్నొంచునారంగములును
మారుమే లైనబంగారుమేడలఁ బోల్ప భంగియై మించు సంపంగిగములు
మంజులము లై కనంబడు వంజులములు, గుండములు ను వానంతికాబృందములును
గేనరములును నవనాగకేసరములు, గాంతలార కంటిరె కడు వింత లగుచు. 138
- క. పూఁబోడి యొఱసికొని చనఁ, గాఁ బయ్యెద యొడిసి ప్పట్టెఁ గనుగొంటె చెలి
లేబొన్నను బలిరా యిది, గోఁ బురుషాహ్వయము నిలుపుకొనునమయంబుల్. 139
- క. ఆలిఖచంబులు నాగ, య్యాలిఖచంబులు ను వాడు లాడెనుద గాఁ
బోలు ననఁ దనరె నూపుర, కొలాహలచకితకీరఘోషము వింటె. 140

- క. లేగరువలిచే ముంగలి, పూగొప్పులు పాయవడుచు భుజగతి నెఱవం
గాఁ గురువక మిదె తివిరెడుఁ, గాఁగిటికి న్నికుఁ దగునె కైకొనమిచెలి. 141
- చ. పయఁటచెఱంగు కాఖ యను పాణిఁ దెరల్పుచు నోలకాంగి తాఁ
బ్రియమన భృంగకైతవనీక్షణము ల్కుచుకుట్టలంబులం
గయికొన నొప్పు పల్లవశిఖామణి మామిడి రిత్తవోవు నే
భయ మిఁక నేల యే మిదటఁ బ్రతముఁ బుష్పము వేడ్క నందితో. 142
- ప. అని యీప్రకారంబుల మఱియు నొం డోరులతో ననేకవిధనరననల్లాపంబులం బి
సాళించుచు నిరవుదకుకొత్తఁ గ్రొత్త విరిగుత్తులచేత నేత్రపర్వం బగుచున్న యాపు
వ్వుఁడోటఁ దఱియం జొచ్చిన. 143
- నీ. ఆరపిడుకొప్పుల విరులనాననకుఁ దోరపు టూర్పుఁదావులు ప్రాపుగాఁగ
నడలమందతఁ బెంచు బడలికలకుఁ బిలుందులప్రేగుఁ జనుప్రేగుఁ దోడువడఁగఁ
జెనుటచిత్తడిఁ గ్రొత్త జెలువుఁ గాంచిన జఘ ల్లాలమాల్లకాంతికి బలిమి నొనఁగఁ
బయ్యెదలాడింపఁ బ్రభవించు కంకణనాద మందెలమోఁతఁ బ్రోదిసేయ
మిగుల రొదగాఁ గికాకిక నగుచు రతుల, యాయములుపోక నెద్దియేనాడుకొనుచు.
నందడించుదుఁ బుష్పపచయముఁ జలిసి, యంతఁ, గడఁగిరి డోలావిహారములకు.
- ప. అప్పుడాకాశమార్గంబునం గృష్ణనేవాలాలసుం డగుచు నేగుదెంచు నారదమహాము
నీంద్రుని మణికంధరుం డనుగంధర్వకుమారుండు గానవిద్యావిశేషభిలాషంబునం
గొలిచి పచ్చుచునుండి యచ్చగువల ప్రగల్భతాగరిమకు వెఱఁగందుచు శతానందనం
దనున కిట్లనియె. 145
- మ. తమిఁ బూఁదీఁగెలఁ దూఁగుటుయ్యెలలఁ బంతా లాడుచుం దూఁగు నా
కొమరుంబ్రాయఁపుగబ్బిగుబ్బెతలయంఘ్రు ల్చక్కఁ గాఁ జాఁగి మిం
టి మొగం బై చనుదెంచు తీవిఁ గనుగొంటే దివ్యమానంద్ర నా
కమ్మగీ నేత్రలమోదఁ గయ్యమునకుం గాల్దాచులా గొప్పెడుకొ. 146
- ప. ఆపటయు నారదుండు. 147
- మ. బలిరా నత్కవి వాచు నిక్కము తగ న్నావింపి నీవన్నయా
యెలప్రాయంపు మిటాకికత్తెల బెడం గే నెందు నుం గాన వా
రలడోలావలనోచ్చలచ్చరణముల్ త్రైవిప్తశస్త్రీలయా
దలఁ దన్నం జనునట్లు మిరిచె ననినం ద ప్పేమి యొ ప్పే యగకొ. 148

- క. అనిపలుకునపుడు నికటం, బున నలకూబుడుఁ దాను మొగులుమఱుంగునన్
 ఘనమగుదివ్యవిమానంబును జనుచు క్రంభ విశదమగు నది విఁయెన్. 149
- గీ. వినిష్ఠియై కింత కనలి మన సొకలా గైకొనెనని నారదుఁ డవి యాత్మ నెఱిగి
 భావవికృతి యెఱుకపడనీక యడఁచి యా, మృగ్యతనదుస్థియుని మొగముఁజూచి.
- క. ఆలిందితె యాపలుకుల, పోలికఁ దెలియంగఁ గలహాభోజనముని గాఁ
 బోలు మన మితనిఁ గని యుచి, తాలాపములాడి చనుట యభిమత మనియెన్. 151
- ఉ. నారదుఁడుం దదీయవచనంబు వినంబడుదిక్కుఁ జూచె నె
 వ్వారలా మాటలాసించు ను వచ్చుట తోఁచె నటంచు నచ్చట
 స్వాదీనిమానఃత్వము ను వారిధరంబుమఱుంగు వాసె బా
 లారుణభాసులింబ ముదయాద్రిమఱుంగునఁ బాయుచాడ్పునన్. 152
- క. ఆరంభ యు ను గుతేరకు, మారుఁడు నవ్వేళఁ దమవిమానోత్తమము
 స్నారదమానీంద్రుపదాం, భోరుహములకిందిచాయఁ బోనిచ్చి తగ్గెన్. 153
- గీ. పారిజాతికుసుమ సౌరభంబులువెన, చల్లుతమశిరంబు లల్లనల్ల
 నద్దుచు ను దదీయ మగుపాదయుగళి వా, సింఁచి రంతఁ గొంతవేపు నిలిచి. 154
- క. అవరమాని యు నొందొరు, మై నదలనిప్రేమ కలిగి భాసిలుఁ డనుచుం
 దీవించె రంభ యపు డా, దైవతమునివన్యఁ జూచి డరహనముతోన్. 155
- క. ఓమునివర మీదీవర, చే మాత్రైఁ త్రేయ కొంత చెడక నిలుచునో
 యేమో కాని యిఁక స్వర, భాసులపోడుముల కిరఁడు బ్రమయక యున్నే. 156
- ప. అని తనమనంబునం గలయూరనంబు సైరింపంజాలక యొక్కసిక్కియఁబుగా నాడు
 మాటలకు సంఘియంబునొందుచు నిది యేమి యనుట వివరింపు మని మనినఁగఁడు ని
 లిచి యనుగుట యు దేవరకుం బ్రస్తుతగమననిరోధంబు గాకుండ విచ్చేయుఁడు వి
 మానంబు మీఁదికి రా నవధరింపుఁ డన్నియు వివరించుచు నరుగుదెంచెద మహాను
 భావులం గొంతమేర యైనం గొలిచివచ్చుట భాగ్యంబుగాదె యనుచు శిష్యనమేతం
 బుగా నతనిం దనువిమానంబునందు నునుచుకొని తదలంకారచామరంబులు రెండును
 విచ్చి పుచ్చుకొని తనప్రియుండు నుం దాను నిరుగలంకుల నిలిచి యల్లనల్లన వీచు
 చు నప్పడంతి మానివర్చా యప్పడు మీర లాడోలికావిహారంబుల ప్రసంగంబున శి
 ష్యుతోడ నే మని పలికితిఁరది యానీవలయునటయుఁ జిఱునగవుతో నతండు.
- మ. బలిరా నత్కవి వాచు నిక్కయు తగ వ్యాపించి నీ వన్నయా
 యెల్లప్రాశుంధుమిట్లుకత్తెలదెడం గే నెందు నుం గాన వా

- రలదోలాచలనోచ్చలచ్చరణమల్ త్రైవిప్యకస్త్రీలయా
దలఁ దన్నంజనునట్లు మించె ననినం ద ప్పేమి యొ ప్పే యగ్గ. 158
- క. అని పలికితి నిం దే మై, నను గానితెజంగు గలిగినం జెపుమా యొ
వెనజాక్షి యింక చాఁచం, బనియేమి మఁబులొనిభర మని పలికె. 159
- వ. అని పలికిన నవ్విలాసిని యతనిం జూచి. 160
- క. మీరలు పెద్దలు త్రైలో, క్యారాధ్యుల లేమియన్న నంటిరిగా క
వ్వారలు మాన్పిన రిటు నే, మారసి యాడితిరొ యనుచు నడిగితి ననఘా. 161
- ఉ. ఊహ యెనర్పగో యతిశయోక్తుల వర్ణనలందు నిట్టియ
వ్యాసాతి చెల్లు నంచునొ యి టాడితి రితియ కాక యేవరా
రోహలు మమ్మఁ బోలమికి రూఢిగ ని మ్రైయి నున్నయాజగ
న్మోహనమూర్తి యర్థపతియద్దుకుమారుడె సాక్షి వాపుడు. 162
- ఉ. అల్లన నవ్వుచున్నని సురాంగనఁ జూచి యి టాడుకొన్ననుం
జెల్లుఁ గదవ్వు నీకుఁ గడుఁ జెల్వఁడు నిబ్బర మైనప్రేమ రా
జిల్లఁగ నిట్లు పర్తిలుటఁ జేసి మృగేక్షణ యైన నిట్లు రా
వెల్లదినంబులు వృవతి యేగతిఁ గల్గినొ మీఁదు గంటిచే. 163
- క. నినుఁ బోలువనిత నీకు ను, వనజయభీ యితనిఁ బోలువాఁ డితనికి నెం
దు ను గల్గి కలఁచునో యి, ట్టినిగాధపుచుదము సొంపుతీవులు చనునే. 164
- క. అనుట యు నవ్వుల కని, న్నునివర మీమాట యి ట్లమోఘం బగునో
వినలే నిట్టివి మానుఁడు, ననుమన్న నచేసి యనుచు నాకుక మ్రొక్కె. 165
- వ. అంత నవ్వుచోచునీంద్రుని యజ్ఞానుసారంబునం దద్విమానంబు కలభాషిణివిహరించు
చున్న యెలవోటలోనికిం దిగియ నట్టియెడరంభానలకూబరులు వినయపూర్వకంబు
గా నతనిచేత ననించుకొని యక్ష్మ డెదుటఁ గాన్పించు వాసుదేవుని ప్రాసాదరా
జంబునకుం జె య్యెత్తి మ్రొక్కి తమవిమానంబుతోడ నిజేచ్ఛం జనిరి కలభాషిణి
యు నటమున్ను తన కనతిదూరంబున వినంబడువారలనల్లాడంబు లాలకించియుండి
తనవంతరంబ ధగధగితడిగంతరం బగుచుం జేర నేతెంచువిమానంబు నవలొకించి
యు నాశ్చర్యంబు నొందుచుండి యప్పు డ ట్లడుగు నలకూబరని రూపలావణ్యాది
సౌభాగ్యంబులకు మిక్కిలి మెచ్చుచుఁ దదాలోకనంబునం దనియిక కొంతమేర త
ద్విమానంబు క్రిందటిచాయ పొదరిండ్లయారమివఁబుంగున వారివల్లాడంబు లాలకిం

చుచుం బని యంత నది మిక్కిలి దూరంబుగా నేగుటయుఁ దిరిగి వచ్చుచుఁ దన
మనంబున. 166

గీ. ఇంతరూపవంతు నెంతయుఁ దనకుఁ గై, వనముచేపీకొని యవార్చగర్వ
మతి చెలంగ భాగ్యవతి యాలతాంగి యె, వ్యత యొకో మనంగవలదె యిట్లు. 167

చ. మునుపు నిజేకు నర్థపతిముద్దుకుమారుఁ డటంచు నానితం
బిని పలుకంగ వింటిని గుచేరతనూజానకుం గరంబు మో
వాని యగుకాంత రంభయని యాడుకొనంగ వినంబడు న్ననం
బున నిపు డెన్న నామెఱుంగుఁబోఁడియ కావలయు నిజంబుగన్. 168

క. ఇప్పు డిది నిశ్చయంబుగ, నప్పరమమునొండుఁ జేరి యడుగఁగవలయుం.
దప్పుఁ దడఁ జమరమాని య, యప్పటికప్పటికి వచ్చు యదుపతికడకున్. 169

క. అని చింతించుచు నాయం, గన తానొక్కతియ యేగి కడుఁ జేరువ నా
యనుపమతేజాని నారద, మునిగాఁగ నెఱిఁగి వినయమునఁ బ్రణమిల్లెన్. 170

వ. ప్రణమిల్లి లేచి విరచితాంజలియై నమస్కరించి నిలువంబడి యంజలిబద్ధురాలై. 171

క. మానొండ్రచండ్ర యిపుడువి, మానచుతో నేగినట్టి మహితాత్ముల రం
భానలకూబరులే యన, నానారదుఁ డట్లు యగుదు రని యాయకతోన్. 172

క. నీ వె ట్లెఱిఁగితి చెపుమా, నావును మీ రాడుకొన వినంబకుమాటల్
భావింప నట్ల యానా, భావమునకుఁ దోఁచె ననుచు భామిని పలికెన్. 173

చ. పలికిన మిట నాడుకొనుపల్కులు వింటినో యన్న వింటి నో
యలఘుతపోనిధాన, తనయత్యధికం బగురూపసంపదం
జెలువుఁడు కైవసం బనుచుఁ జెల్లుఁబడిం బచరించి పల్కె నా
కలికి తడు కై కోర్కమిప్రకాశిత మయ్యెను మీవచస్పీతిన్. 174

క. అనుటయు మునినాయకుఁ డో, వనితా యె ట్లోర్వవచ్చు వలవనిగర్వం
బునఁ గన్ను గాన కాడెడి, యనుచితవాక్యంబు లేరికైనం దలఁపెన్. 175

క. తరుణి యేరికిఁ జెల్లునె, యరయఁగ నేమిఁతవార మనుకొన నిదిగోఁ
బిరువీకుగ నున్నది తా, గర మద్భుత మైన నవతికయ్యముచేరకన్. 176

క. నవతి యన నింక నొకతె, స్ఫువిలోపల వేఱ వెదకఁ బోవలయునె యో
ధవభాషీ నీవ కానే, రనె దైవనియుక్తి గొంతపాప్తి గలిగినన్. 177

క. నావును నంతటిరూప, శ్రీవైభవసతికిఁ గాక సిద్ధించునె యా
దైవనియుక్తియు మావోం, క్లేబిధమునఁ బాట్లఁబడిన నిద్ధవివేకా. 178

గీ. అనుడు నామాట కేమి యోయంబుజాక్షి, రంభ మొదలైన యేయచ్చరలకు నైనఁ
దక్కువే నీదురూపసౌందర్యమహిమ, లెక్కడై కాక మిగుల నూహించి చూడ.

గీ. అది య టుండనిప్పు ముదిత నిన్నును జూచి, నట్లు దోచుచున్నయది యొకింత
సరిననాభుకొలుపునకు వత్తువో యన, వత్తు మిప్పుఁ జూతు పరమునీంద్ర. 180

సీ. అని యింతి పల్కిన మని పల్కె నవునవు నెలఁత ని న్నె టుంగుడుఁ దలంచుకొంటి
మాశిష్యుఁ డైనయామణికంధరాహ్వయుఁ డిటఁ గొన్ని నాశ్లక్రిందటను గ్రోత
గాఁగ పారిం బొడఁగానంగఁ దా వచ్చి దండకరూపసంస్త పవరచన
యొనరింప నేకసంతన గ్రహించి పఠించినట్టి శేర్పడివి గడవ్వు నీవు
పేరు కలభాషిణివి గద విరుదుచదుర, వగుదు బలిబలి యిపుడు నీకదిమఖిన్
మగుదు నున్నదియే శక్యమగునె చదువ, ననుడు శక్యంబు గాకేమి యనుచుఁబలికి.

వ. ఆముదిరాక్షి మధురగంభీరస్వంబున ని ట్లని చదివె. 182

దండకము. శ్రీకామినీకామితాకార సాకారకారుణ్యధారానవాంకుర శంకారాశో
ణరేఖామయూఖాళికిమ్మిరితాలోకనాలోకలోకేకనంస్తుత్యనిత్యప్రభావా విభావైభ
వాధిక్యధిక్కూరితాసంతమాంత్రాండకోటిరయాటీకమానామలాస్తంభశుంభద్యశఃపూర
కర్పూరసారభ్యమైత్రీపవిత్రీకృతాహ్నుయనాయుప్రచారా నిశాపాదితాపారసంసా
రసంతాపనిర్వాపణాపాపనిర్వాపణోపాయనామప్రశంసానుభావా భవాభావతోభా
శులీఘాతచేతస్సుధీవాితనిర్లిత సంప్రాప్తనదృక్తిమాన్తైక విక్రామభూమిభవత్రత్వ
రూపా సురూపావలీదుర్నిరూపస్వరూపా గురూపాసనాపాదితావారతానన్యసాం
కర్యకేంకర్యమాధుర్యధుర్యప్రసన్నా ప్రసన్నావలీమానసోదస్తభోగావవర్ణాభిలా
షా హృదీకేశ యాశానవాణీశముఖ్య ల్పవిఖ్యాతమైనట్టినీదివ్యచారిత్రకారుప్రచా
రంబు పారంబుముట్టు న్నుతంపంగలే రంచు నెంచంగ విండుం బ్రపంచస్వభావంబు
భావంబున న్నాన కి జ్ఞేయ సీముందటం జాటువాచాటత ల్పాపుచున్నార
మిన్నేరము ల్పన్నవత్సేసి నైరింపు మోవాసుదేవా నదానంద గోవింద సేవిం
చుమావింద వై డెంద మానందమొందింప నెందు నిచ్చారంబు లేమి న్నచోగో
చరాగోచరత్వంబు లూహించవే మైతి మోదేవ మీపాదసేవాదరంబు న్నదింగోరు
చు నేదవాడు ల్పమాడు ల్కడుం జాల నార్జించి భోగేచ్ఛ వర్జించి నానాతప
శ్చర్యతాత్పర్యపర్యాకులత్వంబునం గైకొన న్నాకు నేయత్నము లేక యొక్కన్త
యాక్షేపణిక్ మిక్కుపాలోకసంసిద్ధి సిద్ధించుట ల్పార్థి దర్శింప సత్యంత చిత్రం

మ గాఢ జగన్నాథ యారీతిఁ జెన్నారము క్షేముఁ గన్నారఁ గ
 న్నారు మాకన్నులెన్నంగ నేపుణ్యము లేనెనో యీచిశేషంబుఁ గాంచె న్ని
 రిందోచయస్థానసాధీనసోజా సగోజాతజాతాండము ల్పండతండంబు లై యుండ
 సొంపొందు సీగోమకూపంబు లేపారఁగాఁ దాల్చుట లెప్పఁగా నీపు గోవర్ధనం
 బెత్తి తంచు న్వరాహావతారంబున స్థావరీచక్రము న్దాల్చి తంచు న్నవోకూ
 ర్తభావంబున న్నందరగ్రామము న్నోచి తంచు న్నగంబు ల్గునుస్తంబుఁ ద్రైవిక్ర
 మప్రక్రియావేశఁ బాదత్రయం బాలఁ బూరించి తంచు న్నుతంపంగ యుక్తం
 బె భక్తప్రహా ధీన దీని నివ్వవేకించి లోకంబులొఁ గొంద తాశోక్తము ల్సర్వవేదం
 బులు న్సర్వవాదంబులు న్సర్వయాగంబులు న్సర్వయోగంబులు న్సర్వమానంబులు
 న్సర్వదాసంబులు స్థూప నీదానదాసానుదాసాంఘ్రి సంసేవలొఁ గోటికోట్యంశ
 ము న్సోలఁగాఁ జాల వంచుం దదాచారముం బూనివర్తింతు రత్కున్నతి న్సర్వసం
 కల్పనిత్యోదయా యేము నీనామమాత్రంబు మానాలుకం జేర్చుట ల్లక్క నొ
 క్షింత యు న్నక్కుత్రోన ల్భవన్తాయ దాటంగలే మవ్యయా భవ్యయోగీంద్రసాం
 ద్రాచరా కాంక్షితైకాంతసంసేవనా భావసాతీత కల్యాణనానాగుణశ్రీసముద్భా
 సితాంగా మముం గేవలఁ బైనకారుణ్యద్భుష్టిం గటాక్షించి రక్షించు లక్ష్మీమనో
 వల్లభా దేవదేవా నమస్తే నమస్తే నమః.

183

మ. ఆని యీవైఖరి నంత యుం జదివి దైత్యావతి యాదండకం

బునకు నైచ్చుచు నిచ్చినట్టిది గదా భూరిద్యుతి న్నీడుకి

మృనికంకంబున నొప్పు నావిమలరత్నోదారవారంబు న

న్దనిలోక్తము యంచుఁ బల్కి మఱి యుం బూఁబోడి చా ని ట్లనకొ. 184

నీ. పానఁగ ముతైపునను లోహణించినలీలఁ జమలోన నొరయు శబ్దములు గూర్చి

యర్థంబు వాచ్యలక్ష్యవ్యంగ్యభేదంబు లెఱిగి నిర్దోషత నెనఁగఁజేసి

రసభావములకు నర్హంబుగ వైదర్భి మొదలైన రీతు లిమ్ముగ నమర్చి

గీతుల కుచితంబులై తనరారెడు ప్రాణంబు లింపుగాఁ బాడుకొల్పి

యమర నుషమాదులును యమకాదులు నగు, నట్టియర్థశబ్దాలంకరణలు ఘటించి

కతితఁ జెప్పంగ నేర్పునక్కవివరునకు, వాంఛితార్థంబు లొనఁగనివారు గలరె. 185

లయవిభాతి

చలువ గలవెన్నెలల చెలువునకు సౌరభము గలిగినను సౌరభముఁ జలువయుఁడలిర్పం
 బాలు సెనఁగుకప్పురపుఁబలుకులకుఁ గోమలత నెలకొనినసౌరభముఁజలువనయం గో

- మలతయునుగలిగిజనులమిగులఁజెంపెనఁగు మలయపవనంపుఁగొదమలకుమధురత్యం
బలవడిన నీకుమచీ కలవనఁగవచ్చుఁ గడునెలయఁగల యీసుక విపలుకులకు నెంచు.
- క. ఊరక యట మినుబోటుల, చేరువఁ బడియింపఁగనిన సిద్ధింపవె యే
కొరుకు లైన నజ్జనముఁ, గోరుకు మీపిణ మోసికొని కొల్పుటకుఁ. 187
- కీ. మునినాథ యిటమున్ను వనజదళాక్షుని యంతఃపురంబున నరుగువేళ
మణికంధరునిఁ దదంగణమున నిల్చి మీపిణియ మీరలే పాణిఁ బూని
పోవఁగాఁజూతు నప్పుడు దాని నేఁ బుచ్చుకొని కొల్పివత్తునో యని తలంకు
నేవరచిత్రంబు దెలియమి నట్లు నేనుఁగ నేనిదోచునో యనుచు వెళుట
గరుణ నంతమాత్రపుటూడిగంబు నాకు, మదలవెట్టుఁ డటంచుఁ గల్పగిచి మిగుల
విషయమొప్పుఁగ నాయింతి వేడుకొనియె, నతఁడు నట్లు కాని మ్మని యనుమతించె.
- ప. అనుమతించుటయు నిమ్మచోత్తుని యనుగ్రహం బీపాటి గలిగె. దీనం జేసి నావాంఛి
తంబు ను నభలం బగు నని నంతసిల్లి రంభానలకూబరులవలనఁ గడవట విసంబడిన
వాక్యం బొకటి దలంచుకొని యది తెలియుటకుఁ గృతాంజలి యై విషయభరంబు
నఁ గొంకుచున్న దాన మణికంధరుండు రహస్యశంక నెడగలుగఁ జనఁగ నమ్మచో
ముని కి ట్టనియె. 188
- కీ. మహితాత్మ మీర లిమ్మహినుండ సంకోచపడియేమొ మిక్కిలి పొడవు చనఁగ
నీక విమానంబు నిలఁ జేర్చునన కొంతమేరఁ బోనిచ్చె నమ్మిఖన మివ్వు
జేను వృథాభాగింతి నింతనంతను దానివెంబడిఁ జని పల్కు వింటి నొకటి
వినుఁ డది యర్థశతనయుఁ డోయబల యిన్నారదుమాటల నడుమ వేల
పొడమె నే మయ్యె నలకళాపూర్ణసుద్ది, కడమచెప్పుమన్న రంభ యప్పుడతెలుపనె
నీకు మచీ చెప్పరాకుంట నీకథయు ను, నీకు నాతోడును మ్మబ్బనీకు మనియె. 190
- గీ. ఏ నెఱుంగ వేడ్కపడుచున్న దాన నోత, పొధనోత్తమ యాకళాపూర్ణఁ డనఁగ
నెవ్వఁ డాతనిసుద్ది మున్నేమిచెప్పె, నెద్ది చెప్పరా దనియె నాయగురుబోఁడి. 191
- ప. ఇది యానతియవలయు ననిన నతండు వెఱుగ గంది యిది యంతయు నపూర్వంబు దీ
నిఁ దెలిసదంగాక యని కొంతదప్పు విశ్వలుం డగుచు విశ్వప్రపంచంబునం గలభూ
తభవిష్యద్వర్తమానవర్తనంబు లన్నియు వినుల్పించి తత్ప్రకారంబుఁ గాంచి కలభా
షిణిం బొది యారంభ ప్రియునకుఁ జెప్పరా దనినకథ యత్యపూర్వంబు నాకు నుం
జెప్పఁ దగ దని పలికిన. 192
- గీ. ఆనఘ చెప్పరానికథాంశ మట్ల యుండ, నిమ్మ నలకూబరునకు నయ్యింతి యేమి
కారణమున నీప్రసంగము వినించె, దెలుపుఁ డన దాని కి ట్టని తెలిపె మాని.

- సీ. ఈరంభయు ను వీడు నేవేళయు ను రతిక్రీడాపరాయణుల్ నేవలయు ను
 వీరి నొండొరు చూసినట్లొక్కట దక్కినట్టి చేష్టలములు నెట్టి వైన
 మన్నభోద్దీపనమహిమఁ జూక్కించు నొక్కొక్కప్రేమచూ ప్పిది యుర్విఁ గలకు
 కావున మము నేడు కనుగొనుటకు మున్ను రంభ నవీనమార్తాండుదండ
 శుభ్రఘనశేఖ వర్తిల్లఁ జూచి నగుచు, బ్రహ్మతోనున్న కారదారమణిఁ బోల్చె
 ధవదనుకుఁడు నమ్మటకుఁ దరుణిమోవి, దంకశిఖి నొత్తె నత్తటిఁ దనయరమిని. 194
- క. ఒత్తుటయు నెందుఁ గలుగని, క్రొత్త తెలుగునఁ జెలంగుకొమలకలవా
 గ్వత్తియపు దొకటి బహువి, చ్చిత్తిక మై దానికంతసీమం బొడమెక్. 195
- ఉ. ఏయెడ నెన్నఁడుం గననియింపులు గుల్కెడు తల్లశస్వనం
 బాయక మైన కాకుకము నచ్చుతము న్నొలపించ నేదియే
 దీ యిది చాలఁ గ్రొత్త బలి యిం కొకమా తీరక నొక్కమా అటం
 చాయలనీలివేణి నలకాధిపమానుఁడు వేఁడె వేఁడినెక్. 196
- గ. నాచేత నింకఁ గా దిది, యొచ్చెలుపుఁడ యనఁగఁ గాకయున్న నిష్కడనే
 నొచ్చెలువ యనఁగ వచనా, గోచరనల్లాపరనము కొం తపు దొడవెక్. 197
- చ. అంత నక్కాంత కాంతునికి నంతనంబుగాఁ గొంతకొంత తత్పార్థనంబు నఫలంబు
 చేసె నతం డంత నింతకు ము న్నిది యెన్నఁడును విన్నయది గా దిప్పు డెప్పగిది
 నొదవెఁ జెప్పు మని గ్రుచ్చి గ్రుచ్చి యడుగ నిది నేడు నేర్పినది కాదు తడవుల
 నుండియ నే నెలుంగునదియ యొక్కకారణంబున నిది యెలుకపలుపక నెఱయ
 మఱచియు నేడు బాలభాను పొందుమేఘనంసర్గవిశేషవీక్షణంబునం దలంచిన
 మానసంబులోనన పూని యుండి యిప్పటి నీదుండగంబువలనఁ గలిగి వెలివిరియనిచ్చి
 తి నని పలికిన నతం డి ట్లనియె. 198
- గీ. ఏమికారణమున దాచి తిన్ని నాళ్లు, తరుణి యెలుంగింపు మనుడు నేతత్వనంగ
 మునఁగళాపూర్ణకథలువచ్చునొయనియెడు, తలఁపుచే దాచితిసటంచువెలదివలికె.
- సీ. పలికి యోపానుషాధరణ తత్కథలు వచ్చిన నేమి యంటేని వినుము తెలియ
 నాకథ లింకఁ జెప్పినట్టివారు ను వినినట్టివారు ను ధాత్రియందుఁ బుత్ర
 పౌత్రప్రపౌత్రాదిబహునంతరియుఁ దనర్పుచుఁ జిరకాలంబు ప్రచురనంప
 దభివృద్ధికోభితభుభసౌఖ్యములు గాంతు రనుమాట యున్నది యాదియంద
 యేను నీ కది చెప్పిన దీనికొఱకు, నవనిఁ బుట్టంగవలయునో యని వెఱచెదఁ
 బ్రాణవల్లభ యని తావకాంగనంగ, సౌఖ్యమునఁ బేర్చునాకు నిష్టంబులగునె. 200

గీ. అది యు వింటివిగద యని యనియేదేని, యేను వినినట్టిపిచ్చుట నిట్టిమాట
పలికె నొక్కయమోఘవాగ్విలసనండు, కావున వచింప విన నిరక గాదు నాకు.

202

చ. అని చెప్పె నని చెప్పి నారడుండు.

గీ. అరివ విను రంభకును గలయట్టిభయము, నాకుఁ గల్గుటఁ దత్కథ నీకుఁజెప్పఁ
గూడ దట్లయ్య మిక్కిలి కువలయమున, వెలయుఁగలదది వెలయుఁత్రోవలునుగలుగు.

చ. అది యట్లుండె రంభానలకూబరు లవ్విధంబున నల్లాపం బొనరించినయనంతరంబు త
ద్విమానంబు మత్సమీపంబున కేతేర మీదోలికాప్రసంగంబులు వడియె నని కలభా
షిణికిం జెప్పె నప్పుడు తద్వనలక్ష్మీవిలోకనకాతుకంబున కెడగాఁ జనియున్నచునే
కంధరుం బిలిచి యంబుజాక్షునికొఱపువేళ దప్పకుండఁ జోవలయు ర మ్మనుచు వ
చ్చుటఁగదలి చనియెఁ గలభాషిణియు నంతఁ దను కేరవచ్చిన నెచ్చెలులుం బాను
ను నిజగ్రుహంబున కేగి వేగంబు కొలుపునీం గారంబు సంఘటించుకొని కృష్ణనగరి
కరిగె.

204

కా. శ్రీసంహ్యాలపురాంక వాగ్విభవలక్ష్మీనాథవర్యంక ను
జ్ఞానశ్రీమిథిలేంద్ర సూన్యతవచస్సంధాహరిశ్చంద్ర వి
ద్యానైపుణ్య నమద్భూతార్పణికవిద్యద్వాదవాచాలికా
స్థానీమందిర యిందిరారమణపత్నీకేయహేందిదిరా.

205

క. అంభోనిధిసాధారణ, గాంభీర్య యరాత్యసుప్రకంపనచయకు
క్షీంభరితరవారిమహా, కుంభీననవర్య నమరగురుభుజకార్యా.

206

మానిని. కేవలభాషణ శీలవిభూషణ పేవకపోషణ చిత్రరిపూ
స్తేవనివర్తన నిర్వలకీర్తన నిత్యనవర్తన నీతికలా
పోషవిచక్షణ పుణ్యవిధిక్షణ భూసురరక్షణ భూరిమద
ద్యేషణకానన ధీజలకానన దీప్తివిభానన ధీరమతీ.

207

గద్య. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగిణికవిత్వవైభవ పింగళియమరచార్య
తనూభవ సాజవ్యజేయ సూరయనామధేయ ప్రణీతం బైనకా
పూర్ణోదయం బను మహాకావ్యంబునందుఁ
ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీమదుమారమణాయనమః.

కళాపూర్ణోదయము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీభండార్ద్రహిమాచల, మేఖలికాచలనదపరిమితహయరింభా

లేఖితజయలాంఛన నృప, శేఖర నంద్యాలనారసింహనికృష్ణా.

1

ప. ఆనధరింపు మద్విధంబునం గలభాషిణితోడ సంభాషించి యరుగుచు నారదుండు
తనమనంబున.

2

చ. హృదయముచే గోకిత శమియించెను జెల్వపుగ్రోవు పంపునం

బాసలేమరంభకు నృపతిపోయి ఘటించుట కంపరార్యణం

విది యిటు గొంతచేసితి నక్షేత మంత యు నైనయట్ల యీ

కువలియి చాలు దానికి ననూయి యు నున్నది మాట లారయన్.

3

క. ఎంచగ నాగమనమునకు, నించుక చు టైన నయ్యె నిది యోగ్యమ సా

ధించుట కెవ్వరిని బో, రించనిక్షణ మొక్కటి యుం దరింపఁగ వశమే.

4

ప. అని తలపోయుచు శిష్యుండు నుం దాను ను బురప్రవేశమార్గంబున నడుచుచుండె
నప్పుడు.

5

సీ. దవుదవులనె నేడు ధరణికి దిగవచ్చుచున్న వాఁ డిది యేమియొక్కొ యని యుం

గయ్యెంబు లిడ నెందు గతిగల్గునో యని వెదకుచు నేతెంచువిధమొ యని యుం

బవనేతము లైనపాదపాంసువుల నిందఱఁ గృతార్థులఁ జేయుకొఱకొ యని యుం

నీమార్గమహిత్రణ్య మెట్టిదియో ఫలంబునకు రా కది రిత్త చనునె యని యుం

దను నెఱుఁగువార లతిదూరమునవ లేచి, రెండుచేతులు మొగిచి వర్తిల్లుచుండ

నకటమునఁ గన్న వారలు నేలఁ జాఁగి, యదరమునఁ బ్రణామంబు లాచరింప.

6

చ. ఆలఘువిసీతినంభ్రమనమాకులతన్వెనఁ బల్లకీలు న్న

దలములు వారువంబులు ను దంతులు నాదిగఁ గల్గువాహనం

బులు దిగి వచ్చి మొక్కుదొరమూకలపెల్లనఁ ద్రోవ చాల గం

కులముగ నందుఁ గొంద టొకొంత బరాబరి చేసి కొల్పిరాన్.

7

మత్త. కొందఱం గడకంటి చూపులఁ గొందఱ న్నెఱచూడ్కులం

గొందఱంజిలు నవ్వుదాలునఁ గొందఱం దగుదీవనం

గొందఱుజెముదాచి రె మ్మని కొందఱం గయిదండ గొం

చుం దహాధనుఁ దాదరించెను సొంపుగాఁ బ్రణతాత్మలఁ.

8

న. అవిధంబున నకలజనసేవన లాదరించుదు శిష్యుండు నుం దాను నమ్మనివరుండు పర
స్పరవిఘ్నట్టనవాచాలవీచీకాస్తనమార్జితచర్చిమిచ్చి కా చర్చాంకురంబులవలన ను,
సంకులకలహంసచక్రవాకపుష్పరాహ్వయప్రముఖజలపక్షీనందోహతోలాహలంబులవ
లన ను నవిరళచరిధాకమానడిండ్డిరఖండమండలిపాండిమచ్చులవిలసిల్లప్రహసితంబులవ
లన ను నికటంబునం బొదలు జలధివిలననంబులం జెలరేగి గెలిసేయు సోయగం
బునం బరంగపరిఘావలయంబులు ను, బరిఘావలయనలినిధిసముత్తాలకల్లోలకీకరా
వక్తీర్యమాణంబు లగుచుం దమయందు నుభయతమాకృష్యమాణభోగీంద్రభోగవేష్టన
ప్రకారానుకారపారీణంబు లై రాణించుచుం దిరుగుమెఱుఁగుఁదీఁగలు ప్రకాశింప
వైకాఖపర్యతనితంబడంబరవిడంబన చతురంబు లై చూడ నొప్పువైదూర్యపాశ్రా
గంబులు ను, బ్రాకారవలయవిపులకషిశీర్ష నమదయనముతీర్కమాణమాణిక్యసేవహ
వివిధకాంతిసంతానసౌమనసమాలికాస్తోమాభిరామపర్యంతభాగం బగుచుం చారవిభవ
లక్షికిం బట్టినయాశప్రత్రంబురితి నుద్యోతించుగగనమండలంబునకుం బాండుపర్యం
పావనంబున సొం పావర్చనమున్నతకఖరనంసక్తనిర్లిక్తమాక్తికభక్తివిశేషంబుతో
డం బసిండికామచెలుపు నలవరించువాసుదేవప్రాసాదరాజంబు ను, వాసుదేవప్రా
సాదరాజైతవద్యోతమానకాశకుంభకుంభినిధరంబునకుం బ్రత్యంతపర్యతభంగి నఁగీ
కరించి యలంకారంబు గావించు పసుదేవనంకర్షణసాత్వకీప్రద్యుమ్నాదియాదవనం
ఘసాధయాధంబులు ను, సాధయాధభూధరప్రాతజాతమహాతరంగిణీబృందనందే
హంబు ప్రభవించుండేయు నుభయపార్వభాగపీఠమయగృహభిత్తినంతతతంతస్యమా
నమరిచినిచయపరిపూర్ణరాజమర్గంబులు ను, రాజమర్గనజ్జితశైవాల్లిన్జితలభావభా
సురంబు లై పాలుపారు గారుత్తతబహిర్వితర్దికానికాయంబు ను, బహిర్వితర్దికాని
కాయవిరచితకురంగనాభిగోముఖోపరితరంగితరంగవల్లీమతల్లికామనోజ్ఞమాక్తిక మం
డలిపాండిత్యంబు లత్యంతకాతంబు లగుచు నుత్తుంగహర్ష్యకఖరకేతునంఘనంఘ
ర్షణశకలితపతితాంతరిక్షఖండలక్ష్యమాణనక్షత్రసమగ్రేష్ఠా నంధుక్షణవిచక్షణంబు
లై పీక్షణపర్యంబు నిర్వహింపం బెంపుమీఱుచుం దదవలంబనలంఘనవివిధాంబు
దకదంబకంబు డంబుఁ జాతు కలువడంబులు ను, గలువడంబులం దవలిన మిలిందం
బులచందనంబు నందపఱచుచంద్రకాలాఖేలనాలోలనాల్గీలనాలోచనంబులమరి
చివీచికలపెల్లు చిల్లునం జిమ్మనగ్రోవులఁ జిమ్మగంధసారకస్తూరికానీరధారాప్రసారం

బులతెఱు గజుంగింస బంగారురంగువనలఁ బసుపువనంతంబులాగు భావంబున తీవి
 నెఱుపుభర్తహర్త్యశ్రీల భేలానంభ్రమోచ్చస్థితివికరారుకేళబంధంబులో యనంగ
 బంధురంబు లగుమంథరగంధవహనివహవిహరణవిన్యమరకాలాగరుధూపధూమంబు
 లును ధూపధూమశ్యామికామిమంబున నిజస్వామికొలుపునకు నిబ్బరంపుఁ బేరుబ్బునం
 బ్రవిష్టకొనుచుఁ జేరిన శృంగారరసనముద్రంబునకు నిర్మిదవిద్రుమకుడంగశంఘసాం
 గత్యసౌభాగ్యంబు ననుగ్రహించుచుఁ బ్రత్యగ్రహగ్రదగ్రాప్లంఘనాపిత్తుకురువిందకలక
 కంఠకచ్చవిచ్చటాజటాలితంబు లగుగోపురంబులు ను, గోపురద్వారతోరణవ్యాజవి
 భ్రాజమానమంగళనూత్రసువ్యక్తనిర్వర్తితపరిగ్రహగృహవైభవశ్రీనమపభోగనిస్తంధు
 లగునకలజనులు ను, నత్యంతచిత్రతరమహత్వంబునం బ్రపల్లిలు ను త్రహత్తమకీర్తులం
 బొగడొందు తద్వారకానగరంబు దరియం బొచ్చి రంత.

9

నీ. మహానియమరువిందమాణిక్యకాంతులచేతఁ బల్లవిత్ మై చెలువుమీఱు
 మరకతమణినయ్యుత్కరమరీచిచ్చటాపత్రనంతతిచేత బాగుమీఱు
 నకలంకనవ్యహాక్తికచాకచక్యప్రసూనసంపదచేత సాంపుమీఱు
 నిండ్రనీలబోయిరిందిందిరక్రేణివిలసనంబులచేతఁ బోలుపుమీఱుఁ
 దననమున్నతిచే నభస్తరువుఁ బ్రోచి, విమలశిఖరాగ్రకనకకుంభములచేత
 నఫలితంబుగఁ జేయుచుఁ జాల వెలయు, నంబుజాక్షునికొలుపుకూటంబుఁ గాంచె.

క. కాంచి మణికంధరునితోఁ, గాంచనగర్భజాఁడు పలికెఁ గలకాలము ఏ
 ధీంచిన నిది నిచ్చలు నొక, యంచితరుచి నెఱుపుచున్నయది కనుగొంటే.

11

కా. ఆవైకుంఠముఁ జూచినట్లు కడునిం పై యీనభామండప
 శ్రీవిస్ఫూర్తికలంబునన్నిగుల నాచిత్రంబు నానందము
 ద్రావై చిత్రఁ గరంచుచున్నయది యేతద్వారకాపట్టనం
 రీవిక్యంబునఁ గల్గుమే లిదియ పో యెందు నివ్వవేకించినా.

12

వ. అని పల్కుచుఁ జేరం బోవునంత.

13

క. ఆఱుపియాగమనం బపు, దారసి చని చెప్పి రంబుజాక్షునకు బహి
 శ్చారిణు లగుపాచారిక, లారీని జెప్ప నతనియానతికల్పి.

14

నీ. బంగారుగొలుసులుఁ బవడంపుఁదటి మెనకొళ్లు ను వింతబాగులబొగడలు
 రత్నంపుఁజలుకలు రాయంచపతిమలుఁ బసిఁజీపువ్వలవ్రాఁతపసులసాబగు
 వివిధంబు లగుచిత్రవిరచనలు ను దసిలీనూలిపట్టెయిల్లికలెడంగుఁ
 బలుదెఱంగుల పట్టుతలగడబిల్లులు మవ్వంపుఁ గుంకుమపువ్వుపటపుఁ

గలిగి మెఱుఁగులు దిక్కులఁ గడలుకొనఁగ, మించుదంతపుటుయ్యెలమంచున ను
బొలుపుమిఱుచుఁ దనఁతుతిపురమునకుల, యూడిగంబులు గైకొంచు నున్నకారి.

ఉ. అప్పులుకు ర్చెవిం బడినయంతన దిగ్గన లేచి యె డ్దెటూ
యప్పరమేష్ఠినందనుఁడె యానె పాజారపుత్రోవ వచ్చెనే
యెప్పుడు నంతరిక్షగతి నిచ్చటికే చనుదెంచు నివ్వధం
విప్పుడు చాలఁ జిత్ర మిది యే మొకొ యంచు ననంభమంబునకొ. 16

సీ. తూఁగులుయ్యెలఁ దూఁగుచోఁ గొంత చెదరిన యరవిరివన్నె బా గట్ల యుండ
నడవంబుతోయ్యలి మడిఁచి యిచ్చిన తెలనాకుఁజీలిక చేతయింద యుండ
నట్టిటు దొడిగిన యంఘ్రుల రత్నంపునమ్మలిగలు సారె జాటుచుండ
రాణివానపుఁ జామర గ్రాహిణులు గూడ నరుగుదెంచి లమంత మరలుచుండ
దనకుఁ గైదండ యొనఁగినతరుణి కేలు, వదల నెఱుఁగమి నది లోన వచ్చుచుండఁ
గనినచా రెల్ల నొడుఁగుచుఁ గలఁగుచుండ, మురరిపుఁడు వాకిటిపాజారమునకు వచ్చె.

తే. ఇట్లెదుర్కొనిప్రణమిల్లియింపుఁబెంపుఁ, దనరఁ గైదండయొనఁగితోడ్కొనుచునేగి
యతనియాజ్ఞ వెంబడిని శుద్ధాంతనికట, భాసి యగునొక్కమణినభాభవనమున ను. 18

మ. జగదీశుండు లహరిధనాగ్రణికిఁ బూజావర్తన ల్పొండ క్రొ
త్తగ నేతెంచినవానికిం బలె మహాతాత్పర్యసంయుక్తఁడై
తగఁ జేసెం గడుఁగ్రొత్త క్రొ త్తగుచు నత్యంతాదరం బెక్కు ధ
ర్మగరిష్ఠాత్ములు బుద్ధిపూజ్యులగువార ల్పల్లలు న్వచ్చినకొ. 19

ఉ. అప్పుడు తత్సభాగృహనమాగమనార్హులు కొల్వొ సేతకై
యొప్పటియట్లు యందఱు బహిస్థితు లై యెఱిఁగించి పగపఁ బా
నప్పరమర్షి వీడ్కొలుపునంతకు రమ్మనఁ గొంకి యచ్చ్యుతుం
డప్పులుకు ల్గణింపక తదంచితగోష్ఠిన యుండ నింపుతోకొ. 20

ఉ. మానివరేణ్యుఁ డిట్లనియె మా కొకపెద్దతనం బొనర్చి రా
జ్యానుగుణప్రవర్తనల కక్కట యిచ్చెయిఁ గొంకిలేని న
న్నోనలి నాక్ష పా మ్మనుట యుక్తము నీ కిపు డట్లు గాక మీ
వానిగఁ జూచితేనిఁ గొలువం విలిపింపుము వారి నాపుకుకొ. 21

మ. చెలులం జాట్లలఁ దండనాకుల వివశ్చిద్యర్యుల న్నక్కరిం
ద్రుల మంత్రీకుల వారముఖ్యుల మాకుందుం డెంతయుం బ్రీతితోఁ

- బిరిపించె బాడగాంచి రవ్యభవోభిం న్యారల స్వేత్రహ
స్తులు ద మ్మంబు నత్త కేరలుఁగుతోఁ దోడ్తో నెఱింగించుచున్. 22
- తే. కమలనాభుండు నపుడు శ్రీఘంబు తనడు
కొలుపు వీడ్కొంచు మానిఁ దోడ్కొనుచు నేగ
నంతిపురమున కారెండు నార్తశిష్యు
వెలువలన నిల్పి తాఁ దనవీడఁ గొనియె. 23
- ఆ. అప్పు డతనిచేతి యావీడఁ దాఁ బుచ్చు, కొనియె సంభోమమునఁ గూడ నేగి
కరము వినయ మొప్పుఁ గలభాషిణి ముకుందుఁ, డపుడు దానిఁ జూచియల్ల నగుచు.
- క. ఏమీ శిష్యత్వంబున, నీమునివరు నేవనేను నిచ్చ వొడమెనో
యోమగువ యనిన విని యది, యేమి యు లే దని వినితి నిటు నటు నొడిఁగెన్. 25
- ఉ. ఒడుఁగుట యు న్యదుప్రవరుఁ దోహరిణాక్షి తలంక నేల నీ
కిది కడులెన్నబుద్ధి కృప నిట్టిమహామహు లాత్మనేవకన్
హృదయమునందు నియ్యకొను లెవ్వరి కున్నది వేయు నేటికిం
బ్రదికితి నేవనేయుము శుభప్రదు నిమ్మని నిట్లు యొప్పుదున్. 26
- ఉ. నీమతి పెంపుఁ బాడుకొను నేరుపులు స్త్రుమమంజాలస్సర
ప్రేమధుగత్వముం గనుచుఁ జిత్తములోపల నేను నెంతు ని
కొనులి గొంత నారదునకుం బరిచర్య యొనర్చునేని వి
ద్యామహిమం గడున్వేలయు నంచ నినుం గనుఁగొన్న వేళలన్. 27
- మ. అనుచుం జాంబవతిగృహంబునకుఁ దా నమ్మానిలోకాధినా
భునివెంటం జని శిష్యురాలి నొక రెం దోడైచ్చితిం దీనిఁ గై
కొని శిక్షింపు మటంచు నల్ల నగుచుం గోవిందుఁ డాయితఁ ది
ల్పి నయం బొప్పఁగఁ బల్కె నమ్మగువ యుం జిత్తంబు రంజిల్లఁగెన్. 28
- క. నాకు మును మీరు చెప్పెడి, యాకలభాషిణియె యిది యటంచును వినయో
త్పేకమునఁ బరికి మునికి వి, వేకర నుచితోపచారవిధు లొనరించెన్. 29
- నీ. అంతట గోవిందుఁ డాయితఁ జూచి యోవనజాక్షి యిచటి కిమ్మనివరేణ్యుఁ
డతేరదారకొని యెన్నియో నా శ్లయ్య నీ వేమి దిద్దితి వెలుఁగఁ జెపుమ
గానచాతురిఁ దాను గడుల్రోడ యయ్యుఁ దుంబురుమీఁదిమత్సరంబుననుజేసి
మనవిద్య పాధింతునని పూనినాఁడిది యెందునెవ్వరును మున్నెఱుఁగకనికే

గావున విశేషములు నీకుఁ గలవి వరుసఁ, దెలిపి నీ నేర్పిన క్షేల్ల దిద్దుమనుచు
నొప్పించితి నిమ్మకాయోగివర్యు, ననుచు జాంబవతీనతి వినయ మొప్ప.

30

౪. ఎప్పుడు ను మీవచస్థితిఁ, దప్పక యే నడుపుచున్న దాన నిపుడు నా
తప్పొప్పులు మీ రరయుట, యొప్పు నివనవధరింతుఁ డొకకొం తనుచుకొ.

31

౫. కుండనపుఁగమ్మిఁ దిగిచిన, యంశంబున జవరతనము నలరుండేన
ల్పిండినగతి మాధుర్యము, పొందుపడ నీవ్వణ ముట్టి పాలఁతుక పాడెక.

32

నీ. ప్రాశ్నితో నరిగమపధనిస్వరంబుల ప్రతినియతశ్రుతిక్రమములెఱిఁగి
రాగభేదముల వర్ణములఁ దొలంగించి లయతాళశుద్ధి నెంత యుఁ దెలిర్చ
గ్రామవిశేషమూర్చన లేర్పడఁగ మంద్రమధ్యమతారసామగ్రి దనర
ధాతుమాతువులు గీతప్రబంధములందు ననమానలీల మై నతిశయిల్లఁ
దోరమగుప్రేమరసమునఁ డోచితోఁచి, వీనులకు నింపుఁ జలువయు విస్తరిల్ల
నాకరణిఁ దనకాంత యనేకగతుల, నాత్మగుణగానములు నేయ నచ్యుతుండు.

33

గీ. ముదిత మేలుమేలు కొదవ లే దందు నీ, యనఁచుచితుదిద్దు మనుచుఁ జనియె
జాంబవతి యు నొక్కనంపత్పరము దాఁకఁ, బాట నేర్చె మునికఁ బాటవమున.

ఉ. అంతఁ గ్రమంబునం బ్రియుని యాజ్ఞనునత్యయు భోజకన్య యు

నృంతన మొప్ప నప్పరమనంబుమి నొక్కొకయేఁడు దిద్ది ర

త్యంతమనొజ్జ గానపటిమాతిశయొన్నతుఁ గాఁగ నవ్విభుం

డంతటఁ దాను దిద్దె నొకయట్టము పూర్ణము గాఁగ నాతనికొ

35

వ అప్పుడు మణికంధరుండు కలభాషిణికిఁ బోలె నంతఃపురకాంతలవలనిశ్చయమి
యు లేకుండి యుఁ బుండరీకాక్షుని యనుగ్రహవిశేషంబున నకలరహస్యసంగీతవి
ద్యానంపన్నతచేత నారదకలభాషిణులయట్ల యత్యధికుం డయ్యె.

36

౪. అప్పుపురకు గానము హరి, యిమ్మెయి నఖిలంబు నేర్పి యిఁగ మూసంగీ

తప్పునకు నీడు లేదు జ, గమ్ముల నవి పలికె మోదగరిమం దేర్చెకొ.

37

గీ. అంతిపురములోని కరిగినప్పుడు తదీ, యాంగనలు ను రత్నసంగమైన

మానితోడ నీడు గానవిద్యకు నరి, లేనటంచుఁ బలికె రాదరమున.

38

౪. మణికంధరుండును గలభా, పిణి యుఁ గొలిచి రాఁగ నాబుషిప్రవరకీభా

మణి యొక్కనాఁడు యదుభూ, పుణువీడ్కొని వేడ్క నవని సంచారమునకొ.

39

ఆ. ఇమచునుండి తనదు సంగీతచాతురి, గరిమపనకు మున్ను సరిసిజాక్షు

చెలువ లాత్తె మెచ్చి చలిపినయట్టి ప్ర, శంసచందములప్రసంగమైన.

40

న. వారితో ని ట్లనియె నివృద్ధంబున నవ్వరవర్ణినులు మువ్వరుం బెక్కుమాటులు మడి
యనుగీతచాతుర్యంబురీతు లతినూతనంబు లని యు నీతెఱంగు లెప్పరికిని దొరక న
ని యుఁ బలుమట కల దది నిజహృదయంబునఁ గలవిధంబో నాడుమదికిఁ ముదం
బొనరించు కొఱకునో యెఱుంగరాదు చదురు లెదిరి మదికి నెట్టిచగిది నైన నమృదం
బొదవించుట పరమధర్మం బని తలంతురు గావున నట్టికథలు గట్టిగ నమ్మరాదు త
మచెలలతోడ నేతత్ప)నంగంబున నేమి పలికి రది నిజంబు తదవబోధంబు గలుగు
నందాఁక డెందంబు నందియంబు నొందుట తప్పదనుటయు నవ్వరమతపోధనుఁకుం
గలభాషిణి యి ట్లనియె.

41

క. మీవెంట రాకపోకలు, గావింపఁగ నగరిలోనఁ గలజనములు న
న్నోవాచంయమ యెఱుంగుడు, రావనితలకడకు నాకు నరుగఁగవచ్చుక.

42

గీ. ఇ ట్లరిగి వారు నఖిలతో నిష్టగోష్ఠి, నాడుకొనుమాటలను వినఁగూడు నైన
నేను మీదాన నగుట మీగానకథలు, వడిన నచ్చేళఁ గొదవలు దడవరేమె.

43

నీ. నాకేజీత మైననాతిరూపు ధరింపఁ సామర్థ్య ముచ్చిన నామగువల
నఖిల రూపముఁ దాల్చి నముచితం బగువేళఁ జని వారి హృదయంబు గనఁగవచ్చు
నన నిది నెపముగాను నిధీకసుతుని దా రంభ యై కూడుట రమణికోర్కె
యదియ మదీయకార్యానుకూలము కదా యని యాత్మ నలరి యాయతివఁ జూచి
యువిద నీ కిట్టి సామర్థ్య మొదవుటకను, పర మెఱంగితి నేను నీవలసినట్టి
యంగనలరూపుఁ దాల్చి యాయుబ్బనాభు, వనితలతలంపుఁ దెలిసిర న్నునుచుఁ బనిచె.

నీ. పనిచిన నాచెల్వ ననజడరాక్షసిని సతులపాలికిని దత్తుకులరూపు
ధరియించి వార లొద్దను లేసి వేళలఁ జని ప్రసంగము దెచ్చి సంయమిండ్రు
నంగీతచాతుర్యభంగు లనన్యసాధారణం బగుట తద్వాక్యసరణి
చేత నెంతయు సునిశ్చితముగాఁ దెలిసి యప్పుని కది యెఱిఁగించి మదితుఁ జేసె
సంయమియునాయకంజూచి బాంబవతియు, సత్యభామయుభోజాత్మజయునుసూరియు
గురువులుగఁ గానకళ రెల్ల గరిడియచ్చు, దనముతో నేర్పితిని గద యనుచుఁబలికి.

గీ. కొమ్మ మున్ను నీ వాత్సలోఁ గోరినట్టి, కాంతు రంభామనోహరాకారుఁ డగుచు
మెఱయువానిని గూడి రమింపఁగలవు, నమ్మ పొమ్మిఁక నీభవనమున కనియె.

46

ప. అని యవ్వనిత ననిపి మణికంధరుండుం దానును నముచితభాషణంబులు గొంతతడవు
నడిపి సారదుండు నిజేచ్ఛం జనియె మణికంధరుండు ను దదాదేశఁబునఁ దీర్థయా
యాత్ర కేగె నటయున్ను కలభాషిణి యు నట్ల సారదుచేత ననిపించుకొని నిజగృ

హంబునకుం జని గానాభ్యాసం బుడుగుటం కేసి నగరి రాకపోకలతగులంబు చాల
మిఁ గ్రమంబునఁ దనదిత్తంబు నలకూరచింతాయత్తం బగుచుండం దత్సమీపగమ
నంబున కుపాయంబు గానక బహుకాలంబుగడపి కాలయాపనంబు దుష్కరం బగు
ట యు నొక్కనాఁడు దానొక్కతియ పిణెఁ గొని గృహరామంబున కరిగియుం
డునంత.

47

చ. లలితపుష్పాతిపూత యు ను లాతఃపుగోలయుఁ గక్షపాలయు.

న్నలకొనుచిన్ని కంజడలు మండులపొత్తము నాగజెత్తము
న్దలిగనుపట్టు కెన్నెర యు లాహిరిమాదము శృంగినాదముం
జెలువలరంగ నొప్పు నొకసిద్ధుఁడు సింగఁపువారువంబుతో.

48

గీ. అభవదవి నేతెంచి యయ్యబల యున్న, తోటలోనికెఁ దిగియెనడ్డుతము గాఁగ
నదియుఁదన్నహినుకు వెఱఁగంచునము, నల్లమాలొల్పియర్ఘ్యపాద్యాదులొనఁగ.

గీ. ఆతఁడు నొకలభాషిణి యాత్మగురు, గృష్ణఁ గొలువఁగ నేగుజే గీతవిద్య
పూర్ణముగఁ నేర్చితే రాకపోక లిపుడు, మానినాఁడు గదా దివ్యమానివరుఁడు.

50

క. దానంజేసియ నీకు ను, మానమితరప్రచింత మాని తిరముగా

నానలకూరచునంద య, ధీశం బై నిలిచియున్నదియె తరళాక్షి.

51

చ. కడపటినాఁడు నిన్ను నిటు కాంచనగర్భతనూజఁ డంపుచోఁ

గడమయ్యభీష్టసిద్ధి యు ను గాఁదగుదీపన యిచ్చెఁ గాపుశం

బడఁతి యమోఘ మాయనఘపల్కు చలింపఁగ నీకు తాల్చి నీ

బడలుటఁ జూడ నోపుదురె ప్రాణనఖుల్ తుణమాశ్రమేని యుక.

52

సీ. తడవులనుండి యుఁ దపము నేయఁగఁ బూని మణికంఠరుఁడు పాట మాని యుంకి

నువవానభేదంబు నవనయింపఁగలేక వ్రేగుచున్నవి నాడువీను లిపుడు

పిణె వాయింపు మోవెలఁది నేఁ డైవఁ దుష్టిగ విని పారగ నేయుఁ గాని

యీధ్రువనముల మీయిరువురగావంబ కాని యన్యము లింపు గావు నాకు

నని పలుక మాటమాటకు నడ్డుతంబు, చాలఁ బ్రబలంగ వినివిని యాలతొంగి

కరనరోజును ట్టుకులించి కరము వినయ, మతికయిల్లఁగ ని ట్లను నతనితోడ.

53

క. ఓయనఘ డేవుఁడవో యో, గాయతకపిలాదిసిద్ధులందు నొకఁడవో

నీయనుభావం బడ్డుత, మై యున్నది నామ మెద్ది యానతియీవే.

54

క. అనిపలుక మణి స్తంభం, డనుసిద్ధుఁడ నేను జలరుహానన నీ కెం

చినవారలలో నెవ్వఁ, డను గా నని యతఁడు పల్కుటయు వినయమునకొ.

55

ఉ. ఓమహి తాత్త్వ హివచన మొక్కొకటే పరికించి చూచిన

స్వామదిలోన నెంత యు ఘనం బగుచున్నది యద్భుతంబు మీ

లేమహిమవ్యభాఠముగ నిట్టిది సర్వముఁ గంటి రిట్టిమీ

కీమహిఁ గావరానియది యేమి యు లేదు గణించి చూడఁగన్.

58

గీ. నాకుఁ దార్కాణముయనయంత యును దిగుగఁ, నడుగఁ జెప్పంగవలవదోయనఘచరిత
యిపుడు మణికంధరుని మీఠతపమునేనుఁ, జెప్పితిరి మొదలొక్కనియది చెప్పవలయు.

వ. ఆనుట యు నతం దాయంతిం జూచి యోకాంత నాకు దూరదృష్టిమారశ్రవణంబు
లు గలపు దానం జేసి యేనున్న చోటన యుండి నమస్తంబు నుం గంటి నిందు నీ
యెఱింగినయర్థం బెల్లసరిదాఁకు ను గదా యింక నీవనిపించుకొనఘోయినవెమకటి
సారదమణికంధరసంభాషణప్రకారంబుఁ దపఃపర్యంతం బైనమణికంధరవర్తనంబు
ను వివరించెద విను మని యిట్లు చెప్పందొడఁగె నట్లు నారదుండు గానశిక్షాపరి
పూర్తి యైన వెనుక నిన్ను నీగృహంబున కనిపి యంత మణికంధరుం జూచి.

58

క. నీనంగీతవిశేషా, భ్యానము సఫలముగ కష్టం బరమేశ్వరు న

త్యానక్రితోడఁ బాడుచు, వేసరక భజింపు మెల్లవేళలయందున్.

59

క. ఆదేవున కెంత యుఁ బ్రేమ, మై దురితవివాశసేతు వగు నిది యని యే

నాదరమున నామోక్ష, పాదినీజియ ధరించి పాడుదు నెపుడున్.

60

నీ. బృహతీనమాఖ్యతోఁ బెంపుమీ తెనువీజె వహియించి యెపుడు విశ్వావసుండు

జగతిఁ గళావతిసంజ్ఞ నొప్పెడివీజెతోడ నేప్రాద్దును దుఁబురుండు

మహతీనమాఖ్యయమహానీయ మీవీజె మానక నిత్యంబుఁ బూని యేను

గచ్చసి యనువేరఁ గరముఘోభిలవీజె నజరించి జగదంబు కారద యు ను

బాయ కెంత యుఁ బాటించు భంగు లరయ, విద్యలం దెల్ల సంగీతవిద్య మిగుల

నుత్తమము గాదె యిది పురుషోత్తమనట, నర్చితం బగునేని నేనుని నుతంతు.

61

ఉ. నీచుక్కతార్థతామహిను నెప్పుది నెన్నఁగ నంతయింతనా

రాదు తపంబులం గనఁగరానిజగత్పతి కృష్ణఁ డెట్టిభా

గోద్రయశాలికిం దొరకు నుల్లమునం బరికించి చూడుమా

శ్రీవయతుండు నీకుఁ గృపచేసె గురుం డయి గాననల్కశల్.

62

క. కావున నీవిద్య సదా, యావర్తింపుము కుమార యిది సకలాభీ

ప్రేనాప్తికఁ గారణ మిం, పావహిలంజేయు నప్పు డటు వానముఁకన్.

63

క. నీను న్నేగను యేగి నాపడినపాట్లీడఁ నాకంబులొ

గానీ కాంచనగర్భకౌల్పవనసుం గానీ పురద్విట్పభం

గానీ తొలిటి విష్ణుదేవుడనే గానీ మదీయొల్లన

ధ్వానప్రాణిని వాడు పూని గెలుతు న్నరోన్నతుం దుంబురక.

84

వ. ఆనిని నాచలుకు లాకర్ణించి మణికంఠముం డమ్మనీంద్రునకు ముఖభితకరకములుం డ
గురు ని ట్లనియె మీకు గానవిద్యచేతఁ దుంబురుని గెల్పునంభ్రమం బిప్పటి మా
టలవలన నెఱుంగంబడియె నతనియం దిట్టిబద్ధమత్సరం చేల పుట్టెఁ దజ్జయంబున
కేమిపాట్లం బడితిరి నాకు నింత యు నెఱింగింపవలయు ననుట యు నతం ది
ట్లనియె.

85

ఉ. వైకుంఠంబున నొక్కనాఁ డతులితైశ్వర్యండు విష్ణుండు నా

భీకప్రాశ్నవముఖ్యదేవగణముల్నేవింప యోగీశ్వరా

నీఁంబుల్ని గమాంతసూక్తులను వర్ణింపంగ నొడ్డోలంగం

లై కూర్చుండి మహానభస్వదవనవ్యాపారపాగీలుఁ డై.

86

కా. కాండిన్యాత్రిమరీచిదత్తకపిలాగస్త్రాత్ పాదాంగిర

శ్వాండిల్యక్రతుకణ్వుకుత్సభృగవిశ్వామిత్రమైత్రేయమా

ర్కండియాసురివామదేవకపిదుర్వాసోఽకవ్యాఘ్రపా

న్ద్రాండవ్యాధిమహామునుల్పనిరి ప్రేమ ల్నిఁ దల్లేనకన్.

87

వ. ఇవిధంబున దేవమునిసంఘంబులు వచ్చి నేనింప విష్వక్సేనుండు వేద్రహస్తుం డగుచు
నందఱి నెడగలుగ జడియించు బరాబరి యునరింప దివ్యవారాంగ నానాట్యంబు లుప
లోకించుచు నద్దేవదేవుండు కేరోలగమ్ము న నున్న నమయంబున.

88

ఉ. వారిదపక్షిలో వెడలివచ్చు మెఱుంగులసిండువా నభీ

వారముతో రిమారమణి వచ్చెను హెగ్గడికత్తె లెందఱేఁ

గోరిభజించ నాకొలుపుకూటము ముందటివంక నొప్పుసిం

గారపుఁదోఁటనుండి యధికం బగువైభవ మింపుమీఁగన్.

89

ఉ. నెచ్చెలిసిండుఁ దానను వనిసలిదండ నొకింత గానఁగా

వచ్చెనొ రాదొ యాకమలవాసిని యంత నె యేమిచెప్పుడుకన్

హెచ్చినసంభ్రమంబున ననేకులబ్రద్దలవార లెక్కడ

స్వచ్చియు మోది రాకొలుపువారు క కాపికత్తె చనవ్వడికన్.

90

క. అప్పుడు మముబోట్లకత, రైప్పంగ నేమిటికిఁ జారనిలి వేరధరు

ల్రొప్పంగఁ జనియె న్నిలువక, యప్పరమేష్టి యు ను నచటి కరిదురముకన్.

91

- క. ఆతఁజిని వేరహస్తు లూ, హోతుంబునఁదా యటంచు మచ్చెన్వర ను
ద్యోతించఁ బిల్చి క్రమము, వాతనిఁ దోడ్కొనుచుఁ బోయి రతివేగమునన్. 72
- వ. ఆట్లు తోడ్కొని పోవుచుండ. 73
- చ. కని తమహోసఁదా రితనిఁ గ్రమ్ముఁ గాఁ బిలిపించె నేమొకో
యనియెడువారు గానవిధులందుఁ బ్రసంగము లేమిగల్గెనో
యనియెడువారుఁ దచ్చతురు లన్యులలేరె యితండ కాని యిం
దనియెడువారు నై మనములందు ను నందియమొంది రందఱున్. 74
- ఉ. అప్పుడు నేను నామనమునం దితనిం బిలిపించు టెట్లాకో
యిప్పు డటంచు నిల్చి యరయింప వినబడియె న్నిజంబుగా
నప్పురుసేత్త ముండు దనయంగనతో వినుచున్న వాఁడు సొం
పొప్పఁ దదీయగాన మని యొద్దఁజరించెడివారు చెప్పఁగన్. 75
- ఁ. మఁమైల్లఁ దోలి యొక్కని, నిమైయిఁ బిలిపించి హరి యు నిందిర యుఁ గడు
స్సప్తదమునఁ దుంబురుగా, నమ్మును వినుచునికి విని మనం బెరియంగన్. 76
- సీ. అనిపె వా యే మిచ్చె ననుచు ను సంతోషమంబున నందడించుచు మూఁగువారు
నర్వేత్వముండు శ్రీసతితోడ గానంబు వినుట యడుగ నేల యనెడువారుఁ
గడువనుగ్రహము నెక్కడలేని యాయాగివసయ తేల్పెడునందుఁ బలుకు వారు
నీ వొక్కఁడవొ మఱియెవ్వార లేన నయ్యెడనుండిరో యనియెడుగువారు
నగుచు సురలు మనులు నరుపంద మేఘాఁత, డంబుతోడ వచ్చెఁ దుంబురుండు
కడలవారిని గనకన్నాన మాపించు, పడకము ను నునేత్రపటముఁ దాల్చి. 77
- క. దగదగ యనుపదకఁబున, నిగనిగ యనుకొ మైఱుంగు నేత్రపటమున
స్వగబుగయనుమేఘాఁత, స్వగబగయనిపించె నతఁడు నాహృదయంబున్. 78
- సీ. తనుఁగ్రమ్ముంగఁ బిల్చినవేళయంద నాతో విచారింపక పోవు టెట్లు
పోయెఁబో ననుఁ బిల్చిఁజేయక తా నొకనెరజాగ యై విద్య నెఱపు టెట్లు
నెఱపెఁబో ప్రభువు మన్నించినాఁ డని మీఁదు పడికింప కీసామ్మ పట్టు టెట్లు
పట్టెఁబో దొంగఁ దేల్పివీటి వీటి దాఁచికొందుఁ బోవక మెఱయించు టెట్లు
లేఁడు తగవరి యెందును మూడిచొచ్చి, వాతనెట్లెడువాఁడె యెవ్వఁడు నందుఁ
బాపి తుంబురుఁదా యందుఁ బండ్లుగొలుకు, కొంచు లోలోన నుడికిరి గొంతతడవు.
- క. నాకంటెఁ దాను భుజుఁడే, యాకొలఁది యు బయలునేయునంతకు నేయే
పోకలఁబోయినఁ బోని, మీకరణిం జాణిఁగి పోవనిత్తు నే వీనిన్. 80

- వ. అని యాగ్రహించు మనతనితోడ నెంచేని యు వాడు వెట్టుకొని భంగపడి యతులి
తం దైవమదీయసంగీతచాతుర్యంబువార్తలు క్రమంబున నిజగన్పాదయతనకు వినంబ
దునట్టియుపాయంబు వెట్టెవం గాక యని యూహించి తదనంతరంబు. 81
- చ. తలఁగక యిప్పు డిట్లు సముద్రగ్రథంబేర్చినయీర్ష్య బుద్ధిలో
పలన యడంచి మైత్రిగనుపట్టంగ నింతనఁ గొంతరాకపో
కలు పుటియించి యే నతనిగానయులో గుణదోషవర్తన
దైలియుట నీతి యాతెలివలే కగునే జయ మంచు నెంచితిక. 82
- గీ. ఎంచి యతనియింటి కేగితి నొక్కనాఁ, డతఁడు నపుడు పాట కాయితముగ
పితౄ పేళగించి వెలుపలిమోసల, నునిచి లోని కరిగి యున్న వాఁడు. 83
- ఉ. ఏను ను దుంబురుం దెచటి కేగ గృహంబున నున్న వాఁడె యం
చానికటంబున నైలఁగునట్టిజనంబులఁ బల్కి పితౄ యి
చ్చో నికి లోనికేగ ననుసుద్ది వినంబడ నీవివంచి యె
వ్వానిదొ యంచు నుండి తమి వానిదె చూత మటంచు నల్లనక. 84
- గీ. పుచ్చుకొని నలికించి యపూర్వమైన, శ్రుతులపెంపు నిర్దోషత నతులమగుచుఁ
గడు వెఱఁ గొనర్ప దాని నక్కడన వెట్టి, మిగుల లజ్జించి పచ్చితి మగిడి యపుడు. 85
- వ. అనమయంబున నంతర్గతంబున.
- ను. కడుఁ బ్రాపిణ్యధురీణుఁ డీతఁ డయినం గాంధర్వసంపూర్తి నె
ల్లడఁ బ్రభాతి విహించునాకు నకటా యీతుంబురుం డంతయె
క్కుడుగాఁ గావము నేటిదాఁక నని సుఖోభించుచుం దాడిఁ ద
న్నెడువానిం దలదన్ను వాఁడు గలఁ డన్నేపింప నం చెన్నితిక. 86
- చ. అటుమును చెల్లిపెంపు దనరారంగ నేనును దాను నప్పుట
నప్పటికిని గూడి పాడుదుము పద్మభవాదులయొద్ద నప్పుడె
చ్చటఁ దన కింతగానకళసంపదకల్పి యెటుంగనీడ ము
చ్చటపడి యిట్లు విష్ణుఁడు ప్రసన్నతఁ దాఁ బలిపించునంతకక. 87
- క. తమవిద్య నెవ్వ రేమా, శ్రమఁ గనఁజాలుదురు వారిదండను దన్నా
శ్రమప్రకటించురు బుధు లు, తమలమహిమ నీరుకొలఁదితామర సుమ్మి. 88
- క. ఇటుగాక విను జనంబుల, పటిమకు నెక్కుడుగ విద్య పచరించుటయ
క్కట విఫలము గాదే యె, చ్చటఁ దెలిపికిఁ బట్టునట్టిసంకసుబోధక. 89

- న. అది యట్లుండె నేను నది మొదలుగాఁగ నెక్కడెక్కడ నక్కజపుగానవిద్య గలవారు గలరు వారి నరసి యరసి తద్విద్య సాధించుచు నెందును దుంబురునకు నీకు గాఁజాలమి యెడనెడం బరికించుచుం బెద్దకాలంబు ప్రవర్తిల్లి యీమనోరథంబు నర్వక్షం దైవపుండరీకాక్షుని యనుగ్రహంబునన కాని ఫలియింప నేర దని నిశ్చయించి తద్దేవుని గూర్చి చిరకాలంబు తపం బొనర్చితి నంత.
- 90
- నీ. అజనాచలగర్వభంజనాచలరీల నీలవర్ణపు మేనిదాలు దనరఁ బుండరీకముల నుద్దండరీతుల గల్పి చెన్నొందు నిడుమాలుఁగన్ను లమర మకరకుండలరుచిప్రకరకుంతితము లై దినకరప్రభలు వెన్వెనుకకొడుఁగ నురము రత్నమునందుఁ గరము రంజలునీడ తోడునీడగ లక్ష్మీ క్రీడలాడ శంఖచక్రాదిపరికరసహితుఁ డగుచు, భుషువముఖదేవతాసేవ్యమానుఁ డగుచు, బరగరాజాధిరోహణోద్భాసియగుచు, గృపదలిర్పంగఁ గాన్పించె గేశవుండు.
- 91
- గీ. కామపీచి యేమి కావలయును వరం, బడుగు నునిన నేను నాత్మశక్తి కొలఁది నతులు నతులుఁ జలిపి తుంబురు గాన, కలనవలన గలువెవలయునంటి.
- 92
- చ. ఆపట యు నన్నుఁ జూచి కృప నయ్యతుఁ డిట్లు నేను ద్వాపరంబున వసుదేవనామనకుఁ బుత్రుఁడ నై యుడయింతు కిష్టపాలాము ను దున్దళిక్ష ను నిలాన్ధరిఁ బ్రోవఁగనష్ట ద్వారకా భ్యుపగరియందు నీ కభిమతార్థ మొనర్చెద రమ్మ నాఁటికి.
- 93
- క. అని యంతర్ధానము నొం, దినఁ జరకాలంబు నేఁ బ్రతీక్షించుచునంత ను నానుదేవుకడ ని, ట్లనుపమపంగీతకాశలాధ్యుడ నైతి.
- 94
- క. ఏ నిన్నిపాట్రఁ బడి యీ, గానమహిమఁ గంటి నీవుఁ గలభాషిణియు న్నేను చెమర్చకయుండం, బూరితి రిది యుప్రయానమున వారికరుణ.
- 95
- క. అనుకు మిమఁ గొలుచుపుణ్యం, బున కిది యరుదయ్య ఘనతపోధన తన్నం దినవారు తనంతలన, నివసరే లోకోక్తి మీరు విశ్వంభరలో.
- 96
- మ. అది యట్లుండె నొకపు తుంబురు దా నారీఁ బిల్పించి యింపు దలిర్పక హరి పాట నింట మిగులం బూజ్యంబుగాఁ జెప్పితే కొదయునేక నదా నివాసముగ నైకుంతంబుగో నుండి యా నదయు న్విష్ణునిఁ గొల్వఁగలైదుమహాసాభాగ్య మెట్లబ్బునో.
- 97
- క. ఆపట యు నమ్మటకు నె, మ్మన మలరఁగ నశనిఁ జూచి మణికంధర య త్యవఘుడవు మేలు మేరీ, యనుపమనద్భుద్ధి యేరికైనను గలజే.
- 98

- క. వినరే యెవ్వరుఁ బాపం, బనఁ బుణ్యం బన నిశ్చేధ మన విధి యనఁ గీ
డన మే లనఁ బరలోకం, బనఁ దలఁపగలేరుగాక యాత్మహితంబుకొన్. 99
- చ. అలయక వేదశాస్త్రసతతాభ్యసనవ్యసనప్రసంగతిం
దెలివి యొకింత కాంచినగతి న్నుతి కెక్కి యు నెట్టి దీరె లోఁ
కలిఁ దలఁ జాట్టు మన్నక్రియఁ గా నొకకొందఱు దాల్తు రెప్పుడుం
గలువపథప్రవర్తనము కర్తపువాసన నన్యఁ గొల్పఁగఁ. 100
- స్త. వినుము గంధర్వనందన భూతములయందుఁ బ్రాణు లుత్తమములు ప్రాణులందు
బుద్ధిజీవులు మేలు బుద్ధిజీవులయందు మనుజులు శ్రేష్ఠులు మనుజులందు
బ్రాహ్మణు లధికులు బ్రాహ్మణులందు విద్వాంసులు ఘనులు విద్వాంసులందు
విదితార్థకృతిలోలహృదయులు ముఖ్యులు విదితార్థకృతిలోలహృదయులందుఁ
గర్త లెంతయుఁ భూజ్యులు కర్తలందు, బ్రహ్మవిదు లెక్కు రామీందఁ బరమ మొకటి
గలుగ దనుచు ను మున్ను దాఁ బలికె మనువు, ధర్మశాస్త్రప్రసంగవర్తనలనేళ. 101
- ఉ. నీవిధ మారయం బరిగణించిన యప్పటితారతమ్యపుం
ద్రోవ కరంబు దూరముగఁ ద్రొక్కినవాఁడవు నిక్కువంబు ల
స్త్రీనరనిత్యన్నిధివిశేషమహత్వ మెఱింగినంత నే
యావిధవంబుఁ గాంచుటకు నాన యొనర్చితి గాన నిష్కైయికొన్. 102
- క. శావున నీవడిగిన య, ద్వేషనియనవరతన్నిధిమహత్వవిశే
షావాప్తికిఁ బెద్దలచే, నేవినయింపాయ మిప్పు డెఱింగింతుఁ దగఁ. 103
- క. అధికారి కానివానికి, నధికపదవిఁ దెలుపఁ బ్రాప్త మయ్యెడుపాపం
బధికారి యైనవానికి, నధికపదవిఁ దెలుపకున్న నగు నిక్కముగఁ. 104
- చ. అని యిట్లని చెప్పె. 105
- స్త. తనకత్తికొలఁది సత్కర్తము ల్గులవాంఛ మాని కృష్ణార్పణమతిఁ జలుపుట
ప్రతిపిద్ధకర్తంబు పరిహరించుట విష్ణుభక్తిపైఁ గ్రమమునఁ బాదుకొనుట
తదృక్తి గలపుణ్యతములనంగర్థంబు దుర్లభు లున్నట్టి త్రోవఁ జనమి
విష్ణునిన్నిధికళావిఖ్యాతవివిధదివ్యక్షేత్రతీర్థయాత్రాచరణము
బ్రహ్మచర్యంబుఁ దపము వైరాగ్యగుణము, వలయు వైకుంఠము ను గోరువారి కెల్ల
పీనిలోపలఁ గొన్ని గావింపఁ గనిన, పృథఁ జనపు చేర్పుఁ గ్రమమున విష్ణుపదము.
చ. అని చెప్పి నీవు నిజకత్తికొలఁది నిందుఁ బ్రవర్తిల్లుము కృష్ణానుగ్రహంబునం గలిగిన
యాయనన్యసాధారణసంగీతచాతుర్యంబు పృథ సేయక శ్రీపురుషోత్తమ శ్రీరంగాది

- దివ్యక్షేత్రములందు ముకుందనన్నిధిం దద్దివ్యగుణసామనంకీర్తన గానంబు గావింపు
మది సకలశ్రేయోనిదానం బని పతికి తత్పరంగవచనంబున. 107
- ఉ. అక్కజ మైన భక్తి దనరార నతం డనయంబుఁ గృష్ణునిం
దక్కక యత్తఁ జూచి ప్రమదంబునఁ బొంగుదుఁ జెంగలించుచుం
జొక్కుచు మ్రొక్కుచుం బొగడుచుం బలికించుదుఁ గన్ను మెచ్చుచు
న్నిక్కిలి చోద్య ముందుచును మెచ్చుదుఁ బాడుచు నాట్య మాడుచున్ 108
- క. కేవలము నతిప్రేమర, సావేశవశంపదాత్మఁ డై తిద్దుణము
ల్పావించుచు నొకరీతిం, ద్రోవగనుచు నేగ నారడుండు నిశేచ్ఛన్. 109
- ప. మణికంధధందు ను దచ్చరితంబులకు నతివిస్తయప్రమోదహృదయం డగుచు ని
తం డెంతధన్యతామహిమంబున నొప్పు నే యని కొనియాడుచుం దనదృష్టిమార్గంబు
గడచునదాఁక పీడించి యెట్టకేలకు నాలోకనంబులం ద్రిష్వకొనియె నివ్విధంబున
గురుం డరిగిన నతండుఁ దడుక్తప్రకారంబునఁ బుణ్యకర్తంబులు నడపుదుఁ గ్రమంబు
న విష్ణుభక్తి హృదయంబునం బొదలఁ దీర్థయాత్ర గావించె నందు. 110
- మ. యమునం జూచెను పీచికాచయమునం బ్రాంధన్యశ్యామతో
యమున స్సారనకైరవోచ్చయమున స్సారావభృంగీనికా
యమునం జక్రమరాశనంచయమున స్వామ్యహాపి తామవ్యపా
యమున స్సంతతపుణ్యనిశ్చయమునన్ హర్షప్రకర్షంబుగన్. 111
- కా. నిధ్యానోత్సవకారణంబు లగుచు న్నించె గరం బానది
న్త ధ్యేతీరవనద్విజప్రకరనమృగ్వర్తి తారణ్యకా
స్వాధ్యాయాధ్యయనస్వరాభినయలీలాంధోళనభ్రూలతా
బుధ్యాపాదననైపుణీవిలసితాంభోపీచిచాంచల్యమల్. 112
- చ. ఇరుగడలందు మించిన యహీశ్వరశయ్యకెఱంగుఁ దాల్చి క్రొ
న్నరువులపట్కి రాజిలఁగ నూతనపీతపటంబుకై వడిం
దరశనతోజరేణునముదాయము సొంపెనఁగంగఁ జూడ్కి కా
తరణితనూజ యొప్పె శయితం బగువిష్ణునిమూర్తి యో యనన్. 113
- క. అనైజికుండు తత్తీ, ర్థావళిఁ దగువిధులూనర్చి యాయాదోట్లన్
శ్రీవరుగుణములు వీణా, ప్రావీణ్యము పాబుపుమీఱఁ బాడుచు నంతన్. 114
- ప. మధుర నేవించి యంతట హరిద్వారంబు ను సాలగ్రామపర్వతంబు ను బడరికాశ్ర
మంబు ను నైమికారణ్యంబు ను గురుక్షేత్రంబు ను బ్రయాగ యుఁ గాశి యు న

వింశతి
107
108
109
చు ని
ర్ణయ
బున
మంబు
110
111
112
113
114
కాశ్ర
య న

- యోగ్య యు గంగాసాగరసంగమంబు ను స్నానవానాదివిధు లనూనంబుగా నడ
పుచు దర్శించి యంత నుపధితీరంబున నీలాచలనన్నిధికి నేతెంచి. 115
- క. ఇదిసాక్షాద్దైకుంతం, విది నానామునితపస్సచ్చుద్ధివిపాకం
విది పరమం విది శరణం, విది పుట్టియిల్లు సిరుల కెల్లఁ దలంపక. 116
- తే. అని నుతించి యింద్రద్యుమ్న మనునరసిని, రోహిణీకుండమున సమారూఢభక్తి
దీర్ఘ మాకుచు నాతఁ డాత్మీయగాన, నైపుణి వెలార్చుచు ను జగన్నాథు గొలిచి.
సీ. ఇతైఃతంగునఁ బురుషోత్తమశ్రీజగన్నాథుని నంసేవనమునఁ దనరి
శ్రీకూర్త విభునియంఘ్రినరోరుహంబులు గనుడమ్ములకు విందుగా నొనర్చి
సింహాచలాధీశ సేవావిశేషలీలల ను జన్మంబు నలంకరించి
శ్రీమదహోమశస్వామిపాదసఖోడుజాలనంఘము ఫాలశశికి నొనఁగి
వేంకటేశ్వరచరణారవిందగంధ, నందదిండింద్రశేణి నైల్యమున ను
నిజశిఖాకాంతికిని బుష్టి నిర్వహింపఁ, జనియె నాదరమేదురస్వాంతుఁ డగుచు. 118
- మ. కమనీయోజ్జ్వలశీలశాలి యగు నాగంధర్వుఁ డంతన్ ఘన
ప్రమదప్రేమవిశేషనంభృతపరీరంభక్రియానంభమ
భ్రమకారాభిముఖప్రసారలహరీబాహనమాహాసమా
నమనోజ్ఞం బగుస్వామిపుష్కరణికి న్వచ్చెం గడున్వేడుకక. 119
- తే. అంత హరినంతతాత్రితస్వాంత మైన, స్వామిపుష్కరణి యు ను నాకౌఠిభక్తు
తనువు నన్యోవ్యపావనత్వము భజించె, మిగుల మజ్జననమయనమేళనమున.
ప. అంత నిత్యనియమములు సమస్తము ను నొనర్చి యాచెంతఁ జెలుపు మీఱుచున్న
క్షీతిపరాహమూర్తి శ్రీకాంతుఁ గొలిచి భక్తివిషయకాతుకప్రమాదనంత్రాంతికబ
లతావిశేషకలితచిత్రవృత్తి యై. 121
- సీ. మణిమయప్రాకారమండపగోపురోద్ధిర్ల కాంతులచేతఁ దేజమునకుఁ
జారునదిహస్తచామరఃకవనవ్యాపారములచేత బాయువునకు
నారాధనార్థయాతాయతజవవిభూషణరజోవృష్టిచే భారుణికిని
హృద్యచతుర్విధవాద్యన్యోపయోగప్రవర్తనముచే గగనమునకు
నిజనవాగరుహాపజనీరవాహ, జనననంబంధమహిమచే నలిలమునకుఁ
బావనత్వంబు గలుగంగఁ బరఁగువేంక, టేతునగరుఁ డాఁ జేరి యిం పెనకమెనఁగ.
క. మునుపు పరివారదేవత, లను దగ నేవించి నిర్మలప్రేమభరం
బున మేను గగురుపాడువఁగ, ననఘుఁ డతఁడు లోని కరిగి యగ్రమునందుక. 123

సీ. మృదుపదాంబుములు మెఱుఁగుటం దెలుఁ బైఁడిదుప్పటియును మెలముప్పిడియును
మణిమేఖల యు బొడ్డుమానికంబు ను నై జయంతి యు నురమున నలరుసిరి యు
పరదహస్తముఁ గటి వర్తిలుకేలు శంఖముఁ జక్రిము ను చాల్చుకరయుగంబుఁ
చారహారంబులుఁ జారుకంతంబు నిద్రపుఁజెక్కులు ను నవ్వుదళుకుపనలు
మకరకుండలములునుచామరలఁ దెగడు, కన్నులు మనోజ్ఞ నానయుఁ గలికిబొములు
ముత్తియపు నామము ను రత్నముకుటవరము, నెనఁగఁ గనుపట్టుశ్రీవేంకటేశుఁజూచె.

కా. ప్రత్యంగంబు ను మిక్కిలిం దడవుగా భావించి భావించి యు

చైత్యరాతితనూవిలాసము నమస్తంబు న్విలాకించె దా

నత్యంతంబు ను నేడ్కఁ బొంగుచు నితాంతాశ్చర్యముం బొందుచుం

గృత్యం చేమి యుఁ గొఱతప్రా ద్దైఱుఁగ కక్షీణప్రమోదంబులోక.

125

వ. పంచపడి నిజాభవం బి ట్లని యుగ్గడింపం దొడంగి.

126

సీ. పనపద్మములఁ జిక్కి పాయదు నాదృష్టి కనకాంబరమున కేకరణిఁ దెచ్చుఁ
గనకాంబరమునఁ గీల్కొనినఁ జలింప దే నుదరబంధమున నె ట్లనరఁ గూర్చు
నుదరబంధమున నిం పొంది భేదిల్లదు శ్రీవత్సమున కెట్లు చేరఁ దిగుతు
శ్రీవత్సమునఁ దారసిలిస రానేరదు కేలుఁచామరల కేక్రియ మరల్తుఁ
కేలుఁచామరల ను గళశ్రీల మోవి, మకరకుండలముల గండమండలముల
నానఁ గనుఁగవ బొములఁ గుంతలములందు, నెందుఁ బర్విన విడఁజాల చేమిచెప్ప.

వ. అని పరమానందంబున నితరప్రపంచంబు నర్వంబును ముఱచి కొంతతడవు నిరీక్షించి
తదనంతరంబ దండప్రణామంబు లనేకంబులు గావించి విపంచినమందితమృదుమ
ధురనినదంబు ను గంతస్వరంబు ను నేకం బగుచు లోకుల నప్రాకనమ్మదాశ్చర్యసం
భృతస్తంభభావులఁ గావింప నద్దేవుని దివ్యమంగళగుణగానంబు లొనరించె నివ్వ
ధంబున మూఁడవోరాత్రములు నేవించి వేంకటనగంబుడిగ్గి చనిచని ముందుట. 128

సీ. ఏపట్టనము ముక్తి హేతునప్త పురాంతరభిగణనాతివిఖ్యాతకాలి

యేపట్టనము ఘేటదేశకామ్రవిభుశిరిస్సింధుమత్సరిసరశ్రీవిభాసి

యేపట్టనము నముద్గీర్ణ కానుక్షీతపఃపరిపాక సంపద్విధాయి

యేపట్టనము సరిగ్రూపవాద్దేవతానంశ్రయాంచితసమస్తద్విజాళి

బ్రహ్మయజ్ఞపవాహోమపరిమళనహ, జాతసాక్షాత్సరబ్రహ్మసన్నిధాన

భాగ్యసాభాగ్యయోగ్యమేపట్టనంబు, పుణ్యతర మైనయాకాంచిపురముఁగనియె. 129

గీ. కని మనంబున మోచంబు; గడలుకొనఁగ, నందు నేకామ్రనాభఁ గామాక్షిఁదక్కు-
గలుగువేల్పుల దర్శించి కరిగిరింద్ర, మనకుఁ జని యుక్తగతి నెక్కి పోవ నెదుట.
నీ. తనశంఖుచికి నాతనిమనస్సతోవదయంబుల్లీచత్యుత్థాన మాచరింపఁ
దనచ్చక్రమునకు నాతనిదివ్యతేజంబు గురుభాషమున నెదుర్కొలునేయఁ
దనకృపాలక్ష్మీ కాతనిభక్తి నెనరు పెంపెనఁగఁ గొంగిటఁ జేర్చి యెత్తుకొనఁగఁ
దనకాస్తుభమున కాతనిశుద్ధచిత్తకాశము మైత్రి నెఱపుచు నరన మాడ
వరదరాజదేవుఁడు భక్తవత్సలుండు, మిగులఁ గనుపట్టె నతఁడు నజ్జగదధీశఁ
గని పులకితాంగుఁ డగుచును విసుతి చేసి, పాడుచు భజించె నెంతయు భక్తిమీఱ.

కా. ఆకాంచీనగరంబు వెల్పుడి నమద్యత్సూగపున్నాగరం
భాకంకేళిరసాలసాలసుమనఃపాలీజధూళీమధూ
ళీకేళీవరగంధవాహస్పృశ కాళీచంక్రమాలంకృత
త్సక్రప్రాంగణచోళమండలమహాగ్రామంబు లీక్షించుచున్.
132

చ. చెఱకును రాజనంబు విరిచేలు ను డట్టపుఁబోఁకమాఁకులుం
దఱ చగుపూవుఁదోటలు ను దమ్మికోలంకులు నేటికాల్యలుం
బఱవగు నారికేళవనపచ్చులు మామిడితోఁపులుంగడు
నైఱయుచు నాత్మకు స్తుదము మెచ్చు ను నచ్చెరువుకొ ఘటింపఁగన్.
133

కా. అపిణాధరుఁ డేగి కన్గొనియెఁ బుణ్యభ్రాతదర్శిల్లన
దైవద్వీపవతీనమత్సరవివాదప్రాణిమానర్గళ
వ్యావల్లత్కరభావభృల్లహరికావగ్ధాపురవ్యోమముం
గావేరితటినిలలామము నభాఘక్షాశనోద్దామమున్.
134

గీ. కని తదీయమైన యనితరనదృశపా, వనతరప్రభావఘనత దనకుఁ
గరము మెచ్చినర్పఁ బరమనిరూఢి నా, దరముతోడిభక్తిగరిమఁ దనరి.
135

క. పావనగుణానుభావము, భావన గావింప నెట్టిపరమనదులు నీ
కావేరికి నదృశంబులు, గా వేరికి నైనఁ బొగడఁగా వెర వగునే.
136

లయగ్రాహి. ఈనది ప్రవాహాయుగళీనిభవిభాసితభుజానియతరంగనదనూనపరిరంభం
బీవది భజన్విభిలమానవమనఃకలుషతానిరసనాతిషటుతానుతజలౌఘం
బీవది నమన్తతటినీనికరదున్కరత రానువమచిద్విభవదానమహానీయం
బీవది పవిత్రతర మీనది శుభైకనిధి యీనది విముక్తికినిదానము గణింపన్.

ఉత్సాహ, అమితరంగధానుఃక్తి నరయః బృచతమణినికా
యములః బూజసేయః దాల్చినట్టి నేత్రభుజనహ
స్రములు గాని బలరుహములు జలరుహములు గావు భం
గములు భంగములు ను గావు గణనసేయ నీనదిక్.

138

మానిని. బంగరుచేలయుఁ బద్మనిభాక్షులు బాహుచతుష్కము భవ్యవిభో
త్సంగితకఃశుభవర్చనకార్ణగదాముఖచిహ్నము తత్త్వము నీ
లాంగము నీనది యార సృజించు నిజాశితదేహికి నంతికన
ద్రంగతయానుఁ దిరంబుగఁ జూచి కరం విడివో చతురత్వ మనన్.

139

వ. అని ప్రశంసించుచున్న యచటిజనులవాగ్దస్తసాఫల్యంబునకు నుల్లసిల్లుచు నరవిందకు
ముదకల్పారతల్లజనముల్లసితగంధనంబంధబంధురగంధవహాకిశోరవారంబులు దూరం
బుననయొడుక్కొనఁజక్రచక్రాంగబకక్రాంచసారసారాంబులు సారస్యవికస్వరస్వా
గతభాషణంబుల వేషంబు నుపచరింప నుత్కంఠమానకల్లాలజాలంబులు సమాలింగ
నలిలాలోలబాహుకాండపాండిత్యంబు లత్యంతంబుఁ బ్రకటింపఁ దటస్థస్థాపితస్థా
లండిండ్లంబుండమండలవిలాసంబులు రజతానననమర్పణప్రకారంబు నేర్పరింప నింపు
మీటుచు నిష్టబంధునందోహంబులలాగున నాగంతుకజనంతకుల సంతసంబున నుప
చరింపఁ బెంపుమీటుచున్న యాకావేరియందు నుచితవిధులు దీర్చి యందు మి
క్కుటం బగు పెక్కువ నుక్కుమిగులు జక్కవల చక్కఁదనంబును వెక్కిరించు ని
రుత్తరీయవర్షులొత్తుంగరంగత్కుచయగంబుల నరని నరనంబు లాడం జేసినతెఱ
గునం గానుపింపఁ జంకల నిడిన కనత్కనకకలశంబులతోడఁ బాలుపారుచు నీరాటి
రేవున తీవినెఱపు ద్రావిడయువతీవితకుల యతులచతురిమపరిమళితలలితవచనరచన
లరుదులు గొనవలసి తెలిసి యుఁ దెరు పెడుగుతెరువరులం గూడుకొని పురంబు ప్రవే
శించి వేదాధ్యయనశబ్దంబులతోడి యుద్ధులై యుద్ధిఁ బెంచు వడ్డర్చనవ్యాఖ్యాన
ఘోషంబులచేతఁ బూతాతిథిశ్రోత్రంబు లగుబ్రాహ్మణగృహవాటికలు దాఁటి
కోటానకోటలై కోటకొప్పులయందు నవ్యుత్పన్ననిర్వాణంబు లగుమాణిక్యదీపంబు
లు మూర్తాండమండలమునకు మాటుమండుచు ఖండితబహిరంతరతమస్సమచ్చయం
బు లగుపాద్యు నచ్చెరువున విలోకించుచు శ్రీరంగరాజభజనయాతాయాతవర్తనన
ర్తకీమణివిభూషణభూషణపోషణంబుల నినుమడించి యేపారు పారావతారవాపా
రపారంపర్యంబులం బర్యాకులాంకణంబు లగువిశంకట విటంకంబుల నలంకృతంబు
లగుగోపురంబులు విలోకించుచుఁ బ్రాకారంబులు సొత్తించి యథోచితక్రమంబున

వైవర్తేయాదుల సేవించుచు రంగసంజ్ఞితం వైవర్తేయధామంబు డగ్గఱ నేగి యందు.
 నీ. ఒనపరిపనమించు పసిడిదున్నటివాని శుభమైన యురముకాస్తుభమువానిఁ
 దెలిదమ్మిరేకులఁ దెగడుకన్నులవానిఁ గన్తుకన్తురితిలకంబువానిఁ
 దొలిపమ్మగిల్కుఁ బావలఁజరించెడువానిఁ జలువతావుల సెట్జవలరువానిఁ
 నింద్రదనీలపుదాలు నేలువర్ణమువాని సిరిముయ్యలుపుమైచెలుపువాని
 ముకరకుండలదీప్తి డంబరమువాని, డంబునెఱపెడు మణికిరీటంబువాని
 రంగ నాయకుఁ గాంచి సాష్టాంగనతులు, నలిపి తన్నూర్తియంతయుఁ గలయఁ జూచి.

శ. తమయమరంగ నొక్కొకటి దక్కఁగ నేలెడు నార మద్వితో
 కముల మణికిరీటము ను గన్తురి నామము నవ్వుమోము హా
 రములు ను వైజయంతి యు నురస్థలరత్నము శంఖచక్రము
 ఖ్యములు ను బొడ్డుఁదామరయుఁ గంకణకాంచినదాంగదాడులున్. 142

నీ. దివ్యసంయుమిమనస్ఫీతిఁ బొల్పు మత్కులదైవంబు పదమూలఁ దలఁపుఁ జేర్తు
 నభిలలోకనప్త యగుబ్రహ్మఁగన్నమత్సాగబంధువునాభి నాత్మఁ జేర్తు
 దైతేయకంఠనిర్దళనంబు లైననాస్వామిహస్తముల భావంబుఁ జేర్తు
 లక్ష్మీచన్ద్రవకు నలంకారమైన నాతంద్రిషక్షము నఁ జిత్తంబుఁ జేర్తు
 నుల్లమునకు ను జూడ్కికి వెల్లిగొలుపు, నావరదు మోమునందు మనంబుఁ జేర్తు
 ననుచు గీతరూపములుగా నాశుకవిత్, నుతుల రచియించి పాడుచు నతఁడుగొలిచె.

వ. అంత నాగంధర్వుం డచ్చటు వాని యొక్కించుక తూర్పుగాఁ జని చని. 144

చ. ఆలరుచుఁ గాంచె ముందట సహస్రతినిర్వృథనప్రవీణము
 ని్వలసితసౌధవజ్రుచినిర్జరనిర్భర దీప్తిప్రవాహనం
 వలనమిత్రత్వమత్తర్పుషవారమతిప్రదచంద్రశాలికా
 లలితనతీవిలోలదృగలంకరియమాణముఁ గుంభకోణమున్. 145

వ. అందుఁ గందళదమందనందీప్తిప్రవాహనంతాళితదిగంతరాళసంతమనజంబాలంబు ల
 గుగోపురప్రాకారంబుల దీపించుమాణిక్యమయమందిరంబునందు. 146

నీ. నునుగాడ్చుదూదినించినయట్టిచల్లనిపానుపుపై లీలఁ బవ్వళించి
 బటువులై పొంబట్టుబటువులొ యననొప్పు రమచన్దుదోయిఁ బాదములు చేర్చి
 చెలువు దీపింపఁగ శిరముక్రిందట నొక్కకేలు దలాడగాఁ గీలుకొలిపి
 బంగారువలుపున రంగారుకటిమీఁదఁ జక్కఁగా నొక్కహస్తంబు చాచి

యన్యకరయగ్మమునఁ బాంచజన్యము ను ను, దర్శనంబు ను దాల్చి సుదర్శనమున
సచటిజనములచూడ్చి ధన్యముగఁ జేయు, శార్ఙ్గపాణిని గొల్చె నత్సన మెలర్ప.

వ. మఱియు నందుఁ గుంభేశ్వరుని నేవించి దర్శకయనంబున కరిగి యందు రామభద్రు
నిర్మిద్రభక్తితాత్పర్యంబుల నేవించుచు పిఠావాదనానువాదమేదురగానకాశలంబు
తోడ నిట్లని స్తుతించె.

148

తురగవల్లనరగడ. దశరథావనీశవిమలతరతపఃఫలావతార

నిశితశరలఘుప్రయోగనిహితతాటకావిహార
కపటపటుసుబాహుదళనఘటితగాధిసూసుయాగ
ఆపరిమేయగౌతమాంగనాశుదమనపదపరాగ
కోమలేశుదళననదృశఘోరశంభుచాపభంగ
భూమిజావివాహావిభవపూర్ణనస్తుదాంతరంగ
పరశురామగర్వపవనపానపీనబాహునాగ
గురువచోసుపాలనాతికుతుకవిధుతరాజ్యభోగ
పాదభజనవితరణాతిఫలితగుహనమస్తపుణ్య
పాచుకాప్రదానవిహితభరతసాహృదానుగుణ్య
ఘనవిరాధమదవినాశ కలితపహువిపన్నిరాన
విసుతపదనివేశ పూతవినిధమానికులనివాస
తతనికాచరీవిరూపతాకృతప్రియావినోద
అతులబలభరాదిదనుజహననజనితవిబుధమోద
హరిగిరూపధారిదారుణాసురాసుహరణబాణ
పరమఘోరబాహుబలకబంధమర్దనప్రవీణ
అమలశబరికాఫలోపహరరుచిఘనాభిముఖ్య
సమదవాలిదర్పదమననఫలితార్కతనయనఖ్య
శరణపరణపరపరానుజ్ఞప్రదీపితప్రసాద
అరుణితాక్షికోణవిరచితాంబురాశిగర్వసాద
పర్వతాశురచితసేతుబంధసుతరసింధుకాండ
గర్వప్రజ్ఞికంతకంతఖండవప్రచండకాండ
నకలదివిజనుతచరిత్రజానకీమనోజ్ఞగాత్ర

నకరుణాతరంగ నేత్ర పాధుభవలతాలవిత్ర
యతిజపార్హుపుణ్యనామ యతివిత్తీర్ణ భక్తకామ
నతరసితయోభిరామ స్వలోకపూర్ణధామ
అహితవిదళనాతిరాద్ర యార్తపాలనావినిద్ర
మహితనిఖిలగుణనముద్ర మమ్ముఁ బ్రోవురామభద్ర.

149

క. పరమం బగుమీనామయ, కర మామ్నయములు తారకబ్రహ్మయగా
నిరతి నిస్తుతింపఁగ నా, తరమే మియ నభినుతింప దశరథరామ. 150

చ. అని వర్ణించి యచట గదలి పేకుబంధంబునకుం జని యందు రామేశ్వరు ఋహభ
క్తి విశేషంబుల నారాధించి యనంతకయనంబున కరిగి యందుఁ బద్మనాభునిం గొ
లుచుచు నతనిన్నుధిం గొన్ని నాళ్లు దనదుగాంధర్వవిద్య హృద్యంబుగా నెఱపె
నేను గానప్రియత్వంబునంజేసి చెవియొగ్గి తత్తత్ప్రదేశంబుల నతండు పాడెడు పా
టలు వినుచు దృష్టి యుం బాఱవిడిచి యది యంత యుం గనుంగొంటి నివ్వధం
బున ననంతపద్మనాభుని నన్నిధి నుండి యతం దంత. 151

క. ఆనడమటిదిక దళిలి, కాపుష్పఫలాదిగరిమకతన సమీప
శ్రీపకలాపమణిపట, లీపటిమన్నర్థ పర్థిలెడువనవాటిక. 152

క. నారిగూర్చి తప మొనర్పఁగ, దొరకొనియెను దానఁ జేసి తోయజమభి యా
నరసుని గానకళామా, భురి యేమి యు ననుభవింప దొరకడునాకక. 153

క. అని యాదిక్కునకు విలో, కనములునిగిడించి యడ్డనిగాఢపుఁబద్మా
నమనఁ గూర్చున్నాఁ డో, వనిత యిపుడు దృఢనమాధిపర్తన మొకక. 154

చ. అనుట యు నాలతాంగి కడునచ్చుత మింత యు నోమహాత్మ మీ
కనుఁగవ కిక్కి డిమ్మెయిఁ బ్రకాశతఁ దత్సకలప్రవర్తన
ల్లఁగబడుచున్నవే యనినఁ గంజమభి యనుమానమున్న ని
ష్ఠనుపును దవ్వుగాఁ జెలుల నచ్చటితత్త్రియ లెల్లఁ జెప్పెదక. 155

నీ. అనుడు మహాత్మ మి వ్వుంత నేనొఱుయంగ నర్హ నే మీపల్కులందుఁ గలదె
యనుమానమనుట యు నైన నింజేమి త ప్పిది యు వినోద మోయింతి యనుచు
బలిమి నాయకచేతఁ జెలుల నిద్దజేఁ గడుదవ్వుగా నంపించి తత్త్రియలును
దద్వాక్యములుఁ జెప్పి తార్కాణ చేసి యాయభ్రాక్షి యిది యెట్లు లట్లు లతని
తీర్థయాత్ర యుఁ దపసును దేటవలునఁ నొదవినపుడు గదా మది కొదవ దీలు
దూరతాతారతమ్యవిచార ముండు, నేమొ లేనోకొ తెరు విది యేరునలువ. 156

చ. ఆన విని యట్టివేళ నికటావనిజంబున నున్నచిల్ల యో

యనఁచరిత్ర నీవలుకులం దొకచోట ననిత్యశంక గ

ల్లునె మును చెప్పినట్టి కతలుం దలపోయ యథార్థము ల్మనం

బున నరిదాకె నా కనినఁ బుల్లఁ గనుంగొని యద్భుతంబుతోక.

157

క. కలభాషిణి యి ట్లను నీ, తలఁపున కెట్లు నరిదాకె దధ్యము చెపు మో

చిలుక మును పెచట నుండుదు, తలపోయఁగ నీవు చతురతరమతివికడుక.

158

నీ. అనుడు నాపక్షి యి ట్లనియె నోపూఁబోడి నానివానంబు నందనవనంబు

వనజాక్షుఁ డిచటికి మును పారిజాతంబు దెచ్చుచోఁ దత్కృష్ణు లిచ్చ గలిగి

మరలి పాటుచునుండ మద్భార్య యవ్వేళఁ బ్రసవార్తయై యున్నిఁ బఱవలేక

యె ట్లైన నయ్యో నే నిచటన యుండెద నని యొక్కతోట్టలో నడఁగియుండె

వెనుకఁ ధోడ్కొని పోవనాకనువుపడదు, పిల్ల లీకలు వచ్చి వర్ధిల్లుదాఁక

నంతటయమాటు వచ్చి ర మ్మనుచు మిగుల, నెత్తు లిడియెడు నన్ను నాయంతిచూచి.

క. ఈభవ్యోద్యానంబుల, పౌభాగ్యము గతిని మాననమునకుఁ గడు నిం

పై భాసిల్లడు నందన, వైభవమం దెట్లు ప్రేమ పదలదొ నీకుక.

160

తే. అనుడు సేవనినట్ల యా నైన మనకుఁ, గలుగు బంధువు తెల్ల నక్కడనె యునికి

నచట్టు నెఱయంగఁ బాయలే నని యొనర్తు, రాకపోక లిప్పీటికి నాకమునకు. 161

వ. అట్టియే నిష్ఠు డుప్పురవీధి నేగుచుండి మణికంధరుం డనుచు మీర లాడుకొను మా

ట చెవిం బడిన నతని గుడ్డి యిక్కడఁ గలుగుటకు నిమిత్తం బేమి గలిగెనో తెలి

సెద నని నిలిచితి నీసిద్ధుండు నీకుం జెప్పినతీర్థయాత్రాతపశ్చర్యలవృత్తాంతంబు ని

క్కువంబుగాఁ దెలిసినప్రకారంబు వివరించెద వినుము. 162

నీ. శచి యు ను దాను వానవుఁ డలనందనవనములోనికి నేఁడు వచ్చియుండ

శాకచారుఁ డేతెంచి యోదేవ నే నున్నవనములోనికిఁ దీర్థవాసి యొక్కఁ

డిటఁ గొన్ని నాళ్ళక్రిందట వచ్చి యచ్చోటఁ దపముసేయుఁగఁ బూనెదానికొలది

యెఱుఁగునంతకు నేను నిన్ని నాళ్ళాలసించితి నది నానాఁటి కతులపైనఁ

జెప్పవచ్చితి నతఁడు కాశీగయాత్ర, యాగపురుషోత్తమాహోబలాదు లైన

పుణ్యభూములు బహుతీర్థములునుజూచి, నాఁడఁటవదించెమొదల నేనేఁడుకొనఁగ.

ఉ. ఉగ్రతపఃప్రభావవిభవోద్ధతి సుదృఢమందె నోనుప

ర్వాగ్రణి యిప్పు డాతపసి యాఁదల నిత్యజలాపగాహని

ష్టాగ్రహణాభిపాటలజటాపటలస్ఫుటలాలనాభృశ

వ్యగ్రనమగ్రదీప్తి నివహప్రవహద్దహ నాంకురచ్చటల్.

164

- క. ఇది మాసాష్టకమున నీ, ద్విద మిచ్చటి కెవ్వ రేగుదెంచి తపమునం
 బాదలినఁ జెప్పుము నా కని, త్రిదశేశ్వర నన్ను నంపితిరి తద్వనికె. 165
- క. అని చెప్పినఁ గలదు కలదు, నిను నట్లవచించి యందు నిలిపితిని యా
 యనిమిషవిభుండు చారుని, ననువుదుఁ దిలిపించె రంభ నచటికి వేగె. 166
- క. పిలిపించి యవ్వఘాటికి, వలఘుతరం బైనయట్టి యాతపసితపో
 బల మెల్లఁదాను జారుని, వలనన్నినిట్ల చెప్పె వానవుఁ డంతె. 167
- ఉ. ఓలలితాంగి యీతపసి యుగ్రత నిత నితాంతదుర్గమా
 భీతపోధురంధరతఁ బేర్చుట నాసురరాజ్యలక్ష్మీఁ దా
 నేలఁగఁ గోరి కావలయు నివ్వడ దీనికిఁ బ్రత్యుపాయముం
 జాలఁగ నెంచి చెయఁదగు నంత యు మానునట్లు గె. 168
- క. చింత యొనర్చక యిది యొ, క్రింతయు పేక్షించి యున్న నెట్లగునో గో
 రంతాలవ్యంబునఁ గొం, డంత ప్రయోజనము దప్పు ననఁగా విసమే. 169
- క. విను మిట్టివనుల కెంత యు, ననుకూలం బగునహాయ మచ్చర లిపు డీ
 పనికరయి వారిలోనకె, ఘనతరముగ నీకు నేర్పు గల దని తోచె. 170
- పీ. కడు నల్లి కలుగొను కలికిబిత్తరపుఁజాపుల క్రొమ్మెఱుంగులు వలలుగాఁగఁ
 నెఱుంగఁ బర్చెడు నిద్రంపు లేనవ్వు తెలినిధు తరఁగులు తెరలుగాఁగఁ
 గొమరొందు నవవిలాసముల కన్నామ లులివాడు చోవుకుగోల లగుచుఁ దనరఁ
 చేనె లుట్టెడు మాట తేటలవనలు వాకట్టుమంత్రంబులకరణి నమర
 నీవు గడఁగి యమ్మునీంద్రకార్డులు త, పోమహత్వదర్పమును హరించి
 కీరవాణియతనిఁ గ్రీడామృగంబుగాఁ, జేయవలయుఁ గుసుమసాయకునకు. 171
- ప. అనిన విని యారంభ జంభవైరిం జూచి యమ్మునీంద్రుం డనఁగ నెవ్వఁ డని దేవర
 చిత్తంబున నున్నది యో యతండు నారదశిష్యుం డైనమణికంధరుం డని మాట వి
 నంబడియె నతని నిటమున్ను పరికించుచుండుడు మన్నదాదులవిలాసంబు లెవ్వి
 యు నెన్నుండు ను నరకుగొని చూచినవాడు గాఁడు నేడు విశేషించి తపశ్చ
 ర్థాతత్పర్యంబునఁ బ్రవర్తిల్లుచున్నవాడు గావున నవశ్యంబు దేవకార్యంబు నిర్వ
 హింతు ననలే ననుట యు నతం డవ్వలుఁగంటిం జూచి నీకుఁ దొంటికంటె వయో
 రూపలావణ్యవిలాసంబు లెక్కుడుగ వరం బొనంగితి నందియంబు వలదు పొమ్ము
 కార్యసిద్ధి యయ్యెడు నీచాతుర్యంబు నెఱపుము. 172
- క. అనుపలుకుల నలరించుచు, ననుప మహోత్సాహ మాత్త ననుపమలీలం
 దనర మణీభూషణములు, దనరమణీయాంగకాంతిఁదద్దయు మెఱయె. 173

- క. నెచ్చెలులు: దాను ధరణికి, నెచ్చెలువ కృతప్రయాణ యయ్యెనపుడ యా
యచ్చరపదువుబెడంగు వి, యచ్చరపదవికి మేలుంగు లై కనుపట్టెన్ 174
- ప. అని చెప్పి దీనంజేసి యోకొప్పు యిమ్మహాత్మునివాక్యపథతి యంత యు సత్యంబు య
గుట యేర్పడియె నని పలికి యిట్లనియె. 175
- కా. ఏ నానందన మంతట న్యేడలి యిం దేతెండితి న్నున్నుగా
నోనారీమణి యిప్పు డేగెడువిధం బూహించినం దత్తప
స్థానం బింతకుఁ జేరఁ బోవుదురు తద్రంభాదులు న్నావుడుం
దా నాచిల్లవచోవిలాసమున కత్యంతంబు రంజిల్లుచున్. 176
- సీ. అభిలంబునందు సత్యంతంబు వెలసి యిట్లెడలు తుకనంజ్ఞఁ నేజరిలుచు
సత్యదాంగమాధ్యవ్యాసనందనభూయోర్జితానందమునఁ దనరచు
ఘనమక్షుచిలననంబున పారితత్వంబు తెల్లంబుగాఁజేసి యుల్లసిలుచు
సరలు నై నర్తికం బైవిష్ణుపదైకగతికత్వమునఁ జాల సతిశయిలుచు
నున్న యోచిల్ల నీమధురోక్తిమహిమ, వీనుల కమృతరసములు వెల్లిగొలుపు
చునికి యుచితంబు మిగుల నీయోగవిభవ, మింత యంతని పొగడ నే నెంతదాన.
- క. కావున నినుఁ బెడఁబాయఁగ, నోవిహంగవరేణ్య కొలుప దుల్లం బైనం
బోవలయుఁగదా నీను ను, నీవనితం లాడ ననుచు నెలఁతుక యనిపెన్. 178
- ఉ. వాసుకిపూర్వజన్త కిటివర్యదిశాగజకచ్చపేంద్రభే
లానుఖనక తత్తదబలాహృదయాంతరసంతతాదరా
కానితనిత్యభూభరణశక్తిలనద్భుజదండ కీర్తిసం
వాసిలేవద్దబాండ పరివర్తితభూసుర కాంతిభాసురా ! 179
- క. కృష్ణత్వనాయక శ్రీ, కృష్ణధ్యానామృతాబ్ధిభేలనలీలా
తృప్తి జ్ఞాననయావహ, ధృష్టద్భావోబలావధీరితభీమా. 180
- మంగళమహాశ్రీవృత్తము.
- శిలితశుభాచరణ శివజనతాశరణ చిత్తవిజయాభరణ యుద్ధా
భీలభుజవిస్ఫురిత భీరుదయనత్యరిత ప్రేమవదనచ్చరితభావా
లోలకరుణానహిత లోకభరిణానహితలోభకలనారహితవిద్యా
భేలనయచ్చస్థిత శేవలసుఖోల్లసితకేశవనతప్రసితధీరా.
- గద్య. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్యవైభవ పింగలియమర నార్యతనూభవ
సౌజన్యజేయ సూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం
బనుమహాకావ్యంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.
కళాపూర్వోనయము.

తృతీయాశ్వాసము.

- శ్రీనిత్యనిహారస్థల, తానుతిలకటాక్షధర్మవిధానా
నూనాపేక్షవిలాస, శ్రీనివ్యామనోజ నారసింహతనూజా! 1
- క. అంతటసిద్ధం దానీ, మంతిని నీక్షించి యేను మదిరేక్షణ మీ
చెంత స వచ్చుట చెవులకు, 2 త వెలుపు గురుకుపాట వినుటకె సుమ్మ. 2
- క. కావున విపంచి గైకొని, నీ విందుక గావపటిమ నెఱవఁగెవలయు
న్నావుడు నట్టులకా కని, యావివ్యం బ్రాద్ధవుచ్చె నతనికి మిగులక. 3
- వ. ఇవిధంబునం గలభాషిణి తనగానవిద్యాకాశలంబున నతని నబుసఃపుచ్చె నంతక
మున్న రంభాదులు ను మణికంధరుని తపోవనంబు దగ్గఱం జనియవలెకి డిగ్గిరవ్వడు.
చ. వనదచయంబుతో నలిగి వచ్చుచు నన్న మెఱుంగుఁదీఁగెలో
యనఁగఁ దనూలత లైఱముఁ నవ్విరహంబున కోర్వలేక వెం
టన చనుదెంచు నంబుదగఱం బన వేణిభరణు లింపుగా
ననయము భూజనంబులకు నచ్చెలువ ల్లనుపట్టి రంఠిటక. 5
- చ. కరపదపల్లవద్యుతు లకాలపునంజ భుజింపఁ దన్నఖ
స్ఫురణలు తారకానికరమం దలపింపఁ గ వారి మోముఁదా
మరలలెడం గ నేకఁధుమండలవిభ్రమకారి యై మహీ
చరులకు నెల్ల నద్భుతము సౌఖ్యము నెంత యుఁ జేసె నయ్యుడక. 6
- క. ఇలహిఁదికి డిగి వేలుపుఁ, బొలఁతులు మణికంధరుని తపోవనమున కిం
పలరఁ జనిరి తమచూడులు, తొలుతగ నీలోత్సలములఁ దోరణకట్టక. 7
- చ. ప్రసవపరాగము ల్పనపుఁబయ్యెదచాడ్చున నద్దమింప ను
ల్లనదశ్చింతము ల్కచఃలావము లీలఁ జలించుచుండఁ బ
క్షినముదయంబు భూషణవిశేషములుం బలె మ్రోయ వారి కిం
పానఁగ వనాంతలక్ష్మీ ప్రియ మొప్పు నెదుర్కొనలేచెనో యనక. 8
- చ ఆకులు గఁచంబులు న్లతలు నంగములుం బువుగత్తులుం గుంప
బులు ను జిగుళ్లుఁ బాణులు ను బుష్పలీలానము మందహాసముం

- గలసి తడంబడ న్విబుధకామిను లావనలక్ష్య లిందుకో
భలు మిగులం బ్రవర్తినిరి పాలును నీరును బోలె నేకమై. 10
- సీ. ఆవులు నాకఁ గన్నరమోడ్చు పులులు ను బులులచ న్నడువంగఁ బోవు జేష్టు
లేళ్ల చర్లాట రంజిలైడువారులును చారులు గోళ్ల ను గోఁక నలరు కరులుఁ
గరులకటాళి వైఖరి నాడుపాములుఁ బాముల లాలించు బభ్రుతతులు
బభ్రుతతులప్రక్కఁ బాముని యెలుకలు నెలుకలఁ బెంచు పిల్లులును గలిగి
యపుడు వెరఁ గొనరింపె నా యంగనలకుఁ, గీరభాషితపోషితాభిలతపస్వి
పటలతారకబ్రహ్మవిభావనంబు, భావితసుభావనంబు తపోవనంబు. 11
- సీ. ప్రత్యక్ష మైనట్టిపావనత్వంబునాఁ బుంజీభవించిన పుణ్య మనఁగ
సాక్షాత్కరించిన శాంతరసంబునాఁ గరుడు గట్టిన తపోగరిమయనఁగఁ
గరువునఁ బోసిన పరమనత్వంబునా రాశి యైయున్న వైరాగ్య మనఁగ
గరచరణాదులు గలయోగవిద్యనాఁ బూదెగట్టిన తత్త్వబోధమనఁగఁ
బరఁగు నచ్చూరిఁ గనిరి తచ్చరణనఖర, చంద్రచంద్రికాముకుళితచారుహస్త
నలినసంఘభృంగాయమానభ్రమకర, నికర లగుదు నావేలుపు నెలఁత లంత. 12
- క. కని యాతనియనమనమా, ధినిశ్చలత నుగ్రమైనదృష్టి కెదురుగాఁ
జనఁ గొంతుచు భయవశమున, వెనువెనుకకుఁ జని రొకింత వేలుపుఁజెలువల్. 13
- ఉ. అప్పుడు రంభ చాల భయ మందుచు నిమ్మని యుగ్రరూపముం
దప్పక చూడ మేరు గరుదాల్పుచు నున్నది యింద్రుకార్య మే
చొప్పున నానాకో యరసి చూడఁగ నేరక యిచ్చుకొంటి నే
నివ్వని కందు బుద్ధిఁ బొరయించె దృంగచలచంచలత్వమున్. 14
- క. తపనంతరంబ మగుడం, ద్రివళాధిపకార్యమునకు ధృతి పాదుకొన
న్నది నిలిపి చెలులుదాను, స్తుతమెలఁగఁ దత్సమీపమున పనకేలిన్. 15
- ఉ. లోఁగక వార లవ్వనములో విహరించి రొక శ్లోకశ్లక్ష
యేఁగుదుఁ గన్తుపూబాదరు లీఁగుదుఁ దేనియ సోనవాసలం
దోఁగుచు దూఁగుటుయ్యెలలఁ దూఁగుచు నొక్కతె కోయు గుత్తికి
న్నాఁగుచు గంతుపిజెలన మ్రూఁగుచు నొండొరు చేతు లాఁగుచున్. 16
- సీ. చిగురాకుబోడి యాచిగురాకుఁ బోడిమి మఱి లేదె యచటికి మరలె దేమె
కయ్యంబు వలదు నీ కయ్యంబుజాక్షితోఁ గేలికి మఱి యుం గంకేలిగలదు
లీలాగుభుచ్చంబు లీలాగున దలిర్పఁ గలహంసగమనరో కలహమేల

కుందరాజకి నింకఁ గుండ రాజీవాక్షి యేటి కీఁబాలు నీయేటి కల్ల
ననుపలుకు లెంత యు ను హాహాహలిఁ జెలంగ, రహివసంతహిందోభాదిరాగకలిత
గానములు మీఱ భూషణకృతన మమర, నమరకాంతలు విహరించునవనరమున. 17

ఉ. అంచితలీల గంభ ముని యగ్రమున నివహరించె నెంత యు
న్చించు నోయారము స్థలుకు నెన్నడ యు నివడఁబాటు కొప్పు నో
క్కించుక జాటుపయ్యెద యు నిట్టటుఁ దూలెడుహారము ల్లిటా
రించుకుచంబులుం జలదరించువలగ్నము పొల్పు మీఱఁగన్. 18

ఉ. దైవనియుక్తిఁ జేసి విరళం బగుచున్న మనస్సమాధితోఁ
బాసనమూర్తి యాతపసి భామల యారోదపించు నక్షిప
త్సవళు లంత విచ్చుచుఁ దదంగనఁ గన్గొని దాని రూపు చే
తోవికృతికొ ఘటింప ధృతితోఁ గనుకూడ్చి హరిం దలంచుచున్. 19

ఉ. కొమ్మ బెడంగుసాంపుఁ గనుఁగొన్న కనుంగవ తత్తరింపఁగా
నమ్ముని యాఁచ నోప కపు డల్లన తెప్పలు విచ్చుఁ గ్రమ్మఱం
గ్రమ్మఱఁ గృష్ణకృష్ణ యని గ్రక్కున మోడ్చు మగుడ్చుఁ గ్రమ్మఱం
గ్రమ్మఱ మూయు మన్నధవి కారము ధైర్యము గ్రమ్మలాడఁగన్. 20

ఉ. అంతట భావి కార్యఫలవానుగుణంబుగ నీశ్వరేచ్ఛచేఁ
గంతుఁడు మిక్కిలిం బ్రబలి కాంతవయం బరఁగంగఁ జేసె న
త్యంతము మానిమానసము తద్దనధైర్యకతోరశృంఖలా
సంతతి యెంత యుం గుసుమశస్త్రీకలం దెగఁ గోసివైచుచున్. 21

తే. దర్శకోగ్రప్రతాపసంతప్త మైన, తాపసునిచిత్త మప్పు దాతలిరుబోఁడి
చెలువ మనియెడునమ్మరంపుఁగొలనిబోన, నోలలాడుచుఁ దిరిగి రాఁజాల దయ్యె. 21
వ. ఇత్తెఱంగున బద్ధానురాగుం డగుచు మణికంధరుం డాగంధగజయాన యాకారరేఖా
విలాసంబు లెంత యుఁ బరికించి. 22

తే. రంభయే యిది కాదో లేఁబ్రాయపుఁజెలు, వంబు నుజ్జ్వలరూపలావణ్యములు ను
నగు మొగము సాంపునింత యెన్నఁడు ను గాన, దీని కీవితమహిమ సంధిలుట యెట్లు.
వ. అని రూపల్ల వాధరనల్లాపపరిరంభణాదులకు నువ్వీళ్లారుచుఁ దదీయలీలావిహారంబు
లత్యాదరంబున విబోకించుచుఁ దనమనఁబున. 24

నీ. చెలువ మో మెత్త నాసికఁ జూచి యో వింతగతులఁ బువ్వులు చంపకము నృజించె
వెలఁదికాఁగిట నది వికసించె దొలుమేనఁ గురువకక్రమ మెంతపరమముని యె

- గట్టున నందియి ల్లవలంగ నది తన్నెఁ గాఁత యక్కజ మహోకంబ యగును
నాతి కెంకెల నంటఁగఁ బులకించుచున్నది చూత మెంతపుణ్యంపుఁదరు నొ
యెంతజాణ యొప్పేఁగణ మింతిపాట, కలరె నూర్పఁదావులకు వావిలి యుఁ బోరె
మగువగుచూపులఁ దనర్చు మ్రాఁకులార, పురుషులకవిఖ్యాతి మీ కరుదు గాదు.
- క. మగువముఖానవవానర, దగ నలరఁగ నేర్చురసికతకు సుకపిండ్రు
ల్పాగడం బొగడం బొగడం, బొగడంబుల కలరు తరులు పొగులవె లజ్జ. 26
- క. ఈనెలఁతితోడినంగతిఁ, గాననియపవర్ణపదము గలుగుటకంటెం
దీవివారంబుల నిం, పూనెడు వనతరువు లగుట యుత్తమ మరయన్. 27
- మ. మునిధర్మంబుల కెల్ల ద వ్వని జనంబుల్నువ్విన్ నన్నవ్వనీ
ఘన మైవట్టితపోధనంబు నెఱుఁగఁగఁ బోయినం బోవనీ
మునుముట్టంగఁ బ్రబోధవానవల పెంపు ల్లాసిన స్త్రాయనీ
నితారత్నముఁ గూడ కెట్లు ను దమిన్పారించలే నియ్యెడన్. 28
- క. ఆని సాహసమున నాతం, డనుమానము లెల్ల విడిచి యచటఁ గదలి యా
వనబాక్షి వనవిహారం, బొనరించునమీపమునకు నొయ్యనఁ జనియెన్. 29
- గీ. చని చకోరాక్షి యివ్వనంబునకు నెచట, నుండి వచ్చితి నెచ్చెలిపిండుతోడ
రాకకు నిమిత్త మెయ్యది నాకుఁ జెవుల, పండువుగ వినిపింపు నీవలుకు లనియె. 30
- గీ. అనుడు నది తనరాక క్రీడార్థమనిన, వినుచు నది యెల్లఁ గల్ల యోవెలఁదిసార
పఁఫలంబవు నీ వని పల్కె మాని, ముదిత ముసిముసినగవుతో మోముపంప. 31
- ఉ. చంచలనేత్ర యిట్లు వననంగతి కొప్పటఁ గాంచి మాని దాఁ
గొంచక పట్టెఁ బైచెఱఁగుఁ గొమ్మ యు మీ రెటువంటిపెద్దవా
రెంచ రొకింత యుం గెలనియింతుల నందుఁ బెంకె నాత్మచే
లాంచలముం దదీయ మగుహస్త మురోజము లూఁది పట్టుచున్. 32
- ఉ. ఆయ్యెడ నింతనంతఁ గుసుమాపచయం బొనరించుపువ్వుబోం
డ్లొయ్యన దవ్వుగా నరిగి రొండొరు మోములు చూచి యద్దిరా
యయ్యకు మన్న థాభ్యుదయ మందుఁ గరఁగనివాఁడు కల్లునే
యెయ్యెడ రంభ దాను మెఱయించులెడంగుల కంచు నవ్వుచున్. 33
- చ. బలిమిఁ దపోధనాగ్రణి యుఁ బైకొనుకోర్కులఁ దత్తరిల్లుచుం
జెలువను గొఁగిలించుకొని చెక్కు ను జెక్కు ను సంఘట్టిల్లఁ నొ

ట్రీలుచుఁ బదంబు తాక్కటొకటి న్బెనఁగ నైలుపాప్పుఁ దార్చె లేఁ
దలిరులజొంపము ల్లుగుదట్టపుఁబూఁబొదరింటిలోనికే.

34

చ. ఇట్లు తార్చి.

35

గీ. క్రొవ్వి కలహించుతు మైదకొదమకదుపు, రాయిడిని గడు దళముగా రాలినట్టి
ప్రసవదళములు పఱవనిపలుపు లగుచు, నెనఁగ నింజొడు నాపొదరింటిలోన. 36

నీ. యెరు కెఱుంగనిగాఢపరిరంభమున నల్లిబిల్లిగొంచుఁ బెనఁకువలు ను
బెఱిగఁగి పేరానపేర్చి ననర్గళలీలఁ బర్వెడుకుచాన్పాలనముల
నడ్డమాఁకలు లేక యబ్బినయ న్నెల్ల నమరించు నఖిరరేఖాంకముల ను
గొదగన్నతమిఁ గొంకు కొనరు లే కొనరించు వివిధదంతక్షతవిభ్రమముల
మస్తథావేశవిలసనమహిమ నెఱుపు, తపసిఁ గని సాదు లేఁగినఁ దలపాలాన
నిలుప దనుమాట నిజమయ్యె నేఁ డటంచు, మగువ నవ్వెచుఁ జేతకు మాటు సేసె.

చ. ఆనమయంబున నటమున్ను ద్వారకానగరంబునం గలకలభాషిణిగానంబు వినుచు
న్నసిద్ధండు తత్ప్రకంసాప్రసంగంబున మణికంధరునిమాటఁ దడవుట యుఁ దలఁ
చుకొని యాచంచలాక్షి సిద్ధుని నభిషేకించి. 38

గీ. ఆమరపతిపంపున ను వచ్చినట్టిరంభ, కతన నే మయ్యె నో మణికంధరునిత
పం బిపుడు మిరలటు దృష్టిఁ బఱపి చూడుఁ, డనినొకకొంతతడ వతఁడట్లచేసె.

క. నగుచు నిఁక నేమి తపమో, మగువ చలుపుచున్న వాఁడు మణికంధరుఁ డా
మృగలోచనతో నదె యొక, చిగురుంబొదరింటిలోనఁ బర్యటలీలకే. 40

చ. ఆనిన విని కలభాషిణి యప్తుణిస్తంభుని బోధమహిమకు వెఱంగందుచు ననేకప్రకా
రంబులఁ బ్రకంసించి యోమహాత్మ యొకటిరెండుపూటలు మాయంట నిలిచి యే
ము సేయుపరిచర్యఁ గైకొనవలయు ననిన నతండు గానలోభంబున నీభవనంబునకు
వచ్చు టింతియకాని మఱి మీరు వారు నుం బలెఁ బట్టనంబుల నెట్టుకొని యిట్టునట్టు
మహిమలు పచరించువారము గాము గూఢప్రకారంబున నిలుప నోపుడని నీయుప
చారంబులు గైకొనియెద ననుట యు నట్ల చేయుదు నని తనగృహారామంబునంద
నిలిపి యతిరహస్యంబుగా నాసిద్ధునకు నివ్వంబు లైనయన్నపానాదుల మోదం బొ
నర్చుచు నెచ్చట నెవ్వరిం బోసక తాన పరిచర్య సేయుచు రెండుమాఁడుదినంబు
లు వృధాయంబు రంజిల్లఁ జేసి యంత సంతరంగంబున నలకూబరసంగమాభిలాషం
బతిశయిల్ల నతనిప్రియవనిత యైనరంభ తెఱం గెఱుంగుటకుఁ గ్రమంబునఁ బ్రసంగం
బు దిగిచి సిద్ధునితో నిట్లనియె. 41

గీ. అనఘ మణికంధరుం డట్లు తనదుతపము

విఘ్న మొందించుకొనుటకు వెఱ పొడమెడు

దిరుగఁ దప మొనరింపంగ దొరకొనియెనొ

యిపుడు రంభతో నున్నాఁడో యెఱుంగవలయు.

42

క. అనుట యు నతఁ డమ్మునిదితఁ, దనదృష్టి నిగిడ్చి నగుచుఁ దరుణి యిఁకఁ దపం

బనుమాట గలదె యిదె యా, ఘనుఁడున్నాఁ డిపుడు రంభకాఁగిట ననియెన్. 43

గీ. అనిన వార లింక నచ్చోటు వాసి పో, యెదరొ యుండువారొ యెఱుంగవలయు
మఱి యుఁ జూచి చెప్పుడు మాటికిఁ దదభిప్రీ, త్తనము వెలయు నేఁడు శంక విడిచి.

గీ. అనుఁడు లేపు నాకు నాశంక లేవ్వి యు, నెన్నిమాళ్లు చూడు మన్నఁ జూతుఁ
బడఁతి కలదె తాతివతిమకుఁ జక్కిలి, గింత నాదుధృతికి గెంటు లేదు. 45

సీ. అవిపల్లి మణికంధరునిదిక్కునందు దృష్టి నిగిడ్చి యొక్కింత చెవి యు నొగ్గి
యొక్కేట మాట లాడకయుండఁ గలభాషిణికి సంజ్ఞ నేయుచు నిశ్చలత్వ
మున నొకించుక నేపు విని యార వారకామినుల మే లిట్టిదె యనుచు నగిన
నది యేమి యెఱిఁగింపు మని యాలతాంగి త న్న నయంబు నకుగ ని ట్లనియె నతఁడు
నీకు నేమని చెప్పుడు నీరజాక్షి, యడఁచుకొనియెద ననిన న వృడఁవరాడు
పరమసంయమిఁ రా నట్లు బతము చెఱచి, మిగులఁ దుది రంభ చేసినతగవువినుము.

క. కళలంటి కఱచి తనచె, య్యలఁ జొక్కెడు తపసి మది చివుక్కురు మనఁగా
నలకబర విడు విడు రా, యలసితి నని పల్కె మన్తథాతివివశతక. 47

మ. అచి చెప్ప నిన్ని సిద్ధుఁ జూచి నగ నేలా యింతభవ్యాత్మ యా

వనజాతేక్షణ యేమిసేయును మహావల్లభ్యసాభాగ్యవ

ర్తన నర్థకుమారుఁ డంతరహిగాఁ ద న్నేలుకోఁబోలు నా

యన రా నిర్తతి నట్టివల్ల భకు దవ్వె యొందునున్నాఁ డొకో. 48

ప. అతని బరికించి చూడవలయు ననుట యు సిద్ధుండు నవ్వుచు నీకిదియే కదా ప్రధాన
ప్రయోజనంబు నని పల్కి యిటు నటు పరికించి చూచి యతఁ డున్నచోటు గని
కలభాణికి ని ట్లనియె. 49

ఉ. తా వెనువెంట బాయక నదా చరియించినఁ ద ద్విసోదమో

దావృతిఁ జిక్కి రంభ తగినట్టి తపోపాతి నల్పలేదు కో

పావనా మిందుబుద్ధి కది య ట్లగుటం బ్రియఁ గూడి యట్టికా

ర్యావనరంబులందుఁ జనఁ దాతఁడు మానఁడు పెన్విరాళిచేక. 50

- క. కావున మణికంధరునిత, పోవనము నమిపభాగమున నొకవనిఁ జూ
తావలిలో నున్నాఁ డదె, పూవుల ను జిగుళ్ల నొప్పు భూజముక్రిందఁ. 51
- క. తరుణి యిపు డాతనిపైఁ, బరాకుచే నీవు గానపాటవగుణముం
గరము మెఱయింప వేనే, నరిగెద మఱి లేదె యితర మగుపని యిచటఁ. 52
- గీ. అంపితేఁ బోయి వచ్చెద ననుటయుఁ గల, భాషిణి మహాత్మ నిన్ను నాపాలిభాగ్య
దేవతగ నమ్మియుంటి నాజీవితంబు, నేమిగాఁ జేసి పోయెద వెఱుంగఁ జెప్తుము. 53
- చ. అనుట యు నన్ను నిష్ప డనునట్టిది యెయ్యది నాకుఁ జెప్పమా
వనిత క్రమక్రమంబున ను వచ్చినయట్టుల వచ్చెఁ గాక నా
విని భళి లెస్సమాట యిది వేటొకనాఁ డిఁక మీరు వచ్చియే
ననుఁ గృపఁ గాచుట ల్వినుఁడు నామదిలోపలిచంద మేర్పడఁ. 55
- క. ఈవేళన యాతని కడ, కేవిధమున నైనఁ జేర్చు టింతియ తక్కిం
దొివి మఱి లేదు నన్నుం, గావఁ ట్లణభంగురములు కాంతలతాల్పుల్. 55
- క. తదుపాయము దిద్దుటకు, న్నది నెన్నఁ బ్రభావఘనులు మఱి లేరు మహా
భ్యుదయానుభావగుణనం, పదఁ బొదలిన మీర తక్కిఁ బావనచరితా. 56
- చ. ఆన విని సిద్ధుఁ డి ట్లనియె నంబుజలోచన నిన్ను నేడ యా
యనకడఁ జేర్చునంతటి యుపాయము నేర్చిన నేను డాఁతునే
యనుకొనరాదుగాక నినుఁ బ్రాణవిభుం దగఁ గూర్చి ప్రోచి యా
వెనుకటి నీదు పాట వినువేడుక నె ట్లగుచున్న వాడనో. 57
- గీ. చింతసేయుము నీవ యనంతశయన, పద్మనాభనమిపభూభాగవర్తి
యైన కాజేరి యొక్కడ నతనిద్వార, కాజనులు నేడ చేర్చుటెక్కడ లతాంగి.
- క. మించుగ మాగురువులు శి, శ్రీంచిన యాయొక్కరింత సింగమునకు ను
హించ నొక నాల్గుగడియల, సంచారము వలయు నతని నన్నిధిఁ జేరఁ. 59
- చ. దీని కెంత వలసిన నేమి యిది దడవం బని లేదు నిన్ను దీనిపై నునిచికొని పోయెద
నంటినేని యోహుఁబోడిఁ తోడిసిద్ధు లిది వేటొక్కలాగుగా నెంతు లెవ్వరి యం
తస్సారం బెవ్వ రెఱుంగుదు రది యు నుం గాక మీబోంట్ల సంస్కర్మచాత్రంబు న
స్తదాదులకు సప్తుతింప నుచితంబు గాదు మఱి వేటొండు సామర్థ్యంబు లేదు
నాకుఁ గల దూరదృష్టి దూరశ్రవణశక్తియం దేమియుఁ నుపకరింప దింక నీవు
చెప్పినప్రకారంబు గావించెదఁ జెప్పు మనుట యు నాసిద్ధుననుఁ గలభాషిణి యి
ట్లనియె.

- సీ. ఓసిద్ధపురుష మీరేనణిని గొనిచన్న నేమగుఁ దక్కుశంక గలదె
 సీమహత్వముఁ గానని జడాత్తు లేమన్న నేమి కన్న మహాత్ము లించుకయు సు
 వేటొక్కగతిగ భావింపర మముబొంట్ల సంస్కర్మమాత్రంబు నప్తుతింప
 నుచితంబు గాదంటి రుచితంబె మఱి నాదు ప్రాణహానికి నోర్పు టరసిచూడఁ
 బలుపలుకులేల యింక నాచెలులుగిలులు, నేఁగుదెంచి విఘ్న మొనర్తురితమెఱుంగక
 కావునం గొనిపోవు శీఘ్రంబ నీదు, వెనుక నిడుకొని నన్న మద్విభుని కడకు. 61
- సీ. ఆన నియ్యకొని సిద్ధుఁ డదుదైనపులితోలుపల్లంబుతోడ నిబ్బరపుబిగిని
 బొట్టపట్టెడ గాఁగఁ గట్టిన పెనుఁబాఁచదట్టంబుతోడ వాదపుఁబసిండి
 యంకవన్నెలతోడ సంకుపేరులతోడ వశ్యునధపుఁదీఁగెవాగెతోడ
 నేకపార్శ్వమున భల్లుకచర్తపుటొఱ ఘటియించినట్టి బల్లత్తితోడ
 నలులు నేనిక దిండివార్వముఁ దొలుతఁ, గాఁగఁ దానెక్కి నన్న బాఁకకయ దీని
 కటివిభాగంబు నెక్కి రాఁగిలవెయబల, వెనుకమరగొమ్మనూతఁగ గొనుచుననియె.
- క. ఆన విని యాపాటిగ మీ, యనుగ్రహము గల్గియుండ నక్కడ యింక నేఁ
 జనుదేక యేమి యని తన, కనువుగ పారి నతఁడు నిలుప నంగన యెక్కెన్. 63
- తే. ఎక్కి సిద్ధేశ యెవ్వరు నెఱుంగకుండ, నెట్లు గొనిపోయెదో యన నేల శంక
 యెందు నెదులు బండి యు నేకమైనఁ, గొండమీఁదికిఁ బోవు నోకొమ్మయనుచు.
- క. నింగికి ధే యని కదలిం, చెంగడు వడిగలుగుతనదుసింగముఁ బలుమా
 టుం గలభాషిణిఁ దేటిక, నుంగొని పదిలంబును మ్మచుచు శీఘ్రగతికన్ 65
- ఆ. మగులుగోడమీఁద మ్రాఁకులు చిగురుజొం, పములు వానిమీఁదఁ బ్రచురదోహ
 దములధూపములు ను చనకుఁ మాటుగ గూడ, గతిని గాంతఁగొనుచు నతఁడుననియె.
- చ. చనిచని యొక్కచో నతఁడు చాలఁగ నక్కజ మందుచుం గనుం
 గొనఁ దమ మేఘరంజిఁ బొదిగొన్న ఘనావళిలోననుండి దా
 రున నెదురైరి వైభవనిరూఢిఁ జెలంగెడు కొందఱుం గన
 ల్లనతరచాతురీమధురగానకళాకలనాకలాపరై. 67
- క. తమపాటఁ జనుకుచినుకుల, దుమదుమనాఁ దడిసినట్టిదువ్వలుపలతో
 గుమగుమ యనుపరిమళబృం, దముతో నవ్వడొకయిం పొనర్చిరి వారర. 69
- ప. ఆట్టింపొనర్చుచు నెదురైన నతఁడు వారిని సంభాషణక్రమంబున రంభానఖులగుట
 యెక్కింగి యిదియేమి యనుగునెచ్చెలి నచ్చట నిశిచినచ్చితి రచ్చెలువ మణికంధరు

మీఁది యనుగ్రహంబు పవలక యింక నుం గొన్ని నాళ్లు తదవసంబున నిలుచునో య
నటయు ను నగుచు వా రి ట్లనిరి. 69

క. ఎక్కడి మణికంధరుఁ డతఁ, డెక్కడఁ బోయెనో యెఱుంగ మిపుడు ముదముతో
నక్కొన్న పొదలుచున్నది, తక్కక నలకూపరుండుఁ బాను నెఱులక. 70

చ. ప్రియుని సమాగమోత్సవము పెంపున నిం శలరాకు నామృగా
క్షీ యిపుడు తదవని న్రతివిశేషము సాంపులఁ జిక్కి యున్ని యా
రయుచుఁ దదిస్థము నివ్విడిచి ర మ్మనఁజాలక యాక నుంచి యే
మ యరుగుచున్నవార మని మానిను లచ్చటు వాసి పోవుచుక. 71

క. వేళాకోళపుఁ దీఁగెలు, బేలికలుఁ గల్గినములు ను బీదఁడలనుం
దాలుచు పెట్లాకొ మింట, స్త్రీలావారిఁ దోల నింత నేర్పరి యయ్యుక. 72

క. ఎక్కడ వొరకనాకో యీ, చొక్కపుగుబైత బెడంగుతోగి నహహా
యిక్కలికి గుర్తగొనుఁ బో, తక్కక దివి నిమిష మున్న దైవతవిటులక. 73

క. నలకూబరుండు రంభం, గలయుట విని చిన్నవోక కలభాషిణి
తులు దిరిగి చూచి దీనిం, గలఁచెర యివ్వార్త తాపకరమై యనుచుక. 74

ఉ. సిద్ధుఁడు నవ్వి యోచెలువ చింతిలఁగా నెల దివ్వు డెంతయు
స్పష్టిఁ దిరంబుగాఁగ ధృతిఁ బూను మొకించుక సేపులోన నే
శుద్ధముగాఁగఁ నీమనము శోకము నర్పముఁ బుచ్చివై చెద
న్నిద్ధము నాదు పల్కనియొఁ జెల్వయు మోము వికాస మందఁగక. 75

క. ఏరితి నింత మిక్కిలి, చేరికగా నాడి తనియె సిద్ధుఁడు చూడం
గారాదె కుడువఁబోవుచు, గూరల చివు లడుగ నేల కోమలి యనియొక. 76

క. కంఠీరవ మట్టి యెడం, గంతం బెగనెత్తి చూచి కదలక నిలిచెం
గుంతిరగతియై యెందు నీ, కుంతిరగతి యనఁగఁ దొల్లి గుణము నెఱియొక. 77

చ. అప్పుడు. 78

సీ. హంకారములతోడ నుచ్చాటనపు బదనికతీఁగఁజుటను న్రేప్పేసి వ్రేసి
కడు ధాక మీఱంగ మడమలు తాటించుచు ను ముందలికి లిప చూపిచూపి
మొగము సార్వములకు మగిడింపకుండ వాకట్టు మూలికవాగఁ బట్టిపట్టి
పడి నూర్వగతిని లేవకయుండఁ దననాఁగబెత్తన మూర్ధంబు మొత్తి మొత్తి
సిద్ధాఁడధికప్రయత్న నన్నద్ధుఁడగుచు, నెంతచేసిన నానింపా మెదుటి కడుగు
నెట్టవయ్యెను గర్హావిభీషణముగఁ, తోకఁ ద్రిప్పుచు గడు వెనకఁబ్రోక్కుఁ గాని.

- ఉ. అప్పుడు చాల సంక్షుభితయై పడజాతీ యిదే మిదే మయా
యిప్పుడు దీనిచంద మనియెం గలభాషిణి మే చెమర్పఁగాఁ
గొప్ప విదంగఁబాఱఁ జనుగుబ్బల పయ్యెడ వాయ సుస్థితిం
దప్పి పిలుండఁ బల్లటిలఁ దా మరగొ మ్మిరుగేలఁ బట్టుచున్. 80
- క. తరుణీ వెజవకు పల్లపు, మరగొ మ్మేముఱకు నాకు మర్యాదావి
న్నరణం లైనది మాటల, పరాకుచే ననుచుఁ దనదుపారింద్రంబున్. 81
- చ. కొన్ని యడుగులు దిరుగఁబట్టి ధరణికి డిగఁదోలుకొని వచ్చి యచ్చట నచ్చెలువతోడ
నవరోహణంబు నేసి కేసరిని మేఠకు విడిచి యోవడఁది యోకలభాషిణి యీముం
దతి నికటంబునంద మృగేంద్రవాహన యను శక్తి గలదు తన్నందిరంబుమంపఱ
సున్న మృగేంద్రంబునకుఁ గ్రిందు మీఁదం జాట్టుపట్టున నెట్టి బెట్టిదంపు సింగంబులుం
జనవెఱచు నిచి మఱచి యే నెంతతోలిన మనవాహనం బచటి కెట్టెదురు నడచు మ
నమస్తుహాశక్తికి నభివందనంబు చేసి పోయినం గార్యసిద్ధి యగు రమ్మనుచు నల్ల
న తన భల్లూకచర్మకోశంబుతోడి భిక్షంబు పుచ్చికొని సింగపుఁబల్లమునఁ బో
క యక్కడన యొక్కమఱుంగున దాచి యాచపలలోచనసు మృగేంద్రవాహన
గుడికిం దోడ్కొని చని తర్వాత్యమండపంబున నునిచి యద్దేవిపూజకుఁ బువ్వులు
దెచ్చెద నని పూఁదోట కరిగె నవ్వు డత్తెఱంగు గనుంగొని. 82
- నీ. పసిమి పోనెందెన కనవుబట్టయుఁ బోలె నరవెండ్రుకలఁ బర్వ శిరమువలన
సులిగొన్న చెలఁదిపువ్వుల నూలివల్లునా నమరెడు ముడుతకన్నామలవలనఁ
గడుఁ జిట్టివట్టి బంగరుపూఁతపాక్కిళ్ల వడుపుఁ జూపెడి మేనివళులవలనఁ
దునిసి వ్రేలెడు మ్రాఁకుఁదునుకలవలపించు బాహువత్తోజలంబనమువలన
ఘోరపముల చాక్షున ఘోరవృత్తిఁ, దనరు ఘనకాశకుహికుహిధ్వనులవలన
భావజాఁడు వెల్లిరొయిన పాడుమేడ, పగిది గాన్పించు ముదునలివడఁది యొకతె.
క. కలభాషిణిఁ జేరఁగ వచ్చి లతాంగీ యెచటనుండి చేరితి వకటా
కలువపు బావుఁఁబిల్లిని, జిలుకయుబలె నిద్దురాస్త్ర సిద్ధుండనుచున్. 84
- ఉ. ఎంత యు వింతచెల్వమున నివ్వన మెల్ల నలంకరించుచుం
గాంతర నొప్పు మేనిపన కన్నులపండువు నేయు నిన్ను న
ల్లంతన చూచి దైవ మకటా దొరకించెనె యిట్టి నిర్దయా
స్వాంతునిచేత కీభవనసారము నందుఁ గడుం గలంగితిన్. 85

- క. ఆకలుషాత్తుఁడు క్రమ్మతీ, రాకమునుపె తొలఁగి పోవరాదా యెటకే
నోకూన యామనోజ్ఞత, రాకృతి యేఁ జూడఁజాల నసిపాల్లాఁగన్ 86
- గీ. అమ్మ విను మింక నొకయిండుకంత తడవు, నీతెరువుఁజూడ నీపేరు నీతెఱంగు
నడిగి పరికింప మదియున్న దైన వాఁడు, రాకమును నీవుతొలఁగుట నాకుఁ బ్రియము.
- కా. నీ కెంతే నితఁ డాపుఁడో జనకుఁడో నెయ్యింపుఁడోబుట్టువో
నీకార్యార్థమె పూనితా నెఱటికేనిం గొంచుఁబోచున్నవాఁ
డో కాఁగా దిటువంటిపల్కనక తోడో నింతలెట్టాడ నే
నోకాంతామణి పెట్టిగా నితనిచెయ్యు ల్లున్ను పీక్షింపుడున్. 88
- వ. అను పల్కు లన్ని యు విని కలభాషిణి తనమనంబున. 89
- క. ఈయవృషాకృములు దలఁ, పోయఁగ నాయుల్లమునకుఁ బొందుచదినయ
ప్తైయున్నది యాసిద్ధుఁడు, మాయావియె యొక్కమాట మది నూహించన్. 90
- గీ. ఇంక నొక్కొంతనేపున కల్లవగపుఁ, బుచ్చివై చెద నని పల్కె నిచ్చటికిని
జేరునపు డది యాయమ్మ చెప్పినట్ల, శక్తి కడియెద ననుట నిస్సంశయంబు. 92
- నీ. ప్రజల కందఱకు నాపదలు వాపెడునట్టిచక్రివట్టనములో జననమంది
వారకామిని నయ్య గౌరవంబున సఖ్యజను లిటు చేర ర మ్మనఁగ బ్రదికి
త్రెతలోక్యగురుఁడు నారదమాని ప్రియశిష్యునిర్విశేషముగ మన్నింప నలరి
జగదీశురాణివానపునకుల్కిత గావించంగ సంగీతవిద్య నేర్చి
తుద నొకానొక కవటసిద్ధుం డొనర్చు, శక్తి పూజకుఁ బశువైతిఁ జర్చనేయ
నెంతవారికిఁ దప్పింప నెట్లువచ్చు, బ్రహ్మ చా మున్న వ్రాసిన వ్రాఁతఁఫలము. 93
- క. అని మది నడలుచుఁ బ్రియనఖు, లను మొఱుగుట దలచి కడు గలంగుచుఁ దెగునే
యనుభావ్య మెంతయంత యు, ననుభవమునఁ గాకఁ యనుచు నవయముఁ గుండెన్.
- వ. తదనంతరంబ దెందంబు డిందుపఱచుకొని దైర్యబలంబునఁ గంతగద్గదిక వాఁచు
చు నావృద్ధభామినితో నిట్లనియె.
- కా. అమ్మా నీపలుకల్ల నెంతయు నిజం బై యిప్పు గాన్పించెనే
నిమ్మాయావిప్రకార నిట్లగుట యూహించంగ లే కొక్కయ
ర్థమ్మ నీవికృపం గడింతు నని యత్యంతశక్తి ప్రేరేపఁగా
నిమ్మాడ్కిం దెగినచ్చితిం దెరువులే దీపాటు దప్పింపఁగాన్. 96
- క. ఎక్కడికిఁ జాఱిపోయెదఁ, జిక్కుపడక యేను మీ కిఘ్రుగతికి నో
యక్క యెక దూరదృష్టి యు, నెక్కుడు మీకిని గాంచు నెచ్చట నున్నన్. 97

నీ. అనవిని యాక యోవనిత నీవు నెఱుంగుదే వీని యాచారదృష్టి యనిన

చానన కాదె యీతఁడు నన్ను బ్రమయించి యీరీతిఁ దాఁ దెచ్చె నిచటి కనుచూఁ
బలికి యీతఁడు దన్నుఁ బ్రథమంబునందు గృహారామమునఁ గాంచు టాదిగాఁగ
నది తుదగాఁగ నమస్తంబు వినిపించి తత్ప్రసంగంబునఁ దనదుపేరు
కులము విద్య యు నప్పటికోరిక యు ను, జెప్పి యాకోర్కి సాధించుచిత దక్కు
చిత యెఱుంగకయేగుదెంచితిఁగొఱకకుఁ, బోవఁ బిడిగల్లువడియెనోపాలఁతియనియె.

చ. అన విని యట్ల యో నిది యథార్థము నీ కటు లానచూపి తో
జొగ్గిని చనుదెంచె దాఁ దనబుకోర్కి యొనర్చుట కీవినిద్యవ
ర్తనుఁడు మనుష్యుఁడైయునుఁ దక్కఁగ నేరఁడు దూరదృష్టిసా
ధనమయినట్టిమ్ముట నితం దొనరించువిచార మారయ్యె.

99

గీ. ఇంతపాట్ల ను బడి కన్న యీవిచిత్ర, మహిమకుం దగరాజ్యసంపదలు గనిన

నెంతయిం పగునే యని యేను వినఁగఁ, బలుమఱు ను వీఁడు ముచ్చటపడుచునుండు.

క. ఆకోరికకై కలదొకొ, లోకోత్తరగానయుత యు లో కోత్తర ర
మ్యాకృతి యు నొకతెచార, స్త్రీకులమున ననుచు దూరదృష్టి న్వదకుఁ.

క. తాను ను గిన్నర యొకటి మ, హానందత మీటుచుండు ననిశంబు ను ద
ద్భావరసజ్ఞత నిలఁ గల, గానము దూరశ్రవణముకలమున ననియొక్క.

102

నీ. తొల్లి యిచ్చటన యాచారదృష్టియు ను దూరశ్రవణము నిద్దురాత్మకుండు
సాధించి నాఁడె తత్సాధన కెందఁబెందఱుకుత్తుకలు గోసి చెఱచె నొక్కొ
యది కొంత యెఱుంగు దే నంగన యెఱింగింపు వినియెదఁ గాలయాపనముకొఱకు
మీఁదటఁ గాఁగలమేలుగీ శ్రేరికిఁ దప్పింపరామి యెంత యు ధ్రువంబు
ఇంక వాఁడు వచ్చి యేమేమి నేయునో, చచ్చు టెట్లొ యనువిచారమున ను
బెగడు తుండనేల జగదంబ యాశక్తి, నేయవలసినట్లు నేయుఁగాత.

103

క. అన విని యాయమ మెచ్చుచు, ఘనధైర్యవివేకమహిమ గలయుత్తమభా
మిని వాడు మేలుచే లీ, వనినట్లు వచింతు నీకు నని యి ట్లనియొక్క.

104

క. ఓరమణి దూరదృష్టి యు, దూరశ్రవణంబుఁ బడయుత్రోవ లితరముల్
ఘోరముల యైనఁ బరహిం, సామాపంబు లవి గావు సాహసపువిధుల్.

105

క. ఆరెండు నితఁడు వడసెం, గోరిక నల గోరుగల్లు గొని నిజనయనో

ధార మొనర్చి యు వీనుల, ఘోరపునారసముఁ బఱపుకొనియు న్వదకుఁ.

106

ప. అనుచుఁ దన్నందిరాగ్రభాగంబున మృగేంద్రవాహనంబు దండ ననేకాక్షరపజ్జి చి
హ్నితశిలాస్తంభంబున వేలఁగట్టిన యాశస్త్రయుగ్గంబును మఱియు నచ్చట గంధ
పుష్పద్యర్పితంబు లై యున్న యొక్క సురియ యు గండకతైర యు డగ్గఱం
దోడ్కొనిపోయి చూపి యిట్లనియె. 106

క. ఈకోరిక కిది తెను విది, యీకోరిక కనుచు వ్రాసి యిదేనా రదె యా
తాకంబంబునఁ జదువుము, నీకాలిపి తెలియు నేని నీరజవదనా.

పీ. అనుచు నమ్మట చా విని కలభాషిణి యందు నున్నర్థ మిట్లనుచుఁ జదివె
నిచట రెండేండ్లు జితేంద్రియత్యంబున భువనేశ్వరీమంత్రము ను జపింప
శ్లల్లకోయ్యలు నిచ్చు నిద్దేవి మఱి యట్లుగాక సద్యస్సిద్ధి గావలసిన
దూరపితౄర్థి యాగోరుగంట హృతాక్షుఁ డయ్యు దూరశ్రవణార్థి యివి
ఘోర మైనట్టి యాబలువారసంబు పఱపుకొని యు సారస్వతప్రాధిమ్యార్థి
యీసురియచేత నాలుకఁ గోసికొని యు, నిమ్మపాక క్తి మెప్పించి యిట్లు మొందు.

గీ. ఈ మెఱుంగుగండకతైర, చే మిడిచల యిచ్చుసాహసికుఁడు శిరం బ
త్తే మగుడఁగ నదుకుకొనం, గా మని చంపుఁ దనుఁ జంపఁ గడఁగినవానిక. 109

క. పదియగు నిర్భవత, భృపయమహారాజ్యలక్ష్మిఁ బొందు న్యకత
న్నదమలరూప ముగానా, న్నదవారపథూటి నిచట బలిగా నిడినక. 110

గీ. అని చదివి వానఁ దలఁపులో నాత్మ నిధన, శంక నిస్సంశయం బయిఁచాలఁబ్రబలఁ
గలఁగి చలియించు తద్దైర్యగౌరవంబు, నంతన మగిచ్చి కడను యిట్లనుచుఁ జదివె.

ఉ. ఈవిధులందు నెందు ను నొకింత నమర్థ త లేనివృద్ధు లి
ద్దేవతయొద్ద నిర్భయత దేహము నెఱ్ఱెయిఁ బాసిన న్నన
ద్యౌవనరూపసిద్ధి యగు నవ్వడ యంగవిమోక్షవేళ ని
చ్చాపుత మెద్ది వారి కది సంఘటిలుం దిరమై తదాదిగ. 112

క. అని చదివిన నందుఁ దుద, స్వినఁబడిన విధాన మనకు వృద్ధాంగన యిం
పున నవ్రుచు నిది విని ను, మృతము నే నిచట నునికి యెఱుజవదనా. 113

గీ. అబ్బయభి నుముఖానల్లి యిండు నన్నుఁ, గరముఁ గార్తీరభూమిఁ బ్రఖ్యాతమైన
కారదాసీతమన నరస్వతిని గొల్పు, నట్టి పూజి బ్రాహ్మణుడట్టి నేను. 114

ప. అనునంతట సిద్ధుండు దేవీపూజకుఁ దగిన గంధమాల్యాదులు సంపాదించుకొని వచ్చి
యమ్ముదునలిపడఁతిం జూచి యోయన్య కుశలంబున నున్న దానవే నిర్మానుష్యం లై
న యీకక్తి స్థానంబునఁ జిరకాలంబునం బట్టి యెట్లు వేగించుచున్న దాన పని పలికి

కలభాషిణిం బిలిచి యోచెలువ మనకు నవ్వలఁ జనవలయుఁ గద మిక్కిలి ప్రాద్దు
పోవుచున్నయది శక్తిం బూజించి పోవుద మాయన్నచేత ననిపించుకొని ర మ్మ
నుటయు నది భయాకులమానస యగుచు వృద్ధాంగనం జూచి. 115

క. ఏ నొంటిఁ బోవ వెఱుకు, న్లోనికి నోయన్న నీవును న్రాఁగదె నా
తో నన నెవ్వరు నేటికి, నేనుండఁగ ననుచు సిద్ధుఁ డింతిం బలికె. 116

సీ. పలికి యప్పటి దాని భయచేస్త భావించి యిమ్ముది జంతచే నిది యొకఁడ
యేమైన నాతిలం పెఱిఁగెఁ గాఁబోలు విఘ్నం జేమి యగునో విలంబ మైన
నని సిద్ధుఁ డాత్మలో ననయంబు వేగించుచు నోసి చెల్లి యిమ్మునలివగ్గు
నీకుఁ దోడై వచ్చునో కలదో మఱి యేమైన ననుచు నాయగురుఁడోడి
కొప్పువట్టి తివంబోవ నప్పడంతి, ప్రాణభయమునఁ గలఁగి యోయవ్వ నీకు
బిడ్డనే కావవే నాకుఁ నడ్డపడవె, యనుచు నావృద్ధసారి మాటునకు నొడిఁగె.

క. ఆవృద్ధసారి యు ను గరు, జావలమతి యగుచు నాభయార్తమృగాక్షిం
దావెనుక నిమిడుకొనుచుం, గావుము కావుమని వానికరములు పట్టె. 118

సీ. పట్టిన నతఁడు లోపలికిరాకుండ విఘ్నము నేనె దింతియకద యటంచుఁ
దద్దేవి కిచట ముందఱఁ గాదె యంచు నప్పడఁది చేతులు నుల్చి పొఱద్రొల్చి
బలిమిఁ దార్కొని కలభాషిణి వేనలి యొకకేలఁ బట్టి వే తొక్కకేల
నొఱఁ గత్తి వెఱికి నీకొప్పన మిదె యంచు నత్తికఁగత్తిచే యెత్తి మ్రొక్కి
వ్రేయఁబూన దీని వ్రేసిన నిద్దేవి యాన సుమ్ము నీకు ననుచు దాసి
యానెలంత మెడకు నడ్డంబుగా మెడ, యొగ్గె వృద్ధసతి యనునకృపను. 119

ప. ఇవిధంబునం గలభాషిణి కంతమునకుఁ దనకంతంబు నడ్డంబుఁ జేర్చి వ్రేటున కనువీక
దాని నిరుగేలం బొడుగఁ బట్టుకొని వరమకరుణాపరవశత్వంబునఁ దొలంగక
యావృద్ధభామిని యొయిసిద్ధుండ నీకుం గార్యసిద్ధి గాదు చుమీ యద్దేవిమీఁ
ది యాన నతిక్రమించిన ననుచు నోమహాశక్తి నన్ను నత్యవచనం గావింపుమీ
యనుచు నుండ నతం డభండరోషంబున మున్ను దానిమెడ ఖండితంబు చేసి విచి
త్రవేగంబునఁ గలభాషిణికోప్పఁ పట్టి పట్టెంబు జలిపించి వ్రేయ నెత్తుట యు నె
త్తిన చేయు తత్తు ణంబ యందుకొని మృగేంద్రవాహన నిజశపథనముల్లంఘనోత్సాహ
సాహస దోషదూషితుండగునతని నతిదూరంబునం బడవైచె నుముఖానత్తి యునట్లు
సంప్రాప్తం బైన యసివిఘాతంబునం దన జరద్దేహంబు వడినట్టి క్షణంబునందు 120

- సీ. నిండుచందురు నవ్వు నెవ్వ్రాము సిరితోడ నిరులు గ్రవైడు వేడిభరముతోడ
నాకర్ణలోలంబు లగు నేత్రములతోడఁ దళుకొత్తు చెక్కుటద్దములతోడ
మిగుల మిటొంచు విగిచనుంగవతోడ లలితంపు బాహువల్లరులతోడ
నతికృతత్వమున జవ్వాడుమధ్యముతోడ నభినవం బైన నూఁగారుతోడ
వలువమీఁదికిఁ దొలఁకు మువ్వళ్లుపులన, గురునితంబప్రభావరంపరలతోడ
మహితనర్వాంగలావణ్యమహిమతోడ, నమరు ప్రాయంపురూపు చిత్రముగఁదాల్చె.
- గీ. తాల్చి యావికచోత్పలదళనిభాషి, కనుఁగొనియె నభ్రమున శక్తి కరవినున్న
గాత్రుసిద్ధుని నొకకేలఁ గత్తి యొక్క, కేలఁ గలభాషిణిని విడకే చనంగ. 122
- క. ఆకరణిఁ జూచినదియై, యాకలభాషిణి యవస్థ కాత్మఁ గలఁగుచు
న్వ్యాపలత నొందెఁ దనచుచి, రాకాంక్షితసిద్ధిపెంపు నరయని మదితో.
- సీ. అంతఁ గ్రమంబున నానందోజాషి సంసారస్వభావవిచారమహిమ
వలనఁ దద్దుఃఖంబు వారిండుకొని! దానఁ బాను భోగ్యార్థ చింతనము వదలి
దేవినత్కృపఁ బ్రసాదించినయట్టి జవ్వనపునత్వము వృథా చనకయుండ
యోగవిద్యాభ్యాసనోపయోగంబునఁ గడపెదఁగా కంచు వికువ కెపుడు
యమనియమవర్తనములతో నాననాడు, లభ్యసింపఁగఁ దొడఁగ నత్యాదరమునఁ
దాను మును విన్న భంగులు దాఁపుగాఁగ, నచటిక క్తిని గురువుగా నాత్మ నునిచి.
- వ. అంతటం గలభాషిణి యచ్చటి కేగుదెంచి యాచంచలాషి నీక్షించి నీవెందునుండి
వచ్చి తెట్టిదాన వని యడుగుట యు నప్పుడంతి యేను మును నీకు నడ్డవడి సిద్ధునిచే
త ఖండిత యైంనుముఖానతి యనువృద్ధవనితం జామ్మ క్రమ్మల నిమ్మహాశక్తి కారుణ్య
శక్తివలన నిట్టియెలప్రాయంపుసొంపు వడసియున్న దాన నని తత్వకారం బెఱింగిం
చి యోకలభాషిణి యట్లు సిద్ధునితోడ నిమ్మహాశక్తిచేత దూరివిక్షిప్తవై యెచటం
బడి లేమి యు నొవ్వక యిట్లు తిరిగి వచ్చుట యద్భుతం బగుచున్నది యనుట
యుం గలభాషిణి యోయవ్వు ధర్మగుణంబున నిమ్మహాదేవిని మెప్పించి యిప్పగిది నీ
వు తిరుగం బ్రాయంబుఁ గనుట యద్భుతంబుగాక యింతటిమహాపుణ్యనిధి వైననీకా
రుణ్యంబు గలుగ నేఁ దిరిగివచ్చుట యేమియద్భుతంబు నావిధం బంత యు విన్న
వించెద నని పలుకుచుండ.
- 125
- క. బంధురపితామహిత, స్కంధముతో రత్న మాలికాఘటితజటా
బంధముతో నంతట మణి, కంధరుఁ డచ్చటికి వచ్చె గంభీరగతి.
- 126

- క. వచ్చినఁ గని యతిమోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప మ్రొక్కె నతని కతఁడు దా
నచ్చెలువఁ జూచి మోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప వికసితాననుఁ డగుచుకొ. 127
- క. ఓహోహో మాబంధు, పృథుహం బంత యు ను వచ్చి యున్నట్లయ్యె
న్నాహృదయమునకుఁ బరమ, స్నేహనిధి నిన్నుఁ గనుట నేఁడు లతాంగీ. 128
- మర్తకోకిల. మచ్చెకంటి మమందలంతువె మానసంబున నిందు నీ
వచ్చు టెట్లు కడున్విచిత్రము ద్వారకాపురిచాయ నీ
కిచ్చపుట్టుట యెన్నడుఁ న్నటి యిట్ట తేగి యెటుంగ నీ
వచ్చెలు ల్పణిగేహము ల్నిరు లట్ల యున్నవియే కదా. 129
- నీ. ఉర్తమల్లోకుఁ బయోజాతు సేవింప నేఁగితే యావెన్గ నెన్నఁదైన
నాజగిత్పతి తొంటి యలవజ్రమణినభ కేతెంచి కొలువు నేయించుకొనునె
తనసేవగాఁ బురందరుఁడు గట్టించు కెంపులహజారము కడముట్టె నొక్కొ
మనవీణియ లడంచుకొని బ్రమయించు నీలపుటరంగులకుఁ బో నెపుడు గలదె
యంతకంతకు వర్ణిల్లుచురికొమ్మల్ల, బలఁగమున కిది చాలదకొ దలఁపుతోడఁ
దిరుగఁ గట్టింత ననుపైఁడిగరడిసాల, యట్ల యున్నదియే వికచాబ్జవదన. 130
- మ. చిగురుంబోడి యెటుంగుడే యగువతిస్త్రీలెవ్వరే నిందు లే
రుగదా యందు ను శంకఁ గ్రమ్మజితిఁ జారుచ్యూతగేహంబు కొ
త్తగ నీవొక్కటిఁ జావఁ దోడ్కొని చనం దచ్చాక చావించ యి
త్తిగ బారా దుగ యంచుఁ జిల్కరొద లుద్దీపింపఁ దాదపులకొ. 131
- చ. కుటిలకచా యెటుంగుడువె గొబ్బున నేఁ జని కొల్పకూట మొ
క్కటి కడనున్ని యారయక కట్టెడుటం బటికంపుగోడఁ బ్ర
స్ఫుటముగ దానియందు హరిఁ జాచుచు మ్రొక్కఁగ వెన్నునుండి యె
ట్టెటు మొగమందు నవ్వె సభయెల్ల ను దన్నజిభిత్తి యున్నదే. 132
- క. అని యడిగిన నన్నియు శో, భనవర్తనఁ దొంటియట్ల భాసిల్లెడు నో
యనఘ సురరాజుసేవ యు, ననుపమముగఁ బూర్ణమయ్యె నని యది పలికె. 133
- ప. అని పలికెన నతఁడు. 134
- నీ. సగీతవిద్యాప్రసంగంబును దైన మముఁ దలంతువొ లేదా మనసునందు
దనుజారి కే నొనర్చినవండకంబు నీ వెం దైన మఱి వెలయించి తొక్కొ
యిప్పుడు నారదుఁ డప్పటప్పటికి వచ్చునొ రాఁడో పసుదేవమానుఁ గొలువ
నాలోకవిభుసకు త్తేరేర్చి యిచ్చిననీడె యేరుయ్యెఁ దే విచ్చటికిని

తృతీయాశ్వాసము.

నేమి యేమియో నాఁడు నీహృదయమునను, గోర్కె యొక్కటిగలుగుకొన్నవంటి
నది బ్రవృద్ధులుగాఁ బెంచి యాత్మలోన, విడిచిపెట్టితో కెఱపై వేడ్క లెల్ల. 135

చ. అనుట యు లజ్జ నజ్జలహాసన యందుక యోరగాఁగ వం
చిన మొగమొప్ప నేమనుచుఁ జెప్పెద దాననచేసి కాదె యో
యనఘచక్ర నాకుఁ గలఁజుట్టిబలంగము లెల్లఁ బాసి యీ
ఘనఘనప్రదేశములఁ గప్పపుఁబాటులఁ గుండితిం గడుకొ.

136

వ. అని పలికి తనగానవిద్యాభ్యాసపరిసమాప్తి యైనఁజుట్టుఁ దనయున్నచోటికి మణి
స్తంభుండు వచ్చినప్రకారం బెఱింగించి యతండు దూరదృష్టిమారకవగాళకైబలం
బునం దనకుం జెప్పినయర్థము సకలంబు నుం జెప్పి తన్ను నతండు మృగేంద్రవాహ
నాభవనంబునకుం దెచ్చినతెఱంగును బలికూపకరణోద్యమప్రకారంబు ను నుముఖా
సత్తి తన్ను రక్షించుట యు వివరించి యాపుణ్యసాధ్యి యాయుమ యని యాయ
క్కఁ జూపి తక్కులస్థానవర్తనంబులు దెలిసి యోగంధర్వోత్తమ యింక నాకు నీ
చందంబు వివరియ నవివధంబున రంభ చేత నీతవంబు విఘ్నంబు నొందుట యా
మణిస్తంభునిచేత నేను విన్నప్రకారంబు వింటివి కదా యటమీఁదటి భవదీయవ
ర్తనం బెఱింగింపు మకుసుతట మణిస్తంభుండు వచ్చుట యు నివృద్ధఁజెప్పినసిద్ధం
దితం దని చూసిన నితండా యని దరపానితవికసితానకుం దగుచు మణికంధంబుం ద
తనిం దగుతెఱంగన సంభావించె నతండు ను.

137

క. ఇచ్చుఁ దదాగమనమునకు, నచ్చెరువు జనింప నిది మహాశృర్యము మీ
రొప్పట నుండి యిచ్చటికి, విచ్చేసితి రని విసేతవృత్తిం బలికొ.

138

సీ. పలికి యంతటఁ గలభాషిణిఁ జూచి యోయింతి ని న్నెదకితి నెల్లచోట్ల
నెందుఁ గానక చోద్యమందుచు నప్పు డక్కడ నుండి విప్పు డిక్కడికి వచ్చి
తని పల్కుచును నుముఖాసత్తిఁజూచి యెచ్చటనుండి వచ్చి తిచ్చటికి నీవు
వే రెద్ది యని తల్పకారంబు దానిచేతన విని వెఱఁగంది విసుతిచేసె
నాసతి యతనిఁ గనుఁగొని యరుదుపడుచు, నిట్లనియె నోయిసిద్ధంబు యెచటఁ బడితి
వీవుఁ గలభాషిణి యు ను నిద్రవీచేత, నట్లు నరభనవిత్తిపు లగుచుఁ బోయి. 139
వ. మీర లేమి యు నొవ్వక తిరిగెచ్చుట యు నచ్చెరువై యున్నయది నాకు నింత
యు వినింప వలయు ననిన నీ మణిస్తంభుం దోయంబుజముఖి నీకు నెట్ల వినిపిం
చెద విను మదియ కాదు మఱి యు నెన్నియేని విదితంబులు గని వచ్చినాఁడ వ

క. వచ్చినఁ గని యతిమోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప మ్రొక్క నతని కతఁడు దా
నచ్చెరువఁ జూచి మోదము, నచ్చెరువుఁ దలిర్ప భిక్షి తాననుఁ డగుచుకా. 127

క. ఓహోహో మాబంధు, పూహం బంత యు ను వచ్చి యున్న ట్లయ్యె
న్నాహృదయమునకుఁ బరమ, స్నేహనిధి నిన్నుఁ గనుట నేఁడు లతాంగీ. 128

మర్తకోకిల. మచ్చెకంటి మమందలంతువె మానసంబున నిండు నీ
వచ్చు టెట్లు కడున్విచిత్రము ద్వారకాపురివాయ నీ
కిచ్చపుట్టుట యెన్నడుఁ న్నటి యిట్ట టేగి యెటుంగ వీ
వచ్చెలు ల్పటిగేహము ల్గురు లట్ల యున్న వియే కదా. 129

నీ. ఉర్తమల్లోకుఁ బయోజాతు సేవింప నేఁగితే యీవెన్క నెన్నఁదైన
నాజగిత్పతి తొంటి యలవజ్రమణినభ కేతెంచి కొలువు సేయించుకొనునె
తనసేవగాఁ బురందరుఁడు గట్టించు కెంపులహజారము కడముట్టై నొక్కొ
మనవీణిను లడంచుకొని బ్రమయించు నీలపుటరంగులకుఁ బో నిపుడు గలచె
యంతకంతకు వర్ధిల్లుచుకొమ్మల్, బలఁగమున కిది చాలదకా దలఁపుతోడఁ
దిరుగఁ గట్టింత వసుప్రెడిగరదీపాల, యట్లు యున్నదియే వికచాబ్జవదన. 130

మ. చిగురుంబోడి యెటుంగుడే యడుగతిస్త్రీతవ్వర నిండు లే
రుగదా యందు ను శంకఁ గ్రమజీతిఁ జారుచ్యూతగేహంబు కొ
ర్తగ నీవొక్కటిఁ జావఁ దోడ్కొని చనం దచ్చాక చానంచ యి
త్తిగ బాం దుగ యంచుఁ జిల్కొద లద్దీపింపఁ దాదవృత్తకా. 131

చ. కుటిలకచా యెటుంగుడువె గొబ్బున నేఁ జని కొల్పకూట మొ
క్కటి కడనున్కి యారయక కట్టెడుటం బటికంపుగోడఁ బ్ర
స్ఫుటముగ దానియందు పారిఁ జూచుచు మ్రొక్కఁగ వెన్కనుండి యె
ట్టెటు మొగమందు నవ్వె సభయెల్ల ను డన్నటిభిత్తి యున్నదే. 132

క. అని యడిగిన నన్నియు శో, భనవర్తనఁ దొంటియట్ల భానిల్లెడు నో
యనను సురరాజుసేవ యు, ననుపమముగఁ బూర్ణమయ్యె నని యది పలికె. 133

ప. అని పలికిన నతండు. 134

నీ. సుగీతవిద్యాప్రసంగంబునం దైన మముఁ దలంతువో లేదో మనసునందు
దనుజారి కే నొనర్చినవండకంబు నీ వెం దైన మఱి వెలయించి తొక్కొ
యివ్వడు నారదుఁ డప్పటప్పటికి వచ్చునో రాఁడో పసుదేవమానుఁ గొలువ
నాలోకవిభునకు లేలేర్చి యిచ్చినవిణె యేరుయ్యెఁ దే విచ్చటికిని

నేమి యేమియో నాఁడు నీహృదయమునను, గోర్క యొక్కటిగలుగుటకొప్పువలె
నది ప్రవృద్ధులుగాఁ జెంచి యాత్మలోన, విడిచిపెట్టితొ ఓడపై వేడ్క లెల్ల. 135

చ. అనుట యు లజ్జ నజ్జలరుహనన యించుక యోరగాఁగ వం
చిన మొగమొప్పు నేమనుచుఁ జెప్పెద దాననచేసి కాదె యో
యనఘచరిత్ర నాకుఁ గలయట్టిబలంగము లెల్లఁ బాసి యీ
ఘనకహనప్రదేశములఁ గప్పపుఁబాటులఁ గుండితిం గడుకొ. 136

వ. అని పనికి తనగానవిద్యాభ్యాసపరిసమాప్తి యైనఁజెప్పటఁ దనయున్నచోటికి మణి
స్తంభుండు వచ్చినప్రకారం బెఱింగించి యతండు దూరదృష్టిమూరశ్రవణశక్తిబలం
బునం దనకుం జెప్పినయర్థము నకలంబు నుం జెప్పి తన్ను నతండు మృగేంద్రవాహ
నాభవనంబునకుం దెచ్చినతెఱంగును బలికూపకరణోద్యమప్రకారంబు ను సుముఖా
సత్తి తన్ను రక్షించుట యు వివరించి యాపుణ్యసాధ్యి యాయును యని యాయ
క్కఁ జూపి తక్కులస్థానవర్తనంబులు దెలిపి యోగంధర్మోత్తమ యింక నాకు నీ
చందంబు వివలయు నవిధంబున రంభచేత నీతపంబు విఘ్నంబు నొందుట యా
మణిస్తంభునిచేత నేను విన్నప్రకారంబు వింటివి కదా యటమోదటి భవదీయవ
ర్తనం బెఱింగింపు మకునుతల మణిస్తంభుండు వచ్చుట యు నిష్పడఁజెప్పినసిద్ధుం
డితం దని చూచిన నితండా యని దరపాశితవికసితానకుం దగుచు మణికంధరుం ద
తనిం దగు తెఱంగున సంభావించె నతఁడు ను. 137

క. ఇచ్చుఁ దదాగమనమునకు, నచ్చెరువు జనింప నిది మహాశృర్యము మీ
రెచ్చోట నుండి యిచ్చటికి, విచ్చేసితి రని విసితవృత్తిం బలికొ. 138

సీ. పనికి యంతటఁ గలభాషిణిఁ జూచి యాయింతి ని న్నెడకితి నెల్లచోట్ల
నెందుఁ గానక చోద్యమందుచు నప్పు డక్కడ నుంటి విష్య డిక్కడికి వచ్చి
తని పల్కుచును సుముఖానత్తిఁజూచి యెచ్చటనుండి వచ్చి తిచ్చటికి నీవు
వే రెద్ది యని తల్పకారంబు దానిచేతన విని వెఱఁగండి వినుతిచేసె
నాఁతి యతనిఁ గనుఁగొని యరుదుపడుచు, నిట్లనియె నోయిసిద్ధుండ యెచటఁ బడితి
వీవుఁ గలభాషిణి యు ను నిద్దేవిచేత, నట్లు సరభనవిశ్చిత్తు లగుచుఁ బోయి. 139

వ. మీర లేమి యు నొవ్వక తిరిగెచ్చుట యు నచ్చెరువై యున్నయది నాకు నింత
యు వినింప వలయు ననిన నీ మణిస్తంభుం డోయంబుజముఖి నీకు నట్ల వినిసిం.
చెద విను మదియ కాదు మఱి యు నెన్నియేని విచిత్రంబులు గని వచ్చినాడ వ

- వి యొక్కరితోడం జెప్పెడునందాఁక హృదయంబు వేగిరపడుచున్నది కావున ని
న్నిటం బూజ్యురాల వైననీకు వినిపించెద నని యి ట్లనియె. 140
- ఉ. అవిధి నీవయిం దెగి మదాతిశయంబునఁ గన్ను గానమిం
దేవతమీఁదియన యు గణింపక యీకలభాషిణి స్మిరో
జావళిఁ బట్టి త్రుంచుటకు నాయుధ మెత్తితి నెత్తినట్టికే
లేవివహించివైవఁ జనితిం గడుదవుగ నివ్వధూటితోఁ. 141
- మ. అనుడు న్ని విది చెప్పఁగా వలవ దే నామున్న యీరూపుఁగై
కొని పీఠించితి నిన్ను నీచిగురుటాకుంబోఁడి మూర్ధంబు వ
ట్టినకే ల్పట్టినయట్ల యుండ దృఢముష్టిం బూని బల్లత్తి యె
త్తినకే రెత్తినయట్ల యుండ దివి నుద్యేగంబునం బోవుచోఁ. 142
- క. వినిపింపు నాకు నటమీఁ, దన నతఁ డి ట్లనుచుఁ జెప్పె నట్లుకువడి వం
చనమున వైచినగతినభ, మునఁ జని మణికంధరుని తపోవనభూమిఁ. 143
- క. ఇ త్తరుణి యు నేను ను నొక, మెత్తని క్రొత్తలిరుఁబాన్పుమీఁదఁ బడితి మో
మత్తేభగమన యట్లే, సత్తి యుఁ గృపనేయఁబోలుఁ జావక యుండఁ. 144
- క. మునుపటిభయమున మ్రాన్పడి, యనికి నపుడు చేతికత్తి యు ను దనదుశిరం
బును విడువఁగ నెఱుగని ననుఁ, గనుఁగొని నెమ్మేను మిగుల గడగడ వడఁకఁ. 145
- నీ. అమృతంబు దొలఁకున ట్లమరంగ వెల్వలంబాఱుముఘోందుబింబంబుతోడ
బాలకర్ణద్వయాకూలంకమంబులై తల్లడంబందు నేత్రములతోడఁ
గడుఁ జెమ్మిన్నయట్టికలికిలేఁజెక్కుల నంఠెడువిగళత్కచాళితోడ
వలిగుబ్బపాలిండ్ల నిలువ కి ట్లట్లు సంతోభించుపయ్యెదకొంగుతోడ
మోపు నొకయొజ్జ యై వింతవిలసనములు, గజపఁ జూపట్టు సౌందర్యగరిమతోడ
సరభపాకర్షణాత్తోభచకిత యైన, మదనుజులత్కిలీల నిమ్మగువ దనర. 146
- క. కనుఁగొంటిం గనుఁగొనునం, తన మన్తభవకుండ నగుచుఁ దగఁ బరిరంభం
బు ను గావించితి నేఁ జే, సిసపాపముఁ జెప్పవలయు కితాంకుమభీ. 147
- మ. అది సైరింపక బాల పేరెలుఁగుతో నాక్రోశముం జేసి న
న్నిదె యీపాతకి బల్లిఁ బట్టెడుఁ గృప న్వీక్షింపరే కావరే
సనయత్వంబున నొప్పనత్పురుషు లిచ్చో నెవ్వరు న్లేరె యా
పద చారింప శరణ్యులార యని యావచ్చాక్షి యత్వంతముఁ. 148
- ప. అప్పుడు. 149

- క. నెలుచుగ నసకృ మగున, నెలు పనులఁ బడిన మిన్ను మట్టు నెలుఁగుతో
వెలువకు వెలువకు మే నిదె, పలుతెంచిత సత్వరముగ భామిని యనుచున్. 150
- క. వెలువక యెవ్వఁడురా వెత, పలుపెడు ని ట్లతివ నెందుఁ బాటినఁ గూడం
దటిమెదఁ దల నరములతో, బెటికద ననుచు న్ని తాంతభీషణగతితోన్. 151
- చ. ఒకపాదరిల్లు వెల్వడి రయోద్ధతుడై నలకూబరుండు రాఁ
బ్రకటముగాఁ గనుంగొని యభంగురభీతిఁ గలంగి దీని నే
వికలమనోధృతి న్విడిచి వేగమ దవ్వగఁ బాటిపోయితిం
బ్రకుఁతుడై యతండు ననుఁ బాయక వెన్నొని పట్టె నుగ్రతన్. 152
- వ. అట్లు కూఁతముట్టి పట్టుకొని. 153
- కా. ఓరీ యెవ్వఁడ పీపు పోతరముతో నున్నాదివై యివ్వడే
నానింబట్టితి బెట్టుగా మొఱయిడన్నాదండ నీదుండగం
బా రా ర వ్వుటు దానిఁ జూపుదువు ప్రాయశ్చిత్త ముమీఁద నీ
కేరితిం దగు న ట్లనర్తు నని తా నెంతే నమర్చుంబునన్. 154
- వ. కొంతమేర నన్నుం గ్రవ్వుఁ దెచ్చునంత. 155
- సీ. తిరముగా ముడువమి విరియఁబాటకుకొవ్వఁ దోడ్తోడ నొకకేలఁ దుఱిమికొనుచు
వలైవాటుగఁ గొంత వలువ చన్దవ నిల్పి వెఱచేత నీవిఁ గల్పించుకొనుచు
నుదుటిపై నొక్కింత చెదరిన ముంగురు ల్పావటకు ను బొందుపఱచుకొనుచు
సారెనుఁ జాటెడు శ్రవణకల్పారంబు లందంద మూఁపున నానుకొనుచుఁ
జెమటనంటినపానుపుఁ జివురుఁ దునుక, తడనెడ నఖత్తతాశంకఁ దడవుకొనుచు
రంభయేతెంచె మిగుల సురంభమమరఁ, దొలుతఁ బ్రియుఁ డేగుదెంచిన త్రోవఁబట్టి.
- కా. ఈలీలం జనుదెంచి యక్కట కటా యేమంచు నిష్టాటుదుం
గేలం గైదువు గీడు వేమి యు ను లేకే యిష్టైయి న్వక్తురే
చాలం దూరముగాఁగ నేనిదె పరిక్రాంతిం గడు న్నొచ్చితిం
జాలుం జాలుఁ గరంబు మెచ్చదగు నీచందంబు ప్రాణేశ్వరా. 157
- వ. అని తనను ప్రియుం బలికి నన్నుం గనుంగొంచు నతనితోడ. 158
- క. వీఁడా యట్ల న్యాయపుఁ, బోఁడుములకుఁ బూనునట్టిపుణ్యుఁడు పూవి
ల్కాఁ దోవల్ల భ యింతటి, వాఁడైన నగు న్నిశంకపర్తనుఁ డెందున్. 159
- క. ఆయింతి యెందుఁ బోయెనొ, కో యనుట యు దానిఁ జూపుకొఱకునె కాదే
యాయుష్యుఁ బట్టి తెచ్చుట, యాయంగన యివ్వడనుట యు ను గృహవాడనున్.

వ. ఆయింతిం జూపక యితం డింక నీచుందట నెందుఁ బోయెడుఁ జెయివదలు మను
చుఁ బ్రార్థించి. 161

తే. విభునిచే విడిపించె నవ్వెలఁది నన్ను, నేను వారలఁ బోడ్కొని యీనెలంత
యున్నచో టారయుచు మనుపున్న తలిరుఁ, బాన్పుఁ జూపితిఁగాననిప్పుడఁతి నచట.

క. తాను ను మనతోల్పి యీ, పానుపుఁ జేర్చుకొనఁబోలుఁ బడఁతుక ననుచుం
బోనీ సిద్ధుఁడు గాన న, మానం బగుసిద్ధకయ్య కుచితుఁడ యనుచుకొ. 163

క. అట్టియెడ నచ్చట న్నా, పట్టముఁ గని పుచ్చుకొనియెఁ బొలస్త్యుకుతుం
డిట్టివి యుఁ దనకుఁ గొన్ని యె, గట్టిగ నీజోగిబంటు గదె యనినగుచుకొ. 164

తే. బంటుగాకున్న నిది యిందుఁ బాటవైచి, వెళ్లునే యని నవ్వె నవ్విబుధకాంత
యంతనన్ని యు నయ్యె నయ్యతివ నెచట, నడఁచి తని నన్ను దట్టించి యడిగెనతఁడు.

సీ. కిసుకతో ని ట్లెంత యు ను బెదరించుచుఁ బిలువీకు నేయఁ దత్ప్రియవధూటి
వీనితోనిదియేమి విడిచిపెట్టుము వీడు తను నట్లు డించి వెళ్లిన నెడగని
యాయితీ దాఁగి యెం దరిగనో యెచటఁ జూపెడు నంచు నను విడిపించి దాని
మన మిఁక వెదకుద మని తాను నాతండు నేఁ దొల్లఁ బాటిపోయిన తెరువునఁ
జనియెఁ గడుదవ్వుగాఁ గుచన్త బక మొకటి, వరుని భుజముతో నొటయునవ్వలితదంస
భాగమునఁ దన కోమలపాణిఁ జేర్చి, యనుచదంబున రోమాంచితాంగియగుచు.

ఉ. ఏనును వారిపెంబడిన యేఁగితిఁ బాయక యింతనంత నెం
దేని మనోభవక్రియల నింపున నేమటిపెట్టి పోవునో
యానలకూబరుండు మదుద్రగ్గకృపాణము నంచు దాని న
న్యూనగురుప్రసాదమహిమొన్నతిఁ గాంచుటఁ బాయఁజాలమి. 167

చ. అది యు ను గాకయావినినమంత యు నెంత యు సాపధానతం
బదిలయు గాఁగ నప్పడఁతిఁ బాయక యప్పుడు దూరదృష్టిచే
వెనకి కనంగలేక కడు విస్తయమందుచు నేమి మాఱుయో
యిది విని వీరికైన నొక యీగడ వెళ్లునో యంచు నేఁగితి. 168

క. అంతట నాయురువును న, త్యంతము నంగాంగనక్తి నాత్మలు గరఁగం
గంతుక్రీడలు గైకొని, రెంత యు నెడగలుగ నేఁగి యేను నిలిచితి.

కా. అలీల స్రుతికేళిఁ దేలి కుదయం దాయిద్దఱుం గేలి భి
న్నాలంకారము లొక్కొక్కరికి నిం పానట్లుగా దిద్దుచు

స్థోలత్వంబున నుండ నచ్చటికి నాశోలత్వదశ్రేణిచా

పాల్పాకించుచు రంభ వేటొకతె డాయస్వప్న జిత్రంబుగఁ.

170

అ. వచ్చి తీవ్రవడియొ నచ్చెరు పెంచుచు, నచ్చకోరనయన వచ్చు టరిసి

యద్భుతంబు నొందె యత్తేశసుతుఁడు న, విధముఁ జూచి యేను వెఱఁగుపడితి 171

ఉ. అంతట యక్షరాజసుతుఁ డాకరణిం జనుదెంచి యున్న యా

కాంతప్రకారముం దనమకాంతప్రకారముఁ గొంతప్రాద్దు వి

క్రాంతి మహావధానమునఁ గ్రమ్మతీ క్రమ్మతీ చూచె నెందు నొ

క్రింతవిభేద మేర్పడమి కెంత యు నద్భుత మాపహిల్లఁగఁ.

172

క. ఈమాష్మిఁ జూడ నను న, క్కామినిఁ గడుఁ దిరిగి తిరిగి కనుఁగొనియెదు నీ

వేమి యిది నాకుఁ జెప్తుమా, నీమది యని యతని నతనినెలఁతుక పలికెఁ.

173

ఎ. ఇట్లు పలికిన నతండు.

174

గీ. నీదుఃఖతిలింబ మదియొ దానిప్రతిలింబ, మీవొ యే మని చెప్పుదు నిగురుఁబోఁడి

యేర్పటవరాకయున్న వా రీవు నది యు, దీని కరుదంది చూచెదఁ దిరిగి తిరిగి. 175

క. తున నేమిచెప్ప నాదం, డవొలంగిన దాని నిఁక దడంబడకుండ

న్నదిలోన నేర్పఱింతుట, నుదుర్లగ మటన్న నతనినుదతి గలఁగుచుఁ.

176

నీ. అట్లైనఁ బ్రాణనాయక నినుఁ గొఁగిటఁ బాయ నేవెఱు నీమామలాఁడి

యీహృత్తో మన కడనేను నేతెంచినదియొ తొల్లి యు నొక్కయమరజంత

జనకనందనకు రామునకు ను నెడనేయఁ గడఁగి వచ్చుట వినఁబడుచునుండుఁ

గావున దీని నిక్కడఁ జాట్టుపట్టున నుండంగ నిచ్చిన నొప్పకుండు

వట్టిమొగమోట చాలించి గట్టిగాఁగ, నదర వైచుమఁ జనుమంచు నార నీవు

గదలెడునుమంచు సంధమంబొదవ నపుడు, కాంతుకంతఁబునొకకేలఁగొఁగిఁచె.

క. క్రొత్తగ వచ్చినరంభ యు, నత్తెఱఁ గంత యు ను గని కరాంగులి నానఁ

హత్తింబి తలఁ గగల్పుచు, నుత్తలపా లేర్పడంగ నున్నురు మనియెఁ.

178

ఉ. అక్కమలాక్షిఁ జూచి యలకాధిపనందనుఁ దోపడంతి నీ

వెక్కడనండి వచ్చితివి యేటికి నున్నురు మంటి నీకు నీ

యక్కజ మేల వచ్చె ను మదంగనరూపముఁ దాల్చి తేగతి

ప్రకృసి నో విశాచివొ కరం బిది చిత్ర మెఱుంగఁ జెప్పమా.

179

క. అన నయ్యంగన నా కే, మన నో రున్నయిది మీర లనంత యుఁ జె

ల్లన మీ కౌఁగాములు దె, ల్ప నుపాయం బొకటి గానఁబడునందాఁకఁ.

180

- ఉ. రక్కసి వన్నఁ గా ననఁగరాదు పికాచి యు నాదు నాదురూ
పెక్కడఁ దాల్చినేరిదియై యి మ్మెయి నెంత యు హత్తుకొన్న యీ
చక్కనిముద్దరాలు తనసత్యము లోక మెటుంగ నింకఁ దా
రక్కసియో పికాచియై తిరంబుగ నేర్పడిపోవునంతఁకన్. 181
- క. విను మాయేర్పాటు తనం, తన యగుచున్నయది యెట్లుఁ దప్పదు సత్యం
బనఁగా దైవం బనఁగా, జనులకు లేకున్న నెట్లు జగములు నడుచున్. 182
- క. దైవం బనఁగా నా కింక, నోవల్లభ వేట యొక్కఁ డున్నాఁడే యీ
దైవమపు నీవ చేయం, గావలసిన నీవ చేయఁగల వేర్పాటున్. 183
- నీ. అల్లప్పు దొకచోటఁ జల్లనిసురపొన్ననీడ మెచ్చుచు ను నాలోడఁ గూడి
యందుఁ బల్లవశయ్యఁ గందర్పకేళి నిం పొందుచోఁ బడమటియందు నొక్క
వనిత యాక్రందనధ్వని వినఁబడుట యు నీవు డిగ్గన లేచిపోవుచుండ
నేను నీతోడన యేతెంచుచో నొకయిట్టి దావలివంక నేఁగుట యు ను
జూచి నిలిచితి నేను నిల్చుటఁ గనుఁగొని, యెచట నె ట్టిది హత్తెనో యెటుకవడద
వేగిరింపక నీవ భావించుకొనుము, కల్లనిజములు క్రమముగఁ గానవచ్చు. 184
- చ. అనుడుఁ గుచేరనూను మొగ మారసి తత్త్వియ యొక్కకేల నా
తనిమెడఁ గొఁగిలింపియ యుదంచితహాసముతోడ ని ట్లను
న్ననదరితంబుఁ జెప్పెను నమస్తము వేల్పులసాని చెప్పిన
ట్ల నిజముగాఁగ నివ్వరవిలాసిని యెచ్చటనుండి చూచెనో. 185
- గీ. అచట నపుడట్ల నినుఁగూడి యలరినది యు, నట్లు నీవేఁగుచో వచ్చినది యుఁ దాన
యగుచుఁ తోఁప నం దదికి యె ట్లాడనేరె, మగువ గాదుర యిది వెనుదగర గాని.
- ఉ. ఇప్పగినిన్దాకృతి వహించి నిను న్ననుఁ బాయఁజేయ నే
చొప్పున నైనఁ దాఁ గలయ జూచుదురాశలమాయలాఁడి వా
తప్పక యింత తత్తదుచితంపుఁగుయుక్తులమాట లెన్నియే
నొప్పుఁగ నాకుతో నెఱుంగ కుండు నె యిట్టివి చెప్పనేటికిన్. 187
- క. విను వల్లభ కన్నుండం, గనుపాపం దివియ నేర్పుగల మునిము చ్చీ
వనిత తగ దిచట నుండ, న్వెనుక ను దిద్దుకొనవచ్చునే యొక తైనక్. 188
- వ. ఆని యచటఁ దన్ను నిలువనీక పోఁదోలుటకు నిజవల్లభుని సత్వరఁబుగా బోధించు
నాచంచలాక్షి పలుకులకు నలుక బలియ మనంబున నైరింపలేక యాకంబుకంటి దాని
నధిక్షేపించుచు ని ట్లనియె. 189

- క. త్రుశ్యగ నేటికి నిలునిలు, మి ల్లలికనఁ బండు వగునె యంతటిలోనే
పల్లభునకుఁ గడు నచ్చిన, యిల్లాలవె యేను లాఁతి నే పోఁదొలఁ. 190
- క. మగఁ దావత్తెంబునఁ దల, దెగఁగొట్టినఁ గొట్టుఁగాక తెకతేరగ నీ
కెగవిడివి పోయెదనె ప్రా, వగ నాకాణాచి యైన వలపులవంటల్. 191
- క. ఈరీతిని మద్వల్లభుఁ, గోరిక మెడఁ గాఁగిలింతుకొని నీ వుండ
స్మైరించుట కొఱగా దిది, రా రమ్మిఁక నోర్వఁ జామ్మ రావే యనుచున్. 192
- క. వెడదెరువు లిచటఁ జెల్లవు, పుడమి నహహ దొంగ లానఁబొడిచినఁ గోక
ల్విడుతురె గఱింతు నే యె, క్కడిగతిమాలినపిశాచికవా నీమాటల్. 193
- వ. అనుట యు నాయంతి సైరింపక. 194
- మానినీవృత్తము. అంత మదింపకువే యని పల్కిన నంత మదింపకువే యనుచుం
గంతు లడంచెద రె వ్వుని పల్కిన గంతు లడంచెద రె వ్వునుచు
ద్రంకుల నేమిఫలం బనిపల్కిన రంతుల నేమిఫలం బనుచుం
బంతము చూడఁగదే యని పల్కినఁ బంతము చూడఁగదే యనుచున్.
- నీ. ఒట్టుసుమీ యన్న నొట్టుసుమీ యంచు నే మేమి యనిన నే మేమి యనుచుఁ
గానీగదే యన్నఁ గానీగదేయంచు నిం కేల యనిన నిం కేల యనుచు
నోసి పోవే యన్న నోసి పోవే యంచు నా నంటి వనిన నా నంటి వనుచు
మఱవకు మిది యన్న మఱవకు మిది యంచు నీవెంత యనిన నీవెంత యనుచు
నొకతెమగనికి నాసించు టొప్ప దనిన, నొకతెమగనికి నాసించు టొప్ప దనుచుఁ
బట్టి యాడె నారంభతోఁ బ్రభమరంభ, ప్రియుఁడు నిలుమన్న నిలువక పెద్దరొదగ.
- చ. జగడపుఁగూటిసత్తరువు సారెకుఁ గోరుచు వీరివారినిం
దగిలెడు తంపనాలజడదారి పొరిం బొరిఁ గుంచె వీచుచు
న్నిగులఁగ పీఠెమీటుచు ను నేడు పడంతులయొద్ద నుం గడు
న్నెగడెడు విందు గల్గె నని నెప్పుది మెచ్చుచు వచ్చెఁ జెచ్చెరన్ 197
- క. వచ్చినఁ గుచేరనూనుఁడు, నచ్చెలువలు నెదురుగాఁగ నరిగి యతినికి
న్నిచ్చుల మగుతాత్పర్యం, బచ్చుపడఁగ మొక్కి రతఁడు నల్లన నగుచున్. 198
- క. నలకూబర నీ కిం దే, చెలువ ప్రియవహూటి నాకుఁ జెప్పుమా దానిం
దెలియక దీనింపఁగరా, దలకుఁ దొకరొకళ్ళప్రేమ ననుచు నిమ్మున్. 199
- మ. తనకంటెం బ్రతు నీకు లేదు తనసౌందర్యంబె సౌందర్య మం
చు ను గర్విండుచు నన్నరంభ మదముం జూడంగలే కిట్టిదా

- నిని నీవే సృజయించితో యిదియ తా నీతోడఁ గ్రీడింపఁగా
దనమే నొక్కటి చాల దంచుఁ గడఁక ద్వైరూహ్యముం దాల్పెనో. 200
- గీ. ఎట్లు యొక స్త్రీపేను యూయరువురంచు, నమమగునొ కాదో చెప్పమా చాలఁదడవు
ఏఁ బోలించి తన్నేడ్చి విఁయఁజెప్పు, లేక కనుఁగొంచునుంటి నే నాకనమున. 201
- క. అనుట యు నే నెక్కడ వీ, దిని బోరించిత నయో విరించితనయ నా
కు ను ఏలనవఁహుపత, యు ను బోరు ను నెఱఁ గొనప్పుచున్నది మిగులక. 202
- వ. ఆనిఁచికి మున్ను దా నందు నొక్కరంభఁ గూడి క్రీడించుచుండి యప్పు డనతిదూ
రంబున పనితాకృతం లైనయాక్రందనంబు విఁబడినఁ గారుణ్యసంభవంబున నద్ది
క్కునకై చనుట యు నంతం దనవృష్టివధంబునం బలాయమానుం డగనన్నుం దఱి
మి పట్టుకొని యొక కొంతదప్పు దిరుగఁ గొంపోవుట యు నచ్చటికిఁ దనకాంత గూ
డ వచ్చుట యుఁ దద్రాగ్ధనంబున నన్ను విడిచి యిచ్చావిహారంబుల నది యుం
దానుఁ గొంతప్రాద్దు పుచ్చుట యు నంత రెండవరంభ వచ్చుట యు దానివఁన
ప్రకారంబు ను గలపాభంగులుం జెప్పి యానలకూబరుం దాయిద్దఱురంభలయిండు.
- సీ. తా నటమున్ను క్రొత్తగఁ దీర్చినట్టి కస్తూరికాతలకంబుసాంపుతోడఁ
గ న్నెగేదఁగిఁజేకు లన్నవగాఁ గొనల్లాన్నింప నిదినకీల్లంటుతోడ
బంగారునసమించు పనిపుప్పొడిరేఖఁ జూపట్టుపాపటసాబగుతోడ
సరిపాటుగాఁగఁ గేసరములు గ్రుచ్చిన కురువిందవిరిగుబ్బసరముతోడ
నొప్పమీఱుచు నున్నట్టి యొకతెఁ జూపి, యీసతోఁజాయతాక్షి యు నేను నున్న
చోటి కింతకుము న్నావఘాటి వచ్చె, ననుచు రెండవయింతి నమ్మనికఁ జూపె 203
- ఉ. చూసిన నాలతాంగి యిదమూన న కంజలి చేసి యోమహా
తాపన యల్లనాఁడు మను ద్వారకచేర్చున నాడినట్టియీ
యోపలు కింతచేసె నన నవ్య యు నట్లు యనన్తునీశ్వరుం
దాపుపుఁబోఁడ నద్దఱ యథార్థము పల్కితి రంచు నవ్వుచుక. 205
- క. ఆమాటలు సరివఁకె క, దా మాకీపేక్షతోతృప్తివాతీతయంబుం
లేమమునఁ జూడఁగలెను, వామేక్షగలార పోయివచ్చెద ననుచుక. 206
- క. అనుట యు నంబూబుఁ డో, మునివర యద్దఱ యథార్థముగఁ బల్కితి రం
చు ను బల్కితి రెట్లుకొ యిది, వివలయుం దేటపఱచి విచ్చేయుఁ డనక. 207
- సీ. నాఁడు తానాత్మసౌందర్యవైభవపతివల్ల భయమహిమగర్వమున నాడు
కొనువాక్యములు నేను ననలేక నవతి యేగతిఁ గల్గునో మీఁడుగంటివె యని

నష్టిమాటఁదలంచి యాపలు కింతసేనె నటంచుఁ దార్కాణసేనె నొకతె
యొకతె రంభాకూపయుక్తిచేఁ బ్రయుఁ గూడఁ గాఁజేంది యొక కార్యఘటనవేళ
నాదియందున నాచేత నది వరముగఁ, దనకు నిచ్చితి ననిపించుకొనుట యిపుడు
హృదయమున నిల్పి యాపలు కింతసేనె, ననుచుఁ దార్కాణ సేనె రెండును నిజంబు.

క. నా విని యిపు డీభావం, బీవనితకు నీవనితకు నిది యనుచు బయ
ల్లవించి తథ్యమిథ్యా, భావంబులు మీర తరువణఁగవలయున్. 209

క. నావును ను దధ్యమిథ్యా, భావంబుల కేమి నీకు భావింపఁగ న్నా
భావికమే యాయాకృతి, భావము నిజమెద్ది యాప్రపంచమనఁడున్. 210

క. నీవట్టురువడ నొక్కతెఁ, జూపి యొకతె గర్వమడపుచు న్వలయుగతిం
బ్రాపింపవచ్చు భోగము, నీపుణ్యం బిడుమడింది సేఁడు ఫలింఁచెన్. 211

ఉత్సాహ. అనుచు నోమహాత్మ పెద్దలైనవారిఁ దడవుగా
నునిది యిట్లు నట్లు పలుక నొప్ప కేమి వచ్చునో
ననుఁడు నిలుపజెలెను ననినఁ జనియె నారఁ డట్లయ్యా
ననుచు నుచిత లీల నుండు మనుచు నల్లనవుచున్. 212

నీ. అర్థేశనందనుఁ డంతట నెప్పుటితనపువ్వుఁబోఁడికైఁండఁ గొనుచు
నిది యెంతలేమ నెన్నున నట్టి విఘ్నముల్లుఱిచేసి వనశీలి వఱవనల
ర మ్మచు రెండవరంభఁ గనుంగొని నీవెంత నేర్పులు నెఱపితేని
మాయలే యి తోఁచు మాకు గావున నీదునత్యమెఱిగించఁజాలెనట్టి
సాక్షిఁ దెప్పు పా మ్మర తిరస్కారనరణి, దోఁపఁ బలికె దాత్కాలికదుర్నివార
మారకేళిఁకుమూహలమహిమచేత, నెచటి కేని యు నపుడు చా రేఁగఁదలఁచి. 213

ఉ. ఆనుదతిం గనుంగొని తదంగన యవ్వడు హెచ్చినట్టిపే
రీసున నీఁడించుచు నొకించుక నీకు ను సిగ్గు లేదకో
దోనముగాదె యిద్దఱు వహువరు లేకతమన్నచోటికిం
దాసిన నిట్టియానలఁ గడంగిన నే మని చెప్ప నావుడున్. 214

వ. ఆరంభ యమ్మాటలకు నరిగి రోషక మెయితపీక్షణంబుల నాపత్నీలాక్షి నీక్షించి.

కా. ఓనీ నీకొఱగామియే యిది నిజం బూహించ కిట్లుగజ
వ్యాసవ్రతం డగునాఘచేష్టితముగా కై ను గుఱుండు లే
డో సుత్రాముఁడు లేడో పద్మజాఁ లేడో ధర్మపుంబ్రాపు లే
దో నత్యంబు ను నిల్పి చింతన కడుం ద్రుశృంగ నీ కేటికిన్. 216

- క. ఆనిన విని నానుకాదర, ఘనగర్వము నిరసనంబు కడుఁ జత్తములోఁ
దనరఁగ నప్పలు కించుక, యు ను గైకొన కన్వహుటి యుద్ధతిఁ బలికె. 217
- క. అజపు లుడిగి పో పో నీ, యజచేతం బండ్లు వచ్చినప్పుడు మమ్ముం
గజచెదపుగాని తగునెడ, మెఱయికు మది యెట్టిదైవములు వినియెడినో. 218
- వ. అనుట యు. 219
- క. కానిమ్ము వేగరించకు, నీనుదుటనె ప్రాద్దు వొడిచెనే యేదైవం
బైన ను విన కిప్పుడె యిదె, నానిజ మేర్పఱచి నీ కొనర్చెద శిక్షలో. 220
- వ. అని పలికి యచ్చోటు వాసికొన్నియడుగు లరిగి యంతటఁ దనకోపంబు ను మించి
దీసిండుప్రిశువి మోగదర్శితానల్పకందర్పసౌతిఘాతజాత చేతస్తాపంబున కోపక యా
పడఁతి కడుం గృశించి గళితకంకణ యగుచు నిలిచి యొక్కయుపాయంబు చింతిం
చి తిరిగివచ్చి యి ట్లనియె. 221
- క. నీ విచ్చో మెఱియతవై, కావరమున వలసినట్లు గయ్యాళింపం
గా వెఱచి పెద్ద ముఱగా, నే వీరిని వారిఁ దగిలి యేలవచింతుక. 222
- క. నీవు ను రా ర మ్మిప్పుడు, దేవసభం దేవీ యేగుదెంత మనుచుఁ దా
నావనజాక్షిని డగ్గటి, తీవరమునఁ గొంగువట్టి తిగిచెం గినుకె. 223
- చ. తిగిచినఁ జూచితే నిను మదిం గణియింపక యెంతసేతకుం
దెగియె భయంబు దక్కి పెనుద్రుమ్మరిక్కసిగాక భూమిలో
మగువయె యాగయాళి ప్రథమంబున నోర్చినతప్పు నూవె యీ
పగిది ఫలించె నంచుఁ బ్రియుఁ బల్కెఁ గరం బది సంభ్రమించుచుకె. 224
- క. పలికిన మనకేమీ విబు, ధులనభలోపలన తనదుదుండగ మెల్లం
దెలిపి తగుశిక్ష చేయున, ములిగి యిపుడు పదరనేల యని యతఁ దాడె. 225
- గీ. అంతఁ బ్రతిరంభ చూచి నీయాత్మలోన
నింత యుండిన సీనత్య మెఱుంగవలయు
దిరుగఁబడిన ను విడువఁ జూ దేవసభకుఁ
బదమనుచు దానిఁ గూడి పోఁగదలుట యు ను. 226
- వ. కొంత చింతించి యి ట్లనియె. 227
- నీ. అస్సర స్త్రీలలో నగ్రగణ్యత్వంబు జగదుపశ్లోకితంబుగ వహించి
యూర్వసిమేనకాద్యుత్తమస్త్రీలు రావమ్మ పోవమ్మ నా నతికయిల్లి
యెన్నండు నెదోపుట నేవారిచే వేలఁ జూపించుకొనక ప్రస్తుతికెక్కి

- నిలకూబరుండు ధన్యతరుండునా గలువతనంబుచే నీకు వన్నెదెచ్చి
యొప్పు నే యింకఁ గడపట నిష్ఠికాచి, నాకు సరిచేసికొని దేవలోకి సభను
నీవు నూ నీవు సుమ్మని యేవిధమునఁ, గలహ మాడెద నిది నీవు తలఁచి చూడు 228
- క. కోపము పాపమునకుఁబా, త్రి పెనుదగవునకుఁ దగఁగ నేటిట్లాటల్
ప్రాపించునో పడంతుల, కోపురుషక్రేష్ఠ యవి యు నొక్కబ్రదుకులే. 229
- వ. అది యు నుం గాక. 230
- క. రంభకు నహహ యొకప్రతి, రంభ గలిగి తిగిచితెచ్చె రచ్చల కని నం
స్తంభింపనీరు హాస్యా, రంభణ మిహాహు నిర్దరవిటు ల్నుగుచుక. 231
- క. నానడకలకు ను యోగ్యము, కానిది యిపు డిచట నైనఁ గలహము బ్రదుక
లైన నగుఁ గాని యింక నీ, యాన ధరణి విడిచి దివికి నను గటు వెట్టె. 232
- క. ఈకలహ మపుడు వినఁబడు, నాకంబున సురలయాననము లేగతి నా
లోకింతుఁ దెగినఁ దెగనీ, నాకు మరుండు నిన్ను నిలువన న్రాకునికె. 233
- వ. అనుడు రెండవకొప్పు యవ్వుట లాకర్ణించి యోకాంతుండ యీకాంతనేర్పు చూచి
లే వేల్పులకడకు నేతెంచినఁ దనమాను బట్టబయలం బడు ననియెడుతలంపున రాఁ
గూడక సురలయాననంబు లేగతి నాలోకింతు నని నాకగహనంబు పరిహరించె నం
దు ను ధరణి విడిచి దివికి నను గటువెట్టె నని తోడిఁబడ నీమీఁదియాన వెట్టుకొను
ట భేదరత్నఁబుకలిమి యు సందియంబ యింతతడవు ప్రీయకాంత యనుచు నెట్లు
నమ్మి తని పల్కిన నది వివేకమార్గంబు యగు నని నలకూబరుండు తద్వాక్యఁబులకు ని
రుత్తర యైయున్న తనపండచెలువ నుండనీక యోసి మాయలాడివి గద యని మె
డవట్టి పాముండ్రోయుట యు నది యు సుదుగా నాయిందుముఖి నందంద దట్టిం
చి యిట్టివెడనేతలచేత నాగుని కెడనేసి చేతో జాతహేతిఘాతంబులపాలుపఱచి
తని పలికి యాతరశాక్షిని హేతిఘాతనిమిత్తంబుచేతన కాయవియోగంబు నొందు
మని శపించె నలకూబరుండు ను దత్కాలం బెట్టిదియై కాని యాఁగాములు వివేకిం
పలేక యిది యిట్టికాపంబునకుఁ దగు నని పలికి యోసి నీపే రెద్ది యెట్టిదాన నని
యడిగె నప్పుడు తత్ప్రతిరంభ సైంపక. 234
- కా. ఇంచాఁక నిన్నుఁ జేరనీక నను నెట్లైంతే మనోజవ్వభం
గుందంజేయుట చాల కేమడిగె దీగొంటుక వృథా యంచు నా
కందర్పత్వరఁ గానలే వనుచు నాకంజాక్షి బోద్రాద్యై దా
సెందు న్నిల్వఁగనీక పేరలుకతో నెంతే గడుం దవ్వుగె.

వ. అం చెప్పి యాసిప్పు: డాసు ముఖానత్తి కి ట్లనియె.

గీ. అట్లు పోవ్రొబ్బుట యు నతఁ డాత్త నిచ్చ
గించుకొని యుండెఁ గాని తా నెంచడయ్యె
రంభ యాఁగాను లాప్రతిరంభమిఁది
ప్రేమఁ గామకు ల్పూతనప్రియులుగారె.

236

క. అనుట యు నీ పం దేయిం, తిని సత్యపురంభ యనుచుఁ దెలిసితి వాలా
గున భంగ మొంది యూరక, చను టరయఁగ నదియ కపటనతి కాపలయున్. 237

క. త న్నుట్లు పలికి ద్రొబ్బగ, మిన్నక చన నంత నోరు మెదపక యదియా •
ము న్నాడినమాటలవిరు, నెన్నఁగ నిది గనియె యతఁ డుపేక్ష యొనర్చెన్. 238

క. అది యట్టిద కానిచ్చ, తుదచెప్పుము సిద్ధపురుష తొల్లియెంచటఁ గ
న్నది విన్నది గా దద్భుత, మిది వినవలయు నన నాతఁ డి ట్లని పలికెన్. 239

నీ. ఇటమిఁద నింక నొక్కటి యద్భుతము విను మోపయోజానన యాపడంతి
నారీతి నెంత యు చూరంబుగాఁ గఁ బోవ్రొబ్బి యేతెంచి యాతోయజాక్షి
ప్రియుఁ జూచి మగవారి ప్రేమ లిట్టివి గదా యెట్లు నన్వఁగవచ్చు నిచ్చలోనఁ •
బ్రాణేక యటు దండవాసినమాత్ర నీతివ్వురి నెచ్చోటఁ దెచ్చుకొంటి
నిన్ను నేమన నున్నది నిరభిమాన, గుణత నినుఁ జేరు న న్నునుకొనుటగాక
నానినా యిన్ని పా ట్లూచు నాకులమతి, నడరెఁ గన్నుల నొటబొట న్నకులొలుక.

చ. అదలిన నాదరంబునఁ దదశ్రుజలంబులు కేల నొయ్యనం
దుడుచుచు నాయెడం గలదె దోన మొకింత యు నెంచిచూడ నో
పడకుఁక దాని నీవ యనుభ్రాంతి గరం బిటు లాదరించియే
ర్పదీనఁ బరిత్యజించితిని బట్టఁగరా దిది తప్పగా మదిన్.

మ. అని యితి న్నలకూబరుం డురముతో పాత్తించుచుండుకు మా
ర్చి విమంజుబునకు న్రతిక్రియకు నై చేర్వంగ వే తొక్కఁ డం
తన వచ్చె న్నలకూబరుం డచటికి న్నారూపముం దాల్చి పం
చన నెవ్వఁడుర చేరినాఁడట దురాశ్రనంభ నంచు న్నెస్కన్. 241

గీ. ఇట్లు వచ్చినఁ గనుఁగొని యేమ మిగుల, నుల్లమున వెఱఁ గందితి నొకటివెనుక
నొకటి రాఁజూచె మాయలీయర్వి మహిమ, తెఱఁగుగాడుగదాయని ధృతిచలింప.

నీ. అ ట్లేఁగుదెంచుచో నతని గన్పొనిరంభ దెదరు నాశ్చర్యంబు మది జనింప
విభున కి ట్లనియె వల్లభ యిది యొక్కమాయాప్రపంచము చూడు మద్భుతంబు

నీదురూపముఁ దాల్చి భేద మొక్కించుక యు ను లేక కాన్పించుచున్నవాఁడు
తనదురూపము నీవు ధరియించినాఁడ వం చున్నవాఁ డిది గల్గె యుక్తి చెపును
యపుడు నారూపుతో నది యన్నివేతలఁ, బెట్టె నది గడచితి మన బెట్టిదముగ
నిపుడు నీరూపుతోడ పీఠేఁగదెంచె, దిరుగఁ దొకమత్రమున బచ్చబిరుసుఁ జాడు.

క. మనముభిమత భేదనములు, మనమున సైరింప కెన్నిమాయ లకట యే
దనుజుఁడొకొ మాతృర్యం, బొనరఁగఁ జలపట్టి పన్నుచున్నాఁడు కడుఁ. 244

ప. అని పల్కుచుండె. 245

కా. అంతం జేరఁగ నేఁగుదెంచి యతఁ డోయబ్బాక్షి యేమంచు వి
భ్రాంతిం బల్కెడు కల్ల యు నిజము పీడ్చు టొందఁగా నిట్లు నీ
కాంతు న్నన్నుఁ బరిగ్రహింపుము మదాకారంబు పీఠ దెవ్వఁడో
యెంతే నొప్పుగఁ దార్చె వంచితవు నీవే తనహామాయచేఁ. 246

మ. మది నామాటలు నప్పువేని యు నికస్తమిద్దఱుఁ ధైర్యసం
పద పెంపారఁగ దవ్వల న్నిలిచి యోపద్వాక్షి పీక్షింపు మే
నిదె ఖండించెద పీని మామకమహాపేత్రిప్రకాండంబుచే
డుద శోధించెడుగాని నీకుఁ గలయుక్తు ల్తీఱ నానత్యముకా. 247

ప. అన విని చాలఁ దల్లడిలి యామక నాయకుకంతము న్రయం
బునఁ దనకాఁగిటం బొదివె భూరికృప న్ననుఁగావరే ప్రియు
న్ననువరె వేల్పులార యొకమాయపురక్కనుఁ డాక్రమించి తాఁ
డునుముచున్నవాఁ డలుకతోన నిరాయుధు నంచు నేర్చుచుకా. 248

చ. అది గని వాఁడు నవ్వి యిది యార వివేకము గట్టిగాఁగ న
న్నె దనుజుఁ జేసితే ముగద నీవు దలంకట నేనిరాయుధు
న్నదమటి పాటువానిని బ్రమత్తుని జంపెడువాఁడఁ గాను నా
కెదిరిచి నిల్చునో యనుచు నీతనిఁ ద్రుంచెద నంటి నిర్త టికా. 249

ప. ఎదిరించి నిల్వ నోపునేని తనకైదు వెచ్చట నున్నది తెచ్చుకొ మ్మను మోకొమ్మ
నెత్తునంబున నితండ నిక్కపునలకూబయం డని యు యుద్ధంబున జయోపజయంబు
లంచినట్టు రావు తొడింబడ నితని కొక్కటి యయ్యెనేని యే నేమియగుదాన నని
యు విచారించితేని నితని తథ్యమిథ్యాభావంబు తేర్పడునఁదాఁక నేను ను యు
ద్ధంబునకు నేగిరింపక నహించెద నింకను మాయురుపురవాక్యప్రకారంబులు విని యు

నీ వెజింగిన పూర్వరహస్యంబు లడిగి యు మతి యు సుచిత మగు తెలుఁగులవలన మాక
పటాకపటవర్తనంబులు దెలిసికొనుము నాకుం బ్రయవనిత వై ననీవు నాయెడుటన
యిట్లు పరుని కంతాలింగనం జూనర్చి యుండ నిచ్చు లోన మచ్చరంబు పెచ్చు పెరుఁగ
క యుండఁడు పెచ్చు పెరిఁగెడుమచ్చరంబు సత్యాసత్యవివేచనపర్యంతంబు నిలువ
కెట్లానర్చునో యెఱుంగరాదు కావున నాత్మహితంబుఁ గోరితేని యతని విడిచి
యెడగలుగ నిలిచి నాపలుకులు వినుమని పలికిన. 250

క. ఆచెలువ తనదు ప్రియునిం, గాచుకొనఁగ నప్పు డడియె గతిగా మది నా
లోచించి చూచి మతి త, ద్వాచాగతి నతని కెడగఁ దాఁ జని నిలిచెన్. 251

క. ఆతఁడు నోతోయ్యలి యిపు, డీతని యీకత్తి గిత్తి యేను గడింప
స్థితిలకు మన్న మానపు, భీతప్రకృతి పని యొప్పెఁ బ్రయ యటంచనఁగన్. 252

కా. ఆరితిం గడ కేగి తా నిలిచి ప్రేమాంచక్కటాక్షంబులన్
ఘోరానూయనిరీక్షల న్వరునఁ గాంతుం దత్సమాకారు న
న్నారీరత్నము చూచుచుండె నెచట న్యర్థంబు లత్కుజ్జ్వలా
కారశ్రీనమత ల్జనించు ననురాగంబు ల్పమత్వంబుచేన్. 253

శీ. రెండవనలకూబరం డంత రంభఁ గన్గొని చెల్వ భావించుకొనుము నీవ
యమరేంద్రుఁ డంప నిందరుగుదెంచితి కద మణికంధరుని తపోమహిమఁ జెఱవ
నతని నేచెట్లగట్టితి వీరఁ డెచ్చోట లంకించుకొనియె నలంఘ్యమైన
విరహతాపంబునఁ బొరలుచు నీరాక కెదురు చూచుచున్నయే నటుండ
నకట మరకార్య విఘ్నమో యనుభయమున, వెంటరా లేనిపాప మివ్వెతలు దెచ్చె
డేరకాఁ డిట్లు నిమ్నుఁ బ్రాంతిని బొరల్పు బాసనేయంగ వలసె నే భర్త ననుచు. 254

మత్త కోకిల. వెంట వచ్చిన నీవు నావయి వేడ్కఁ జిక్కి తపఃక్రియ
లైంటఁజేతు నెఱుంగకుండినఁ గీడు వానపు చేత నే
వెంటరా కటు నిల్విన న్ననవింటివానికె గోప మీ
రెంటఁ జింతలు కొంతప్రా ద్దొసరించిన న్నిరువీకు గాన్. 255

మత్త కోకిల. అంతఁ గంతుని పంత మెంత యు నంతకంత కనంతవి
క్రాంతిఁ బర్యఁగ నోర్య కెట్టటు కాని యింద్రుని యల్కి నై
రింతు నంచు ను సాహసం జూనరించి యే నిటువచ్చితిం
గొంత వెండి యు నింద్రు నెంచుచుఁ గొంచిత నిన్ను డగ్గఱన్. 256

- చ. తపసి తపఃక్రియ ల్పైఱచి దైవతకార్యము నిగ్రహించి నీ
వెపుడెపు డేగుదెంతు నిను నెప్పుడు కాఁగిటఁ జేర్తునందు నే
నవరిమితాశ నోజలరుహానన యివ్వనిచేయఁ బ్రయా
సపడుదు నిల్వకొంటిఁ బిక్ నంచయవంచమవంచితాసుపుర. 257
- క. ఇక్కడ నిను పీఁ డెవ్వఁడో, యిక్కరణి న్నోనపుచ్చి యేలుకొనంగా
నక్కడ వలవినిశంకల, నక్కట నేపాడుకాఁపు లాగతి నుంటి. 258
- ఉ. ఇంతకమున్న నారదమునీశ్వరుఁ డచ్చటి కేగుదెంచి నీ
వెంత యు మున్నథార్తిఁ బడి యేమిటి కిచ్చట నున్న వాఁడ వో
భ్రాంతుఁడ నీదురూపమున రంభ నొకం డవలం గరంబు వి
భ్రాంతిని ముంచుచు నివిధభంగుల నేలుచు నున్న వాఁ డనక. 259
- క. విని వచ్చితి నేనమయం, బున నేగతి సందుకొనియొ బొలఁతుక యితఁ డీ
తనిలెఱుగుఁ జెప్ప మన నే, మని చెప్పెద నమచుఁ జూచె నది ప్రియు మొగముక.
తే. చూచుట యు నేమి చూచెడు శోభ నాంగి, నిన్నుఁ జెందిన పాల్లెల్ల నన్నుఁ జెంద
కుండునే వాఁటియలనారదోక్తి యరయ, వాఁడు నీతోడ నమ్మనినాయకుండు.
- క. నినుఁ బోలువనిత నీకును, వనజముఖీ యితనిఁ బోలువాఁ డితనికి నెం
దు ను గలిగి కలంచునొ యి, ట్టినిగాఢపుసాంపు మడముతీవులు చను నే. 262
- క. అని పలికె గాదె యది వృథ, చను నే యైవ ను లతాంగి శంకింపకు నీ
మనమున నీగతి నిప్పుడు, తునిమెద నాభిద్దమున ను దుర్దమలీలక. 263
- వ. అభిద్దం బపు డల్ల యచటి కేలినికుంజభిమునం బెట్టినవాఁడ నిదె తెచ్చుకొనియెద న
ని పోవం జూచినఁ ద్రవ్వతిభటుండు నీ కింతబీరంబు గలిగినం బోరు చూరంబు చే
సి యిటు నటుం జననేల నిరాయుధు నంటేని నేను నాయుధం బిదె విడిచితి నని
విడిచి యడ్డంబుగా నడిచిన బెడిదంపుటిరసంబు ను పీరరసంబు ను ఘోరంబు లగు
చు నుల్లసిల్ల మల్లయుద్ధం బాయుద్దళకుం దద్ద యుం బ్రుత్తిలై నవ్వ డొడొరుల
యుద్ధం దవోద్ధం దవండాస్థులనాభిలఘోషవిభ్రంభణంబులు కుంభినీధరగవ్యూరస
ముద్ధతప్రతిధ్వానంబులచేత నినుమడించి ప్రళయజలధరవర్షనిర్గళితంబు లగుబలుపిడు
గులమ్రాత ననుకరింప నిశ్చంకనిరంకుశాహంకారవసుంకారగంభీరారావంబులయా
ర్భటులు నిర్భరసముద్భటుంబులై దిగ్భిక్తులఁ బిక్కిటిల్లుచు న్రక్కలింప నొక్కొక్క
రి మిక్కుటపువిక్రమంబుల పెక్కువ లెక్కగోనయిక్కజపుఁ బేరుక్కున మిక్కిలి
శేర్పనిచ్చలపుటగ్గలికఁ దగ్గుమొగ్గు లేక డగ్గటి యాగ్రహంబు నెఱవ నొడ్డాది.

చుచు గడ్డుబకనీక యడ్డంబుగా నొడ్డుకొనియెడు నెదిరిపిడికిలి పాయందట్టి బెట్టి
దంపుటునువడిం దొడింబడఁగఁ దీసి కీలాగరిష్టనిష్ఠరముష్టిమూతప్రయోగ నైపుణంబు
ల దీపించుచుఁ గోపంబున నేపుచూపెడు నాటోపంబుల నాఁపరానియనునంపువిరు
ను నుం బరుసఁదనంబు ను హెచ్చఁ జెచ్చెరఁ జొచ్చి పట్టికొని హెచ్చరికం గచ్చు
వదలక పెరిగెడియచ్చలంబులు బలంబు ను బ్రబలంబుఁజేయు గళంబులఁ ముంజేతు
లిడి పెడముఱ నొక్కి తెక్కివలించి పడవైచి యుఁ బడవైచిన విడువక తోడన
పరునిం బడందగుచుచు దిగిన దిగివదలక పయింబడి కదలమెదలనీక పొదివి ప
ట్టుచుఁ బట్టిన నిట్టట్టు పెనంగి పట్టువదలించి కరంబుల నురంబుల నడిమి కిమిడిం
చి యెడముకొని బడిబడింబొడుచుచుఁ జొడిచినఁ బొడువనీక కడిందికడిమి నడంగం
బట్టి పగతుచేతులు తొడల నిటికి పరాక్రమించుచుఁ బరాక్రమించిన ను విక్రమంబు
దక్కక వెనుకటిదట్టికట్టు పిడికిటఁదొడివి యెత్తి తెఱిగిని పఱపి మోకాళ్లు వత్తు
న్మలంబుల నాని వెల్లకిలఁ ద్రెళ్ళ బిళ్ళమీఁటుగాఁ జిమ్ముచుఁ జిమ్మి ముత్తురపువేగం
బుతోడన లేచి వైఁబడఁ గడంగిన నెడయొక పదంబులు చాచి యెడు యొడ్డుచు
నతిముఱి నొక్కింత తఱిఁ గని యడ్డుతరయంబున దిగ్గన లేచి మెడ యెడిసిపట్టి
గ్రుడ్లు వెలికులుక నొక్కుచు నొక్కినఁ జిక్కువడక యొకకేలఁ గోకకట్టు నొక్కు
కేలఁ దొడ యుఁ బట్టి కూలవైచి మఱి యు మల్లచఱిచి క్రమ్ము లెమ్మ ర మ్మని గ
ర్జిల్లుచు గర్జిల్లిన నూర్జితరయంబున ముగుడఁ దలపడి పొరువంబు సేయుచు వెండి
యుం బాయుచు దాయుచు ననేకప్రకారంబులఁ బోరుచుండ.

264

గీ. అట్టియెడ ను బచ్చపట్టుదట్టిచేత, నొప్పతనచుప్రియుని నుజ్జ్వలంపు
తీవివెలుపుచంద్రకావిదట్టిచేతఁ, బరుని గుఱుతెఱింగె సురపఘాటి.

265

క. ఇక్కరణి నించుకంత యు, నెక్కువ తక్కువలు లేక యిరువురు సరిగా
నుక్కునఁ బోరాడి శ్రమం, బెక్కుడుగాఁ జేసి నిలిచి రెడగా నంతఁ.

266

ఉ. రంభ యు వారిరూపు ననిఁ బ్రాణి యుఁ దుల్యతఁ బోల్చి సంతయా
రంభ మొనర్ప నెవ్వరిఁ దిరంబుగ నమ్మ క హో నిలుండు సం
రంభము మాని యెనమగుప్రాక్తనవర్తన మొక్కటిప్రసా
స్సంభవ మైనదాని వరుస న్నచియింపుడు మీర లిత్రజిత్.

267

క. దాన నృత్యాసక్యత, నే నామతికొలఁది నిశ్చయించుకొనఁగ నె
వ్వానికి నెయ్యది యుచితం, బానియతి నతండు పోవు టగ్గం బనియెత్.

268

వ. అని యావనిత యాడునటకు వార లియ్యకొన నిద్దఱం బాయె బాయె బిలిచి
యొక్కఁడు వినకుండ నొకనితోడ మనకు దొల్లి కళాపూర్ణుం డనువానిప్రసంగం బె
చ్చటఁ గలిగెఁ దత్ప్రకారం చేమి నీవు వింటి యి యాడుగుట యు నందు ద్వితీ
యుండు దానికి నస్తుతింబు గా నుత్తరం బిచ్చెఁ బ్రభుఁడు వెలవెలంబాటుచు
నూరకుండె నయ్యతివ యు నతనిం జూచి కటకటా యిందాఁక నేను నిన్ను నిక్క
పుఁబ్రియుం డనుచు నమ్మియుండితి నీవ కటకటాపథరుండవే యని యాద్యుతంబు
ను జాగుప్ప యు భీతి యు నాకారంబున దీసింప నతని విడిచి యితరునిం బరిగ్ర
హించె నతం డమ్మాను విలోకించి యతని నల్పావశిష్టాయువుగా శఙ్ఖించె నవ్వడు
రంభ యక్కపటవర్ణం జూచి నీవెవ్వండ వెవిధంబున నిట్టిరూపంబు ధరియిం
చి నన్ను పంచించి తని యాడుగుట యు నత్యనలకూబరుఁడు. 269

26. ఇందాఁక నినుఁ జేరనీక న న్ని ట్లలయించుట ఛాలక యింక నిలిపి
వాని నే మడిగె దెప్పెడు గాక నీ కేమి యిది కాకదంతరీక్షుమమ్మ
నామస్తథార్తి యెన్నఁగ వలదే చాలు రా ర వ్వుటంచు సారంభ నపుడ
తోడ్పొనిచనియె ను వేద్యతో మోముఁదామరవికసింపఁ గా సురవధమున
నంత నితరుండు చింతతో నంతనింతఁ, గొంతవడి నిల్చి దీనతఁ గొమరు దఱుగఁ
జనియె మణికంధరునిపర్ణశాలదిశకు, నల్లనల్లన మిక్కిలి నలనగతిని. 270

వ. ఆట్టియెడ ము న్నరండు తనకేళి కానికుంజంబునం బెట్టిన నాపట్రైంబుఁ బుచ్చుకొని
తత్సంతోషంబున నుబ్బుచు నిచటికి వచ్చితి నిది యిచ్చినవ్వడు వద్దురుండు నాతో
డ దీనినెవ్వరి వ్రేయంబూనితి వాశ్యంబును వారిని పదియింపక మాన దని యా
నతిచ్చినవాఁ డేను నివృత్తాయుధంబు కలభాషిణి కంఠంబు వ్రేయ నట్లు వూన్చి
తిం గావున నప్పటికిఁ దప్పించి యు మీఁదట నవశ్యం బగు నని పలుకుచు నంతం
గలభాషిణిం జూచి కడనుపలుకక తక్కుట యు నాకలభాషిణి యతని సీక్షించి
సంకోచం బే భవితవ్యతావశంబునఁ గానన్న యర్థంబు కాక మాన దనుట యు
నవ్వుటకు మెచ్చుచు నతండు. 271

క. నీవు వివేకధురీణపు, గావున నివ్వుట యంటి గాక యవశ్యం
భావి యగుదుఁబును ను జను, నే వాక్రవ్యంగ నిజము నిష్ఠార మెందుక. 272

గీ. ఇంక నీవుత్త మెటిఁగింపు మేను బలిమిఁ, బట్ట మొలువెట్టు నిను దించిపాటిపోయి
క్రమ్మఁగ వచ్చిమఱినిన్నుఁ గాననెచట, నుండితది మెదలార్కొని చెప్పుమువిదయనెన.

- కా. మేఘాంభోనిధికామధేనుసురభూమిజాతచింతామణి
 క్లామూలంఘవజాంఘికత్వనముదంచద్రావలీలా సఘం
 టాఘోపానిశఘోవ్యూహాపరిపూర్ణశ్రీః టాక్షోదయ
 ద్రాఘీయోధనసంపదూర్జితయంతప్రాభవమ్పూర్జితా. 274
- క. కంజయుభిలోచనజీ, వంజీవాజీవ మృదునవస్థితశోభా
 మంజులయుఖచంద్ర సదా, రంజితవిద్యత్కపింద్ర ప్రణతోషేంద్రా. 275
- స్వాగతము. నిర్విరామధరణీభరణాంకా, గర్వితాఽరిజయఃర్త విశంకా
 సర్వదిక్పరవిశంకటకీర్తి, శర్వరీరమణసన్నిభమూర్తి. 276
- గద్య. ఇది నిఖిలసూరిలోకాంగీకారతరంగిత కవిత్వవైభవ పింగలియూహరనార్య
 తనూభవ సౌజన్యజేయ సూరయనామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోద
 యం బహుమతీకావ్యంబునం దృతీయాశ్వాసము.

శ్రీమదుమాకమతానమః.

కళాపురాణ దయము.

చతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీసౌభాగ్యవిభూతివి, లాపాలంకార నిత్యలలితాకారా

భాసురయశఃప్రసూనసు, వాసిరనకలాశ కృష్ణవసుధాధీశా.

1

2. ఆవధూమణి నవ్వి నాచర నము నీవ చెప్పితి వింక నేఁ జెప్పవలెనె

గురునత్యుఁ డగు నలకూబరుచేఁ బట్టువిడి నీవు ననుఁ జూపఁ గడఁగి యట్లు

వచ్చుచో నెదురుగా వచ్చినరంభ నేఁ జాము నిన్విడిపించి యిచ్చెయిఁ జని

యభిమతం బైనయి ట్లంగజలీలావిహారంబు సరిపితి నంతలోన

నరుగుదొంచిన యదియి సు మ్మావ్యరంభ, యారమణిఁ బ్రాణవిభుదండఁ జేరనీక

యవిధంబునఁ బోరాడి యంతమున ను, దద్దరిని కాప మొందినదాన నేను.

2

3. ఆనవిని వారలందఱు ను నత్యధికం బగువిన్నయంబున

స్తునుఁగుదు నె టైటూ చెపుమ ముద్దియి యేగతి నట్లు రంభరూ

పు ను ధరియింప నేర్పితివి పొందుగ నెచ్చెయి సంమకోటి వా

యనఘని నట్లు గూడఁగఁ జిరాభిమతం బెది నీకు నావుడు.

3

4. అకాంత సిద్ధు నాలోకించి నిన్ను నవిధమునఁ దట్టి మెడువేళఁ దనదు

ప్రాణేశువెంటన యారంభ గదలి తా నేతెంచంతట నిట్టి యొకటి

యెదురుగా వచ్చుట కెంత యు శంకించి యటముందు పోవక నచట నిల్చె

నవ్వు డేసీక్షించి యదియి వచ్చిన యట్లుగాఁ దదాకృతి గట్టిగాఁగఁ దాల్చి

వచ్చితి నతండు నినుఁ బట్టితెచ్చుచోటి, కాచెలువ రాక మనలుట యతని కెఱుక

పడకయునికి నాకృతివేషభావతాదు, లాగతిని యున్ని నాచేత లమరె నట్లు.

5. అచెలువరూప మె టైట్ల యగుదునుండఁ, దాల్చు నేరుపు మున్నొకతటిని నాకు

సారదుం డిచ్చె నది యు వివగఁబడియెఁ, గద యతఁడ చెప్ప నీకుమాకలహవేళ.

6. ఆచ్చెయిఁ జెప్పియు నతఁ డపు, డమ్మయారంభ యిది యటంచు ననుఁ బ్రకా

శమ్ముగఁ జేయక కాదు, ణ్యమ్మన మన్నించె మస్తుభాకృతిఁ గనుదు.

7. అది యెల్లఁ జెప్ప నేమి కడవట నిట్టికాపంబునకుఁ గారణం బైనయారూపు రోసి

యది యంత యు నుజ్జగించి యవశ్యభోగ్యంబైన తచ్చావధలం బిద్దేవనిన్నిధి నను

భవించిన బహిష్కారం బగు నని వచ్చితి నని చెప్పి కలభాషిణి యన్తునింతంభున
కి ట్లనియె. 7

తే. నీదుగురుఁ డన్న యట్ల నీనితభక్త, మవితథోద్యమ మగుట సువ్యక్త మయ్యెఁ
దిరుగ నిన్ను ను నన్ను ను దెచ్చె దైవ, మిచ్చటికి ధన్య నైతి నీయిట్ల మొందు.

చ. అది యటు బుడె నాపడుప్రయాసము లూరక పోకయండ న

ట్లాదవెఁ బ్రియు న్నజింప నని యుండఁగఁ జెప్పితి వీవు దానికిం

గొద గలుగంగ నత్యంతకూబరుఁ డొక్కఁడు వేఱ వచ్చి యా

తుద నతని న్నపించె నని తొల్లటియాకపటాత్మఁ డెవ్వఁడో. 9

క. అన విని యేమి యు మిక్కిలి, యనఁబోయెడు సుమ్మ తరుణి యట్లభ్రూపం

బున నున్న వాడ నేఁ జా, మ్మని మణికంధరుఁడు పల్కె నల్లన నగుచుకొ. 10

చ. ఇట్లు పలికెం గలభాషిణి యాశ్చర్యంబు నొందుచు.

11

క. విని నీ పపు డె ట్లూరూ, పు ను దాల్చితి చెప్ప మనఁ దపోహతి గావించి

చిన నేర్చునంద రంభ యు, ధనదసుతుఁడు గూడె ననితి తత్కలు లెడు రై. 12

సీ. అని రంభ నట్లు గూడిన వాడ నేనె యేర్పడ విను మట్లు తపంబు చెఱచి

మును నన్ను నది గూడి తనరెడు తనమానసము నలకూబరాసక్త మగుట

ప్రకటంబు గాఁగ గోత్రస్థలితత్వంబుచే నెఱింగించిన నేను తోసి

దాని వీక్షించి యెందేని బోయెద నని వీక్షింపి చనుచు నవ్వెలఁది రతులఁ

దనియమిఁ దదాత్మరంజన దనరఁగలయు, వలయు నని యంతమత్త పోష్యయము చేద

దీక్షువిభూతాపుఁ దాల్చి వే తిరిగివచ్చి, పానఁగఁ బల్కి రమించితిఁ బూర్ణరతుల.

చ. అత్రైలంగున నద్దివ్యాంగనతో రమించుచునికిం జేసి తత్ప్రకారంబున నొదవిన నీతో

దీక్షిడ లనుభవించి యమ్మాయూరూపంబునకు సవ్యఃఫలంబుగా నట్టికాపంబుఁ దె

చ్చుకొని యంతట బుద్ధిమంతుడనై యెప్పటిపర్లకాలకుఁ జని యెల్లమాయలం జాలిం

చి నావీడె యు రత్న మాలిక యుఁ బుచ్చుకొని యచ్చటిమహిమలు తొల్లి యెఱిం

గినవాడ నై యిం దేమివిశేషంబులు దొరకునో యని వచ్చితి నని చెప్పి నగుచు ని

ట్లనియె.

14

చ. నెలఁతుక రం భపొందు విడనేరక యెంతఘనప్రయత్నత

స్మృతికొని యే రమింప నది నీవయితేమని చెప్ప నీవు న

త్యలఘుతరప్రయత్న పరత న్నలకూబరుఁ గోరి కూడి రం

టిలఁగ నతండ యేనయితిఁ జిక్కితి వెన్ను ను నాదుకోర్కికొ.

15

- చ. జలజవళాక్షి యేను మునికాపభయంబున నెందు నేరికిం
దెలిపడంగనీక మది ధీరతఁ ద్రిష్వదుఁ గాని నీపయిం
గలదుకుమా తలంపు మన గానకళాభ్యసనంబువేళల
స్థల మిటు లొందె చానికిని భాగ్యవిశేషవశంబునం దుదఁక. 16
- చ. అనుదుఁ గృతార్థ నైతిఁ గుటిలాత్మకుఁ డెవ్వఁడు నన్ను నట్లువం
చనమునఁ గూడునో యనుచిచారము వాసెను నీదుపొందు నా
కు నభిమతంబె నీకుఁ దగ నన్నతలంపున నీతలంపు నేఁ
గనమిని ద్రిష్వదుఁ హృదయకాంక్ష నినుం గనుఁగొన్న వేళలఁక. 17
- కా. నీసౌందర్యవిలాసభాసురతనూనిర్మిద్రసౌభాగ్యము
నీసంగీతవిశేషకాశలము నీనిర్దోషనానాగుణో
ల్లాసంబు న్నను నవ్వు డెంతవరమాహ్లాదంబు నొందించునో
యానుద్దుల హృదయైక సాక్షికము లేమన్నుఁ వృథా యిత్తఁజిఁక. 18
- ఉ. అవిధి నుండునంతట నొకప్పుడు నిన్ను ను జూచుచో మణి
గ్రీవునిపేరు వోఁచె మదికి న్నణికంధర యేకదేశసా
మ్యావగుణంబుచే నతని నాతనియన్న ను మద్దిచెట్లుగా
దైవతమాని తిట్టినవిధంబు మనంబునఁ బాఠ నంతటఁక. 19
- ఉ. దానన గుండె గుబ్బుమన దానెయి నివ్విడిచెం ద్వదంగనం
గానుభవేచ్ఛ యి ట్లిడినయిట్టిది యాదిగ నాదుచిత్త మె
మానిరకల యంతట నమంచితతావకరూపరేఖచా
ప్యేనొకకొంత గల్గఁ గని యిచ్చఁ గుచేరతనూజుఁ గోరితిఁక. 20
- క. కాపభయంబున నెలయఁగ, నీపైకొరికె మరల్చి నిధిపతిసుతు నే
పాపపువేళ ను జూచితి, నో పయిసాబ గేను మజికనుఁగొన గుటిగాఁక. 21
- క. ఆముత్తరతయుఁ డని ని, నేను యే బొందితిఁ దుద నివినిర్మలభాగ్య
క్రి యే మని చెప్పదుఁ బడఁ, బోయినఁ బూపాన్మునఁ బడుపాలిక యయ్యెఁక. 22
- ఉ. శ్రీముత మైనదిప్రమణి చేతికి నబ్బంగఁ భావవైచి త
చ్చాయ యొకింత యున్నిఁ గని చాలఁ గృపించితి గాజుపూసకై
నాయనివేక మే మనుకొనం దుదఁ దన్నణి యిట్టె నన్న న
త్యాయితత్పరమాగమసుఖాస్తికి నోఁచమి నెంచి కుందెనఁక. 23

- గీ. ఇట్టి మాట లిప్పు డేనాడుకొనుట యు, ననుచితంబు వారవనితపలుకు
లిచ్చుకంబు లనక నెవ్వరు నమ్రైవ, రది యుఁ గాక దృష్ట మన్యవాంఛ. 24
- ప. అని లజ్జాకోకంబులడర న్ధనతిముఖి యైన కలభాషిణిం జూచి మణికంధరుం డీట్లు
నియె నోయుత్తమవలసిని నిన్ను నితరవారవనితలయ ట్లనత్యవాదినిగాఁ దలంప
నంతివంతవాఁడ నే నీపలికినట్లు నీకు మున్ను వాయుండుఁ గోరిక గలుగుటకు గుఱు
తోకటి యున్నది యది యెద్దియంటేని నారదుండు కడపట నిన్ను నింటికి ననువు
చు నేను విన నీతోడ. 25
- గీ. కొమ్మ నీవత్తలో మును గోరినట్లు, కాంతు రంభామనోహరాకారఁ డగుచు
మెఱయువానిని గూడి రమింపఁగలవు, నమ్మ పొ మ్మిక నీభజనమున కనియె. 26
- క. నలకూబరుఁ గూడెద వని, పలుకక యి ట్లనిన సత్యభామజుపలుకు
ల్పలసిద్ధిని నరయఁగఁ దొ, య్యలి నను మును నీవు గోరు టన్నతం బగు నే. 27
- క. ఆకోరిక కాపథయో, ద్రేకవిశేషమున నెఱయఁ చెగు టరుదు ను గా
వోకామిని లోకమున వి, వేకింపఁగఁ గలవ యిట్టివి యు నొక్కొక్కచోఁ. 28
- ప. రంభాసాన్నిధ్యకోభితాభినవవిలాసభాసురం డైననలకూబరుని రూపున హత్తి నట్టిచి
త్తంబునకుఁ దదన్యం బెట్టిది యైన ను మఱి యింపు గామియుఁ జిత్రంబు గాదు
పురుషులందు నొక్కొక్కవేళగుణంబున నిట్టివి గలవు తత్సకాశకం బైనది యొక్కక
థ గల దది పాపనాశం బై యుప్పుచుండుఁ గావున దాత్పర్యంబున నాకర్ణింపు
ము తన్మూలంబు మొదలుకొని చెప్పెద నని యి ట్లనియె. 29
- సీ. కాంత యే దొల్లి యనంతదేవప్రోద్భావనకొఱకు ననంతపద్మ
నాభునినన్ని ధానమునకు వచ్చితి వచ్చి యచ్చటఁ గరం బచ్చుపడఁగఁ
గవితచే నడేవు వివిధభంగుల నుతిసేయునత్కవుల నీక్షించి యిట్టి
సౌభాగ్య మేగతి సంభవించునో యనువాంఛతో నచ్చటివారివలన
నీమ్మగేంద్రవాహనసుద్దు లెల్ల వినుచు, నచటి కిద్దేవి యనతిదూరాంతరస్థ
యగుట యు నెఱింగి యేతెంచి తగ కలాక్ష, రోక్తసాహసవిధి నిష్ట మొంది తిరిగి. 31
- ప. ఆరిగి యడేవుని యగ్రమండపమున.
- ఉ. అంతముగాఁగ గౌతముక డాదమతంబులు భేదవాదిని
ధ్ధాంతము జైమినీయ మురగాధిపశాస్త్రముఁ గావలంబు న
త్యంతము నాకళించి యవి యాత్మల మెచ్చనిపాంచరాత్రరా
ధ్ధాంతవిధానమర్థనసమర్థకృతార్థమతివ్రదీప్తులఁ. 32

- నీ. శ్రీమహితాష్టాక్షరీమంత్రజపవరాయణుల వారాయణధ్యానవగుల
దేవతాంతరచింతనావిమూలఁ గామరోషాదిహితుల రూఢమతులఁ
జనచిదీశ్వరతత్త్వవిమలఁ ద్రైలోక్యపావనచక్రతుల బుధవంద్యుడదుల
నకళంకశీరుర నఖిలశుభిన్నుతిశాస్త్రపురాణవిజ్ఞానఘనులఁ
దమకుఁ జక్రికి నిత్యసిద్ధులు లైస, శేషశేషిత్వములు చింతచేసికొనుదు
నతనిదాస్యము గతిగాఁగ నరయు పరమ, వైష్ణవులఁ గంటి నభయై ప్రవర్తిలంగ.
- క. కనియే దండవసుస్కృతు, లనేకము లానర్చి వార లడుగఁగ నాపే
రు ను గంధర్వత్వము ను, వినిపించి హరిస్త వేచ్చవిధముఁ చెలిపితఁ.
- గీ. తెలిపి యోసుబోధవిలసితులార మీ, రాయనంతశయననట్లు నాకు
నాకవిత్వసేవఁ గైకొనుఁ డని తగు, వర్ణనకుఁ గడంగ వారు చూచి.
- నీ. ప్రకృతిపూరుషులందు బహిరింతయుల ను నెప్పుడుఁ జలింపక పరిపూర్ణుఁ డగుచుఁ
దనకు నాది యు ను మధ్యంబు నంతయు నమానుడు నధికుండు నెందు ను గలుగక
సర్వజ్ఞుఁ డై సర్వశక్తి యై సర్వనియంత యై సర్వాత్ముఁ డై వెలయుచు
సర్వంబుఁ దనకు శేషముగ సర్వమునకు శేషి దా నగుచు లక్ష్మీ యు ను దాను
రుచి యు రవి యుఁ జంద్రిక యుఁ జంద్రుండు వోలె
నయుతసిద్ధత్వ మొప్పుంగ నాదిమిథున
మనఁగ సకలవేదాంతవేద్యులఁ దనచు
పరమపదనాథుఁ బొగడు నీప్రాణికోలది.
- క. అవి యట్టిటు నాచేఁ ద, ద్విసుతులు సేయించి మెచ్చి విశ్వహితార్థం
బు ను జెప్పించితి త్రిజగ, జ్జగదీశ్వరమపద నాథసంవాదకథల.
- క. చెప్పించి యాకవిత చే, నిప్పుడు గాకున్న నీకు నిఁకనొక మేనం,
దప్పుక యొదవుఁ దిరంబుగ, నప్పురముని పరమభక్తి యని రథికదయక.
- వ. ఏను ను దాదృశం లైస మదీయకవిత్వభార కారదాపీతంబునందలి యందఱివినుతి
కెక్కునందాఁక మిక్కిలి మెచ్చుకొనరా దని యచ్చోట్టికి నంత నరిగితి నని పరికి
యింకఁ బ్రకృతకథ వచ్చుచున్నది యాకర్ణింపు మట్లుకారదాపీతంబునకు నేఁ జను
నప్పుడు తత్సన్నిధియందు.
- నీ. ఋగ్వేదఘావనమృద్ధి పెం బొకచోట నొకచోట యాజుషాభ్యుదయమహిమ
సామగానధ్యానచాతుర్య మొకచోట నొకచోట నాధర్వణాక్షిగరిమ
గృహ్యనూత్రనిపాతఖేలనం బొకచోట నొకచోట శబ్దతంత్రోపదయము

- జ్యోతిషసిద్ధాంతసంస్కర్త మొక్కచోట నొక్కచోట ధర్మశాస్త్రకలనంబు
 లుభయమిమానలప్రసంగ మొక్కచోట, నొక్కచోటనబటుతర్కయుక్తికథలు
 యోగసన్తోషి యొక్కచోట నొక్కచోట, గాఢ్యకలకల మొప్పార గనుచునంత.
- సీ. పదవర్ణసౌప్త్యప్రకటనం బెంత యు నింపుమిఱంగ రు విచ్చి యిచ్చి
 తగనుదాత్తాదిభేదములు గెంటకపర్వఁ గనుబొమ్మచేష్టలఁ గఱపి కఱపి
 యెడనెడలఁ గవల్లఁ తడబడకుండంగ గుఱుతులు వదిల బాడుకొని పి కొలిపి
 నిజకక్షలో బుద్ధి నిలక విస్వరములు పలికిన బుగ్గలు నులిమి నులిమి
 యొక్క మండపమున నుజ్జ్వలబ్రహ్మప, ర్చనముతోడ బ్రహ్మచారులకును
 బరమనిశునుపుత్రి పరత వేదముఁ జెప్ప, చున్నయట్టి యొక్కయెఱ్ఱఁ గంటి. 41
- క. కని డగ్గఱఁ బోయిన నా, యన రా ర ప్తపుచు నెప్పు గయ్యా మీరల్
 ఘనతేజుబున నొప్పెద, రనుచుం జోటిచ్చి మత్కులాఖ్యలు వినియెక్క. 42
- క. విని పూజ్యులు వచ్చిననుపు, కుననధ్యాయ మని యన్నకు పటుప్రకరం
 బును జనువుమాన్చి నాతో, ననుగుణవిహితోపచారఁ డై యెల్లఁగె. 43
- సీ. మెఱుఁ గారుచుంజియు మేని కోమలికంబుఁ గడుఁ దిట్టగుణముగల్గెడు మొగంబుఁ
 బసపుగోచుల యొప్పు బ్రహ్మతేజంబు ను బాగుకృష్ణాజనధారణంబుఁ
 దగుకు జిన్నిదము మేధావిబొట్టు ను జిన్ని పట్టెనధనము ను జిట్టిరక్షపు
 మొలవంకయుంగరంబుల సొంపు దండపుగోల యు సన్నపు వ్రేలసిగ యు
 నొప్పు బ్రహ్మచారి యొక్క డేగుదెంచెఁ బు, స్తకముఁగొంచుఁ మిగుల సుభ్రమమున
 నొజ్జ యతనిఁ జూచి యోరి యేమిర కడు, నాలసించి తనియె నన నతఁడు. 44
- ప. ఏ నాలసించుటకు నిమిత్తంబు చాలఁ గలదు మీ కేమి యు వనబడదు గావల
 యు వినిపించెద వినుం డని పలికి యి ట్లనియె నట్లు మీరు ననిచిన నేఁ జనునప్పు
 డుకాలీనుండు తమ పువ్వుఁటోటలోన నొక్కలతాగ్నహంబునందుఁ దనపాదంబు
 లు నుగాత్రి వేడుకతోడఁ దొడలమీఁద నిడుకొని యొత్తుచుండ నిష్టసల్లాపంబుల
 నలరుచుండి నన్నుం జూచి నగుచు నుపాధ్యాయులు పుస్తకంబునకుఁ బంచితే య
 ది యిక్కడన యిదే డాచినాఁడ నని తమయుపరిభాగశాఖఁ జూపి కొంచుఁ బో
 దువుగాని యటఁ గూర్చుండు మని యెదుట నున్న యొక్క విహరవేదికతోడి లే
 మావినీడఁ జూపినఁ గూర్చుంటి నంతఁ దనయంతిమూఁపునఁ జే యిడి యాయ
 చు కి ట్లనియె. 45

- క. అన్యథము నేవింజితినో, రమణీ యేమైన సిద్ధరసమబ్జనాశో
కొమరుబ్రాహ్మము మిక్కిలి, గొనుకొందెడు దినముఁ గ్రోత్తగ్రోత్తగ నెలమిన్.
- క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కెడలఁ బ్రాయ ముండ్రు మానవతి నీ
జగిబిగువు లంతకంతకు, మిగులఁగ బొలుపొందుటకు నిమిత్తముఁ జెప్పుమా. 47
- వ. ఆనుట యు నప్పనిత చిలునవ్వుతోడ నాయనఁ జూచి. 48
- లయగ్రాహి. ఏ నెఱుఁగ నేమియును దీనికినిమిత్తము ననూనమతామహిచేనైనదోఁదు
నేని కొమరుందనము లేని చెలువంబునన నో నెలఁత యీగతి నలేనియవిగా వి
మ్రేనిపన లీనెఱుఁగ వేని వినిపింతు విను దీనికి నిమిత్త మదియేనయనుచున్నా
లీనుఁడుసుగాత్రిఁదనపై నొరగవంచి చెవిలో నొకటియేమనుచునొనగచుఁజెప్పెన్.
- ఉ. చెప్పిన మోముఁ ద్రిప్పి కడుచిత్రము నొందుచు నాభుఁ జక్రముం
దప్పక చూచి యేనొకటి త న్నును వేడిన నవ్వుతించెఁ దా
నప్పలు కేమి నేయునొకొ యాజగదంబ యింక స్పృశుం డదిం
జెప్పెననంచు మోము చెవిఁ జేరిచి యేవియు చెప్పెఁ జెప్పెన్.
- 50
- క. ఘనరోషుఁ డగుచు నరఁదా, వినితయుఁ దో నరుగుదేర వడిఁ జని యాచే
ర్చున ను శతతాళదఘ్నం, బనుజేర న్వలసియున్న ప్రాదమున నుతికన్.
- 51
- క. పడఁతి యు నానం గతి తన, యడుగుందామరల కాక యన్యము గలదే
విడిచెద నే తను ననుఁ దా, విడిచిన నని పాటి యుతిక విభుఁ డుటికినదోన్.
- 52
- క. కడు నెడ గావున నది యి, కృడ విసఁజడదేమొ పీటఁ గలవారెల్ల
న్వడి నేఁగి వలలచే న, మ్మకు గిటు నటు నరసి యిచ్చుకు మగిడిరి వగలొన్.
- 53
- వ. ఏనునం దిరిగి శాలీనుండు మున్ను చూసినదోటి పుస్తకంబుఁ బుచ్చుకొని పచ్చితి
ననిచెప్పిన.
- 54
- క. విని యావిద్రవలేఱుం, డనయంబు ను శోకవిస్తయవిషాదముల
ప్రయఁగుచు నాశుభదంపతు, లనుజెందెనె యకట యితరుల తెఱం గనుచున్.
- 55
- చ. అదె శతతాళదఘ్న మనుసార్థపు. నామమలొడనత్తము
ప్రాదములలోఁ బొగడ్డఁ గనినట్టిది యందు ను బడ్డవారికిం
బ్రదుకులె యందుఁ దప్పదు పురాకృత మెవ్వరికైన నంచుఁ గొం
త దడవుగుండ నే నపుడు తద్విజయఖునిఁ జూచి యున్యన్.
- 56
- క. అనఘా యాశాలీనం, డనఁగ నుగాత్రియన నెవ్వ రాదంపతుల
న్వినుతించెడు కడు సుత్తము, లని తత్కథఁ జెప్పవలయు నంటి ననుటయున్
- 57

- క. ఆకునఘటచరితము గా, దే యీపుస్తకములోనిది యు మాకు నిఁకఁ
 శ్రేయస్కర మది వివటయుఁ, బోయెం దద్దర్శనంబుఁ బుణ్యోత్సవముల్. 58
- వ. అని యాబ్రహ్మచారి తెచ్చినపుస్తకంబుఁ బుచ్చుకొని కిరంబున మోపుకొని కన్నుల
 నద్దుకొని తిరుగ నతనిచేతిక యిచ్చి చదువు మునట యు నతం డిట్లనుచుం జదివె.
- నీ. కా శీర్షభూమికిఁ గర్ణికయుగళారదాక్షిణ్యమున కారదను భజించు
 పూజరిబ్రాహ్మణపుత్రి యొకర్తు సుగాత్రి నాఁ బరఁగడుకాంత గలదు
 దానివసుండు కాలినాహ్వాయుం డిట్లటపుటల్లుఁ డత్రయింట ను వసించు
 నాతండు సనకడ కాకన్యప్రథనంగమవేళఁ గడు నలంకారకలితఁ
 జేసి యుని దానిచెలు లింతటంతటఁ, బొంది యుండఁ దద్విభూషణాది
 మహిమఁ దలఁకి పట్ట మదిని సంకోచించెఁ, దయచి యుండి యుండి తిరిగిపోయె.
- ఉ. పోయినఁ దద్విధం బపుడు బోంట్లు తదంబకుఁ జెప్పి భూమిలో
 నేయెడ లేనిచంద మిది యేమినిమిత్త మొ యంచు మంచిలేఁ
 బ్రాయపువాడు గల్గె బళిరా యితఁ డంచు నెలైన నేటికిం
 బోయెనొ కాక యెల్లి తమపోకిలు చూడమ యంచు నవ్వింక. 61
- క. ఆకున విస్రేలేదదుసుఁ, డి యిట్లు గయాశులార డిగఁడుతురు ల
 జ్ఞాయుతులు నర్విము ను దము, నేయెడ హాస్యాస్పదం బొకింత వొరసింక. 62
- గీ. అని పలికి రెండుమూఁడునా శృట్ల యనిపె, నల్లనొద్దకుఁ బుత్రిక నపు డతండు
 నాది నేభావమునఁ జూచె నట్ల చూచె, పట్టి రాకపోక లొనర్చి వానినతి యు.
- వ. అంత లజ్జాపతికిఁ దజ్జనయిననుమతిఁ బ్రియవయస్య లేకాంతంబున ని ట్లనిరి. 64
- గీ. పాలఁతి యాలిమగనిపోఁడుము లేమి యుఁ, గలిగెనట్టిహాస్య గానరాదు
 మీరెఱంగు చూడ మే లేలు దంపతు, లిరువురు ను వివేకు లేమిచెప్ప. 65
- క. కాంతుఁ డుచితజ్ఞాఁ డైన ను, గాంతకు సిగ్గుపడఁ జెల్లుఁగా కకటకటా
 కాంతుఁడు సిద్ధితికాఁడై, కాంత యు నట్లైన నెట్లు కాఁపుర మింక. 66
- గీ. నలినవదన యెన్ని నాల్గైన జన్మకుఁ, తురపు గావు నీవె తొడఁగి పతికిఁ
 దగిననేవ నేను కగునె యూరక యుండ, నాతఁ డేమి యు ననఁ డనుచు నిట్లు.
- క. మగవాఁడు భాగ్యవంతుఁడు, మగువకు నొప్పగునె యిట్లు మానపు బిగ గ
 ట్టిగఁ దాల్చు దసంతన యూ, డిగ మిటు నటునేయు నతనిదెందము గరఁగుక. 68
- ఈ గారామునఁ దోడ్తోడన, రా ర మ్మనఁ డనుచు మగిడి రా నేటికిఁ గ
 మ్పారంబుతోడిబాగా, లీరాదో యాకు మడిచి యారాదో చెలి. 69

- క. వెంగలివిగాక నీ నో, యంగన భోగములపంటయామని యగునీ
బంగారువంటిచాయము, నంగతియే యకట రిత్తశయ్యకు నొనఁగెన్. 70
- క. యావనము గలిగినప్పుడ, పూవులతోఁడులకుఁ బరుభోగంబులు గా
కావిభవములకుఁ గొఱయే, యావనజాతాక్షి ప్రాయ ముడిగినవెనుకన్. 71
- క. అన విని యా పెడమాటల, నను నేటికిఁ జంపెదరు విన నైఁచపు నా
కవి సిగ్గునఁ బలుకుచు నాఁ, డొనరించి చూచెను దదీయయొత్తులతెఱఁగెన్. 72
- వ. చూచి యెందు ను ఫలంబు గానక యాసుగాత్రి యాయన నింకేమిప్రపంచంబుఁ జే
సిన నెఱుఁగు నెడసిపోవుట తక్కుఁ బ్రయోజనం బేమి యు లేదు నాకు ను మంగ
ళమాత్రం బీషాటికుభస్మితి నుండుటయు పదివే లనుచు నెంచుకొని యు వే తొక్క
లాగున నుండక యితనికి నాయురభివృద్ధికరంబు లని వివిధాలంకారంబు లెప్పుడు
నేమఱక తాల్చుచుఁ దనకల్లి యతని నేమి యు నిట్ట ట్టాడకుండం బ్రార్థించుచుం
డె నది యు ను దత్పార్థనావశంబునఁ బెక్కుదివసంబు లెడనెడఁ గూఁతుచేత
నివారితదురాలాప యగుచు నోర్చి యంత నొక్కనాఁ డమైలుంగుఁబోఁడితోడ.
- ఉ. ఇట్టి నిరర్థు నెందుఁ గన మేమనఁబోయిన నీవు మిక్కిలిం
దిట్టెను నాడుసంపదకు దిక్కుగుచు న్నగ మొల్క నీ కిఁకం
బుట్టునో యంటిమే నితనిపోఁడిమిఁ గంటిమి పట్టిగొడ్డుతా
క ట్టితఁ డెంత యున్న నినుఁ గాఱియ పెట్టుట వెళ్ళగొట్టినన్. 74
- ఉ. పూవులతోట కైన నటు వోయి విచారముచేసి ర మ్మనం
గా వలయుం గదా యనుచు గారవ మొప్పంగ నట్లు పిల్చి ము
న్నావిధి కంటి యందుఁ గలయట్టిపనుల్కులంబుఁ జేయ నే
ర్పావహిలంగఁ దా నతని నంతటఁ గట్టడనేనెఁ జేసినన్. 75
- గీ. దివిజనుత యైనకారదాదేవిపూజ, కుపకరించుకార్యం దిది యొప్పు ననుచు
నధిక మోదంబుతో నతఁ డాదరించి, నంతకంబు తడవనిష్ఠతఁ దలిర్ప. 76
- క. నమధికనుధుచుదగరిమా, నమచంచలచంచరీకసంచయసంచా
రమనోరమసుచునోరమ, నమరంగ నాపూవుఁడోట ననిశముఁ బెంచెన్. 77
- నీ. నీ రెత్తువేళల నీ రెత్తుఁ బాడుపాడునకుఁ గాలువలు పొందుగ నమర్చి
త్రవ్వటంబులతఱిఁ ద్రవ్వటంబులు పెట్టుఁ దగినట్టికణ్ణు గద్దలి గడించి
యెరువుఁ జల్లెడువేళ నెరువుఁజల్లు గతాభిమానుఁ డై గంపల దాన తెచ్చి
యంట్రాత్తువననున నంట్రాత్తు నెలమిఁ గాన్పించు లేగొమ్మలు వంచివంచి

- నామోయంగవలయుచో నామోయుఁ, గ్రొమ్మినాఁటంగ దగు నెడఁ గ్రొమ్మినాఁటు
నొకటి వినుచక యంతకంతకు నుహెచ్చు, హాళితోడ ను కాలీనుఁ డవిరతంబు. 78
లయ్యుగావీ. అంగపరిభేదము నెఱుంగ కతఁడీగతిఁ గడంగి తులసీవనముఁ జెంగలునలుంగే
దంగులును జంపకములుం గురవకంబులు లవంగములు జాదులు ను లంగతతులుం గొ
జ్జుగులు ను మల్లెలునురంగములుఁ బాటలములుంగదలికాచయముఁ దుంగతతులు న్నా
రంగములు నాదిగ ధరం గలుగునట్టి హృదయంగనుబహుద్రుమకుసుంగములు వెంచెన్.
- చ. రవికిరణాలి కెందు ను జూరంగ నగోచర మైన నీడచే
నవిరళేళువృక్షేణయత మైపాలుపొందు మరందవృష్టిచే
నివముగొనంగఁ దద్వననమృద్ధిఁ గనుంగొని యవ్వసుంధరా
దివిజలప్రమాతుఁడు మదిం బరితోషము నొంది యత్త జీక్.
- 80

క. ఎంత యుఁ బ్రొద్దున లేచిని, తాంతాచరితన్వజాతి ధర్మఁ డగుచు ని
శ్చింతుఁ డయి గురుపరంపర, చింతించి తడుక్త జపము చేసి ముడముతో.

 81

గీ. నియమమునఁ బుష్పములు గోసి నేర్పమిఱుఁ, బబుదెఱంగుల వింతవింతలుగ మాలి
కలను బొందులు గండుకంబులు రచించి, బ్రహ్మయిల్లాలికిని నమర్పణము నేయు. 82

వ. అప్పుడు నుగాత్రి పాతివ్రత్యధర్మ నిష్కతంబున. 83

గీ. తల్లి మాటలచే నిట్లు తనవిభుండు, తనువు బడలంగఁ బూఁదోట పనులు నేయఁ
జూడ నోర్వక తాను నచ్చోటి కరిగి, తోడుపడియెద నని చూచు వ్రేడ నుడుగు.

వ. అప్పు డొకనాఁడు కాలీనుండు తోటకుం జని యుండ నానమయంబున. 85

క. దళదళ మెఱుపులు మెఱయఁగఁ, బెళపెళ నుఱుముదుఁ బెఱిల్లు పెఱిలునఁ బిడుగు
ల్పలుఁగడఁ బడ బెడిపపుధా, రలు గలబలువాన జలధరంబులు గురిసెన్.

 86

చ. మిగుల జగంబు బెగడిల మించెఁ దదుద్ధతవృష్టి యద్భుతం
బగుచు ఘనాఘనాఘనముదగ్రనిరర్థశఘ్న రాశ్చర్య
లగనఘనోచ్చలజలయుళంయుళనిర్ధరజర్ధరీభవ
న్నగవికళచ్చిలాగణఘణఘణఘోషణభీషణంబుగన్.

 87

వీ. ఉదధిన మేతసీనోద్వాంత బాడబహ్వాలయితోగ్రశంపాలతంబు
నిష్ఠాతరవనగంధీకృతాశాండబహిష్టలభ్రమదధారోర్జితంబు
నిష్ఠాడ్యగర్జితస్ఫూర్ణసూర్జరీతప్రళయభైరవరటత్పటహరవము
జంఘాప్రభంజనహతసంఘట్టన పరిగళత్తారకత్కరకగణము

నగుచు ఘనఘనాఘనసంఘ మవ్యధమునఁ, బూని హోదన బెడిదంపువాన గురియఁ
గరము భూనభోంతరము చీకట్లుగొనియె, నఖిలలోకంబు నుదకమయత్వ మొందె.
క. అటమున్ను మొగులు బలియుచుఁ, జటపాటమని పాటపాట చినుకులు వడఁజొఁ
చ్చుటయాదిగాఁగఁ దనపెని, మిటి దడియునో యని సుగ్రాతి మిగులవగపుతోఁ
చ. అపుడు మనంబులోన ననయంబుఁ బలిం దలపోసి యిట్టి ఘో
రపుఁబెనువాన నెట్లయిలో ప్రాణవిఘ్నండ్ యటంచు నీకుఁ బా
పపుఁబువుఁదోటపా ప్లేచటఁ బ్రాప్తము లయ్యె నటంచు నెంతయు
న్వీపులతరార్చిఁ జేడ్చుచు నింగిఁ బొరింపొరిఁ దొంగిచూచుచున్.

90

క. ఓకారద యోవరమద, యాకాలిని యోమదంబ యారసి మత్రా
జేకు నటు చూడుమా నీ, వే శరణము గాని యేను వేటొం డెఱుంగన్.

91

కా. ఈదేహంబునఁ బూర్వదేహములయం దేనిన్ ప్రతధ్యాయచా
నాదిప్రోద్భవ మేమియేమి గల దాయాపుణ్య మీచర్చనీ
దాదోషంబు ను మత్సరిం బొరయకుండ న్నానువుంగాత నే
నాదుంగాపురఁ దన్ని మిత్ర పరిపాపాక్రాంతికిం బాత్రమన్.

92

ప. అని హృదయంబునఁ దను కులవైవరం బైన సకన్యతిం బ్రార్థించుచు సంతట నిలు
పంజాలక తద్వర్ష ఘోరతయుఁ గైకొనక యత్యంతసాహసంబునఁ దల్లి యు నె
ఱుంగకుండ నిల్లు వెడలి తనదుపాతివ్రత్యధర్మంబుచేత వృష్టిబాధఁ బొరయక తా
లంగుచుండఁ బోలున వైలియైన జలపూరంబు పాయయిచ్చుచుఁ దెరువు విడువఁ
బ్రాణవల్లభుండున్న వనంబున కరిగి కడనయుండి పరికించి యప్పటి యవ్వారవర్షో
వదవం బొక్కించుకయు లేక యాత్మసంప్రాప్తిత బ్రాహ్మీప్రసాదవిశేషంబున నెప్ప
టియట్లు శుభవర్తనంబున నున్న తనభర్తను దదారామంబును జూచి నాతల్లి
యోనరన్వతి నీభక్త వాత్సల్యచింత ప్రకటించితే యని తత్కార్యంబునకు నుబ్బు
చుఁ గ్రుమ్మటి గృహంబునకు వచ్చి తనవచ్చుట యుం బోవుట యు నెవ్వరికి నెఱు
కపడనీక ప్రీతావశంబున నడఁగి మడఁగి యథాపూర్వస్థితిఁ బ్రవర్తిల్లుచుండె నప్పు
డవృత్త్యదోట గాటంపు గాలివానచేత నేకీడు నుం బొరయకునికి జనులు వెఱ
గందుచుండి రాసు గాత్రి యుఁ మఱియుఁ గొన్నిదినంబులు లజ్జపెఁపున వల్ల భుని యి
డుమపాట్ల కోర్చి యోర్చి.

93

ఉ. అంతట లజ్జ క్రిందుపడ నత్యధికంబుగ మించి మానసా
భ్యంతరపూర్ణ మైనపతిభక్తి కరంబునఁ దల్లిమాట యె

- క్లింత్తయుఁ దాను గైకొనక యెప్పటియట్లు యలంకృతాంగి యై
యెంత యు నింపుతోడఁ జనియెం బ్రియుఁ డున్న వసుబులోనికిఁ. 94
- క. చని యాతఁడు దాఁజలిపెను, వసులకు నీయకొనకున్న బలిమిఁ గడంగెం
దనసామ్యులెల్ల నొకమఱుఁ, గున నిడి పిరిచుట్టు చుట్టుకొనినవలువతోఁ. 95
- నీ. తోరంపుఁజనుదోయి త్రుళ్ళింతల నిడంగఁ దగుచోట్లు గుద్దంటఁ ద్రవ్విత్రవ్వ
ప్రేఁ గైపఱుఁడు బల్విడిఁ జలింపంగ ను వడి నిట్టు నట్టు ను నడిచి నడిచి
యడుగుతుంపురు చెక్కుటద్దంబులను బర్వ మళ్లకు మడవలు మార్చి మార్చి
నకునులేఁదీవియ నకనకగుడువ నింపునఁ దగుమోఁపులు మోసి మోసి
చిలుచెనుటఁ దేచ్చ వింతక్రొమైఱుఁగుతోడఁ, గోమరుమే నొప్పసారెకుఁగొప్పవదల
నేమిటికినైనఁ దా మున్న యేఁగి యేఁగి, యెల్లపనులు నొనర్చె నిం పెనకమెనఁగ.
గీ. పడఁతినంభ్రమించుచునిట్లుపనులునేయఁ, బిలుఁడుఁ బాలిండ్లుఁగొప్పఁగంపించుచొప్ప
గనుఁగొనుదు నేర్చుకొనుగతిఁగాంతుమిదిని, బెల్లు తరముల వైచె దర్పించి మరుఁడు.
- చ. అపు డతఁ డట్లు పేర్చుకునుమాస్తునియుద్ధతి యాఁవలేక వె
ట్టిపడుచ యెంతమానిన నెటింగడుదానపు గాపు నీకుఁ దోఁ
టపనుల కెంతదూర మకటా యనుచుం దనయుత్తరీయ వ
స్త్రపుమునికొంగునం దుడిచెఁ దన్నికపోలపు ఘర్తబిందువులో. 98
- చ. తుడిచినఁ బోక మన్నఘని దుర్జనతామహిమ న్నొరింబోరిం
బడఁతి మెఱుంగుచెక్కిఁతులఁ బర్యేడుఘర్తముఁ గాంచి యంత నా
బడలికఁచూడలే కిడుమపాట్లకుఁ జొచ్చి నలంగితంచు నె
క్కుడు తమకంబుతోడఁ దలగ్రుచ్చి కవుంగిటఁ గూర్చె నత్తఱిక్. 99
- క. తదనంతరంబ మిక్కిలి, పొదిగొన్న చిగుళ్ల జొంపముల సొంపగువూఁ
బొదరింటికిఁ దార్చి సతి, న్నదనమహారాజ్యభోగమహిమం దేర్చె. 100
- గీ. అట్లు దేర్చుచు సతి నతఁ డపుడు విడక, కాఁగిట బిగించెఁ బైపయిఁ గాముఁడడర
నివి మిగులఁగ్రొత్త లింటికినేఁగవలదె, యనిప్రియముఁ జెప్పివిడిపించుకొనియెనతియొ.
- క. విడిపించుకొని మఱుంగున, నిడిన తనదు భూషణంబు లెల్లను ప్రేమం
దొడిగి గృహంబున కల్లన, నడచెఁ బతిచరిత్రభావనల మన మలరక. 102
- క. పసివాళ్లు వాడి యప్పుడు, వసంతసమయంపు టెండవలన న్నైతీవోఁ
గనుగందులు గందిన నప, కుసుమలతికవోలె మిగులఁ గోమలి యొప్పె. 103

వి. ఇవిధంబునఁ బరియన్తగ్రహంబువడసి భాసిల్లు సుగ్రాత్రిగృహంబునకుఁ జనియె నప్ప
డప్పడంతి నఖులు ముఖవికాసాదులవలనందన్ననోరభసిద్ధి యెఱింగి నర్తలాపంబుల
విసోదించు చుండిరి తల్లియుం బ్రహేదంబు నొంచె నంత నాఁటి నిశానమయంబు
న నయ్యంబుజాక్షికే దద్యయన్యలు కాకుకాతికయంబున నెప్పటికంటె మిగుల న
లంకరించి కేళికాభవనంబున నున్న తత్త్వియుని కడ కనిపి రప్పుడు. 104

వీ. గతిసంభ్రమంబునం గరము బెడంకుచు నకనక ల్గుడుచు నెన్నడుము సౌబగుఁ
గులుమాపుదడియంపుఁ గోకలోఁ దొలఁకెడుకంపమాన నిశంబకాంతి సొంపు
బిగువువయ్యెదలోనఁ బిక్కిటిల్లుచుఁ జాలఁ ద్రుళ్లు చన్నుల నొప్పు ముళ్లపేరుఁ
జెమట చిత్రడిఁ జిట్టి యమరు కస్తురిచుక్కబొట్టుతోడి పసుపుబొట్టు సిరి యుఁ
గునిసి సారెకు వడఁకెను గొప్పకొప్పుఁ, గలిగి యాకె దన్నొకటి యుఁ జలుపనీక
తోడఁ బరువులు వాటుచుఁ దోటపనులు, నేయూరూపు మదిన్ హత్తి పాయకునికె.

ఉ. అప్పటి తద్విలేపనపటాభరణాదుల వైభవోన్నతు
త్రెప్పలు విచ్చి చూడక చరింపనియట్టిపరాకుచేతఁ దా
నెప్పటియట్లు యుండె నతఁ డింటికడం దడ వుండి యుండి నా
యొప్పుమి యేమి సంఘటితె నొక్కొ యటంచు విషాద మొందఁగన్. 106

గీ. తొలుదొలుత నట్లు సాధ్యసాధ్యులకరంబు, లగుచుఁ మరుసుద్ది లేకుండ నెగయమిటి
పెక్కునాళ్లు తద్వాసన ప్రిదులనీని, ఘనవిభూషాదు లపు డింపు గామి యరుదె.

గీ. తిరిగి యరుగఁజూచి యరిగి యే నెచట నె, వ్యారిదాన నచట నూరక పడి
యుండ దైవ మెద్ది యెసరించె నది యగుఁ, గాతమనుచుఁ దలుపుకడన యుండె.

ఉ. ఆలలితాంగి చాలఁ దడ విచ్చట నమ్మెయి నుండి సాహసో
ద్వేలతనంతఁ జేరి కడుం ద్రిప్పుటచే శ్రమబొందినారుగాఁ
బోలును బోదునా నిదుర వోయెదరే యని కప్పురంపుఁ దాం
బూలము తావి బుగ్గరని ముంచుకొనం జెవివండఁ బల్కినన్. 109

క. వైకొన్న పరాకున నతఁ, డేకొర్కిన వచ్చి తనియె నింతి యు పగతో
లోకమువారలు పతికడ, కేకొర్కిని వత్తు రనుచు నెంత యు సొలనెన్. 110

క. ఓనాడుక యితరంబులు, పోని మ్మపాటియైన బుద్ధి గలిగి నా
మానసములోనికొర్కుల, పూనిక యడిగితిరి లోకపూజిత నైతిన్. 111

మ. అకటా యే మని దూఱుదాన మిము నాథా వేగుజామయ్యెఁ బొం
దికగాఁ బాదము లొత్త ర ప్రసటుగానీ యొంటి యేమోకదా

- నికటమోఽస్తి నేగదై వృకుటగానీ కొంత నెయ్యంపుఁబూ
నికతోఁ గన్నులు విచ్చి చూచుటయుఁగానీ లేద యొక్కింతయున్. 112
- ఉ. నేఁ డలతోఁటలో నపుడు నిబ్బర మైననుదీయభాగ్యముం
బోఁడిమి యేమిపాకనునఁ బొందెనొ మిక్కిల యట్లుగాంచి పె
న్వారడిఁ దనర్చి నాచనువున న్నిము నిన్నెయి నంటిఁ గాని యే
నాఁడు ను బుణ్యసాధ్యికి గుణం బిదిగా దని నే నెఱుంగుదున్. 113
- వ అని పలికి యంతరంగఁబున నంతకంతకుం బ్రబలుకంతుఁడౌతావంబున వంతనొందు
చుఁ గొంత చింతించి. 114
- క. రా యైనఁ గొంత పే ల్నా, రాయణ మీమనసుకంటె రహి నిఁక నెపుడు
న్నీనుంతుఁ దడవెదరె యని, యాయంగన యతనిపాద మల్లన పట్టెన్. 115
- ఉ. పట్టి యొకింత యొత్తుచు నె సాన్ముకడ న్నెనఁ గూరుచుండి హాం
బట్టున నొప్పునుచువులపై నిడి యొత్తి తదంఘ్రి యంతఁ జ
న్గట్టుపయిన్ ఘటించుచు ను గన్నులు చేరుచుకొంచుఁ జెక్కిట
నట్టిగ నద్దుకొంచుఁ దనగాటపుఁగూరిమిఁ దెల్పె మిక్కిలిన్. 116
- క. ఎందుఁ బరా కుకుగమికి, న్నందియమందుచు నిదేమిచందమకో యం
చుం దనదొదము గొందల, నుండఁగ నిందుమాభి యతని నల్లన పలికెన్. 117
- ఉ. చిత్తము నే తొక్కిర్తుపయిఁ జేర్చి మరల్పఁగ నేర కేమి మి
రత్తరభాషిఁ చెచ్చుకొనుఁ నామక నావళ మైనఁ బంపుఁ డే
దెత్తు నవశ్యమున్నటి యు దేవరకుంబులె నవ్వధూటికిం
దొత్తగుచుం బను ల్పసలుపుదు న్నిజ మాడెద దైఁసాక్షిగన్. 118
- క. తుదఁ జిక్కులేల మీమది, కొద్ద దీక్షినఁ జాలు నమ్ముకొనవలసిన వ
చ్చెన నమ్ముకొనుఁడు నన్నొ, హృదయేశ్వర యేమిచింత యిది చెల్పఁదగ్గన్. 119
- ప. అని యిట్లు పలుకుచుం బాదసంవాహనసేనలు నలుపుచుండ. 120
- చ. అది యొకయించుకైన సరయుంగ నెఱుంగక యాతం డత్తటి
న్నదిఁ గడు నాఁటియున్న ప్రథమంపుఁ దదాకృతియొప్పిదంబు లా
చెదరిపన్నె యాకనులు సేయుఘనర్హర యావిసీతి యా
పదిలపుఁజేమి యారతులభంగులుఁ జాల వింశి గొల్పఁగన్. 121
- క. అనతి యు ను దత్తవయుగ, శీనంవాహనము విసువు లేక చలుపుచున్
భాసురపాతివైత్యును, దానక్రిఁ దనన్య మెన్న కన్నిసి గడపెన్. 122

గీ. అంతఃకూలనాటిచుట్లనుత్యాదరమునఁ బోయిపూజోటఁబనులెల్లఁ జేయుచుఁబతి
మన్ననలు గాంచి యెంచెఁ దన్నతికి నట్టి, సొంపులే గాని భూషణా లింపు గామి.

గీ. ఎంచి దినము నట్ల యేగి యాతోటలో, నట్లు కనులునేసి ప్రాణవిభుని
నట్ల నిర్భరతుల నురించెఁ దద్విధం, బంత నంత యు ను దచంబ యెఱిగి. 124

వ. కూతుతో నేఁతంబున నున్నవేళ నిట్లనియె. 125

ఉ. ఆన్తు సరస్వతీవరమహర్త్యమున న్జనియించి తీవు నా
కేముగ సర్వధర్మములు నీవ యెఱుంగుదు వంశ మెల్లఁ బూ
త పుగు నీదుచర్య నని ధాతవడఁదియె యానతిచ్చె న్న
మృత్యున విచ్చి తావఁగుణంబులు చూచిన యట్ల గట్టిగ్. 126

క. పెనిమిటి దేశాంతరి యై, చనిన నృపతీయఁడైననంతరి నాము
పున కయ్యెడు ననుచు ను ద, జ్ఞననుబున కెదురుచూతు సరళము నాత్మక. 127

నీ. అయాళ విధుల మైపోయెనో యనియెడుబుద్ధిని జేసి యొప్పుతి యేను
నీవతి నిలుచున్న నిన్నుఁ జేసట్టకయుండుకాలంబున నొర్వలేక
విసివి యేమాడిన వినిపింపక నీవు నన్నుఁ గోపించు చందంబు దలచ
నిలఁ బతివ్రతలలో నీలుపుగలయట్టిగల్గి, కొన వొకింత యు ను లేదు
చిన్ననాఁడు ను బ్రియు నొకచిన్న మంత, చూటయాడిన విని తాపమగ్న వగుదు
తల్లదాను లెవ్వ రేపాటి తడవిన విని, యలరు దొండొరఁ బఱవ నెచ్చెలులు చగఁగ.

నీ. మఱచి తప్పి యు నన్యమహిమ విచుర్కించఁజాడ వీడన్యునిసాబగు వేడ్కఁ
బతిభక్తి యందుఁ గీడ్పడనీవు వేడుదు తిత్తుప్పి యేచైవతింబుఁ గనిన
నభివుఁడుహర్షింప హర్షింతు చింతింపఁ జింతింతు చిక్కినఁ జిక్క దెప్పుడుఁ
గడుఁజనవిచ్చినన్దర్శింపనీక యుండిన భేద మొందవు దెందమన ను
నిందుఁగడవరీతి నుండు దెప్పుకు ను గం, భీరతకుఁ గలంగి చేగనీక
వతివ్రవానవేళఁ బాటించుకొనవు నె, మైన గరగరికలు మెఱుంగుబోడి. 129

క. రాతిరివగత్తు ధృఢనే, వాతాత్పర్యమున వన్న వార లటుండ
న్నీలోడ మాటలాడుం, బాతివ్రత్యమునఁ గాదె భారతి కృప తోక. 130

క. ఓతల్లి కొదవ యొక్కటి, నాతలఁపునఁ దోచినది వినన్యవలయు గుణా
నీవుతుండు గాని ముతుడు వ్రా, ముతుండగునట యకాలసురతక్రియలక. 131

ఉ. నాటికి నెట్టిదై వసుటనంబుననో నిను నొల్ల కెంతయుం
గాటపుగోపము న్నెనుపఁగాఁ దను నమ్రెయి నంటిఁగాక పూఁ

- దోటకు జీతగాండు మనతోల్లిటివారలు లేరె నీవిభుం
డేటికిఁ బోవఁగావలయు నీ వటు పోవఁగ నేల కూతురా. 132
- క. ధనశాస్త్రీ వయసునఁ బి, న్నపు గాని వివేకగుణమున న్నిక్కిలి పె
ద్దవు నీకుం దెలియనియ, ట్టివిధినిషేధము లెక్కడివి తలపోయికో. 133
- వ. అని పలికిన మొలకనగవు మొగంబున నిగురొత్తఁ దల్లిం జూచి సుగాత్రియిట్లనియె.
చ. వరుసకు నెద్ది యిం పది మవర్తనగాఁగఁ దదప్రియం బన
చూరితము గాఁగ నెన్నుదు నిసర్గము నాకిది మానరాద యీ
శ్వరుఁడును వేదముం గురుఁడు సర్వము భర్తయ యేఁ దదాజ్ఞ సు
స్థిరమతిఁ జేయుచు నివధినిషేధము లెవ్వియఁ గైకొనం దుదికో
- క. విను మెయ్యది యు నిషిద్ధం, బని విడుచుట లేదు విహిత మనిచేయుటలే
దనుమానింపక యెద్దియఁ, బెనిమిటి యొల్ల నిది విడుతుఁ బ్రియమొనరింతుకో. 135
- సీ. అని తల్లితోడ ని ట్లాయితి పలుకఁ దత్పతిభక్తి మహిమ కెంత యు ను మెచ్చి
వాణి ప్రత్యక్షమై వాత్సల్యమున మిక్కిలిని గారవించి రజ్జననిఁ జూచి
యీసాధ్యునిరైన కి ట్ట ట్టు వంకలు దిద్దఁ జూడకుము సుస్థిరత నొప్పు
పతిభక్తి చే నిజపాపంబ కాదు నీయుభయవంశముల పాపొత్తరములు
నెఱయ నిర్ధూతములుగ నీనెలఁత చేసె, నిదియకా దింకనిమ్మిద సీసతికథ
వెలయు మత్స్యతికరముఁ బవిత్రము నయి, నేన వెలయించుదాన నంచానతిచ్చె. 136
- క. అని యిట్లు చదివి పుస్తక, మును గట్టె న్నటుపు విప్రపుంగవుఁడు ననుం
గనుఁగొని యిదిగోనయ్యా, యనఘము వారలచరిత్ర మని యి ట్లనియెకో. 137
- వ. అనుగాత్రికాలీనులయందు నరవిందభవుని కాంత కెంతదయయో ధ్మేలుంగము నాకు
నద్దేవియ కలలోనవచ్చి యీపుస్తకంబు నిత్యంబు ను బ్రాతఃకాలంబునఁ జదువుకొ
నుమని యిచ్చె మఱి యు నప్పిటం జదువ వ్రాయ నేర్పినవారి కెల్లనారాత్రియంద
యట్ల యిచ్చినది యందఱు నిది యొండొరులతోడఁ జెప్పకొని వెఱుగు పడిరి నిన్న
నేనాపుణ్యదంపతుల నందర్శనంబుకొఱకుఁ దత్కుసుమేద్యానంబులో వారలచే
తం బ్రత్యుద్ధానార్ఘ్యపాద్యాదివిధుల నుపచరితుఁడ నగుచు నచ్చట నీపుస్తకంబు
మఱచి వచ్చి నేఁడు లేవకడఁ జదువబోయి తలంచుకొని యిది తెచ్చుటకుం బంపిన
నిట్టిఘోరంపువార్త వచ్చె నని వెండియు నయ్యుత్తముల హ్రదపాతంబునకుఁ
బెక్కులాగుల వగచె నేను నాయధ్యాపకుని వీడుకొని యప్పటికి నవ్వరంబు తత్తప్త
శ్మగాకులం బగుట యరసి నావిద్య యొరసి చూచుట కిది సమయంబు గాదని

నాగలోకంబునకరిగి యంతఃగౌంతకాలంబునకు సంగీతవిద్య సవిశేషంబుగానభ్యసించ
వేడ్కఁపుట్టిన నారదమహామునిం గొలిచి తిరుగ వారకొంటినిచెప్పి మణికంధరుం డా
కలభాషిణి యట్లు కాలినుని చిత్తంబు జానపదత్వముగ్ధత్వదోషంబునజేసి మున్న
త్యంతాపూర్వవృద్ధుషణాద్యాడంబరంబునం దలంకిఁ తదలంకృతపత్నీరూపంబు
నకు నెఱుఁగు గొలుపకుండుటయు వెనుకఁ దోటపనుల నాకులితం బైన యత్తన్వి
విచ్చిత్తి విలసితాకారంబున హత్తి యితరంబు నెఱుంగమి భవదీయపుత్రంబునకుదృ
ష్టాంతంబు లని పలికి సుముఖానతిం జూచి.

138

గీ. నీకులస్థానవార్త గణించిచూడ, నానుగాత్రిచరిత్రంబు నంతవట్టు
నీవెఱుంగకున్కి యెట్లన్న నేలయెఱుంగ, నానుగాతిన యే నని యాక నగియె.

క. ఆహ్లాటకు వా రందఱు, నెప్పునములఁ జోద్యమంది నీ వానతివే
నెచ్చెయి బ్రతికితి వేమిక, తమ్మున నిమ్మఱుపేరుఁ దాలించి తనుడుక.

40

నీ. శరతాశదమ్ము గంజ్జిత మైననుట్టి పెన్నడువున నే నట్టువడియెడుతటి
మత్సరిపాదపద్మము లాత్మలోనఁ దిరంబుగా నిడి తదన్యం బెఱుంగక
మునుఁగుచో నడుమఁ గోల్తాసలి మ్రొంగె నదిమ్రొంగినవెన్న నతిగించుకొనఁగలేక
మఱునాఁడు తత్తీరమహిఁ బడి పొరలుచు వెడలఁ గ్రాసినది యవ్వేళయందు
నచట నున్నవా ఁది చెప్పి రంత నేను, నెల్లజనులు ను వెఱుంగంద నింటికేగి
వాణికిని మ్రొక్కుకొనుచుంటివదలకపుడు, పతిఁ దిరుగఁగూర్చ నింకనీభార మనుచు.

నీ. దేవి నాలీలఁ బ్రార్థించుచుండఁగ వచ్చె నరలు నా కప్పుడె నాథునేవ
యొక్కడి దీవాణి యెటు నేనె నట్లు గాని మృది యని విరాగమ్ము పొడమ
వేదాంతశాస్త్రకోవిదుల గోష్ఠిని గొంతయొగశాస్త్రజ్ఞులయొద్దఁ గొంత
ప్రొద్దువుచ్చుచు యొగములకు నంగములైన యాసనాదులకు నమర్తమైన
ప్రాయ ముడివోవుటకు వెతపడుచు నుంటి, నా కపుడు సుముఖానతి నామమొదవె
సుముఖు లన శాస్త్రవిదులు నిత్యము ను దత్స, మీపవర్తన గలిగి యే మెలఁగుచునికి.

గీ. అట్టిపేరఁ బ్రసిద్ధ నై యంతఃలోనఁ, దల్లితగు లూడఁ దీర్థయాత్రగ ధరిత్రిఁ
గ్రుమ్మరుఁడు దుద నిదేవిగుణములు విని, యిచటఁ జేరితిఁ గడమ మీ రెఱిఁగినదియ.

క. ఆహ్లాదీని బాతివ్ర, త్యమ్మున నుతిగని యు నిట్టిదశ నొందితి నేఁ
గ్రమ్మఱఁబ్రదికి యొకింత యు, నమ్మడుఁగునఁ గాంతుఁ డేమియయ్యోనో యెఱుంగక.

ఉ. అనుచుం గ్రాహముమ్రొంగియుండ వుఱునాఁ డాలీల నక్లిప్తమా
ర్చిని రా నేర్పిననీయసంకుచితపాతివ్రత్య మోయుల్లమాం

- గన నీనాథుని బ్రోవకున్నె పెరిశంక ల్లాను ప్రాపించె దా
తనిపాండుం దుద నాతఁ డే నని మణిస్తంభంకు సూపెం దనుకొ. 145
- సీ. చూసి యే బ్రదికినచో పెల్ల విను మట్లు నీమాటఁ గడు నల్లి యేమికర్త
వశతనో యామల్యవడి యావలేక వేగోధతిఁ జని నీట నుజికితిఁగద
యావెన్న నొక్కించుకంతసేపునకు జలస్తంభవిద్యావిలాసగుత్తు
నొక సిద్ధు నింటిలో నున్నట్లు యున్న మహాత్ము తేజోవిఘాతాంధకారుఁ
జేరితిం జేరి యటమున్న దూరపాత, సంభవం బైనయప్పరిక్రాంతిచేతఁ
బ్రక్క లెగయంగ కోఁజుచు నొక్కక్షణము, నిలిచి కనుగొంటిని సమాధివిష్ణు నతని.
- గీ. అంతఁ గనువిచ్చి చూచె న స్నాతఁడెను, బ్రణుతిచేసితిఁ జేసి తత్ప్రణుతి సరణి
వెంబడిని జెప్పితిని నామవృత్త మితఁడు, నింతికోపివే యనుచు నొక్కింత నవి.
- క. ఇది మిక్కిలి యేకాంతపు, పద మని యిల్లున్న వాఁడఁ బరుల నునుపఁగూ
డడు క్షణము నిందు నని మ, ద్వదనముదెన యంతఁ జూచి దాక్షిణ్యమునకొ. 148
- సీ. నాఁ డెల్లఁ దనయొద్ద నను నుంచుకొని నాదుగురుభక్తి తెఱఁగుఁ గన్గొనుచు నలరి
నాకు వినుస్తంభనపుమణి యొకటి యుఁ దా నెక్కుసింగంపుఁదత్తడి యు ను
దద్యకికరణౌషధజ్ఞానము ను వాఁడవిద్య యు నివ్యాలు వేడ్క నిచ్చి
పొమ్మని యనిపినప్పుడు గాదె యాపట్టె మెవ్వరి వ్రేయంగ నెత్తఁబడును
వాఁడ జంపు ను దుద ననువాక్యమునకుఁ, గడునలరి మ్రొక్కి యతనియాకర్ణనమున
నటకు మును వచ్చినట్టి సింహంబు నెక్కి, మడచు యొక్కింత దాఁకించుమాత్రలోన.
- కా. గంభీరప్రాదమున్నడి స్వేదలి యాకాశంబునం బాటునా
కుంభిద్యేషిని మెచ్చి యెన్ని గల వీక్షోణి నిచ్చిచిత్రంబు లా
శంభదస్త్రువు లెల్లఁ జూతు నని పోచుస్వేడ్క నుంటి న్వయ
స్తంభంబు న్నడిచేతఁ గాంచుట మణిస్తంభంకు నా నొప్పుచుకొ. 150
- గీ. అతివ నాదుగురువు లంగీకరించిన, యట్టిది యని మిగులనాదరమున
నేను నాఁడు మొదలుగా నిట్టిసిద్ధవే, యమున వలయుచోట్లు సంచరింతు. 151
- క. ఆవేడ్కలతమి నెప్పుడు, నీవిధమె తలంప నంత సీవు నెఱుఁగుది
చోచ్చ వచ్చియున్న తెఱఁగులు, నావుడు నవ్వారిజాక్షి నగి యిట్లనియెకొ. 152
- ప్రస్థర. ఆకాలినుండ వీవే యగుట కలిగినా యల్లనాఁ డంతకోధా
వేశం చేతేర నీ వేవికటపుఁబలుకు నిన్వింటి నాచేతఁ గర్ణా

- భ్యాసంబుం జేరి చెప్ప వ్రుథమమున వయఃప్రస్తుతు లేసి గూఢం
బైకోభిల్లంగ నీ వే మని పలికితి మా కానతి మృతపట్టక. 153
- జీ. అని కలభాషిణిం గనుగొని నీవిటు రమ్మ నీ కారహస్తమ్ము మునుపు
చెప్పి తార్కాణగాఁ జెప్పింపఁ దగు మఱి యాయనచే నని యప్పడఁలి
చెవిలోనఁ జెప్పంగఁ జేరి యోహో యది గా దుపాయ మతఁడు గట్టిగాఁగ
దూరశ్రవణశక్తిఁ దోడ్తోడ వినియెడు నటుగాన వ్రాసి నీ కది తెలిపెద
ననిన చూరదృష్టిని గను నది యుఁ గూడ, దనుచు మణికంధరుని జూచి వినుమునీవు
మును పఠనచేతఁ జెప్పించుకొను తడర్థ, మంత నేఁ జెప్పెదనుగాని యనుడునతఁడు.
చ. ఆమ్మణిస్తంభుని నేకాంతంబునకుం దోడ్కొనిపోయి యతనిచేతఁ దొల్లిటితత్కృపకా
రణంబు ను నటమునుపటి రహస్యవాక్యంబులను జెప్పించుకొని వచ్చి మమభాసత్తిం
జూచి యింక నీ వే మని చెప్పెదో చెప్పు మనుట యు నన్యనితామణి యిట్లని చె
ప్పె నట్లు కాలినుండు మడువునం బడుటమమునుపు నాతో నేకాంతంబున నుండి ప్ర
సంగవశంబున. 155
- క. ఆమృతము నేవించితివో, రమణీ యేమైన సిద్ధరస మబ్బెనొకో
కొమరంబ్రాయము మిక్కిలి, కొమరొందెడు మిగులఁ గ్రొత్త క్రొత్తగ నెలమిక.
క. మగవానికంటె మునుపుగ, మగువ కడలుఁ బ్రాయ మంద్రు మానవతీ నీ
జగిలినపు లంతకంతకు, మిగులఁగఁ బోలుపొందుటకు నిమిత్తముఁ జెప్పుమా. 156
- క. అని యడిగిన నే నెయ్యది, యు నిమిత్తం బెఱుంగ ననుచు మారక యిట్లుం
టిని గాని యేన చెప్పెద, విను మని మొగము చెవిఁ జేర్చి విభుఁ డిట్లనియె. 157
- చ. అనితము నీదు యావనపుభాక్యతిఁ గాఁగిటఁ జేర్చువేడుకం
దనియమిఁజేసి వేడితిని దక్కక నీకు ను గర్భసెన్నఁడుం
జనితము గాకయుండ నలకారదఁ బూజయొనర్చువేళ వా
రనికృప నట్లు లిచ్చితి వరం బని యాయమ పల్కె నల్లఱిక. 158
- క. దానన నుచ్చి నీనె, మేనె న్నాందర్యగుణనమ్మిది దలిర్పం
గా నవయోవన మెప్పుడు, గానఁబడుట యనుడు నేను గడు వెఱగొందక. 159
- గీ. నాదుసంగంబునన నీకు నందనుండు, గలుగువర మిచ్చె నాకు నన్నలువనతి యు
నేన వేఁడిన నొక్కనాఁ డిదియునదియు, నొనరు పెట్టకొయంటినయ్యనఘుతోడ.
క. నావుడు నాయుష్టమునకు, నీవు విరుద్ధముగ వరము నిట్లడిగితె య
దేవి నని దుర్దమక్రో, ధావలమతిఁ జని యతండు ప్రాదమున నుఱిక. 161

- క. అని చెప్పట యు మణిస్తం, భువిమాట యు నది యు నైక్యమున శోభిల్ల
న్విని మణికంధరుఁ డోమా, నిని సందిమపడకు మిఁకఁడ నీవిభుఁ డనియొక్క. 162
- సీ. ఆవహుటి యు ను సవ్యకందశత్రుపాలంకృతం బగుసర్వలాస మమరఁ
బలిఁ జూచి సంతోషభయభక్తివినయంబు లుదయింపఁ దగురీతి నుపచరించి
యిందాఁక నెఱుంగ కే నేమి యంటినో మిమ్ము ననుచుఁ గన్పిల్చురానడఁచుకొనుచు
నడవుల మాటల నగవుల మీయందుఁ దొంటికైవడిఁకొంత దోఁచుచున్న
వసుధ మానిసిఁబోల మానుసులు లేరె, యనుచు నుండుదు భాగ్య ము ట్లునికెఁజేసి
యిప్పు డీయన్న చే ఫలియించె నది యు, నజ్ఞనులగోష్ఠి యిహపరిసాధకంబు. 163
- క. అని మణికంధరుఁ గనుఁగొని, వినుచుండుదు మానువు నిన్ను వేములు నిచ్చో
టన దూరశ్రవణబలం, బున నీయన నీదు గానమున్విని పొగడక. 164
- కా. గంధర్వండువు జాతి యెంచఁగ శుభాకారంబు చంద్రత్రపా
సంధానక్షమ మద్వితీయుఁడ విఁకన్యంగీతసాహిత్యధా
రంధర్యం బరయం దపస్వి వసురప్రద్యేషిభక్తుండవు
స్వంధం బొక్కటి గల్గె కావ మనఁగా నాయన్న సీతుం దుడక. 165
- గీ. అనినఁ దచ్చావగతి కాత్మయందు వగవు, దనరఁ గలభాషిణి మణికంధరుని జూచి
మును గళాపూర్ణకథ నీవు వినవె ధనదు, పట్టిచే నంత య స్థైల తిట్టువడితి. 166
- చ. ఆన నతఁ డెందు నే నెఱిగినట్టిద కా డని నీకు నెచ్చట
న్వినఁబడియున్గిన్నో యది వివేకము నేయఁగలేక పల్కె డి
ట్లునుదు మచిం దలంచుకొని యో నవు నీవెడగాఁ గఁ బోయి యుం
టి నిజము దర్శనంగము ఘటిల్లినయష్టని పల్కి యత్తఱిక. 167
- సీ. నారదుప్రథమసందర్శనం బైనట్టినాఁడు తత్కథకుఁ బ్రశ్నప్రసంగ
మేలెంచినవిధంబు నాతపస్వి యు నపూర్వం బిదియని యద్భుతంబు నొంది
భూతభవద్భావిభువనవస్తువు లెల్ల నిజయోగదృష్టి చే నెఱుకె కాంచి
తన కది చెప్పరా దని పల్కుట యుఁ జెప్పరాక యుండుట యుఁ గారణముగాఁగ
నతఁడు డెల్విన బహుసంపదాదిఫలము, దాను వినినంతవ ట్టొకింత యు ను విడక
బూసుగ్రచ్చినరీతి నాపువ్వుఁబోఁడి, చెప్పినది విని వార లచ్చెరువునంద. 168
- వ. అప్పుడు. 169
- క. మరయోశపుత్రావ్తఱుఁ డొకఁ, డలఘువతనానుధేయుఁ డచటికి నంప
త్కలనాకాముఁడు జపవిధి, తలఁపున నేలెంచి వినియొ డత్కథవిధముక. 170

- నీ. విని యాకళాపూర్ణుఁ డన నెట్టిఘనుఁడొ తత్కథ యంత యు ను వినఁగలుగు పెరుడొ
సంపదర్థంబుగ జపము చేసిన నజ్యుపూర్వపుకథవినుపుణ్యమబ్బు
నది వినునట్టిభాగ్యంబు సాధించినఁ దన్నహత్వంబుచేత ను సమస్త
భోగవైభవమూత్రములుగాక కీర్ణాయువు ను బుత్రపౌత్రాదిననవిభవము
గలుగునట కడుమంచిమార్గంబు దొరకఁ, దత్కథాశ్రవణార్థ మీతల్లి నేఁ బ్ర
సన్నఁగావించు ననుచుఁదాఁజలుపఁదొడఁగె, మహిత మగుభువనేశ్వరీమంత్రిజపము.
- క. మనమునఁ గలభాషిణి యుం, దనకాపముఁ దలఁచుకొని వృథాహతి నెచ్చోఁ
జనఁబడునో తడవిననం, చు ను సిద్ధుని నతనివాయిఁ జూచి ఘనధృతిక. 172
- క. ఏల యిఁకఁ దడయ నీబలు, వాఁనియమమనకుఁ ద్రిదివవారాంగన యా
భీలపుకాపమునకు నకు, కూలంబుగ నడచి చేర్చుకొను రాజ్యంబుక. 173
- నీ ఆమణిస్తంభుఁ డాయకఁ జూచి యీసుముఖానత్తి యోహరినాక్షి తొలుత
నేను నీపైఁ గత్తియొత్తిన నిన్ను ప్రేమకయుండ నీజగదంబుఁబడి
యానవెట్టిదె యటుగాన నే వెఱుకు నీవయిఁ దెగ మనుపటిపాల్కెఁచాలు
నని మణికంధరుఁ గనుఁగొని నాదువా లానఁగెదఁ గొని యీపయోరుహాక్షి
చెప్పినట్లు చేసి చేకొను మత్స్యంత, విపుల మైనరాజ్యవిభవలక్ష్మి
ననుచుఁ బలిక నతనివనిత యు నోమణి, కంధర యిది మంచికార్య మనియె. 174
- వ. అనిన నతం డతనితోడ వెండి యు ని ట్లను నలకూబరుకాపానుభవంబునకుం గాచు
కొని యున్నవానికి నీదుష్కర్తంబున సాధించినరాజ్యవైభవం చేమికిరి సుకృతం
బులకు సాధకంబు నయ్యెడు నని చింతింపవల దనివార్యం బైనకాపానుభవంబు ప
రోపకారంబు నెక్కింప నుద్యోగించి తనయంతన చేరి యత్యంతప్రార్థనంబు చే
యుచున్న యిస్సెలంతచేత మహాదేవికి సంతర్పణము నేయుట దుష్కర్తం బనరా
దు కావున నప్పడంత చెప్పినచోప్పున నడపు వని యత్రైలంగున మఱి యుఁ బెక్కు
ప్రకారంబుల నొడంబఱచిన నెట్టకేలకు నాదయాశుం డియ్యకొని నియమపూర్వకం
బుగా నవ్విధికఁ గడంగఁ గలభాషిణి యు మణిస్తంభునకుఁ దదంగనకుఁ బ్రణామం
బు చేసి కన్నీళ్లు గ్రుక్కుకొనుచు నిక్కంతంకపాటు తక్కిన భయంబునకుఁ గాదు
సుండు మిచ్చు నెప్పుడు గురుభాషన నారాధించుచుండలేమికిం గాని యనుటయు
ను సుముఖానత్తి యు నోయెచ్చు మన నెన్నునంబులకూర్చి యింతటన పోయెనే
మీఁదట నైన నీపతి యు నీవుఁ గోరినట్లు మచ్చు గురుభాషంబున నడుపుకొనియెద

రనినఁ గలభాషిణి పునఃపునఃప్రణామంబు లాచరించి ముగళితకరకవల యగుచు
నిట్లనియె. 175

క. పూతం బైనమదీయపుణ్యయుగ మౌపుణ్యంపుట్టిల్లాల నీ
పాతివ్రత్యముచంపము న్విసమది స్వావింపఁగా నెట్టిదు
ర్నితప్రక్రియవారికైనఁ గృపతో నీవచ్చినం గల్గుఁ ద
త్పాతివ్రత్యము నాకు మీఁద నయినం బ్రాపింప దీవింపవే. 176

క. నాపుడుఁ బరమపతివ్రత, నై వెలయుము రాజ్యవైభవానుభవం బెం
తే వర్తిల్లఁగ నలరుచుఁ, బ్రోవుఁడు మముబోంట్ల నీవభుండును నీవుత. 177

ఉ. ఆ ట్టిటు చంచలినపకు ధృఢాత్మత నుండు మటంచు నివ్వడే
మిట్టివి నీకుఁ దెల్పనవి యెయ్యవి పెండ్లికిఁ బోవునట్లు గ
న్నట్టుచునున్న దాన పతిభవ్యవికాసము నుబ్బుఁ జూడ ని
గ్నెట్టిగ నెన్న దేవతపు గాక నరాంగనవే మృగేశ్వరా. 178

చ. అని తనుఁ బల్కు నజ్జలరుహాక్షిని వీడ్చొని సిద్ధవక్త్రముం
గనుఁగొని నన్ను నంజితరె భిక్షము నిచ్చెదరే యటంచు నా
తని బలుకత్తిఁ బుచ్చుకొని తా మణికంధరుచేతి కిచ్చి యో
గ్యనియమగంధమాల్యవతి యై కలభాషిణి నిర్విశంకతో. 179

క. తగ నాశక్తికి నభియుభి, యగుచుం బద్మాసనస్థయై కూర్చుండె
న్తోగ మొత యు వికసింపఁగ, బిగివదలక పొదబుమదిగ భీరత మెఱయె. 180

ఉ. కాంత యనంతరంబు మణికంధరుఁ గన్గొని నీ విఁక నిన్విని
శ్చింతత దేవి కర్పణము నేయుము కొంకక దద్దరిల్ల కొ
క్కింత యు శంకలేక మెఱయింపుము చూచెద నుద్ధతద్విష
త్సంతతికంతఖండనవిచక్షణదక్షిణబాహుశార్వమ. 181

క. సమరంబున నెదిరించిన, సమదాహితపిరవరులఁ జక్కఁడఁచుట నై
జము మీకు నిట్టియెడల, స్రవ్వుయక చేమఱవకునికి పటుశార్వమన. 182

క. అని తెలిపెడి కలభాషిణి, మనసు తెలివి కరుడుపడుచు మణికంధరుఁ డే
మనిచెప్పి నెట్టికేలకుఁ, డనమది నూల్కొల్పి నడపెఁ దద్వచనంబు. 183

చ. ఆపృథు మృగేంద్రవాహన యతని నుద్దేశించి యోమణికంధర నీవు దయాకులత్వం
బునం జేసి యాబలి సమర్పణవిధానం బొకించుక విలంబనంబున జేసి సలిపితివిగా
వున జన్మాంతరమాత్రవ్యవధానంబున సద్యోయాశ్రమంజ వగుచుమహారాజ్యవైభవంబు

లనుభవించెడు కలభాషిణి యుఁ బ్రాణభయంబు లేకలు ను లేక మత్స్యీనతా
త్వర్యధైర్యాదిగుణంబులచేత ను మిక్కిలి మెప్పించెం గావున మామకప్రసాదవిశే
షంబునం జేసి యిపుడు పునస్సహితమనక యునిజపురీషర్తిని యుఁ నై తన బం
ధుమిత్రాదుల నలరించు నని యానతిచ్చె నిచ్చెలువ యు నట్లు బ్రతికి కనువిచ్చి న
లుదిక్కులుపరికించి యప్పుడు దా నున్నయది ద్వారకానగరవేళవ టిభూషణా
యమాన స్వభవనారామభూమి యై యుండుటకు వెఱఁగించుచు నది యంత యు
మ్మగేంద్రవాహనా మహాశక్తి కృపావిలసనంబు కాఁబోలు నని యడ్డవిం గొనియాడి
తన గమనాగమనప్రకారంబు నభిప్రమఖనిఖిలజనంబులకు వినిపించి ఘనతరాచ్ఛ
తంబులుగావించుచు నుండె నిట మణికంధరాదులు నవ్వరివర్ణి కేశరీరఖండంబులు
నవృశ్యంబు లగుటకు వెఱఁగంది యయ్యాదిమళక్తి నూక్తి మహిమ పలుకెఱంగటం
బ్రతంపించి రంత మణికంధరండంబు మృగేంద్రవాహనకు దండప్రణావంబు కావించి
సుముఖానతి మణిస్తంభులఁ దగువిధంబుల కిడ్కిని కాపానుభవకాలంబుఁ బ్రతి
క్షించుచుఁ గృష్ణదత్తం బైన తనరత్నమాలిక యచ్చట జవహరుండైయున్న యలఘు
వ్రతునకు గృష్ణార్పణబుద్ధిని సమర్పించి విపంచి యడ్డవిగృహంబున నొక్కవలభివిశేష
వివరంబున నన్యులకుం గానరాకుండ గుప్తంబు చేసి.

183

క. ఆమ్మణికంధరుఁ డంత మ, నమ్మనఁ బ్రేరేచుచున్న నలకూబరకా
పమ్మనఁ జనియెను శ్రీశై, లమ్మనకు ను భృగునిపాఠలంపటమతియై.

184

సీ. తన సుముఖానతి తనకు శుక్రూషనేయఁగ మణిస్తంభంబు నమ్మగేంద్ర
వాహనాదేవినివానంబునందు నత్యంతజితేంద్రియతత్వంబు మెఱసి
యష్టాంగయోగవిద్యాభ్యాసనప్రాధిఁ దనరె నజ్జలజనేత్రయు ను బ్రతికి
వలసిన పరిచర్య నలిపిన తుదను దదాజ్ఞ ను మునుపటి తనదయోగ
వర్తనంబుక్రేమ పదలక తత్పరి, కీలనంబు నెపుడుఁ జేయుచుండఁ
దదనిశప్రయత్న తార్పర్యమని నల, భావకాకుఁ దగుచు నతనుఁ డుడుగ.

185

క. అంత మణిస్తంభంబు దన, యంతఃకరణంబునందు నలరారెడు దే
శాంతరవస్తువిశేషా, త్యంతదిదృక్ష నిగంతయాత్రాపరుఁ డై.

186

క. వరజవళాలిం దనకే, ను నాకర్షించి యాత్మనతి యుం దానం
బరమోత్సాహమునఁ గృతా, ధిరోహుఁ డై గగనమన యభేచ్ఛాగతులక.

187

క. అరుగుచుఁ గనుఁగొనియెను భీ, కరమకరతిమింగిలాడిఘనజలజతూ
త్కరవిహరణభృతసాంధ్రు, నిరుపమఘమఘమరవాపనిద్రు నముద్రుక.

188

వ. ఇవిధంబున నయ్యుంబుని గనుంగొని తత్ప్రకారంబు కాతుక కారణం బగుచు సౌం
పుమాఁ దనవనిత కతం డిట్లనియె.

ఉ. కిరబృంద మెంత యు నశితమరీచిమరీచిబాలమై
త్రీకృతధాళధశ్యమయి తేజరిల నిజధర్మ మైనర
త్నా కరభావ మీజలధి యంబుజలోన చూచితే కళం
బ్రాకట మై తనర్పఁ దనబాహ్యవిభాగమునందుఁ జూపెను.

ఉ. ఓలలితాంగి చూడు కడునొప్పెడు నీరము నిండఁగాఁగదాఁ
గ్రోలి తిమివ్రకాండము శిరోవివరంబున వెల్వరించును
దేవులపుటార్థధార యలవేలుపు లేటివయిం గుతూహల
శ్రీల. మరున్న దీవిభుండు చి మ్మెడుచిమ్మనగ్రోవనీ రనక.

తే. ఉగ్రతిమిశోరంధ్రసమ్మూత మగుచు, నెగయునశ్రాఘమది యెంచుమిగులనొప్పె
నభిపేరిటిపండలితాంగభోగి, యుస్సురనఁ దనపడ గెత్తెనో యనంగ.

ఉ. జౌర్యముపేర ఘోరవిరహనల మెంత యు నంతరంబునం
బర్వఁ దరంగ బాహువులు బారలుచాఁచుచు నీవయోధి యొ
వర్సునుధాంతులింబముఖి భాసితడుం గడు నల్లనడసా
భర్సునువర్ససింధువు ను గొంగిట నెంత యుఁ జేర్చుకనడిక.

మ. వికచాబ్జానన యీవయోధి శశి యావిర్భూతకాలంబున
స్వకలదీప్తవతిగణంబు యుగపత్నంప్రాప్తి నవ్యోల్లస
న్నకరీభంగవయోధరత్వమునఁ గన్నట్టనసోజ్జృంభణా
ధికతం జేయుచు నాచరింపఁ గడఁగుం దివ్యాపగాల్లేషము.

చ. ఉదకముఁ గ్రోలవారెడువయోదము పౌరుషశేలినంభమా
భ్యుదయగళదమాకబరిపోలికనొప్పెఁ దడిద్విలాసము
ల్లదభివృతాంగకమ్మరణలం దలసింపఁగ నీవయోధి యొ
ప్పదము శయించినట్టి మురభేదితెఱంగు వహించెఁ జూచితే.

క. అనిపలుకు తనడువలుకుల, కు ను ముసిముసినగవుతోడఁ గోమలి లజ్జా
వనకముఖి యయినఁ దద్విల, సనభృంభితకుసుమశరవశంపడుఁ డగుచు.

గీ. తనమభావంబుఁ దెలుప నవ్వనిత మీకు, వలసినవిధంబునం బ్రవర్తిలుటగాక
యిందు నాకు న్నతంత్రత్వ మెక్కడియది, యనియెననుటయు నాసిద్ధుఁడాత్మనలది

మాలిని. కిసలయకుసుమాఘాతీర్ణనానాజనాంతో, ల్లనదభినవకుంజ క్లాఘ్యభాగంబులందు
న్బిసరుహదళ శేత్రస్సేమతోఁగూడినానా, ప్రనవళరవిహారప్రాధిగ్రీడించుచుండెక.

క. అలఘువ్రతావ్సయం డగు, మళయాళపుబ్రాహ్మణుండు మహనీయసము
జ్జ్వలనియమంబున జపవిధి, నలిపెం బూర్ణముగ రెండునంపత్సరముల్.

ఉ. శీతలసత్యభావణవిశేషవిలాససమర్జితాభిల

శ్రోతృజనానురంజన వికోధినరాధిపగర్వభంజనా

నీతికలాతికాశలవినిర్మితభార్గవదేవమంత్రివి

భ్యాతివిభూతిగర్వణ నిరంతరః శ్రీశివద్వదర్హణా.

క. నరసింహప్రభునందన, నరసింహబలారిగమఘనస్థేమబలా

నరసింహకృపాస్పద కి, న్నరసింహసవదన్తనతికృద్రవిణా.

తోటకవృత్తము. మాసమయోధన మంజులనిత్యా, నూనయశోధన యుజ్జ్వలకృత్యా

దానసుబోధన ధర్మదకృత్యా, దీనమహాధన దీపితసత్యా.

గద్య. ఇదినిఖిలనూరిలోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవ పింగళియమరనార్య

తమాభవ సౌజన్యజేయ మారయనామధేయ ప్రణీతంబైనకళాపూర్ణోద

యం బను మహాకావ్యంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

శ్రీరస్తు.

శ్రీమదుమారనామము.

కళాపురాణదయము.

పంచమాశ్వాసము.

క. శ్రీరఖ్యాతినిరాకృతి, వైదుష్యసుపువ్యదర్థవైభవ యపరి
చేదప్రాభవ యాచక, ఖేదప్రళయనిలలోల కృష్ణస్థపాలా. 1

వ. అవధరింపు మవ్యిధంబున నలఘువ్రతుండు భువనేశ్వరీమంత్రిజవంబు రెండుసంవత్స
రంబులు పరిపూర్ణంబుగాఁ జేయ నంతట మృగేంద్రవాహన యోబ్రాహ్మణుండ నీ
యభీష్టంబు వేటొకచోట సిద్ధించు నని పల్కె నవ్వలకులు వినంబడునంత నతం
డాకన్తికోడ్ధాతతీవ్రవాతనివతితుం డగుచు ననేకజనపదవ్యవహితం బైనయొక్కపు
రంబునడుమ రాజస్థానమధ్యంబునం బడి తదీయక్షోభాకులత్వంబున నొక్కింతతడ
వుండి మూసినకును తెప్ప లంత విచ్చినలుదిక్కులుం బరికించి తనవతనప్రళాకారంబునకు
వెజుగుపడుచుఁ జాట్టున నున్న సభాసమలఁ గొందఱును గట్టెదుర రెండవదేవేంద్రుం
బోలె నపూర్వవైభవంబున నున్న యొక్కరాజును నతనియగ్రభాగంబునఁ బనిండితొ
ట్టియలలోపలఁ బొత్తులలోనున్న యొక్కచక్కనిబాలికనుం జూచి యొక్కింతతడ
వు నివ్వెఱపాటున నిశ్చయం డగుచు నుండి పదంపడి దిగ్గన లేచి మణికంధరదత్తం
బైన తనరత్నమాలిక యాశిర్వాదపూర్వకంబుగా నారాజునకుఁ గానుకపెట్టుట
యు నతండు నత్యాదరంబునం గైకొని కొంతసమీపంబునం గూర్చుండ నియమించి
యప్పటికిఁ దక్కులనామమాత్రంబు లడిగి తెలిసి యిప్పటిసీయాగమనప్రకారం బ
త్యద్భుతం బది చెప్పెదపుగాని యిటుమాటలాడక యొక్కింత నిలుపు మని పలికి
యిమ్మటికానుక లెవ్వ యైన ను దీనిసాష్టుల యని యమ్మణిహారంబుఁ దనయొద్ద ను
న్నయాశిశువునకుఁ బెట్టించె. 2

క. ఆత్మతన తదీక్షల నా, పొత్తులలో శిశువు చిటుకము గళంబువయ్యె
పాత్త నది చూచి తెలిదరు, కొత్తుచు లేజెక్కు లమర నొయ్యన నగియొక్క. 3

క. తిరుగారేండ్లకు నీ, సురుచిరహాత్తమంబు జూడఁగ నాకుం
దొరక ను గనుఁగవ చేసిన, యురుపుణ్యము నేఁడు వెండి యు ను ఫలియించె.

- గీ. అనిక విని యేమిచెప్పంగ నచట నున్న, వార లెల్ల జిత్తువున వ్రాసినట్టి
ప్రతిమలు ను బోలె నతివశ్యులత నొకింత, తడవు గనుపట్టి రత్నద్భుతంబునొంది. 5
- ఉ. ఎంత యు విన్నయింబున మహిమడు బాలిక మోముఁ జూచి య
త్యంతము వింత లీపలుకు లారయఁగా నిది యెట్టిదేవతా
కాంతయొ కాక యేవిధపుఁగారణజన్మయొ యింక మాటలా
డింతముగాక యందుఁ దనడెందమునం దలపోసి యి ట్లనె. 6
- క. ఓయద్భుతంపు బాలిక, నీయుదయం బరయ రెండునెల లయ్యెనొ కా
దో యెట్లు పలికి తి మ్మెయి, నేయెడ రెండెండ్రక్రింద నిది చూచినో. 7
- క. అన విని యిటు మనుపడినా, జననంబున నేను దీనిఁ జాల గుఱుతుగాఁ
గనుఁగొన్న దానఁ గావున, ననఘా యమాట యంటి నని యది పలికె. 8
- చ. అమృహిపాబుండును నత్పాలికను జూచి నీవు కారణజన్మవు గాని సామాన్యం దైనను
సుజగితవపు మాత్రంబు గావు కావున నీతెఱం గంత యు నెఱుంగునందాఁక డెం
దం బమధంకాతుక సంరంభంబున సంభ్రమించుచున్నయది. నీపూర్వజన్మవర్తనంబు
లెవ్వి యేమికారణంబున నిచ్చటఁ బుట్టితి వెఱింగింపవలయు నని ప్రార్థించుటయు
నది తనపూర్వజన్మవర్తనంబు ను దజ్జన్మనిమిత్తం దైనతత్పూర్వవర్తనంబు ను సంస్తర
ణసంబంధపరంపరావళంబున నమన్తంబు ను గరతలామలకంబుగా నాకలించి తనప
లుకు లాస్థానంబెల్ల పాపధానం బగుచు వింజమాఁకిడినట్లు వినుచుండ నన్న రేంద్రచం
ద్రునకు ని ట్లని చెప్పం దొడంగ. 9
- నీ. వినవయ్య యోగీర్తిధన యిట మనుపటిపుట్టువు గాక తత్పూర్వమైన
పుట్టువునందు నంబుజగర్భుడేవి పెంచినయట్టి ప్రోదిరాచిల్ల నేను
నాకుఁ దజ్జన్మంబున న్నాప మొక్కటి తగుల రెండవమేను దాల్చవలసె
దచ్చాపమూల మంత యు నీకు వినిపించెదను విను మిది నిమిత్తముగ నైన
నొకయపూర్వకథ నమజ్జులరనభావ, మాయురభృద్దయకులాభివృద్ధి
హేతు వలీపవిత్ర మిప్పుడు వినిపింపఁ, శలిగ జిహ్వకలిమిఫలము నొంద. 10
- మత్తకోకిల. అంబుజాననురాణివానమునందు నేను వనించుకొ
లంబునం దొకనాఁడు మోద మెలర్ప నాయన వాణితో
నంబోధరణాంగ రాగనమంచితాకృతివైభవా
డంబరంబు కరంబు వింతబెడంగునం గనుపట్టెగా. 11

- క. భవనారామమునకుఁ జనీ, నవనానాభేలనము లొనర్చుచు నరవిం
దవనామోదభరాలస, పవనామోదములచేత భావము లెనఁగఁ. 12
- గీ. తరుణసంతానకచ్ఛాయఁ దలిరుఁబాన్పు, నందు నానరోషరమున కభిముఖముగఁ
బవ్వళించెను దనపాదపల్లవెంబు, లూరువులఁ జేర్చుకొని వాణి యొత్తుచుండ. 13
- ఉ. అంతట నంతకంతకు నీరంతర మైతనరారు మారదు
ద్వారతఁ గాంతఁ బాన్పునకుఁ దార్చెను దన్నధురాధరామృతా
క్రాంతి రసోద్ధతిం దనమొగంబులు నాలుగు నొక్కమాటె య
త్సంతముఁ దత్తరిల్లఁగఁ దదాననముం దనకై మరల్చుచున్. 14
- సీ. ఆలీలలకు నవ్వి మేలు మే లంత యు నీవంత లన్యాయ్య మింత గలదె
మీ మొగంబులు నాల్గు నీమాడ్చి సువ్విరు లూరిన నేకాన్య నొకతె నేను
జాలుదు నే యిది చాలించెదరొ మఱి యేమైనఁ గలదొ యం చామృగాక్షి
మెడ బిగించుచు నించు కడగ వక్తము నిల్పి యధరంబునన పాణి యడ్డ మిడుచు
మొలకనగవు ను గోపంబుఁ జెలుపుఁ జిలుకు, దళుకుచూపులు చూపులొఁ దర్జనముల
వక్రత్రభూలతాతాండవంబుసెరుల, మిగులఁ గెరలించెఁ బ్రియుమతి మెఱయుమరుని.
- ఉ. ఆయజాఁ డప్ప డంగనముభాజ్జము బల్కిచి వంచి మోవిపైఁ
జే యటు పాఠవ్రొల్పి పలునేర్చె నొకించుక నాటనట్లుగా
నానుమకుం గళాభిదుర మై మది నిం పొనరింప మోహనం
తై యుపయించె నొక్కమధురాంచితకబ్బము కంఠసీమలోన్. 16
- వ. అంత నావాగ్దేవి యావిధంబున నొదవినకళామర్త భేదసామ్రాజ్యసంపదనుభవావ
స్థ మానలాఘవశంక నప్రకాశంబుగాఁ గడపి పుచ్చుటకు నుపాయంబుఁ జింతించి
తద్విరోధకారిణి యైనవిభునియభిమతకేళికి విఘాతంబుగ నధరపీడనానహత్వనాటి
తకంబున నలుకఁ గల్పించుకొని యవ్వలి మొగంబుగాఁ బొరలె నే నప్పుడు తదీయ
భావం బంత యు మారులేషనయనాంతమీలనాడు లైసశాస్త్రప్రసిద్ధలక్షణంబులచే
త మాహించితి నజ్జలజభవుండుఁ ధద్విరహదశావికలితఁడైత్యం డయ్య నుల్లంబు నల్లు
ట నట్లు నెట్టుకొలిపి యి ట్టటు దెల్పుటకుం బొరకుండి యంతటఁ బురోవర్తికాభా
నమానంచితసమంజసరత్న పంజరంబున నున్న నన్నుం జూచి యోచిలుకచెలువ యు
బునునోడు కథ యొక్కటిఁ జెప్పవుగా యనుట యు నేను నోడేవ దేవరముందఱ
నెట్టికథ యు నేను జెప్ప భాజనంబునే మీరు చెప్పితిరేని వినియేద ననుడు నట్లేని
వినును చెప్పెన నని యి ట్లుయె.

- క. కాసారసంజ్ఞతోడను, భాసిల్లుచునున్న యొక్కపట్టవమున ల
క్ష్యసంపద నొప్పెడునువి, లాసుడు రా జొక్కరుడు. కళాపూర్ణః జనన్. 18
- క. ఈజగములఁ గల తననన, రాజుల నందఱ ను జయధురంధరుడు మహా
రా జితఁ డొనరించెను నిజ, రాజతలీలాకళాపరాజతు లనఁగన్. 19
- క. ఆతఁడు నద్యోయావనుఁ, డై తోడన యొకస్వభావుఁ డనుసిద్ధునిచే
నూతన మొకమణి యు నము, ద్యోతితకార్ణము మెటుంగుఁదూపులు బడసెన్. 20
- గీ. ఆమణితలక యరుణమై యచ్చుతంపు, రంగు గలిగినయది యామెటుంగుఁదూపు
లక్షయము లాకరాసన మితనువిజయ, గౌరవానీకసంప్రాప్తికారణంబు. 21
- సీ. అంతట నొకఁడు మహాతయుం డనుజగతీనాయకుండు రూపానుభూతి
యనుభూర్య యు ను చాను దనమంత్రిధీరభావాఖ్యుండు దోడు రా నట యదృశ్య
నొక్కింత పాలయట యు ను దత్కళాపూర్ణః చాత్తకోదండవిహారజటుత.
ధీరభావునిఁ గడుమరంబుగాఁ బలాయనము నొందించి మహాతయాఖ్యుఁ
దనకు శరణుచొచ్చినవానిఁ దత్కళత్ర, యుక్తముగ చాసుఁగా నేలియూడిగంపుఁ
బనులు నేయించుకొనుచు నింపెనయ నిలిపె, నతఁడు వర్తియందుండెఁ దదాజ్ఞలోన.
- ప. అని చెప్పిన నవ్వులుకులు సభ్రావిలాసలోలలోచనాంచలకపితకర్ణిక యగుచు నాక
ర్ణించి యిందుక నగుచు కారద నన్నుం జూచి యాకళాపూర్ణుండు మఱి యేమి
యయ్యె నతనికిఁ దల్లివండులెవ్వ రడుగు మనికఱవ నేను నట్ల యడుగుట యు న
జగద్గురుం డి ట్లనియె. 22
- సీ. అభినవకామది యనుకాంతచే నంత విరియింపఁబడియె నవ్వరవిలాసుఁ
దాతనికిని సుముఖానతి యనునది తండ్రి యు మఱి మణిస్తంభుఁ డనెడి
వాడు తల్లి యు నన వాణి మాసంబుతో గ్రక్కునఁ గ్రమ్మటి కాఁగిలించి
యింతలోనన యార యెన్నితబ్బిల్లులు దద్దరిల్లకుఁ డంచు ధవునిపీఠ
చఱచి యెట్టెటు లారాజజనని మగడి
యు ను జనకుఁ డాడువాడు నా యనుచు మఱి యు
మిగుల నవ్యుచుఁ జెప్పఁ దామిఁడు ప్రాణ
తమణి మఱి యేమి యయ్యె నారా జనుట యు. 24
- క. ఆనర్తలీలచేత శ, తానందుం డభికనంభృతానందుం డై
తా ను ను మే లొప్పఁగ న, మ్రానినిమెడఁ గొంగిలిచె మక్కువ మీఱన్. 25
- గీ. వదనములు నాలుగిటికిని పరుసఁ గలియ, మెలపుతోడన కంతంబు మలచి మలచి
యొసఁగెఁ దదధరపానమహోత్సవంబు, గళము గొంగిలితోన చెక్కులు నిమరుచు.

చ. చెలువ యు నంత నం దొకటిచే జనితాధరపీడ యై మదిం

గొలది యెటుగ రెండు నవి కోపముఁ జూపుచుఁ జాలుఁ జాలు న
వ్వలఁ జెపు డేమియయ్యె ను భవత్కృతిం దలరా జటంచుఁ గౌఁ
గిలి విడిసింది మోము లిరుఁగేలను బాయఁగఁ బట్టెఁ బట్టినకే.

27

ఉ. దానఁ బ్రకాశితంబు లగు తత్కుచకుంభవిజృంభణంబు లేఁ

గౌనుబెడంగుఁ గొంతవడిఁ గన్గొని చొక్కుచు నంత మోవితీ
పానె నజాంబు పెండి యుఁ బ్రియత్వముతో వివి యెల్ల శేర్లు రా
నా నృపుఁ డేమి యయ్యెఁ గథ యానతియిం దని పల్కె వాణి యుకే.

28

సీ. ఏమి యు నేల యయ్యెడు నమ్మహారాజా సత్వదాత్తుం డనునచివుఁ డంత
రముణితో నంగ దేశమునందుఁ గ్రముకకంతోత్తరం బనుపట్టినోత్త మమునఁ
దన్నుఁ బట్టముగట్ట నున్నతసామ్రాజ్యవైభవశ్రీసముజ్జ్వలత నొప్పె
నతని యాపురికి మాదాళయుండు పసిండికోట పెట్టించి యొక్కడుగ నతని
దయపడసె నంతఁ దనదు భార్య యను దాను, నుడుగ కభినవకా ముడియుతుని నతనిఁ
గొలుచుచును ద న్నణివిలోకగుణమహత్త్వ, మునను మధురలాలన యనుతనయఁగనియె.

సీ. కని తన్న జీగుణంబునను మెచ్చుచుఁ బ్రథమాగముండు ను ద్వితీయాగముఁడుఁ దృ
తీయాగముండుఁ దురీయాగముండు నాఁ బ్రఖ్యాతి నొప్పువారలు నలువురు
తత్పూజాహితులు సత్వరము గళాపూర్ణుఁ జేరి యాతఁడు దాబ్బు చామజీనిఁ
బర్యాయమునఁ దానుఁ బట్టి తత్సంస్కర్యమహిమచే నానందమగున్ లెరి
యతఁడు తద్వశీకృతాత్తు లై వా రాశ్రయించి యునికిఁ దనదుహృదయమునకు
నియతివశతఁజాలఁ బ్రియమగుచునికిఁ ద, త్ప్రియలకల్ప నిచ్చగించియుండె.

30

వ. అంత వారిలో నొక్కరుండు మిక్కిలి మందఁమేలమ్మన నమ్మణిని గరంబు నొక్కిప
ట్టుట యుఁ గళాపూర్ణుండు కోపించుకొని వారిఁ బాయందోలి తదపరాధంబునం
జేసి తత్స్వామి యైనమాదాళయని కనకప్రాకారంబు నొల్లక విఘటితంబుగాఁ జే
యించె నతండు ను దానికిఁ దలంకక యందుల కేమి యెట్లైన ను దనవాఁడ నతని
దేశంబునంద యెం దైన ను బ్రదికెద నని కళాపూర్ణు నేవ విడిచి కుటుంబనహితంబు
గాఁ గ్రముకకంతోత్తరపురంబు వెల్వడి యొక్కించుక చనుచుండె.

31

సీ. కట్టెడుట ను బూర్ణకలశద్వయం బతికోభనన్మూర్తి మై సాంపుమూఁ
గని వేడ్క నుబ్బుచుఁ జని కుఖంబున మధ్యదేశంబున ను జిగిసితిఁ దనర్పు
క్రముకకంతోత్తరాఖ్యపురంబు వెడలునన్నుడు ప్రయాగతోభమునఁ గృతత్వ

- మును బొంది తేరని మద్దులపట్టిని మధురరాలనఁ దలంపఁగ నెఱుంగఁడ
యప్పు డేమిసెప్ప నారఁ దాపునుఁబోడి, యెట్టివారిని గణింప దంత
మీఁదమీఁద సుఖనిమిత్తంబు లొదవుచో, నకుమఁ జెందు నిజజనంబుపీడ. 32
- గీ. క్రమకకంఠోత్తరపురోత్తమమున కంత, నయగుదంచె ను దిరిగి మదాశయండు
నిజకుటుంబయుక్తముగ నన్ని సుపుభాగ్య, మెట్లు ప్రేరేచెనో మఱి యెందు నిలక.
క. ఈవగిది నేఁగుదంచి క, శాపూర్ణుని గనుఁగొనం జెలంగ నిజకృత
త్వాపగ మొల్లాసిని యై, యేపునఁ దత్పత్తి యెంత నెంత యుఁ దెలివిక. 34
- నీ. అంత మదాశయం డట్లు దేజి కరంబు పొదలెడుసుతఁ గళాపూర్ణునొద్దఁ
దగ నిల్పి యతనికిఁ దత్త్వకారముఁ దెల్పి యిట్టిచిత్రమహత్వ మేరినఁ
గలదెయెందును నీకకా కంచు భార్యయుఁ దాను దన్తహిమ యంతయును రమణఁ
బొగడుచు నింపునఁ బొదలి రత్యంతంబు నతనిపురోహితు లపుడు వినయ
పరతఁ బ్రభుమాగమాదులు తిరుగఁ జేరి, రాకళాపూర్ణు నాతండు నాత్మ నిచ్చ
గించుకొని యుండె నోతజిచ్చంచలాపీ, సుప్రసన్నత్వ మెంత యు సొంపుమీఱ.
గీ. మధురలాలన యంతఁ గ్రమంబు తోడఁ, దల్లిదండ్రులప్రోదిని దరుణి యగుచు
నాకళాపూర్ణుచేత నన్యనదృశ, మైన యావనభలముఁ దాననుభవించె. 36
- క. నిరవధికప్రేమోదయ, దురవిహ్నావకందశస్త్రధుస్తితశోభా
ముచిరకృత్రిమరోద, స్ఫురణంబున బొములు ముడుచుచు న్నితి పతితోక. 37
- చ. అట్లు దలుఁ దొర యెంతటిమహాత్ములు మిఠరలు నాడుమీఁదనా
కటకట మీవచోరచనకాశల మోభువన ప్రపంచనం
భుటనభురీణ యన్న నగి కామిని యిం దిపు డేమిగాంచి యీ
కిటుకు గడించి పల్కె దెఱిఁగింపుము కల్గిన నాకు నావుడుక. 38
- నీ. చెల్లఁబో మీసేవ సేయుచు నింతమాత్రము నెఱుంగఁగలేవ ప్రాణనాథ
యాదంటమాటలు నిట్టిభావంబుల విధము నే నిచ్చినవిద్య లకట
యిప్పటిమనపుత్త మికథ నర్వంబు తుదముట్ట నేమిచెప్పెదరో యనుచు
సూరక యిందాఁక నుంటి నంత యుఁ జెప్పెదను నది వినవలసిన వినుండు
కొలఁతుఁగా సారపురముగాఁ బలికియందుఁ, బోలుచునామెమునీడనంపుర్ల కళియు
ననుతలంపునఁ బలికితి రపుడు దానిఁ, బ్రకటముగఁ గళాపూర్ణుఁ డన్రాజు గాఁగ.
చ. ఆరాజు=ఆకళాపూర్ణుడు ; సరిరాజుల నెల్ల లీలాకళాపరాజుతులం జేసె ననుట=అవద
న ప్రతిభిప్రచంద్రుఁ డెల్లముఖచంద్రులకు నెక్కు డయినసౌందర్యము గలవాఁ డని

యతిశయోక్తి; మీమహత్వవిశేషములు చెలిపితిరి. ఇది యతః యుః సన్నత్యేబుః
 మః యితండు, స్వభావుం డనుసిద్ధుని చేత ధనుర్భాగములు నొక్కయరుణమణిశ
 లాక యుం బడసె ననుట=భూలతావీక్షణములు నధరంబు ను స్వభావంబుచేతన
 కలిగియున్నవి యనుట యని యెవ్వరి కెఱుంగఁబడదు? మదాశయుం డనువాఁడు
 రూపానుభూతి యనుభార్య యుం దాను ధీరభావుం డనుమంత్రితో నలవోకి య
 టుల పలసినమాత్రఁ గళాపూర్ణుం డాధీరభావుని దనధనుర్భాసంబునం బలాయనం
 బు నొందించి మదాశయు నతినిభార్యతోడఁగూడ నొక్కించుకప్రవర్తిం చెననునది=మ
 త్రస్థిలింబంబు నిజభూవిలాసంబున చైర్యంబుం బాఱఁదఱిమి మీహృదయంబును
 దృష్టి నహితంబుగా నాకర్షించి విడువ దనుట యై కానిపించుచున్న యది; అంతఁని
 ప్పులుకులకు నాకు నవ్వనచ్చినది. మత్రస్థిలింబంబునఁ దోచినఁ జూచి యానవృత్తు
 లేతవెన్నెలతో సామ్యుతిశయంబు దోపఁ దదభేదవ్యవసాయంబుఁ గల్పించి
 యభివకాముదేశబంబునఁ బలికి యది స్త్రీలింగత్వసామర్థ్యంబున స్త్రీనామధేయం
 బై కానిప నభివకాముది యమకాంతచేత నకండు ఫరియింపఁబడనంటిరి.
 ఆకళాపూర్ణునకు సుముఖానత్రి యనునది తండ్రి యు మణిస్తంభుఁడనువాఁ
 డు తల్లి యు ననుట యాప్రతిబంబు శోభనముఖసామీప్యంబు కారణంబు
 గాఁ దత్కాసారమధ్యమణిస్తంభగర్భంబున నునయించె నని చెప్పట కాదె?
 అందు స్త్రీపురుషత్వంబులు మీర లేమితడఁబాలునో విజ్ఞోడుపడఁ గల్పించి పలికి
 న నేను హాసాత్మక్యంబుల నాఁపలేక మీ కభిముఖంబుగాఁ బొరలినఁ గాసారమ
 ధ్యవివ్యోతమాన ప్రతిబంబు వోయి మన్ముఖంబు మీకు నెదుటఁ గాన్పించిన నది
 మదీయదేహంబునందుఁ గంతోపరిభాగంబునం గనుపట్టుటం జేసి యాకళాపూర్ణుం
 డంగ దేశంబునఁ గ్రముకకంతోత్తరపురంబునం బట్టంబుఁ గట్టుకొనియే నంటిరి. అది
 యే మదీయాత్మాధీసంబు గావున సత్వదాత్తుం డనుమంత్రి పట్టంబు గట్టుటగాఁ జె
 ప్పితిరి; సత్వదాత్తుం డనఁగ=సమీచీనత్వదాత్తుం డనుట తోచుచున్నయదియ; అంతట
 మీరు మత్కంతోపరిరంభణంబు గావించి యది యుష్మదాత్మాధీసం బగుట
 ను మీబాహువులు సువర్ణ వర్ణంబు లగుటను మదాశయుండు క్రముకకంతోత్తరంబున
 కుఁ బసిండికొటఁ బెట్టించె నంటిరి; మీయాత్మ యు దృష్టి యు నెట్టిమమతావశం
 బుననో మన్ముఖంబునం బాయక పర్తిల్లుచు మధురాధరచ్ఛ యార్జించుట యరసి
 మదాశయుండు రూపానుభూతిసహితుం డై యాకళాపూర్ణునకు నేవఁ జేయుచుఁ
 దన్నణికలాకమహత్త్వంబున మధురలాలనఁ గనిన దన్నణికలాకమహిమకు మెచ్చు

చుఁ బ్రథమాగమ్యములు లయిన మదాశయుని పురోహితు లమృతేశలాకం బట్టి
 చూచుచుఁ దత్సంస్కర్యచమహత్వంబున నానందమగును లయిరనుట=చుంబనేచ్చా
 నంతిరంబున మీముఖంబులు నాల్గు ను మదీచూధరపానంబున నింపాందె నను
 ట గాదె? ఆముఖంబులు ఋగ్యజుస్సాధర్యణప్రాదుర్భావకారణంబు లగుట
 ను మీయాత్మను నధీనంబు లగుట ను గ్రమంబునఁ బ్రథమాగమాది నామధేయు లైన
 మదాశయుని పురోహితులంటిరి. అంతట నేను మీముఖచేష్టల చేత నధరపీడ జనిం
 చినఁ గోపించి వాని వారించి కాఁగిలి విడిపించుకొనిన నది కళాపూర్ణుండు తనతాల్మి
 ననుజేశలాక యీశ్రావ్యులయందు నొక్కరునిచేతఁ గొంత పీడితం బైనఁ గనలి
 వారిం బాఱుఁ దొలించె నని యుఁ దత్సాక్షిమి యైన మదాశయుని కనకప్రాకారం
 బు విఘటితంబు చేయించె ననియుఁ బలికితిరి; అంత దేవరచిత్రంబు దృష్టినహితంబై
 ముష్టఖంబును విడిచి పరిరంభవిల్లేషప్రకాశితంబు లైన యితరావయంబులకుఁ బో
 యిన నమృదాశయుండు నిజభార్యాసమేతుం డగుచు నాకళాపూర్ణునిసేవ విడిచి త
 దాశ్రయం బైనయంగ దేశంబుననుఁ బోయె నంటిరి; అట్లు పోవుచునెడుట! నొదవి
 న పూర్ణకలకద్యయశుభనిమిత్త దర్శనంబున నుబ్బుచు నేఁగి మధ్యదేశంబునం జిర
 నివాసంబు గావించె ననుట ఐతీజయుగశనధర్మనంబున నానందించుచు నరిగి వల
 గ్నభాగంబు నవలంబించి తడవు నిలిచె నని వలుకుట గాదె? ముఖంబుఁ బా
 యుట యాదిగాఁగ నధరేచ్ఛ యడంగినఁ బ్రయాణాత్మీభంబున మధురలాలన కృ
 తత్వంబు నొందె నంటిరి; అంత దృష్టినహితంబుగా మీయాత్మ తిరిగి ముష్టఖమున
 కు వచ్చుట యు దానఁ జొంబనేచ్చ మగుడఁ బఠితుష్టి నొందుట యు నది ముఖ
 పానంబుచేత నఫలమగుట యుఁ గ్రమంబున మదాశయుండు కుటుంబసహితంబు
 గా మరలి కళాపూర్ణుని సేవకు వచ్చె ననియుఁ దత్కారణంబున మధురలాలనకు
 గృతత్వంబు మానె నని యు ను నది యాననంబునఁ కళాపూర్ణు ననుగ్రహంబు వడ
 నె నని యు ను మీ కాముకత సముచితవచనరచనలఁ దేటవలచితిరి; ఇది యంత
 యు నిట్ల యగునో కాదో యానతీయవలయు ననిన నతం డెట్లు తప్పదని నగుట
 యు నతనియధార్థవాదిత్వంబునకు మెచ్చుచు ని ట్లనియె.

49

క. ఇ మ్మనఘరిహాసపువా, కృష్ణులయెడ బొంకువినుముగా మీవలన

నిమ్ముఁ గనినహరిపాక్కిటి, తమ్మి కడుపుచల్లనై నదా మనవలయున్.

41

క. అని పలికినతనప్రియభా, మినివలుకులకు ను బ్రమోదమేదురహృదయుం

డు ను దత్పరిరంభణపరుఁ, డు ను నై యాపదృజుఁడు గడుం బొలుపొందెన్.

42

గీ. అని సరస్వతికిని గనకగర్భుఁగు రహ, స్వహనఁ జెప్పినట్టిసరసపుంగభ.

యేర్పడంగఁ జెప్పి యిట్లు చలిక నా, శిశువు వినుజనులకుఁ జిత్ర మొదవ. 43

గీ. తమయభిప్రకృతిమహా తిర్యగ్జంతు, వనియొ ననుగణింప కవిధమునఁ

జెప్పకొనఁగ వింటి నప్పలు. లేను నా, నడుమఁ గదలి పోవ జడిసి యుంటి. 44

ఉత్సాహ. అంత బంజరంబు వెడలి యట్లు నిట్లు నొయ్యనం

గంతు లిడుచు జాతీ జాతీ కడకు వొలఁగి వచ్చితిం

జింతసేయ మింతతడవుఁ జిలుక యున్ని యనుచు నా

యింతి. కొంత యలుగ నున్న నేమి యనుచుఁ బల్కినన్. 45

సీ. అంతట నొకనమయంబున నంభోజనంభవునేవ తా జరపుకొనుట

జనుదెంచునిర్జరేశ్వరునివెంట ను రంభ చనుదెంచి భారతీశ్వరునిఁ గొల్ప

నంతఃపురంబు కక్ష్యంతరంబులు కొన్ని చొచ్చి యేతెంచి యచ్చోట నొక్క

పంజరంబున ను మున్నటియట్లు వాగ్దేవిమణితవిశేష మార్తకు సుఖముగ

నొయ్యనొయ్యన వర్తించుచున్న నన్ను, జూచి దగ్గఱ వచ్చి యాసొంపు మిగులఁ

జిత్ర మిది యయ్యవారిసంసేవవేళ, నప్పువా రుగ్గడించిరో యనుచు నడిగె. 46

ఉ. ఏను ను దాఁపురం బెఱుఁగ కేర్పడఁ జెప్పితిఁ దత్స్వరోదయం

బైవలెఱుంగుఁ దత్త్వభవ మైనకథాకథనంబు నంతట

స్తానఁగనీక యవిబుధమానవతీమణి ప్రేమతోడఁ బై

పై నడుగ న్నివేక మొకపాటియె చిల్కల శేమి నేర్పినన్. 47

గీ. ఇట్లు చెప్పి యంత నే నవ్వలాసిని, పలుకు మనఁగఁ దొంటిపలుకులకు ను

రెండుమూఁడుమార్లు వెండి యుఁ బలుకఁగ, నచటి కేఁగుదెంచె నజానియతివ. 48

వ. ఇ ట్లేగుదెంచి కనుబొమలు ముడుచుచు నన్ను నవలొకించి.

49

చ. తలఁకక యాసి యేమిటికత ల్లపెట్టినదాన విచ్చటం

దెలియముగాని నీవు పెనుద్రుమ్మరికూఁతలదానవే కటా

బలిబలి యావికారములు భ్రాంతి యవిన్నుత జాగింబ వై

యిలపయిఁ బుట్టు మంచు శపియించె మనంబున నల్క. హెచ్చఁగన్. 50

క. రంభ యుఁ దక్కోచపునం, రంభమునకు వెఱచి యొక్కరత్న మయోరు

నంభము మఱుఁగున నొదిఁగ వి, జృంభితతద్రోషభావ వినఁబడ నంతకన్. 51

సీ. నలువ యేతెంచి యెన్నఁడు లేని యింతకోపపుఁబలు కిది యేమి పడఁతి యనుచుఁ

దనభార్యఁ బలిక నవ్వనిత యుఁ గోపంబు మించి శోభిల్లుదున్తి తమతోడ

పిన్నగా యీచిల్కవిధము మున్ను ద్యానవనములో మన మాడుకొనినయట్టి
యాకథమటల లాద్యంతంబు రంభతోఁ జెప్పచున్నది యేను నప్పలుకులు
వింటి నిపుడువచ్చుచు గోడవెనుకనిలిచి, యనుడునదియేమియెఱుఁగునిట్లదయవృత్తిఁ
దిట్టుదురె యంచు నతిఁ బల్కి యట్టికాప, గతికేఁ గుండెడున న్నంతఁగరుణఁజూచి.

వ. మాయమ్మశాపంబునకు నాఁ గా దన నెప్పరికి నెట్లువచ్చు నది యట్లునుభవించి తద
సంతరజన్తంబున మదాశయుం డనుజగతిపతికి మధురలాలన యనం దనయ వై జని
యించి కళాపూర్ణుండమరాజునకు భార్యవై యనన్యసాధారణం బైనయైశ్వర్యభో
గంబు లనుభవించుచు సమాజం బైనవరమపాతివ్రత్యంబున నకలధర్మంబులను సా
ధించి కృతార్థ వయ్యెడు విచారించకు మని పలికిన కారద యవ్విధునిం జూచి యిది
యే మయ్యా వెండి యు మదాశయుండు ను మధురలాలన యు ను గళాపూర్ణుం
డు నంచుఁ బల్కుచున్నవారు దేవరకు నిస్సడు నవియు కలవరింత లై యున్నవి
యనుచుఁ బలికి నవ్విస నతండు భవదీయవదనవర్ణ నానందంధికభలయందు నాకుఁ
గలవరింతలు సంతతంబు ను గలుగుట నిజం బైనయది యట్లు గాదు మేదినిమోద
నింకఁ గళాపూర్ణుం డనురాజు పుట్టఁగలం డతని కిది పత్నియుఁ గాఁగల దనుట
యు నేఁ దత్కథ విసవలయు నానతి మ్మనిసరస్వతి వల్లిన నిట్లనియె. 53

నీ. కాంత ము నిన్న యాకథ యాకథ య నాఁగ నమ్ము వాచ్యత తోఁచినట్టి నామ
జాతికియాదికనకలపదార్థ వాక్యాధారము లెవ్వి యవియ యందుఁ
గలయవి యందుఁ దత్కథకంటె భేదంబు పరికింప నొనరించెఁ బడసె నిలిపె
నను నివి మొదలైనయట్టి భూతార్థంబు క్రిమిలపట్టన నొనరించుఁ బడయు
నిలుపు నను నివి యాదిగాఁ గలభవివ్య, దర్థ వచనంబు లై నక్రియావదంబు
లునుచుకొనుటయె వానియందు ను దలంప, నోసుధాంశువిలాసప్రహసనవదన. 54

వ. మఱి యు శ్రోతృజనాపేక్షానుసారంబునఁ దత్త్వమిత్తోపాఖ్యానంబులచేత నిది
య కొంత విస్తారంబు నొందఁగల డది చెప్పఁ బనియేమి ప్రధానకథాభాగం బింతి
యె కావున. 55

నీ. అనిన సరస్వతి యుద్భుతం బంది యొక్కింత విచారించి కాంతుఁ జూచి
యారాజునకు సుముఖానర్తి యనునది తండ్రి యు మఱిమణిస్తంభ నామఁ
డగువాఁడు దల్లి యు నయ్యెదరే యన్న నం దేమి నడియం బదియు నీడు
చేష్టావిశేషంబు చేతన కాఁగల దని బ్రహ్మపలికె నమ్మజ్జముభి యు

- మిగుల వెలగంది యంతట నగుచు మీరు, సృష్టికర్త లెత్తెనను జేయఁగలరు
మదికి వలసినయట్లు చేయుదురు గాని, వట్టి కొడిమెలు నాకును గట్టఁజనదు. 56
- క. తలపెట్టుకుఁ దిఁక నెన్నఁడుఁ, గలనైనను మత్స్యినింగకారణమున వ
రిల్లినట్టి యాకథాస్థితి, యిల నిట్టివి గోరఁ దివియ నేరై పాటుక. 57
- సీ. మన మంత నేకతంబునఁ జెప్పకొనినట్టి కథ యిదె తోన యిక్కడ ను బుట్టె
నింతమాత్రముగాక యిటమిఁద నీకథ పృథివిపైఁ గలుగఁ జెప్పితిరి మీరు
తొలుతన యిది బ్రహ్మవలన వచ్చినయది యనఁగఁ దన్మూల మెట్టిది యె యనఁగ
వాఙ్మఖప్రతిబింబవర్ణన మనఁగ నిట్టిప్రసక్తి నిది సంఘటిల్లె ననఁగ
వచ్చె నగుఁబాట్లు నాకు మీవలన నాథ, నన్ను మన్నించి యింకనైనను దడవక
మీర బారకయున్న నెవ్వరునంత, వినయగాన గుప్తంబు గావింపవచ్చు. 58
- మ. అనుకుం దైపయిమాట గాక యిది యాహా యాత్యశృంగారశో
భనలీలాయశ మేరి కక్రియము నీపల్కు న్ననోవర్తనం
బును నేకం బగునేని నాలుకతుద స్పృక్కుంటికొమ్మ విలా
సిని యేనమైద నందు బ్రహ్మ నగిపించె నేలుమాట స్మరిక. 59
- మ. ఘనయత్నంబున న వృడంచుకొనుచుం గంజాక్షియు న్నాథ యే
మనినం గోపము వచ్చుచున్నది నుఁడి యత్యంతము న్నన్నిఁకం
జెనక న్రాకుఁడు చాలు నవ్వు లని వైచెం గాంతుమిఁద న్నిజ
స్తనగుచ్చప్రతిమల్లహల్లకదళోద్యత్కండుకం బంతటక. 60
- మ. ఆనయంబుం జల మెప్పఁగా మఱి యు నాయబ్జాసనుం డట్లు యా
డెను మానుం దిది యందు వాణి యు ను నేఁడెం జేరి తా నొక్కచే
తన కతంబు ను గొఁగిలించి యొకచేత న్నడము నట్టి చె
క్కునఁ జెక్కానుచు నొక్కచన్విన యురఃకోణంబుతో రాయఁగక. 61
- తరల. ఆతఁడు నేల పెనంగదో జలజాక్షి ప లెట్టులున్న నీ
కత ప్రకాశిత మాట నీ మదిఁ గాంక్షితంబ యవశ్యముక
క్షితిఁ బ్రసిద్ధముగాఁగ నున్న విచిత్రసత్కథ నీకన
ప్రుతమె య ట్లగునేని యేమహిమం బ్రసిద్ధతఁ గల్గెడుక. 62
- సీ. వివరింప నకలవస్తువుల ప్రసిద్ధి వాఙ్మాలమూలంబు వాఙ్మాలమెల్లఁ
ద్యస్తయం బి ట్లుండఁ దనయ నీమది కనన్తుక మెనయట్టిది మహి వెలయు నె
యొకకళాపూర్ణమహారాజు కథ తానీనశృంగారలీలానిమిత్త

- మగుచు మన్మథభాతమగుచు నవశ్యంబుగరము ప్రసిద్ధంబుగాఁ గలయది
 నీకుఁ బ్రయ మని వేఱ వర్ణించనేల, నీ విభుతు పల్కు పల్కు స్వాభావికంబు
 పతులయనురాగ లీల లేపగిడినైన, వెలయఁగోరి యు దాఁచు టింతులగుంబు. 63
- వ. అనిన విని యాభారతీదేవి యాచారిజాననుం జూచి మీర లింతచలముఁ గొని
 సమర్థింప నాకు నాఁ గా దననేల యదియు నుం గాక యారాజు వాలాయం
 బుగా ధరణిం బుట్టఁగలం డఁట రాజ్యంబు నుం జేయు నఁట యతనిచరిత్రం బెట్లు
 ను వెలయుంగల డఁట యిది సిద్ధంబు దాని సంగడిన యస్తద్రహస్యకథ వెలయుటకు
 నిజమంటే యనుట యు నతం డిది మనువును నది వెనుకనుం గా వెలయు నని ప
 లకు నట్లేని వెలయుభంగు లెవ్వియో యెఱుంగవలయు మీర లెక్కడ నుడువకుం
 డుఁ డని ప్రార్థించి తడవ ననిపించుకొని తన్నుఁ గనుంగొని యిది యిప్పుడు వా
 రాంగనాజన్మంబునఁ బుట్టనున్నయది యందు నేతద్వోధశంక నెఱయలే దనిపలికి రం
 భయనునది యిప్పు డెందుఁబోయె దానికిఁ దగినబుద్ధి చెప్పవలయు ననుడు నప్పడంతి
 గడగడ వడంకుడుఁగంబంబుమఱుంగు వెడలివచ్చియుడుగులకఱఁగిన లేలెప్పు నీవీక
 థ యెక్కడం దడవిన నాలా గెఱుంగుదుగద యని పలికిన నలువ నగుచు నీలగు
 మఱి యెవ్వరు నే మెఱింగదరు ; ఈకథ యింకఁ జెప్పినట్టివారు ను వినినట్టివారు
 ను ధాత్రియందుఁ బుత్రపౌత్రప్రపౌత్రాది బహుసంతతిఁ దనర్చుచుఁ జిరకాలంబు
 ప్రదురసంపదభివృద్ధికోభితశుభసౌఖ్యంబులు గాంతు రిదియంత యు నావశ్యంబుగ
 మదీయాశీర్వాదం బని పల్కిన. 64
- చ. సతి పతిఁ జూచి మీ చలము సాగినఁ జాలును మీర లన్న ప
 ధ్ధతియ కడు న్నిరర్థకత ధాత్రిఁ బ్రవర్తిలనిం డటంచు నిం
 పతిశయిలంగ నవ్వె నపు డచ్చటు వాని తదాజ్ఞ నేను నీ
 షీలిపయద్వారకాపురిని జెందితి జన్మము వారకాంతనై. 65
- క. అని యాజన్మంబునఁ గల, తనవర్తన మించుక యు ను దప్పకయుండ
 న్వినిపించి విచిత్రజ్ఞా, ననిధానము కతువు రాజానకు ని ట్లనియెన్. 66
- క. కలభాషిణి యనువేర, న్నెలయుచు నే వాణికాపవిధిఫలహరీ
 లలఁ గడప నొవవె నంతట, నలినజానదయోక్తిఫలము నా కీతను నై. 67
- గీ. శక్తిగుడిలోనఁ బ్రాక్షన్ననమయమునను, నాకు నిద్రివ్యహారనందరంబు
 కలిమి మిటిగదా యది తలఁచి యిపుడు, గ్రమ్మఱంగ రెండేడ్లకుఁ గంటి ననుట.

క. అలరుచుఁ బ్రమదాశ్చర్యం, బులు మనమునఁ దనర వినయమున నుత్థితుఁడై
యలఘున్రతుఁ డాబాలిక, కిలఁ జాగిలి క్రొక్కెన్ లేచి యిట్లని పలికెన్ 69

క. తొలుతటిజన్మమునందు ను, గలభాషిణి యనఁగఁ బరఁగి కావించిన నీ
యలఘుచరిత్రలలో నా, తలఁపున నొకవర్తనంబు దార్శాణ్యుడై. 70

గీ. అనుడు నీ కేమితార్ద్రాణయ్యైఁ జెప్ప, మనుచునానృపుఁడగు నయ్యతివలనఁ
దగఁగళాపూర్ణు వినిన చందము జనంబు, తెఱఁగు నానభఁ బడినరీతి యును జెప్పె.

ఉ. చెప్పి యతండు బాలికకుఁ జేతులు మోడ్చుచు నీడు వాక్యము
ల్లవ్వవ యందు నామధురలాలన వైన విధంబ యిప్పడి
యొప్పిక నీకు నాకుఁడుగ నున్న మహామహు నానృపాలు నా
కెప్పుడు చూడఁగాఁ గలుగు నింత యుఁ జెప్పుము నీవే నాభుడున్. 72

గీ. షీతిసువర్చ యేను జెప్పిన నిక లెన్న, యుండ దది యెఱింగియున్నవారు
వీర లెల్ల నడిగి వీరు చెప్పఁగ విను, మనియె కిను పఠండు నాదరమున. 73

గీ. ఆసభాపతిఁ జూచి యాయమ్మ యాడు, పలుకువెంటి నృపాల యేర్పటపలయు
నాకు మీ పేళ్ల మీవర్తనముల నేత, వీయనామవర్తనములు దెలియఁబడఁగ. 74

మ. ఇది యేలోక ము యేపురంబో మఱి మీ రెవ్వరో యీబాల యె
ట్టిదియో యేమి యుఁ గాన కంత యు ను నాడెందంబు విభ్రాంతతం
జెనర న్నాన్వసి యున్నవాఁడఁ దెలియం జెప్పించుకో వేళ గ
ల్గద యించాఁకిను దత్కథాకథనలీలాభవ్యవై చిత్రచేన్. 75

శీ. అనుకు నజ్ఞనపాలుఁ డట్లయో వేళ గల్గదయన్నమాట నీకత యు నాకు
నకుగఁగ నెడలేద యంతకంతకు నచ్చుతేవుఁ గథ లాదవ నిందాఁక ననఘ
వెంటిమి కొంత నీవృత్తాంత మిచ్చుకు మావిధ మింకఁ జెప్పద వినుము తెలియ
నేఁగళాపూర్ణుఁడ నినియె స్వభావుఁ డిచ్చినయట్టి మణి యు ను సింగిణియును
నమ్ములు ను వీరు ప్రథమాగమాదులైన, యట్టి నలువురు మఱి నత్తదాత్తుఁ డాతఁ
డాతఁడు మదాళయుండు రూపానుభూతి, యల్లమది యా కెబిడ్డ యాయది కిశువు
చ. తనగురుఁ డప్తుదాళయుఁడ తప్పక యట్లు మము నృజించి మం
జని చనుదెంచినాఁ డిచ్చుకు నాడకుం దను నట్లు నాదుద
ర్శనమున నేదజేతు నని జూను యుఁ దాను ముదచ్చుకంబులం
దనరుచు నిట్లు ముందట నరం దిడి నాడు పసిందొట్టికొన్. 77

వ. దీనిపేరు మధురలాలన యనం బరఃగు నని యాయాపేర్లవారి నందఱిం జూపి చెప్పి
యిది యంగ దేశంబు నగు నీపురంబు ను గ్రహకకంఠోత్తరనామధేయంబు నే ని
యించినదియుఁ గాసారపురంబు యది యిచ్చటి కనతిమూరంబున నన్నయదియు
న్నియుం జెప్ప నేల వెంసుమాట యొకటి గల దని యిట్లనియె. 78

సీ. ఆజుఁడు నాణికిఁ జెప్పినట్టి యాకథలొనివారిపేళ్లు ను వారివర్తనంబు
లొకటి యుఁ దప్పక యుండ మాపేళ్లు ను మావర్తనములు నై మిదికి మిగులఁ
బరమాద్భుతం బొనర్పఁగ తారదావదనప్రతిబింబాదినామకర్త
కల్పనాకేళిప్రకారమాత్రము లెనయన్నదాఖ్యానక్రియాదికముల
తోడ నెందు నొకింత విజ్ఞోడుపడక, నమ మగుటయెట్లాయనవిచారముగఁగియు
నడుమఁ దత్కథలకును పున్నుంబు నేయఁ, జనమి మారకయుంటిమివినచుపేము.

క. అంతటఁ దత్కథ తుదన్పు, త్రాంతినుచేఁ దీతె మకు నానందహం
బంత యు ననుట యు ను మహీ, కాంతున కి ట్లనియె నతఁడుకడుఁజోర్యముగఁ

గీ. ఆజుఁడు చెప్పిన కథలొనియట్ల తండ్రి, యాఁడుమానిసి యు ను మగవాఁడు దల్లి
యును మహీపాలనీకునాయుల్లమునకు, నిదివెఁ గొనర్చుచున్నదియెఱుంగఁజెప్పుచు.

క. అన నాకు ను దద్యాకృం, బనయము చిత్ర మగుచున్నయది యాశువా
త్తనెఱుంగని యది లే దీ, యనుభావము చూడ నడుగు మది తెల్పిపడక. 82

క. ఆవాక్యము నీబాలిక, యావనఫలకథ యు నవిదితార్థము లెందు
న్బావింప నొకటి పొనఁగు, న్బావి యగుట ను మొద లిది వినం దగుఁ దెలియక

క. ఆలఘుప్రతుఁ డపుడు కృతాం, జలి యై యాశువుఁ జూచి సర్వము నీకుం
దలఁపఁగ విదితమ యీభూ, తలపతి జన్మము తెఱంగు దయఁ దెలుపఁ దగక.

వ. మున్ను నీకారణంబున నీకళాపూర్ణ కథాకర్ణనఫలమహత్వంబు వింటిఁ బదంపది
యిట్టి నాజపంబునకు ఫలం బైనయితనికథ వినికి యు కిక్కుపనే కలిగ నంతమాత్రం
బు ను గాక యాకళ్యాణచరిత్రుని బ్రత్యక్షంబుచూడఁ గంటి నత్యద్భుతం బైనయీ
తని జన్మప్రకారంబు ను నవిస్తారంబుగా నానతి యిచ్చి నన్నుం గృతార్థునిఁ జేయు
మనిన నమృధురలాలన యిట్లని వినిపించె. 86

సీ. భూవిబుధోత్తమ నీవు మృగేంద్రవాహనగేహమునకు మన్నట్లు వచ్చు
నపుడు మణిన్తంభుఁ డనుసిద్ధుఁడు ను ముముక్షునత్తి యనియెడు నతఁనినతి యు
నాతోడి సుభాషణమున వర్తిలుచుండి రెఱుంగుదు తగ నని యేర్పడంగఁ
దత్పూర్వవృత్త మంత యుఁ దెల్పి యిట్లను వారలు యోగప్రవర్తనమున

నమ్మ హాళికి భవనంబునందుఁ గొన్ని, నాళ్లు విజితేంద్రియతఁ బ్రవర్తిల్లుదుండి
రది యు నీకు ను దెలిసినయదియె యంత, వా రచటువాసి చని యొక్కవనములోన.

గీ. రతిసలిపి రందు సిద్ధుఁ డోయతివ నీవు, పురుషుఁడవు గమ్ము సారీత్వము ను భజించు
నే ననుచు విపరీతర తేచ్చుఁ బలికె, బలుకుట యు నాచరమున నజ్జలజమాభి యు. 87

క. స్త్రీత్వము నీవొందుము పురు, షత్వము నేఁ దాల్చు నని నిజప్రియుఁ బలికె
స్వత్వరత నట్లు వారల, స్త్రీత్వము పురుషత్వము విషరీతము లయ్యెన్. 88

వ. అవ్వడు. 89

మాలినీవృత్తము. ఎక్కడనుండియొ కలెను సిద్ధున కేమటుపాటఁ గృహోదరమం
జొక్కపు గుబ్బలు గొప్పడిలుందులు పోగకనుగవ యొప్పిదమం
జక్కని ముద్దు మొగంబు నితాంతలనల్కబరీభరవై భవము
న్నిక్కిలిఁ గోమల మైనశరీరము మీఱఁగ నాఁడుదనంబునల్. 90

గీ. చాల నద్భుతముగ నాలలితాంగి యు, ధవుని రూ పాకింత దష్టకుండఁ
బూనె నాక్షణంబ నూనూఁగుమీసలు, గుఱుచపల్లజడలుఁ గొమరు మిగుల. 91

గీ. నలుపు గిలుపు దంపతుల కొకప్పుడు దడం, బడును గాని యెట్టియెడల నట్లు
జగతి నాఁడుఁదనము మగతనము ను దడం, బఱచుకొనుట యెందు నెఱుఁగఁబడదు.

గీ. స్త్రీత్వపురుషత్వవశ లిట్లు చెందువేళ, వారి కొండొరుపై దృష్టి పర్తిలుట ను
దొరకె నొండొరుచూపు లొండొరులకట్లు, భావయె ప్రధానం బెట్టిపట్ల నరయ.

గీ. ఆమైయిం బరస్పరాకృతివ్యత్యయం, బగుటఁ జూచుకొని మహద్భూతంబు
హృదయమున విహించి రిది యేమిమాయయొ, కోయటంచు వారు గొంతతడవు.

వీ. అంతట నాసుముఖానత్తి యాత్మలోఁ దన్నిమిత్రంబు ను దలఁచుకొనుచుఁ
దనసాధువదనంబుఁ గనుఁగొని యిప్పు డే ననినట్టిమాటమహత్వమ యిది
తప్పదు మను జరత్కాయ మే నలకకి నన్నిధి వీడ్కొనునమయమున ను
నను నత్యవచనఁగా నొనరింప నాయమఁ బ్రార్థించిని పృథయై చన దది
తాననన్తంభలివీరిఁ జర్చనేయ, ననిన విని యింక నేమియు ననకు మెద్ది
యాడఁబోవఁగ నెట్లొనో యనుచుఁ బలికె, నమ్మణిన్తంభుఁడు భవిష్యదర్శవశత.

వ. ఇట్లు పలికి వెండి యు నిట్లనియె. 96

గీ. నీకు గర్భంబు గాకుండ నాకు నాకు, గొడుగు నీకూలమినిగలుగుటకు నీకు
వరము లిచ్చిన యవ్వణివాక్య మెట్లు, ఫలితముగ నున్నదియొయెందుఁబడరఁ జనదు.

- చ. అది యు ను గాక యంగనల కంగజనంగరకేలికావిశే
 మదశలయందు నెక్కుడట సౌఖ్యగతు ల్గవారికంటె నా
 కిది యు నెఱింగికో నిపు డభీష్టము గావున నిట్టులుండఁ గో
 రెదకొకొన్ని నాళ్లు విహరింపుము నీవు ను బూరుమెక్కరికొ. 98
- వ. అనిన విని సుముఖానతి యోయనఘ నీవేరూపంబున నుండు మన్న నీడు వాక్యంబు
 నాకు వేదవిధినమానంబు గావున నీవల్కినకట్లు చేసెద నని తడుక్తప్రకారంబునఁ
 దనపురుషరూపంబుతోడ నడపుచుండె మణిన్తంభుండును నట్టి నారీరూపంబునమదన
 క్రిడలునలుపుచుండెనప్పడుతమసుముఖానతి మణిన్తంభ నామధేయంబులు స్త్రీత్వపురు
 షత్వంబుల వెంబడిన వీడ్పాటుగా సంకేతంబులు చేసికొని రంతనాకృతిమణితరతనపు
 రుషంబు ను దాను ను నానావిహారయోగ్యంబు లైయారామప్రదేశంబులు చూ
 చువేడ్కఁ దనసింహంబు నాకర్షించి తదాదూర్ధలై దానియధేష్టనంచారవేగంబు
 నకు సంతసిల్లుచు సంతరిక్షంబునం జరియించుచుండి యెదుట నొక్కపురంబుఁ గని
 తినహృదయవల్లభున కి ట్లనియె. 99
- క. పుర మల్ల దె యుచ్చుతగో, పుర మై వరణమిమలసితపుణ్యస్త్రీనూ
 పుర మై విభవములకుఁ గాఁ, పుర మై శోభిలెకు నగమునఁ గనుఁగొంటే. 100
- చ. కలకలహంససారసప్రముఖాంబువిహంగమండలీ
 కలకలనాదలీలఁ దనకైరవతామరసాటలక్ష్మీ జో
 కలకలమానసాభ్యుదయగౌరవము ల్పరిగా వటంచుఁ దాఁ
 గలకల నవ్వుచున్న పరిఘావలయంబు విధంబుఁ జూచితే. 101
- క. ఈరమ్యపరిఘనడుమ, న్నారపుశృంగములతోడ సాలము వచ్చా
 కారత నొప్పంగ నిది కా, సారపురం బండ్రు కొలనిదాక్కున నునికొ. 102
- క. తోరణము లింద్రధనువుల, తో రణము లానర్ప నొప్పతోరపుఃబరము
 ల్సారపురీతుల నీకా, సారపురీతులకు రాపు చర్చింపంగకొ. 103
- జ. తోరపు వస్తుసంపదలతో రహణీయతనొప్ప నివ్వరం
 బోరమణుండ రత్నఖచితోజ్జ్వలసాధవిహణీనక
 ర్పూరసుపీటికారుచిరభూరిసుగంధన మేతవారసం
 చాలకృతావిమరసురసంపదపూర్వమనఃప్రమోద యై. 104
- క. ఇచ్చోటికిఁ దొల్లి యు నే, వచ్చియెఱుంగుదు ను దీని వైభవమహిమం
 బచ్చెరు విందు వసింపఁగ, నిచ్చ యగుచునున్నయది యధీశ్వర నాటకొ. 105

- క. అని పనికి యంతట ను దీ, నిన దిగవలయు నని యపుడ నేలకు డిగ్గం
దనసెహవాహనముఁ బ, ట్టి విశేషుఁడు దాను దాని డిగి నడిచి చనున్. 106
- వ. అప్పట్లను బేలుగాక సత్వదాత్తుం డనెనువాఁడు వాహ్యుని బోయి తిరిగి యరుగు
బెంచుచు నాపూఁబోఁడిరూపలావణ్యంబు లాసోనక నిర్మి మేఘం డై నిరీక్షించి త
దనంతరంబున. 107
- క. ఒంటిపరాజులఁ గప్పుము, గొంటి వై రేర్చి కలికిగుబ్బెతలను వా
రింటఁ గల రంతకంటె ను, గంటికి నిం పైనవాలుఁగంటిం గంటిన్. 108
- క. అకరామగాక నాయు, టన కా డిటుచంటిచెలువ నాకంబున గ
ల్లునె చెప్పనేల సకలా, పనితలనాయకులయిండ్లపనితలముద్దుల్. 109
- క. అసిద్ధునివంబంధం, బీసాంద్రైక్యనిధికి శరీతివోళో
దోసు వి ట్టటు భావన, చేసినఁ దెలియుదము వారు చెప్పిననింకన్. 110
- మ. అని చింతించ యగుచు నచ్చెలువ తన్నావేళ నీక్షించినన్
ఘనసైన్యంబులు గొంతమించఁ దనకుక్థారంబు లేజీఁ జివు
క్కున దాఁటించి గుదిది చిత్తరువుబాగు ల్రిత నాడించె వో
భనతవ్యలనవల్లనగ్రిమరుచిప్పా ముక్తిరీటుంబునోన్. 111
- వ. ఇవిధంబున ఘోటకంబు ను నొక్కింతవడి యిట్టట్టుఁ ద్రొక్కించి యూకించుదుం
చితరత్న కంకణక్రేంకారంబులు గంచరించఁ గంతం బవ్వలించుచు నిలిపి యప్పడు.
- నీ. శేయూకమాణిక్యకిరణము లైఱుయంగఁ జెలికాని మూఁపునఁ జేయఁ జేర్చు
రత్నాంగులీయకప్రభ పేరెములు వాఱఁ గేళిఁద్రంబుఁ గెంగేలఁ ద్రిష్ణు
లలితపంతాగ్రకాంతులు దొలంకఁ గరండధరునితో రిత్తమంతనము నడపుఁ
దెలిసవృద్ధాలు ముత్తి యపుఁ జొఁట్ట బెంచెఁగ నర్చనపుతోరనమాడు
మణికిరీటుంబు చాలించి మగుడ దిద్దుఁ, నకుకు కొనగోర మీనలు నులి యడల్పు
నాచకోరాక్షి తనుఁజూచు టరసి యరసి, భావజవికారములు కడుఁ బరిధవిల్లి.
- ఉ. కంతువికార మికరణి గాటముగాఁ దనయందుఁ బ్రహ్మట
క్రాంతిగ నున్నచో నొకఁడు కానుక యిచ్చిన పూవుబంతి బా
హంతరసీమ నద్దుకొని యామృగలోచనఁ జూచెఁ దాన న
క్రాంత యొకింత జాటుచునుఁ ప్పు ఘటించుచు మోము వంచెఁగన్. 114
- వ. అంత నత్యంబు డిగ్గి తా నొక్కిరుండ యాసిద్ధునిఁ జేగం బోయి మహాత్మా మిర
లెచ్చడినుండి వచ్చితి రెందుఁ బోవుచు నున్నవారు మీనామధేయంబు లెవ్వ యి

వ్యనిత నీ కేమి యగు నని యడిగిన నతండు తమ వచ్చినకేటంగు చెప్పి యేమిటిన్
భ్రం దనువాఁడ నాపూఁబోఁడి సుముఖానతి యనుపేరం బరగు నని పలికి యిది
తనభార్యయని యెఱింగించిన నీకురంగలోచన యేలెటంగున నైన సన్నిధి నున్నం జా
లు నటమీఁద భాగ్యవశంబున నైన యట్లయ్యెడుఁ గాని యనిఁదించుచు నతండతని
కిం గపటవినయంబునం గృతాంజలియై.

115

చ. హృదయమురంజిలంగ మిము నెంత యు భక్తిని గొన్నినాళ్లు మా
సవనమునందు నుంచికొని తక్త్యసుసారకృతోపచారనం
పదఁ బరిచర్య సేయుటకు మామది నున్నది వేడ్క మీర లే
తదభిమతం బొనర్చు టుచితంబు మహాత్మక సిద్ధశేఖరా.

116

క. అనిన మణిన్తంభుం డం, గనవదనముఁ జూడ నట్లకాని మైందుం
దిన మన కేమి యని భ, ర్తను బలికె న్నగుచు నాకురంగేశ్వర యుక్.

117

క. అరీతి ననుమతించిన, వారలఁ దోడ్కొనుచుఁ జనియె వసుధావరుఁ డిం
పారెమ్మ నవమణిముఖులి, కారూఢులఁ జేసికొని నేజాలయమునకుక్.

118

గీ. ఇట్లు దోడ్కొని చని కరం బింపుమీలు, నట్టిమణిగేహములు వైడిపట్టెమంచ
ములు ను సొమ్ములుఁ బరిమళమ్ములు ను జేటి, కాజనంబులుఁ గడునధికముగ నిచ్చె.

క. ఇచ్చివలుమాలు వారల, యచ్చటికిం జని విసేతుఁ డై కొలుచుచుఁదా
నచ్చెలువను దనయొద్దకు, వచ్చుట కడిగించెఁ దగినవారలచేతక్.

120

గీ. ఆలతాంగి యుఁ దన కప్పటి కొక్కింత, గర్భజననశంక గల దటంచుఁ
జెప్పి సిద్ధుసుతుని సిద్ధున కీక యే, గలయ నమ్య ననుచుఁ గడపి పుచ్చె.

121

క. ఆవారిడముఖి కంత, న్నేవిఘ్నదయించెఁ జిక్క నెఱ్ఱెను గడు
స్థావము మృదృక్షణవాం, ఛాపర్తనఁ జెందె గర్భసంమాచనగాక్.

122

కవిరాజవిరాజితము. కడుఁ గృతమైన సునాధిని.మధ్యముఁ గన్గొని కన్గొని యేమొ బలం
బెడలఁగఁ జిక్కఁ గరం బపు డంగము లెల్లఁ దడియకృత్యముఁ బో
గడఁగుటయుం బొదలె న్నకినం బగుకాంతచనుంగవ మున్నుగఁ దా
బడలచు తత్పరిపుష్టితఱిం గనుపట్టు మొగంబుల న వొద్దవక్.

మ. కడుఁ దోరంపుఁ బయోధరంబుల మొన ల్లప్పారుచుం బర్వన
ష్టకు తద్యక్తసుధాంశుదింబ మవయములుం బాంశురక్రీ గనం
బడియె న్నార్తికపూర్ణిమాతిథిపరి స్థావించి చూడంగ నె
య్యెడనుక్ స్థానగుణంబునం గలుగవే యేమేనియుం జిత్రముల్.

124

గీ. అంతః గడుఁగొను పాదరత్నాశవదలె, పరులువిరియంగఁ బాటెఁ జేరలఁతమీఁట
నాభివికసించె గతుల మాంద్యంబుమించె, నలికిఁ బ్రోద్దులనెల చొచ్చె జడతఁహెచ్చె.

క. ఈరాజోత్తముఁ డంతట, నారమణికి నుద్భవిల్లె నైదుగ్రహంబు

ల్సారగుణత సుచ్చస్థా, నారూఢిం దనర భవ్య మగులగ్న మునన్.

126

సీ. నకలదిక్కులు ను బ్రసన్నతఁ గాన్పించె జలువనెత్తెవిగాడ్పులు చడించె
గునుమేవర్లంబు లోకుల కద్భుతము చేసె శుభలీల దివ్యదుందుభులు మ్రోసె
సర్వామయలజయశబ్దము ల్విలసిల్లెఁ బరఁగఁ దేతాగ్నులుఁ బ్రజ్వలల్లెఁ
బరమసాధుజనంబు భావంబు లుప్పొంగెఁ గలువఁచారిశ్రుల బలిమి గ్రుంగ
కార్యగాంభీర్యధైర్యపాజన్యనీతి, సత్యకీర్తివ్రతాపాదినకలసుగుణ
తృంజరంజివ్యమాణభూభువనుఁ డగుచు, నిష్ఠుహారాజవరుఁ డుదయించునపుడు.

వ. బ్రహ్మదేవుం డితనితల్లిదండ్రులకు నాగంతుకంబు లైనవర్తమానస్తీర్థపురుషత్వ నా
మధేయంబులు చూడక సహజస్తీర్థపురుషత్వనామధేయంబు లవలంబించి యవి
ధంబుననవిభునకు మణిస్తంభండు తల్లి యనియు సుముఖాసత్తి తండ్రీయనియుఁ బలి
కించాఁ డతనివాక్యంబున కన్యభాభావశంక గలదే యచ్చణిస్తంభండు పుత్రోద్ధయం
లైనయనంతరంబ తనతోల్లింటి మగతనంబు తనకును సుముఖాసత్తి యాఁడుఁడనంబు
సుముఖాసత్తికిని గలుగునట్లులా మె చేతంబలికించి యాభార్యయందాను దమతమ పూ
ర్వనానుధేయంబులతోడన తిరుగ యోగాభ్యాసభాసురులగుచుఁ గాసారపురంబున
నయున్న వారలీరహస్యంబు వారివలనం దార్కాణగాఁ దెలియవలసినఁ దెలియుండని
వలికి యిట్లనియె.

128

ఉ. ఎప్పు డితండు తల్లి కుదయించె గరంబు విచిత్రలీలమై
నవ్వడ కల్లె యావనము యావన మెప్పుడు గల్గె నిచ్చెఁ దా
నవ్వడ వచ్చి యొక్కమణి యప్పులు విల్లు స్వభావనఁజ్ఞతో
వొప్పెగు సిద్ధుఁ డిందుఁ బ్రథమాత్తమభావముఁ గాన రెవ్వరున్.

129

సీ. అంతః గళాపూర్ణుఁ డనునామ మితనికి నిడియె నానిద్దలోకేశ్వరుండు
ఆవ్వడ తత్కట్టనాధీశుఁ డతనిసద్యోయావనాదిమహోన్నతి విని
యితఁ డెవ్వఁడో మహాద్భుతవైభవుండు దివ్యపురుషవద్యుండు గాఁజోలు నితని
తల్లి నేనితరసాధారణంబుగఁ జూచి కామించి పాపంబుఁ గట్టుకొంటి
నిది ముఖవఁజేయఁదగు నేమి యిచ్చి యైస, ననుచు నాసాధ్వి కడకేఁగి యవ్వమిమ్మ
నెఱుంగ కొనరించినట్టి నాయెగ్గు లెవ్వి, గల్గినఁ గృతార్థులెవ్వై కావు మనుచు.

ప. తత్త్వయంబుగా నితనికి నిజాధిపత్యం బెల్ల సమర్పించి తాను మంత్రి యై కొలిచి యుండె నని చెప్పిన నలఘువ్రతుం డాబాలికం జూచి స్వభావుం డనఁ బరఁగు నా సిద్ధుఁ డెవ్వఁ డేమికారణంబున నమ్మజి యు శరచాపంబు లితనికిఁ దెచ్చి యిచ్చె నని యడిగిన నది యి ట్లని చెప్పె.

181

శీ. ఓవిచివర యాస్వభావాఖ్యసిద్ధుండు విను సుముఖానతి జనకుఁ డాతఁ డాపుత్రి జనియించినట్టిసిద్ధుటఁ దనకాంతను విడిచి దేశాంతరియయి తిరుగుచు మాహురీపురమున కేలేంచి యుండు దత్తాత్రేయు నఖిలయోగ విద్యారహస్యకొవిదు మహామహుఁ దపశ్చర్యచేఁ దనకుఁ బ్రసన్నుఁ జేసి కనియొఁ దత్కృపచేత యోగప్రకార, ములు నమస్తంబు తద్యోగవిలసనమున భావమెప్పుడు దనయందుఁ బాదుకొలుపు, చునికెఁజేసి స్వభావాఖ్యయొనరఁదార్చె.

ఆ. ఆనుడు వినయమొప్ప నలఘువ్రతుండు కే, ల్లాగిచినకలబోధములకు నిధి నీవెఱుంగనియవిలే వెచ్చి యోగము, లెచ్చవలయు ననిన శిశువు వలిక.

182

క. విమలాత్మ క వినుము ప్రళ, స్తముజీవాత్మ పరమార్థ సంయోగము యో గమనఁ దదంగము లెనిమిది, క్రమమున వినిపింతుఁ దత్ప్రకారము దెలియఁ.

184

ప. ఆయోగాంగంబులు యమనియమాసనప్రాణాయామప్రత్యాహారధారణధ్యానసమాధు లనం బ్రసిద్ధంబులై యుండు నందు వొక్కటొకటి యనేకభేదంబు లగునవి యెఱిం గించెద వినుము.

185

మ. యనుము. సృత్యవయాక్షమాధృతిమితాహారార్జవబ్రహ్మ చ ర్యము లస్తేయ మహింస శాచమననోష్ఠాడక్ ధరిత్రిసుశో త్రమ యందుం దశభంగు లై పరుల బాధంబెట్ట కింపాకు బాం కమి నత్యంబు పరార్తి కోర్వమి దయాఖ్యం బెంపుమిఱుంగడు.

186

క. విను మొరులతప్పలందుం, గనలక నైరించి యునికి క్షమ యనఁ బరఁగుఁ ధనబంధువియోగాదుల, కు ను హృదయము కలఁగమికిని గొలులు ధృతియనఁ.

క. ఎనిమిదికబళంబులు యతి, కినుమడి పనవాసి కతని కినుమడి గృహికి నియమ లఘుభోజన మితరుల, కనఘ మితాహార మనఁగ నభిసరి కక్కు.

గీ. విహితకర్తంబు లెందుఁ గావించునెడల, మఱిసిద్ధకర్తంబులు మానెడల వాద్యనఃకాయకర్తప్రవర్తనంబు, మావె యార్జవ మన మహీసురవరేణ్య.

189

శీ. సన్నానికిని బ్రహ్మచారికి నైప్తికుం డగువనస్థునకు నోయనఘచరిత్ర స్త్రీసంగమంబు ను ద్రికరణంబులయందు నొకయప్పుడును జేయకునిబ్రహ్మ

చర్యంబు ఋతుకాలభార్యాభిగమనంబుఁ దక్కినబోంట్లతోఁ దద్విహార
మును మానుట యు గృహస్థునకు ను బ్రహ్మచర్యంబింక నస్తేయ మనఁగ నెంచు
చార్యమెఱుంగమి యెపుడు నేజుతువులకు, నె గ్గొనర్పకయునికి యహింస యనఁగ
కౌచమున రెండు దెఱుగులై కాస్త్రములను, బాహ్యమును నాంతరంబునాఁబ్రబుతికెక్కె.

గీ. ఆందు బాహ్యకౌచమనఁగ మృజ్జలములఁ, జేయఁబడినయది ప్రసిద్ధికెక్కు
నాంతరం బనంగ ననసు ధర్మమున న, ధ్యాత్వ విద్యచేత నయినశుద్ధి. 141

క. వినునియమంబులు చది రెవ, మును నంతోషిస్తే కత్వములు దానేకా
ర్చన సిద్ధాంతశ్రవణము, టు ను ప్రీ యు ను మతిజపంబులును వ్రతము ననన్. 142

గీ. కృపచాండాదౌకాదికక్రియలఁ గాయ, శోషణము వేత తపము నంతోపమనఁగ
నిచ్చడమి లాభము ను గల్గఁచుదయవృత్తి, నదియచాలునం చునికిను మ్మనసుచరిత.

క. విను పుణ్యపాపములు గల, పనియెడు విశ్వాన మెద్ది యది యాస్తి క్యం
బనఁబరఁగు స్వాధ్యాయార్జిత, ధనమర్థులకొనఁగు టాహ్మ దానం బనఁగన్. 144

క. ఈకార్యన మన పారిఁ బర, మేళం బూజించుట యు ను నెపుడు ను రాగా
వేళాగతహింసాప్రము, భాశంకలు లేని హృద్వచోగస్థితియున్.

సీ. ఆనఘాత్త వినుము సిద్ధాంతశ్రవణము న వేదాంతకాస్త్రంబు వినుచు నునికి
వైదికరౌకికవర్తనలకు దూర మగునింద్యకర్తంబునందు లజ్జ
యెయ్యది యది నుమ్ము ప్రీతబ్రహ్మచర్యంబు, విహితనదాచారవిధులమీఁది
శ్రద్ధ మతి యనంగఁ బ్రస్తుతికెక్కు ను వేదబాహ్యము గాని విమలమంత్ర
ము ను గురుాక్త మార్గమున జపించుట యు న, ధీత మగుశ్రుతిస్మృతీతిహస
ముఖ్యవాఙ్మయంబు మునుకొని యావర్త, వంబువేత జప మనంగఁ బరఁగు. 146

క. వినుము విశిష్టాచారం, బ్బు ను ధర్మప్రముఖనిభిలపుడుషార్థకరం
బు ను నగునుపవాసాదిక, మనఘాత్తక సుప్రసిద్ధ మగు వ్రత మనఁగన్. 147

క. ఈయమనియమంబులు గల, ధీయుతుఁ డధికారి వసుమతీసురవర ని
శ్రేయసకరాననప్రా, తాయాదూహ్యత్తరప్రయత్నంబులకున్. 147

ప. ఆననంబు లనేకభేదంబులం బ్రవర్తిల్లు నం ద్దుత్త మంబు లయిన కొన్నిటిని వివ
రించెద.

క. విను జాహ్నుయంతరభా, గనివేళితపాపతలుఁడుఁ గడుఋణకాయం
ధు ను నై కూర్పుండఁగ నో, యనఘాత్తక వేలయు న్యస్తి కానన మనఁగన్.

గీ. వామపుష్పపార్శ్వమునన వామగుల్ఫు, మమరః శార్వాంతరమున గుల్ఫాంతరంబు
నునిచి గోముఖాకృతి దృఢాననత నునికి, యమలగుణ గోముఖానన మనఁగ బరఁగ.

నీ. దక్షిణపాదంబు దక్షిణాంకమున నదక్షిణపాదం బదక్షిణాంక
మున నిడి యిరుగలు వెనుకగా వీడ్వడ నిడించి బొటవేల్లు దగులఁబట్టి
యురముపైఁ జాబుకాగ్ర మొనరంగ హత్తించి దృష్టి నాసాగ్రసుస్థితము నేసి
యునికి పద్మానన మన నొప్పు నిందుఁ గొంఁదలు చిబుకవ్యవస్థానియమము
చెప్ప రొకకొంద టూరుసుస్థితినకుఁగ, దోయి యుత్తానముగ నిడి తొడలనకుమ
నట్లు పాణులు నిలిపి నాసాగ్రదృష్టి, యగుచు నునికి పద్మాననం బంధ్రు బుధులు.

శీ. అనఘ తుదఁ జెప్పినట్టి పద్మాననవిధి, యందుఁ జిబుకాగ్రము ను పృథ్వీయమనఁ జేర్చి
రాజదంతమాలంబున రసన చేర్చి, వాయుకర్షణ మొయ్యనఁ జేయవలయు. 153

క. కుడితొడపై వామపదం, చిడి యితరము మీఁద నితర మిడి నిశ్చలతం
గడుఁ గుదురై కూర్చుండుట, పుడమి స్వీధానసాఖ్యఁ బొడచు మహాత్మా. 154

కా. అండాధస్థిత మైనరేఖ యుభయోపాంతంబుల స్థల్పము
త్రెంకు స్వీడ్వడఁ జేర్చి బాహుయుగము శ్రేష్ఠ్యం గడుం జిక్కనై
యుండ జ్ఞానపులందుఁ బూన్చి విప్రుతాస్యం దై సునాసాగ్రపి
త్తుండైయుండెడు నట్టియాననము మించు స్పృహసంజ్ఞాక మై. 155

మ. తనగుల్ఫంబులు రెండు నంటి యుగళాధశ్చేఫసీపార్శ్వన
ర్తన నుండ స్థితియించి హస్తములఁ దత్పార్శ్వంబు లత్యంతయ
త్సనిహాధిం మ్రగియించి వర్తిలుట యోధర్మాత్ భద్రాననం
బనఁ బ్రఖ్యాతి వహించి యుండు నది సర్వారోగ్యదం బెప్పుడుకా. 156

క. తగ మేహనంబుపై న, పృగుల్ఫ మిడి చానిపైఁ దదన్యం చిడి గ
ట్టిగఁ గూర్చుండుట యోధ, పృగుణా ముత్తానసాఖ్య మై పెంపొందుకా. 157

క. కొండలు సిద్ధానన మని, కొండలు వజ్రానన మని కొనియాడుదు రిం
పాండఁగ దీని మఱి యొక, కొండలు గుప్తానన మనుకొందుమహాత్మా. 158

చ. కరతలము ల్లిరితిపయి గట్టిగ రెండు ను నూఁది వానికూ
ర్వరముల నాభిపార్శ్వములఁ బన్నడ నాని కరీర మెల్ల నం
బరమున దండలీలఁ గనుపట్టఁగఁ జిక్కఁగఁ జాగి యున్కి సు
మ్రరయ మయూరసంజ్ఞ మగునానన మోధరణీసురోర్తమా. 159

- తే. జగతిపై బాదములురెండుఁ జక్కఁ జాచి, పాణులఁదదగ్రములు బిగఁబట్టినుదురు
జానువులఁ జేర్చి యున్ని యోసాధుచరిత, తావనేంద్రులు పశ్చిమస్థానమంద్రు.
- క. ఈయాననులు మిక్కిలి, గాయలఘుత్వము ను నకలగదనాశనముం
జేయుచుఁ బావనికాయము, పాయం దోలుచు ను బరఁగు భవ్యచరిత్రా. 161
- సీ. ధాతి నేతికపాలభాతి వస్త్రితాటకములు నాలియు నాఁగ నమరుయోగ
మట్టర్చముల దేహనిందికలికుఁ దై పరఁగ నీచెప్పిన భద్రనింహ
పద్మాననాదులఁ బరిచయం బమరంగఁ బ్రణవసంఖ్యా భేదగుణనిరూఢిఁ
గొమరొందు పూరకకుంభక రేచకంబుల విశేషంబుతోఁ బాలుపుమీలు
చున్నయట్టిప్రాణాయామ మోమహత్త, సేలుపఁజలుపంగ మాతతజయము గల్గు
సంతకంతుకు నందిధి నతిశయిల్లు, నాఁడునాఁటికి పేనిబోనాగులెల్ల. 162
- తే. విను మపానంబునకు రెండు. బ్రేళ్ళయెడను, బై నెనఁగు పావనని యున్నిచట్టునకును
లైని తొమ్మిదివేగులపాటియెడను, భరణిసురవర్య నాడికందంబు వొలుచు. 163
- తే. ఉండుఁ దనువున దెబ్బదిరెండువేలు, నాడు లొకటి యు నూలు గణ్యంబులందు
నందు బడునాల్గు శ్రేష్ఠంబు లందులోన, మూడు నుతికెక్కు నందును ముఖ్య మొకటి.
వ. పడునాల్గు వాడులలోపల నరన్వతీప్రముఖంబు లైన యేకాదశనాడులు జహ్నుది
వ్యాపారకారణంబు లై పరఁగు నిదాపింగళలను నాడిద్వయంబు వామదక్షిణ
నాసారంధ్రగామిను లగుచుఁ బ్రాణాయామసాధనం బై ప్రవర్తించుఁ బ్రధానతమం
లైన సుషుమ్నా హ్వాననాడి బ్రహ్మనాడియనం బరఁగుచు నాడికందమధ్యవర్తిని యై
బ్రహ్మరంధ్రగామిని యై యుండు నందుఁ బవనంబుఁ బ్రవేశింపఁ జేయుట యుత్తమ
యోగం బనం బరఁగు నింకఁ బ్రత్యాహారప్రకారంబులు విను మిని యేట్లనియె. 165
- సీ. ఇంద్రియార్థములందు నింద్రియంబులఁ బ్రవర్తిలనీక గుదియించి త్రిప్ప టొకటి
యనియెందుఁ జరియించె నదినమస్తంబు నాత్మయకాఁగ మనసులోఁ దలఁచుటొకటి
నిత్యకర్తంబు లన్నియు నాత్మయంద సంతతము చిత్తముచే నొనర్పు టొకటి
తనువునఁ గలపడు నెనిమిదిమర్తనీమలఁ గ్రమంబున గాడ్పు నిలుపు టొకటి
యోగకాస్త్రకీలయుతులు ప్రత్యాహార, భేదరీతు లనుచు నాదరమున
సాంప్రదాయకముగఁ జలుపుచు నుండుదు, రోవసుంధరాసురావతంస. 166
- సీ. పాదాదిగా జానుపర్యంత మర్వి యుర్వాద్దిగాఁ బాయుపర్యంత ముదక
ముదకాదిగా మతి పృథ్వ్యాజ్జపర్యంత మగ్ని యగ్నాద్దిగా నందుమీఁద
ధ్రువమధ్యపర్యంతము మరుత్తు మరుదాదిగా మూర్ధపర్యంత మోమహత్త

నభము వర్తిల్లు తానక మవి యైదు నేవింప వేత్సేలుగ విహితగతిని
ధాత్యవిష్టురు దేశసదాశివాఖ్య, ప్రైవతముల పృథివ్యాదితత్వపంచ
కమున ధారణ మొనరింపఁ గావలయు ను, బ్రణవమున ను బ్రాణాయామభంగు లమర.

గీ. అని మతీ యు ను దద్రహస్యవిశేషంబు, లన్ని యు ను నచించి ప్రాణముఖ్య
పవనగురుల తెఱఁగు పదునెనిమిదిమర్త, ములు ను నాడు లుండుపాలుపుఁ దెలిపె.

వ. తెలిపి యింక ధ్యానప్రకారంగు విను మని యి ట్లనియె. 169

క. అప్రతిమముగ విచారీ, యప్రత్యయవాసనాసీతానంబిచ్చి
న్నప్రపహదురునచారీ, యప్రత్యయరూపమగుచు ధ్యానము నెలయున్. 170

క. అది సగుణధ్యాన మన, స్పదమలగుణ వినుము నిర్గుణధ్యాన మన
న్విదితముగ నిరుదెఱంగుల, మొదలిటియది చేయ నితరము ను సిద్ధించున్. 171

చ. సగుణమనంగ నింక విను శంఖసుదర్శనముఖ్యచిహ్నితం
బగుపురుషోత్తమాకృతిఁ దదన్యము నిర్మలనిత్యచిన్తయం
బగుపరమాత్మరూప మది యబ్బుట దుర్లభ మెట్టివాఁకి
స్సగుణవిలాసచింతనము సల్పఁగఁ జల్పఁగ దాని భూసురా. 172

క. మానసము విష్ణునందు, నీలన మగుచు నించుక యుఁ జలింపక యుండం
బూనుట సమాధి యగు వి, ద్యానిరతా యుక్తరూప మది భావింపన్. 173

వ. యోగవిద్యాప్రకారంబు దీనిమహత్వంబునంజేసి యత్రైఁంగున భావంబు దన యం
దుఁ దిరంబుగా నిలుపుచు నాసిద్ధుండు న్యభావుం డనంబరఁగె. 174

తరల. ఆతఁడు నిత్యము నాత్మయోగసమాధికి న్విజనస్థుల
స్థితి మనంబునఁ గోరి పెక్కులు దేశము బ్జరియించుచుం
గతివశంబున జన్మదేశము గాంచి యందుఁ గడు న్వివి
క్తతల మంచు వసించెఁ దా కథతాళదప్పుప్రాదంబులోన్. 175

గీ. అట్లువసించి యోగాయాధి నుండుచోఁ దనయల్లుఁ దాలిపైఁ గినుకవలన
మడుపున నారీతిఁ బడి తన్నుఁ జేర వయస్సంభవణి మొదలైనయట్టి
వానిఁ గొన్నిటి నిచ్చి తా నంపెఁ గాని యప్పుడు దనబంధుత్వము ను దెలుపఁగఁ
బోయిన బంధంబు పోనీక తగిలించుకొన నేల మగుడఁగ ననుకలఁపున
నంత నెంత యు బహుకాల ఘటగ నతఁడు, నియతివశమునఁ దద్యోగనిష్ఠ వదలి
ప్రాదములోపల వెలువడి యరుగుదెంచె, నకలబుధనేష్య మైనక్రీలెమునకు. 176

- ఉ. శీలితయోగవైభవుఁడు సిద్ధుఁడు వేడుకమించఁ గాంచె శ్రీ
తైలము నీలలోహితలగన్నజీచిత్రితసానువైభవో
తైలము నేవశేష్ట ఫలదానవిధానవవీనజీవతా
సాలము నిత్యవర్ణగుణజాలము ముక్తిలతాలవాలమున్. 177.
- ఉ. పెల్లగిలె స్థురేమల పెంపటి ఘూర్ణిలె మందరంబు దా
జిల్లలు పంగ మేరుగిరి వింధ్య మిల న్నైఋణంగఁ గ్రుంగె రూ
పెల్లఁ దుషారమాత్ర మగు టెన్న హిమాదికి సాజ మై ప్రవ
ర్తిలె ను గాన క్షీనగము క్షీనగ మ స్తనకీర్తికిం దగున్. 178
- సే. నవపుష్పవనము నానామణుల్ గ్రుచ్చిన పచ్చపట్టుక బాయి బాగు నెఱవ
ధాతుస్థలంబు లాతతకుంకుమాంగరాగప్రకారంబునఁ గానిపింపఁ
దెలిదాలు పంచరించు నెలయేటికాలువల్లారవల్లకులసోయకముఁ దాల్చు
బహువిధోపలయుతోపత్యకాభాగభద్రదాననలీలల నతిశయిల్లు
నచరధరణిభృన్మూర్ధనమాదరార్హ, పాదకటకంబులమరంగఁ బ్రణయిఁ గన్న
యన్న గేంద్రునికిని గిరిటార్పణకరి, యైనయుడిగంపుఁగతై మధ్యాహ్నాలక్ష్యే. 179
- క. సిద్ధమణు ల్లనుగనులు, నిన్దిష్టావధమూలికావిశేషపుంబనులు
నిన్దిష్టరసధునులు గూడి ప్ర, సిద్ధిగఁ జేకొన్నరూపు శ్రీగిరి యయ్యెన్. 180
- క. పాతాళగంగ యనియెడు, కైరవమున నన్న గేంద్రకాలికడియ ము
ద్యోతించు గండశైల, వ్రాతమిషనీతనగాంతరప్రతిమలతోన్. 181
- చ. ఘనపరిరంభనంభమవికాసములం గనుపట్టినట్టి మి
న్ననుచారిపేరురంబు దనయందు ను దార్కొనకుండ నొత్తి ప
ట్టిన నిధిగర్భ బాహునవతీవిఁ బ్రవర్తిలు నన్నగంబు శో
భనఖచరద్రుమావిరళపల్లవతల్లనశోగపాణి యై. 182
- చ. ఇవ్విధంబున నతిపవిత్రవిచిత్రమహిమంబున నతిశయిల్లుచున్న నగోత్రమంబు నత్యంత
భక్తియుక్తం డగుచు నధిరోహణం డగుచు మల్లికార్జునమహాదేవసేవావిధానం బ
నూనంబున నడిపి యదృచ్ఛావిహారంబున సంచరించువాఁ డందు నంతట భృగుపా
తంబున కాయత్ర పడుచున్న మణికంధరుం జూచి నీ వెవ్వండ వీసాహసోత్సాహం
బునకుం గారణం చేమి యెఱింగింపవలయు ననుట యు నతరుండు తనపేరు నుం జూతి
యుం దెలిపి తద్భృగుపాతోత్సాహపర్యంతంబుఁ దనపూర్వవర్తనంబు సకలంబునుం
జెప్పు నందు వినుంబడిన నిజపుత్రజామరలవృత్తాంతంబున సుత్రంతమానమానసుం డ
గుచు మఱి యుం దర్శిశేషం బతనికి నెఱుకపడినంత యడిగి తెలిసి తాను నుగా

త్రిజననం డగుట వినిపించి తనవర్తనం బంతయుం జెప్పి కారదాదేవి యాసుగాత్రి
కాలీసులకు నిచ్చినవరంబు లెట్లుఫలితంబు లగునో యని యొకింత చింతించి యవి య
ట్లుట్లు సఫలంబులు గాక మానవుగా యని నిశ్చయించి మణికంధరున కిట్లనియె.

సీ. నారదుపరిచర్య చే రుక్మిణీకాంతు శిక్షను సంగీతస్థిధిః గనుట
యన్మానికరుణచే హరిభక్తి తీర్థయాత్రాది పుణ్యంబుల నతిశయిలుట
నకుమఁ బ్రమాదంపునడకఁ జేపటినకాపము రాజ్యఫలముగాఁ బనుపఱచుట
యధికపుణ్యప్రాప్త్య మైనగంధర్వజాతిని నముచ్చేదమంది తేజరిలుట
యూహసేతుంగ నీ వింక నొందుజన్త, మమితసాధ్యునింపన్న మగుట ధ్రువము
పుణ్యవాసన లూరక పోవునూపె, యెట్లుఁ దమతమఫలముల నిచ్చుఁగాని.

క. ముగ్ధుగఁజేకనివాసం, బగుజన్తము నీకుఁ గలిమికాదిమపేతూ
పగమంబు చాలు నిచ్చట, భృగుపాతంబునకు నే మక్షేత్ర మింక.

చ. అనుకు నతంకు శ్రీమహీతులై శుచివర్తను లైనవారికిం
దనయుఁడ నై జనించుట యె తర్పితమంచుఁ దలంచినాఁడ నా
విని యెట్లులైన నెంతయుఁ బవిత్రచరిత్రత నీకుఁ గాన్పడం
దననినవారు మత్తుత యుఁ దత్పతి యుం దలపోసి చూడఁగన్.

186 .

ఉ. వారుల తల్లిదండ్రులుగ వాంఛయొనర్చుట మేలు గాదె యిం
పారఁగ దాన నామను బ్రతుం బగు టొక్కటి యెక్కు డాప్రియం
బూరకపోదు నీమదికి నోపని యట్టి మహాపకార మో
సారగుణాధ్యయే జలుప శక్తుఁడ మీఁదట నీకు నెంత యన్.

187

సీ. తొల్లి యొకపుడు మధ్యదువుల నే నార్త పరిరక్షకొజుకు ను బట్టి మొకటి
కావలయు నటంచు దైవసంప్రేరణ నడిగిన నృజయించి యట్లు నాకు
నొసఁగుదు నిది యమోఘోష్యమం బని పల్కి వారలు నన్ను నీవంక మీఁక ను
క్షత్రవంశంబుగాఁగల దని రావాక్య మరసిన నీవు నాకుల్లనకును
గొడుక వై పుట్టుటకె యనుకూల మగుచు, నున్నయది క్షత్రధర్త మత్కుజ్వలముగ
జగతి యేలెడు తక్కినసందితుంబు, లన్నియు ను మాని నామాట యాచరించు.

సీ. అనుకు నట్లెని నాయార్తచందము విను ముట్లెను మాటుమే నర్త నందు
రాజ నాటకు ను గారణములు నున్న వింక ను బవిత్రులయింట జననమొందు
కాంక్ష చే నివ్వ డీకరిమేత్వరపుఁ జటి నుజుకునున్నాఁడ ను మణియుఁ గొంత
మదిలోని మెరమెర మాన దేమిటికి నంజేని నెంతటిరాజ నైన నెట్టి

- పావనులయింటఁ బుట్టిన బహిరబహిర, రాతివర్ణజయం బజ్రమును గలిగి
వర్తిలుట యబ్బురముగాన పగపుగలదు, చిత్తమున నాకు నోమహాసిద్ధవర్య. 189
- గీ. అదియుఁ గాక రాజ్యచున్నహాథులంబు, సోఁకినప్పు డెట్టి కుజనలకు ను
లేని చీకుఁదనము లేని మాఁగతనంబు, లేని చెవుడుఁ గొంతయైనఁ గలదు. 190
- గీ. వేదకాస్త్రాది సకల సద్విద్యలందు, నెందుఁ గొద వించుక యు లేక యెసఁగునట్టి
బ్రాహ్మణుల గోష్ఠిచే నట్టి రాజ్యదోష, ములునివారింపనగునని తలఁచితేని. 191
- ఉత్సాహ. భోగ్యవస్తుత్పన్న లేనిపుడమితేనిదానము
లోగ్యములు ను గామిఁ జేర నొల్లరుత్తమద్విజా
ల్యుగ్యతములవారి వెదక మెచ్చఁ గొలిచి తెచ్చికో
భాగ్య మతని కప్పుటరుదు బ్రదుకె యది యు నక్కటా. 192
- వ. ఆ ట్లత్తులై మద్విజాల చిత్తంబు నారాధించి చేర్చుకొనియెద నన్నఁ దద్వివేకం బె
న్నినాల్గ్తుఁ గలుగవలయు నవి యే యెంచి చూచిన నొక్కటాకటియ మిగుల నస
హ్యంబు లగుచు హృదయశల్యంబు లై యున్నయవి నీవు సకలకార్యమటనాతిన
మధుండవు నాకు నిచ్చిచారంబు వాకు నొక్కతెరువు నూపి రక్షింపుమని మణి కం
ధరుం దాస్యభావాఖ్యసిద్ధు నెంత యుం బ్రార్థించె నతండు నతనికి విషాదనివార
ణంబుగా ని ట్లనియె. 193
- క. సతతముఁ బెం పొందు జయో, న్నతి యెసఁగెడు నొక్కవిల్లు నవశరములు నీ
మణిఁ దగినవి సృజించెద, క్షీతి దత్తాత్రేయుడయ కకృత్యము గలజే. 194
- కా. నీకింక స్ఫుజియించి యద్భుతపుమాణిక్యంబు నే నిత్తుఁ దా
నాకర్షించును నీదు నేన గొన సర్వాన్నా యకాస్త్రాదివి
ద్యాకారార్థత నొప్పవారి నది యాత్మాలోకమాత్రంబునం
జేహుర్పు స్సకలాశితాలి కఖిలజ్ఞేమాయురాశోగ్యమూర్.
- 195
- క. అని యపు డొక సింగిణి వి, ల్లును వాఁడిమెఱుంగుటమ్ములును గంజాయం
దనరారు మణిశలాక యుఁ, దనమాహాత్మ్యప్రకాశితముగ సృజించెన్. 196
- గీ. ఇట్లు సృజియించి దీని నీవెప్పు డుదయ, మొంది తటమున్న యట్ల నీకొనఁ నిత్తు
నేను గని పెట్టుకొనివచ్చి యివియొసపుట, యెట్లాయెన్ని నాల్గొకొయియెన్న వలదు.
- వ. అని పలుకుచుండ. 198
- నీ. ఆహ్లాదు చేరువనగుచుఁ దద్వాక్యములు విని శివరాత్రిపుణ్యకాల
శోభితమల్లికార్జునదేవభజనోత్సవాయాతు లైన మదాశయుండు

- నితని భార్య యుఁ బురోహితులు నవ్చొటికి నరుడెంచి యాసిద్ధపరుని నామ
మడిగి యెఱింగి మహాసమ్మదమున సాష్టాంగప్రణామంబు లాచరించి
మాకు ఫలితమయ్యె మల్లికార్జునదేవు, సేవమహిమ యిపుడు సిద్ధపర్య
నిన్ను వెనకి వెడకి కిన్నులు సాఫల్య, గరిమఁజెందె నిచటఁ గనుటఁ జేసి. 199
- ప. అని పలికినంతలో నృపాలుండు. 200
- మత్తకోకిల. ఏమదాశయుఁడ న్నహీశుఁడహేహయాన్వయజుండ ని
బ్బామ యోయనఘాత మత్రియభార్య మీరు పురోహితు
ర్థమహత్త్వగుణాభిరాములు దివ్యతేజాలు ఋగ్వజా
స్సామతుర్యమహాగమక్రమసంప్రదాయధురంధరుల్.
- 201
- క. ఓయనఘాత్తకదత్తా, త్రేయమహామునిని మాహారీపురనిలయుం
జాయ యు నేను ను వీరిన, హాయతఁ గొలిచితిమి బహువిధారాధనలక. 202
- గీ. కార్తవీర్యార్జునుఁడు చక్రవర్తి యగుచు, నంత ఘనుఁడౌట నాయోగి నాశ్రయించి
కాదె తద్రాజకులజుఁడఁ గాన నేను, నమ్మునీంద్రుఁ భజించితి నవ్విధమున. 203
- ప. ఆదత్తాత్రేయుం డంతట నాకుఁ గలలోనం గానిపించి మదీయభక్తుండు స్వభావుం
డనుసిద్ధుం డొక్కరుండు గలఁ డతనివలన నీకాంక్షితార్థంబీడెఱు నతని నందర్ప
నంబు సాధించునది యని చెప్పిననేను దేవరయున్నచోటు ను స్వరూపంబును నెఱుం
గక య నేకవిధంబుల నరయుచు నిచ్చటికి నిద్దేవతామహోత్సవంబునకు వచ్చి యిప్పు
టిమీమాటల దత్తాత్రేయశబ్దంబు వినంబడుట నిది తెలిసి పోదముగాక యని చేర నే
తెంచితిమి మాకుం జరస్సార్థితం బైనభవద్దర్శనంబు దొరకె నెక మాయభీష్టంబులు
సిద్ధించిన ట్లయ్యె నన విని యాసిద్ధుండు తను బ్రసిద్ధునిం జేయఁ బన్నిన గురువుల ప
మ్నుగడకు నమ్మితనంతోషంబు లంతరంగంబుల నెంత యుఁ గందళింప నింత భక్త
వత్సలండవే యనియమ్మునిందలంచి కేలు మొగిచి యంతనారాజానుజ్ఞాచి యిట్లనియె.
- క. ఏ నెవ్వఁడ నీకోరిక, శీనైననుమధురూక్త మిదియఁటికె గదా
యానియతిచేత నె ట్లెవి, గానున్నవి య ట్లాడవెడుఁ గానీ చెపుమా. 205
- క. అనుడు జయంబు ను నంతరి, యు ను నాయభివాంఛితంబు లోయించితవ
ర్తన యనుచు విన్నవించెను, జననాయకుఁ డతనికపుడు సంయమి పరుఁడుక. 206
- ప. ఆటమున్ను దాసృజించిన ధనుర్బాణంబులు మణికంధరునకుం జూపుచు ని ట్లనియె.
- నీ. మానవనాథ యీమాణికంధరునకు భావిభవంబునందు ను విజయసిద్ధి
గావించుకొఱకు నేనీవిలునమ్ములు నిటమున్ను గా సృజించినాఁడఁ

గావున నతని కొక్కనికిఁ దక్కఁగ నన్యరాజుల కెందుఁ బరాజితుఁడవు
గాక నీవు జయింతు గట్టిగ నన నట్లు కానిండు మిక్కిలిగలిగినదియె
చాలుఁ గడమకు మఱి యేన చాలుదు మఱి, కంధరునికి ధనుస్సాయకముల నపుడు
గాఁగలజయంబు తదితరకర్తకత్వ, మనసు సిద్ధింపజేయునే యనియె రాజు. 208

మ. ఆనఁ దద్దర్శపుమాటకుం గనలి యాయన్త్రప్రభావంబుచే
నిను నీజన్మమనం దితండు గలుచు నిన్సంశయం బట్టు గె
ల్చిన మాత్రంబు ను గాక యూడిగము నీచేతం గళిత్రంబుచే
త ను జేయించుకొనంగలం డనియె సిద్ధశ్రేష్ఠఁ డారాజుతోడ. 209

ఉత్సాహ. అనుడుఁ దమపురోహితు ల్పరచావిభూతితోడ నా
తనికిఁ గేలు మొగిచి యాయుదాత్తచరిత యేమి యా
యనకుఁ దెలియు మూఁడుమాట లాఱుతప్ప లేము మీ
కొనరఁబల్కుఁ గలమె యన్నదుక్తి తెఱఁగు లెంతురే. 210

గీ. మీరు గురువుల రగుటకు మిమ్ము వెదకి, కొనుచు వచ్చుట యొకటియే గుఱిగఁజూచి
యీన్యవతి కోర్కు లీడెప్పు మెట్టులైన, ననుఁడు వారలఁ జూచి యిట్లనియె నతఁడు.
ఉ. తప్పదు నాచుమాటలు విభాతలిఖించిన వ్రాతకుం డిలం

దప్పక యెల్ల రాజులను దాను జయించెను మీన్యపాలుఁడేఁ
తెప్పినవానిఁ దక్క నీక నేవ యు వానికిఁ జేయుఁ జాలఁ లెం
పొప్పఁగ నాఁడు దాను దన యుల్లమునందు విమక్తమానుడై. 212

క. మీనరచరి తునిగలనం, తానపుఁగోర్క యు ఫలించుఁ దత్సేవతఱిం
దానును భార్యయు నేలిక, పూనిన యొకమణివిశేషమును గనుఁగొనఁగన్ 213

న. అనిన విని వార లొకింత చితించి.

కా. మాభోగంబులె యాత్మభోగములుగా మామాటయే మాటగా
నోభవ్యాత్మక మమ్ముఁ దా నడుపుకొం చున్నాఁ డితం డిప్పుడ
సౌభాగ్యంబుగ నున్న మాకును దగ న్సంపేత్యఁ డెవ్వఁడో దా
నీభావంబున నీతఁ డట్లు పరుఁ దా నేవించుకాలంబునన్. 215

మ. అనిన స్త్రీనుహితార్థ యేలికయె మీకారాధ్యుఁ డావేశ నా
తని భూషామణి మీకు నెంత యుఁ బ్రమాదహ్నార్తి గావించుచుం
డనను స్త్రీరలు నిప్పుదాళయుఁడు దత్సంగత్వనిత్యోత్సవం
బునఁ బూజ్యోన్నతు లన్నియు న్నఱచి యింపు న్నాంతు రత్యంతమున్. 216

వ. కావున మణికంధరుండు వసుంధరాపతి యగుచు జన్మించునందాఁక యథేచ్ఛవిజయ విహారంబుల మీరాజు ప్రవర్తిల్లఁ గలం డటమీఁద మడుక్కప్రకారంబునం దతేనీ వ సేయం గలండు మీరుం దన్నజిన్నర్కమహిమంబున మహానందంబు నొందెద రని ప లికి న్నభావనామసిద్ధుండు వారి నందఱి ననిపి తాను ను మణికంధరుని ఓడ్చొని ని తేచ్చం జనియెఁ దదవ్యచనప్రకారంబున మదాశయుండు ను నకల శత్రుజయంబునఁ దేజరిల్లెననిన విని యలఘ్నుప్రతుండు మణికంధరుం డట్లు సిద్ధుని పీడ్చొని యటమీఁ ద నేమి చేసెఁ దదవ్యత్తాంతంబు వినవలతుం డెప్పు మనుట యు. 217

ఉ. కావ్యకళారసానుభవకాశలనూతనభోజరాజ సం
స్తవ్యపవీనగాననరనత్వమహత్వమరుత్తమాజ క
ర్తవ్యవివేచనారచన ధార్మ్యగుణావరధర్మరాజ కా
స్త్రవ్యరసానుపాలన బుధప్రజపాలన పుణ్యఖేలనా. 218

క. కించిదుదంచితరాగద్య, గంచలరుచినూతనాతపాంకురళేఖా
వంచితనకలప్రతిభట, సంచయగర్వాంధకార జలధిగభీరా. 219

మణిగణనికరము. నమధిః వితరణచతురిమిగరిమ, క్రమజితరవిముతఘనక్రీతకరణా
శమవమముఖగుణసముదయకలనా, విమలితనిజమతివృతగురుచరణా.

గద్య. ఇది నిఖిలనూరిల్లాకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవ

పింగళి యమరసార్థతనూభవ సౌజన్యజేయ మారయ

నామధేయప్రణీతం బైనకళాపూర్ణోదయం

బను మహాకావ్యంబు నందుఁ

పంచమాశ్వాసము.

కళాపుష్పదయము.

వష్టాశ్వాసము.

- క. శ్రీమత్పదనఖకాంతి, స్తోమప్రచితానతారిచూడామణిని
హ్లామూర్ధాను ప్రభావ, స్థేమశ్రీకృష్ణ నారసింహనికృష్ణా. 1
- వ. ఆవధరింపు మన్మధురలాలన యలఘువ్రతుం జూచి నీవడిగిన మణికంధరుని పృతాం
తంబు నకలంబు ను వినిపించెద విను మని యి ట్లనియె. 2
- క. అచలధృతి నతఁడు తట్టుల, వచనరణిఁ దగిననియమవర్తన మమర
మృచి యై యాచటిదగ్గటి, యుచితస్థితి నిలిచి యులుక నుంకించుతజ్జి. 3
- గీ. మధవనమయ ఘూర్ణమానాభివోరఁ బె, న్నోతలడరఁ బరుసమూఁక తెల్ల
బిట్టుకలఁగి తల్లి బిడ్డ పట్టక పాతె, నతని మది మహాదృఢతాకులముగ. 4
- వ. అంత. 5
- మ. విగితప్రతులు గుత్తపుం బయిఁటలోఁ బిండిట్లు గూయంగ శీ
ప్రగతి న్నామ యొకర్లు వచ్చి యిదె యోగంధర్వ నీవొందె దీ
భృగుపాతంబు ఫలంబు నీపరునవారిం గావు మంచుం ధగ
ద్దగితాంతర మైనఖడ్గ మొకటిం దత్పాణి కిచ్చె న్నెసక. 6
- వ. తదనంతరంబ. 7
- నీ. చుట్టువట్టుల నున్న యట్టి పెన్ద్రాఁకులు బలువిడిమైఁ దూటిపాటుఁవి యు
గండోపలంబు బుద్ధండవేగాధికోద్ధతిఁ జెక్కలై తాలఁ దాఁకునవి యు
గరిసింహాద్ధులకరభాది మృగముల నుగ్రహచంబుగా నులుచునవియు
వంతరిక్షమున నత్యంతంబుఁ జట్టమై పందిటి బాగుగాఁ బర్యవవి యు
వగుచుబలితంపు టిమపక ట్లమరనొప్పు, వెండిగునపంబుగో కాక వెండికట్ట
యినువగునపంబులో యనఁ దనరి కురిసె, నెంతయును జిత్తజలుగ నేడుముండ్లు. 8
- క. మణికంధరుడు తద్దా, రుణకలీవృష్టి మిగులఁ గ్రొత్తయగుచు నీ
క్షణముల కత్తెదృఢతా, రణమై తనరారఁ జూచి ప్రమదం బలికె. 9
- గీ. చెలువ యీ మహావృక్షలరీప్రవర్ణ మె, క్కడిది యీమహానీఁ గార్య మేమి
నేము మనుచు నామచేతికి నిచ్చి తె, వృతెపు నీవు వినఁగవలయు నాకు. 10
- జ. నావిని యింక నేమి యు విన న్రణకోవిద నీ కొకింక యుం
దావల మెద్ది యాకపటదైత్యుఁడు చేర్చున కేగుదెంచునే

- మో వడిఁ బర్వఁజోచ్చెఁ గడు ముండులవాన యెదుర్చు మింకట
స్నిపు మహాసిచేతన వివిక్తరవేగఁ జక్క సేయుచున్. 11
- గీ. ఏడుకూపుతోడ నిదిగో నొకించుక, దత్తునందు వాఁ డుదగ్రవృత్తి
నీకు నెదురువచ్చు నాకట్టనిటు మించి, రాకయుండఁ దునుము రయముతోడ. 12
- వ. అని సత్వరంబుగాఁ బ్రార్థించిన నాయంతిం జూచి. 13
- మ. ఆమరవిరోధిఁ ద్రుంతు నిదె యంగన భీరుల కల్ల భీతి దీ
ర్చుము వెనఁ బొమ్ము నమ్ము మనుచుం గదలె న్రయమొప్ప దర్పదు
ర్దయిపుండుకాండభుజదండమునందుఁ బ్రచండమండలా
గ్రము జలిపించుచుం గిరగిర నిరుగ న్నెగవైచి పట్టుచున్. 14
- వ. ఇత్తె అంగన సత్యంతో త్సాహసంభ్రమంబునం గదలి. 15
- మహాస్రగ్ధర. శలలీనండ్లోహముం గోన్నమధికలఘిమాశ్చర్యచాతుర్యచర్య
విలనద్ధోరాసిధారావిహృతి హతము గావించుచుం బోయి కాంచె
స్థలసంతానంబు మేనన్దగురుపాడిచి కన్నట్ట నున్నట్టియేడుం
దులితానూనప్రమానద్యుతిసలిలవనీధుర్యధాత్రిధరంబున్. 16
- వ. ఇట్లు కాంచి నిరంతరాసారం బ్రెనకద్ధోరశలలీవృష్టి తనకృపాగవిహరణవిచిత్రవేగం
బునఁ దుత్తుమురు సేయుచు నక్కపటదానపు నుద్దేశించి. 17
- క. ఓరి యవివేకిరాక్షస, యారూపవికారవృత్తి నేమి గలదు దు
ర్వారత నీదుజగద్రో, హారంభము నిన్నుఁ జెలవ కకట విడుచునే. 18
- నీ. దిగ్గజంబులకు ను దేశీచూడఁగరాక యేపారుగజదైత్యుఁ డేమి యయ్యె
మొగులులోనుండి యమృలవాన గురియించు నింద్రజిహ్వానవుం డేమి యయ్యె
విశ్వమంత యు నిండి వృద్ధిఁబొందుచు సురాహితకారి యగువృత్తుఁ డేమి యయ్యె
జగమెల్లఁ జాఁపచుట్టుగ భునశక్తిచే నెనఁగు హిరణ్యాక్షుఁ డేమి యయ్యె
వెండి యు ను బెక్కుమానుల వెలయు నట్టి, వారు శంబరప్రముఖు లే మెరి వినవె
యకట యోరి దురాత్మ యావిక్సోరూప, మేమిటికి నచ్చు నిదె వధియింతు నిన్ను.
- చ. అక విని రక్కసుండు నగి యక్కట యెక్కడివాఁడు వీఁ డచే
తనుఁడో మతిభ్రమాత్తుఁడో మదస్థలితాత్తుఁడో పుట్టువెట్టియో
తనభుజసత్వ మెక్కడ యథఃకృతదిక్కిరివిక్రమప్రవ
ర్తన ననుఁ దాఁకు టెక్కడ విధాత కడుం జెడరేఁచెనో సుమీ. 20
- వ. అని యతని నుద్దేశించి. 21

- క. బ్రదు కొల్లకున్న రార, మైదురుగ నిటువంటిమాట లిమ్మెయి నేలా
పవరగ దొంతుల కోపని, గుడియలు నుం గలవె నీదుకొ వ్యడఁగింతుక. 22
- చ. అనుచు నొకింత మే మలచి యత్సభికోగ్రశతాఘవృప్తిచే
మునుఁగఁగఁ జేయ దానిని నముద్ధతభిద్ధవిహారచాతురిం
దునుముదుఁ జేరి తద్దళముఁ ద్రుంచె పడి న్నడి కంధరుండు త
ద్భనకలజాల మాతొపిఁ దన్వెసఁ దాఁకి గతానుఁ జేయఁగక. 23
- క. అని చెప్పిన నలఘువ్రతుఁ, డనయంబును గుతుకయ్యుక్తఁ డై యెవ్వఁ డ
ద్దనుజు దాతని నారీ, తిని దునిమించినది యెవతె తెలియఁగవలయుక. 24
- ప. అనిన విని యాశీశువు వారిరువురి తెఱంగు ను వివరించెద విను మని యి ట్లనియె.
- క. మహితాత్మక యాదైత్యుఁడు, మహిషాసురుమాతులునికమారుఁడు దుర్గా
నిహతుఁ డగువాని విని తా, నహితము దుర్గకు నొనర్ప నాత్తం గోరుక. 26
- గీ. వాఁడు శల్యాసురుం డన పసుధఁ బరఁగు, శల్యరూపత సునికె దచ్చలలచయము
గడ్డపాటిలకైవడిఁ గానిపించి, పేర్పుట భుక్రితశలుఁ డనుపేరు గలదు. 27
- ప. మహిషాసురుని జంపిన నూడు తనమనంబునం బాయక యివ్వధంబున దుర్గసుండు
బద్ధమత్సరుండు యారాక్షసుండు 28
- చ. తీరితల మంత యు న్నెడకి చెరిశుడునో వెనఁ గాళికార్చునా
వ్రతపరు లెంద టందఱ నవారణ నెయ్యెడలందుఁ నండితా
యతనము పేరులేక భిలమై చనఁ గూల్తునో యోర్పు పెట్టాకో
మతివోకయప్పుడు న్విడక మండఁగఁబెట్టుచునున్నోపముక. 29
- గీ. ఏను గినుకఁ బూని యిట్లు గావించినే, మనుచు నుడుకు నొక బలాంతకుండు
పేద కోపమెందుఁ బెదవులచేటుగా, కుడికి యేమిసేయనోపు నన్ను. 30
- క. భార్గవు దీవనఁ గన్నయ, నర్దశనన్విపులబలమహత్వము మనునో
పర్ణమునకు లోపడునే, దుర్గాశక్తికిని వెలవ దుర్దమశక్తిక. 31
- గీ. ఏయుపాయంబుచే నైన నెచ్చరిలఁగ, నీకరాక్షసకులము రమేశ్వరుండు
దునుము నను శంక యొక్కటి మనమునందు, నున్నయది దీని కెద్దియాయుక్తియింక. 32
- క. వీనికి దగిన యుపాయము, గానంబడుఁగాక కాంతి కందగు తనువుం
బూనిచరించుట మే లె, దానపకులుఁ డయ్యు నితఁడు ధార్మికఁ డనఁగక. 33
- గీ. అనుచిచారంబుతో నొకవనములోన, వాఁడు పర్తిలఁగా దైవవశత పచ్చె
నపటి కభినవికాముది యునుతుపార, కరకిరణజాప్సరోబాతికన్నె యొకతె. 34

- ఈ. వచ్చినఁ దద్విలాసవిభవంబున కద్దనుకేంద్రుమానసం
బచ్చెరువంది మున్నటిసమస్తవిచారముఁ దక్కి మిక్కిలికొ
హెచ్చినవచ్చవిల్లుపన నెంత యుఁ జంచలభావ మొందఁ దా
నచ్చపలాక్షి కి ట్లనియె నద్దివిజ్రవతిపక్షుఁ డయ్యోడక. 33
- ఉ. కొమలి నాకు నెట్టియొడఁ గొట్టినసిండి సమస్తలోకము
ల్నిమది కింపులైనయవి నిర్భరశక్తిని దేనమర్థుఁడ
న్నీమహనీయ రూపరమణీయతకుం దగ్గునట్టుగాఁగ నే
నేమగరూపు లైన ధరియింపఁగ నేర్తును గామరూపిన్. 34
- గీ. నన్ను నేలుకొనుము నావుడు నేమి యు, ననక తన్న నాదరావలోక
ములఁ దిరస్కరించి జలలాక్షి యటువాసి, చనుచునుండ నతఁడు కినుకతోడ. 35
- గీ. నాతి యిట్లు వేఁడు నన్నాఁడరింపక, పోవునిన్ను నింకఁ బురుషుఁ డొక్కఁ
డెవఁడు నేతలంక నేరికి నెన్నిగుం, డియలు గలవు నాడు ప్రియశరేర. 36
- క. అనిమోహించిన నదితన, మనమునఁ జల మొదవ నిన్ను మడియించినవా
నిని దక్క నేవరింపను, విను మిది నాఁడతిన దీని విడ నిఁక ననియొక్క. 37
- చ. అనుకుఁ దదుక్తిక్రూరతకు నద్దనుజుండు గడుకొ ఘనంబుగాఁ
గినిసి యుఁ బోవనిచ్చె నొకకీడును జేయక యివ్వలొనిని
న్ననమున నెప్పు డేతెఱుఁగునం దన కబ్బునో దాని సంగమం
బని యడియాస యాకినుక కత్యధికం బగుచుం బ్రవర్తిలకొ. 38
- గీ. అది మొదలుగాఁగ నాకన్యాయరయంచుండె, వానిమడియింప శక్తుఁ డెవ్వఁడోయనుచు
వాఁడు దను జంపఁ బూనినవానిఁ జంపఁ, దనకు వర మెట్టుసాధింతు ననుచునుండె. 39
- గీ. అంతట మృగేంద్రవాహనయాలయమున, కతఁడు దై వవశంబున నరిగి యందుఁ
బ్రవ్రరంతంభలిఖితాక్షరములు చూచి, చదువుకొనుచోఁ దదంతరసరణియందు. 40
- క. ఈమెఱుఁగుగండకతైర, చేమిడిదల యిచ్చుసాహసికుండు శిరంబు
ట్లేచుగుడఁ గ నమకుకొనం, గా మని చంపుఁ దనుఁ జంపఁ గడఁగినవానికొ. 41
- క. అనియొడి యర్థముఁ గనుఁగొని, తనయభిమతసిద్ధి కది నిదానం బగుట
న్ననమునఁ గడు సంతోషము, దనరారఁ దదుక్తరీతిఁ దప్పకనశిపెకొ. 42
- గీ. నశిపి తత్ఫలసంసిద్ధినమ్మికఁ దన, కెందుఁ నెడు రింక లేదని డెందమునను
గరము గర్వించి యపుడ యాఖిలుఁడు పూనె, నమ్మహాశక్తితాగుడి నవనిఁ గూల్చి.

- క. అభినవకామది యను ను, ర్వభూమిమండలమునందు వానిఁ దునుముఁ జా
లుభజాబలాధ్యు నరయుచు, శుభమగు తచ్చక్తి మహిమనుద్ది విని మదిన్.
- క. తనకోర్కి కెద్దియే నొక, యనుకూలం బైన త్రోవ యిచ్చో సమకూ
రునొయని యిక్కడికిని దాఁ, జనుదెంచుచు నాఖనిత్రకలునిం గనియెన్. 45
- క. కని ఏఁ దిక్కడి కెచ్చో, టనుండి ప్రత్యక్షమయ్యె డగ్గఱ కడగాఁ
జను తెనువు లే దొకో యని, మనమునఁ దలపోసె నంతమాత్రన వాఁడున్. 46
- గీ. ఆచకోరాక్షిఁ జూచియోయలరుఁబోఁడి, యేను బ్రార్థింపఁ గైకోక యిట్టివానిఁ
గాని పరియింపవంటివి గరవృత్తి, నల్లనాఁ జోకవనములో ననుచు బలికె. 47
- చ. తన కపు డచ్చినట్టి పరదర్పముచే నతఁ డట్లు పల్కె నీ
సానరఁగ మీర తెవ్వరు ను నూకొనకుం డిటు చూచి చెప్పెద
న్నిను హరియించునట్టి మహనీయ బలాధ్యుని గాని యేవరిం
పననుచుఁ బల్కితిం గలదె పల్కున కగ్గనియె న్వధూటి యున్. 48
- తరల. అనిన నె గ్గననింక నెద్దియొ యంబుజాక్షి యెటుంగనే
ననువుగా నలతాతికంబమునందు వ్రాసిన వ్రాఁతఁ గ
న్గోసుము మూర్ధము గండ్లకత్తెరఁ గూలఁదన్నియుఁ గ్రమ్ము
న్ననయట్టి ననుం గనుంగొను మాట లెవ్వియు నేటికిన్. 49
- పనమయూరము, నావిని నుపర్యలలనామణి వెనం ద, ద్రావలిభితాక్షరకదంబకమునార
జ్జోమని మస్తకము గొంతయదుకు న్ర, క్రావని యుఁజూచి కడునాకులతఁజెందెన్.
- సగ్ధర. ఈశీతిక్ ఖిన్నయై నాహృదయమువెత యూహించి వారింప దిక్క
వ్యాయ న్లేరింక నిద్దేవతకె యురుకృపావర్తన న్నన్నుఁ బోవ
స్వారం బంచు న్నెనం దత్పదముల కెఱఁగం బయ్యనం బోయి గర్భా
గారంబుం జూచి వాఁ డక్కడనె తనదురాకం బ్రతిక్షించుచుండెన్. 51
- ప. ఇవిధంబునఁ బాదంబులం బడి లేవక తనలొల్లింటిప్రతిజ్ఞాప్రకారంబు ను ఖనిత్రక
లలుండు పలికిన యుల్ల నంపుఁబలుకులు ను నతనిగర్వకారణంబు ను వినిపించి యో
మహాదేవీ యేను వెనుక ముండఱ గానక కలవరపడి యున్నదాన నాకు నెట్టనఁ బ్ర
తిజ్ఞాభంగంబు గాకయుండఁ ద్రోవ యొకటి సంఘటించి రక్షింపు మని ప్రార్థించె
మృగేంద్రవాహన యు నమ్మహారాక్షసునిచేతి తననద్యోమహోషద్రవంబునకు నివార
కం బగుచు నొదవిన చూయువిదరాకకు నంతసిల్లు చునికేజీని యప్పటితత్పార్థనం
బునకు కిప్రుప్రన్నన యగుచు ని ట్లనియె. 52

ఉ. ఈదనుజుండు దన్ను వధియింపఁగడంగినవానిఁ జంపుటో

పైదలి తప్ప దుక్త మగుపద్ధతి నిచ్చట నాత్మమస్తక
చేసిన మొనర్చుకొన్నతనిఁ జెందు ఫలంబును మాన్పవచ్చునే
నీదుప్రతిజ్ఞకుం బరిగణించి ఘటించెద నొం దుపాయముకొ.

53

సీ. అని కొంత చింతించి యడ్డవి యభినవకాముదిఁ జూచి యొకమలవదన

వీనిసాహసకర్తృవృత్తికి ఫల మెన్నఁ దను జంపఁబూనునాతనిని జంపు
టింటియ కాని తా నెట్లును వానిచే మడియకుండఁగ నియమంబు లేదు
కావున నధికవిక్రముఁ డగువాఁడు వీనిని జంపి చచ్చు నన్నియమకక్షి
నీప్రతిజ్ఞ యుఁ దలఁచ వీనిని దునిమిన, తీవ్రకౌర్య వరించు టంటియ కడము
యతని మటుమేన నైన నీవ్రతిన దప్పు, కుండ వరియింపవచ్చు నీకుచితవిధిని.

54

గీ. ఇంక నట్టివరుని నెన్నికమీఱంగ, నిశ్చయింపవలయు నీరజాక్షి

యని యొకింత చింత యొనరించి తడుపాయ, మాత్రఁ గాంచి మోద మలరఁబలిక.

సీ. మణికంధరుం డన గుణనిధి యొక్కగంధర్వకుమారుఁ డోతలిరుఁబోఁడి

తన కొక కారణంబునఁజేసి యొడవిన యవిరథోద్యమము మహాసీ యొకటి
యిదె నాదున్నొధి నిడి పోయినాఁ డని యాయంతి కాఖిల్ల ముత్తుడు చూపి
నీ విది గొనిపోయి యావీరవరుచేతి కిచ్చి వే చంపింపు మిద్దురాత్తు
వీఁడునీరూపువనఁ జిక్కి వెంటవెంట, వచ్చు నలయించుకొని పొమ్ము వానికడకు
నెంతవిసివియు నీమీఁద నించుక యు ను, దెగఁడితఁడు డెందముననీవులెగడవలడు.

వ. ఇప్పుకోఖిల్లంబుఁ దొల్లి దత్తాత్రేయుండు న్యభావనామధేయుం డగునీధున కిచ్చె
నతండు మణిస్తంభం డనుతనయలుని కిచ్చె నతండు ను విక్కడ నొక్కప్రయోజనం
బుకొఱకు గంధర్వుం డైనమణికంధరున కిచ్చె దానంజేసి యిద్దివ్యాయుధం బమ్మణి
కంధరునకు సంప్రదాయాగతం బగుచుఁ గార్యకారి యగు నితరులకుం బనుపు నేయ
దుగావున నతనిచేతిక యీవలయు నతండు నిచ్చుడు క్రిశైలంబున నొక్కకాపంబు
కారణంబుగా భృగుపాతంబున కామర్తపడుచున్నవాఁడు నీవు వేగంబ చని తత్ఫ
లంబు దీనిచేతనే యా నని యాభృగుపాతంబు మాన్పి యిద్దానవునధంబునకు నియో
గింపు మాగంధర్వుండు రెండవమేనఁ గళాపూర్ణం డనం గాసారనామధేయం బగు
పట్టనంబునఁ బుట్టఁగలం డతని వరియించి ప్రతిజ్ఞఁ జెల్లించికొనుము పా మ్మని
యనినెన.

57

చ. పయింట బిగించి నెన్నడుముపైఁ బిఱచుట్టుగఁ జాటి కుంతలో
 చ్చును ను దృఢంబుగా నుడిచి చయ్యన నచ్చటిమండలాగ్రము
 స్పృశునునఁ బూని వెల్వడియె శక్తినివాన మవక్రవిక్రమో
 దయపరిభాసమాన యగువర్చకవైభవలక్ష్మియోననన్.

58

గీ ఇవిధంబున వెలువడి యేగుదెంచు, నట్టియాయంతిఁ గనుగొని యనుర వెఱచెఁ
 దనుఁడునునుఁబూని వచ్చెనోయనితలంచి, దానఁదన్నాశమగునోయన్తలఁపువాడను.

చ. ఆతఁ డపు డాసుధాకరనిభాసనఁ గన్గొనిసంభవింపరుచు
 న్నతి గలఁగంగ నిట్లనియె నాపయి వచ్చిన నీకు నిష్టదై
 వతములయానసుచ్చు వరవర్ణిని యెందుఁ దలంక నేను దు
 ర్భతిపయి నీవు నాకుఁ దెగి న్నగైదనో యని తల్లడిల్లడన్.

60

సీ. అటుడు నయ్యంతి యోయసురేంద్ర నీవు నాచానికి నోర్వ కిట్లైన లిడఁగ
 నకట నీమీఁద రానంత యెఱుంగనిదాననే యేను నీతలఁపుబడిన
 నడిచెన నని తన్నుఁ గడచి చనంగఁ దబ్బాక్క్యరీతి నిజాభివాంఛితమున
 కనుకూల మైనను పై లోఁచుట యు నతఁ డక్కన్యమెనెంటు నంత నింత
 నంగ నెంచునులువక యబ్జముభి యు, మిగులనెడఁబాయ కొక్కొక్కమినుముతోడ
 నప్పటప్పటి కొక్కింత యాలసించి, కూడ నిచ్చుచు నెలయించుకొనుచుఁ జనియె.

శా. ఆతండు న్నడిఁ దత్త్వములపు తెఱం గాల్చానరాగక్రియా
 రీతి వ్రాననియై వ్రరింపఁ జనియె స్త్రీకైలవర్ధంత ము
 ద్భూతానంగవిజృంభణంబువలన దూరత్వముం గాన కా
 నాతం జూచుచు మన్నభాతురుఁడు గాన న్నేర్చునే యేమి యున్.

62

గీ. అంతట విడిచి యతఁ డాలతాంగిఁ బిచ్చి, నాతలంపువెంటి నీవు నడిచె దనుచుఁ
 బలికితిది యేమి చెపును నీభంగు లిపుడు, వనిత ననుభవయించెదో యనుచుఁబలికె.

చ. పలికె నేను నీతలఁపువద్దతిగా కిపు డేమి మీటి వ
 ర్తిలితిఁ దొడింబడ న్నిను వధింపఁగ వచ్చెననో యటంచు నా
 కలుగుచు రాక మాను మని యానలు పెట్టఁగ నప్పుడను నీ
 తలఁపుబడిం బ్రవర్తిలఁగ దానవ పల్కి తిఁ దప్ప నిప్పుడున్.

64

సీ. అనివఁ గ్రోధించి యేఁ బ్రాణభయంబున నీ కలిగెనువాఁడనే వధింపఁ
 జాలక నిమ్మ నీనరణిఁ గరంబు ద వ్వసునరించుట నన్ను నసదుగాఁగఁ
 భలఁచెదు గాఁజోలుఁ దెలుప కేరికి నెట్లు తెలియ యుక్తమ యిది తలఁచిమాడఁ

- గావున నాటావుఁ గనుఁగొనుమనుచు నాతరలాక్షి నచ్చడు దాఁకకుండ
 ఘోరతలలవృష్టి గురియించె నొడలు వీఁ, గించి యతఁడు నికటగులు గాధ
 గురుతరద్రుమములు గుదిగుచ్చుకట్లుగ, నిఖిలజంతుతతులు నేలఁ గలయ. 65
- గీ. ఇత్రైఱంగునఁ దనశక్తి యెఱుకఁజూచి, యింక విరింపక చనియెదే యావు చనిన
 చోటు లన్ని యు నాబలహ్నార్తిచేతఁ, బిడుగుఁ బాఠేనడొంక యై పెంపడంగు.
- గీ. దాన నఖిలభయనిదానింబ వగుదు నీ, యన్నయమన లేని యట్టిరిట్టు
 గుడువ నీకుఁ దగునె కోమలి యది యెంచి, యైన నను వరింపు మని యుఁ బలిక.
- క. అన విని యింక నిట్టిటుఁ దడ, నినకార్యము దప్పు ననుచు శ్రీగిరికి వడిం
 జనియె నతి యింతసంతం, దనుజాఁడు వెన్నొనియె తలలకెతులు గురియఁచుక.
- వ. అంత నాయుతి యు నత్యంతరయంబునం జనియె నచ్చడన్నర్వతఁబునందు శివరాత్రి
 మహోత్సవమనకుం జేరిన నకలదిగ్దేశజనసముదయంబునకు వానిరాక యెఱింగించి క
 న్య గతులు చూచుకొం దని పల్కి మణికంధరుం డున్నచోటుఁ బరికించి వేవేగ
 నేఁగి యతనిచేతికిం దనచేతి యమోఘోద్భవఃఖడ్గంబు నొనఁగి యవిధ్రంబున నా
 తల్యాసురునిఁ జంపించి యతనిచేతఁ బాలిసిన మణికంధరుని రెండవజన్మఁబుఁ గనిపె
 ట్టుకొని యుండె నతం దంతఁ గళాపూర్ణుం డై జనియింప నుచితఃకరిం జేరి తనపూ
 ర్వస్మృతంబు విఠించి దివంబునకుం జనక యానజ్జీవంబు నవిభుం డునిచినచోటన
 యునికి నొడంబడి గాంధర్వవివాహవిధిని విరియించె నంతట మదాశయుండు స్వ
 భావసిద్ధుని వచనప్రకారంబున నకలత్రయకర్మకర్మకం డగుచు నొండు నడ్డంబు లే
 క చరియించువాఁడు గతివశంబునఁ గాసారపురంబుపై నేతెంచి యిస్తుహారాజానకుఁ
 బరాజతుం డై తనభార్య యుఁ దాను ను దానర్థంబునఁ బనులు నేయుచుండె న
 క్కాలంబునందు వారికి నేతదీయమణిసంపర్కమహిమవలన నే నుదయించితి నంత
 ట నాతల్లిదండ్రులు నేలికచిత్రంబున కెడసిరి తత్ప్రకారంబున సరస్వతీకనకగర్భ
 ల నల్లావకథయందు వినంబడినది యదియ య ప్లేడసి వార లీకముఁకంతోత్తరపు
 రంబు వెలువడి పోయి ప్రయాణతోభంబునం గృతత్వంబు నొంది లేజయున్న న
 న్నుం జూచి నన్నుం గొనుచుఁ దిరిగి వచ్చి నేఁ దింతకు మున్నగా నొదవిన యేత
 న్నాణిక్యవిశోకసమహత్వంబున నేనాశోగ్యంబు నొంది మిక్కిలి యెలమిం బొదల
 పృథయంబుల ముదంబు నడుపుతంబు నొందుచు నివిధంబున నవిభునన్నిధి నిడి
 మదీయదార్పణ్యనివర్తనప్రకారంబు విన్నవించి నన్ను తిండితిరి తత్పురోహితులు ను
 మణిమహిమవశకృతు లగుచు నిష్ప్రేక్షనీశ్వరుఁ గ్రమ్మ నాక్రయించి యదె యన్న

- వారని చెప్పిన నలఘువ్రతుం డబ్బాలికకుఁ గలు మొగిది యోదివ్యమహిమతోభిని
యాపుకోహితు లెవ్వరు వారితెఱంగు గెలుంగవలయు నని యడిగిన. 69
- క. వారతెఱంగు గే మెఱిగెను, సారగుణా వారు నీదునశ్శుత్రులు నీ
తోరపు భాగ్యము నిన్ను ను, జేరిచె నని పలికె శిశువు చిలునగ వెనఁగె. 70
- క. ఆపలుకున కత్యక్త, ర్యాపూర్ణ మనస్కుఁ డగుచు నలఘువ్రతుఁ డా
పాపం గనుఁగొని వారలు, నాపుల్రకు లగుట యెట్లు నవ్వక చెపుమా. 71
- వ. అని సభాపతిం జూచి యిట్లనియె. 72
- గీ. అంటికుంది యాడునట్టిప్రాయ మొకింత, నడచునంతలోన నాడునతుల
పుణ్యశిలయుతులఁ బోకావ్వుకొన్నట్టి, నామఁ బుత్రు లనుట నగవుగాదె. 73
- చ. తలఁవఁగ వారిపోక యు ను దక్కినయట్టిది గాదు వార్ధిలో
పలఁ బడి యుండుఁ బడ్డదియె పాటుగఁ దీర మునిగిపోయిరే
నలఘుకదన్వయాకృతిగుణాదులమిక్కుప నన్యనంగ మే
చ్చు బుడిగివాడె పుత్రు లనునంతయు మైనను గల్గినేర్చునే. 74
- గీ. నామఁ జూడ ధరణినాయక యిది యనం, గతమ యీవిచిత్రకథలకల్లి
దీని కొనర నేగతిం బట్టకలలు చెూ, కావ్య ముక్కు పెట్టఁగలదో కాని. 75
- ప. అనుటయు నట్ల తప్ప దనుచు నవ్వి యవ్వనుమతీధవుండు నన్నధురాలలన నాలోకిం
చి యోబాలికాతిలఁబంబు యీసందియంబు దీర నీ బ్రాహ్మణునిజన్మాదివర్తనంబు నిత
నితఁ బ్రథమాగమాదులు పుత్రు లైనప్రకారంబు ను వాచుమదాశయునకుఁ బురోహి
తు లైనతెఱంగు ను నెఱింగింపు మనిన నట్ల నేనెవ నని యబ్బాల యిట్లని చెప్పె.
- వీ. జననాభపాండ్యదేశమునందునురగాఖ్యపట్టనంబునవోకబ్రాహ్మణుండు
సోమకర్తాఖ్యుండు శ్రుతిపారగుండు తపోయోగాధిపండు శ్రీయుతుండు గలఁడు
తత్సక్షుఁ డయ్య నాతఁడు గుప్తమాహాత్మ్యుఁ డగుచు గృహస్థాశ్రమార్హవిధులు
జగదనుగ్రహకార్థముగ నకుపుచు నందు నతిముఖ్య మని సంకతాన్నదాన
విధిని విప్రులఁ దనువుచు వెలసె నతని, యాత్మజాఁడు యజ్ఞకర్తాఖ్యుఁ డతని కంట
దయ్య వేదాదివిద్యలయం దోకటియుఁ, బరమయత్నంబుతో నెన్ని పాట్లు వడిన.
- క. ఆమఃఖము ముఱిసింతుట, కై దివ్యాంగవల బోలు నతివలఁ గులశీ
లాదిగుణాధ్యల నలుపుర, నావరమునఁ బెండ్లిచేసె నతనికి గురుఁడు. 78
- క. అకోడండ్లకు సొమ్ములు, కోకలు నకులేపనములు కొద యుంచుకయు
నేక ప్రవర్తిల నడపె న, నాకులకం గొమరుడెంద మలరారుటకై. 79

- క. కడపటిదెనము దాతఁడు, కొడుకుఁ బిలిచి యిట్టులనియెఁ గోడంగ్రు విన
న్నడుతుము నీవె క్లైనను, విడువక మన యన్న దానవిధియమఁబుకొ. 80
- క. దానను జతురాగమనం, తానం బుదయించు నీకుఁ దప్పదు మద్యా
చానియమం బిదియనుటయుఁ, గాని ప్పుని యియ్యకొనియెఁ గడఁకనతఁడుకొ. 81
- ఉ. ఆమన తండ్రియాజ్ఞ దనయాదలఁ దాల్చి యొకప్పుడు న్నదిం
బాయక పెంచునట్టి పితృభక్తి పనం గలమాన్నము స్సవిః
పాయసపూపనూపబహుపక్యఫలాదుల నంతకంత కిం
పైయరయంగఁ బెట్టె ఐసుధామరకోటిక నేకవర్ష ముల్. 82
- చ. పయిఁబయిఁ బండుకొల్పు విరిపైడి యు గట్టిడినుస్సుతాయి య
ప్పు యు మిటి బంటు బానిసలుఁ బైరముఁ బెయ్యయుఁ జేను కెట్టు లో
నయిననమ న్ననంపదలు నన్న వితీర్ణికి వెచ్చపెట్టఁగాఁ
బ్రతులు ధరించుసాములకుఁ బేటనఁబెట్టె జలింప కంతటకొ. 83
- వ. ఇట్లు గడంగి పరమపతివ్రతలం దననతుల నలుపుర నుపలక్షించి. 84
- ఉ. ఏకలకంఠిసాము హరియింతు ను ము న్నని చింతిలె న్నమ
స్తోకమనోనురాగత నతు ల్లను వంతట నాదుసామ్రై ముకొ
గైకొను నాదుసాము మును గైకొను మంచుఁ గడంగి వేడఁగా
నేకలకంఠిసాము హరియింతు ను ము న్నని యట్లు చింతిలెకొ. 85
- వ. అచ్చడు. 86
- ఉ. మంగళసూత్ర మొక్కటియె మాని నమ న్నవిభూషణంబులు
న్రంగదభంగురప్రణయరమ్యత నొండొరుమీఱ నూడ్చుచుం
బొంగుదుఁ దెచ్చి మందట ను బ్రోవిడుకాంతలరూపు తొంటికం
తెం గరఁగించెఁ గాంతుప్రకటికృతభక్తియె సాము సాధ్వికొ. 87
- గీ. వెచ్చ మన్నదానప్టు వేడువాడ, ధీక్వరుండఁట తాము పతివ్రతలఁట
యొండొరులమీటి యెట్లసామ్రైనఁగుటరుదె, యదియలంకృతికంటె రమ్యంబు గాదె.
- ఉ. సాములు వేడి తృచ్చుకొనుచోట్ల నపత్నులమత్సరంబు లో
కమ్మన వెచ్చటం గలదు గాని నిజాభరణంబు తెల్లఁ దా
రిపైయి నాగువెచ్చమున కిచ్చట కొండొరు మీఱుపుణ్యపుం
గొమ్ముల వీరె యంచు జనకొటి నుతించె ను వారి నత్తటికొ. 89

వ. ఇవిధంబునం దనుకమసామ్యులే మున్ను పుచ్చుకొనుటకుం ద్రికరజ్జేక్యంబు గానిపిం
పం బ్రాధించునిజనకులయందు నెవ్వరి నతిక్రమింపం జాలక యాతం డందఱిఁ బ్ర
యంబునం జేకొని తదాధరణంబు లన్ని యు నొకమాటె పుచ్చుకొని నెచ్చపెట్టం
దొడంగఁ దత్కాలంబున. 90

క. మతిశోఁ జతురాగమనం, తతి నీ కువయించు ననినతండ్రిపలుకు ను
నితకుగ దదాశకతమున, నతతము నతఁ డుండుఁ జదువునంధ్యలదండకో. 91

క. దానికి ఫల మపు డేమి యుఁ, గానక యుండి యు గురూక్తిక్రమ మెద్దియొ యె
వ్యానికెఁ దెలియు నటందు ను, దా నెప్పటియట్లు నన్న దానమునడుపుకో. 92

క. ఆమజ్జశర్దుఁడేను, మ్నియలఘువ్రతుఁడు మేదిసీశ్వర యాసే
రానున్న దానసువ్రత, మేయెడ విడువకునికి యపుడితనికిఁ గలిగెకో. 93

ఉ. ఏ మని చెప్పవచ్చు నపు డింతులసామ్యులు చెల్లిపోవఁద
త్రేమము నెక్కడం జదువఁబెట్టెనొ గట్టిగ నిశ్చయించె నా
భామలఁ బట్టి యిచ్చి తనవట్టినయట్టిఁడింది నేమియుం
దా మఱి కొన్ని నాళ్ళు విహితంబుగ నిల్చుకొనన్తనంబులోకో. 94

వ. ఇట్లు నిశ్చయించి వారి కది యెఱింగింపక కపటమార్గంబుగ నచ్చుకొనునుపాయంబు
చింతించి యొక్కనాఁడు కొమ్మల తో నిట్లనియె. 95

ఆ. తామపర్ణి రేవుపండ నోడలు డిగి, యున్నవియఁట యేను నువిదలార
యొకనిపాత్తుగూడి యొడబేరము వోయె, నను నదాన్న దానధనముకొఱకు. 96

చ. అనవుడు నిన్నుఁ బాసి క్షణమైన గృహంబున నుండనోప మే
ము ను నినుఁ గూడి వచ్చెదము మోదముతో మముఁ దోడుకొందుఁ బా
వున నిది లెస్సకార్య మని యందఱి కొక్క బెహరిచే రహ
స్యనియతి మూల్య మందుకొని యచ్చటికిం గొనిపోయె వారలకో. 97

క. విను నుధిప యిట్లు గొనిపో, యి నముంబున నొక్కనావ యెక్కించెఁ దుదం
దనకొక్కడ నెడలేకుం, డ ను మునుపటిపదరుగట్టడఁ గలం బరిగకో. 98

క. పదియైదువార లెడగా, నది యాగతిఁ గదలి పోవ నపు డేమని చె
ప్పదు నరవర తోకమహా, భిదుర మితనిఘోర్యగిరిని విట్టు పగిల్చెకో. 99

వ. ఇట్లువిశకలితధైర్యుం డై. 100

మ. అతిదుష్టం బగునాధ నేచ్చకుద నాహ యంతకుం దెచ్చెనే
సకులారా మిము నందు రూపగుణవంశస్ఫూర్తిర ల్మీర లి

- ట్లతికప్తసితి నోడచేహరుల పాలై పోవ నాచెట్ట ప
ట్టిరేయించు మహారవం బడర నేడ్చి న్యక వేగంబునక 101
- క. ఆయేడ్చు విని నతు ల్తము, నాయకు వంచించి యిట్లు నావపతి యుఁ గొం
పోయెడునో యని ఘనశో, కాయత్తైత నలువురు ను మహాగంధ్రమతక. 102
- క. జడనిధిలో బడనుటికిరి, పడ నెవ్వారలు ను నొడిచి పట్టంగానే
యెడఁ గానక హాహరవ, మడర మహాశో కసంభ్రమాకలితులుగక. 103
- ఉ. పట్టఁగలేమి కొండోరులఁ బల్లఁలుఁ జాల దినంతు గొట్టుచుం
దిట్టుచు నీటిలో వెలలు తీవరయంబున వైచియం గడుం
దిట్టల నీఁతకాండ్ర జడధిం బడఁద్రోలి యుఁ దజ్జను ల్గరం
బట్టియెడ న్రయంబు మెఱయ న్నెదకించిరి వారిఁ బల్లఁలు. 104
- వ. ఇవ్విధంబునం దడవుగా వెదకి ముదితలఁ గానరైరి వారిం గొన్నట్టి నెట్టి యంతట
నివ్విప్రుని బలాత్కారంబున నాక్రమించి నీయేడ్చుకతన నింత వుట్టై నని తన్నూల్వ
ధనంబుఁ గ్రమ్మఱం గొని విడిచిపెట్టె నట్టి పాట్లం బడిన యితండు తనకు గుతు లని
యెడు నామాట నమ్మ కెట్లాడిన నుచితంబ. 105
- క. ఆత్త లిరుఁబోండ్ల యవ్వలి, వృత్తము వినిపింతు మింక వినుమోధూపా
లోత్తము వా రత్తెఱఁగునఁ, దత్తఱవడి నీట నులుకు తత్సమయమునక. 106
- క. బలుమీ నొక్కటి నోర, స్సలిలం బెగఁగ్రోలుచుండఁ జని రాచెలువ
ల్నులువురుఁ దద్యదనములో, పలి కానలిలంబు వెంటఁ బొగ్గిపలిలకా. 107
- ఉ. ఆంతన దవ్యుగాఁ బఱచి యంబుచరంబు సయోపపూర్ణప
క్రాంతరతోయ మూర్ధ్వముఖమై ప్రవహింపఁగ మూర్ధరంధ్రని
ప్రస్థాంతము చేసెఁ దజ్జలము రాజిత వారుణకేతులీల నా
యింతులు వొల్చి రందు లిఖియించిన బంగరు తీఁగలోయనక. 108
- నీ. అపీతజలబలాహకముతో గగనంబు దిరుగఁబ్రాఁకు పెఱుంగుఁ దీఁగలనఁగ
మరనదిఁ జల్లఁజూచు సముద్రుచేతి కాశీరజంబాలంపుఁ జూల లనఁగ
బలుమీల చమురు జొచ్చిలఁ బొగతోఁ బర్యు తోయేంధనపుమంట తునుకలనఁగ
నదులకుఁ గూర్చియ న్ననీడిమే లైలుపువారిధినిల్పు తెఱగంటిరేక లనఁగ
విపులమీనమస్త వివరనిర్గమితోర్వ, గామికతమహోదకప్రవాహ
నంగతిని బయోపసరణికి నెగయు నా, సతులు గానిపించి రతులలీల. 109

గీ. మిగుల దవ్యగ నెగసి యు మగువలంత, నుత్తరంబుగఁ జనుచున్న యొకవిమాన
వరముమీఁదటఁబడిరందుగరిమజూద, మాడుచునుబోవు యువయుగ్గచురుదుపడఁగ.

వ. ఇవిధంబున నద్వివ్యవిమానంబు మీఁదం బడి యొక్కింత తడవునకు మూర్ఛ జేటి
కనువిచ్చిన యచ్చెలువల తడివలువలు చూచి యలఘుకారుణ్యంబున నద్వివిమిగు
నంబు దివ్యాంబరంబు లొనంగి యూజడించి మీ రెవ్వ రెచ్చటినుండి యిచ్చటం
బడితి రని యడుగుటయు నప్పడంతులు పెడపడ వడంతులుగుడుచు కులుకు తెలుం
గులతోఁ బలుకం దొడంగిన.

111

క. తాంబూలరాగింపి, చుప్పించితద్దంతకాంతి సౌఖ్య గంత యు ర
మ్యంబగుచు నందు దివ్యని, తంబినిచిత్తమున కచ్చుతం బొనరించెన్.

112

గీ. మున్ను తద్రూపలావణ్యములకుఁ దనదు, నాయకుని చిత్త మెట్లుగునోయటంచుఁ
దలఁకు దివ్యపథా టి నాతలిరుఁబోండ్ల, పలుపరుసయొప్పు పలుకులు గలఁచె మిగుల.

గీ. ఇట్లు శంకిత యగుచు నాయగురుఁబోడి, కాంతునీక్షించి వారల కత యటుండ
నిచ్చి నీపందె మానుకొ మ్మేల యాల, సింప నీయాట యొడవచ్చినది యనియె.

114

ఉ. తానూ. అని యొకింత వారిఁ జూచి యమ్మలార యిప్పుడే
ననినమాట మీకుఁ గోప మైన నయ్యెఁ గాని యీ
యన ననుం బరాకు పజిచి యాట గెలుపు తనదిగా
వెనుకవాడు లాడ నేను వినఁగఁ జాల నని తగ్గె.

115

వ. విభునిఁ జూచి.

116

ఉ. అదేతె నీదుపందె మని హస్తనఖిలసరచ్చవిచ్చటా
ప్రేడితపాండురద్యుతినమ్మద్ది గరం బమరంగఁ బాచిక
లేడుకతోడఁ బుచ్చుకొని వ్రేళ్లను నిట్టు నటు ల్పొరల్పి వి
భ్రాడకలంకకంకణవిరావము మీఱఁ గదల్చి వైచుచున్.

117

నీ. నిలు మహా బొంకకు నెత్తకమ్మ యందుఁ బట్టు లుల్కెడు నొయ్యఁబలుకుమనుచుఁ
జిక్క నీసారె నాచే నందుఁ జిక్క నా దీనిపాటికి కూడు దిన్న ననుచు
నదె దుగతిపెనుమీ నుదతి నీవంచు నా నిదె సారె దాఁక నీయిచ్చ యందు
నినుమాటు దంచిన నెనటిపోతలటంచు నొనట్లు యుడికెడు గాని యందు
నిట్టి దంటుటాటలు నేర్పి తెచట ననుచు, దంటనేనాట నీసంగతముననంచుఁ
దమవరస్వరసరసవాక్యములు దనర, నెలఁతతనవిభుఁడును దాను నెత్తమాడె.

118

చ. క్షవఃగవవాసి కుండుట ను జక్కువజోళ్ల మనోనురాగ మే
ల పొగడ నక్షపాతికయలబ్ధసునంగమకారిక స్త్రీణం
బపుడ వియోగమొంది యహహో వెనఁ జావఁ దొడంగఁ దుల్యరా
గపుఁ బసయుం బరిస్ఫుటము కాడె తదీయము యెల్ల వారికిఁ. 119

ఉ. సారెకుఁ బోటు దాఁకినను జాడ్యము నొందక జోడు విచ్చి పో
సారెఁ గడంకతోఁ బొడిచి చాటుచుఁ దీవరగస్ఫురన్తహా
కారిఫలప్రభుట్టనలఁ జాలఁగ మచ్చర మెక్క నయ్యెడ
న్వారలు జోదులుం బరి నొనర్పిరి జావపుఁబోరు మీటుచుఁ. 120

గీ. అంతఁ బతి గెల్చి తత్పణ మైనయట్టి, యాన్యమద్యనద్యోదాన మధరసంజ్ఞ
నకుగఁదలయొయ్య నూఁచుచు నన్యనతుల, యునికిగనునన్నఁ జాపుచునుత్పలాక్షి.

ఉ. ఆమధురంపుసాంపు కడు నాల్కఁ గెరల్ప నతండు చూడ్కినే
వేమటుఁ దా నవల్చి యు ను వేడి యు మ్రొక్కి యు బుజ్జగించి యుఁ
భామిని నప్ప డే తనదుపన్నిదముంబురికొల్పి వారు మా
ర్తో మిడి చూడకున్మిఁ దనమో మొకకొంత మలంచి తెల్పుచుఁ. 122

చ. చెలువ యు మున్న యాయితమునేసి సమీపమునందు నిడ్డ యు
జ్జ్వలమణిపాత్రికామధురిసంబు నిజాన్యమునందు నుంచి తాఁ
జెలుపునినోరి కిచ్చెఁ బెజుచెల్వలు చూచెదరో యటంచుఁ జం
చలితకటాక్షవీక్షణము సారెకు వారలపై నిగుడ్చుచుఁ. 123

ఉ. అంతటఁ బోక పేర్చుప్రణయవ్యసనం బెనకొల్పఁ గ్రోలి రా
కాంతుఁడుఁ గాంత యు న్నటి యుఁ గల్పకుజానవముం బరస్పరా
క్రాంతమిథుఁకపోలఫలకప్రతిబింబవిశోః నామృతా
త్యంతవిత్తిర్లి నూతనరసానుభవంబున నేకపాత్రికఁ. 124

ఉ. చెక్కునఁ జెక్కు పొత్తి విలసిల్లఁగఁ ద్రత్నతిబింబవీక్షలం
బొక్కుచుఁ బెక్కువాసనలసాంపున వింపు జనింప జాట్టునఁ
గ్రుక్కెఁడు గ్రుక్కెఁడే మధువుఁ గ్రోలుచు మోవులు నంజాకొంచు నా
రెక్కుడు గాఁగఁ దన్నిరి నిశేంద్రియవంచక చైవరంబులఁ. 125

ఉ. నిద్రితిపేరు పోఁ దుడిచి నీధుమదం బపు డన్నుకొల్పుచుం
బ్రహ్మంగ మాట లక్షరవిభాగము చాలక యేమొ యేమొ త

- బ్బిబ్బులుగాఁగ వెల్వడి యభేదిల మానము సోలుచూపులు
న్నిబ్బర మైనకెంజిగి యు నేత్రములం దుదయించె వారికిఁ. 126
- ఉ. అంతటఁ బానపాత్రమున నాత్మ ముఖంబు నధీశుమోము నీ
మందిని చూచి యోరి పరమానిని పానసహాయమయ్యెనే
యింతటిలోన నీడ యది యెవ్వరె యంచు ను జిహ్వయాడ క
త్యంతముఁ దొఱిలం బలికెఁ దచ్చధువానక మానె నల్కతోఁ. 127
- ప. ఆవ్వు డతండు. 128
- ఉ. చేడియ లెస్సచూడు పెజచేడియ యెయ్యది యిందులోన నీ
నీడయకాక యన్న నవనీసురభార్యలఁ జూపి యాకె నా
నీడలె మీ నట్లయిన నీవు ననుంబలె నార వీరల
నేడ్చుకఁ జూతునో వెలదు వీరికి నిచ్చట నంచు భీతిరె. 129
- ప. ఇవిధంబున నవ్యధూమణి మధుమదంబున మదిచెదర యుక్తాయుక్త వివేకంబు లేక
యాకొప్పులవలనం దలంకు పుట్టి యిలకు డింప నుద్యోగించి కించిదవనకవిదనంబుతో
నధోభాగంబు పరికించునపుడు నిజవిమానయానానుసారంబున గోదావరీనరిత్సమిష
పరివృత్తమానధర్మ పురినాను నగరవాస్తవ్యవారముఖ్యాకేలిసాధంబు గగనంబుతో
నొరయుచు నమీషంబున దీపింపఁ దదీయచంద్రకాలాప్రాంగణంబుచేర నాత్మీయ
దివ్యవిమానంబు నియోగించి యాగరితల నలుపురం గ్రమంబున దాన కైదండ యి
చ్చి యచ్చట దించి తనచేత కనుమరింపక యిట్టట్టు పట్టుకొట్టుచున్న వల్లభం
జూచియుల్లంబునందక్కిన చింతవదలిపొదండు పొదండువీరలచేరికజారభావంబునం
గోరువాఁడు నాచేత నవస్థంబు ను నొచ్చు ననుచు వాహనాలోచణం బొనర్చిన
నతండు నాకు నిట్టితలం నేమి యు లే దిమ్ముగుదల కాహారాదు లే ట్లని విచారించె
దం గాని యనుట యు నాయువిద యతనికి నాసాధోత్తమంబులోపలి పలుదెలుం
గుల యటలు కరంబునం జూపుచు. 130
- చ. ఆది స్మృతకండులవ్రకర మల్లవె చీరలు భూషణాదిసం
పద లవె రాజరాక కులుపా యొనఁగూర్చినయట్లు మీతెడు
స్తుదితల నేమి యచ్చికము మూఢత నిం దొరు లేవ్వి ముట్టినం
బ్రదుకనివారు వారనుచు భామిని యేగ నిజేచ్ఛఁ గాంతుతో. 131
- గీ. ఆర్జవిభుచిత్తచలనకంకాంకురంబు, వలనఁ గాదంబిమదాకులతవలన
వెడలు తద్వాక్యమలచొప్ప వివ్రవతుల, ప్రాణకిలాదిరక్ష యై పరిగమించె.

- క. ఆనుగువ యట్లు పలుకుచు, నామేడ న్నాగి నిలిపి యరుగుతెఱంగుఁ ద
 త్నామిని యగుగణికామణి, దామఱుఁగుననుండి చూచి తలఁకెడుమదితోఁ.
- క. ఎవ్వారో దివ్యస్త్రీ, లివ్వరసాధంబు నాశ్రయించి రిచటికిం
 దవ్వెతి మిచటిపస్తువు, లెవ్వి యు నాసించుటొప్ప దిఁక మా కనుచుకా. 134
- మ. తలపోత ల్పాడమంగ గూఢనరణిం దత్సాధముం దిగ్గి యా
 తలిరుంబోడి తదాభిముఖ్యమమరం దా మొక్కి యిచ్చేడ నిం
 పాలయ నిల్చి నయమృతార యిపు డిం దున్నట్టి నానిర్వప
 స్తులు మికిచ్చితి ధారవోసి యిదె యంచుం జల్లెఁ దోయాక్షతక. 135
- క. చల్లి మదియమై వ, రిల్లెడు నీచుట్టుపట్టుగృహవనముఖ్యం
 బెల్ల ను మిసా మ్మిఁక మముఁ, జల్లఁగఁ జలికాలఁ దన్ని సాకుం డనియొక. 136
- క. అని యాయాబోటులఁ దన, జనులం బిలుచుకొని వెడలిచని యానుద్దు
 ల్వినిపించె బట్టనములో, మనుజుల కంచెఱకు తెఱంగు మనమునఁ దనరక. 137
- గీ. ఆమెఱుంగుబోండ్లు నపు డవిధం బెల్లఁ, కాచి యిది కరంబుఁ బోద్యమనుచు
 దీనజనులపాల దేవుఁడెందును గలఁ, డనుచు సారెఁ జెప్పకొనుచు నరిగి. 138
- క. వారలు తమ తలవాకిటి, బోరుఁదలుపు లెట్టినమయములఁ దెఱవక తా
 రారసి పదిలము సేయుచు, నారూఢస్థితి ఎహిఁతు రాసాధములోక. 139
- క. శకునాదులచే నిజనా, యకపునరభిసంగమాక లభుడుదయింప
 నికలత నొందని ధైర్యా, ధికత న్నర్తిలి రభీష్ట దేవాభరణలై. 140
- చ. పురజను లప్పటప్పటికిఁ బుణ్యచరిత్రలవారల నిష్ఠా
 స్వరమణిసాధమార్గముల వచ్చుచుఁ బోవుచు నుండఁ జూచుచుం
 గరములు మోడ్చి మొక్కుదురుగాని తదీయ సురూపలక్ష్మీ క
 వ్యుఁడ బెఱిపోక పోరు మను వార్త విధం బెదనిల్చి పాయమిక. 141
- కా. గంధర్వాంగనలో మరుత్సకులొ యక్షస్త్రీలొ యిచ్చేడలో
 నింధానద్యుతితో మెలంగుదురటే యెవ్వఁడు పాపస్సువో
 గంధిస్వాంతకఁ జూచిన న్ననఁడటే కన్ఱొండటంచుం బ్రజా
 బంధు ల్మేళలు గాచి చూతు రతితాత్పర్యంబున న్నాగరలక. 142
- సీ. నభమున మణివిమానమునఁ గ్రుమ్మరువార లీమేడఁ బెక్కునాల్గిట్లు నిలిచి
 యిలలోని జనములబలె వండుకొని వార్చుకొని గణికాదత్త మనుభవింప
 నేమిటి వ్రత మొక్కొ యిదియెన్ని నాన్లొక్కొ యావేశ్య యెట్టిధన్యాత్మయొక్కొ

యేమ సమర్పించ నిట్లే కైకొని కరుణించుతో యని పాఠ లంతః జెచ్చి
పెట్టసాగిరి తద్వారపుణివి యిలికి, ముద్గతంతులమృతసమోమఖ్యవిరతు
లప్పటప్పటికిని వాయనవి పరిగ్ర, హించి రాజను లతిదూర మేఁగి మొక్క. 143

గీ. అంతః గొన్ని నాళ్ల కావతివలెలకు, నలుపురకును శోభనత్వ మొదల
గర్భలక్షణములు గాన్పించెఁ బరిపూర్ణ, గర్భత యుఁ దవర్చెఁ గ్రమముతోడ.

ఉ. గర్భములందు నుండి యుఁ బ్రకాశత నప్పుడు నే దైలర్పఁగా
నర్భకు లొక్కవేళఁ జరురాగమునూత్తుల నొక్కవేళ కా
స్త్రాబ్ధిటి నొక్కవేళ నితిహాసమయోత్తుల నొక్కవేళ నా
వింపివదర్థ శాస్త్రముల వేడ్కఁ జెలంగెద రిద్దులింబుగఁ. 145

వ. అంతి. 146.

క. జ్యేష్ఠానుపూర్వి నార్య, శ్రేష్ఠులు పుట్టిరి శుభోల్ల సితలగ్నమున
స్నిహేగుణసౌభాగ్యగ, రింబ కానలుపురకు ధరితీనాథా. 147.

క. వారలకు యదృచ్ఛాసం, చారంబున నొదివి యొక్క సంయమి విహితా
చారము నడపుచు శుభసం, స్కారము లొనరించె జాతికర్తాదకముల్. 148.

వ. నామకరణసమయంబున నతం దాశిశువులయనుభావంబుఁ దనదు విజ్ఞానదృష్టిం బరి
కించి వీరలు మూర్తిమంతంబులైనవేదంబు లని నిశ్చయించి యు జన్మాగమప్రకారం.
బు ననుసరించి యు పున నన్నలుపురకుం బ్రభుమాగమ ద్వితీయాగమ తృతీయాగ
మ కుర్యాగమ లనుపేళ్లు గల్పించెఁ దస్తాతిలు పూర్వకాలంబునఁ దమమామ పలికి.
నచతురాగమనంతానశబ్దంబునకు నర్థంబు వీర యని తమలోఁ దారు నోపుచుకొ
ని సంతసిలుచు నప్పటి సంయమింద్రుని యెఱుకకు వెఱుగుపడుచు నకుమారులకు
నుచితకాలంబున వచ్చి యు నుపనయనసిద్ధియొదవించుటకు నాతపస్విని వేడుకొ
ని యట్లు నేయించి రాబ్రహ్మచారులు స్వయంప్రకాశితసంబిద్యు లయ్యు శాస్త్రసిద్ధి
కొలకు నతని యొద్దన యభిలషిద్యులు నత్యల్పకాలంబులోపలన యధ్యయనంబు చే
సి రంతః దస్తాత లెంతకాలంబుగ నిట్లున్నను దమ పెనిమిటి సమాగమంబు మర్లభం
బ యని విచారింది యచ్చోటు విడిచి యెచ్చటి కేని యుం బోవఁ దలంచి యది
తమకుమారులఁ బిలిచి తెలిపించిన వార లిట్లునిరి. 149

క. పెద్దతలలేక మీరీ, నిద్దపు రూపముల నెచట నిల్చిన మనకుం
బెద్దటికము చాలదు పెఱ, సుద్దులు గల్పించు రందునుజనులు గలరే. 150

క. కావున నిచటన మీరీ, దైవతవనిత లను గట్టు దప్పుకయుండం

ద్రోయుఁడు దివసము లేమొక, భూవసుఁగని వైభవంబుఁ బొందెడు దాఁకొ.

గీ. అప్పుడు గాని మాతండ్రియున్నట్టివోటు, నరసి సంధించుకొనుటకు వెరవుపడదు
తప్పదిదియని వారలు తపనివాని, మొరు లెఱుఁగకుండ వెలువడి యరిగిరంత. 152

చ. అట్లరిగి యాబ్రహ్మచారులు నలువురుఁ బురంబులోనం గొంత సంఘారంబు చేసి యప్పు
డది యేనెడు రాజు మదాశయుండు గావున నతని వాకిటికిం జని యతఁడు సకల
విద్యావిశేషజ్ఞుం డని యుఁ దద్దర్శనంబు పురోహితుని యనుమతి లేక బ్రాహ్మణుల
కవ్వరికి దొంక దని యు నతండు దాను విద్యాధికుండు కాకుండుటం జేసి నిజగౌరవ
శ్రేణిలభ్యయంబున నిరతు లగువిద్యాధికులకు రాజగృహంబునఁ బ్రవేశంబు లేకయుం
డదొవారికాదింకలపరిణవక్రంబు ను వలకట్టుకొని యుండుట యుఁ బ్రభువునకు
యాగేచ్ఛ గలిగి తనతోడ విచారించినఁ దదార్హిజ్యునవర్థుల నెచ్చటం గానమని
పరిహరించుట యు నచ్చటి జనంబులవలన విని మఱి యు ను. 153

నీ ఎవ్వరి నేనుద్ది ద్రవించి యెచ్చట నేకాస్త్రమును కల్పి యేటిగిగొనునా
మనుజేశుఁ డనుచు నేవనికెని వెల్పలివాక్కుగల్గుతలేనివారిఁ గాని
చొరనీరు రాజమందిరము ను దావారికులు మఱి యట్టివారల ను విచ్చు
నరసి నేమియు గీమ మరసిన రాజుతో నీవిల నేలంగ నెత్తుడునభయ
యనెడుమాటగా నాడుకొం ద్రనియువార్త, లేమి యడిగినచేయు మాయొండ్లలోనె
యుండుదు మెఱుంగమనుఁడనియునుదదర్శ, మాలిడికాని చొరఁగనీరనుచు వినిరి.

క. విని తడుచితము ను బ్రభువున, కు ను దమమహిమంబుఁ దెలుపుకొన ననుకూలం
బును గా నొకవాక్కుద్ధతి, నొనరిచికొని నీచబాలయోగ్యాకృతితోకొ. 155

ఉ. భూవరముఖ్యునిన్నిధికే బోయెడు మామిడిపండ్లపుట్టిక
ల్లోవఁగఁ గూలిఁ బుచ్చుకొని మూఢత గుల్కెడు గ్రావ్యచేష్టితం
బానిహిలంగ నేఁగి ప్రతిహాజనంబుల కిష్టమైనవా
చారిధి కొప్పి చొచ్చి ప్రభునిన్నిధిఁ బెట్టిరి పండ్లపుట్టికల్. 156

క. పెట్టి వెనువెనుక కటుచని, యట్టిటు భయచపలచేష్టు లైయగునయఁ గ
న్నట్టెడియాబాలురఁ గృప, యట్టిపడగఁ జొచ్చి నృపతి యొయ్యన నగుచుకొ. 157

క. సంతోషమె కద యొయ్యడఁ, జింత యొకప్పుడు నొకింత చేకూడుగదా
కొంత మఱుఁగిడక కలిగిన, యంత యు నిక్కముగఁ జెప్పఁ డనుట యు వారల్.

*క. మాయమనసునీవే, రాయలవై కావదేనరాజేజేజే

మా మాకుమలనినసుది, పాయకనంతోనమున్న ఫలమిలసామి.

159

క. అన నన్నటలచందము, తనయప్పటివాక్యములకుఁ దగునుత్తర మై

యనయముఁ గ్రతులుబడి నేవా, ఘనోపదేశంబు నగుచుఁ గాన్పించుట యుక్.

160

చ. విరివిగ నంతరంగమున విన్నయ మావహిలంగ వారి రూ

పరయుచు భన్దసంపుటమహాగ్నికణంబులు వోలె గూఢవి

స్ఫురణత సున్నిఁ గాంచి పరిపూర్ణ విసీతిసుమోదభక్తి

త్పరత దలిర్ప లేచి నరపాలుఁడు సాఁగిలి మ్రొక్క వారిక్.

161

క. అని చెప్పఁ గళాపూర్ణుఁడు, విని యాతం డింతకబ్బవిదుఁడే యిట తో

ల్ల నెటుంగ మని చుదాకయుఁ, గనుఁగొనియె న్నబహుమానగౌరవదృష్టిక్.

162

చ. కనుఁగొని మదాకయుండ కూర్చుండు మని మమ్మాటుదాఁక ముదలపెట్టి యంతట

బలిమిన కూర్చుండ నియమించి మధురలాలనం గటాక్షించి యటమీఁదఁ జెప్ప మ

* ఈపద్యముపైకే దెనుఁగులె నగపడుచున్నను సంస్కృతపదవిభాగము చేసి నఁగాని ప్రస్తుతమునఁ గవియభిప్రాయము తేలదు. ఎట్లనిన :—

పదచ్ఛేదము. మా-అయమ్-మాన-సునీవే-రాః-అలవా-ఏకా-అవత్-ఏవ-రాజే-అజే-జే-మా-అయాతు-మలని-న-యది-పాయక-సంతః-అనముత్-న-ఫల-మిల-సా-అమి.

టీక॥ సు+నీవే=కోభన+మూలధనుఁడా, అయమ్=లాభమును, మా+మాన=నరకు నేయకుము, (గణింపకుము) రాః=ధనము, అ+లవా=అ+చ్చిదము, ఏకా=ముఖ్యము, అ చత్+ఏవ=తన్ననదియ, అజయజతి=అజేట్=అజేజే=అజాఁబూజించు, రాజే=రాజాకై, మా=లక్ష్మీ, అయాతు=చేరును, మలని=పాపములు, న=చేరవు, పాయక=రక్షకా, సం తః=కోవిదులు, (పండితులు) (సంతి) యది=కల్గిరా=కల్గిన, అ+న+ముత్=సంతోషసహి తుఁడవుకాక, న+ఫల=(వారిని) చేరకుము, మిల=కూడుము, అమి=(ఈ) పండితులు, సా=అలక్ష్మీ.

దీనినిబట్టి “అయంబునరకునేయకుము” అను నీపద్యమును చాఁడుఁడు.

ఈపద్యమున కిట్లు తెనుఁగర్థమును బెద్దలు చెప్పచున్నారు.

దేవరా=రాజా, జేజేజే=జయము జయము జయము, మాయమనసు=మాతల్లియాన చుమా, నీవేరాయలవై=నీవేరాజవై, కావక=రక్షించుట, మాయాతుమల=మాయార్తల యందు, అనయది=ఉన్నయది, పాయక=విడువక, సంతోనము=అనందము, ఉన్నఫల ము=ఉన్నదులకు ఫలము, ఇలసామి=రాజా.

నుట యు నది యి ట్లని చెప్పె నట్లు మదాశయుండు మొక్క యానలుపుర నాన
నపాద్యాదివిధులం బూజించి నిజాస్థానజనులం జూచి. యిచ్చటిపీఠవాక్యంబులందు
నేమివిశేషంబు గలుగఁ దలసి యంత పూజించె నని మిమనఁబలుల నున్నదియేమె
యవాక్యంబులమహిమ వినుండు. 163

సీ. ఆయంబు సరకునేయకుము శోభనమూలధనుఁడ ధనం బచ్చిదంబు ముఖ్య
మైనయట్టిది తన్నునదియ తేని క జాయజించువానికి లక్ష్మీ చేతుఁ బాత
కములు చేరవు రక్షకా కోవిదులు కల్గి రాయనమెదుండనై యరుగకు
సమ్మితభావంబు నలుపుము మా లక్ష్మీ కోవిదు. లనియెడుదేవభావ
వరునఁ బడవిభాగవిరచనతో నర్థ, మరయుఁ దోచుచున్నయదికరంబుఁ
దెలియఁబాడుఁ డేతదీయాంధ్రవచనం, దర్శమన ను శబ్దతంత్రవిదులు. 164

ప. అని పలికి మదాశయుండు ప్రథమాగమున కభిముఖుండై వినయవిసమితుండు నుము
కుళితకరుండు ను నగుచు మీ రెవ్వ డిట్టిప్రచ్ఛన్న నేమంబున నేల వచ్చితిది మీవిధం
బంత యు నాకుఁ దెలియ నానతీవలయు నని ప్రార్థించిన నతండు. తమతండ్రి
యన్న దాననియమంబు మొదలుకొని పూర్వపుత్రాంతంబు తమతల్లులనలన. విన్నది
యుం దారు గన్నది యుం దద్దర్శనపర్యంతంబు నకలఁబుఁ జెప్పిన నతండు విజపు
కోహితదోషాదుత్తరఁజేసి సూచార్థు లనివిచారింప నేరని. తనయర్పి వేకంబునకు సిగ్గు
పడుచు ని ట్లనియె. 165

క. ఇది దెలిసియె కావలయు, న్నదాశయుం. డనుచుఁ జేరు నాకు నిడుటయే
నిదిగోఁ గననేరన కో, విదులఁ బురోహితునికవటవృత్తి లానై. 166

చ. అని యపు డమృతమహుల. ప్రార్థనబల్చిని దక్కినట్టిదం
డనము నరేంద్రుఁడారనికొనర్పక యాత్మ పురోహితత్వవ
ర్తనము ను మాన్చి తత్కపటతంత్రములోపలివార లై చరిం
చిన జనుల న్లఘుప్రబలకీర్తి విసిరులఁజేసె నెంతయున్. 167

గీ. ప్రార్థనం బొనర్చి ప్రథమాగమాదుల, ధర్మవిధిఁ బురోహితత్వమునకు
నిలుపుకొనియె చారు నిజమాతృయత్తు లై, తగినగతిగృహీతచారు లగుచు. 168

ప. ప్రభునిస్తానంబున నత్యంతవైభవంబునం బ్రవర్తియచు నతని కభిముతంబు లైనక్రతువు
లు సేయించుచుఁ దమజనకుని యునికి యురగపట్టనంబు మొదలుకొని పాండ్యేశ్వర
శవోశద్రవిరాడిదేశంబులం బరికింపం. దగినచారిం బనిచి యందు నలభ్యవృత్తాంతు ల
యి చిత్రాకాంతు లగుచుఁ దల్లల ను వికపిధిం గొన్ని కొన్ని యాశలు మాపి యున్.

తాత్పర్యముండి రలఘువ్రతుండు ను నట్లు భార్యావృథావిక్రయలజ్జితం దగుచుఁ దజ్జ
నపదంబుల సుహృజ్జనులకుఁ దలచూప నోడి దురదేశాంతరంబుల యాయాచరవృత్తి
నర్థార్జనం బొనర్చుచుఁ దత్సరిమితాన్న దానంబు నడుపుచు నది నెఱయ న్నాగకున్న
నన్న నర్జనంబు చేసి తాను గండమూలపయఃఫలాదుల దేహయాత్ర సలుపుచు నంత
రాంతరప్రవర్తితస్వల్పాన్న దానాచరణంబులం దనియక బహుధనార్జనంబునకు ను
పాయంబు వెనకుచు నంతట మృగేంద్రవాచానామహాశక్తి మహిమ విని తదారాధ
నంబునకు నొకనివలన మంత్రోపదేశంబు సాధించి యద్దేవినిన్నిధికిం జని యచ్చిట్టిభ
వత్కథాశ్రవణఫలంబున నకలసంపదాయురభివృద్ధిపుత్రపౌత్రాదిలాభంబు విని యం
దుఁ దనకుఁ బుత్రపౌత్రాదు లనుమాట యటుండినఁ దక్కినఫలంబు గల్గుట సిద్ధం
బుగదా యనియెడుతులఁపున నవంబుచేత భవత్కథాశ్రవణంబు సాధించెఁ దుద న
ది యత్యంతసంభావనీయం లైనపుత్రాదిలాభంబు ను గలిగింపక మాన దయ్యెం జూ
చితే యోమణిసంభతనయ యిట్టిది సుమీ దేవరకథామహిమ యని పలికి మధుర
లాలన యూరకుండఁ గళాపూర్ణుండు ను నలఘువ్రతుం జూచి నీనందియం బెల్ల ను
దీతఁ గదా యని పలికి ప్రథమాగమాదుల నిరీక్షించి మీతండ్రికిఁ దగినయుపచా
రంబులు నడచక యిష్టమగు ననుమానించిన బాతకంబు రాదే యని పలికెఁ బ్రథమా
గమాదులు ను భయభక్తి వివక్షనయైనయెడలభయంబులతోడ నలుపుచు ను లేచి వచ్చి
యలఘువ్రతునిపాదంబులకుం బ్రణామంబులు గావించి యానందబాష్పపులకవిలసిత
శరీరం దైన యాశనకుని యాలింగనమూర్ధామ్రాణాదివివిధోపకారంబుల నానందిం
చి యతనిచేదనం గొలిచి యుండి రవ్వ డమ్మచోత్తుల తొంటియాంధ్రగీర్వాణభాషా
శ్లేషవైచిత్రి చిత్తంబునం బాఱఁ గళాపూర్ణుండు వారలం జూచి యిట్టివిచిత్రకవిత
మిమతులకు నిపుడు దోచునొకో యని కౌతుకనరబంధగంధమండరపాశితంబుతో
డఁ బలికె నందుఁ బ్రథమాగముండు.

169

*క. తావినువారికినరవిగ, భావనతో నానునతివిభావిసు లేజా
దేవరగౌరవమహిమన, మావలసినకవితమరిగిమాకునధీశా.

170

చ. అన బలిరా మహాకవిశిఖాభరణంబ మడుక్త భాషణం
బున కిపు డిచ్చునుత్తరమ పూని విచిత్రపుఁబద్య మయ్యె మే

* ఈపద్యము తెనుఁగువలె నున్నను దుడినుండి సంస్కృతపదవిభాగము చేసి
యర్థము చెప్పుకొనకున్నఁ గవియభిప్రాయము లేలదు, ఎట్లన :-

లని విభుఁ డాడె న ట్లది యటంచుఁ గపిండుఁడు నవ్వె నవ్వె నా
యన పరియింపుమా తిరుగ న్ననుఁ దడుక్కికి మెచ్చె విఠ్ఠఁడున్. 171

క. ఆరీతిం దమలోనం, దారే సరిపుచ్చుకొనఁగఁ దత్పద్యము
త్కారం బపుడు సభాజన, మారసి యేమి యు ను గాన కడ్కుర మండెన్. 172

న. ఆంత నవనీకాంతుండు సభాసదులం జూచి యిప్పు డాపద్యంబు తిరుగం బరియింపు
మనుట మఱి యు ను బరియింపుచునుట కాదు వినుఁ డని యి ట్లనియె. 173

సీ. ఏలు మోనాయక యిల గిరులెంతకాల మ్మంతకాల మోనస్తుతుండ
మిపుల శోభిల్లెడులవకుమారనమానమానుడ మహిమ నమానమైన
గౌరవం బొసఁగు చక్కనిప్రభు విట్లు గల్గఁగ నోయి పురుషుఁ డీగౌరవమాన
నభినవలేజమ్ముఁ డై వాణి రనములు గులికెడునట్టిది గలుగఁగాను
విమతి నేయనివాఁడెయంచు ను మహారథ, మున్నయది సంస్కృతంబునఁజెన్నుమీఱఁ
వరునఁడుదినండి మొదలికిఁదిరుగఁజడువ, నాతెనుఁగుపద్యమునఁబుధులరసికొనుఁడు.

పదవిభాగము :—కాధి- ఇన- టమ్- ఆగిరి-మఠ- వికనసి- (లవ మావమహిమ
వర గౌరవ దే) జాతే,- సువిభా,- ఇతి-నను- నా- ఆత్మ,- నవ- భా,- గవి- రస-కి
రి,- వా- ఆనువితా.

టీక॥ ఇన=ఓనాయక, ఆ+గిరి=అడులున్నంతకాలము, టమ్=ఇలన్ (భూమిని)
కాధి=ఏలుము, మఠ=ఇష్టఁడా (నస్తుతుండ) వి+కనసి=మిగుల+శోభిల్లెడు, లవ+మాన=
రామద్వితీయపుత్ర గౌరవా- నను=ఓయి, మహిమ+వర+గౌరవ+దే=గొప్పతనముచే+
దక్కువకాని+గౌరవమిచ్చు, సు+విభా=చక్కని+ప్రభువు, ఇతి=ఇట్లు, జాతే=కలుగ,
నా=పురుషుఁడు, ఆత్మ=ఈగౌరవమున, నవ+భా=క్రొత్త+లేజముగలవాఁడై, రస+కిరి=
అనందము+గులుకు, గవి=వాణి (కలుగ) ఆ+నువితా+వా=నుతి నేయనివాఁడే? స్తోత్రము
యనుట.

ఇపుడు దీనింబట్టి “ఏలుమోనాయక యిలగిరులెంతకాల” మ్మను నీసపద్యముం
జూడుఁడు.

తెనుఁగర్థమును బెద్దల్లిట్లు చెప్పుచున్నారు. (మొదటినుండి చెప్పుటయును)

ఆతివిభావినులేజా=ఆత్మంతమును మంగళకరమైన భావితాంతిగల, అధికారా
జా, దేవరగౌరవమహిమను=మీగౌరవాతిశయముచేతనే, మావలసినకవిక=మాకుఁ గావ
లసినకవిత్వము, తాన్, వినువారికి, సరవిగ, భావనతో, మరిగి=(మరగి యని యుండఁ
దగినది) పశ్యయై, అన్.

గీ. ఆనుడు వాని నట్లు యనతోహమున దానిఁ బదువుకొనుచుఁ దెలిసి సంతసెలుచు
 నెరలు మెచ్చిరి కవిస్మృతులయాతువిచిత్ర, మృదుకవిత్వకృతి యుఁ దదవగతియు.
 ప కళాపూర్ణుం డెరి వ నేమణివిభూషణవిచిత్రాంబరప్రధానం బైనపారిలోపికదా
 నంబునఁ బ్రథమాగము నలంకరించె నప్ప డతనియనుభూతుండు నిర్విదాత్త నామధే
 యుండు మధురలాలనకుం బ్రణామలము చేసి యిట్లనియె. 176

శ్లో. ఓరుచిరాత్త యావగమయోగిని యే నటమ పూర్వమైననా
 పేరు గులాదులు స్త్రీబిది పిత్తుట నొక్కడ నుండఁ దెచ్చి శా
 పారపురంబునా రిధిరి సత్తుతి నాకు ను సత్వదాత్తుడ
 న్నేరవి చెల్వవన్న మజి డద్దలఁ గానను ర్థంబుఁ దజ్జాలకొ. 177

క. ఆని యడుగుచుండ బాలిక, కనుమలుముచుఁ దెవవి విజేచి కటకట బాహా
 యెను మొగ్గవాలుచందం, బున నకు మెగ నెత్తికొనుచుఁ బొత్తులమీఁదికొ. 178

క. ఆత్మ డది గని యింతన యీ, విపరీతపుఁజేత లేల వినిరిఁబగదే
 యిప్పుడే నడిగినయది చో, ద్యపుఁదల్లి యనుచు మజియు నారఁడు మొక్కకొ.
 ప. కలుసులత్రావలై మనులు గాననియట్టికల ల్యవింపఁగా

నెజేగిన నీకు నాఁకలి యు నేకులునా యనుబాగు మాయలం
 బుజుదిన నేము పోమిఁక న్యభావపు దివ్యవిభూతితోడనే
 విజయచు ముచ్చుఁ బ్రోవు మనువాయను నైరపుదానిభాసదుల్. 180

గీ. ఇంక నేమియైన నెఱుంగంగవలయు నం, గేహవదము నీవు దెలిపె దనుచు
 నమియున్నవార మున్న యీబెడనాయ, లంద నేలయనిరి కొంద జంత. 181

క. అమ్మాశ్చి మజి యు నెవ్వ, రెవ్వెయిఁ దను వేఁకుకొన్న నెఱుకకనిమిలే
 శమ్ముకు గాన్పింపక న, త్యమ్ముగ నాఁటన యేడ్చె నాశిశువు గడుకొ. 182

శ్లో. అవాక్యాధి యు నానుభాధముఁ దిరంతై యున్ని యిట్లబుద్ధి
 వావేళం బపుడెదియో తదతిమాహాస్త్వంబు రస్పించెఁగా
 కావేళం దెలియంగలేను తగ సుప్రార్థించి తద్దివ్యబో
 ధావింబునవిధానముం గటగటాయం చుండె నున్నీతుఁడుకొ. 183

ప. తదనంతరంబ యమ్మణిసంభవంజనుడు యాపాను భూతిని మదాశయంబిలిచి
 మీబాలిక కథల్ని యు వింటిరేకదా మీభాగ్యవైభవంబునకు నెందు నీడు లే ది
 ది మోసలు నాకు మీర లత్తమాయ లైతిని న ది ముంబు లేదు మీర లింకం దక్కెన

- కోలువు మోని యీశువు నింటికిం గొనిపోయి పోషింపుం డనుట యు నతనికి నత్వ
దాన్తుం డిట్లనియె. 184
- గీ. పార్థి వేంద్ర వారి పడుచు మెడ న్నడి, హార మెత్తుడు వెట్టి తివుడ నీకు
వార లత్తమామలై రని యున్నాడె, దదినుగుణము లయ్యెఁ దిక్కభలును. 185
- క. ఈనిసువు సులక్షణము ల, నూనంబుగఁ జూడ నిది నృపాత్మనా నానా
భూనాథవహూమాళిని, జీనిర్నిత సూపురార్యనీయాంఘ్రి సుమా. 186
- చ. అని యతఁ డాశుమాటలకు నాత్మ గరింబలర స్థరిస్తేతా
ననుఁ డగుచు న్నహితుఁడు ఘనప్రమదంబున వారి నంతఁ దా
ననిపెఁ జనుండు మీరలు గృహంబున కాత్మజఁ గొంచు నంచుఁ గాం
చినమణిభూషణప్రముఖసంపద క్రొత్తగ వెంటనంపుచుకొ. 187
- క. అనుభురలాలసాకథ, లేమియు శుద్ధాంతమునకు నేగకయిండ
స్వామిపతి యడఁచె నభినవ, కాముదినవ నేల యనుచు ఘనయత్నముతోకొ. 188
- గీ. అంతి నలఘువ్రతుని యథేష్టేన్న దాన, కరణపర్యుత్త బహుధన్ గానుదాన
ముల మిగులఁ దన్ని యనిపె నపుత్రకముగఁ, దత్తురంధ్రనివాసస్తమన కరిఁడు.
- క. క్షీతిపతి చేసినగౌరవ, మతిమోద మొనర్పనిఁటి కాచందమున
స్మరఁ గొనిపోయె మదాశయ, సతి యుఁ బ్రయత్నంబుతోడ నతత్కేమకొ. 190
- క. పలుమాటుఁ దలయంటి తిగ, న్నలుఁగిడిఁ దోయిల్లఁ జలమనం బోర్కాడిం
చి లలిం జన్నిచ్చుచు ను, య్యలలూచుచుఁ డెనుపఁ దొడఁగ నావిరితువుకొ.
- చ. బ్రహ్మచరససామర్థ్యలబ్ధం బైన సహజపాత్రిప్రత్యంబునంజేసి యాసమయంబున.
- చ. పాలుపుగఁ దన్ను వే నిమరఁ బుచ్చుటకై తమతల్లి పైఁడియు
య్యల నిడి యూచుచోఁ గువలయాధిపుపాటలు పాడినం గరం.
బలమచు గేరికేరి నగు నన్యులపాటలు పాడినం గరిం
బలయుచు నేక్కు లోకు లపురా పతిభక్తి యటంచు నవ్వఁగకొ. 193
- గీ. లీలఁ బొత్తులమీఁద లేచి కూర్చుంబుచోఁ దద్దయు నొకక్రొత్త ముద్దుఁజెలువు
క్షీతిమీఁద లేతకంఁగే లిడితడవుచో మొనలిడి యొండొక ముద్దుఁజెలువు
నల్లనల్లన తప్పటడుగులు వెట్టుచో నిద్దంపుఁ బనవర ముద్దుఁజెలువు
గొదలుమాటలు లే నెగులుకుచుఁ బలుకుచో మోహనంబగువింత ముద్దుఁజెలువు
గలిగి యాలాల నవచంద్రకళ యనంగఁ, దివుట నామనిఁ దనరులేఁదీగ యనంగ
నంతకంతకుఁ బ్రోచిదే నతిఁయిలుచుఁ, బరఁగెఁ జూపఱకు ను గనపండువగుచు.

- గీ. ఎల్ల బంధువులకు నల్లనబెల్లమై, యరిది గారవంబు నతిశయిలఁగఁ
దల్లి ప్రేమఁ గరముఁ దనరారె ముంగిటి, ముతై మగుదుఁ గ్రొత్త కొత్త సిరుల. 195
ఉత్సాహ. చేతివ్రాలు చూచి యిది యశేషరాజ్యవిభవభో
జాతకము గలిగి యలరు నని యు మృదులచరణకం
జాతరేఖ లరసి రాజనకుల నకుల కర్ప యీ
నాతి యని యు నపుడు లక్షణజ్ఞు లాడుకొని రిలక. 196
చ. గలగలమాయు నందెలు ను గజైలు మువ్వలుఁ బైడియుంగరం
బులుఁ బులిగోరు సెంకులును బొడ్డులు గాజులు రావిరేకయుం
జెలువెలరంగ నెంత యు ను జెన్నెసలారుఁ గొన్ని వానరం
బులుముదముదఁ జేసెఁ గడు ముద్దుల సేతలఁ దిల్లిదండ్రులక. 197
ఉ. విందులు విందులందుఁ దను వేడుకు నెత్తుకొనంగఁ బిల్వ నిం
దొందఁగ నేగి పైఁబడుదు నుబ్బునఁ గేరుచుఁ జెంగలించుచు
స్సందిలివట్టి యాడు మన నాట్యము లాడుచు మద్దుల న్నచా
నంద మొనర్చె బాలిక దినంబు ను జాట్టపుఁ బూవుఁబొండ్లక. 198
క. పుట్టయ తొల్లి యొక్కడ, నిట్టివి నేర్పి తని చూచి తెల్లను జెక్కు
ల్పుచు లాలింపఁగ నా, చిట్టికలికి చిందులాడు శీతివతి దడక. 199
మ. దినము లొక్కిన్ని చనంగ నంతఁ గడు నర్థిం బొమ్మ పెండ్లిండ్లు గు
జ్జనగూళ్ల చ్చనకండ్లు పింపికులు కుచ్చి వీరనంగింజ లా
మనగుంట ల్కనుమాసిగంతలను గంబాలాట లొనైన ఫే
లనము వ్రీజుఁగ బొంట్లతో నలరె బాలారత్న మెల్లవ్వడుక. 200
నీ. ఆపిన్న పాప దా నంతయై యింత యై యోలి నొయ్యన బాల్యకేళిఁ దనరె
మగవారి యెదుటఁ బల్కలు నుండుటకుఁ గొంకఁ దఱచుగా రాదయ్యెఁదండకడకు
నంగకంబుల బాగు లరసి యోమఁ దొడంగె నడలనీదయ్యె నెవ్వడును బైటఁ
గ్రేఖఁ జాపులఁ గలికితనంబు పన నేర్చె బలుకుచో బొమలార్చు భంగులెఱిగె
ముదురుఁ బ్రాయంపుఁబడఁతులముదనకథలుఁ పొడముచో సిగ్గుపడిపాటిపోవఁజూచు
శైశవముఁ బాట నొత్తుచు జవ్వనంబు, క్రమముతో నంతకంతకుఁ గానిపింప.
గీ. ననజనున భారములచేత జవ్వనంబు, మించి యిరుదిక్కులను నాక్రమించి బలియ
ననుమఁ జిక్కిన బాల్యమో నాఁ గృతక, నుంతకంతకు నొందె నాయతివ నడుము.

క. తోరపుఁ గచభారముఁ గుచ, భారముఁ గటిభారము న్విభాసిలుచుండ
నానుచు త్రిభువనరాజ్యపు, భారములు వహియించినట్లు బాలిక యొప్పెన్. 203

సీ. గురుతరస్థ నకేలిగిరులను గంభీరతరవాభిహుఁతులెల్లిక యు ను
జారుహోమాలిశృంగారధారాసరణి యు నంసుకీనలయచయంబు
సుకుమారబాహువల్లికలు ను రమ్యాయకదలికాస్తంభప్రకాండములు ను
సలలితాధరచింబఫలవిలాసముఁ బుష్పవినిరపాండిమహావిభవంబుఁ
గలిగి పలుకులు శుకపికలకలముగఁ, గుంతలంబులు మధుకరకులము గాఁగ
శంబరాంతి కేళివనంబుఁ బోరె, నుదతి యపుడొప్పె నొకచింత సోయగమున. 204

గీ. ఆలతాంగియు నాలోన నభ్యసించె, వివిధసంగీతసాహిత్యవిద్యలెల్లఁ
గావ్యరచన యొనర్చె బ్రాగ్జన్మవాస, వాతశయముచే నవతిప్రయత్న మునన. 205

చ. కళాపూర్ణుండు నమృదురలాలన ను మున్ను తల్లిదండ్రుల యింటన పెరుంగనిమ్మని
యనుచుట యాదిగా నభినవకాముది విహారవిశేషంబులనెలనను రాజ్యకార్యవ్యాసం
గముల వలనను ముచి మఱియొన్నఁడుఁ దడవఁడయ్యె మహాశయుండు నరనిచిత్రం
బు తెఱం గెఱుంగక యూరకుండె నంతసామధురలాలనయు నవ్విధంబున జవ్వనం
బు ప్రాపించి యంసురితమదనవికార యగుచు నాకళాపూర్ణపాణిగ్రహణం బభిల
షించుచున్నంత. 206

చ. మనుకొని కూర్చి నెచ్చెలుల ముచ్చటవేళలఁ దద్గుణము
ల్పినివిని విన్నయార్థ మొకవేళ ను మానని నిత్యభావం
గనిని కన్నయంత యు ను గావ్యవినిర్మితచేతఁ దార్పయం
గొనకొని మిక్కిలిం బనిచెఁ గోమలప్రేమము నామహేశ్వరై. 207

క. అంతటఁ బ్రత్యక్షంబుగ, గాంతుం గనుఁగొనఁగ బిగువుఁగోఁగిటఁ జేర్పం
గంతువిహారంబుల న, త్యంతము మోదించె గోరె నంగన మదిలో. 208

క. అనలుం గొనలుం బాటుచు, మనమున నాకోర్కి తీఁగె మగునకు మిగులన్
ఘనముగఁ దత్కుసుమద్యుతి, పనుపడ వెలిఁబర్చె ననఁగఁ బాండిమ దోఁచెన్. 210

ప. అందు.
ఉ. ఒక్కతఁ బిల్వఁబోయి మఱియొక్కతఁ జేర్కొని పిల్వ మేన సా
వైంకటేశఁ బాల్వఁబూని మఱియొక్కటి వీడ్వడఁ దాల్చునర్థమై
నొక్కడ కేఁగఁ జూచి మఱియొక్కడ కేఁగుఁ బయోరుహాక్షి దా
మిక్కిలిఁ జేర్చు భూవిభునిమీఁది పరాకునఁ జేసి నిచ్చుట. 211

- సీ. ఏమి కన్నులఁ గన్న హృదయేశుమాపలు దోషక యది మన్ను దోషకుండె
 నేమి పీనుల విన్న హృదయేశుచుధుకోక్తి దోషక యది మన్ను దోషకుండె
 నేమి మైసోఁగి న హృదయేశుసంస్కర్ష దోషక యది మన్ను దోషకుండె
 నేమి దాఁ జవిగొన్న హృదయేశుకష్టావి దోషక యది మన్ను దోషకుండె
 గాంత కంఠట నింతరికంతుకేళి, వివిధనంకల్పవాసనఁ బలులు రేలు
 దవరుపులకలుఁ గలవరింతలును మాట, పీకుపాలులుఁ జెలులకు వెఱఁ గొనగన్. 212
- గీ. తరుణి తాఁ బగళ్లు తామరపాక్షియ, స్వేదనోత నచితనియతిఁ బరఁగ
 నిర్వహించె రేలు నీలోత్పలాక్షియ, స్వేద నృపునిమిఁదిప్రేమ నంత. 213
- క. సితకరుని శుక్లపక్ష, ప్రతిపత్కళఁ జూచి చూడ భామినినెన్నే
 నితనుత్వముఁ బొందెమనం, గతి యు ను గడు నెక్కు డగుదుఁ గానంబడియెన్.
 ఉ. వీణియుముట్టుట ల్లిగులవింతలు పెంపునుఁజిల్లబోదతో
 రాగదలిర్పఁ బల్కుట కరం బపురూప మపూర్వ మెంత యుం
 బ్రాగసభీరవాన్యములభ్రాంతి యుఁ గ్రీడలు కానివావి యా
 యోగవిలోలలోచనకు పొచ్చినమన్తధచ్చేష్ట నయ్యెడన్. 215
- క. నిచ్చలు నీగతిఁ దైస్త్ర, హెచ్చి వియోగావలమున నెంత యుఁ దాపం
 బచ్చుపడఁ బ్రవర్తిల్లఁగ, నెచ్చెలు లచ్చెలువఁ జూచి నెప్పుది గలఁగన్.
 క. పెక్కుదిసంబులనుండి యు, నిక్కన్నియవర్తనంబు లెల్ల నరయ నే
 తొక్కగతిఁ దోఁచుచున్నవి, మిక్కిలి నూహింపుఁడా నిమిత్తముమీరల్.
 క. కొమ్మ గడుఁ జిక్కుచున్నది, నెమ్మెగమునఁ బొందెమంబు నిబ్బర మయ్యె
 న్నెమ్మదిలోనివిచారము, ముమ్మర మివి మన్తధక్కతములు గావలయున్.
 మ. మన మొక్కొక్కతటి న్నమస్త గుణసంపన్నం గళాపూర్ణ శో
 భవరూపు న్విసురింపకుంటి మది యిప్పుట న్నభి న్నొంచె దు
 ర్జనచూడామణి కాముఁ డిట్టికొమయల బ్రాయంపుఁబూఁబోండ్ల నా
 క్కనిమిత్తం బినుమంత గల్గిన గడుం గాతించు దుర్వారతన్. 219
- క. కావున నిపుడీభామిని, భావజుఁ బారిఁ బడి మిగుల బడలుట నిజమీ
 భావంబును మణిపీఠం, గావలయు ను మనవిహరకలనచేతన్. 220
- గీ. అని విచారించి యాశంపలాక్షి మదికి, వేడ్కపుట్టించి తోడ్కొంచు వెలఁదు లేఁగి
 రమితముకరందనివ్యంసరమితముఁగిరి, తాలిసంతాన మైన యుద్ధానమునకు. 221

ప. అస్మి డయ్యువవనంబునకుఁ దూఱరాక కాఱుకొనుచుం జూపఱయిచ్చు మెచ్చు న
 చెచ్చువు పొచ్చుఁ బచ్చపట్టుబట్టడదట్టిలలిలఁ జాల నెఱపుచు నొరపుమిగులు మొ
 గలిగముల గుమురులనకుమఁ బొడవులుగ దీపించు తోఁపుగుడారంబులచెలవు నల
 వరించు చివురు పైలమావిరండంబులు ను దండతండంబులై మెండుకొన నొదవుమద
 మునం దెనురొదలు పొదల మెదలుకొదమతు మైదలవదువు లిను. సరిపెగలపెనుపు
 నఁ బనుపఱచుచుఁ గనుపట్టి దట్టం బగుచిగురుజొంపపుఁ గంపుసాంపు సిందూరం
 పుఁగెంమాళించందంబు నందపఱప నువరిభాగజాగరూకశల్లవప్రసూనదళశటలశబలి
 మవిలననంబు లలితకుముదమతల్లికల యుల్లాసంబు వెల్లిగొలువ వెలుతురులేని పూఁదే
 నెసోనవాన ధారావ్రకారంబునం దోరం బగుచుఁ దనరారు మారుతప్రచారంబుల
 నప్పటప్పటికి నుప్పతిల్లుపుప్పడుల కేళిఘాళిపాళికలపోళిక నేలికొనంగ కేనికబూ
 మియులు పూని కానిపించుచున్న పొన్నలు ను నవిరళదళకేనలయవిలసితలతావితానం
 బులు మరకతకువదించినచుఖవిరంబు లగునగతులపగిదిఁ జూపట్ట నమకట్టుజల్లుల
 మొల్లమి నుల్లసిల్లుచు నిరుగడల వ్రేలు నిడుసోగపూవుగెలులు పొలుపొంద నగ్రభాగ
 పల్లవంబు లింద్రగోపంబుటుల్లారులయొజ రాజల్లఁ దేజీలపోళిక భాసిల్లు వానంతి
 కాకుడుంగంబులు ను గడుదళంబుగఁ బొదిగి యెదుగం గలభంగులఁ జెంగలించుచు
 నమరు తమలపాకుఁదీఁగెనుల్లికలమీఁద మించివెల్లితలదుట్టుఁగట్టడలునెట్టుకొలుపు
 తోలంబట్టల పొదుగుశృప్తఁ గ్రొవ్వుడుగు నెజీలిటునుచుంగుల నిక్కు పొక్కు ను
 మిక్కిలిం గడలుకొలుపుచున్న యరవిరిచిగురు మొగిలియాకులతోడ వీరభటులజోకలు
 జోకపఱచుచు లేఁబోకప్రమాఁకులును వివిధజనకోలాహలంబులకరణిం బరిధపిల్లు
 తుకపికళారికానికరకలకంబులు ను గలిగి విరహీనముదయంబుపైఁ గదలివకనుమ
 కొదండుదండుకుపీడునుం బోలె నాలోకనీయం బగుచుండ నందు నిందువదనలు మం
 దగమనస్వభావంబు నతకరించు కుతుకరయంబునకుఁ బ్రతికూలంబు లగుచుం బిగవు
 పాలిండ్లప్రేగునకుం బిఱుఁదులగరిమ యుఁ దరముగాక కర మలయంజేయుచుండ
 నొండొరులం గడచుచు నుద్దవిది నడచుచుఁ గూడమికిం గేలిచేయుచుఁ గ్రొవ్విరు
 లు మించి కోయుచుఁ గవ్వుగొజ్జెంగులకుం జేరుచుఁ గన్నె గేదంగులకుం బోరుచుఁ
 బొన్నలకు మూఁగుచు బొండునుల్లెలకు నేఁగుచు సంపెంగలకు డాయుచు జాతికు
 డుంగంబుల రోయుచు మల్లెలకు నిగుడుచు మరుపంబునకు మగుడుచుఁ గురువేరు గొ
 ల్లూడుచు గంధంబులకు మల్లాడుచుఁ బొగడలకు జరగుచుఁ బోకపాళికలకుఁ ది
 రుగుచుఁ దిలకంబులకుం జనుచు దిరిసెనపున్న నలు గైకొనుచు నసముల్లికలఁ గ్రీడించు

చు నారంగంబుల గ్రేడించుచుఁ గలిగొట్టకుఁ దత్తెల్లచుఁ గంకేలిమంజులకు రం
 జిల్లుచుఁ గ్రొవ్వువినీడ లాశ్రయించుచు గురువిందపండితుల విశ్రమించుచు నీరంబులఁ
 దూలుచు నెండేని యుం బాటుచుఁ బూఁడేనియలఁ దోఁగుచుఁ బొదరిండ్ల దాఁ
 గుచుఁ గనిన నవ్వుచుఁ గప్పవినులు రువ్వుచుఁ దీఁగెయ్యెయ్యెల నాశుచుఁ దియ్య
 విలుకానిం బాశుచుఁ బరాగంబులు రాల్పుచుం బయ్యెదలు విడుల్పుచు నందనివూఁ
 గొవ్వులకు నిక్కుచు నలఁతిమాఁకు లెక్కుచుఁ గెంజగుళ్ళకుం బడరుచుఁ గెరలుతేం
 ట్లకు బెడరుచుఁ గోకిలస్వరంబు లాలించుచు గొరవంక లాలోకించుచుఁ జిలుకల
 కుం బలుకు లందిచ్చుచుఁ జిన్నిరాయంచలనడలు మెచ్చుచుఁ బూబంతుల వే
 ట్లాశుచుఁ బొనఁగ నుద్దులు గూడుచు గెలిచి పోనీక పట్టుచుఁ గేకినఁగొట్టుచు
 నొక రొకరిఁ జీరుచు నుబ్బునం గేరుచు నిబ్బరంపుఁదమిని దహకుఁ దమకంబు గ
 మకంబు పొచ్చింప నింపుమీటువిహారంబులచేత నడరుబడలికలం బొడము వెడవె
 డచిరుచెనుటతడి యొడళ్లం గడుఁ బ్రబలి గుబులుకొను మృదువధునసారగంధసా
 రతాశ్చీరవిలేపనపరిమళంబులు పరిమళితదిగంతంబు లగుచు నంతటం బోడుముట్టి స
 హజ్యకత్వంబునకుం దోడు క్రీడలయలంత నెంత యు ఘనంబైనబడుగుఁదనంబునం
 దడఁబడుచు వడవడవడంకులుగుడుచునడుములం దడఁబాటువలన నడిలఁబాటు ని
 లుపుతాపులం జిక్కిం జెక్కికొనుతఱిఁ బొక్కిళ్ళం బ్రవేశించి నముదంచితకురువిం
 దకందళనందర్శనంగతాంగుళియకప్రచురరుచినిచయకఁచితకరతలరాగంబు లడుగు
 ల నిర్గమింప నినుమడించెనో యనఁగ నతిమాత్రసంచారసంక్షుభితంబు లగుచుఁ జర
 గతలంబు లత్యంతరక్తిమ యుట్టిపడుచుండ నిట్టట్టు పైఁటచెఱుగున విసరుకొన నె
 నెఁగుకరకంకఁగమణిర్గుణాత్కారంబులకు నులుకుకరణిఁ దఱచుటూర్పులపెంపున
 నుత్కంఠమానంబు లగుచుఁ జెన్నొందుజక్కవకవల కెలంకులఁ జొక్కపుఁతొక్క
 లకదలికలుముదలకించుచునిగుడునిగనిగలతరగలయంగంబు నందిదండలతేకుకులకుఁ జె
 లికారంబు నెఱవ నలయిక సౌలయికల నొకవింతయొయ్యారంబు చూపుచూపుల
 పనకుం జూపోషక యేవఱినలీలం జాల వనిపాల్లువాడిన క్రీడావతంసితకర్ణకీలోత్పల
 దళంబులు నిజప్రతిబింబకపటపరిదృశ్యమానసోదరాల్లిగనలోలుపంబులవోలెఁ జెక్కి
 ల్ల మిక్కిలి నంటుకొనుచుండ నొసల ననలుకొను కమ్మకమ్మరియున్నులం బడి కదల
 మెదలలేనినీలాలకజాలంబుల నిజబాలకశంకంజేసి వెడలఁ దివియ నందడించుచం
 దంబున నందంద క్రందుకొనియెడు నిశ్వాసవాసనానమాకృష్టచంచరీక సంచయంబు
 లకు నుపరి యదలించుమృదులంపుఁగలికపలుకులు దనునినువుల కొనరు తెలుంగులచ

వి కొనరక మునుదుకొను పనురాచిలుకగములం దొలంగందోలు కేలుకంజగురాకుల
కు మూఁక లై కవియుకొకిలంబులచేత నాకులంబు లగుచు మైదీగెబాగుల వనం
తాగమృతవిభూషితవనదేవతాచిలాసవిశేషంబు నభినయింప నాత్మసాదృశ్యసంభావ
నాగర్వంబు పెల్లునం ద్రుక్కునుల్లఱపుకల్లరితేఱితండంబులకండ్రొవ్వు సైరింపక
వానిజీవిక లాక్రమించి తడనుసరణంబున దయ వొడమి కొంత మగుడ విడుచువడు
పు గనంబడఁగ నెడ నెడం గులుకునడ బడిబడిందొరఁగఁవిరిగముల నమరెడియరక్షిడు
కొప్పులయొప్పిదంబు చెప్ప నలవిగాక యతిశయిల్లఁ జెదరినసింగారంబులు ను జగు
రుంగొనలచేరులు ను నంటినపరాంగంబులు ను నకరువులతోడిపాపటలు ను వాడుదే
తెడి నెవ్వ్రాములు ను వడఁకాకుకులుకుటెలుంగులు నుం గలిగి యపూర్వవిభ్రమంబున
సొంపుమీటుచుం దదనంతరంబ.

క్రాంచినదన్వత్తము. చంచలపీచీనంచయలీలానలలితతరళితజలరుహపాళి
సంచితహస్తోదంచితభంగీజనితమదనమతనరణిగుణవా
ఞ్ఞాంచితగోష్ఠీనంచరణవ్రత్యయనమచితహళహళికలతోరా
యంచలుమ్రాయంగొంచలుగూయన్వ్యవహితపరవమయినకొలంకున్

ఉ. చేరఁగఁ బోయి రంగనలు చెల్వపుమోములసోయగంబు త
ద్వారిజలక్షిగేరఁగ నవారితవారితరంగరంగలీ
లారతహంససారనకులస్థలదారవసారవంచనా
పారగనూపురాదిహమభవ్యవిభూషణభూష మొప్పఁగన్.

ఉ. అంతట నంతరంగముల నంబువిహారకుతూహలంబు ల
త్యంతము మీఱ మెట్లు డిగి రామగువ ల్పనికొంగు లూరుగా
ధాంతరసీమఁ బట్టుచు జలాశయలక్షిపయి న్నఖిచ్చటా
కొంతులచేఁ బదాబ్జములు కన్పపునూలి వనంత మాడఁగన్.

సీ. అలంతిగాడ్పులచేతఁ దొలఁగు వయ్యెదకడ లిరువంకల ను జిక్క నిటికికొనుచుఁ
దరగల నిట్టట్టు దరలు ముంగొంగులు తిరుగ జంఘల ను సంధించుకొనుచుఁ
మునుపుగాఁ జొచ్చినవనితలు చల్లెడియుదకంబునకుఁ జేతు లొడ్డుకొనుచు
నెడనెడ మిట్టించి వడుమీలబెరుకుల కులికిపాటొదవంగ నొనరిలుచుఁ
దొగలముఱుగుననుండి బి ట్టెగయువిహగ, కులమురవళిక బెదరుచూపులు దలిర్పఁ
దమ్మికొలను ప్రవేశించుకలిరుఁబోండ్ల, విలసనము లెంతనెంత యు వింత లయ్యె.

ఉ. ఆరమణీమణు ల్యరిసి నట్లు స్రవేశ మొనర్చుచేళఁ ద
త్కారణవీదికాచరితకంజముల న్నధులౌలభ్యంగము
ల్యారక సారెకు న్నెగసి చ్రాలుచు నొప్పెఁ దదంబుదేశత
త్సరుప్రతోడ నామహరినీలపుటచ్చనగండ్లకై నడికె.

లయగ్రాహి.

సెమ్మెగములం గరతలమ్ములఁ గుచమ్ములఁ గచమ్ముల ను జూక్కి నయనమ్ములఁ బరాభూ
తమ్ములు ను బోలె విరితమ్ములు ను రక్తజలజమ్ములు ను గోకమిగునమ్ములు ను శైవా
లమ్ములు ను భృంగనిచమ్ములు ను మీననికరమ్ములఁ గలంగెఁ జలనమ్ములు భజింపం
గొమ్మ లపు డెంత యు ను సమృపకనూరాలభరమ్ముల నొనర్చి కరమ్ము జలకేళికె.

లయగ్రాహి.

ఓల యనుచు న్వలదు గేలి యనుచుం బటవఁజాల వనుచుం గడుఁబిసాళి వనుచుం బ
ద్దాలిఁగొని కొట్టుచును దోలివడిఁ బట్టుచును మేలయులఁ దిట్టుచు గయాళితనమింకం
జాలు ననుచు న్నలిర గోలనునుచుం బగటనేల యనుచు న్నుగుద బాల వనుచుం గ
య్యాలకెనప్పెట్టుచును హళిఁజలపట్టుచునుమాళములఁ గిట్టుచును బాలికలువేడ్కకె.
కవింజవింజితము. గుఱులుగుఱులనుఘోషణఁ దోయకకుంతతతు ల్లలఁగుండునడకె

తృభితకుసన నకుంభపరిచ్యుతకుంకుమ చందనకుంతలనూ

నభరవిలీనమున నృహువర్ణము నవ్వెగుగంధగణంబు కొలం

కభినుతిభాజన మై భజియింపఁగ నంబువిహారిణు లై పొనఁగె.

మాలిని. తడిసి తనువుల శ్చేపంబు గాన్పింపకుండం

గడు నడఁగినచేల ల్లిల్లిక్కుక్కల్లప త్తే

ర్పడఁ దెలుప ఘనాంభోభారతం గుంతలంబు

ల్పడమలపయి వ్రేల న్నత్తమాతంగయానల్.

ప. కాసారంబు వెలువడి నవీనవస్త్రాభరణగంధమాల్యంబుల నలంకృత రైరి మధురలాల
న యుం గాంతునిమిఁదిపరాకునఁ జెలికెత్తియలబలిమిని వనక్రీడాదు రెట్టకేలకు ని
ట్టట్టు నలుపుచుండె.

ఉ. వర్ణనపాత్రచిత్రగుణవైభవోభితుఁ డత్ర తిం గళా

పూర్ణఁడు డెగవేటతమిపూన్పన వచ్చి ముదంబునం దద

భ్యర్ణమహిం జరించు చొకపక్షికి బాణినడఁగెల్చుచుం

దూర్జత నేఁగె నానిజవహూతి యు బోటులు నున్నచోటికి.

వ. అస్పృశు.

ఉ. నిర్ద్రుఁ జెక్కుటద్దముల నింపులుగాఁ బులక బ్జనింప న
 మ్మద్దిను బోటిమాఁపుపయిమో మరదోఁపఁగనిల్పి యత్తఁటిం
 దద్దయుఁ బ్రేమఁ జూచె నిజనాఘ నతండు ను దానిఁ జూచె నా
 యిద్దఱచూపులు న్నడుమ నించుక తాల్కొని లజ్జఁ గ్రమ్మఁ. 235

చ. వనజవళాక్షి చూచినను వెల్లభుచూపు లతండు చూచిన
 స్వనజవళాక్షి చూపులు ఘనత్రవచే వెనువెన్నకు స్వనం
 జనుచు వొకొల్లోక శ్లకయి సారెకు వచ్చుచుఁ బొల్పుమిఁటఁ గ
 న్గొన రతిపంచబాణుల విసోదపుటుద్యోలచేయలొ యనఁ. 236

చ. వినుకలిచేత ము న్నిగుల వింతలుగాఁగ విరాళిఁగొన్నయ
 వ్వనజవళాక్షి యట్లు తనవల్లభురూపముఁ గన్నులారఁగాఁ
 గనుఁగొని యేమిచెప్పఁ గడుఁ గంతుకరాపాతిఁ దాపమొందుచు
 న్ననమునఁ గుండె నప్పు డటు నాఘనిఁ గొఁగిటఁ జేర్చలేమికిఁ. 237

గీ. ఆతఁడు మధురలాలనముందు నాత్మ దగిలి, మగిడి రా కలయింపఁగ మరలి మరలి
 యొక్కొక నెంబుతో దానియొప్పిదంబుఁ, గనుఁగొనుచు నెట్టకేలకుఁ జనియొడిరిగి.

వ. అంత నక్కారంఠ యు నంతరంగంబునం గాంతుఁ జింతించుచు. 238

ఉ. ఆమ్మడుపాదపద్మములు హస్తతలంబున నొల్తఁగోరు నా
 శ్రీమహానీరునక్షమునఁ జేర్పఁగఁ గోరుఁ గుచద్రయంబు నా
 కోమలగండపాళికలఁ గూర్పఁగఁ గోరును గండపాళిక
 ల్కామునిబారి కగ్గయు కామిని తాలిమి చంచలింపఁ. 240

ఉ. అప్పుడు తత్సయోజముఖియాకృతిచందము బోటు లందఱుం
 దప్పక చూచి యక్కట వృథావనభేలల హాళి నించుకే
 నిప్పడుదుం దలంపము మృగేక్షణలార గణించి చూడుఁడా
 యెప్పుడు నేవిసోదములు నీచెలి కింపులు గా వొకింత యుఁ. 241

ఉ. ఈవనినాక్షిచింత హరియింత మొకింత పరాకుచేసి యుం
 బూనికతోడ నచ్చి మనపోకడ లే మని చెప్ప నాటలే
 కానినృపాత్మజుం దలఁప గానము దీనివిచార మేమి యు
 న్నానుట లేద మిక్కిలి ఘనం బగుచున్నది గాని యెన్నఁగఁ. 242

వ. ఆది యు నుం గాక. 243

సగ్ధర. శ్రైవంపాతంవిహోరాశ్రయణమధురవేమంబుతో జూడ్కి వేడ్కం
బూనంగా నితమస్తున్నయమణి కళాపూర్వం దేతెంచెదేర్పిం
దా నిచ్చోటం జరించెం దయణి యతని నత్యంతము స్వంతప్రేమ
ప్రేమపూ జూచినట్లుండె నది మొదలు నుండికడుం దాప మొందెన్.

244

ఉ. కావున నీవనంతమదగర్వికకోకిలకీరకారికా

రావముఁ దేటిపిండురపురావము మెల్లని చల్ల గాడ్పుపూఁ
దావులసాంపుఁ గంజిగురుండము లేబొదరిండ్ల యొప్పులు
నానబా పక్ష మై మిగుల బాలిక తాలిమఁ గొల్లలాడెడిన్.

245

ఉ. ఇట్టిది గానలేము మన మిందఱముం దరకాక్షికి న్నదిం
బుట్టిన పంచబాణువెఱుపు ల్లఱపింపఁగఁ బూని వానికిం
బట్టపురాజధాని యనఁ బట్టగు తోటకుఁ దెచ్చుటొప్పు నే
ఘట్టకుటీప్రభాత మనఁగా నిదివో పరికించి చూడఁగన్.

క. ఆనునంతట నయ్యంగన, యనయముఁ బ్రబలమగునట్టి యంగజతాపం

బున మున్నురమ్మ రనుచుం, గనుతొప్పులు దేలవైచి కడు సాలయుటయున్. 247
మణిగ. పడఁతులు చిడిముడి పడియెడు మదితో, నెగుగులు తడఁబడ నడరెను నడుపుం
గడఁకల నడుములు గడగడపడఁకం, బడిబడి బొడమఁగ బడలికఁ జెనుటల్. 248

నీ. వివిధమితావులు వెనఁచుకొని చెంగటఁ గమ్మవన్నీటికాలువలు ను
గడునివతాలించు కప్రంతుటరటుల యిరవులఁ బూవుఁ జప్పరముఁ బన్ని
వట్టివేళ్లను దడిగట్టి శ్రీగంధంపు టనలున మెత్తి తదంతరమునఁ

గర్పురవేదికగావించి చల్లని చెంగల్వరేకులు నెజ్జఁ దీర్చి

చిలుకుఁ దేనియతోడి గొజ్జెంగపూవుఁ, దలగడ యమర్చి యందు నాచెలువ నునిచి

జగతిఁ గలనర్వకైత్యోపచారవిధులు, జలిపి రందును గడఁగాన కలసి రంత. 249

ఉ. ఆవృత్తబోండ్లు వెండి యుఁ బ్రయత్నముతోఁ బలుమాలు వీనులం
గప్పరమూఁది పూవినవకట్టలు గొజ్జెంగనీట మాటికిం

దొప్పఁగఁదోచి వీచుదుఁ జనుంగవపై నఱకాళ్లఁ బాఱుల

వృష్టులుగాఁగఁ జందన మలందుదుఁ గొందలమంది రందఱున్.

250

వ. అంత.

క. విరులు జిగుర్లు ను జూరవుగ, నిరిగందపుటన లొకింత చిలచిల మని వే
గిరిమ వలువట్లు గొనఁ గడు, బొరలెడి తరలాక్షితాపముం గని కలఁకన్.

251

- గీ. చతుర యగునట్టిబోటి యానతిని జేరి, చలువచెంగవివయ్యెద చక్కఁ గట్టి
నేత్రయుగళంబు మీఁచఁ బన్నీటిచేతఁ, దుడిచి చెనదివకురులు దిద్దుచు ను బలికే.
- క. ఎక్కడ మేనంటినఁ గే, ల్పొక్కడునం తగుదుఁ గళలవొదలెడు భారం
బెక్కపు శైత్యక్రియ లో, యక్కయిఁకం బోదు కోర్కె యడఁచినకపుడు. 251
- గీ. ఇంతి సిగ్గుగదా యని యింతదాఁకఁ, దలఁపు దాఁచి లోలో గుమరిలఁగవచ్చు
నది యుఁ గా కేను లాఁతి నే యకట నీకు, రమణి నావట్టుననుచాఁపురంబు వెలదు.
- క. ప్రాణములకుఁ బ్రాణం బగు, ప్రాణసఖికిఁ జెప్పరాఁపనులుం గలచే
యేడాక్షి కలిగ నేనిం, బ్రాణసఖి యు నునులునొక్కపాటియకాదే. 256
- మ. అనిన నిక్కిలి సాహసంబున నభీష్టార్థంబు చెప్ప న్ననం
బున నుంకించుచు లజ్జచే నుడుగుచుం బూఁబోఁడి యొక్కింతనే
పు నితాంతాకుల యయ్యె నంతట ను దాఁబోసక యాబోటి యుం
దనవై నానలు పెట్టిపెట్టి యడిగె న్యత్నంబు నంధిల్లఁగన్. 257
- క. ఇచ్చెయి నిర్బంధించుచు, నమ్మదియ యడుగ నృపవంశ్రజ యనుమా
న మొక్కధంగి నుడువుచు, నెప్పుది నూల్కొల్పి పలిక నిజసఖితోడన్. 258
- ఉ. ఓహరిణాక్షి నీకు నిక నుల్లము దాఁపగ నేటికి జ్ఞగ
న్నోహనమూర్తితోడ నిటము న్నొకనాఁటినిశ నివలానన
న్నాహమూఱు మద్విభుఁడు నాకలలోపల వచ్చి తేర్చెఁ గా
మాహావకేళి నద్భుతసుభైకమయం బది యేమిచెప్పదున్. 259
- క. అనుచుఁ దదుత్సవలీలలు, మనసునఁ బాటుట యు వివశమతి యై మోడ్చుం
గనుఁగవతో నొక్కించుక, వనిత నిలిచి ఘర్తపులకవతి యై యంతన్. 260
- వ. అహర్నిశెచ్చెలిం గటాక్షించి. 261
- క. చెప్పెడి దేమె లతాంగీ, యప్పుడపోత్రముఁడు నన్ను నట్లు రసాభిం
చెప్పలఁచేలిచి నను విడ, నెప్పుడు నని యూఱడించి యెందే నరిగన్. 262
- గీ. అది యుఁ గాక యాధరాధీశుఁ డింతకు, మున్నుమనసమీపమునకుఁ దనదు
డేగఁ బిలిచికొనుచు తీవితో రాఁడె యా, యొప్పు మిగులఁ దాల్చి నుమరఁదోలె.
- క. అది మొదలు వదల కొదవెడు, మదనదళావళత వివశమతి నైతినిక
న్నదితా చలువలు గిలువలు, నుదికి ననహ్యంబు లతనిమన్న న దక్కన్. 264
- క. కటకట మీ రవివేకత, నటునిటు శైత్యోపచార మని యేటికి ని
చ్చటఁ దడసెన రిఁక వెన్నెల, మిటమిటఁ గాయంగ మేను మిగుల నెఱియదే. 265

- అ. కొఱచి చేతఁ బట్టుకొని చంద్రుఁ డదె వచ్చె, గ్రీష్మసమయభాసురీతి మెఱుఁ
దనకు నేల యమృతధామాఖ్య గోముఖ, వ్యాఘ్ర మనఁగ నిట్టివాఁడు నుమ్ము. 266
- క. చిలుకచదు వసుట చదివిన, ములుచకు దృష్టాంత మట్టిమాధపుడుర్జా
తుల చిలుక తేలిదిన దయ, గలదే మది బెనయ వనయ గాక నిజేచ్ఛె. 267
- క. కోకిలములఁ దెలిసినఁ బలు, గామలపాదిఁ బొదలునట్టికప్పపుఁబులుఁగు
ల్పము నసహ్యము లని యా, హా కూఁతలు మానఁగలవె యవి ప్రార్థనలక. 268
- ఉ. కావునఁ జంద్రు గింద్రుఁ జిలుకం గిలుకం బికముం గికంబు న
స్థాపు మటంచు వేఁడకుఁడు నాబ్రతు కీరిపుజాతికిం బ్రియం
దే విరింప మీకుబలెఁ బెంచినవారికి ముద్దుగాక పె
న్నావురుఁబిల్లికిం గలుగునా మొగమోట యొకింత చిల్కపైక. 269
- గీ. వేయు వేటికి శ్రీఘంబ విభునిపొందు, సంఘటింపఁగఁ గలవేని జలజవదన
యాన నొక్కింత ప్రాణంబు లాఁపవచ్చు, నన్యధాచింత రెల్ల నిరర్థకములు. 270
- చ. అన విని పబ్బు నీవిభునమాగమ మెంత యు శ్రీఘవృత్తి నో
వనజవలాయలేక్షణ యవశ్యము గల్గుట కేను బూఁట నా
కు నవల మాఱుమాట యవికుంతిరీలఁ దనర్చు నాదయె
కనిరకు దీనవత్సలత గావున నెప్పుది నమ్ము మెంత యుక్. 271
- క. అని పలికెడుచెలివలుకులు, తన కమృతమునోలె హృదయతాపము నడువ
న్యనకాక్షి నేనదేటుచుఁ, జనియె న్ని జభవవమునకు సఖులుం దానుక్. 272
- ఉ. లోలవిలోచనాహృదయలుంతనకూర తనూవిలాస నం
ద్యాలపురీనివాస సతతాత్మవికాసవృసింహ మేదిని
పాలప్రపాత్ర నారవిభుపాత్ర సృసింహునిపుత్ర సర్వధ
ర్మాలయ నిత్యవైభవహత్తమ కృష్ణస్థపాలసత్తమా. 273
- క. సంగీతాదికళారస, రంగస్థానసమహాతురంగమమదమా
తంగారోహణచతురిను, సంగతవనితామనోజ సమధిక లేజా. 274
- తరల. కురుకరూఢవిదేవాకోసలకుంతలాంగకళింగబ
ర్చరపురిండకమత్స్యమాళవపాండ్యకేరళచోళగూ
ర్జరళకాది సమస్త దేశధరాతలేశవభానిరం
తరవిభాసురకీర్తిసర్వన ధర్మనిర్మలవర్తనా.
- గద్య. ఇది నిఖిలమూరితోకాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవ పింగళియమరనార్యతనూభవ
సౌభవ్యజేయ మూరయనామధేయప్రణీతంబైనకళాపూర్ణోదయం
బనుమహాకావ్యంబునందు మహాకావ్యసము.

కళాపూర్వోదయము.

సప్తమాశ్వాసము.

- క. శ్రీరమణీయస్వగుణః, ధారంజితలోకహృదయ తతనిత్యదయా
సూరిజనారాధనసమ, దారస్సూర్తినయ కొండమాంబాతనయా. 1
- చ. ఆవధరింపుము. 2
- ఉ. కర్ణరసాయనోల్లసితకమ్రయశోమహనీయుఁ డాకళా
పూర్ణుఁడు నట్లు కేళివనభూమిఁ గనుంగొను టాదిగాఁగ నా
పూర్ణసుధాంశుబింబముఖి పొల్పు మనంబున నిల్చి తద్గుణో
ద్గీర్ణతాంతసాయకవిదీర్ణమనోధృతియై యజ్జనమున్. 3
- క. తలపోయుచుఁ దనతలఁ పా, యెలనాగం బాయకునికి నితరవిచారం
బులు విడిచి తాపమునఁ గడు, నలఁగుచు నేకాంతగృహమున స్వర్తిలుచున్. 4
- గీ. తనకు నర్చనవిపుఁడు ను దిధివారతా, రాదిశంసకుండు సైన్యట్టి
యొక్కవృద్ధవిప్రు నొకనాఁడు పిలిపించి, కొంతతడవు నర్చుగొప్పెనడసి. 5
- గీ. అనుఁగుఁడెలికాఁడయొకటినిన్న డిగిలెలియ,వలయుననియుండుదునునీవువచ్చియున్న
యప్పు డదియేమి యడిగెద ననుచు విడుతు, నడుగకుండినఁ బోడింక ననుచుఁబలికె. 6
- చ. మననగరంబుతూర్పుకడ మంజులరత్న విహుత్తు కాంతిలో
ననయము నొప్పవట్టివి మదాశయు నుప్పరిగ ల్లదా తదీ
యనవసువర్ణ సాలముల కవ్వల నున్నది నిత్యసాంద్రనూ
తనకునుమద్రవాళలలితం బగుకేళివనం బెఱుంగుడే. 7
- క. ఇట ము న్నొకనాఁ డేన, చృటి కరిగితి వేటడేగ చనినఁ బిలుచుమం
గుటిలాలక నొకతె ను ముం, దటఁ గాంచితి నందుఁ జెలులుఁ దాను జరింపన్. 8
- ఉ. ఆలలితాంగి యాపుపన యారసి చూడఁగ నెన్ని యాత్మలుం
జాలవు దానిసర్వగుణసంపద లెన్నఁగ నెన్ని జహ్వలుం
జాలవు తద్విలోకనరసస్థితిఁ జొక్కఁగ నెన్ని కన్నులుం
జాలవు వేయు నేల యది చక్కఁదనంబులరాక భూసురా. 9
- క. ఎక్కడియుపమాకల్పన, లెక్కడియత్యుక్తిరచన లెక్కడిమతి నే
ర్పెక్కడివర్ణన లెక్కడి, వెక్కడ వాక్కులకంప వింతిబెడంగున్. 10

- సీ. భువనంబులం దెల్ల మిపుల నెక్కుడుగ నీయిల యేమిపుణ్యంబు నలిపె నొక్కొ-
యిలలోనఁ గరము మిక్కిలిగ జంబూదీప్త మేమిభాగ్యంబు ఎహించెనొక్కొ-
తనరజంబూదీప్తముననుభారతవర్ష మేనుకృతంబుమున్నెనొక్కొ-
ప్రభావతిగాఁగ భారతవర్ష మున నంగదేశ మేతపము సాధించినొక్కొ-
యంగదేశమునందు నేయధికనియతిఁ, గ్రమకకఁతోత్తరపురంబుఁ గాంచె నొక్కొ-
తద్యధూపాదవిన్యాసధన్య మైన, యట్టి యాపూవుఁదోఁటచే నతిశయిలఁగ. 11
- చ. అపగర్హ్యుఁ జేసె నను నత్తటి నామకవాణి వేణి నొ-
క్కపుఁబస కాము బల్కి యనుకత్తియుఁ బోలె నరాభపార్వ మై
యూపరికృతప్రనూనరచనోజ్జ్వలతావిభవంబుచేత దం
తపుఁదిడి కైవడి న్నొదలు తద్ద యు నింపుజనింపఁ జేయఁగన్. 12
- ఉ. అకమనీయవేణిధర మామయ లాబామతీరు సోయగం
బాకనుదమ్ము లామృదులహాసకపోలము లాముఖాంబుజం
బాకుచకుంభజృంభణసమగ్రత యాకృతమధ్య మానల
జ్ఞాకురుకావలోకమువన ల్పదిఁ బాయపు నాకు నెవ్వడున్. 13
- అ. ఇంక నీకు దాచె నేల యాకాంతఁ గ, స్తోమట యాదిగాఁగఁ గినిసి కినిసి
పంచబాణుఁ దీపుకు ప్రాణంబులకుఁ దెగి, నన్ను మిగుల నొంచుచున్న వాఁడు.
- ఉ. అవలినాశీ కన్నెగలి నప్పుడు దోచె నుదీయదృష్టికిం
దానితెలుగు నీ వెఱింగిన నివినిపింపు మెటుంగకున్న నీ
చేనయినట్టిఁగం దెలిసి చెప్ప మన న్నయబారిఁ బడ్డవాఁ
డీవరనాథుఁ డవ్యరస మే నొనరించెద నం దలంపుతోన్. 15
- చ. నవ్యుచ నాచిత్రం ది ట్లనియె. 16
- గీ. ఇప్పు దాయు కన్నెగానియు గాక, మానని మ్మింత నిన్నేఁచుమాట వింటిఁ
జల్లనయ్యె నాయాత్మ యాతల్లియేల, పలయుఁ బదివేలు రాజ్యము ల్వసుమతీక. 17
- చ. ఇంత నంతనీల్లుచు నేల దీవించెద పంతుని. 18
- సీ. ఓమన్యధా యంచు నొరయు విద్వాంసులగోష్ఠి కెన్నఁడు గడుగులుకులేడు
పారాడికులు చేరి పచరించు కుమ్మవాచాలత విడువనివేల మెపుడుఁ
తెవులు చిందఱవోవఁ తెలఁగు కపిండుల పోరంటిమే శనివారపుజడి
మఱి ప్రధానుల వట్టిమంతనా లెటు ననరానివి ప్రేగులలాని తీఁట

- యంతవంతఃపురంబున కరిగితేని, నీడు కొలుపు బుద్ధప్రకాశోదయంబు
మమ్ము నున్నారె యను మాటమాత్రక్షేన, నేడగలదె నీకు మాకొలువివుడు గాక. 19
- ద. అది యు నుం గాక. 20
- సీ. స్థలశుద్ధిగా పనుంధరఁ ద్రవ్య పూడ్చి రే కట్టించుచు ను బచ్చకస్వరమునఁ
గమ్మపన్నీటి యగడ్డలు దీర్చిరే వెలిఁ బెక్కువరుసల వివరిలఁగ
వివకాండములలోని పసి యార్చి నిలిపిరే మించిగండమ్మన మడుగుగోడ
నవచంద్రకాంతమండపములోఁ బన్నిరే తలివాకు దళ్ల చెంగలువచవిక
యెన్నఁదైనను దొల్లి నీకిపుడు వోరె, నీమది న్నిల్వసాగనే యామృగాక్షి
వెరఁబలువఁబట్టి దినమును వింతవెంత, యైన యాపనుల్పూడ మాకభ్యేగాక. 21
- క. ఆన నరఁ డన్ని యు నయ్యె, న్నినునెలుంగమె యణపులకు ను నేర్పరిపని నా
కును జెపు చేనడిగిన యా, పవిత్రులస్థాననామవర్తన లనుడుకా. 22
- చ. సరవర తిక్తులాదులు వినం దమకించెడు నాకుఁ బెల్పుమా
విరహపుకీరలక్రియల వెచ్చము సర్వము నాయముం గొనం
ద్వరపడులాగొ య ట్లయినఁ దద్దన మెత్తుద మూళ్ళమీఁదట
నిర్విహపుఁబమ్మ పే రిది గణింపరు క్రొవ్వున నెవ్వనిం బ్రజర. 23
- గీ. ఇదియు నూరక యంతఃగా కేలనీకు, మాకత ల్విస బఁటుకిల్లాకువోరెఁ
దొక్తుకొడుకులువోరెఁ దోడ్తోదిగంత, భూమివతులంపుచున్నారు కామరములు. 24
- సీ. ఇవె చందనపుమ్రాఁకు లెన్నికఁ గొనరయా కేరళదేశభూదారుఁ డనిపెఁ
గట్టాణిముత్యాలపెట్టె లయ్యా యివి పాండ్యదేశపురాజు పునిచినాడు
పన్నీరుచెంబులబండ్లయా యివి కామరూపదేశాధీశ్వరుండు పనిచెఁ
జంద్రకాంతంపు రాచలువలయ్యా యివి యతులము ల్లాక్ష్మీరుఁడంపినాడు
కస్వరపుగోనే లివె తురుష్కపుని నేన, యనుజనులక్రందు వాకిట నద్భుతంబు
నీకు విరహార్తియగు టన్యన్యపుల కెల్ల, వభిలరాజ్యలక్ష్మీవిరహార్తియయ్యె. 25
- చ. తెలియదుగాక యన్యజగతీతలనాఘలు నీకునింతకి
తలవిధి వెచ్చము ల్నుడుపుద్రవ్యములోన నగంబు చాలు నీ
తలఁపునఁ బాయ కి ట్లలఁచు తన్నికి నిస్వరియించులంచమిఁ
గలిగిన నేల తోచు నది కారణ మిగతిమండ వారికి. 26
- క. ఆన నిట్టి పలువయలుపుల, కను గోటికిఁ బడగ యెత్తి గుఱియగు పెద్ద
ద్ద న్నిను నమ్మరాదు గాక, ట్లానరిచితే నిట్టిలంచమెనఁగన నీకుకా. 27

వ. అని పలుకు జుతీవిభు మొగంబుఁ దప్పక చూచి.

28

గీ. వట్టితానాలు దర్బలు పుట్టెఁడుప్ప, గడ్డపాట యు మ్రింగినగతిని బిట్టి
లిగిసి కూర్చుండుటలు లేక పెద్దతనము, గలదె యవి లేమి నను నీవు పలువ యంటి
ఉత్సాహ. అనుచు నలుక దెచ్చుకొనుచు నతఁడొకింతమేర వే

చనియె గంగిగోవుపంటిసాదుబాపని న్నినుం

జనునె పలువ యనఁగ నింక సారె కనము పోక ర

మృనియె నృపతి యతఁడు దిరిగి యధిపుతోడ నిట్లనఁ.

30

సీ. నీ విపు డనినట్లు మావచనమునమ్మఁ గారాదు నిజము మీవార మగుట

రాజకుంజర యథారాజాతథాప్రజా యను పల్కువృథసేయ నర్హ మగునె

యత్త మామలు మీర లైతి రింతటిమండి యని యల్లనాఁడు రూపానుభూతిఁ

దద్విభుఁ లిలిచి యాస్థానంబునందు నీవాడినమాట యేమయ్యెఁ జెపును

యామలుపుదోన విట్లనియాత్తఁ బోదివి, పీఁచుచున్నది యెట్లన్న వినుము తెలియ

దానఁ బరితప్త యయ్యె రూపానుభూతి, తనయ తదవాప్తి నీయాత్త తావమొండె.

చ. అనుట యు నెట్టెటూ. తెలుపవయ్య మహాత్మక యేల సేనె ది

ట్టనయము నింపుసాం పెనఁగ నత్తెయి నాపువుఁదోట సేను గ

న్గొనినది యామదాశయతనూభవయే. యది యింత వేగిరం

బునె మనోజ్ఞయోవనముఁ బూనెనె యద్భుతమెన్న నాపుడుక.

32

గీ. ఏమి డెలుపు మనియె దింక ను నందేహ, మా నృపాల నీదుమనసు నింత

కొల్లలాడ నకలగుణరాశి మాయమ్మ, గాక. వే తొకర్తు గలదె జగతి.

33

సీ. వివిధనిత్యచారవిధిఁ గొంతతడవు పాడ్లుణ్యాదినయచింతఁ గొంతతడవు

గరడిసాదనల వేడ్కలఁ గొంతతడ విభఘాటకారూఢిని గొంతతడవు

దేవవిపారస్సస్థిఁ గొంతతడవు వేదాంతవిద్యన్తోష్ఠిఁ గొంతతడవు

స్నానభోజనవర్తనలఁ గొంతతడ వింపుగొలుపు నాట్యనిరీక్షఁ గొంతతడవు

మంత్రిసామంతముఖ్యనమస్తజనులు, గొలువఁగొలుపుండుమహిమలఁ గొంతతడవు

చనఁగఁ గాలంబు సీవిన్కి కనఘ తోఁప, దేము తగిన జవ్వనము యాయంతికిపుడు.

ఉ. ఆయెలపాయము నృపదువంచితకీర్తి యు గోళ్ళురాచఁగాఁ

తాయజుఁ డాకెప్పె నలిగి కత్తులు నూలుచు నుండు నంతట

న్నీయవలొకనం బొదప నేలకుఁ గోలకుఁ దెచ్చుచున్నవాఁ

డాయెలనాగ బోండ్లు తెలియ న్నివిసింతురు నాకు నెంత యుక్.

35

- ఉ. పాపపురాచజాతిగుణభంగు రెఱుంగుదు వేమి చెప్ప న
య్యా పెనుగోరము ల్లిభువనోత్తమరత్నము ముద్దుఁగూఁతుఁ బ్రా
ణావద లంతఁ జెందురతీ నైనఁ దలంపరు నీకుఁ దెల్ప నీ
వైషరికింప వంచు దురహంకృతి నాయమఁ గన్న దంపతుల్. 36
- క. ఆకన్నియవైత చూడఁగ, లేక సభజనులె యున్నులించుచు నెపుడు
న్నాకు వినిపింతు రొకతటి, వీ కేఁజెప్పుదునో యనుచు నృపకులతిలకా. 37
- పీ. వీను ను నముచితం బైనకాలము ప్రతీక్షించుచుండుదు నీదుచిత్రవృత్తిఁ
దెలియక యాసుద్ది తలపెట్ట వెఱుగు రూపానుభూతికిని మదాశయునకు
మును నీ వన్యగ్రహించినమాట తలఁపుచేసినఁ జాలు బొంక వీ వనుచుఁ దలఁతు
బ్రాహ్మణజాతిచాపలమున మఱి యుఁ గొంకదు నీవిరాళి భంగులు గజింతు
నివి యితరమాలములూ యంచు నెంచునిపుడు, పిలిచియుడుగఁ దదాఖ్యలేతెలుపనైతి
మనమదాశయుపుత్రియే యనుచు సులభ, తావగుణమున వదలుదో యనుచు నీకు. 38
- గీ. తమ కసాధ్యమైనఁ దమితోడఁ గాంతింతు, రారనాశము ను ధరాధినాథ
తమకు సులభ మైన నమృతంబుఁ గైకొన, రెందుఁ బెరటిచెట్టు మందు గాదు. 39
- క. ఇవి యితరులచొప్పులు గా, ని విశేషజ్ఞతఁ దనర్చు నీయందు ను గ
ల్గవ నెక్కువ మైన ను నా, యవివేకము తెఱఁగు లిట్టి వజసనాథా. 40
- గీ. అంత నాయంతి జాత్యాదు లడుగు టుడిగి, దానిఁ గూర్చిన నే లంచ మీనె నీకు
ననుచు నీవాడ మదికోర్కి యధిక మగుట, యరిసి తెలిపిత నిపుడు తచ్చరిత మెల్ల. 41
- గీ. ఇంక సంబంధసాదృశ్య మెంచి చూడఁ, గొదవ గలయది గాదు దిక్కులఁ బ్రసిద్ధ
మైనయది కార్తవీర్యార్జునాస్వయంబు, దిగ్విజయకాలి యందు నీతెఱవలండ్రి. 42
- క. తనమహిమ నాశ్రయక్షితి, యునరుచుఁ జనఁజూచి సుగ్రహుకలీనత యం
చు నుదాహరింతు రెఱుంగుఁడి, యనుజాఁడు సు మ్హతఁ డిమ్మదాశయుసతికి. 43
- చ. కడునుతికక్కునట్టి యధికంపుఁ గులీనతచే నతండు న
ల్లిడల జనాధిపు ల్లనకుఁ గన్యల నిచ్చెద మంచు నెందర
బడిబడిఁ జెప్పినంప నది పాటిగఁ బట్టక వారియూనుచే
నడపాడలేక పోయెనట యల్పము లయ్యెఁ గులాభిమానమల్. 44
- క. జనివేళయందు సురుభా, గ్యనిమిత్రము లగుచుఁ బెక్కు. గ్రహము లునికి నా
తని కిడినారట సుగ్రహుఁ, డనుచే రాశాస్త్ర మేమి యయ్యెనో యెఱుంగ. 45

- చ. అది యెట్లు కని మిక్కిలి దింత యు మధురలాలన యుభయసులకుద్ధి చెప్పెడు
ప్రకారం బింతియ యని పలికి యిట్లనియె. 46
- క. అనితామణి నిప్పుడు, జీవితము న్నిలిపి ప్రావణ జిత్రము గలదే
నోవసుధాధిప పూనుము, వేదగం దద్వివాహవిధిమంగళమున్. 47
- క. అని పంచాంగముపుస్తక, మును విడిచి కడుం బ్రయత్నమునఁ దిథి వారా
దినిరీక్ష చేసి వ్రేల్చె, న్ని నిరూపించె స్త్రీహానిఖిలబలంబున్. 48
- చ. ఇట్లు నిరూపించి నంతసిల్లుచు దేవర సిద్ధసంకల్పత యేమి చెప్పెడు నెల్లియ మీయియ
పురపేర నత్యుత్తమం బైన దివాలగ్నం బున్నయది వివాహోత్సవంబునకుం దగిన
సకలసామగ్రియు సార్వభౌమునకు నెప్పుడైన నుం గలిగి యునికి చెప్పనలద యిప్పు
రం జేస్తాడు ను విహితమంగళాలంకారంబ యని పలికి మఱి యు నతం డిట్లనియె.
- మహాస్థగర. ఫలము ల్లాపిద్రవంక ప్రమిళితమణిశోభ వ్యహింప స్తుపాశ్ర
గళసాభాగ్యాభివీతిక్షమితపురము పైఁ గంతము ల్పించి యొప్పుం
బాలుచు న్నిశ్యోత్సవద్వాస్థానితము లగులేఁబోఁక మ్రాఁకు ల్కరం బిం
పాలయం గా దానఁ గాదే యొనరఁ గ్రముకకంతోత్తరం బండ్లు దీనిన్. 50
- క. అయిన దేవర పెండ్లికిం దగ విమూత్నాలంక్రియానింపదం
బూనంగా వలదే పురం బిపుడు సాంపు ల్పాఁ జాటింపు న
స్తానం బొప్పగ మామ యింటికిని గన్యారత్నయాష్టార్థ ము
న్యూనప్రజ్ఞలఁ బెద్దలం బనుపు మోయ్యరీతి ధర్మసితిన్. 51
- చ. అనుట యు నంతసిల్లుచు ధరాధిపుఁ డవిధ మెల్ల నత్యదా
త్తుని బిలిపించి తెల్పి తదమోఘనయానుగతి న్నిజాగ్రభా
ర్య ననుమతింపఁజేయఁ బ్రథమాగమముఖ్యులఁ బంపె నల్పురం
జనపతి పూన్కి వారు దగుజాడను జెప్పిరి తద్వధూటికిన్. 52
- చ. చెప్పి దీని కుత్తరం బెయ్యది చెప్పెనుఁడు నప్పరమపతివత వారితో నిట్లనియె.
- గీ. చల్లఁదనముతోడ నెల్ల బంధువులకుఁ, దత్తదుచిత మధురతరగుణములఁ
జిత్రంజనంబు చేయుట నభినవ, కాముది యనుపేరు గలిగె నాకు. 53
- గీ. చంద్రకిరణభవాస్పరోజాతిఁ బుట్టి, యట్టి పేరొంది నెలయు నేనకట యిపుడు
తగనకుల కెల్ల సామాన్యధర్మమైన, పతిమనోనుకూలతకును బాయఁ దెనువె. 54
- క. కావున నన్నే మడిగెద, రావసుధాధిపునకేది యభిమత మదియే
జావాంధితంబు నిక్కువ, మీన్పుత్రాంతంబుఁ బెలుపుఁ డేర్పడ నచటన్. 55

ప. అని పలికి వీడ్కొలుపుట యు వారలు చని యావిధంబు భూవిభునకు విన్నవించి
తదీయనిదేశంబున మదాశయనిగృహంబున కేగి యాకాశపూర్ణమహారాజానకుం
గలిగిన వివాహోద్యోగంబుఁ దెలిసి సుమహారంబున సాక్షితాంబులొది సముచి
తశుభవర్తనంబులు నడపి రంత మంత్రజనులు తద్వివాహోత్సవంబునకు నాయత్తప
డఁ బురంబులోనం జూటించిన.

57

సీ. ఎక్కడఁ జూచిన నిండ్లపైఁ బసిఁడికుండలు క్రొత్త మెఱుంగిడి నిలుపువార
లేవంకఁ జూచిన హిమవారితో గంధసారంబు కలయంపిఁ జల్లువార
లెచ్చోటఁ జూచిన నెలమి గోడలఁ దట్టుపునుఁగు జవ్వాదియుఁ బూయువార
లేదిక్కుఁ జూచిన నింపుగా మణివేదికలు కమ్మకస్తురి నలుకువాఁడు
ప్రేమఁ గప్రంపు మ్రుగ్గులు వెట్టువారుఁ, గలువెడంబులు మేల్కట్టు గట్టువారుఁ
బచ్చ తోరణములు పొందుపఱచువారు, నై రహారాత్రసంభ్రమం బలర జనులు.

ఉ. పెండ్లి నృపాలు నింట నని పేరఁటము త్రియమొప్పఁ జెప్ప నిం
డ్లిండ్లకు శోభనాక్షరలు హేమపుఁబాత్రలఁగొంచు లెద్దపూఁ
బోండ్లు చరించి రాకులు ను బోఁకలుఁ గుంకుమపొళ్ళు నూనె యుం
బండ్లు ను గొంచు వావ్యపుశుభధ్వనితోఁ దగువారు వెంట రాఁ.

59

సీ. కర్పూరమృగమదగంధసారాదులు విరివిగాఁ బసిఁడికి ప్పెరలఁ గలిపి
మల్లికాకుందచంపక జాలివకుళాదిపుష్పము లేరారముగ ను గూర్చి
మంచివాసనల వాసించిన నెలవెత్తి బాగాలు రాసులు వడఁగఁ బోసి
జంగారుచటపట పసమించు తిమలసాకులమావటాలు కొండలుగవైచి
తత్తదధికారపురుషు లత్యంతమోహ, గరిమ నేవీధిఁ జూచినఁ గ్రందుకొనుచుఁ
బురములో గంధమాల్యతాంబూలముల న, శేషజనములఁ దనియంగఁ జేసి రపుడు.

గీ. అయిదువెలంబులు సుతనమ్మద్ది యు ను గలుగు, నరులు శుభవేళ మంగళస్నానవిధులు
నడుపుఁ దొడఁగిరి బహువాద్యనాద మెల్ల, దెనల నెలవంగ మధురలాలనకు నంత.

ఉ. క్రొత్తగ నల్లెఁ గస్తురిని గోమలి యొక్కతె యొక్కవేదిక
స్త్రుతేళుమ్రుగ్గు వెట్టె నొక ముద్దియ తద్ద యు వేడ్కమీఱఁగాఁ
బుత్తడిపెండ్లిపీట యొకబోటి రయంబునఁ లెట్టె దాని పై
సుతరపుంజెఱంగులుగ నొక్కతె గప్పె విశుద్ధవస్త్రముఁ.

62

గీ. పెద్దముత్తెరు వొక్కర్తఁ లెండ్లికూఁతుఁ, గాంత రిడుపురు తూర్పుమొగంబుగాఁగఁ
లెండ్లిపీట పైఁ గూర్చుండలెట్టి నేర్పు, నెరయ సంపెంగనూనె యంటిరి మాదమున.

క. ప్రేమమున సంభవించుచు, గామిను లంతట ను బసపుగలిసిన శుభగం
ధానులకముఁ బెట్టిరి మఱి, హైమవృటాంబువుల జలకమార్చిరి సతికే. 64

సీ. దడిచుంపుఁజేలలఁ దడియొత్తి పసపుఁగొంగులతెల్లపట్టుదువ్వలువి గట్టి
తలవిండుకలఁ బావడల నద్ది యద్ది శీఘ్రమై తడియార్చి పుష్పములు ముడిచి
మలముజ ముంగకంబులఁ బూసి ఘనవాసనాశేషముగ నది నలిచి నైచి
పాలిండ్లఁ గుంకుమపుత్రవల్లులు వ్రాసి కమ్మకమ్మరితలకంబుఁ దీర్చి
ముగుద తొంగలితెప్పల మొదల మిగుల, నన్నమై కనుపట్టఁ గజ్జల మమర్చి
లాక్షఁ బాదాంబుజంబు లలంకరించి, యామదాశయతనయకు నతివ లంఠ. 65

సీ. తలుకుఁబిల్లాండ్లు బట్టిలికాయలు ను మట్టియలు వీరముద్దెలు నందియలు ను
మొలనూళ్లు నొడ్డాణములు నేవళంబుఁ బుంజాలదండయుఁ బన్ననరము మొగపుఁ
దీఁగయు వాణిముత్యపుఁ బెద్దు నుదిదండలు నూడిగములు గొడనరములు ను
గడియాలఁ బెక్కు జోకలయంగరములు ముంగర యుఁ గోలాటంపుఁగమ్మజోడు
చెవులపూవులు బవులు చేరుచుక్క, కొవ్వనిలయ ను నవరించి రొవ్వమీఱ
భూషణములకుఁ దానొకభూషణమయి, వడఁగి యపుడొప్పెఁగన్నులపండువగుచు.

సీ. ఇట్లు కై నేసి యాయుంతులు తజ్జనయిత్రిని బిల్చి నీపుత్రిసాబగు
తెన్నగాఁ జూచు మోలేరు మాచూ పొకలాగు నీచూ పొకలాగు నీవు
రూపానుభూతినా రూఢికెక్కినదాన వెవ్వరు నీపాటి యెఱుంగలేరు
రూపవిశేషంబు రూపింప ననుచు నాకొప్పు నవ్వచు నటుగొంతయెడఁగ
నేగి తనకూతురింగార మెల్లఁ బెక్కు, మాటు లెగడిగఁ గ్రేఁగంటఁ బాఱఁజూచి
యింతకంటె ను గయిసేయ నెవ్వరింక, నేర్తు రనుచు ను వారల నేర్పు మెచ్చె.

సీ. మెచ్చి యాచెలువంబు మిక్కిలి చూడ్కికి వెక్కనం బైతొఁప వెఱుగుపాలు
గరము లోలోనన కప్పిపుచ్చుచు దృష్టి దాఁకునో యనుచు ను దల్లడిల్లి
పువ్వుదండలనెవంబునఁ గొంత యిది మాటుపఱచెద నని ముద్దుపట్టియలుకఁ
దగునొక్కచెంగల్వదండ ను న్నుమరించి యది గుబ్బచనుఁగవయందు మిగుల
వింతగాఁగ నొకానొక విలసనంబు, జూప నయ్యంతిఁ గడుఁ దాను జూడ వెఱచి
కడమపూదండలెల్ల నొక్కటిగఁ బట్టి, బాల కపుడు సురాలించి పాటువైచె. 68
వ. అట్టి నమయంబునం గళాపూర్ణుండు ను వివాహంబునకుం గట్టాయితం బై ప్రథమాగ
మాది భూదేవనమదయాశీర్వాదనాదంబులు వివిధపుణ్యంకనానఁకమంతంకశరీర
గానవ్వనంబులు ను, వందివై తాళికనూతనగర్భస్తుతికోలాహలంబులు ను, సందర్శన

గురుమా పేక్ష సామంత సేవాచరణ నాయక వేత్తహస్తజనస్తోమవిస్తారితాలోక శబ్దం
 బులు ను, నర్వనర్వనసహజనవిరజయశబ్దంబులు ను, శంఖకావాళ భేరివటహరు
 ల్లరీపణవమర్దశత్రుప్రచుఖనిఖిలవాద్యనిర్దోషంబులు ను మిక్కుటంబగుచు నొ
 క్కమొగి నలుదిక్కులుఁ విక్కిట్టిల్ల మిక్కిలి యెక్కు డగువైభవంబున నగరువెడ
 లి శుభశోభనాధరణభరణాభిరామరూపంబున దీపించునాచార్యుంబు నాలోహ
 గంబుచేసి భాసమానాసమాననానాదేశభూమిశభూమిసంఘర్ష రేణుపటలంబులు
 ను, గరటిపటాకరతటోత్కటస్యందమానదానధారాప్రసారంబులు ను, సంకలితం
 బు లగుచుఁ గుంకుమపంకాలంకారవానీరవిరవర్తితావిశేషనిధానంబుననుఁ జానయ
 క్త్యప్రసంగంబు నొసంగఁ గుఱుమకిసలయవినరవిరచితనీరంధ్రసందనమాలికాబం
 చంబు వందిరిచందంబు నందపటచుచు వందిరుక్మల నడుకెరగుండలిచండిమ
 బెండువడి యుండుటంజేసి వీరసానిచలులచెలు పెంద మకరందబిందుకందశనదో
 హంబులపొందునఁ జుద్రికాసౌందర్యధుర్యం బగుచు విస్తరిల్లునమస్తపరివారతార
 హారప్రభావిభవంబునకు నముచితంబుగఁ బరిపూర్ణ చంద్రమండలానుమానం బగుధన
 శారవృత్రంబు ధాటిజనంబులకు నేత్రోత్సవంబు గావించ నింపు లగుచు మిగుల దిగం
 తరాళంబునఁ బ్రబలి గుబులుకొను గంధసారగంధోపాయనంబులు పచరించి వెల
 యుచు మలయనవినుండు ను దండకండలై మెండుకొని దశదిశలు ను గుఱుమైకమ
 యంబుల యనిసించుచు నుల్లిసిల్లుమల్లికాకుండచంపకవెళ్ళకరువకతిలకపున్నాగవన
 మాలికాకోకముఖ్యవిఖ్యాతవివిధసురభిప్రసూనమాలికలు కానుక లగుచుఁ బొనఁగ
 వసంతుండు ను మునుమున్ను గాఁ గొలిచి చిత్తంబు వడసియునికిఁ దనకు నవలంబ
 ముగఁ గొలు వభిలపించుతలఁపుతోడఁ దోడుచూపెడుకొలుకుఁ జెఱుకువిలుకుఁ దీరు
 గడలఁ బాఁజాదీర్చిన శుకపికమధుకరప్రకరంబులగతి నతిశయిల్లు చున్నయుభ
 యోపాంతసంతతవత్సరికానిచయఖచితమకరతకురువిందరాజావర్తహరిసీలజాలంబులుని
 జాలోకనాచరితంబులఁ జరితార్థంబు లగుచుండ నగణితవితానయవనికాదవివిధవిర
 చనోల్లసితవల్లప్రసవతల్లజమ్మనిపరిహారార్థంబుగఁ దగువిధంబున దీప్రభాగంబుల ని
 బంధించిన ముందుఁదిక్కులకుంపర లతిమాత్సంబువలి పెవయ్యెదల యొచ్చూరంబున జా
 గుమిటుచునికిభోగత్వరాయాసనముచితవేషవిన్యూతపురత్తీవక్షోజసాక్షాత్కారనం
 తానంబు నుం పోలఁ బ్రతిగృహచ్యారవేదికావిశేషవిన్యస్తపూర్ణకలశవిలసనానుభ
 వం బెడతెగక పాలుపుమిగుల నగురూపరూపస్తోమనరంభదంభజృంభితాంభో
 చాహనింధ్రమృణమనకు సాఫల్యంబు నాపాదించు ప్రాసాదభాసురసువాసినీవారధా

రాయితలాజవర్ణంబులనంగడినంగడికోట మెఱుంగుల తెఱంగునరంగుమీఱుబంగారుజల
 పోతబెత్తంబులనటన ఘట్టిలఁ గటికివారు సారెకు బరాబరి నేయుచు నేఁగుదేరఁ
 జారుతర చతురిమ తురంగలీలాన్పుర్రవర్తిత్రవణభూషణవినిర్దుక్త ముక్తావర్ణనిర్దుచ్చచ్చ
 చిగురుచ్చంబులచేత నిశమడి ముమ్మడి యగుచు రంజిల్లువింజామరలు మంజువసావ్వా
 తనరోవరాయమానగండస్థలనదేశంబులఁ గాళనీకాశంబులై ప్రకాశింప నాకాశ
 మణిస్ఫుటిమతల్లికలయుల్లాసంబు నొల్లక యటు వెనుక చేసి నాసాగ్రంబునం దమక
 భిముఖంబున మగిడి నిలిచినపుండరీకంబునకుం బుష్పంధయబాంధవంబు ను మకరం
 దంబు మిసిమి యుం బరాగంబుపన యు ననవృశంబుగా నొనఁగుచు విశేషాధిక
 తం బ్రకటించు ముకుటమహానీలపీఠాచారామికరమరీచివీచికలవైచిత్రి లోచనపర్వంబు
 నాచరింప నమోచీనతరతజయనుధానేకంబున నాకులుఁ జిగుల్లుఁ బూవులు మవ్వంబు
 లగుచు నామాలచూడంబుగా నుప్పతిల్ల నొప్పదున్నవియో యనంగ ప్రతిమరం
 గదంగురీయకంకణాంగదభువితగారుత్తతపద్మరాగమాక్తికప్రభలకబలిమబలిమిప్రబ
 లబలబాహుస్తంభముల స్తంభబృంభణంబు నెఱవ నపూర్వనిర్మలత్వయాష్టాపేక్ష
 నుంబోరె నక్షత్రమాలికలచేత బహిరుపాసికంబు లగుచు హృద్యంబు ప్రకటికరించి
 న భినీభూతకరుణారసరేఖభావంబున స్వభావనామసిద్ధవిక్రాంతికోణమాణిక్యకలా
 కావిలోకనమోహనం బగుచు బాహంతరంబునం గరంబుఁ గనుపట్టుచుండ నొం
 దొంటిఁ గడిసి నానావర్ణవిలసదవిరళప్రవాళజాలకనూనసంపదలతోడిమతీఁగలు ద
 డివకువున బెడంగ నడ పెనువిచిత్రాంబరాధరణవిభూషితమృదుశరీరంబులు ను ద
 దగ్రభాగంబున కోభార్థంబుఁ దెరలిన యరవిందపక్షియో యనంగ సోయగంబు
 నం బొగడొందు నగుమొగంబులు ను దదుపరిక్రీడమానకలహంసవిభ్రమప్రాచుర్య
 నూచనాచాతురి ప్రబలంబు లగుకబరీభరంబులు గలిగి యొప్పారువారనారీజనశ్రే
 ణీకటాక్షవీక్షణంబు లక్షుద్రసారభాతిశయనమాకృష్ట్యమాణిరోలంబజాలంబులుంబో
 రె వదనాంబుజంబునఁ బరిభ్రమింప నదభ్రవిభ్రమభ్రాజివాజినర్తనవర్తనోచ్చలితత
 చ్చరణకటకనాదంబులకు నహానువాదంబుగ నిజపాదమంజీరమాణిక్యలక్ష్మీకరపల్లవం
 బులు వినయవినమితపరిసరచరకురుకరూళకోనలమగధమచ్చిల్లక మత్స్యవత్సాదిరాజకు
 మారులచెక్కిళ్ళ నల్లనల్లన తాళంబు లొత్త నత్యంతంబు నింపొందుచు ముందటిభూ
 భాగంబు నావరించు సమంచితరత్నమామృతపారిహార్యనిర్భాతమాతప్రభాపటలప
 రంపరలచేతనడుగులకు మడుగు లొత్తుట దోఁప గభీరగమనంబుల నడుచుగుడజీరక
 హరిదాడికభద్రవ్యపరిపూర్ణభాజనరాజమానహస్తప్రశస్తపురంధ్రీలోకంబు లోకపా

చనత్వంబున విహీనీయం బగుచు నొప్పు లోకాతికాయవిభవాభిరాముండు ను రా
మణీయకవిశేషవిశతకాయుండు ను గామనీయకాఖర్వసర్వగుణసంపద్యదామండు న
గుచు నుచితగాంభీర్యంబున మదాశయునిగృహంబున కరిగె నతండు నఖండవైభ
వంబున దపునవృత్తన యెదుగుకోలుచేసె నప్పు డొకించుకవడి యత్యంతసంగ్ర
హమున.

69.

క. చెలరేగి రెండుదోయం, బులపేరంటాండ్రు చిత్తముల నెంత యు వే
డ్కలు మీఁజ జల్లులాడిరి, తలఁకక యభినవభూతత్రవారములక.

70.

చ. అనమయంబున.

71.

నీ. కడువేగమునఁ బెండ్లికొడుకు నెమ్మొగమున కరిగె నడ్డమువట్టెఁ గురువిభుండు
హయము కేళ్ళుఱుకునో యనిరెండుగడలందు వాగెఁ బట్టిరి మత్స్యవత్సపతులు
జతన యెచ్చరిక యం చుతిరయంబున జేరిఁ కైదండ యిచ్చెను జేదిభర్త
యశ్వలోచనముల కార్తవస్త్రము కొంగు మాటుగా నొనరించె మగధరాజు
తమి నెదుఱ్ఱులనేయు మాతల్లిచెలుల, యత్తతలవాన సరకునేయక చొరంగ
శత్రుశతవృష్టిగాదురా సామయిన్న, నశ్వఱుంగ డుగ్రమని నవ్వె నర్చనభుండు. 72

ఉ. క్రీల దలిర్ప భూరమణశేఖరుఁ డిట్లు మదాశయుం డెదు
ర్కొ లొవరించి తెచ్చి మణికోమలపీఠిక నుంచి కూర్చియి
ల్లలు పసిండిగిండి గొని యాదటఁ దోయము వోయఁగాఁ బద
క్షాళన మాచరించి వసునం జలిపె న్నధుపర్కముఖ్యముల్.

73.

మ. క్రమ మొప్పారఁగఁ బెండ్లిపెద్ద లిరువంక న్వర్తిలంగాఁ బ్రగ
ల్భమనీషం బ్రథమాగముండు తమిలో లగ్నాప్తకంబు ల్పరిం
చి మనోజ్ఞం బగులగ్న వేళ శుభము లేర్పించె కాన్తగ్నిధి
న్విములక్రిల మదాశయాత్తజకు మాణిస్తంభికింబ్రేమతోక.

74.

క. మంగళసూత్రముఁ గట్టెఁ గు, రంగాక్షికి వంతనంగరాశేంద్రుండు పు
శ్యాంగనల పెండ్లిపాటలు, మంగలికొల్లమృదుగీతిసుధురిమ నెనయక.

75.

నీ. ఇరువంకఁ జెలు రెత్తులిడుచు నుచ్చింపంగఁ జఱునవృత్తోఁ గొంతసిగ్గు వదలి
ఘనతరం బగునవృత్తపనుదోయి. మీఁది కెంత యు మిటారింప హస్తంబు రెత్తి
కడుదీఁగసాగుచు బడుగునెన్నడుము మిక్కిలిఁ గృశంబుగఁ దత్తతీలుచు నిక్కి
ముత్తైదువలు దగ నెత్తు బంగరువల్లెముల ప్రాలు తోయిల్ల ముంచి!ముంచి
ప్రియుని చేవేగిరము నొకింత యు ను మించ, నీక సాటికి మాటికి నిందువదన

- పాలుపుమీఱంగిఁ దలఁచాలు నోయు కడఁక
చూపరులచూడ్కి కోకిలితనాబ గొనరెన్. 76
- ఉ. పావకుఁ డగ్రభాగమునఁ బ్రస్ఫుటకీలలఁ బర్వ లాజహో
మావనహోద్యతాంజలిఁ దదంగన శోభిత నందుకోఁగ హ
స్తావళి యెత్తి యాడెడుగణాధిపుముద్దులు చూచువేడ్క నిం
పావహీలంగ మీఁద జపితాంజలిఁ బట్టు భవానికైవడిక. 77
- చ. అలరుచు నాలతాంగి ప్రథమాగముపంపున లాజహోమ ము
జ్వలశిఖియందుఁ జల్చుచు ను జాలఁగ నొప్పె సమీరలోలకో
మలనవమాలికాతిలకమంజాలపల్లనకల్లజోల్లన
ల్లలితరసాలకోపరిగళత్కుసుమావళి నొప్పచాక్షునక. 78
- మ. చలికతై బ్రుదవర్సనంబుకొఱకుం శేముట్టి పల్కలునె
తులిడంగా మొగ మెత్తె నొయ్యనఁ దదస్తోత్రపాభారము
న్నెల గోడ్రోడన పైకిఁ బుచ్చుకొను చున్నింబోరె ప్రదావతీ
తిలకం బాసతి నమభావముఁ గ్రమోత్తిర్లంబు గావించుచుక. 79
- చ. మివులఁగ నూత్నమై మినుకుమిమ్ము మటందుఁ బ్రకాశ మొందెడుం
ధ్రువుఁ గనుఁగొంటె యల్లదె యయంధతిఁ జూచితె యందుఁ దత్సమీ
పవికదతారలం గుఱుతు పల్కలుఁ జెప్పుచు బోంట్లు తెల్పితె
త్వినవితచేతఁ గంటి ననిపించిరి తత్పతి విస్మరంజిలక. 80
- సీ. కలవంటకములు బూరెలుఁ దేనెతోలలుఁ జాపట్లు మందెంగ లొబ్బట్లు వడలుఁ
గుడుములు సుకియలుఁ గడియంపుట్టు వెన్న ప్పాలు వడియంబులప్పదాలుఁ
బొంగరంబులు సాక్షిబూరె తాగులు నేవ లుక్కర లరిసెలుఁ జక్కిలములు
బుర్జూరగోస్త నీకదలి కాసహకారఫలములుఁ గొబ్బర వననతోలలుఁ
దేనియలు జాన్ము మీఁగడ లానవాలుఁ బానకములు రసావర్ణుఁ బచ్చకులు న
వాక్య మొలుపుఁబవపులుఁగూరలనుపమాన్న, మపుడుప్రజనెల్ల దనియిం చెనహారహంబు.
వ అది యట్లుండె నంత. 81
- సీ. వెలయ వియ్యా లంది పీకుకోళ్లు గుడిచి నారము ల్బడిచిన నాపసాని
యొజ్జన మొనరింప నుచితక్రమంబునఁ బుణ్యాంగన ల్లడఁబ్రోలు సొచ్చి
పాలుపుమీఱంగ నాకబలికృత్యములు సల్పి యావధూవరుల నెయ్యంబుతోడఁ
బూర్ణకుభావతరస్పర్శ కాన్యంబు లొదొయలకంటె మునుపు నరయవృత్తిఁ

బుచ్చుకొనుటకు నెచ్చెలులెచ్చరింపఁ, గరములిడి యిరువురకు వొక్కటియె దొరక
బెనఁగులాడుచుఁ జిఱునవ్వు లొనరఁ బులక, లడరఁ గనిరి మిథస్సర్పనానుభవము.

గీ. ఎల్ల భంగులఁ జిక్రమై యెనఁగునట్టి, సతి కళాపూర్ణరాజసంగతిఁ వనర్ప
జగతి కెల్ల మహావర్ప మగుచుఁ బరఁగె, నప్పు డావేళ మరుఁ డఁ చు టరిదిగాదె.

క. అనుపమవార్షక్రిలం, బెనుపొందెడు పెండ్లికూతుఁ బెండ్లికొడుకుఁ గ
న్దొనుజను లప్పుడు దమలో, ననయముఁ బ్రమదాద్భుతంబు లాపహిలంగణ్. 85

గీ. కడుఁ గళాపూర్ణుఁ డనుకీర్తిగన్నయారఁ, డీసతివిశేష మెఱుఁగుట యెన్నవలదె
యీమధురవస్తువు ను గొని నెఱిఁగెఁ గాన, మధురలాలన యనుషేరు మగునొనరు.

గీ. ఆని నుతింపి రిట్లు మనసచ్చుద్ధిని వివా, వాఁలు సంపతిల మదాశయండు
పెండ్లికొడుకు వెంటఁ బ్రయత్నప్రతి ననిపె న, నంతవస్తుతతుల నరణ మిచ్చి. 87

వ. అవిధంబున ననువునప్పుడు నమచితకాకికవైది కాచారంబు లన్ని యు ను విహితం
బులు గావించి రూపానుభూతి తినకూతుఁ బిలిచి యిట్లు బుద్ధిచెప్పె. 88

క. సుముఖానతి మణిన్తం, భమహాయోగింద్రు లత్త మామలు నీకో
రమణీమణి నీకోడం, బ్రతు నెఱుఁగరు వారు యోగరసశృంఖలకణ్. 89

గీ. అత్తమామ లన్న నాచార్యుఁ డన్న న, ధర్మమన్న నిష్టదైవ మన్న
నీకుఁ బతియ సుమ్మ నెయ్యంపుఁగూతుర, యిది మహావదేశ మెఱిగికొనుము.

క. దివ్యాంగన యొజుపరి గడు, భవ్యచరిత నీదునవతి పతికంటె ను నం
నేవ్యసుమి యాఱుమయెడి, నవ్యయభయభక్తి విషయ నైయుండఁ దగుల్. 91

క. పౌందర్యవిలాసాదుల, యందునె తగులువడి యితరమరయని మగవా
రుం దఱుచుగఁ గల రయిన న, నిందితచరితములె సుమ్మ నీవతి కింపుల్. 92

ఉ. కొందఱు రూపనంపదనె కొందఱు సాధుచరిత్రకక్తి నే
యెందుఁ బ్రసిద్ధులై పతుల కిం పొనరింతు రనూనమైన చ
క్కిందనము స్సవర్తనముఁ గల్గిన పెన్నిటి శేమిచెప్పవా
చందనగంధి జాడులు ప్రపాదము గాదె చకోరలోచనా. 93

ఉ. కావున రూపయావనవికస్వరగర్వభయంబుచేతఁ గా
నీ విభుఁ డిచ్చు మన్ననల నెయ్యపుటాల నటంకు నమ్మి కా
నీ వినయాదు లేమటక నీహృదయేఘఁ దదీయ బఁధుమి
త్రావతుల స్సవత్నిని యథార్థ విధి స్తుదమండఁ జేయుమి. 94

మ. అని దగ్గులిక పెట్టుకొన్న పునపత్నాంతర్నిరుద్ధాశ్రమ వై
యనుపం జాలక చాల కంపె సుతః గన్యారత్నముం దల్లి పీ
దొనఁగఁ జాలక చాల కంత మది నెట్లో యొక్కచందాన పీ
దొనియె న్వేముఁపింపలేవు పతిభక్తు ల్లాత్మవిశ్లేషముకా.

95

చ. ఇవిధంబున మధురలాలసా పాణిగ్రహణకల్యాణవైభవంబు నవధటించి కళాపూ
ర్ణండు గృహప్రవేశమహోత్సవానంతరంబున దేశాంతరాయాతరాజలోకంబు నప్రాక
నత్కారవిశేషంబులం బరితోమంబు నొందించి తత్తద్దేశంబుల కనిపె నంతఁ దద్య
ధూతిలకంబు వికసితవదన లగునకియల మునగలవలన.

96

క. తనవనంగమదిన మది, యని విని యుబ్బుచుఁ బ్రహృష్టయై మాటికి న
చ్చినచోటికి వచ్చుచుఁ బో, యినచోటికిఁ బోవుచుండె నేమో కలఁకకా.

97

సీ. మధురలాలన నేఁడు మగని పాన్పనుచును నిజకోపమొక్షించి నిలుచువారుఁ
గోప మేలె ఫలించెఁ గోరి నీ కని తన యదరువింతలకు మాటులుగువారు
మాయన్పు యివి కల్లమాట లితియె నీవు గైకొను మని శాంతి గజపువార
లిప్పటనుండి మాకేల యగ్నిడు చూచె దివ్వార్త నిజవాని నవ్వువారు
నిజమయిన నేమియనఁగదే నీవు వెఱవ, దఱుము కొని నచ్చుచున్నార తమటి వీరు
సారె కను వారు నై బోంట్లు సరసగోష్ఠి, నలుపఁగా నాఁటి ఐవ లెల్లఁ జెలువగడపె.

క. అంతటఁ దలదువ్వి గడు, స్వంతలు సింగారములుఁ బ్రవీణతఁజెలులా
కాంతకుఁ జేసిరి లజ్జా, కాంతత నొల్లమి నటింపఁగాఁ దమబలిమికా

99

సీ. ఇట్లు సింగారించి యెదుట నద్దము వెట్టి చూచుకొన్నన లజ్జఁ జూడఁగొంతుఁ
జెలు లెడఁగా జన్న నిలుపు టద్దముఁ జూచి కొనఁగోర నటు దిద్దుఁ గురులు విరులు
నంతవా రేతేర నెంత నూత్న గాహి యిదియంచు ముకురపరిక్ష నెఱపు
నాయలంకారరమ్యత చెదరకమున్న యధిపుఁడు తనుఁ జూడ నాత్మఁ గోరు
సిగ్గుకతమున సఖియల చేర్పు వాని, చనువు బరికించుఁ దొడవుల యునికి మట్టు
మచ్చుమర లేక యుండ నేమొకయోము, మిగుల మేగరగరికనామెఱుఁగుబోదె.

చ. అనదృశభూషణాన్వితవిలాసవిచిత్రత నొప్పె నానము
ల్లసికసువర్ణవర్ణ గృహలక్ష్మల చెక్కిఁగులో యనంగ నిం
పెనఁగెడు నిల్పుటద్దముల నేణమతాదివిచిత్రలోచనా
రసమయపత్రవల్లగుల ప్రక్రియతోఁ దననీడ యేర్పడకా.

101

- కా. ఆసాభాగ్యవతీ పతంస మొకయేకాంత ప్రదేశంబునం
బూపెజ్జ నిహితోపదేశయగుచుం బొల్పొందెఁబ్రతాఁళి
శ్యానప్రచ్యుతిభీత్యధోఘటితహస్తాంచ త్కపోలంబు గా
స్వాసిం గామునినిల్వటద్దమునకు న్నొందర్యము ల్లిందఁగఁ. 102
- గీ. ఇవిధమున నామృగక్షణ యేకాంత, వర్తనమున నుండి స్థరనమాగ
మావిలంబసిద్ధి కభిలాష మెంతయు, మఃపీఠమొలయుఁ దనదుమానసమున. 103
- చ. విభుఁ డింక, ఎచ్చు! టెచ్చుడ్డొకొ విన్నుము లేమయినం ఘటిల్లునో
యభిసవకొముదీయతము లైనవి యాకాశ సాదు సంగమం
బభిమతమాట కూడద యొకప్పుడు నట్టిది గానినాఁడు దు
ర్లభము గణించునే సురవిలాసిని వల్లభుఁ డన్యకాంతలఁ. 104
- చ. తనకడకేగి నచ్చడు పదంబులకే బ్రణమిల్ల నవ్వరాం
గన కృపకల్గినట్ల కడుగారవ మొప్పగఁ గొంగిరియచుం
దనరుము చాల నైదువతనంబున నందు నొనంగ దీవన
ల్లనకును వాంఛితంబ యిద్దితత్కృతభంగులు నవ్వువచ్చునే. 105
- చ. అది యును గాక యాత్రిభువనైకసమాదరణీయరూపసం
పద గలవల్లభుం గలసి భవ్యసుఖంబులు గన్నయింతి దా
మదినిసొంచునే నిమిషమాత్రముఁ బాయగఁ బాయకుండఁ దఁ
త్తదుచితవీరు లెప్పుడు ను దప్పక పన్నుచు నుండుఁగా కిలఁ. 106
- కా. లోకు ల్కాముఁడు కాముఁ డందుఁ గొలఁదు బ్రాసింప కాయుత్తమ
క్లోకుంబోలిచినం గతానుగతికొలొకొ యటం చుండుట
ల్లా కిట్టితఁడు నొప్పునే యభిలదృక్పర్యంబుగాకున్నె ర
మ్యాకారుండఁట శంభుపృష్టి కహహో యామఁట రప్పించు నే. 107
- మ. తరుణీకాతకటాక్షవీక్షలకొన ల్లారొన్నచోటుంబరె
న్నరుకోభావిభవాకరంబు లగుచు న్రోమాంకురస్థానము
ల్పరఁగన్నట్టినఁ గందునో యని కడుం బాల్గారుచున్నట్టి యా
ధరణీనాథు మెఱుంగుఁ జెక్కిరులు నేత్రప్రేమపాత్రంబులే. 108

* ౧. మాయం డద్భుత కంఠ మొక్కటిని సంపాదించి దోర్తధ్యక
స్తూరీచర్మ నెపంబునం దనదుకే ల్లోపస్సువర్ణ త్యక్తో
ధాలిస్సన్య కెత్తి చూప నతఁ డత్యంభోధుఁడై చేరి యిం
పారం బట్టుట దోచుఁ దద్దళముఁ గేకాఘంబు మోముం గనక.

109

మ. కమగాంభీర్యధృతిక్షమార్జవదయాశార్యప్రమోదాది
త్తమనానాగుణరత్నశోశనిలయోద్యతాఙ్గంచనద్యారబం
ధమహస్తంభదమాననాపాఁడగునాధాత్రీకువక్షుఁవా
టము పై నెప్పాణి గంపపట్టెగతి నుండ న్నాదుకే లేర్చుటలే.

110

క. ఏలిక యై తను రాజాకఁ, డలఁగ మని యునికి మెచ్చ కేమా యలతా
రాలియును నభిలరాజి, భాలంకృతి యయ్యె మదధిపాంఘినఖము లై.

111

గీ. ఆలలితచరణము లాత్తుకలు కేలు, కోర్కిఁ దద్వక్షమునఁ జేర్చుకుచును కుచము
దిత్తుటఁ దద్రహఃకథవిను చెవులు చెవులు, వలుకు లేల తద్రతి గన్న బ్రదుకుబ్రదుకు.

చ. అని లేలపోయుదు న్ని జనయన్మలు పిల్వఁగ వేళ యైన నం
దునికి యెఱుంగ కెం దరయుచుండెదలో తనునంచులేచిపో
వ నలకుఁలోడి యిందుక బ్రవర్తియనంతన వేడ్కతో నభి
జనులదెంచి రచ్చటికి సంభ్రమ మొప్పఁగ నల్లనవ్వుచుక.

112

వ. అందు నొకప్రాధ యగునతి నయంబుతోడ.

114

* ౨. ఓచెలి యొక్కడ సున్నదానవె యంచు నల్లన దాని వాలారుగొళ్ల
నూరక ముంగురు లొకచోట దువ్వి పాపటచేరుచుక్క సంఘటన యరసి
శ్రవణభూషల లేనిరవవారుఁ దుడుచుచు నిది వేళ యంటు హృదయేకు నేవ
కేలేరవలయు ను రా తడయక యంచు నొడివి యొక్కించుక తడవు నిలిచి
యింతియామాటకే మంటి పీ వెఱుంగని, నీతి లేదు ప్రియుం డడ నీదు రాక
కెదురు చూచుచునున్న వాఁ డిచ్చయెఱిగి, చనుట తగుఁగెలిగ్నహమనకనుచుఁబలిక.

మాయం డద్భుతకంఠమొక్కటిని సంపాదించి దోర్తధ్యక
స్తూరీచర్మ నెపంబునం దనదుకే ల్లోపస్సువర్ణత్యక్తో
భాలిస్సన్య కెత్తి చూప నతఁడుత్కంఠోద్ధుఁడై చేరినం
పారం బట్టుట దోచెఁ దద్దళముఁ గేకాఘంబు మోముం గనక.

అని యప్పకవిదీనిం గఱుత్ స్థవిజయములోనిదని యుదాహరించెను.

చ. పలికిన మాటువల్కక త్రపాభరనమముఖారవింద యై
జలజవళాక్షి యొప్పెఁ దన చన్లవ కన్లవడాలు పర్యఁగాఁ
గలయఁగ మంచిగందమునఁ గన్తురి తత్సమయోత్సవాంగమం
గళకలకార్యనాఖ్యతథకర్తము నల్పదుపాల్పు దోఁపఁగన్. 116

ఉ. ఆగతి నున్ని చూచి నఖిలందటు నే మిట వచ్చుటేమి నీ
లా గిది యేమి యింతి కిది లక్షణమే చనుదెచ్చు రెప్పునన్
ప్రీతిగరిమంబు వాపుచు నొకించుక లేవఁగఁ బూను మాను నా
లోఁ గొదగొన్న సిగ్గునఁ జెలు ల్పలిమిం దను దివ్యఁగోరుచున్. 117

వ. అంత నొక్క మిక్కిలిప్రగల్భ యగుమగువ మిగులం జనవువొరసి. 118

మ. పొది యై నాగులు దారుఁ గాఁపురము లింపుల్పిఁగఁ జేయుచుం
గదిపెండెసికొమార్చఁ గూఁతులఁ దగం గన్నట్టి యిల్లాండ్రకు
న్నది లక్ష్మణులు లేవె నీకుబరె నన్నానంబుతోఁ జక్కవ
చ్చెదొ యేమే గలదో యటంచుఁ దిగిచెం జేపట్టి యాయంగనన్. 119

వ. అత్యువనరంబునం గళాపూర్ణుండు తదాగమనంబున కెదురు చూచుచుండి వారిగజ
విజి కొంత చేరువ ను విసంబడినం ప్రేముని విలోకనోత్కంఠ యాచరేక లేచివ
చ్చి కాతుకం బడర గవాక్షపూర్ణంబునం దద్రూపలావణ్యవిలాసంబు నిరీక్షించుచు
నచ్చెరువంది యాపాదమస్తకంబుం గ్రమంబునం బరికించుచుఁ దనమనంబున. 120

ఉ. క్రింద ను మీఁద నుం బడి యికించిదనూయఁ బెనంగులాడు న
ధేందుండు నుల్లసద్బలవమృద్ధతమిన్రమువోరఁ జాలఁ జె
న్నొందెడు ఫాలముం గబరి యు న్నటిపాపటము త్రియంపుఁ జే
రుం దులకించు కన్తురి యు రూఢిగ బాహులలీల నొప్పఁగన్. 121

ఉ. ఎత్తినకోలగా మదనుఁ డేసిన వే చని నచ్చు నర్థచం
ద్రోత్తరబాణమీ యనఁగ నొప్పెడు పాపటతో లలాట మా
యుత్తముఁ డంత దానిఁ బడకుండఁగ విల్పిడుపెల్ల గొతుకా
యత్తరఁ దన్నుఖంబునకు నానెనొకో యన నొప్పెం బొమలో. 122

లయవిభాతి.

తనవడగకై భువనమున వెదకఁగాఁ జనిన వినుతములు రెండు దొరకెన ను మరుండంబుం
బెనుగడఁక చూడ మొగము నెడునాసి తామృతిపునుననరసిఁ బాఱినిడిచిన నమతనాందో

- టిని దఱుములాడు నయననిభశుభమీనములకు ను బతనకృత్యవధిపనుప రతమధ్యం
బున నిడిన చంపకపుర గనదిమధియోయనగ ఇనితవరనాసవనదనరెడుగిరూధీక.
- క. సమదాక్షిమీననంచా, రమునఁ దొలంతుచు ను ముఖసరస్సున లావ
ణ్యము వెల్లిపాటఁ గ్రేవల, నమరించిన పిల్లకొలఁకు లంగనవీనుల్. 124
- గీ. ఒనర మకరధ్వజండు చేర్చిన తదంక, విలననమతోడఁ జిన్ని లేడభుకటరంగ
పిల్లలో యన మకరినముల్ల నత్కల్, పోలఫలకఁబు లమరె ను బాలికకు ను. 125
- మ. శిరసుదంబరయం బరాత్తులకు నీశీతాఁశుబింబాస్య వా
తెరబింబప్రతిబింబభావము నమర్చించు న్నిరూఢంబుగా
వరబింబానుభవంబునుం బలె నధోవాప్తి నివృత్తద్వామృతం
పురసం బానుచు నే శుకాదులుబలె న్నోదింతుఁ జిత్రంబుగన్. 126
- గీ. నంజఁ గంపారు నన్నపు జలదరేఖ, యందు నొక్కింత మినుమినుచునుచుఁ దోచు
చిన్నితారలగతిని రాజిల్లుచున్న, చెలువపలుమోవినులుఁగనఁ బలుకుఁబడిని. 127
- చ. ప్రతిసవచారుకేనరవరాగళలాటుమిలిందబృందచి
త్రితకహళీయుగంబుగతిఁ గ్రేవలఁ గర్ణకలాపరత్నని
ర్గతరుచిమంజరు ల్లనరఁగాఁ గ్రముకద్రుమకంతలక్షీకిం
బ్రతిభటపుత్రిఁ జూపెడు ను భామినికంతముసాంపు పెంపుతోన్. 128
- నీ. లీలమై గదియ నిల్వినవైడితమ్మి ముగ్ధలనాళయుగ మన నలరుకాను
నవిశ్రేణుచేతఁ దిర్యజ్జుఖంబునఁ గొంత నతిఁజెందె ననఁగఁ జన్దవబెడంగు
పాలుపొందు తన్నాళములనంధిరేఖ యేర్పడుచోటుబలె రోమరాజిపాలుపు
నొండొంటిఁబాసి పోకుండ దానికి నంటు వైచినచందాన వగులసాంపు
నొప్పుచున్నవి యే మనిచెప్ప నార, చాల నన్నివి కలఁచుట నముచితంబు
కామునకు బొట్టెకోలలుగావె నాళ, ములఁ బ్రకాశించుతామర మొగ్గ లరయ. 129
- చ. ఆనుపమము ప్రతిన్దరులయాటకు నర్హము లంచుఁ గప్పిపె
ట్టినపుపుబంతు లీనతికడిందిదనుంగవ లేంట్లు గ్రేవలం
దు ను జొరవండఁ జేరిచినతోరపుసంపఁగిపూపుదండ లీ
విసుతభుజంబు లాకుదల వేడ్కకునిడ్డచిగుల్లు హస్తముల్. 130
- గీ. అతివయవలగ్నయష్టిఁ బెంపారునాళి, మురుపు కాంచనస్రగ్విలమో యనంగ
ముల్లమును నెల్ల సారించుచున్న దార, యతనుశిఖియందు నేల్వ హన్యమునుబోలె.

- ఉ. మానవతీవతంసము సమగ్రనితంబవిభృంభణంబు జం
బూనది సైకతస్థలము పొల్పు వహించుచుఁ జాల నొప్పెడుం
లై నునుమందువోలె వెలి గట్టుమడుంగు బెడంగు చూప నా
పై నవసారసాలిపరిపాటి నుదంచితకాంచి మించఁగన్. 132
- గీ. అతివత్తోడలు ను జఘనంబు లరసిచూడఁ, గొమరుమీఁతకుజమిలితొండములశిరసు
తోడివలరాచవారియద్భుతపుహస్తి, యగ్రభాగంబు చూపఱ కాత్తఁ దోఁప.
మ. ప్రమదారత్నముజంఘ లింపెనఁగెడుం భ్రాద్భాషుమాయనంబు లై
ననునోహతసువర్ణ కాహళికలో నా వానిఁ బూరించువా
రిమెఱుంగు ల్లలబుగ్గలో యన భుభ్రశీ నొప్పెడు స్థలబ్ధే
శము లాపైఁ బిడికి శృనాఁ గనకభూషాపత్తిఁ నింపారెఱుగ్. 134
- చ. జలజపశాయతాక్షి మృదుచారుతరప్రపదద్వయోవిని
ర్తలవచి గల్లుగల్లుమను రత్నపుటందెలమోఁత జృంభణం
బుల నవకంపుఁగచ్చపముపొల్పు నవల్పుచు గెల్పుచెల్వెడుం
గలుగునె యింక దీనికి జగంబులలో నుపమాప్రసంగముల్. 135
- చ. ఆకలువతార లేతదబలాంఘ్రిని బట్టిసతిమ్ముల న్నఖా
త్తకతను గొల్చి పాయ విది ధర్మము యీజలజంబు లాదిఁ దా
రకములరాజు రాజు గ్రహరాజు కరం బిడ నొప్పు పెంపుతో
నకలజనుస్తరోదయము నల్పుటఁ దెల్లను నాకు నిత్తజ్జే. 136
- గీ. అతనుదశదీకావిజయకీర్త్యంకురముల, మీఁద మనుపుగ వెలువడి మెఱుయ్యవిత్తు
లతివనదనఖములు వానియంతికమునఁ, జలువ కిడివలతావిశేషంబు మేను. 137
- క. అని వర్ణించుచు మిగుల, వ్రనము తదాలింగనంబునకుఁ దమకింప
వ్జనపతి కోరె నవిఘ్నత, నవయుముఁ గొనసాగి రాఁ దదాగమనంబున్. 138
- ఉ. అయెలనాగ యంతటఁ దదాలయసన్నిధిఁ జేర్చులజ్జ పె
ప్రాయాదీచేత బోంట్లను గరిం బలయించె ను సాగిపోక భూ
నాయకుఁ డేమియప్రియ మొనర్పితి నీకు ను దోసకాఁసి
గ్గా యుడికించె దింత ననుఁ గాంత ను రా విడ కంచు చూఱఁగన్. 139
- క. అంతట దద్దురదేహళి, చెంతకు నయ్యింతి చేర శీఘ్రతఁ జని భూ
కాంతుఁడు దనపానుపుపై, సంతసమునఁ బొదలుచుండె శయనించి తగన్. 140
- చ. ఆంత. 141

గీ. ఓసివెట్టిపడుచ యూరక రమ్మ పె
నంగ కెదుట నదె కనుగొనియెడు
ననుచు నొయ్యిఁ బలుకుచు ను జూపెఁ బ్రియు నొక్క
ముగుడ కేల నోరు మూసికొనుచు.

142

క. అకుగులు తడఁబడఁ బులకలు, పొడమఁగ నభివేనుక కొడుగఁబోవుచు నరసె
నైడ మలఁచి పడఁతి యప్పుడు, కడకంటివిలోకనమునఁ గాంతునియునికె. 143

సీ. రేఖ లై మీఁదట రెప్పలయొప్పుఁ బన్నాగంబు కడపుళ్ళ బాగునెఱవ
నరిదిపట్టుపడాలముంచులగతిఁ గ్రిందిపత్తమాలికలు చూపట్టుచుండ
వెలయింపఁ బన్నాగములకుఁ బైనిదీన యబ్బురపుడందెలు పోల బొమలు దనర
నొగులదెనఁ దోచుచున్నట్టి శిరసులబలఁ గనీనికలు గొల్తులుదలిర్ప
శుభ్రభాగము ల్పిగియముసుగుదన్ని, యెనఁగు పెఱచేను లననొప్పనెదురఁబడుర
తిన్నరులముందలము లనఁదృష్టిఁ బొలిచె, వెఱపుతో నింతి క్రేఁగఁట విధుని నరయ.

గీ. అంత మరలంగ మరలంగ నతివచెలులు, బలిమిఁ బొదువంగఁ బట్టి లోపలికిఁ దెచ్చి
రప్పు డొకబోటి నృపునిపాదాంతికమున, రెండునందిళ్లు పట్టి కూర్చుండఁబెట్టె.

గీ. పెట్టి యాలతాంగి ప్రియునంగ్రులాత్తు మ, ట్టిట్టుపెనఁగితేని యెఱుఁగుదు గద
యని నృపాలుఁ జూచి యటు పాద మిడఁగద, య్యా పరాఙ్మూని యనియెనగుచు.

క. అని తచ్చరణంబు విలా, సినియూపువులందుఁ జేర్పఁజేసి బలిమి నా
వనజముభిచేతఁ బట్టిం, చెను సంవాహన మొనర్పఁజేసెఁ గ్రమమునక. 147

సీ. అదె యెవ్వరే పిలిచెదరు నదేమొకొ యరసివచ్చెద నంచు నరిఁగె నొకతె
చిలుక యాఁకలిని దర్శింపరైతిరె యదె కూయుచున్నది యంచుఁ బోయె నొకతె
మనజాలవల్లిక మఱచిపచ్చితిఁ గొంచుఁ జనుదెంతు నది యంచు జాతె నొకతె
యది నోయి యెంతనే పయ్యిఁ జూచితె తోడుకొనినత్తు నే నంచుఁ జనియె నొకతె
యందలు ను బోయెదరె నేను నరుగుదెంతు, ననుచు నొయ్యనఁ బల్కుచుఁ బెనఁగిలేవ
మధురలాలన నప్పుడు మనుజవిభుఁడు, పదమునెం దూరుభాగంబు లదిమిపట్టె. 148

ఉ. లేవఁ బెనంగి వేడియు ను లేమ విభూషలు మ్రోయఁ దోడనే
యివిధి మ్రోతలైన శరదించుముభి వినుచారు నిన్ను ప్రి
దావతి యందె యంచుఁ దను దాయఁగ హస్తము పట్టికొంచు గో
త్రావిభుఁ డొయ్యఁ బల్కెఁ జెవిదండఁ బెనంగఁ దలంక నెంత యుక. 149

- చ. కదలఁగరా దొకించుక యు గల్లున న్రాయఁగ నంచ నందియ
ల్పాదలుగఁ గొంతసా మ్మపుడు ముద్దియ యొయ్యన కీ లెడల్పి మే
లొదవఁగ నూర్చి పల్లభుడు నోనతి యాయితపాటు లెస్సయం
చు దయితతోఁ గపోలములు సోఁకఁగ మంతన మాడె నవ్వుచుక. 150
- చ. అప్పుడు. 151
- ఉ. ఏపలుకుం జెవింబడఁగనీక పెనంగుచు మోము దవ్వుగాఁ
బాపుచుఁ ద్రోపులాడు నతిపాణిరలంబుల మేళనంబు ను
ర్వీపతి కింద్రభోగముటు వేడ్క నొనర్ప ముఖాబ్జముం గడుం
బావఁగ నాలకించుటయె బ్రహ్మసుఖోదయ మయ్యె నయ్యెడక. 152
- నీ. ప్రళుభమిథోరాగకథలమంతనముల పృథ్వీంబులలోపలిలెదరు దీర్చి
నవ్యాజకృతకుచస్పర్శాదిశీలల నంగాంగ మేళనములవరించి
జలివిలి నెయ్యంబుఁ జిట్టకంబులచేత నెలనవ్వు చెక్కుల మొలవఁ జేసి
లజ్జాపదంబు లల్ల న మాటిమాటికిఁ జెనకుదు నొక్కింత సిగ్గుపటచి
యపుడుకుసుమసాయ కాగమాధ్యయనాధి, కారసిద్ధిఁ గొంత గలుగఁజేసె
నానసుంధరాధిపావతంసుండు రూ, పానుభూతితనయ కాదరమున. 153
- గీ. ననుని చిట్టఁటు వేలెలఁ గరముప్రేమ, మెఱపువోలె దళుక్కున మెఱచుఁగాని
నెలఁత సి గ్గుమ మొగులులో నిలువలేద, యది యు మిక్కిలి నింపయ్యె నతనిమదికి.
- ఉ. భీతి యు లజ్జ యుం దనరఁ బెంపటి దాఁగునునోజఁ దేర్చి ధా
త్రీతలనాఘఁ డంగనమదిం దలచూపఁగ నట్లునేయ వాఁ
దాతనికిం గ్రియానచివుఁ డై సతినీవి వదల్చె బాదుకో
నాతని నిర్వే తేఁడు ప్రియ యాత్మఁ గరంచుచు జాంబనాదులక. 155
- చ. ఇవిధంబున. 156
- ఉ. మిక్కిలి మిక్కుటం బగుతమి న్రతికి న్నతి నూలుకొల్పుచుం
జెక్కిలి నొక్కి చుంబనముచేసి కవుంగిట నోలలార్చి తాఁ
జొక్కుచుఁ జొక్కఁజేయుచుఁ బ్రమానత రాసనఖేలనక్రియ
లెక్కుచెఱంగులం జలిపెఁ బ్రేమసి యింపుకొలంది నంతటక. 157
- క. దినదినమున కితివమది, స్థనగరిమ న్నరుఁడు దలుమఁగా రితులకటి
ద్వి నదినమునకుఁ గృకించె ను, గనుకనియెను ద్రవ యు నిరవకాళతఁబోలక. 158
- చ. అప్పుడు. 159

మ. ఇమకట్టుటఁగనీక మోవికి ముఖస్వరూపులు గానీక తా
 ఘనమందు స్త్రీహియింపనీక జనునకాంతిం బ్రవర్తిల్లనీ
 క నితాంతంబుఁ బెండుట ల్లిమమునం గంజాక్షి వేసారన
 ట్టోనర న్నానుచు వేడ్కఁ దేర్చె నృపముఖ్యుం గొన్నిరే లంతటన్.

160

సీ. పరిరంభరోధంబుపైఁ బరాకునబోలె నధరపానంబున కనుమఱించి
 నెత్తెవి నిడ్డఁ జింతిలుపరాకునఁబోలె గోరొత్తులకుఁ జనుగుబ్బ లానఁగి
 కుచకలికలు చూచుకొనుపరాకునఁబోలె గటివస్త్రహృతి కవకాశ మిచ్చి
 నీవి క్రమ్యుఁగఁ బూనెడుపరాకునఁబోలె జనునమంటుటకు ను నప్పుఱించి
 చెలువ తనలజ్జ చెలిమి యుఁ జెడక నడవఁ, దద్విరోధి యైనట్టి చిత్తజనిపని యు
 హువుసేయుచుఁ గొన్ని నాల్గొత్తవిభుని, హృదయవృత్తికి నొకవింతయిం పానర్చె.

చ. కపటపురదవోపుతఱిఁ గాఁగిట నానుచు మోవి మోవిఁజే
 రువుచు ను గొన్నిరాత్రులు వసుం దనియించె లతాంగి యంతఁ ద
 త్కపటముఁ గాంచి యుం గననికైవడి నట్ల యొనర్చి కొన్నిరే
 లపు డతఁ దాఁచిలేక నగ నల్లన తాను ను నప్పి వేడ్కఁబోన్.

162

ఉ. అల్లన యంతఁ బ్రేమవిభవాతిశయంబున లజ్జ నొప్పుచు
 నృల్లభుచేతు లాఁచుతఱి నవ్వులు గుల్కులుఁ బూనె నంత నే
 నొల్లకయున్న మాన విపు డోర్పును నీ విది యంచు నవ్వుచుం
 బల్లవపాణి యొత్తె మునిపంట నిజేశ్వరుమోవి నయ్యెడన్.

163

ఉ. చెప్పినయట్లు సేయ నీకఁ జెల్వ కరంబుఁ బెనంగితేని నేఁ
 జెప్పెద నుప్పు నీ విపుడు సేసినవారెఱంగంటి బోటితోఁ
 దప్పక యంచు వల్లభుఁడు దన్వేషింపఁ దలఁకినట్లు తా
 నప్పతికోర్కి దీర్చె సతి యర్థి మెయిం బురుషాయితక్రియన్.

164

సీ. పాలిండ్లు ప్రియనడి పఠిఁజూడ లజ్జఁ దదృశ్యస్థలంబుపై వ్రాలివారి
 మగఁడు దన్వేడుచు నెగనెత్తిపట్టఁ గాముకునత్తు లిరుఁగెల మూసిమాసి
 యింకఁ జూడఁ గప్పితి నిదె యంచుఁ జనుముక్కులతఁడు పాణులనంట నలిగియలిగి
 కటిభార మెగయనెత్తుటకుఁ వోడ్పడియెద నని చాఁవఁ బలిచేతు లాఁచియాఁచి
 తనదుగోప్యంగముల దాఁచికొనఁగరామి, యరసి కెలనికి డిగిపోవ మరలిమరలి
 కొమ్మ పుంభాసరతి కాదిగొంటకాని, కొలఁది యెఱుంగద మది దొరకొన్న నెనుక.

- సీ. తరలితతాటంకధాశధశ్యంబులు మెఱుపుఁదీగెలరితి మెఱయుచుండఁ
బరిగళ్ న్నల్లికాప్రసవవిలాసంబు తరుణబలాకలసరణిఁ బరఁగ
నతిరథసచ్చిన్నహారమాక్తికములు వడగండ్లచందంబు గడలుకొలుప
నూర్పుగాడ్పులతోడ నోలిమైఁ బర్వపుర్రకఁబోదయఁబు వర్షంబుగాఁగఁ
గాంత కబరిభరంబు ను గారు మొగులు, వితతముగ నంతకంతకు విజీయఁబాటఁ
దన్నుఁ గని నుమాళించుదుధపునిహృదయ, నవమయూరముచెలరేఁగినాట్యమాడె.
- చ. దరముకుళద్విలోచనము దార్యదుదంచితకాంచినాదము
న్విరమదురోజవల్లనము విష్ణులదూకుకముం గళానిరి
త్పరమణింబు నై సతిరతంబు తదాత్మరతస్సృహృతునః
పునఃసితపూరితం బగుచుఁ బొందె గడుం బరిపూర్తి నంతటన్. 167
- వ. ఇబ్బిధంబునం గ్రమప్రవర్ధమాన కంపర్పదర్పశిల్పంబులనొప్ప నస్పృహంతిత్తోద్దీక్షిడల
నాపుడమితేఁడు వేషుకం బ్రవర్తిల్లుచున్నంత. 168
- ఉ. పాటిరెఁ గృష్ణధర్మ మొకపాటిగ నంత వసంతకృంతనో
చ్చాటితహేతినంపదలనత్పిసప్రపదరప్రతాపనం
ఘాటహుతాశనోల్లకనికాయమతిప్రతిపాదనోదయ
త్పాటవపాటలాపటలపాటితోపవనావనీకమై. 169
- సీ. కమలసౌగంధికగంధవాసితసర్వదిక్కంబు లగుకేరిదీర్ఘికలను
బన్నీటికూవరఁబరఁగించుధారాగృహంబుల ఫలనాడంబరముల
వెలఁదివెన్నెలలఁ జిప్పిలు చంద్రకాంతంబు మేడలమీఁది సంక్రీడనములఁ
జెఁగల్యరేకులస్వజలనొప్ప కర్పూరవేదికల విహారములను
వలిపెచెంగావులను ముత్యముల తోడవుల, మల్లెపూవులదండల మలయబాంగ
రాగముల సంతతము ననురాగ మమరఁ, గడపి రాదంపతులు గ్రీష్మకాలమెల్ల. 170
- ఉ. అందముగాఁగ నంతట ఘనాఘనకాలము చాలనొప్పె ని
ర్నిందితగంధబంధనవనీకమనీభవన్నిజేం
దిందిరబృందముక్తవళినులినీభవనాగతారసా
స్పందజగవృత్తద్దనముకాయితయాయురారాజాలమై. 171
- న. అక్కలంబున. 172
- క. మెఱుపులకును మలుములకను, వెఱచుటవెవముగ లతాంగి విభుకాఁగిటిలో
సెఱిఁబొదివి విహవ దళఁడు, స్వెఱుపుడుపుట వెవముగాఁగ విడకండె నరికె. 173

- క. ఇవ్విధమున నొండొరులై, మవ్వంబుగఁ బ్రబలుప్రేమమహిమంబులతో
జవ్వనపుఁబోఁడుముల కడు, నవ్విభుఁడు న్నతి యుఁ గడవ నంతటిలోనన్. 174
- క. తపవిభుఁ డనిశము నవ్విధ, మన నానతిఁ బాయకునికిఁబోలె న్నహిదా
ఘనఫలశాలీక్షుకం, నన బాణక్రాంతిఁ జెందె శరదృతువమఃరత్. 175
- క. ఆరమణీరమణుల కా, కారదవేళలు గరంబు నరనరఁ బెనిచె
నారదగంధానయన వి, కారదపవనములు ఘర్తనలలము లడఁపన్. 176
- సగ్ధర. హేమంతం బంత నంతర్నితకమలబలోదీతవిస్ఫీకృత
మౌమాత్త స్వామిధామక్రమణకృతపిపూర్వప్రవిశాణితాతి
క్షేమప్రేమప్రకామశ్రీతరతముదితస్త్రీముఖపూహసాహ
ర్దామందానందదిందయాకలనబలె న్వామిను లైచ్చవచ్చెన్. 177
- క. అగలునఁ జవ్వాదినిదే, మగఁ బూసినయట్టివజ్రమణిసాధముల
న్యిగికాఁగిటఁ జేర్చు విభుం, డిగురాకుంబోడి నట్టిహేమంతమునన్. 178
- ప. అంత. 179
- క. అన్యోన్యోన్నతిఁ బొల్పె మాఘము లవంగానంగభృంగాఘ మై
యన్యక్కారతుమరభృత్యవరశైత్యచ్చన్నకందర్పదా
ర్జన్యానంగ మనంప్రవర్ధితవీరంభక్రియానంభృతా
న్యోన్యాంగప్రసభప్రవేశయువయుగ్గాంతకృతక్లాఘ మై. 180
- కీ. మడఁతపసిమిడిగిం బెము ల్పంజడిజిగి, దోమతెరమంచములు హనంతులు జవాది
యగలుసిడలుచిన్నెలుగాఁగనరఁడుగడపెఁ, జలి నెలబాతద్వధూకుచశరణుండగుచు. 182
- ప. తదనంతరంబు.
- మాలిని. వికసితఘనమానోద్వేలజాలప్రవాళ, ప్రకటకపటరూఢప్రాధక్తిర్నిప్రతాప
ప్రకటజయనమంచత్పంచబాణస్తనోద్ధా, యకకుకపిక కాంతంబైవనంతంబువచ్చెన్. 184
- ఉ. బాలికతో వనీరతుల భాసిలు తేనికెఁ గుంకుమాంకరే
భాలలితస్తనగ్రహణకాంక్ష ను వాలెఱి వాంఛచేతఁ ద
ద్వేళఁ గడుం బచేలిమభిదేలిమదాడిమకేలిమత్త క్తి
రాళియు బాలపల్ల వరసాకలనాకులకోకిలంబులన్. 184
- గీ. ఇవ్విధంబున నరఁ డెల్ల ఋతువులందు, నంతకంతకు మఱి ప్రేమ యగ్గలింపఁ
దత్తదుపభోగ్యవస్తునంతతులచేత, మిగుల నింపుగ రమియించె మగువఁగూడి. 185

- చ. అరుదుఁ దెచ్చుకోలుపాలయల్క నొకప్పుడు మార్చిగంటుగాఁ
బొరలిన నింత సాహసము పోలునె మికని నవ్వు నవ్వు
నగులఁ బ్రవాళశయ్య యిరువంకలఁ దత్తనుతాపయోగని
స్వరదకలంక శ్చేనలవజాలమిమంబున డాలునంధిలకొ. 187
- క. ఆమనుజాధిపుఁ డభినవ, కామదికిని వరునఁ దప్పక సమానమనః
ప్రేమలు మీఱఁగ దక్షిణ, తామసానీయుఁ డయి నడపె దర్శకలీలల్. 188
- చ. అభినవకామదీరమణి యంతటిలో నొకనాఁడు రాగసా
రభము దలిర్పఁ గాఁ దను దిరంబుగ పీణియఁ బూని పాడుదు
న్ముఖగతిఁ గొల్పఁ దత్పటిమసాంపు వినం బిలిపించె భూమివ
ల్లభుఁ డొకయింతిచే మధురలాలన నచ్చటి కాదరంబునకొ. 189
- గీ. ఇట్లు పిలిపించి తద్దాన మించుకంత, యాక వినునంత నధిపుఁ డొకబల నెనుఁ బ్ర
వీణ యనవిందు నేను దక్షిణ నీవు, పుచ్చుకొని పాడు మంచు నాపాలఁతిఁబలికె.
- క. పలికిన వినుఁ గానన భీ, తిలి యిటు నటు నట్టుకొట్టు తెఱవతెఱఁగు భూ
తలవిభుఁడు చూచి యిది యే, మలికుంతల తెలుపు మనుచు నడిగె బాటఁబారికొ.
- గీ. ఆమగుట యు నీవిపంచి సమంచితశ్రు, తిప్రకాండములకు జగితీతరేంద్ర
మామకస్వరపటిమ సమాన మగునొ, కాదొ యనియెడుశంక యొక్కటి జనించె.
- క. నా విని యందుల కేమి స్వ, భావగతిం బాడు మనిన భామిని గాన
ప్రావీణ్యముఁ జూపె ను గడు, నావీణియ శ్రుతులు గితులు నధరీతములుగాకొ.
- క. విభుఁ డపుడాకంతస్వర, విభవమునకు నేరుపునకు వెఱఁగొందె గడుం
దిభువనదుర్లభ మిది యని, యభినవకామది యు మిగుల నద్భుత మొందెకొ.
- చ. పదంపదీ యొక్కింత విచారించి మేదిసీనాయకుండు మధురలాలనం జూచి. 195
- క. నీవాయించువిపంచికఁ, దేవలయు న్దానికొలఁదిఁ దెలియున మన
మృణలమాధీశ్వరునకు, నావనరునాదశనిభాయతాక్షి విసీతికొ. 196
- ఉ. ఏకి నెట్లు గోచిన సహించుటగాని నిజంబు చెప్పకే
నేర మటుంగుపెట్టి ధరణీవర యింక ను నీవు మత్స్యరో
దీరణ యొత్తికొలునకు నీడుగఁ బల్కెడువీణ లేద యెం
దారసీచూచినం గొలుప దాత్మకు దానను బాట మిక్కిలికొ. 197
- గీ. నగర నవ్విణ యునికి భూనాథ యేను, వినుమఁ జూడంగవలయు నంచును దలఁతు
దీవొలఁది యేపాటియో దేవరకును, దెలియఁ బరికించితిరె లేటెల్లయుగ ను.

స. అనుట యు నమ్రహిపాలుం డబ్బాల్లికతో ని ట్లనియె నేటివర్తమానంపు వీణియలం
దు నిదియె యుత్తమం బగుట చిత్తంబున నిడి యేను మొదల నుండియు దీనిపరిచ
యంబునం దగిలియుండుటంజేసి యిప్పటిదాక నెప్పుడు నధికంబునకు బుద్ధిపాజుడు
గాని యిప్పుడు భవదీయగానంబు వినంగ మంద్రమధ్యమతారస్వరవిలాసవిశేషంబు
ల కిదియ కడకక్ష్య మని యు నివ్వీణియపలుకులు సనుగంబులు గా నని యు ను
నామనంబునకు సుదాఁకి యున్న యది యని యభినవకాముదిం జూచి దీనికంతస్వ
రంబునకుఁ దగినవీణియ యొక్కడ నేనియుఁ గలదోకో యనిన విని యాభామిని
యోభూవర దేవరకుగానప్రసంగంబున మున్నేనువిన్న పంబుచేసితి మదీయం బైనయీ
వల్లికి యెల్లవీణియలకు నెక్కు డని తొల్లి తుంబురుండు మెచ్చి ధరియించియుండుఁ
దనకుం బ్రియశిష్యురాలం గావున నతండు నాకు నొసంగ నింక నితకంటె నుత్త
మంబు లెక్కడం గలిగెను నని పలికి యొక్కంత చింతించి యి ట్లనియె. 199

క. ఆతుంబునఁ దీసుదున, గీతకళ స్మారకునకుఁ గీడ్పడియెనన
న్బురలనానుకవింటిని, శేతోగతిఁ దెలియు మేవిశేషము గలదో. 200

స. అనుట యు నమ్రహిపలనఁ గళాపూర్ణండు మున్ను మధురలాలనకథలలోనఁ దనకు
వినఁబడిన నారదుని తుంబురునిజయోద్యోగంబు దలంచుకొని తత్త్వసంగంబున నిజ
పూర్వజన్మపుత్రాంతంబు నంస్తృతం బైన నందు మృగేంద్రవాహనామందిరగుప్తం
బైనతనవివంచి యునికి చింతించి మదాశయపుత్రికంతస్వరంబునకు నడియె తగినది
యని హృదయంబున వితర్కించుచు దానిం బరికించి తెప్పించుట కుద్యోగించి యా
చంచలాక్షిం జూచి యింక నొక్కవీణియ యొక్కచోట నున్న యది నీదుపాటకు
వనుమానంబుగాఁ బోలు నని పలికె నప్పలుకులకు మున్న యభినవకాముదిం దదీ
యనఖులు ప్రక్కంబడి యొక్కడం దొలంగం దోడ్కొనిపోయి యేకతంబున ని
ట్లనిరి. 201

క. అకటకట ముగుదవన్నం, తకుఁ గలవు సపత్ని పాటతగులంతఁ గడుం
బ్రకటించువారికి దోడై, వికసిల్లుదుఁ జెప్పె దెచటివీణలసుద్దుర్. 202

గీ. ఆకగానంబు నీవీణె నతకరించు, టాదియందునె యెఱిగియి వ్వుతఁడు నేడు
పిలిచితెప్పించె ని న్నింతయలుకఁజేయు, కొఱకె తప్పదు మామాట యెఱిగికో నుము.

ఉ. నేడు దలంప నీవయఁడు నీభవనంబునఁ బాటవించు ను
న్నాఁ డెట యాకెమోడట మనం బిడెనే నిడుఁగాక యంతటం
బోడియెఁ బిల్వంబుంచె దలపోయఁగ నింకొకవింత యాకెన్

- బ్రాహ్మణ కరంబునైలఁ బదిలంబుగఁ దాల్చినవాఁడు చూడవే. 204
- చ. ఎఱుఁగవుగాక యొక్కపు డొకించుక మార్చొగ మిడ్ల కూర్చికిం
గొఱతయె యొక చెప్పిన ను గోమలి నేరప యలకఁ దెచ్చుతో
నెఱయ నధీనపాఁ టెఱిగి నేఁ దిదిగోఁ గయికోమ్మి మిక్కిలి
స్నాత్రినె యుతండు నీవు విననేర్పెడి మాపలు కెప్పుడేని యుగ్. 205
- క. పడఁతి యెటులయినఁ బ్రాణముఁ, విడికిటఁ బట్టుకొని నేఁడు ప్రియుతో నీవె
వృదువలెఁబలుకక యిండుక, తడ వుండుము మాకుఁగాను దారిమిఁతోడగ్. 206
- గీ. మధురలాసపాటపై మదిని దనకు, నింతవేకుక గలిగిన నేకతమున
నకతము ను వింటగాక యిట్లతఁడు నిన్ను, నోటఁబలుచుట తగునె నీ కోర్వఁదగునె.
క. కావున నీయొటమి నీ, కేవలవునఁ బాయు నది యధీశుండు తా నే
కాచించు త్తణము చలుకక, నీ వుంకిన నేమెఱుఁగమె నెయ్యముకొలఁడులె. 208
- చ. అని బోధించిన తనమనంబున నాయించుఁబోఁడి. 209
- క. నానె య్యపుఁదమిచుహిమము, చే నవ్వడు విభునితెఱుఁగుఁ జింతింపఁగలేఁ
గాని నభీజనకథితం, లైనది యింత యు నిజంబ యారసిచూడగ్. 210
- క. కావున నేఁ జనవులకుం, బోవుట యింక ననుచితంబు బుద్ధిఁ దలంపం
గా వినువారలు నగరే, తావలవున విభుని కొదవఁ దలఁపనికాంతగ్. 211
- చ. అని విచారించుచు వారి కప్పటికిం దగినయత్తరం విచ్చి నిశ్చలం లైనధైర్యంబున
నెప్పటియట్లు ద్రవర్తిల్లుచుండె నంత నాఁటిరెయి భూవాసుకుండు తదీయగృహంబు
న కరుగునవ్వడు. 212
- క. నాయకునిరాకఁ గనుగొని, యాయచ్చరపూవుఁబోఁడి యత్యంతపరి
స్థాయుద్భక్తి విసీతివి, ధేయత ఘననఁభ్రమమునఁ దేటవడంగగ్. 213
- కా. అత్యంతంబు నలంకరింపనిమనోజ్ఞాంగంబుతో తేనికిం
బ్రత్యుత్థానము చేసి మానికీలెం బాద్యాదిసంపూజనా
కృత్యంబు ల్లుటియించు గాని సరస్వతి స్తేరకీర్తనాదిలా
లిత్యం చేమి యుఁ జూపదయ్యె రతికేళిరాగరమ్యంబుగగ్. 214
- క. తలిమముపై నెరసులు గిర, నులు లేకుండంగఁ దుడిచి నుడిదడిమపుడు
వ్వలున పయిఁ బఱచి తలగడ, నిలిపె విభునిశయనమునకు నెలఁతుక యంతగ్. 215
- చ. తదనంతరంబ యందు నాత్మేతండు పవ్వలించియుండ నాచంచలాక్షి చేరువఁ దా
నొక్కపసిఁడిగద్దియం గూర్చుండి యాకుమడిచి యొనఁగుచుండెఁ దత్ప్రకారంబు
గనుంగొని యాభూరమణుండు తనమనంబున. 216

- నీ. శృంగారగంధి యే చితునవ్వుతెలిదాలు చెక్కుటద్దమలపైఁ బిక్కటిల్లుఁ
బువ్వబాణోద్ధతిఁ బుఁభానుపుంభ మై తొలఁకుచుండుఁ గటాక్షవిలసనములు
నాహతగర్భంబు లగుచుఁ దేనియ లట్టఁ గలికిపల్కులు ప్రవర్తిలుచునుఁడు
గుబ్బచన్నులకలంకుల నాదువోసినయ ట్లుచ్చుతిలఁ బులకాంకురములు
వచ్చి యే నిట్లు నిలిచిన నెచ్చెలువకు, నిష్ప డవిమాని యేమొకో యిట్లుశుష్క-
వినుకుభ క్తిపాతివ్రత్యవిహితవిధుల, నన్ను వంచించుచున్నది నశినవదన. 217
- ప. అనంతయించి నేటిపాటలీ పాటలగంధికిం గొట్టిల్యకారణంబుగాఁబోలుఁ బరీ
క్షించి చూచెదం గాక యని యాకమలవదన కి ట్లనియె. 218
- గీ. నీ విడేమి చెప్ప నేఁ డొకలాగునఁ, గానిపించుచున్న దానవబల
యెపుడు నే నెఱుంగనిట్టివి నీఁతుండు, ననుడు మాటుపలుక కబల యున్న. 219
ద్యృత్తురికందము. నానెప్పుడును ను మానీ, మాననిమానమున మనసు మన్నన ననో
మానిని నీమనమున నను, మానము మానమును మాని మనుమను నెమ్మి. 220
- ప. అనుకు నచ్చెలువ పాలయుచు న ట్లనియె. 221
- ఉ. పాటల గెల్చినట్టిసతి పల్కులు పల్కులు గాక యిట్లు నేఁ
డోటమి నున్నమాపలుకు లోన్నప యేటికి నీకు పట్టియీ
మాటలకేమి పోదు మదిమక్కువ వే తొకచోట నుండఁగా
బోటుఁదనాలు చన్నె మిముబోంట్లకుఁ దక్కి నవారికిన్వదె. 222
- ఉ. మాపని యేమియున్నయది మానక యొక్కపు డీతెఱుంగున
స్త్రీపాడగాన్పుగల్గుట యు మిక్కిలి నబ్బుర మింతనుండి మా
కీచరిపాటివేవ రచియించుటకే తగినట్టిదాన నో
భూవవరేణ్య యేను బెఱిపోఁడుము లెంతటిదవ్వు మా కిక్క. 223
- ప. అనయుము నట్టిమన్ననలు నాబహుమానము నాప్రియంబు నా
చనుపు ను గల్గియున్నపుడ చచ్చుట యుక్తము మాకు నట్టితో
భనగతికి న్నిరోధి యగుపాపపుటాయువుఁ డిట్టుకొంటగా
కనియెడిదేమి యున్నది నరాధిప నిన్ను గుణైక భూషణ. 224
- క. సంగీతకళలఁ జెలఁగుకు, రంగాక్షి బెడంగులం గరంగుట తపో
భంగించి యితరకాంతఁడొ, జంగుటతపో తడంబుచి పురుషులకున్. 225
- క. నావిని యేయపరాధము, నావలనం గలుగఁ దెలిసి నారీమణి యీ
భావమున నెన్నియేని యు, భావంబులు ముట్టమాటి పలికెడు ననుక. 226

- చి. పయికోని నన్ను నిట్లు మరుబారికి లోనుగఁ జేయఁబూని యే
నియతియొ పట్టినందియము నీకోనరింపఁగఁ బోయఁగాని య
ట్టియహిత మేను నీకు ను ఘటించ ను నీచరణంబు మీఁదియా
నయనుచు లేచి వచ్చి పతి నాతిపదాబ్జము వట్టెఁ బట్టినకో. 2.7
- ఉ. ముట్టకు చాలుఁ బాలుఁ గడుమోహపురేవులకాళ్లు పట్టుకో
నెట్లు ను జెల్లుఁగాక ధరణీశ్వర యేటికి వట్టిదోసము ల్గ
ట్టెదు నాకు నందు నెడఁగాఁ జరణంబుఁ దరిల్చికొంచుఁ దాఁ
బట్టెఁ దదీయపాస్తములు భామిని యాఁపుచు రెండు చేతులకొ. 228
- గీ. అతఁడు నోనహోరుహాక్షి నీకంటె మో, హంపుదేవు లెవ్వరందు సతిని
గ్రుచ్చి కాఁగిలించుకొని యెత్తి యక్కునఁ, గదియఁ జేర్చుకొనియె గారమున.
ఉ. అత్త లిరాకుఁబోఁడి యపు డక్షుల నశ్రుకణంబు లొల్క డ
గ్గుత్తికతోడ నీదయకుఁ గూర్చికి లాలనకుం గొఱంత రా
జోత్తమ కల్లునే కలుగ దొక్కపుడు న్నటి యేమొ నేఁడు నా
చిత్తములోన మాన దొకసిగ్గు ను విన్నవనంబుఁ దాపమకొ. 230
- ప అనుటయు నవ్వహికాంతుం దోకాంత నీచింతతెఱం గనెఱుంగుదు నేటిదాఁక
నెందు నద్వితీయం బనఁ బొగడ్డం గాంచిన నీవివేచి యితిరసారీగానంబుచేత నవ
మానితస్యాంతం బగుట యెట్లని వగచుచున్న దానపు దానికంటె నత్యుత్తమం లై
న విచిత్రవల్లకి యొక్కటి యేను మత్పూర్వజన్మంబున ధరియించినది యొక్కచోట
నున్నది యని విన్నవాఁడ నది యెటులనైన ను సాధించి తెచ్చి తద్వాదనాభ్యా
సంబుతోడ నైన నిన్నెంతటివారికిని మీఱకక్యంబుగాని గానవిద్య నుద్యోగించునట్లు
చేసెన నప్పు మనియె నవ్వనిత యు నతండు పూర్వజన్మంబున మణికంధరం డను
గంధర్వకుమారుం డగుటఁ దాను నెఱింగినది గావున నతనికి వట్టిపిఱఁ గలుగుట సం
భవించునది యని మనంబునకు సరిపుచ్చుకొని సంతసిల్లెఁ గళాపూర్ణుండు నివృద్ధంబు
న నవ్వనిత డెందలు కందు వాపి సాంధ్రానందంబున నభిమతక్రీడల రమించె మఱు
వారఁ డచ్చెలువ నెచ్చెలులముచ్చటలవలనఁ గల్గొక నవ్వార్త మధురలాలన చె
లికత్తెలు విని యన్నెలఁత కెఱింగించిన నత్యుంగన తనమనంబున. 231
- క. గానాదిశల కొదవలు, దాన తగందీర్చిపతి మువం బొనరింపం
గానునికి కెనయె పతితమ, గానాదుల మెచ్చఁజేయు కాంతలబ్రదుకల్. 232
- గీ. నాకుఁ జేదలంచు లోకోత్తరపు వీణఁ, దనకుఁ నొసఁగఁ జేసికొనియె నార
మునిప్రేమ నడుమ దెరువాటు గొట్టె ని, ట్లుండవలదె జగతి నువిద యైన. 233

- చ. అని తలపోయుచు స్తలముచేసిన దాన నొకింత వింతరి
 తని గనుపట్టె గన్గొని రతిక్రియవేళఁ దదీయచింతమా
 న్నె నతఁడు కాళ్లవూడఁబడి శీఘ్రము తత్సదభూష లప్పది
 గ్జనపతిదారమాలిమణిసంతతిఁజేయఁ గృతప్రతిజ్ఞఁడై. 234
- గీ. ఈఁతిం దనకాలంబు కిరువురకు ను, దానొడంబడినట్టి యార్థములు రెండు
 తలఁపులోపల నుండఁ దత్సాధనార్థ, మొక్కవేళ నృపాలుఁ డిట్లూహ నేనె. 235
- సీ. ఆభిషేకమున కావినె యున్నచో టెఱిగించి పొవ్వున్న నిపుడ పోయి
 తెచ్చుకొనోపుఁ దాదివ్యకామిని గాన నైన నాకనుచింత బట్ల ననుప
 దాన మత్సామర్థ్యహీనతదోయఁ గావున నట్టుగాఁ దేను జనులఁ దగిన
 వారిఁ బండిన విఘ్నము కారు లెప్పుడు గలరో మాన్సుకొన నమఃస్థలుగ వల యు
 నింక నట్లుగాక తిద్దేక మేలు దొరకుఁ, జెప్పి పంపిన నతఁడ యాసించు నేమి
 యిన్ని యు ను మాని యే నెదండ్లెత్తి చనిన, నవి యుఁ దన్వార్గరీపులసంపదలుఁ జేయ. 236
- వ. ఇంక మధురలాలన కొడంబడిన యెదియలు సాధించి దిగ్విజయంబు నందుఁ గాని
 శత్రుంబుగావని తోచుచున్నయది యని విచారించి యూహాపూర్వంబున నెకల ని
 జకార్యభారధారయ్య నత్తిదాత్త నామధేయుఁ డిలికించి. 237
- క. లోనికి నపు డెవ్వారిని, రాసికుండంగ ద్వారరక్షుల నిడి ధా
 త్రీనాఘఁడేఁగె మంత్రచి, ధాశోచితభవనమున కతండును దానుకొ. 238
- గీ. ఏఁగి తనతలఁపు ప్రకార మెల్లఁ జెప్ప నభిప సరిదాఁకఁ గద నేటియత్తు మెల్ల
 నాఁడు మధురలాలన లక్షణములు చూచి, యే వినిన మాటకని ప్రీతి నెనఁగనతఁడు. 239
- గీ. అనుకు నతఁ డట్లయపు నని యపుడు నగుచు, నింక దీనికిఁ గర్తవ్య మెద్దినునకు
 బదియుఁ బదియు ను గా నీతిపదవి నరసి, తెలియఁదగునని యిట్లనిపలికెమఱియు. 240
- గీ. అందుఁ ప్రతిచతుష్టయైకాధికమ్యమై, నిపుణమంత్రసంప్రదీతమగుచుఁ
 గడు నపూర్వఫలము గావించు మంత్రంబు, యజ్ఞశీలనకు ధరాధిపతికి. 241
- క. నాకుం జూడఁగ నీతిక, శాకలనము లప్పకొమ్మలతెఱంగులు గా
 శేకార్యమునకు వచ్చు జ, యైకపవము శౌర్యబలముయని యుం దోచుకొ. 242
- గీ. ఎచట నెపు డెద్ది చేఁబూని యెట్టివానిఁ, బ్రబలశౌర్యంకు దాఁకి పరాక్రమించు
 నదియె పోరికి దగుదేశ మదియె ననుయ, మదియె కైదుపు శత్రుంకు నతఁడెఁగలుప. 243
- ఉ. ఆల మొనర్పఁబూను రిపు నగ్రమునం గనుఁగొన్న నొక్కయ
 భీలపుఁ దేన మచ్చు డటు విట్టువయించు ను శౌర్యశాలికి

జ్ఞాపలు మన్న గూర్చుకొని విచ్చి దహించునె కాననఁబుఁ దా
తాల్లికహేతినింపవలఁ గాక ముతాకనుఁ డెంచి చూడఁగక.

244

ఉ ఏనుఁగు శైలతుల్యతఃపించి యు మందగతిర్వదోమమం
బూనుట పెద్దభావము ను బొందెఁ దనస్థితి కొంచె మయ్యుఁ బం
చానన మెంత యు స్పృహసాతకయోర్మినిప్రభావముం
బూనుట ఘాతుకత్వము ను బొందె జనుంబులు శౌర్యసాధ్యముల్.

245

క. సకలకళానిపుణులు నే, వసు రై కొలువఁగఁ బ్రతాపవంతుఁడు గొలిపిం
చుకొనుఁ గావునఁ బోలవు, సకలకళలు నొకప్రతాపసంపదతోడక.

246

చ ఇనుఁ దోకచో నొకింత యుడయించిన ముత్రన విచ్చిపోవు హె
చ్చిన పెనుజీకఁటు ల్నిరవశేషముగా నవి యట్లు విచ్చిపో
వనమును శీతధామని కశౌఘమృతావిధివైన పీనిచే
తన కనరాదె యేకిఁ బ్రతాపకళాగుణతారతమ్యముల్.

247

చ. ఒకఁ దోకకేల నొంచె నధికోన్నతిఁ జేర్చినఁ మేనుశైలనా
యకుఁ బెజవేల్పు లందఱుఁ జరాశ్రయగుంబున వంపలే రొకిం
చుక యు ను బుద్ధిలో నరిసి చూడ జగంబుల సుగ్రుఁ డన్వసి
ద్ధికి బుధులన్వసిద్ధికిని దెల్లముగానివి నూ ఘనస్థితుల్.

248

మ. ఇది యత్యంతము దుష్కరంబు సుకరం బీకార్యమ శ్చేదచిం
త పగుం గొంచెపుఁ గార్యకర్త యెడ నత్యంతప్రతాపాధ్యునం
దది యెంతే విఫలంబు దాగువుల శుష్కశుష్కతాభేదము
ద్యవతిష్ఠాజ్జితదావపావకు నెడ స్వర్ధంబుగాదే కడుక.

249

క. కావున కూయం దుత్సా, హావేకం బైనయపుడె యహితులమోద
స్నేహేగ దండుగదలం, గావలయుం గదల నిపుడుకాలోచితముక.

250

చ. అక విని సత్పదాత్ముఁడు ధరాధిపుతో విషయంబు మీఱు ని
ట్లను మనుజేంద్ర నీవు గనునట్ల నయస్థితి నేను గాననే
రు నె యయిన న్ననంబునకుఁ దోచినలాగున విన్నవించు నీ
ఋనుమతిఁ జేసి నిర్భయత నాపుల కిచ్చక మాడవచ్చునే.

251

గీ. ధరిణీనాథ కడుఁ బ్రతాపోజ్వలం బైన, నీదుభావమునకు నాదు మృదన
యొక్తియొకటఁ గొంతయింపెనఁ గైకొమ్మ, జ్వలితఖడ్గమునకు జలముపోరె.

252

- గీ నృపతి నీతిపథము నీరీడువాఁడు తె, పృథు గదాపలుండు పథ్యవిధిని
విడిచియు ను నొకొక్కయొడ జముంచుట గల, దైన నిందఁ జెందు నజముమైన.
- క. నీతిపథంబున నకుదురు, హీతలనాయకున కొక్కయొ గ్గదవినఁ దా
రాతని నిట్టట్టనను వి, ధాతం దిట్టుదురు గాని ధరణి స్తోకుల్.
- గీ. ఎచు నీతివిహీనుని జెందునట్టి, సిరిని దిట్టుదు రెట్లు దాఁ జేరె నతని
ననుచు భూజను లందఱు నినుముఁ గూడి, యున్న యగ్నికిఁ బెట్టు రాకుండు నెట్లు.
- ఉ. ఏయొడ నెంత యు నివసుతి కెక్కిననుట్టి బలంబునం దమా
చ్చాయము పేర్చిచేతఁ దముఁ జాలఁగ మించిన సామజంబుల
స్థీయుతయడ్డుట్టుకొని తెచ్చి నరు ల్లనుకెక్కిరింపలం
జేయుట నీతివైభవవిశేషముగాదె తలంచి మావఁగఁ.
- చ. ఇచ్చెయి నాచరింపఁదగు నీపని యీహని యిట్లైనర్పసా
ధ్య ప్తు నన్నయుక్తియొ కదా భుజి నీతి యనంగఁ దద్వివే
కమ్ము మహాబలాధ్యునకుఁ గానఁగరాదు పురత్రయజయ
రథమ్ము నగంబు చాపముగఁ దాల్చిన రుద్రుఁడె సాక్షి దీనికి.
- గీ. వింటఁ దొడిగి యేయ వెనఁ జను నెంతద, వ్యంతదవృత్తు చనునె యంపకొల
దేవుఁడైన రిత్తచే వైవ నటుగాన, బలిమికంటె నీతిబలిమిలెన్న.
- గీ. విను నృపాల నంధివిగ్రహంబులు యాన, మాననంబు ద్వైధమాశ్రయ మనఁ
దనర షడ్గుణములు దగువేళఁ జలువమే, లానఁగు ననమయప్రయోక్తికిడు.
- గీ ధరణిసామభేదచానదండము లన, నాల్గుపాయములని నామములును
లక్షణములు చెప్ప దక్షు లిందఱు ప్రయో, గాప్రయోగవిధులు గలుగు టరుదు.
- గీ. గోరఁ బోవువనికి గొడ్డలి యున్న దాన, సుబువువనికి గోరు బలె నృపాల
గురులఘువృద్ధి యరయ నీచతురుపా, యప్రయోగకరణమనుచితంబు.
- గీ. నరిగాఁగఁ బదపు లాండోరులకు నడవఁగా నమవిపక్షునియందు సామవిధి యు
మూలబలంబు పెంపున దుష్టయుం డయి పేర్చుకాత్రపుకందు భేదవిధి యు
నెందును నంధిని హితులబలంకంబుచే నొప్పరిపునందు చానవిధి యు
సాధునిశ్రవరాజయుఁ డై విహీనబలుం డైనయరియందు దండవిధి యుఁ
జలువవలయు ధరాశలేశ్వరవరణ్య, బుద్ధియందు త్తయస్థానపుష్ట లనుత్రి
వర్తము నెఱింగి పంచాంగవర్తనములఁ, దెలిసి శక్తిత్రయఁబున నెలయవలయు.

- సీ. మంత్రగోపనము నేమటుట యు దీర్ఘచింత యు నిరర్థక పుంజిత యుఁ డ్రసాద
వినిహితత్వము బుధావిజ్ఞానము శుభాప్రయోగంబు విషయానురాగభరము
నన్యతంబు నాలస్యము ను నాస్తికత్వంబు నర్థంబులందు నన్యతయతి యు
దీర్ఘసూత్రత్వంబు దీర్ఘరోషంబు స్థితికార్యము లాచరింపమి యు ను
భూమిపతికి దోషములు నివి పదునాల్గు, కీనిఁ దెలిసి నెఱయు విశుద్ధులయుఁ
గామరోషజంబు లై మీఱినట్టిస, పుష్పాననములందుఁ దగులవలదు. 263
- క. కొలిచినవారలజీతం, బులు నేళలు దప్పకుండఁ బూర్ణముగా నీ
వలయు ను వారలప్రేమను, బలము నృపాలనకు నెల్ల పట్టు మిగలఁ. 264
- క. ఏమేకట్టడ లెప్పరి, కాయాఁట్టడలు దప్ప కిధివతి పులఁ
న్యాయమునఁ బ్రోవవలయుఁ గృ, పాయుతుఁ డై తస్మరాజబాధ లడుపుచుఁ.
- క. దండార్థుల దండింపమి, దండనర్థు లగుచారి దండించుట లూ
రెడు నకీర్తిదములు భూ, మండలనాయకుల నిరయమున్నుఁ జేయఁ. 266
- క. ఇవి యర్పి యు నిపును ప్రసా, గవశంబునఁ జెప్పఁబడియెఁ గాని నకల నీ
తివినుడ వివలఘువిధ, ప్రవర్తనము నీక కలదు పార్థి వయఃఖ్యా. 267
- గీ నకలవిజ్ఞయంబు సలిపినయట్టిమ, దాశయుని జయించి నపుడె సిద్ధ
మెల్లదిశల నీదుకిల్లాకు సాగుట, యైన నృపులకాంతి యస్థిరంబు. 268
- వి. కావున నీవు ను జని యీహము నంతురీతవత్పు లగుదు నెమర్పడం గడంగు గడును
దొర లెక్కడెక్కడం గలతో వారి నుక్కడంచి ఓక్కుల నప్రతిహతంబు గా భ
వత్ప్రతాపంబు నెఱపుట తగినకార్యంబు దేవర యానతిచ్చివట్ల తడుచిత నమయం
విడుదు యె ట్లం టేరి నీవు మధురలాలనను నకలదిగ్దేశాధికశుద్ధాంత. కామిసీమాలిమా
ణిశ్యనిర్మితమాపురసమర్పణంబుకీఘంబు నేయుటకుఁ బ్రతిసన్నుట చెప్పుదున్న
వాఁడవు తావృశమంతరధారణకారణం బైనయానానీమణియదృష్టంబు కీఘభావి
ఫలం బగుదు నిన్ను నట్టిప్రతిన ఇట్టిచెఁ దప్పదు దానం చేసి జయంబు నవశ్యలభ్యంబ
యభినవకామిది ప్రయోజనంబు ను దదానుషంగికఫలం బగుదు సిద్ధించుట చెప్పవలద
కావున నీతిచాతుర్యకార్యకంబు దండయాత్ర నలాపు విని యి ట్లనియె. 269
- స. బలములు గొంత కాత్రపునిబల్లినడంగినఁజిమ్మట వ్యవం
బులవన దండువెచ్చులఁ బొల్పటి పోయిన యట్టిఁజిమ్మట
నైలిచిగల్ప గల్పెయగు నీనతిభాగ్యము సార్థమే యగు
స్వలధనహాని యితి కిడుఁ బొట్టిలకండు ను నీరిమైఁ జనఁ. 270

కా. ఓరాజేంద్ర ప్రదక్షిణక్రమముగా యుక్తంబు ద్విశైత్రయా
త్రారంభం బటుగాన గెల్పుమును ప్రాచ్యవాచ్యపాశ్చాత్యుల
న్నీరాష్ట్రంబున కెగ్గినప్పుటకుఁ బార్థిగ్రామంఁ దిన్నేళకు
స్నాతోవస్రుఁడు మాగఁడుం దిపుడు తత్సంధాన మర్హంబగుకొ.

271

ప. అవి విన్నవించి.

కా. పారప్రస్ఫురితాంగపంచకలనత్యంధ్యాదిషాద్గుణ్యవి
స్తాతోద్యత్సచ్చివైకమత్యకృతమంత్రప్రక్రియానిర్ణయో
ధాయాధాయతశక్తియుగ్మభృతరాజ్యక్రిపరిభాజితా
చారుస్ఫూర్తికళావిరాజిత నమస్తత్తోడిభృత్సూజితా.

273

క. బంధురభేరీభూరిధ, అంధగరవచలితవలయనగధాతురజో
బంధుత్వప్రత్యుద్గమ, సంధుక్షితదోఃప్రతాప శార్యకలాపా.

274

మాలినీ. గురుతరజయధాటిఘాటకస్తోమచంచ, క్షురపుటదలితత్వాధూలిఘామ్యపలాయ
త్పరస్పృశమకళాసూధర్మవిధ్వంసితానూ, నరవిసుతచరిత్రా నారభూపాలపాత్రా.

గద్య. ఇది నిఖిలనూరిలో కాంగీకారతరంగితకవిత్వవైభవ సింగలియమరనార్యతనూభవ
సౌజన్యజేయ నూరయనామధేయప్రణీతం బైన కళాపూర్ణోదయం
బనుమహాకావ్యంబునందు సప్తమాశ్వాసము.

శ్రీమదుమానామకము.

కళాపుష్పాదయము.

అష్టమాశ్వాసము.

- క. శ్రీలాక్ష్మీనతీనమ, లాలనభేలనగుణాచలద్వాక్షిణ్య
శీలతపుణ్యజనుత్కర, వాలా సంధేకృష్ణవసుధాపాలా. 1
- గీ. ఆంధరింపు ముప్పుహామత్వవసునీతి, సరణిని కరంబు సంతసిల్లి
యిద్ధగేజాఁ దానరేంద్రుఁ డప్పటికిని, మగధరాజునంధి దగున యనుచు. 2
- ఉ. ఆనరపాలుపాలికి వడంతరరాతిజనుంబుకల్లి యు
న్నానగుణంబు నాప్తతయు మాటల నేరుపు ధైర్యముం బరా
స్థానజనానురంజనసుదక్షత యు న్వివయోద్ధతిస్థలా
నూనపివేకముం గలనయొన్నటు నంపె ను రా. యారాగార్. 3
- నీ. ఆరాయచారి యు సగ్రసంప్రేషితజనులచే మగధేశ్వరునిపురాహి
తప్రధానామలఁ దగుసామదానవివర్తనంబున నిజశులఁజేసి
యతిగౌరవప్రవేశితుఁ డై సభాస్థలిఁ దద్విభుఁ బ్రశోన్నిచితంబుగాఁగ
దేశకాలాదివారాశంసముప్రజేశ్వరుమహిమత్వముం జరగ నడవి
దాన నెదిరికి మానంబు దలుగకుండఁ, గడునుదద్దుఁగస్తులిఁ జేసి కలయినాడి,
మతియుఁ గలనీతిపటిమ నాత్మప్రభునకు, నతనికిని దాను సుధాన మమరఁ జేసె. 4
- చ. అనునమనీతిశార్యనిధి యంగమహీరమణుండు నర్జున
ర్తనమునఁ జాల యంత్రధనభాన్యబలప్రమాఖంబులందు నెం
దును గొదలేక యుండ గడిదుర్గములుం దనరాజధానియొక
ఘనపరితృణక్రియఁ దనర్పంగఁ జేసె దృఢప్రయత్నుఁ డై. 5
- క. తనబలనానులకందతి, కు ను జెప్పించె ను గరంబుఁగోర్కిఁ బ్రయాణం
బు నువాదలు నుత్సాహము, దనరంగఁ జాటించి రపుడు తమపాశములక.
- ఉ. అంబుజమిత్రుఁ డంత నపరాంబుధిఁ జేరంగఁ బోయె నాత్మలిం
బంబుపు డంతకంతకుఁ గ్రమప్రభవన్నికటత్వతారత

- వ్యంబున సంక్రమించు తమదంతరేంద్రమరగాపిచిత్రై
 నిర్మలముల బోలె రక్తిగాముత్యములు బూసంగ వేడిమానగఁగ. 7
- ఉ. కాలకృషీనలుంకు గడఁకం బరిణత్యుపజాతపచ్చుటా
 కాలిచయంబు గోనీ పెలుచం బనమాయుచు నున్న వాఁడు గాఁ
 బోయను గుప్పగా నన నభోమణినుండల మంతకఁతనం
 కాంవికాల మై చరగాశైలము చేర్చున నొప్పైఁ బొడ్డికొక్క. 8
- ఉ. కాలకలాదుఁ డింత యు ను గాంచనరేణువు ప్రత్యగాశనాఁ
 గ్రారెకు క్రోధిఁ గూర్చి కరఁగంగఁ బ్రవర్తిన మొందు బాళువా
 మేలిమిపూదెనాఁ బాలుపుమీఁతె నెనుం డది గాఁక యార్చిఁ గీ.
 లాలనిమజ్జితంబయినలాగునఁ గ్రుంకెను బల్చిమాంబుధక్. 9
- చ. వడిఁ దనుఁ బాఁగఁగాఁ డఱుము నా నుకర్నకు చేలిభానుఁ డ
 పైడివపుడుండు మార్చి కడుఁ బేర్చుచు లోదసివేరింట్లచే
 నుకుగక చొచ్చు రే యనునోర్థతపాస్తి మిగఁబునఁడు నొ
 ప్పెనుమనబిందు బృంద వనఁ పెంపెనఁగెం గడనంబ చూడ్కికొక్క. 10
- ఉ. కేశవుఁ డచ్చిరాట్టనుపు కృష్ణసమాఖ్యునహింపఁజేసెనో
 యీశుండు చూర్తు లెన్నిది యు నేనిఁతోలునఁ గప్పెనో నమ
 స్తాతలుఁ గూడి వృత్రదనుజాధిపభూమికఁ దారెనో యనం
 జేశలతం దమఃపటలి పేర్చి నమస్తమఁగి ప్పె నంతటొక్క. 11
- గీ. నిది యనియెడి ప్రతి చేనిని రక్త, బలియిడి రసంగ నెలసంబ తోలుత నమరఁ
 దఱుచుగాఁ దాన విజిగిన మెఱుంగఁగ్రుత్తి, విల్లునాఁ జుక్క లెంతయు నుల్లసిల్లె.
 చ. అరయఁగ నూర్ధ్వలోకము ప్రత్యైకమయం బయి సంతకంబుగా
 నరుదుగ నెంత యుం బ్రకటమై యాదినో గగనంపుఁబ్రాంతిన
 పృథము సుషీలసంబున విభాసిలుచున్నది యందుఁ జూపుదు
 ల్లగము కుక్కురాలంబు మెయిఁ గన్గొనఁ గాఁడనారెఁ దారకల్. 12
- గీ. అంత నమరాధినాథు గృహంగమునఁ, బాల గంపంపుఁగలయందఁ జల్లిదనఁగఁ
 చూర్చు తెలునయ్య నంతనందుచు వదీయ, గజము నిలిసికొనుననుభాకరుఁడుదోఁచె.
 గీ. కాలమను కునిండుచు చంద్రికాపటంబు, నేయఁబన్ని న మగ్గమొకోయనంగ
 నవయూహాళి నొసఁగి విత్తుల నొప్పై విఘ్నఁడమరెనానిచ్చునాల్చి వికరమనఁగ.

- గీ వెల్లమమగుఁగోక విచ్చినరీతిఁ బా, లార్చఁబోసినట్టి యందముగ ను
 బుడిచి చచ్చినట్లు పండువెన్నెలలు గా, యంగఁ దొడఁగెఁ కెల నమమరినఁత. 16
- మ. కలయనొకములందుఁ బర్విన తనుఃకాలువ్యయం జంధికా
 ఖ్యలసత్పత్వగుణప్రకర్షమునఁ బ్రజ్ఞాశించుచుం దద్దయుం
 బాలుపాండ వ్విజరాజమండలము పెంపుల్లీట నొక్కొక్కచో
 జలచం బుండె ను మీదమీద భవనోపకృత్యం బర్వఁగఁ. 17
- ఉ. ఇట్టిటు యామినీరమణుఁ డేచగఁ వెప్పటిలెఁ జాలఁ జా
 పట్టమఁ జాచి శ్రీసెలపు పద్మినిఁ గైకొన కచ్చు డక్కటా
 గట్టగఁ దత్త్రియాశితతి కైరవణి న్నెనఁ జేరె రాజుచే
 పట్టినవారు దేవు లనుపల్కు యథార్థము చర్చిసేయఁగఁ. 18
- నీ. కొనుడి వే బిరులన్నఁ గొన నేల నినుఁజాడ మురుదు రున్నెడు విరు ల్విఁవి యనుచు
 నీవట్టిమాటల కావచ్చుటన్న నట్లేము రా విడి వెల యింద మనుచు
 నిపుడు మీయిప్తుంబు లిందెవ్వి యనిన నాకిచ్చి బాఁచిన గుచ్చకములె యనుచు
 నివిచెల్ల కవియ మైదేవి చాలుఁ దలుఁ డన్న నెఱుఁగదు మిపు డంట మేము ననుచు
 దైటివాని నొల్ల క తడిపావడలను, బొదివి పెట్టెని యవి డిఁబోవునట్టి
 యువజనుల దంటమాటల కొప్ప నగుచుఁ బుష్పలూపిక లమ్మి పువ్వులపున. 19
- వ. అట్టిసగుయంబునఁ బట్టనంబును గలదండ వాయకు లందఱుం దనుయేలికజయప్రయా
 గంబునకుం దగిన సన్నాహంబున నాయత్త కడుమండరి కళాపూర్ణుండు నభినవకా
 ముడిమందిరంబున కరిగి యయ్యిగురుఁబోఁడితోడ నొకమలవదన నీకునొడఁబడినవీణి
 యసాధించుటకు డిగ్విజయం బొనర్చునఁతలసె నేటివేళవఁ దత్త్రియాగం బని యె
 టింగించి హధురలాలనపాలకెం జని యాకింజవఁ నతో నిట్లనె. 20
- క. నీనూపురంబుమణులకు, నై నిఖిలదిగంతివిజయయాత్ర యొనర్పం
 గా నెల్లి మంచించినం, బో నెలఁతుక యనుచుఁ జెప్పి యుగి నలగింపఁ. 21
- చ. తమతగుఱుంగన ల్గరిము తత్పరత నిగ్గియించు కాఁగి
 ల్గనునపువేడ్క నిందుక యుఁ గైకొన కెప్పుడు తెల్లవాఱునం
 దమకము మానంబుల ను చాల్చుచు మాటికి నెల్లవారు సం
 భ్రమమునఁ దూర్పుచూడఁ గడుభాసిత నాఁటిప్రియామ మిక్కిలె. 22
- నీ. ససుకాంతిఁజలన దోఁచని నీలిగవిసెన సిడిమాఁకుతుద నడ్డవదఁగ విధుఁడు
 వలసినప్పుడు చాని వ్రాల్చుటకై కట్టినట్టి పగ్గములు దీర్ఘాంశులతలు

రతిరాజు సిరిహెచ్చ రజని కాలికి నిడి యాడుకోయిలభటుఁ డంకశోభ
యితనిమీఁద వంతుమాడు కప్రపుఘాళి చంద్రికవిలు నక్షత్రసమితి
యారజని కాలి యెందేనివరుగఁదలఁచు, తెజిఁగ్రీవాల్పించుచున్న వాఁడే మొయిప్పు
డతఁడు తలనిడుకొమ్ము నా నంతకంత, గోరిచంద్రుఁడు పడమటఁ జేరఁజూచె. 23

గీ. కోడి తపతపతైక్యలుగొట్టుకొనుచు, గూయుక్రమమొప్పమీ తెవేవయనియెడి
కవమగట్టి విఘ్నమానధనముదోచు, ననమశకుఁడు తప్పటఁ గొట్టి యార్చెననఁగ.

ఉ. పారదబద్ధనద్ధటిః పాకపరీక్షగోపంగఁ జంద్రికా

క్షీరము నంచున న్నయసిద్ధుఁడు తెట్టె ననంగఁ జాల నొ

ప్పారెను వేగుచుక్క యదియంటినచోలు సుశర్లమయ్యెనొ

నారమణీమైన యరుణదుర్తిఁ దద్దయుఁ దూర్పు శోభితై.

చ హిమకరుఁ డప్పు డొప్పె బ్రహ్మించి తుషాన్మతి నిడ్డ గార్హప

త్యముక్తియ దక్షిణాగ్నిగతిఁ దార్చె నగస్త్యుఁ డచూచిపిష్టిసాం

పమరె సముల్ల సమృత్తియు తాపావనీయమునా నొకొక్కచో

సుముకలబూది చివరదియో యుం జల్లరచుక్కలుండఁగన్.

వ. అంత.

నీ. సమయవృత్తిక్రమశంకానవంరంభజాగ్రదుత్థితసర్వజనచయంబు

రథ్యకేతనముఖ్యరథ కార్యఘటనాదినంభమాకులసూతనంచయంబు

ఘంటాకుఠాప్రముఖద్విపనన్నాపాఘాతరత్నరాధోరణంబుఁ

బల్యయనఖిలీనబంధాదినైంధవః ల్పనాలోలాశ్వికప్రజంబుఁ

దక్రదధ్యుపవంకాదివిక్రయకర, భామినీహూతివాచాటభటకదంబ

నమవలంబితభోజనచాపలంబు, నగుచు నవ్వేళఁ దనరె నన్నగర మంత.

నీ. పాండుగా నందలంబులు పల్లకీలు దక్షత నాయితమునేయు తె బితులు ను

దగువాహనముల సంతకపురకాంతల నిడి దిడ్లు నైసించు హగ్గములు ను

ద్రోవఁ బాఁజాలఁదెట్టి తొలుతగాఁ దమతమ మొనలగల్పఱచు చమావతులు ను

సుప్తవామితకటోత్పాదవాహితభర్తృపేటికు లగుభారికులు ను

గరము నంభమింప ఘనతర మైనత, తల్లలకలంబు లపుడు పాలుపుమీఁతఁ

గైరవపియోదయారంభఘూర్ణమా, నార్ణవారపంబు ననుకరించి.

నీ. ప్రస్తాననముచితప్రప్రమంత్రిముల భూగీర్వాణవస్తు లాశీర్వదింప

జయజయనేన యన్యబృహంభణముతో బిరుదానకులు వెందినరులు చదువ

- నేత్రహస్తులు కేళ్లు వివరించి చూప సామంతభూనాగు లంతరి మ్రొక్క-
బట్ట పేనుగుఁ బ్రేడిపల్లకిఁ దేజని దగ నాయితము నేని దండఁబెట్ట
జైత్ర భేరిధణంధణ శబ్దగుహిమ, గరము ఘూర్ణిలై దిక్కులు గ్రక్కడలఁగ
లలితగుణయుక్త మగు శుభలగ్న వేళఁ, దనదు భవనలు వెడలె ధూతలఁబిఱుడు.
- క. ఇలైఱుగున వెడలి యతం, దుత్త మకరి నెక్కి దిగ్గయోత్సాహవిలా
సోత్తంభనకాహళికా, తుత్తుంభధ్వనులు వారిధులఁ గలఁగింక. 31
- చ. గురుతర కేతుఘాతఘనకూటము లైనమహారథంబులుం
జలవవనీధ రేంద్రముల చాక్షున నొప్పెడు సింధురంబులు
స్తబ్దవవమాననాచతురముస్ఫుటవేగము లైనవాజులు
స్వరభటసంచయంబుఁ గొలువ న్వడలెం బుర మాఱఁ దంఱిటక. 32
- వ. అప్పడు. 33
- నీ. మిళితభూగగనాంతములనెందు విద్వివఁ గాన్పించుబ్రహ్మాండ కాంతి యవఁగ.
దిక లేన్ను చిదిపూర్వదిక యని బ్రహ్మ నిల్విన యట్టి మొదలిటిరక్క యవఁగ
నువయాచలాధీశు నుత్తమాంగంబున భాసిల్లు హంబట్టుపాగ యవఁగ
గగనాఖ్యవననవృక్షప్రకాండోపరిభ్రాజితం బగుపక్ష్యఫల మనంగఁ
దారకాభర్త చంద్రికాక్షీరభోజ, నాంతమునఁ బూర్వసంధ్యయ న్నాంత వెడిచి
లీలఁ జేర్చిన పసిఁడిపల్కెర మనంగఁ, దరణి విశ్వంబు గాన్పించె వరుసతోడ. 34
- వ. ఇద్విధంబున నూర్శ్వాదయంబున నకలజనమనోరంజకం బగుచు నొప్పుచున్నంత.
- చ. ధిశధశనాయుధద్యుతివితానము గ్రమ్మఁగఁ జాల నొప్పుచు
స్వెలువకు సేనలం బురమువీధులు నన్నటిసాధకోటితోఁ
బాలు పెనఁగ ని నేతరుచిపూగధగద్దగతాంబుసానిటి
విలసితప్రప్తితోపవనవీధులునొలె నురాలిమాడ్కికొక. 35
- క. అంతటఁ బ్రాకారద్వా,రాంతము నమర్ద మెనఁగ నత్యంతాయు
ప్యంతులముగదా యనుచు ను, సంతసమునఁ గడచిపోవుజను లాడికొనక. 37
- వ. ఇద్విధంబునంగ్రముకంఠోత్తరపురద్వారంబునిర్గమించితద్బలంబులునడుచుఁ త్వుడు.
- గీ. ఎంతదవృత్తవస్తువు నెదుఁబఁగాన, రైరి ప్రథమనిమేషంబునందుఁ బక్క
దానిసంతన కడచురథప్రజంబు, వేగమునఁ జేసి రథికులు చెఱఁగునడుచు. 39
- క. తురగప్రచారము ను గుం, జరచుదముఁ బరస్పరాతికయచావగుణ
స్ఫురణము నొడవ నపంకమ, నరజస్కము నగుచు మార్గ ముపు డిం పానఁగక.

- సీ. జల్లులతోడి పెన్నలైంబు లెగవైచి పట్టుచుఁ బేరెము ల్వాటువారు
మెఱుంగులు చూడుకల మిటుమిట్లు గొలువంగఁ జేకె తారుల బలుల్పిమ్మవారు
దెడినంపుటరిగెలు విజిటించి దిగ్గెడు వడిఁ బిల్లుమెఱుములు వైచువారు
తెగనిండఁ దిగిది వలెసలకుఁ బొట్టెకోలలు చూపి పల్లటీ ల్లాటువారు
నొండొరుల కభిముఖమైన నుబ్బువారుఁ, గడలు చాపుచు వేడుక కయ్యమున ను
జెలఁగి తమవారలకు నింపు నలుపువారు, నగుచు వీరభటు ల్రించి రతిశయమున.
- గీ. మునుపు గా నేఁగి యసిమగొల్లెనలు పెన్ని, త్రోవనెక్క దెక్కిడ నేమి కావలసిన
యట్టిభక్త్యభోజ్యుల యమృతమునఁ, దనియఁజేసిరి వణిజులు తప్పలముల.
- చ. విలసినచోట నెల్ల నిభివాంఛితవస్తుచతుంబు గల్గుట
నలనలు దారు సాంద్రపరణంబుల నొప్పెడు పల్లకీలఁ బోఁ
గలుగుట నర్థవంతులకుఁ గట్టిన నాసృపుపండయాశ్రయిం
పలరఁగఁజేసె బట్టనమునట్ల యనర్థభోగపాతునై.
- చ. అపఘులగ్రణతాపయుతుఁడై యతఁ డప్రయి వచ్చుదండువా
ర్రలు వినుచుం దదగ్రదిశరాజులు గొందలు ముక్తమార్గై
పలనలుపోవువారుఁ దగువస్తువు లప్పనఁ బంపువారుఁ గే
పలవినుయంబుతోఁ గొలుచువారు ను నై యథోచితస్థితిక.
- చ. అంతః.
- సీ. నలకసౌభాగ్యలక్షణధన్య యైవట్టి మధురలాలనకు నత్యధికపుణ్య
విభవకు జగదేవీరపత్నికి నందె లభిలదిగైశధరాధిపతుల
పట్టత్రదేవులు భరియించు మాళిరత్నముల జయింపఁ దన్నాభువ్రతన
యేతదర్థంబు దండెత్తి తా నిదె యమృతారాజవచ్చె మీయర్థముల ను
బ్రాణముల నిల్పుకొనుఁ డింక రాజులార, యెదురు గాఁ దగ నిప్తంబు లిచ్చియనిపి
యనుచుఁ దనపత్రకలు నత్వదాత్తుఁ డనిపె, నరపతుల కెల్ల గొందలు నడచి రట్ల.
- క. ఇల్లెఱుగునఁ దగఁ గానుక, పుత్రెంచిన నృపులనెల్లఁ బోయయ నారా
జోత్తముఁడు చని పరాక్రమ, వృత్తిని మత్తిలివ గొడవిభుపై విడిసెక.
- చ. విడిసిన నల్లి గొడపుగివీరలనాభుఁడు క్రోధదీప్తుఁడై
బెడినఁపునీలఁ బేర్చుఘనభీషణసేనలతోఁ బురంబుఁ దా
వెడలి పరాక్రమించెఁ దనవిక్రమసూచన కోహటింబిఁ న
ల్లడల నరాతి నైకనికాయము బిట్టు గలంగి పాఁజగ్గె.

- ద. అట్టిసమయమునఁ గళాపూర్ణుడు. 49
- క. తనదు గుడారముదాఁకను, గనుకని కలఁగఁబడి ఎచ్చునునఁజనెనం
గనుగొని యాడకుఁ దోడకుఁ జనుచుం గొడవిభుఁ జని నటిమెనె యనుచుకొ.
- క. కానుకలు గొనుచు నిటఁ బొడ, గానఁగ ఎచ్చునొ యటంచుఁ గడుఁ దెగఁ దనపై
నేనించాఁకం గటకట, యానెటి దనకన్న నడఁకు నిన్నడ యనుచుకొ. 51
- చ. పరిసరవర్తులం గనుగొని. 52
- కా. లేజం బల్లనకట్టి కూడఁగ వెనం దం జంచు మత్సేసల
న్రాజొక్కండె కలంచి పోఁగలఁడె తాఁబ్రాగంబుతో నంచు మ
త్రేజుపాధి గణింపఁ డెట్లనుచు నేదీయకృపాణం బరి
భ్రాజిష్ఠుద్యుతిగా నొం దిగుచుచుం బ్రస్ఫీరసంరంభుఁ డె. 53
- చ. పటభవనంబు వెలువడి చగఱ కభిముఖంబుగాఁ జనుచుండ. 54
- ఉ. సాహిణి యంతఃగూడ రథసంబునఁబెచ్చె సమిద్ధయుద్ధన
న్నాహముఁ జిత్రసర్వజనసర్వకృతార్థమఘాటకప్రభా
హాహము రోషభీషణవిహిషితహేషితభీషితాహిత
వృహహము భూరిభూషణసముజ్జ్వలదేహము నొక్కవాహముకొ. 55
- ఉ. తెచ్చిన నెక్క నవ్వసుమతీధవుఁ దాతనిపూన్కి చూచి యు
ద్యచ్చతురంగవాహనులు దాఁచుఁ దదీయబలాధిసాయకుర
హెచ్చిన కౌర్యసాహససమృద్ధుల నొండొరు మీటి తేలిక
వైచ్యోనరించుచు న్వడి నమిత్రబలంబులఁ దాకి రంకటకొ. 56
- ఉ. అర్హతఁ దద్బలం బరిబలెఘముల న్నులుమాడి వైచెను
వైత్తుగఁ జాట్టుమట్టుకొని యాఁటెల దొంకవలం గూర్ల బ
ల్లత్తుల నర్హలంబుల ను గైదువు పక్కర జోడు కాలు గే
ల్లుత్తుక దొక్క ప్రక్కచెవి కొమ్మని యేర్పడకుండునట్లుగకొ. 57
- ఉ. ఈదితకత్తి నంగజగతీశ్వరునైనకు లట్ల చెండులెం
దాడఁగ నాత్మనైకచయంబు కళావికల్ప కలంగి య
బ్రదేశక బాఱజొచ్చుట యు పిక ను గొడధరాశరేశ్వరుం
దోడకుఁ దోడకుం దని పటాక్షులచే నిజనేనియ్యుచుకొ. 58
- చ. కడు పడిమీఱఁ దాదోలురఁ గా రథము న్నటపించి ఘోరపుం
దిగుసులువోని పూవు లరింపునముపైఁ పరఁగించె నాతనిం

- గడచి తదీయసేనలు ను గ్రచ్చె నరాతులమీఁచ సాహసం
బడరంగఁ జేవచేర్చిగించి నట్లు సమస్తము నొక్క మొత్త మై 59
- క. ఆకలివపుఁగోల్తలకుం, గాక కలంగఁ బడి నాల్గగడలకు విచ్చెం
జీకాకుడుచు నంగమ, మీ కాంతునిసేన లెల్ల సెంత యు భీతిక. 60
- ఉ. ఆకరణి న్నలంగి చనునట్టిబలంబు ను చానభాసురా
లోకములం గనుంగొనుచు లోకజనస్తుతుఁ డంగభర్త యు
గ్రాకృతితో విపక్షనిచయంబుపయిం గడలించె నశ్వముక
భీకరలీల వాలు జలిపించుచుఁ గంపునహించుచుఁ ద్విత్తోక. 61
- చ. హయము నదల్చి ధేయనుచు నాజికిఁ దోలుట యెందు దోచె న
వ్యయరయశక్తి నంత మతి పెచ్చినత్రోవ యుఁ బోయినట్టిత్రో
వ యు నొకటం గనంబడవ వాడలు వాడలు గా నశం డని
క్రియలను జక్కఁజేసిన పొదివ్విరవాడులచేతఁ దక్కఁగక. 62
- ఉ. ఇక్కరణిం గడంగి యతఁ డెంత యు మిక్కిలి నక్కజంబుగా
నుక్కునఁ జక్కునేయఁ గడు నోటమి మోహత శేష ప్రైవ్యము
ల్లిక్కున విచ్చె పీఠపు వెనుక న్నటుమానిసి లేక యప్పుఁగాఁ
జక్కినమేకవోలె వగఁజెంది నిబాధపుఁ దొంటిఁ జక్కఁగక. 63
- కా. ఆచందంబున నొంటిఁజక్కిన నిజత్వధీకు నీక్షించి యా
త్రాభంగం డనువండనాయకుఁడు మాద్యన్తోటకారోహః
క్షాచాతుర్యధురంధరుం డగుచు ఖడ్గాఖడ్గి సంగ్రామవి
ద్యాచార్యుం డని ప్రస్తుతు ల్లనినవాఁ డత్యంత శౌర్యంబునక. 64
- క. తురగారోహణము ను భీ, కరతరఖడ్గంబు నొప్పఁగాఁ దిరిగి నిజే
శ్వరునకు నడ్డం బై ని, ర్భరరభనముతోడ నంగపతి కెదిరించెక. 65
- నీ. వ్రేలున కను వ్రేసరితి మైఁ దమవాగ చన్న వెంబడిగ నశ్వములు మెలఁగ
నొండొంటిఁ గొట్టుచో ఖండాలు ఖంగుఖంగునఁ బాకి పెనుమీఁగులు గులు గ్రక్క
నొకచోటు మాపి వేటొకచోటు విడి వ్రేయు పూవు లెచ్చరికలఁ బొల్లువోవ
నెక్కువ తక్కువ లెందు నించుక యుఁ గల్గక నేర్పుఁ బోక లీలన తనర్ప
వసుధరణకాతుకాకులస్వర్గయువతి, జనకటాక్షనిరీక్షానుసరణవశత
స్థానాక్షయకద్యుతు లినుమడింపఁ, పోకి రత్నము చార లద్భుతముగాఁగ. 66

- క. ఆయోడ యాత్రాభంగుని, యాయుధముఁ జూచి మొత్త మై గొడవహీ
నానుకుదండకు విజయా, కాయత్తతఁ దిరుగఁజేరి నతనిబలంబుల్. 67
- సీ. అమృతాయుధము నట్లు ఘోరతఁ బ్రవర్తిలఁ గళాపూర్ణుండు తీవ్రగతిని
గడుచిత్రహస్తలాఘవముఁ జూపుచును దత్తైష్ఠి లోపల నాత్మరక్షయందు
నిందుకేమటుట దోపించి వ్రేటున కాన యిచ్చిన వేయ వాఁ డెత్తినట్టి
బలుకేలు నారౌతు పల్లంబు నశ్వంబు నెనిమిది తునుక లై యిలఁ బడంగ
వ్రేసె వేటవాలుగ నొక్కవ్రేటునన గ, భీరణయమాన ససిధారఁ బెడమరల్చి
కలన వేటాటుతునియలు గాఁగ వ్రేయు, బిరుదురౌతుల వార్తలు టెండుపడంగ. 68
- వ. అస్పదా కాశంబుననుండి విలోకించు నాకలోకనివాసు లాకళాపూర్ణుని భుజశక్తి
శౌర్యపావాని హస్తలాఘవంబులకు నదృశ్యంబు నొందుచుఁ దమలోన. 69
- ఉ. వ్రేటున కెత్తినట్టి ప్రతిహేతునికత్తికి నొడ్డుకొంట యె
చ్చోటను గల్గినట్టిది యశోధనుఁ డీశునుఁ దివ్యచిత్రదోః
పాటవ మెంతిన మై నొకొ వైరినిజాయుధ మెత్తి వేసెఁ దా
వ్రేటియన్నాకున్నులుగ వ్రేయుచలంబు ఫలంబు నొందఁగల్. 70
- వ. అని కొనియాడి రట్టి నమయంబున. 71
- క. సుగరకేళిఁ నతండ్రి, భంగిని వివారింప గొడవతి నేన యుఁ దా
నువలఁగి పాతె రేఁగులఁ, దంగేష్టుగఁ ద్రొక్కికొనుచుఁ దద్ద యు భీతిల్. 72
- వి. ఇవ్విధంబునఁ బలాయనంబు నొంది యతండు నిజపట్టవంబు సాచ్చెఁ గళాపూర్ణుం
డు ను బ్రచండతరసింహనావబంధురజయదుందుభిధగంధగఘోషగభీషణం జగునే
న యుం దాను ను నతని వెనుకొనిచని యతిరయంబునఁ బురంబునఁజొరమనుపెడించి
నఁ దద్రక్షకులు తమకవడుచు గవనులు మూయించి దంచనంబులుఁ కిరంగులు జబరు
జంగులుఁ దుపాకులు మొదలైన సాధనంబుల ముష్టరమతోఁ గ్రమ్ముకొని కొమ్మకొ
మ్మకుఁ బెక్కిండుగా నుక్కుమిగిలి లెక్కకునెక్కు డగుచు విక్రమాటోపంబునఁ
గోట బలసికొనుటయుఁగటనటదృష్టుకటివికటితమాఖండగునుశత్రుచాత్తుండను. కళా
పూర్ణుని ప్రెగ్గడ దమ మొగ్గరంబు నగ్గలిక మెఱయ లగ్గలకు డగ్గఱించినఁ దదుగ్రత
కుం గాక చీకాకుపక్షుప్రజలగజవిజ లాలించుచు గొడవతి విషధోపాయనపురస్స
రంబుగాఁ బురంబు వెడలి యాకళాపూర్ణమహారాజాఁ గని కొలిచి యతనిదయ వడ
సె నివ్విధంబున దుర్వారదోర్వీర్యభవగర్వంబున నాయున్వీపల్లభుండు నశ్వల నడ
చి గడుసుఁదనంబునం దనకు మెండొడ్డిన యుడ్డినిపై బలంబుల విడియించె నశ్వకు-

- డము లొండొంటిఁ బెరిగి ఘోరముచే నాచుంబు రోదంతరా
శము ఘోరములఁగఁజేయు నమృతకరు ల్పరంభహారంబు లై. 81
- చ. ఇత్రైశంగున నత్యంతహారంబుగా నవ్వారణంబు లవారణేయపారంబు లై పోకు
చుండ నంతటఁ గళాపూర్ణంబు. 82
- క. ఎడనెడఁ దడఁబడుచో విడిఁ, గుడియొడచులఁ దిరుగు నేనుఁగుల పిలుచులు నే
ర్పడునట్టి ధీమతులొనన, పెడమరలి విడువఁజెనుక విట్టుటికె వెనక. 83
- క. ఊటుకుచునె కఠినముప్పి, న్నెటిచెడ నడిపిఁపు నొడిచి నిజభుజముల నే
దైట మెఱచు వానినంధులు, బిటుసున వెతుకుఁ గుడించి పెఱిశే ల్వట్టెక. 84
- క. వెండి యు నట్టిటుఁ గదలక, యుండ నతం దతులబలరయోద్ధతి మహానీ
యుం దగుచువానిఁ దద్యే, దండమునడికట్టుత్రాళ్లఁ దగ బంధించెక. 85
- ఉ. ఎంత యు విక్రమంబులర నిట్లఁపీరునిఁ గట్టివైచి తా
నంతట వాని వానిమదహానీని జెంగున దాఁటి మిక్కిలి
న్వీంతగ నంత రాశమున నెవ్వడిఁ గ్రమ్మతీ వ్రాలె. నవ్వుదా
దంతి నెదిర్చి పాటు తనదంతిపయి న్నగనమృఖంబుగక. 86
- గీ. అంత నొక పంపుకొలచే నహితుకరిని, విడిగిపాఱఁగఁ బొడిచి పోవిడక మగిడి
త్రిప్పకొనితెచ్చిరక్తుంధ దేశపార్శ్వ, మలుచులుకుమట్ట నేయుచుఁ జలముఱుబుక.
- ఉ. ప్రాణముతోడ నుక్కశనృపాలకు నిష్టయైఁ బట్టితెచ్చి నం
ప్రీతునిఁజేసి తావిడిచె నెన్నఁడు నిట్లసమానయుద్ధపా
రీణులతోడ నింక నెదిరింపకుమో యని బుద్ధి చెప్పి క
ల్యాణగుణాధ్యుఁ డంగవసుధాధిపుఁ డీప్తితిరక్క పారి యై. 88
- చ. ఇచ్చిధంబున నిరర్థకవిజయస్ఫురణంబున భాసిల్లునానుచుభాసత్రి నందనుచు తనకు
నంతటఁ గలింద్రవిశ్వాశపాండ్వాదిభూపతులు తమయంత నే వెళవల్ల లగుచు
నానావిధోపాయనంబులతోడ నెదుర్కొనుచు ననుప దక్షిణసముద్రతీరంబునకుం
జని శరత్మహిపాలునిమీద విడిసిన నతంబు. 89
- క. శూరత పాటించి చమూ, వారంబులుఁ దాను నతనిపడి హుక్కునియెక.
భేరిభూరిధ్వనిమ, హరభటిజతాభిఘ్రుమఘ్రుమారవుఁ డగుచుక. 90
- ఉ. అత్తతె రెండుసేనలు రయంబునఁ దారసిలెం గడంగ మై
మత్తరదక్షిణార్ణవము లొండొకట నృదీఁ దాఁకనో యన

దత్తరశత్రుదీప్తతః కనశ్చనవేంధనహ్నియో యన

స్మేత్తునవోర్వే నంత మును నిగికిఃబర్వఃగ ధూళిసూమసుత్.

91

మ. అ.దు నపుడు.

92

లయవిభాతి.

తనదునకలాయుధములు ను బునిచేతః దునిసిన ను బొరివోని మగతనముగడుప్రాపై
తనర నది వేడ్ల నహితునకు నెదురేగి నిజజనువుతరము ల్పెట్టికొనుచు బలమూర్ఖు
స్వమఃగుచుఁదవీయమగుతనువుప్రథమంబుగుఱుతునఁబొడుచుపిరవరుఁగనితడుకభోగం
బునకుఁదమకించుసురవెనితలకుఁబల్కురకుఁనునవిదము నొందునొక పెనుజగడమయ్యెన్

లయవిభాతి.

సరఃశతరవృష్టి కదురరుగుటకు విఘ్న మని యరసి తనబెట్టిదపుటరిగ నునకౌర్య
స్థితనటువైచి నెఱిబరుదురుఁడొక్కరుఁడుసరభనగతిస్ఫురణఁబరుఁదునుచుఁబోఁగా
నుకమున నిమగ్నముగఁ బరఁగిన పరాయుధము చరమశిఖిసింఘమనిరనియమలంఘి
త్వరితపరిరంభవిధిగరిమ పరిసినను సురతరుణివనిన్నకచభర మనఁగ నొప్పెన్.

లయవిభాతి.

పవీయుఁగరిచాస్త మును విడికిట నె క్రిందిటికి నడిచి యదిమెట్టుకొని వడిఁ జివఁచివ్వునెం
డకుగు లేదురెక్కి యొక బెట్టిదపుటలుండు తనయెడమచెయ్యుంభతటినిడితదుపరిస్థం
బొడుచుచును బోటువిడి కడుఁచలఁక నాత్తఁగరమిడినదికుచ్చల్లిని గడుగడిసివేల్పుం
బడఁతిగనుపట్టగనుఁ జడిసియిపుడెనెచటుఁ బొడిచితిన్ దీనిచొడిఁబడ ననుచులజ్జెన్

నీ. మావంతు గర్వంపుమాటఁ గోపించి తన్నదహస్తి కొక్కరా లేదురు నిలిచి

సముకట్టు జల్లుల నమర నిజోత్తమాశ్వము ను ధేయన నది చమరమృగముఁ

గినిసికరంబు వైకిని దాఁటుకొనియెడుగతిఁ జొఃలింప నాక్షణమునందు

నతఁడు వైచిన ఘనానుతకూల మహితుమూర్ధముగాఁడి దంతివక్షమున వెడలె

నాతఁ డెదుకొడ్డినట్టి కూలాయుధమున, పరియురముగాఁడి యారాతుకిరమువైకి

వెడలె నాశస్త్రశీలితద్విపతురంగ, వీరతనువుల దొంతర వెఱఁ గొనర్చు. 96

వ. ఇత్రైతంగన సత్యంతశౌర్యసాహసంబున దేహంబులు సరకుగొనక యిరువారు ను

ఘోరంబుగాఁ బోరుచుండఁ గేరశభూరమణుండు కళాపూర్ణకడకు రాయబారిం

బనిచి యావృథాబలక్షయంబువలన నయ్యెడుఫలం బెద్ది మనమిద్దఱము నుద్దించుకొని

కటాశుల నెక్కటికయ్యంబు గావించుచు శాత్రుంబులకొలంది. నెఱిపుద మని చ

ప్పించిన నాకం డట్లకాని ముని యియ్యకొనియె నత నభయబలంబుఁబోయి
వారింబి. 97

ఉ. భూవిధృతి నృసిండిజలసోఁతకటార్లుఁ గొఱుఁ బూని య
వృగవదుల్నిఁగోవితతపిరసోగఁటాక్షభావగం
భీతఁ బల్లట్రీన్హనుమఁ బేరెమువాలుచు నింతనంత నుం
జేరుచు నంది చాఁపులను జిమ్ముఁటార్లటు పాఱఁ దట్టుచుకన్. 98

చ. ప్రిదులని శౌర్యసంపదలఁ బెట్టినవండులు దివ్యకేకడుం
గదుముచు మాంకరించుచు ను గైదువుఁ బాపుచు నట్లు యిట్లు యం
చదె యిచె యంచుఁ డప్పకొనుమంచుఁ దగు నృళి యంచు నెందుఁ గ
స్యేవరుట లేక యెరుపదిసేముక పోరి పేరువాలుచుకన్. 99

చ. బిరుదుఁటారికాండు పరభీకరినత్తులు వార లిద్దఱుం
బురుసుఁదనంబుఁ నేర్పు నెఱుంగుటఁదనంబు నొకల్గొన శ్రీక
న్వరి యగుచున్కి కొర్పుకొన సంధిలు రోపఁటాక్షపిక్షు
స్ఫురక కటార్లవైడరెఁ జూచులు బోహిత శంక నొందఁగన్. 100

క. ఒకని నొకించుక యును సో, కకయుండఁ గటారి మెనలు కడు బెట్టు వడి
న్నెకబికులుగఁ బోట్లాడుచు, వికసిల్లెడు నాకడిండిమలయందుకన్. 101

క. అంతఁ గళాపూర్ణుఁడు గడు, వింతగ నతిచిత్రహస్త వేగత కరఘ్న
కాంతుఁ దడఁబఱచి పోడిచి నొ, కింత చొరఁ గటారిమెన ననేకస్థలమల్. 102

చ. అప్పుడు తక్కినవిరుండు. 103

క. ఆనేర్పునకు ను జంపం, గానొల్ల మికిని మనంబు గడు వెఱఁగుపడ
న్దా నతనిపాదయుగళికి, నానతుఁ డయ్యెను గటారి యటు వైచి వెనకన్. 104

చ. ఇట్లనతుం డై కరకమలంబులు మొగిడ్చి యోమహానుభావా నీవు రాజమాత్రుండ
నే దివ్యపురుషుండువు గాక యేనాంధ్రనేతంబుననుండి వచ్చినయొక్క యత్యంతచా
తురీధురంధరుం. దైవకటారిపాదనకానివలన ననేక కాలం బభ్యసించి పేరుగలవిరుడు
మాన్వీలఁ బెక్కండ జయించి యొక్కడ ను మొక్కవోని మానుషంబున ననున గ
య్యుండ నగుచునికి జేసి నిన్ను నిట్టిపోరునకుం బిలిచితి న న్నిట్లు పరిభవించుట య
త్యద్భుతంబుగాదె యని కొనియాడి యమృధురలాలసారిమెను నపరివారంబుగా ని
జపురంబునకుఁ బ్రార్థించి తోడుకొనిపోయి మహావీచారంబులం బూజించి యత
నికభిమతంబు లై నతనదుకుధూత కాంతలకిరీరత్నంబులు సమర్పించి ప్రణయపూ

ర్యకంబుగా ననిపె నపు డంగాధిపతి యతనివలన మృగేంద్రవాహనానిలయం బున్న
చోటు విని యచ్చటి కరిగి యమ్మహాదేవిని నేవించి తదృశవనవలభు లరసి తనపూర్వ
జన్మపువీణియై గని పుచ్చుకొని యత్యంతనంతున్ముం డగుచు నంత సత్తరాభిము
ఖులుగా నొక్క గావించె.

106

గీ. అప్పు డాచుట్టుపట్ల ధరాధిపతులు, తనకు నిష్టంబు లైనరత్నముల నిచ్చి
కొలిచి యనుప నాథునాథి గూర్చరేకు, పై నడచె వానికార్యదర్శంబు వినుచు.

క. అతఁడు ను దద్వారలు విని, యతిభీషణ మైనయట్టి యాత్మధ్వజి
తఱివోడ వచ్చి తాఁకెం, బ్రతివీరుని దిశలు ధూళిపటలము మ్రొంగక.

107

ఉత్సాహ. అబ్బలంబు లొక్కటొకటి నెల్లు గవియు నాన్ను లా

గుబ్బుగాఁగ నడరె వావ్యమోషభీషణంబుగా

నిబ్బరంపుటాళ్ళటిని జనించె నంత నెల్లచో

డబ్బు డుబ్బు ఖంగు ఖంగు తంగు కింగు మున్నసుల్.

108

చ అప్పు డుప్పటిల్లు ధూమంబుచొప్పు నుత్పాదించుచు తోడొంతరాళంబు నాచ్చాదించి
చు ధరావరాగంబువలన ను ధిధీంకృతం లైనయభయబలంబులు దమతమయేరిక
లవినదు లుగ్గడించుటలకతననాత్మ పరస్పరికవివేకంబులొకనొకభంగిని నెఱుఱిల్లం
బోడచో ఖంగుఖంగున నొండొంటి దాఁకుచుఁ దడఁబడు పెడిదంపుటడిదంబుల
వెడలుమిడుఁగులులవలన ను సాహసంబు లైనయొకటేపాటుచేత గాటంపుఁబెట్లన
జిల్లుచిల్లున వెళ్లు నుల్కలక్ష్మాలామూలికల నాభీలంబు లగుధారాశరక్తపూర్వోద్గమం
బులవలన నుభయనేనానాయకప్రతాపప్రాదుర్భావనిర్భరాళ్ళటికంక లంకురింప వి
యదకాహళిశంఖభేరిపటపారటితపటిమంబు ను బ్రతిభటాళ్ళటపటుత్వవిఘట్టనసము
యనముదితరనత్తరవిస్మత్వరసింహనాదంబులు ను మెదఁచండిమోద్దండవేదండమండ
లాఖండఘంకారఘోషంబులు ను భీషణహయపేషికలులు ను నఖర్యమూర్ధ్వనిర్వి
రామటంకారనిస్వంబులు ను వికస్వరస్వందనబృందనేమిశబ్దంబులు ను నంబరంబువ
గుల్మ నం దుండ జడిసి పుడమికి డిగిన నివిడంపుజలదసముదయంబులపగిడి జోదలు
ముదగజలంబులమదధారావర్షంబులకుఁ దగినయందంబున నింద్రగోపబృందసందేహకం
దళనికరంబు లగుచు మాంసశకలంబులు గానిపించ నంతకంతకు నెంత యు పధికంబు
లగుక్రోధంబులతోడ యోధవీరులు చేరి ఘోరాసింధారల జక్కడఁచినఁ గలుక్క
నం భక్తిబిట్టు మిట్టించి పడుధవగోష్ఠీవభూషితమన్నకస్తామంబులభంగులు నంబ్రా
మరంగాంబరీషభీలకాలరాత్రిభర్తృమానసహజైహనలాజానకారంబునఁ బరిధన్విల్ల సుర

స్థలంబులు నలుకు కలుకుటలుఁగులకతన వెనుకొరగు నెలమేటిబలుమగుల ప్రభుత్వ
 తాకృష్టనిష్ఠురధనుర్వలయు నిష్ఠాశ్రయంబులగు శరవ్రాతంబులు వెడవెడనాయ్చు పగలు
 మొగములఁ బ్రవేశించి పెడతల పెడలుచు సమర్థుటతాత్కాలికోపాధ్యక్షకర్మ
 శామందనందప్రపుంభములంబు లై చిక్కి యుఁ జిక్కివడక యుక్తిజపుబలభరం
 బున శరంబులతోడం దెకలించుకొని యొగయ విగళితవివరంబు లగుశరంబులు గగ
 నంపుఁజప్పరంబునకుఁ జల్లులుపుల్లారవిందంబులుఁ బూవుడండలునై యొకవిచిత్రపుసాం
 పు సంపాదించు మృత్యుదేవతామహోత్సాహ సన్నాహంబుఁ దలఁపింప నకంఠిశా
 ర్యసాహసనముచ్చటు లగుభటులు ను దెనలం బొదివి కదననిపుణత నెఱప నిలుపునన
 యనువులువిడిచి నింతరనిర్దాతకాతశక్తితోమరప్రముఖ శస్త్రచరమభాగాలంకరణచా
 రుపింఛమాల్యాదివిలసితంబు లై యధోభాగంబులఁ గెంబట్టువలపు తెలుపు నెఱపు
 పలవంకిలధిరప్రపాహంబులతోడ పీఠపురుషసంభాగవిలంబాసహరంభాముఖ్యుదివిజ
 కామినులకు నలంకరించి యూయితంబు చేసిన చతుస్తంభశంభునికేతనంబులో యనం
 శానిసించు నేనుంగులమీఁద శిఖరంబుల చాడ్చునఁ గనకమయకీరీటకవచధారణాధోర
 గాశరీరంబులు రాజల్ల విదారితానేకచక్రంబు లగుచునొకకడ నొత్తి గల్గినఁ ద్రెల్లినయర
 దంబులయితరచక్రంబులు కృష్ణముఖకీర్తిముఖకృత్త నేమిఘట్టనంబులబిరుసునిదిఁగుల
 నలబిఱబిఱం దిరుగుచు నివతితరథంబులు భూరితరవీరసానేశంబున వైఠీరవ్రాత
 పాతనార్థంబు చక్రాయుధంబులు ద్రిప్పెడినో యనుతలంపు సంపాదింపఁ దెంపు
 మీటుచు నొప్ప ట్రిప్పడు వడువునం బరిధవిల్లుచు నుండఁ దొండంబులెత్తి తరుగం
 డ్లకరణి నురువడిఁ దిరుగుచు నొండొంటిం దాఁకు కరులపరినిరప్రదేశంబునం దొట్టువ
 గట్టి పొట్టుతోడి యాధకికణరాసులుం బోలెఁ గానిసిండురుధిరపలకరంభితాప్రకీక
 నలేశకూటంబుల చేర్చున కూర్పంబులనేర్చున నేర్పరించుచు సంవతిరస్పృహసా
 మజవిఘ్నాదుమాన కర్ల వ్యాపారంబులు దీపింప సంగ్రామభూమి యుద్ధామరొద్రబీభ
 త్పభయానకహేతువగుచు నవ్యౌతించె నట్టిసమయంబున సుముఖానతిపుత్రుండు.

చ. సరివడఁ బోరుచుండ నటునెన్యును నేమి యు మీఱినీ య
 యరిబలముం గనుంగొనుచు నల్లఁ గనుంగవ కెంపుమాన ని
 ప్పురగుణటంక్రియానినదశంభదిష్టప్రకరప్రవర్ణలో
 ధ్దురుఁ డయి తద్బలంబువయిఁ దోలె రథంబుఁ గడు ప్రయంబునక.
 ఉ. గూర్జరభూమిపాలుఁడు ను గ్రోధముమీఱఁగ నాన్యపాలు ని
 యృష్టిక బాణవృష్టి కడునుగతఁ గప్పచుఁ దాఁకి తర్పరి

- స్ఫూర్తితసాయకంబుల నిఘాదితసూతుఁడు భగ్నకేతుఁడు
న్నిర్జితబాహుకార్యఁడు వినిర్జితదైర్యఁడు నయ్యఁ జెచ్చిరెన్. 111
- గీ. ఇట్లు దలఁకి యతని కెచ్చె నాత్మీయశు, ధాంతకామినీశోవతంస
మణు లతండు నతని మన్నించి యవ్వల, నరిగె విజయవార్త లతిశయిల్ల. 112
- ఉ. అంతటఁ గానుక ల్గానుచు నానృపతిం గురుకాదిదేశభూ
కాంతులు వచ్చి కొన్నిరి జగత్పరితృ యునర్ప రుక్మిణీ
కాంతుఁడు శారి చన్న వెనుక న్నటి దత్తుఁడవీవ యెవ్వ రీ
డింత యు నొప్పు సద్గుణసమ్మద్ధుల నీని సన్నుతించుదున్. 113
- సీ. ఆరాజతిలపఁడు స్వారకానగరంబు విషధిమంచుట మన్న విన్న వాఁడు
గావున వారి తత్కథలదరంబున నశుగురు యదుసింహు నంబుజాక్షుఁ
డనపూర్వజన్మగాంధర్వవిద్యాగురుఁ గనుఁగొనునట్టిభాగ్యంబు తనకు
దొరకమి కాత్మ యందు ను జాల వగచుచు నొత్సుకృత్యమునఁ దత్పరాంతికమున
కరిగివండ్రవదామంబు లాచరించి, వరుస మాళవబర్హరధరణివతుల
వైనడచి భీమణులైన భండనమున, బహువిధాయుధపటిమచే భంగపఱచె. 114
- కా. ఆవార్త ల్లవునవ్వల స్విసుచు చూచాదిక్షమానాయకు
త్యేవేగ స్వినయంబుతోడ నిజతస్వీమాలికాద్రివా
నావస్తుప్రజ మంపినం బనిపె సన్తానంబుచేయ స్త్రి మ
గ్రావాంతంబుగ నేఁగి తాఁ దిరిగె నారా జంతటం దూర్పుగాన్. 105
- లయగ్రాహి. ఆతని మహాజయవిభూతి పసమించు నవిగేతరణకేళిపటిమాతిశయగర్వ
శ్వేతునకు నాకితఁడునో తగినతోడు ఎనుధాతలమునందనుచుఁ గాతుకముతోఁబ్రా
గ్జ్యోతిమపురాధిపుఁ డభీతి నెదురేఁగి ఘనహేలినికురుంబుమణికేతనసముద్య
న్నుతనగభ స్తిపరిపీతకకుబంతరము రై తనకు బాహుఁచమూతరులు గొల్పెన్. 116
- ఉ. వైరిచమూనమూహము లవారణనన్నియు నవ్వ చాతని
స్ఫోరతఁ జాట్టుముట్టుకొని కోయన నార్చె ను దోన యద్భుత
స్ఫారతరారృటిం బిరుచునంకులుఁ దారలు బూరగొమ్ములున్
భేరులుఁ దమ్మటంబులు ను భీమగవృత్తిని బిట్టుప్రాయఁగన్. 117
- చ. బెదిడఁపుభంగిఁ దద్దనుల పెంపు నడంచుచునంత నెంత యు
న్వడిఁ దనరాఁరె నంగజనసాఘగుణకృతనంబు దానిఁ దా

మడములు క్రొత్తుచు న్నిశిఖమండలి వెన్నొనియె స్థరంబు బ

ల్పిదేని నమన్త దిబ్బుపులపేతుల మేనుల నుక్కు దక్కఁగఁక.

118

గీ. అతనివింట వెడలు నమ్ముల వేగవై, చిత్రి యేమిసెన్న, జేవలనన

మురుపువిరుసుఁగ్రోవిముట్టించిన తెటంగుఁ, కెలుపుకట్ట తెగినవిలుసుఁ దోఁచె. 119

చ. దొనపయిఁ బాయ కెప్పుడు ను దూపు లెడల్పుచు నున్నరీతిఁ దాఁ

జనుమటచేర్చునం దెపుడు జాఱక య మ్మరిఁబోసియున్నచా

డ్డున శ్రవణాంతసీమ నెపుడు స్వలయాకృతచాపమైన కం

జనిగతిఁ దోఁచెఁ దక్కరము చిత్రరయంబునఁ బెక్కురూపు లై.

120

ప. ఇతైఱంగున నప్పారీవోర్ర ముం డత్యంతచిత్రం లైన ధనుర్విద్య నేర్చు నిర్వహించిన

నుదంచితంబు లైన బాణవరంపరలచేత నరాతినైన్యంబులందుఁ జందఱుండఱుగు

నరదంబులు ను జినిఁగినకేతువులు ను జీకాకుపడు రథికులును జదిసిన సారథులు ను

ద్రుంగిన యేనుంగులు ను దునిసిపడిన మావంతులును దుర్తుము లైనయంతుశంబులు ను

దునుక లై నపరిస్తామంబులు ను బోలిసిన యశ్వంబులు ను బొరలెడి రాతులు ను బా

డ పడంగిన పల్లంబులుఁ బొడి పొడి యైన పక్కరలు ను నులుము లైన పదాతు

లు ను నుగిసిన కంకటంబు లును నుసి యైనకైదువులు ను నుగ్ధమాచం లైన

యరిగెలు ను దెగిపడిన యాభరణంబులు ను దెరలి పాటు రక్తంబులు ను

దెట్టువలు గొన్న మాంసంబులు ను దెట్టులు గట్టిన యస్థిశకలంబులు ను జూప

జకు నద్యుతభయానక బీభత్సరసంబు లావిహిల్లఁ జేసె నవ్విధంబున నమ్మణిస్తంభ

నంపనుని యమండవిక్రమంబున నుక్కుదక్కు రిపునేనాంగంబుల భంగిం గనుంగొని

యతనిబలంబులు జయోత్సాహదుర్వారంబు లై యురునడించె నయ్యడం గలంగి

పాటు నిజబలంబుల నిలువరించుచుఁ బ్రాశ్తోతిమధ్యక్షుండు రోషకమయితాక్షుం

డగుచు నక్షయం లైనతనవిక్రమాత్సేకంబునఁ బరాసకంబులు కాందికంబు లై చీ

కాకుపడ భీకరంబునం దనరథంబు కళాపూర్ణునిదిక్కు నంబఱింపిన నతని దలకడచి

తత్త్రియనఖుండు చండబాహుం డనువాడు వాఁడిమిగిలి యాయంగపకిలోడఁ

దలపడియె నపు డయ్యుద్దఱకుఁ దద్ద యుం బ్రోద్దు మహాయుద్ధంబు ప్రవర్తిలైనంత.

గీ. వారలతిచిత్రకరలాఘవము పేర్చి, బేర్చి యుండోరువయి నేఁకుఁ బింజపింజఁ

గలుదుకొనిపాటుతూపులొక్కటియనోరెఁ, గానిపించుచుఁ దలపించెఁ గడలపోరు.

క. అనయముఁ గరలాఘవ మి, ట్లనరఁగ నేయుచుఁ బరప్రయుక్త ము రెల్లం

దునుముచుఁ బోరఁ దదంతర, మునఁ గుప్పలువడియె బాణమాలకకలంబుల్. 121

వ. అట్టిసమయమున మధురలాలసానల్లభుఁ డెల్లవిధంబులం ద్రుష్టుచుఁ దనకు నెదిరించుచువదవుగాఁ బోయిచున్న యవ్వైరివీరు బవరంబునకువెఱంగించుచు నతనిగల్పు పెట్టాకో యని లెలంపు వొడచు ధనార్థము దైవవృథావసిద్ధుం దలంచి మనంబునందు ననుసక్రించి తననుగ్రహలబ్ధంబు లయిన యమోఘనిజధనుర్భాగంబుల నుద్దేశించి యేమీ మీకు ను హాకంబులోని శరక రాసనుబులు నరియగుచు నింతసేపు పోరించుట సహించవచ్చు నే మీమహత్త్వంబుఁ బాపుట కిదియే యవగరంబునుచు మా మునుచు నుత్సాహంబున హెచ్చి విక్కిలి యెక్కుడైన హస్తలాఘవవిశేషంబున. 124

నీ. అవిభుఁ డేసఁ గ్రూరాస్త్ర మట్టివ యేసె దాని నెన్నెనుక కొత్తగఁ బరుండు నదియొర్వ కిమ్మనుజాధినాయకుఁ డాత్మవిశిఖ్రుంజము నేసె వేట యొకటి వివరుఁడు తనదురాణము పింజయేసె నట్టియపురుఁ డైఁ బయి నేయ నేయ పారికి నద్దఱపిండ్లు సోఁకుట కొక్కింత కడమగా శరరాజి నిడుపు సాగఁ దనవరుస యేటువెన నేసి ధనువుఁ దునిమి, యంగవిభుఁడంత రిపునియేటడఁచెఁదచ్చు జాంతరముఁచూపిపాటె నాయంపచాలు, పుంభునుభుమయ్యుఁజేబల్కి బొగడఁదరిమె. క. రాసం బ్రాహ్మోత్తమధా, శ్రీవాఘఃసఖుఁడు ధరణిఁ ద్రెళ్లుట యు ను ద తేన్నలు చొచ్చెచెరై, నానాదిక్కులకుభయమున న్నెసఁ బఱచెక. 125

వ. అత్రుడాచందబాహుపాటువలన నాటోపంబు దప్పి ప్రాహ్మోత్తమపతి యంగపతి శరణుసాచ్చి తన శుద్ధాంతకాంతాశిరోత్పంబులు తొనుక యిచ్చె నంతఁదద్యార్తచేతన భీతిల్లి కోసలప్రముఖులు ను మాగధుండు ను దమయంతన వెళవర్తు లగుచు నన్పణి స్తంభసుతునభిరుతార్థంబులం దనిపి యనుగ్రహంబు వడసిరివిధంబునం గళాపూర్ణంకు నకలదిగైశాధీశుల జయించి తత్తత్ప్రియాంగ నామాళిమాణిక్యంబులమధురలాలసాచరణమంజీరనిర్మాణంబుకొఱకు సాధించి యెందు ను నెదురులేక యమం దవిజయానందంబునం దిరిగి వండిమాగధభారంబులు కైవారంబులు నేయ నిజకట్టనంబుచేర నరుగుదెంచె నప్పుడు. 126

నీ. ఇంక నించుక వడి కిండ్లన విశ్రమింతము కూడరారంకు తడయాకనుచు, నలమిట్టు దాఁటిన ధశధశఁగాన్నించు మనఃపీడికనకచార్త్యంబు లనుచుఁ గంటిరే యల్ల గం గానరయూసంగమప్రాంతవసరాజి మహిమ లనుచు. నకలదిగైశము ల్పరియించితిమి గాని యిట్టితోటలు గాన మెందు ననుచుఁ గనుగొనుండోలిఁ గాన్నింపఁగాఁదొడంగె, గోపురములవె యవె ప్రైడికొటలనుచుఁ గ్రముకకంకోత్తరపురంబుఁ గ్రమ్మంగఁ, జూడఁగంటిమి నేఁకు నీసాంపు లనుచు. 127

- క. ప్రమదమున సంభ్రమించుచు, నమతమవా రెదురుకొనఁగఁ దత్త స్వప్న
క్రమపక్షణముల నవ్వ, శ్రమ మంత యు మఱచి కేడఁగఁ ? నుచు స్వప్తి యుక్.
- ఉ. తొల్లిఁటిప్రాంతపట్టనము శ్రోవిలు నల్ల వె కోసపాదుఁ డం
దల్లుని ఋష్యశృంగుని గృహస్థుల నింపుల మంప సంపద
తుల్ల సితంబు చేసి ప్రియ మొప్పఁగ నిల్పినహట్టి మేడ దా
నల్ల దె కంటిరే నవనవాక్యతి నిప్పుకు నొప్పెడుం గడుక్
- గీ. పూని కర్ణాత్త జాఁడు పృష సేనుఁ దార్త, హయము దాఁటింఁచినట్టి వాఁగల్లయదిగా
నాటి కది యబ్బురముగాని పీటిలోని, నేటికిఁగ్గాడిగట్టాలు దాఁటుచుండు.
- ఉ. పోరినమృద్ధితో నిచటి కామడ నున్నది తూర్పునందుఁ గా
సారపురంబు తద్విభుఁడు నన్నుతశీలుఁడు సత్వదాక్షుఁ డీ
తోరపువీడు కాతుకముతో నొనరించె నతండు నిందు భూ
భారధురీణు నీయధిపుఁ బట్టముగ ట్టెను దా నమాత్యుఁడై.
- ప. ఇవిధంబున మఱి యుఁ దత్తత్ప్రదేశమువిశేషదర్శనప్రసంగచితభావణఁబుల న
విదితాయానుంబు లగుతెనుపులు జరగ నయగుచున్న సకలజనులు నక్కడక్కడం గ
డలకుఁ దొలంగి కనుంగొనుచుండ నద్దండ భేరిపటప శంఖకాహళాది వాదఁబులు
కోడోంతరంబునం బిక్కటిల్ల మిక్కిలి నెక్కు డైన యక్కఱపు వైభవంబున భూ
విభుండు పురంబు ప్రవేశించె నయ్యవనరంబున.
- ఉ. భేరులు లోనుగాఁ గలగభీరపు వాన్యచయంబు మోఁతలం
దోరపు ప్రాధి మించె ను గుతూహలసంభ్రమజృంభమాణరా
మారభ సాధికోపాణసమాకులసాధనమంజాహసమం
జీరయుశంయుశధ్వనివిశేషము లెంతప్రజాసమృద్ధియో.
- ఉ. ఆవిభుఁ జూచుకాంతలయభావలి సోరణగండ్ల కోటిలం
గావిలసిల్లె సాధము లఖండితదిగ్జయధామచిత్రత
త్వావనచాయకీర్తికృతతృజ్జనభీతి సహస్రభావిభి
న్నావతరత్వహేమక మిలామరసింధుజలౌఘమోయనక.
- గీ. అతనిఁ బాడంగఁ బఱతేర నడరి జాటి, యొక తె కొవ్వవిరాజల్లె నొకరిఁ బట్టఁ
బదురుచునాజ్ఞఁ జని మెడఁబట్టి ద్రొబ్బి, తెచ్చుకోలంబభటు లనఁ దేజరియ.
- ఉ. ఊడితలెండ్రుఁ జూడ నొకకొమ్మ వడిం బఱతెంచి యుల్ల న
ద్వేషిభరంబుతో మొగపుఁదీఁగె నుగ్గుమునం దమర్చి యొ

హ్లామతః గా సిడి మెడ న్వలగొన్నది చాలమిం గొన
ల్పాణులనుండఁ గాను మఱి బాగుగఁ గానుకఁ బెట్టుకైవడిక. 137

ఉ. గుచ్చిత యొర్తు వచ్చి నృపకుంజరుఁ జూడ రతార్త సీవి చా
గొబ్బునఁ గట్టుచుం బయిటకొం గది మాన్మగఁ బోలెఁ గాళ్ళపైఁ
బ్రబ్బికొనం గుచోద్ధతభరంబునకుం బయికాపువోలెఁ ద
బ్బిబ్బుగఁ జేతికి న్దొంకి పెన్నిటివస్త్ర) ముఠోవృతంబుగఁ. 138

లయవిభాతి.

జలక మపు డాడి యొక చెలువ నునుఁ గావిజిగివలువ వెనఁ గట్టుకొనిజిలుఁగురవమాచా
విశ్రుఁచడియొర్తుక దములఁ బెనఁచి దుట్టుకొని కలనికది కంజడలమెలిపగిదిఁ దోఁచ
స్థలితధృతి యోగినియు బలె నగుగు దెంచె నృపతిలకుని గను. గొనఁగ లలితకుచమధ్య
స్థానిచరళచూక్తికముః లిగిచ్చానయంబువెలిఁదోలఁకిపడునత్సమనవెలుఁగనటియింపఁ.

ఉ. త్వరమణుం గనుంగొనఁగ గాటపువేకుకఁ బాటుదెంచె నొ
య్యారి యొకర్తు ము స్థలకమాకుచు వైచిన కీలుగఁటు చా
సారెను సుంభులం బెనఁగ నన్యకరంబునఁ బాయఁబట్టి శృం
గారరసంపుగిండి గలకామునియూడెపుఁగత్రయో యునఁ. 140

గీ. ఇత్రజుగునఁ బొరులకల్ల నేత్ర, పర్వ మొనరించు రూపవైభవముతోడఁ
గ్రముకకంతోత్రరమహాపురప్రవేశ, మాచరించి ఘనైశ్వర్య మతిశయిలఁగ. 141

క. కుభితర మైనవివందిక, యభినవకామదికి నొనఁగి యాత్మనఁదవున
వ్విభుఁడు నియమించె రూపా, నభూతిజప నూపురములనుం జేయింపఁ. 142

ప. దానం జేసి యస్తూనవతి యు నానందంబునొందుచు నెందు నత్యపూర్వంబులైననా
నాభూషణవిశేషంబుల నలంకృతయగు నమయంబునఁ బ్రసంగవశంబునఁ జెలువల
న నాత్మ బాల్యచమయసంప్రాప్త రత్న హారంబునుద్ది విని ప్రాణవల్ల భుని ప్రథమాను
గ్రహవిశేషం లైన యాభరణంబు ధరియించుటకు నభిలాషంబు వొడమ దానిం దె
ప్పించి నిసచ్చానయస్థలలంబియగుటకుఁ దగునట్లుగా నిరుగడలఁ గొన్ని మణులు నిలిపి
మూతనసూత్రంబునం గ్రుచ్చి ధరియించి తనవిలాసంబు పరిధవల్ల సురటిగొని పరునికడ
కరిగి పరిచర్య సేయుదుండె నంత. 143

నీ. అయితంబుగఁ జేసినట్టి యందియజోడు సత్వదాక్యుఁడు కరాబ్జమునఁ బూని
యచ్చటి కేతెంచి యధిపు కన్బొమనంజ్ఞ నయ్యుంతియగ్రంబునందుఁ బెట్టి
ప్యామినీకొడబడ్డ నకలద్దిగేశభూనాథకుడ్డాంతకాంతాశోమ

- జీప్రకల్పితనూపురప్రకాండము లివె యంగ్రులఁ బూను మాకుమ్మ యనుచు
పసుధ సాఁగిలి మ్రొక్కిన వలదు వలదు, మ్రొక్కు నాకను పెందవాద్దుఁడవు నీవు
మేనమామ వెఱుంగవుగాని నేటి, దాఁక నదియందు నతని కారకుణి మ్రొక్కె.
- క. మ్రొక్కిన నరఁ డనుదందుచు, మిక్కిలి వెనువెన్న కొదిగె మేను పెడంక
న్నిక్కంటిది సంకోచము, దక్కు మనియె నతి యు లేచి తగువనయమునకా. 145
- చ. అన్వడు కళాపూర్ణుండు నవ్వుచు నతనిం జూచి యాచెఱవ యన్నట్లు నిజంబు గావ
లయు సంకోచం చేరి తత్పకారంబు తెలియనడుగుటగాక యని యిట్లనియె. 146
- గీ. తనదులైతమున నీవు తనువడిగిన, నీకులాభ్యాదు లింకె నేడు వోఁచె
నేమిమేలయ్యెఁడెలియుదమివ్వడడిగి, యనుచునాపువ్వుబోఁడియాననముఁజూచి.
- జ. నీదగుచిన్న నాఁటి యలనిర్మలబోధవిశేష మిట్లు ల
భోదయ మయ్యెనో తిరుగ నుల్లములొన నిరంకు నీకు నో
పైదలి మేనమామ యగుపద్ధతి యెట్లది నేడు చెప్పట
ట్లాదట నాఁ డితం డడుగ నన్నడు చెప్పమి యెట్లు చెప్పమా. 148
- చ. ఆకైకపంబున నట్టివిజ్ఞానంబు గలుగుటకుఁ గారణంబు నాఁ డడిగితెలిసికొనలేమిఁక
బ్రాప్తాపంబు నొందుచుండుదు నది యెఱిఁగింపవలయు. 149
- క. ఆన విని యానతి యంత యు, వినిపించెద వినుఁ డటంచు విభునకు లీలం
దనచేరి సురటి వినరుచు, విషయమధురభణితి నిట్లు వినిపించె దగ్గ. 150
- నీ. ఆధిప ము నిన్నుతడు మహారాష్ట్రదేశ మేలెడుసుగ్రహం డనువుడమితేడు
మాతల్లి రూపానుభూతి యాతనియవ్వ యితనికలినత కల్లనవులు
కడువేడ్కపడి తమకన్నెల నిచ్చి సంబంధబంధువులుగాఁ బ్రాణనిష్ఠఁ
బ్రతికలంప సంపఁగ నందు నెవ్వరి వాంఛ లీడెత్తు నెన్నరినవిడుతు
ననువిచారముతోడ నిట్టటు నుడువక, కడపె బహుకాల మది యవగణనగాఁగ
వగచియొక్కొక్క నెపమున వారు మేరఁ, దప్పియిరనిపైఁ జేసిరి దండయాత్ర.
- క. ఈతఁడు చా వెలువల యై, యే లెఱుగుననైన వారి యే పడఁచి పరా
భూతులఁజేయుదు నని ప్ర, భ్యాతజపహయాధిరాధుఁ డై పురివెడలకా. 152
- గీ. ఇట్లు కడకుఁ దొలఁగు పెఱిఁగి యారాజులు, తిరిగి యిరిగి రాత్త దేశములకు
రాజు లేనియట్టి రాష్ట్రంబు పైఁ జని, జనుము గొనుట యేమికార్య మనుచు. 153
- చ. ఇతండు నన్యుహితభూపకులు తిరిగి పోవు పెఱుంగఁడు గావున నతిదురంబుగాఁ
జని యొక వివినమధ్యంబున నిలిచి యాశక్రువుల నెవ్విధంబున జయింతు ననుచింత

నొకింతకడవుండి చరిత్రవృత్తానుసారమున ని ట్లని తలపోసె.

154

వీ మిగులంగ మట్టుపాటగుటఁజేసి కలంక నెఱింగి యెఱింగించ నెఱుంగ కిట్లు
కీక్రమంబు యేగుదెంచితి ననహయత నేమయ్యెనో పురిం బేమియై యొ
ప్రజ లేమియైయో వివక్షభూపాలకు లిది యెఱుంగునుపాయ మేదియొక్కొ
చొప్పు మార్పిరిఁ బెక్కుచోట్ల కాత్రవభీతి నావారుఁ గనలేరు నన్న నరిసి
యేనె తిరిగి పోయెద నంటి నేని శత్రు, లెచట నె ట్లడ్డగింతులో యిదియుండగదు,
ఉన్నచోట నెయుండితామల్ల మునను, సకలమును గాంచువాఁడెత సుకృతియొక్కొ.

క. అట్టి మహత్త్వము గాంచిన, యట్టి బ్రదుకు బ్రదుకు గాక యన్యమహత్త్వం
బెట్టిది యు నేల జనులకు, పట్టిప్రయానంబు దానివలనఁ దలంపక.

156

ప. అని యట్టి సర్వజ్ఞత్వంబు వాధించుటకు దృఢనిశ్చయంబున మహాత్మాహుండై తుర
గాధిరోహణంబు నేసి వాసుదేవనిత్యసాన్నిభ్యై పనిధినిధం బైన యమునాతీరంబున
కరిగి యందు బృందావనంబున.

157

క. తా నెప్పుడు నతిభక్తిం, బూనికొలుచు బాలకృష్ణఁ బురుషోత్తము ను
త్రానశయు న్నటపత్రక, యాను న్నది నిలిపి నలిచె నధికతపంబుక.

158

నీ. కొమఱొందు ముష్టియాకునఁ బవ్వళించి చూపట్టెడు బాలరూపంబుతోడఁ
బాణియుగ్గంబునఁ బదిలంబుగాఁ బట్టి మొగమున నిడుపదాంబుజముతోడఁ
జరణాంగుళీపానజాతలాలాభిషిక్తం బైనచిన్ని హారంబుతోడఁ
బూని చూడులకు బ్రహ్మానందశైత్యంబు గులుకు నెయ్యపురుడుఁజెలుపుతోడ
నతని మనమున నవిరతధ్యానముహూఁ, దిరముగాఁ బాదుకొన్న యాదేవి యాపు
వెలిఁ బ్రకాశింపఁజేయుచు విష్ణుదేవుఁ డధికకాయగ్యాల్లఁ బ్రత్యక్షమయ్యె.

159

క. ఆతెఱుగునఁ బ్రత్యక్షం, బై తను నిప్తము ను వేడు మని హరిపలుకం
ప్రీతివశత నిందుకతడ, ఏతం దేమి యు ను బలుక నెఱుంగకయండెక.

160

క. చదవడి ప్రబుద్ధుఁ డైత, త్వదవద్దంబులకు భక్తిఁబ్రణమిల్లి తగ
స్నుడుట ముకుళితకర్ములు, గదియించి విసిరి డనరఁగా ని ట్లనియెక.

161

క. ఆలఘుకరానందంబునఁ, బలుక నెఱుంగకున్న వాడఁ బరమపురుష నీ
వలన స్పర్శజ్ఞత్వము, గలుగుట నాకొర్కి దానిఁ గరుణింపువయక.

162

ప. అని విన్నవించుట యు నద్దేవదేవుండు తనమెడనున్న రత్న హారంబుఁ దిగిచి దీని
నాముకరత్నం బెవ్వరిహృదయస్థలంబున నెంతకడపు సోకి యుండువారికి సంతత
డవును సర్వజ్ఞత్వంబు ను సకలవాక్పటఃత్వంబు ను గలిగియుండు నని యును బ్రా

చూచునోవ్యభిగావించువారియొద్ద నిది యుండ దని యు నానతిచ్చి యిది యతని చేతి కిచ్చి యంతర్ధానంబు నొండె నితండు నమ్మచానీయహారంబు పెడసి వచ్చువాఁడప్పనంబులో నొక్కడేవాలయంబునందు. 163

సీ. మెఱుఁగెక్కి బిగువులై మీటిసనవియున ట్టింపొందు గుబ్బుపొలిండ్లతోడఁ గడుఁ గృత్యంబునఁ బిడికిటిలోపల నడఁగెడు బడుగునెన్నడుమతోడఁ జలునప్పుతెలి నిగ్గు చిలుకుదుఁ దనరారు తఱుకులేఁజెక్కుటద్దములతోడ జగతి నెందు ను లేని చక్కఁదనాన సొంపగు చిన్ని మద్దునెచ్చెగమతోడఁ గరము విలసిల్లు నకలాంగకములతోడ, రహిఁదనచ్చ నలంకారమహిమతోడ ద్వారకాఖిలపండ నింపారుచున్న, ప్రతిమ నొక్కటిఁ జూచె భూపాలచంద్ర.

క. చూచి మనంబున మెచ్చుచు, నాచేయన నితఁ డటుండ నంతటిలో భ వ్యాచారశీలుఁ డచటికి, వాచంయముఁ డొకఁడు మార్గవేశమునఁ జేరెన్. 165

గీ. చేరి కాపాయవస్త్రంబుచెఱుగు విసరు, కొనుచు హరిహరి యనుచు నింపున నొకింత తడవుశూర్పుండఁ దత్సవిధప్రదేశ, మండపంబున నధ్వశ్రమంబు కరెన. 166

సీ. ఆముతీశ్వరుఁ డంత నతిరవ్య మైన యామెప్పంపుఁబూఁబోడి యొప్పుఁ జూచి బళిర శిల్పకలేంద్ర బ్రహ్మ ను మీటి తేవగిదిఁ జేసితిర యీప్రతిమ ననుచుఁ దనమదిఁ గడుమెచ్చి తల యూఁచుచును నిట్టిపడఁచులు గలరొక్కో పుడమి ననుచు నిట్టిది నన్నాస్తిసి పీఠింపఁ దగ దని మార్తోము వెట్టుచు మఱి యు మఱి యు నిచ్చుఁ గ్రమ్ముఁ జూచుచు నేమిచెప్ప, నతనువికృతికి లోనయ్యె ననుచుఁ జెప్పి కొంతసంకోచమందనాకొమ్మ తెఱుగుఁ, గనితోలఁగిపోయెనొక నెపంబున ను మంత్ర.

క. జనపతి యు భార్యవదనముఁ, గనుఁగొని యేమయ్యెఁ గడమకథ కాతుకముం దనవించుచున్నయది నా, కను వినిపింపంగవలయుఁ గోమలి యనియెన్. 168

చ. అన నిఁక నేమిచెప్పదు జనాధిప యాయతిమఖ్యుఁ డంత నె మ్మనమునఁ బట్టలేక ప్రతిమ నిప్పిగియారఁ గవుంగిలించె నిం పొనరఁగ తేచినచ్చి కథు నొక్కమఱుంగున నల్లు ముగ్రహం దునికి యెఱుంగమి న్నగియె నుండఁగలే కితఁడుం గికాకిన్. 169

వ. నగుట యు నతం డది విని యు విననిచందంబుఁ గల్పించుకొని తత్ప్రతిమాలింగనం బొక యపుచ్చాచెట్టవిశేషంబుగాఁ గల్పించుటకుఁ దాత్కాలికయక్తి నడ్డేవాల యంబున వెండి యుం గలదావారికాదిప్రతిమల నట్ల యాలింగనంబు చేయుచు న మన్మరించి తత్ప్రసక్తిఁబంబు నేయందొండొన ముగ్రహంబును నతని కపటచేష్టలతె

అం గెజింగి యి ట్లెంతచేసినఁ బూర్వంబునేత నే నెఱుంగుదు ను గదా యది మ
అవ ననుచు మఱి యుఁ బరిహసించె దాన నయ్యతి యతివ్యభమానమానసుం డగు
చుఁ గడునలిగి యిదితుదిగా నీమొదలి యెఱుక యెంతగల దంత యు వినిహతం బ
య్యెడు మని కాపం బిచ్చె సుగ్రహం డతిభయాకులుం డగుచు కాపమోక్షణంబు
దయచేయు మని పాదంబులంబడి లేవకుండె నయ్యతిశ్వరంబు ను. 170

క. నాయారహస్యచేష్టిత, మేయెడ నేని యు ను సుదృఢేని గలుగు నీ
పోయిన మది గ్రమ్మఱగఁ ద, దాయత్తత వెలయు నప్రియము మదిలేమిక్. 171

అ. అనుచుఁ జనియె నతనియాకాశమహిమచే, నెఱయ సుగ్రహంబు మఱచిపోయె
నాక్షణంబుతుదగ నటు ప్రథమముగ వి, జ్ఞాతమగుప్రపంచజాతమెల్ల. 172

గీ. అట్లు విన్నతనకలపూర్వాత్తచరితుఁ, డగుట నీతఁ డెఱుంగలేఁ డయ్యెఁ దిరుగఁ
గైకొనంగఁ దదాదిమక్షణమునందె, యొకశుచిన్ధి నిడినహోత్తమును ను. 173

గీ. బ్రాహ్మణవృధఁ గావించు పాపమతికి, నిది నిలువదంచు హరివల్కు మొదల విని యు
నతని వెతఁబెట్టి కోల్పోయె హార మితఁడు, దైవఘటన యెవ్వారికిఁ దప్ప టరుదు.

క. ధర నెవ్వారలు చేసిన, దురితంబులు నుచ్చరించ దోస మఁట మహా
పుష్పల కొకకొద యొకదోఁ, బొరసిన నది పగటుపాపము వృథా చను నే. 175

ఉ. అంతట దైవసంఘటన నచ్చటవాని యతంబు దివ్యచే
కాంతరము ల్పరించుచు నిజాహ్వానవంశచరిత్రవిన్స్త్రితి
భ్రాంతునిలీల మత్తుగతి బాలునికైవడి నెద్దిగన్న న
త్యంతమునద్భుతం బగుచు నాత్మకుఁ వోఁచుచు నుండ వర్తి లెక్. 176

క. ఆదిమసంకేతగ్రహ, నాదులు విన్స్త్రితము లగుచు నాభ్యాగుణహ
త్యాదివ్యవహారజ్ఞత, లేదయ్యె ను నితని కపుడు లేకం బైనెక్. 177

చ. వెనుకఁ గ్రమ్మకమంబున నవీనముగా నుదయంబు నొందిపెం
పొనరె నృపాల యీతనికి సుత్తమమధ్యమవృద్ధకర్తృద
ర్శనమున ద్రవ్యకర్త గుణజాతివిశేషవివేచనంబు బా
లునకు ను బోలె మానసములో నిభిలవ్యవహారహేతువై. 178

క. తనకులనామాదులు ద, క్క నశేషము నిట్లు వెలసెఁ గాని యితఁడు భూ
జనవర యవి యెఱుంగఁడె యెం, దు ను దజ్ఞులు నేటిదాఁక దొరకకయ్యనికిక్.

చ. ఇవిధంబునఁ బరిభ్రమించుచు నొక్కనాఁడు గంగానరయూనంగమప్రాంతవసం
బు చేసి వర్తిలుచుండఁ దర్కాలంబునందుఁ గాసారపురం బరాజకం బైన నందుఁ

గలమంత్రిప్రముఖరాజపుత్రులును జారులును రాజనిశ్చయార్థమై యుత్తమగజంబున
 లంకరించి దానికరంబున నొక్కపుష్పమాలిక యిచ్చి యెవ్వనికంతంబునం దగుల
 వైచునతండు మనకు రాజుని దైవప్రార్థనాపూర్వకంబుగా నియమంబు చేసికొని దా
 ని వెంబడి నేతేర నది యేతెంచి తనతోండంబుననున్న పుష్పమాలిక యాసుగ్రహుని
 మెడవైవ నరాజకత్వదుఃఖదుర్బలులై యున్న యామంత్రిముఖ్యుల కండఱకు నట
 మున్న యితనివర్సవమాత్రంబున నొక్కనత్వవిశేషం బుదయించె నయ్యభయనిమి
 త్తంబుల నత్యంతసంతోషులగుచు నతనిఁ దద్దజారాధునింగఁజేసి పురంబునకుం గొని
 పోయి రాజ్యాధిపత్యంబునకుం బట్టంబుగట్టి తత్స్వరూపమాత్రంబు తమకు మున్ను
 నత్వదాసుకం బగుట సంస్కరించి సత్వదాత్తుం డని ప్రశంసించిరి. యితనినామజా
 త్యాదు లప్పటి కప్రసిద్ధంబు లగుట నదియే వెనుకగుచు దిక్కులం బ్రఖ్యాతం బయ్యె
 నట్లు కాసారపురాధీశ్వరుం డై రాజ్యభోగంబు లనుభవించుచు నంతట భవిజ్ఞుననీ
 జనకు లయిన సుముఖానతి మణిసంభులఁ దనపురంబున నిలుపుకొని సేవసేయుచుఁ
 గ్రమంబున నీకు నమాత్యుం డయ్యెఁ దత్ప్రకారంబులు విస్తీర్ణంబు గా శైశవంబు
 నంద యేను నీకు విన్నవించినదానఁ దలంచుకొను మవిధంబున నమాత్యుం డైనవె
 నుకనంగదేశం బాశ్రయించి యందుఁ గ్రముకకంతోత్తరనామధేయపురం బైనయీ
 పురంబు మాతనంబుగ నిర్మించి నిన్నుఁ బట్టంబు గట్టినది నీకు విదితం బైనది చె
 ప్ప నేల యోచివ్యవిశ్వంభరామండలేశ్వర యీసత్వదాత్తుని కులనామాది ప్రకారం
 బులు పూర్వంబున నతఁ డడుగ నపు డేను జెప్పుకుండుటకు నిష్పదు చెప్పటకు మ
 టి యు నాఁటినికలజ్జానోదయంబునకు నిమిత్తం బడిగితి రది విన్నవించెద వి
 నవధరింపుఁ డని యిట్లనియె.

179

నీ. ఆట్లు సుగ్రహుఁడు మున్నా దేవతాలయంబునఁ బెట్టి క్రష్టుఁ బుచ్చుకొనఁగ
 ముఱచినట్టి యచ్చుటిహారము ను మధురాపురాశ్రయఁ దోక బ్రాహ్మణుండు
 బైవవశంబునఁ దా నచ్చటికి వచ్చి కని పుచ్చుకొని పోయి తనగృహమున
 బహువర్షము శ్రేష్టులై భక్తిఁబూజించి యంతట నిది త్రిలోకాధిపతికి
 యడుకులాభరణంబున కచ్యుతున కు, పాయనంబుగఁ గొనిపోవు టర్థ మనుచు
 ద్వారవతి కేఁగి యతనిసందర్శనంబు, వడసి కానుక గాఁ బెట్టెఁ బార్థివేంద్ర.

చ. అనయముఁ బ్రితితో హరి యు నాతనికానుక యాదరించి కై
 కొని తవభీష్టవస్తువులు గొట్టునఁ దాఁ గృపదేసి యప్పు డిం

- పానము దండకాకృతినముజ్వలనంస్తపిల కెంత యు
స్థనముగ మెచ్చి యిచ్చె మణికంధరనామనకు స్థరాధిపా. 181
- చ. అతడు మహాప్రసాద మని యప్పుడు దానిఁ దగ స్థరించి బా
లతఁ గనుపట్టువిష్టుకలాపము గావునఁ దద్భుజాంతర
స్థితి కిది చాల కొన్ని గళనీమన యెంత యు గుప్త మై తదీ
యతరళ మీరు చిద్గుణము నాతనికొప్పునయంబు సోఁకమిక్. 182
- ఉ. ఆమణికంధరుండు తుదయం దలఘునతఁ జేర్చె దాని నా
భూమిమనుండు నీ కొనఁగ భూరికృపాన్నతి నిచ్చి తీవు నా
కొమమితాత్మ తత్తరళ మొప్పఁగ నాచ్చాదయంబుసోఁక ను
ద్దామసుబోధ నైతి శిశుతానమయంబున నట్లు మిక్కిలిక్. 183
- ఉ. త్సవరసంధ్ర నీవు ప్రథమంపునని న్నణికంధరుండ వై
యావిధఁ గృష్ణుచేఁ బడసి యంతట నిజ్జననంబునందు భూ
దేవప్రణ్యుచేఁ బడసి దివ్యము నమృణికారముం గృపై
కాపుతబుద్ధి నిట్లానఁగి యంతఁగఁ జేసితి నన్ను మన్ననక్. 184
- క. ఇటు నటు నేఁ గదలఁగ నం, తట హృదయస్థలముఁ బాసి తన్వణికడకే
గుట నుడిగఁ దెలివి యట్లా, దట నీమంత్రీకుఁ డడుగుతతీ నవనీకా. 185
- ప. కావున నప్పుడు సత్యచాత్తుని నామజాత్యదు లేను కెప్పుడుగుట కిది కారణంబు
నాఁ డట్లు బోధోదయం బగుట యు నుడుగుట యు నేతన్త్రాలంబు లని యెవ్వరు
నెఱుంగకుండుట ను. నిది సామాన్యహారంబు యనుతలంపున మావారు దాచి మాచు
టఁజేసి నాఁటనుండి నేటిదాఁక నిద్వివ్యహారం బెన్నఁడును ధరియించుట యు లేదు
నేఁదాధరణభరణనమయంబునఁ బ్రసంగవశంబునఁ దలంచుకొని చెలులు తత్రా
స్తిప్రకారం బెఱింగింప నిది సుమహూర్తలబ్ధి బ్రేషప్రథమభూషణంబని యు భవద్ద
త్తం బని యు నత్యవరంబునఁ దెప్పించి హృదయభాగ స్వగృహాయక ర
త్నంబుగా నిపుడు భరియించియున్న దాన నిచ్చోటికి నిపుడు నూపురంబులు గొను
చు నస్వదాత్తుం డేగుడంచిన నింత లోపలికొలుపునకు నచ్చుపాటిచనువు కలిమికి
నితం డెంత భాగ్యవంతుడోకో యని యొక్కించుక భావించ నతని జాత్యదు లిన్ని
యు మదీనుహరనాయకమాణిక్యంబు మాహాత్మ్యంబున నిట్లు చెప్పఁదోచె భూత
భవిష్యత్సర్వరూపభువనప్రపంచంబునందు నెద్దియైన దేవరకుఁ దెలియవలసిన యది
కరతలామలకనమానం బై కనంబడియెడు దీని ధరియించి చూడుఁడని యనుపమాన

కుంభలక్ష్మీ తెలుచా. టున నర్తకి తెలుగునం గించిత్స్వకాశాప్రకాశయాశం బగుచు
నపూర్వంబు నెలపు నమ్మచానీయరత్నమాలిక దనదు పయ్యెన వెలుపలికిం దిగించిన
జూచి యాజగత్తీల భుండు. 186

ఉత్సాహ. తిలకు పట్ల యుండ నిమ్మ తిరుగఁ బుచ్చుకొనట యె

ప్పపునె నీకు నిచ్చినట్టిహార మట్లయుండఁగా

నువ్విద దీని మహిమఁ దెలుపు టొప్పుగాక యన బలీ

యవనినాథ జాణ విది యుపాయ మనుచు నవ్వుచుకొ.

187

గీ. ఒజగుమీదటఁజేరికూర్చున్న ప్రియుని, యురముతరశంబు సోక మేనొయ్యవంచి
కనఁగవలసినయది గనుం డనుచు నంతఁ, గుచభ రాలనవోలె నక్కనను వ్రాలె. 188

క. పనకాక్షి యిపుడు గనవల, సినయది నా, కిదియె యందుఁ జెలుపుఁడు తమకం
బునఁ గాఁగిలిం చె నిరుగే, లను విగితూరంగ మధురలాలనఁ బ్రేమకొ.

189

చ. మది తమి నంతట న్నిలక మానవనాథుఁడు చిత్త భూనశం

వదబహుచేష్టితుం డగుచు నిర్మల శేమిటికిం గడంగి యె

య్యదివారకొంటి మే లనుచు నబ్జజుఁ డిద్దరఁ జంచలాత్ముల

స్వవృతుల లెస్సకూర్చె జతనంబున నందు లతాంగి నవ్వఁగకొ.

190

ఉ. అంతట నెట్టకేలకుఁ బ్రియాంగనప్రార్థన నవ్వసుంధరా

కాంతుఁడు తేటతెల్లమిఁగ గాంచెఁ దదుక్తఁ థావపంచమ

త్యంతము నత్యచూట మహితం బగుతత్కుచమధ్యరత్న సం

క్రాంతుని హృత్ప్రదేశ మెనఁగ న్నది నిందుక పాటఁజూచుచుకొ.

191

చ. అంతట నత్యదాత్తుండు కాపమాక్షంబున నాబాల్యానుభూతపదార్థ జాలం బంత
యుఁ దనంతన యాత్మసంస్తరణగోచరం బగుచు నటమన్న మధురలాలనచేతఁ
దావిననవి కలిగి సరిదాఁకుదుఁ బ్రమోదంబు నద్భుతంబును నాపాదించుచుండ
నేఁగుదెంచి తగిన యవనరంబు దెలిసి యాకాశపూర్ణమహారాజం గాంచి తనకుఁ బు
నఃప్రాప్తం బైన యాయెటుక తెలుగు విన్నవించె నేమా యిట్లు కాపమత్తుండ
నైతి నని యునేకప్రకారంబుల నాపుణ్యదంపతుల సంస్తుతిఁచి తొల్లింటినాటి మ
హారాష్ట్రరాజ్యభోగంబుకంటె ననేకగుణంబుల నధికం బై యిప్పటి దేవరపాదప
ద్మనేవ పరిపూర్ణసౌఖ్యంబు నొసంగుచున్నది యది యెల్లకాలంబు నాకుఁ గలుగ
ననుగ్రహింపవలయు నని సాష్టాంగప్రణామం బాచరించె నతండు మధురలాలసాంబం
ధుకృతి శేషజ్ఞానంబున నతని నెప్పటికంటె మిక్కిలి గారవించి గృహంబున కనిసి మ

- తి యు నభిమతపస్తుబోధసాధనేచ్ఛల మధుర లాలసాపరిరంభణనుఖింబు లనుభ
వించుచుండె నవ్వడు. 192
- గీ. ఉభయహృదయదేశయుగపన్నజిన్నరృ, మహిమ నొక్కరొకరి మక్కువపన
లొక్కమాటె యొక్కరొకరి కేర్పడఁదదా, శ్లేషనుఖిమ మిగులఁ జిత్రిమయ్యె.
క. శుభధర్మశీలముగున, ల్లభయత్నముచేత నిపు డిలాపతి దనపై
నభినవకాముదికింగల, సుభక్తి గని తదుచితంబు చొప్పడ నడపెన్. 194
- చ. అలఘుతరానుభావ యగు ప్రాచయకన్యక హారకక్తి చేఁ
దెలివి యు వాక్పటుత్వము ను దేజరిల నిజపూర్వవాసనా
బలముల వల్లకీరణనపాటవ మెంత యు మీఱి నిదై భూ
తలవిభుఁ డగ్రతం దనరి తద్ద యుఁ గానకళాప్రవీణగన్. 195
- చ. సకలమహీజనావనవిచారము సంధిలవంత నోలిమై
నకలువధర్మశోభిని మదాతయపుత్రిక యత్ను మొప్ప భ
ర్తకుఁ దెలిపె స్వరాష్ట్ర పరరాష్ట్రగుణాగుణవర్తన స్సహ
యకపరిరంభ కాలముల నప్పటిఃప్పటి కెచ్చరించుచున్. 196
- నీ. తావిన్నకన్నయర్థముఁ జెప్ప కడఁదితివని తెల్పి శిక్షించుఁ దనదు చెలుల
రిపులకు లోనిచ్చె నవరాధియయ్యె వీడని యమాత్యులతప్ప లరసి యడఁచు
ముచ్చిలఁదలఁచె వీడిచ్చలోనని మూఁదలించి దండించు మలిఘ్నముల ను
నాతిలో రే యారఁ డతిమాత్రమున నల్లెఁ దగదని చెప్పించుఁ దగినరీతి
మధురలాలననపరిరంభణవిశేష, సమయహృద్దేశకుటితతచ్ఛాయహార
తరళమాహాత్మ్యమున సమస్తజ్ఞఁ డగుచు, భువనమరుదంద నాకళాపూర్ణుఁ డవును.
చ. అంత నొక్కనాఁ డతండు మధురలాలనతోడ నేకాంతంబున నుండి సర్వజ్ఞత్వకా
రణదివ్యమాణిక్య ప్రశంశాప్రసంగమున విష్ణుదేవుని మాహాత్మ్యంబు తలంపునం బొడ
మఁ దడియకీర్తనం బిహపరసాధనం బని సంభావించుచుఁ దద్రసనంగవశంబున. 198
- గీ. ఆదిజన్మంబునందు నసంతకయన, పద్మనాభుని నన్నిధి భాగవతుల
వచనమున రమావిష్ణునెనాదనకథ, తానొనర్చుట వదిలోనఁ దలఁచుకొనియె. 199
- క. ఈపగిదిఁ దలఁచుకొని నుక, లాపంబుగ దాని మధుర లాలనమధురా
లాపములచేత విసుటకు, భూపాలుని మదిని వేడ్క పొడమె న్నిగులన్. 200
- గీ. ఇట్లు వేడ్కనొడమ నిందుబింబానన, యాననంబుఁజూచి యానృపాలుఁ
దాసరాతిశయము ననురాగము ను గరం, బలరుచుండ నిట్లు లనుచుఁబలికె. 201

- ఉ. అదిమమైనజన్మను న సంకన యేను రమాముఖందనం
వాదము కావ్యరూపమున జర్తిలఁజేసితి నంచు వింటి
బాల్యోచితతావతీనమధురోక్తులలో నది నీమణిగుణ
శ్రీవనరార నారసి యశేషము నిప్పుడు పెప్పఁగాఁ దగున్. 202
- క. నీపరిరంభణమహిమను, దీపితమగు తెలివివేళఁ దిరముగ నదియే
నోవడఁది కనుటలే దెవఁ, బైపై నీమీఁదితిమిని భాసిలుచునికిన్. 203
- వ. అని పలుకు ప్రాణవల్లభుని పలుకులకు నగుచు నమ్ముగవ యోజగతీవర దేవరమది కిపు
దెయ్యది ప్రియం ఒదిమ చేయుట నాకు నుం బరమప్రేమాస్పదంబు గావున నప్పా
వనకథ యెల్ల వినిపించెద విస నవధరింపు మని పలికి తనకు నకలజ్ఞానవిదానం బగు
చు హృదయప్రదేశంబున నలంకరించుచున్న దివ్యహారనాయక మాణిక్యంబునకు
నగజలిచేసి తదీయప్రాప్తి కారణంబు లైన యాకళ్యాపూర్ణుని నలఘున్రకు మణికంఠ
రుఁ గృష్ణుని విశ్రుని సుగ్రహు పటపత్రకాయని హృదయంబునఁ దలచి యాగురు
వరంపర నాకు ననుగ్రహకారిణి యగుఁ గావుత మనుచుం బ్రణమిల్లి యాలక్ష్మీనా
రాయణ సంవాదకథ తొల్లిటిమణికంఠరోక్త ప్రకారంబున ని ట్లనిచెప్పఁదొడంగ.
- సీ. అమృతపూరాశ్చర్యతమవిరజానదీసీమామధుధనంస్సృతికతంబు
పరగణనాతిగ్రహప్రండలుద్బుదప్రకృతిపాథోధిపారాయితంబు
మూర్యచంద్రాగ్ని తేజోనిర పేక్షణప్రాకృత స్వప్రభాభాస్వరంబు
స్వేచ్ఛాగృహీతనమిద్ధవిశుద్ధనర్వశరీరనిత్యము క్తవ్రజంబు
నగుచుఁ బంపాండు నిఖిలవేదాంతసిద్ధ, పరమకళ్యాణగుణచణబ్రహ్మతత్వ
గతతపాక్షాత్క్రియావిధూషితనిజాను, భవసుఖితతోవిదము కారిపరమపదము.
- గీ. చిదచిదీశ్వరాత్మకము నశేషజగదు, పాశ్రయము లోయమంతవహవనవియద
హంక్రియామహదవ్యక్త కావరణము, నగునబాండాని కవల నజ్జగము పెఱయ్యు.
- క. గణుతింపఁ బ్రకృతివోషము, లణుమాత్రము లేవు గాని యచటఁ బరఁగున
త్వణుతప్రహ్లాదిజగ, ధ్గుణమహిమ లనంతకోటిగుణత నమ్మిన్. 207
- క. ఆరము నరణ్యము ననఁగా, శరధు లమృతయము లచట శతకోర్మిసము
త్పరరీకరరీతలతల, మరుదురుపులకితతటద్రుమము లై యువరున్. 208
- క. అవిష్టులోకమున కన, మానాహిని విరజము యమరు మానితమోక్ష
శ్రీవరణరాగభాగవ, తావళిశుభలగ్న సమయయవనికపోలెన్. 209

- కా. ఆసింహుత్తము చేరువ స్వరసి యొం దైరవ్యక్తియంబు నా
భాసిల్లు ప్లవనీలికాకబంకావద్దాన్యపుష్పంధనా
శీసంవీక్షణఁచి కావళిమృతాశీబాహు కోకస్తన
శ్రీసువాదితమూర్తిముక్తిపదలక్ష్యమండలికర్తయై. 210
- గీ. ఆసహజాకరము పొంత నతిశయిల్లు, బిల్వభూరుహ మొకటి శోభితశలాశ
విసరకిసలయనముదయోల్లసన మహిమ, నవిరళస్థితిశుక పుంజ మనఁగ డనరి. 211
- గీ. ఇంపుమీలు నచట నెంత యు నశ్వర్థ, కాఖియొకటి సోమసదన మనఁగ
మహిమతో సువర్ణ మయము కాభాత్రయీ, శోభితంబు నగుచు శ్రుతులు పొంగడ.
చ నెలకొని యెచ్చుహేరుహమునీడ ను బంచశతాశ్వరస్సును
ధ్వలు సుమచూర్ణకజ్జలపటాభరణంబు లనేకము ల్కరం
బుల భరియించి ఎర్తియచు ముక్తత నచ్చటి కేఁగుడెంచుచా
రల కెమరేఁగి చేయుదురు ప్రాధిమ సంధిలఁగా నలంక్రియల్. 212
- సీ. కలికి కన్యోనల చూపులక్షేరఁ బర్వ మవ్యపు నల్లగల్గులు వైచివైచి
మందహాసములను చందనోదకములు చలుమాటు మోములఁ జిలికిఁబలికి
హారంబు లిడుచు బాహుచిచ్చలయన భుజములందు హరిద్రఁబూసిపూసి
శ్రుతిభూషణము లమర్చుచు హస్తకాంతికుంకుమములు చెక్కిళ్లఁ జనుర చనురి
యలరఁజేయు నచ్చరలపిండు ముక్తిక, న్యల ను బెండ్లియాడి బులియుచున్న
క్రాంత పెండ్లికొడుకుఁ గొమరుల నమ్మాట, లాడుతద్వధూవయస్య లనఁగ. 213
- ప. ఇవ్విధంబునఁ బరమాద్భుతం లైన యాభువనోత్త మంబునందు. 214
- గీ. ఉభయకర్తృత్వంతులకు నయోధనీయ, మగుట నామ్నాయములయోధయని సుతింప
వాఙ్మననగోచరము గాని వైభవమునఁ, బ్రబలు రాజీవిలోచను రానిధాని. 215
- సీ. ఘటమంచుఁ బటమంచుఁ గారుయక్షులఁ బెంచు దుష్టతార్కికులకు దూరమగుచు
శ్రుతియంచు స్మృతులంచుశుష్కకర్తములెంచు మీమాంసకుల కడఁమేయ మగుచు
ఝరి యంచు ఖరి యంచు జనులకీనుల నొంచు శబ్దైకతుల కసాధ్యమగుచు
మృత యంచు నిష యంచు విషయోక్తిఁ గలపించు నద్వైతపరులకప్రాప్యమగుచు
గృష్టవిష్టోహ్నాక్షీకేశకేశవ యను, భక్తుల కొకవృధు ను దుర్లభంబు గాక
పరఁగుఁ బ్రకృతివికార దుస్సర్వతరము, గురుతిరానందఝరము వైకుంఠపురము.
చ. తడఁబడుచుండు నందు నమృతంపుఁ గొలంకులు రాప్యభూములు
స్వేడలుపు పచ్చరాచలపశేలలు పచ్చికచోట్లుఁ గెంచగి

- పైకిగోను పద్మరాగముచేసాధములుం దలిరాకు ప్రాక్షులుం
బడఁతులపిండు భిత్తి గతభాసురతత్వతినింబజాంచురొ. 217
- క. చరమమమనోమనోజ్ఞతః, గరమాత్మారామపరవికాసము దనరం
గరువపుఁ జరితల గరితల, గరగరితల గరిమ నగగరిమకు నమరుకొ. 218
- చ. విసులు రవింపనేల తనువింతకు నవ్వలసాంపు గల్లఁ గ
స్తురి కలయంపు లేల తమ చొక్కపుఁ జాపులయింపు గల్లఁ గ
వ్వరముల మ్రుగ్గులేల తమ పుణ్యనభిద్యుతి పెంపు గల్లనం
చదుగుఁ జూపలు ల్పాగడ నయ్యయిలఁ జరింతు రంగనరొ. 219
- సీ. విరులపాంజీమ చేరఁ బరిశుద్ధసత్వంబుఁ దలిరాకు నెవమున నెఱఘుక్వియ
దళమిమంబున నాత్మఁ గల కృష్ణకాంతి యుఁ బుష్పార్జునాఁ గల్పిచాలఁ దిదాలు
మధుకైతమన నమృదబాష్పధారలు గలికాఫలంబునఁ బులకములు ను
సారభసంజ్ఞ సుజ్ఞానవాసన యుఁ చేరెలమి చేరిటిసాఖ్యవింసనంబు
వేలిఁ బ్రకాశంప నిర్మముట్టులు నిజేచ్ఛఁ, గోమరుమీఱంగఁ దరులతాకుంజరూప
ధారులగుచు పర్తింతురు తత్పురంపు, బహువిధోద్యానవాటికాభ్యంతరముల.
- చ. అలిసుకళోకిలాదివపురాశ్రయలీలఁ దము నృజించు ని
త్తుల నుమనఃఫలాదిపఠితుష్టులఁ జేయుచు నారుఁ జాము ము
క్తులకు వినోదలీల సమకూర్తురు వృక్షలతాదు లై నవా
రలు పారిదాసు లెప్పుడుఁ బరస్పరభక్తిపరాయణుల్లదా. 222
- సీ. కొన్ని సాభాగ్యనంపన్నలక్ష్యపదాంభోజలాక్షలక్ష్యపూజితములుఁ
గొన్ని భూదేవివిఘ్నార్థ క్షటాక్షవీక్షాపక్షలతగుచ్ఛవజములుఁ
గొన్ని నీలానభాంకురవిన్యాసచంద్రికప్రవాళసంతానములుఁ
గొన్ని భాగవతలాగోన్నతక్రీడావిభూషితచ్ఛాయావిశేషితములు
నగుచుఁ బరవాసుదేవిపారకుకుఁ, విభవముల కాస్పదంబు లై వెలయుచుండుఁ
దత్తురొద్యానములు నిరంతరపరాగ, పుష్పరసవృష్టిశీతలభూతలములు. 222
- ప. అట్టి దివ్యవస్తువైభవంబులఁ గరంబు గనుపట్టునట్టి యావట్టనమధ్యప్రదేశంబునందు.
- పీ. రవిచంద్రకోటి తిరస్కారధారేయమహానీయదీప్తి సంపదలఁ బొదలి
చేదప్రసిద్ధమై వెలయు నచ్చుతరత్న ముజునహస్రస్తంభమండపమున
మహితవిభూతియుగ్గవిచిత్రరూప మై ధర్మాదిసూక్తిపాదములతోడఁ
బలువంసు మాన్యైశ్వరియచానకమున సహస్రపరాభ్యుచయ్యంబునందు

- శేషతల్పాధిపాదుఁడై సిరి యు ధర యు, సీత యు ను భజియింపంగ లీలనండుఁ
గేవలభూదిలాసానుభావభాది, తాభిలాషాండవర్తనం డచ్యుతుండు. 224
- గీ. అనవాప్తవశ్రంబు పూర్వాదిగాఁగ, సకలదశమల విమలాదినకులు నిలిచి
పారి భజింతురు చామరరాస్తలగుచు, గమలనిలయలీలావతారములరీతి. 225
- చ. అకులితభక్తిఁ బూర్వవిశయండు ననుగ్రహయ్యనూతి దాఁ
గుతుకముమీఱఁ గాఁ బసిఁడినుంచియవైచుచు, గొల్వసేయు నం
తరము ను రాస్తకంకణధుగత్కరణకృతనంబు లవ్వెభు
ష్టతన పరాకు స్వామి యనుకల్పములాగున నెచ్చరించుచుక. 226
- నీ. శివసాననాంకుకచ్చత్రాదికంబులు దాన యై ఫణికులార్తముఁడు గొలువ
ధ్వజము చాచానము దీపనయు నాదిగఁ బెక్కురూపులై గమఁడుఁ దాచాధిఁ గొలువ
వేఱులు విద్యాధిదేవత యైనవేత్రంబుఁ బూని సూత్రవతీవిభుండు గొలువ
నారక్షకత్వ మింపారఁ దత్పురిఁ గాచుకుముదాది నిత్యసంఘములు గొలువ
భువనముల దువ్వెన్గిహంబునకుఁ దాన, పాలుపడి యున్న యాయుధపంచకంబు
జనుజనుధ్వను లెనఁగంగఁ జారుపురుష, భావమునఁ గొల్ప నావికృతర మ్మెఱయు.
మధురగతిరగజ్జ.
- కందములు వడఁకించు వదంబులు, నిందువై భవము నేలునఖంబులుఁ
గరిమరుదన చోక్తిఁ జిలువోడలు ను, గరికరవిభవముఁ గాదనువోడలును
బదియార్చన్ని యబంగరువలుపును, మెదలెడితరుకుల మేఖల చెలువు ను
భువనజనకుఁ గను పొక్కిలివిడి యు ను, దవిలియురంబునఁ దనరెకు సిరి యు ను
నరయ జీవము మగుకాస్తుభము ను, నెరయ వైజయంతీపారభ మును
బ్రహ్మతిమయితఁ జొప్పడు శ్రీవత్సము, వికసిల్లఁగఁ బర్యెడు భువనత్సము
నహంక్రియార్తక నుగు శంఖంబు ను, మహానీయమనోమయచక్రంబు ను
దనర నొకవిచిత్రపుస్తాంగము ను, ననువువేచుహస్తాంబుజయంగము ను
మరగతల్పమున నూడిన కరము ను, బరఁగివజానువు వై నొకకరము ను
నవ్వునుకరనండలగుదిలాసము, భవ్యకపోలప్రకటితహాసముఁ
బవడమును గణింపని నెమ్మోచి యు, నవిచంపకనిభనాసికతీవి యుఁ
దెలిదమ్ముల నగు తీరు నయనములుఁ, బాలుపలరెకు కనుబొమల చెలువములుఁ
గనుఁగొన నింపగుకస్తురినామము, ననువమానమగునలకస్తామముఁ
గలకలనగు చక్కనివదనంబు ను, ధశధరహనురత్న కిరీటంబు ను

సమ్యక్తజలధర మగువర్ణంబు ను, నివకోటుల నగ్రయోగులేజంబు ను
గలుగుదివ్యకుంగళవిగ్రహమున, నలరు భక్తినిత్యామగ్రహమునఁ
బరంగు రమావిభు పరమపదేశ్వరు, నిరవద్యాత్మకు నిత్య నిశీశ్వరు
నజా నచ్యుతు హరి నఘనంహాని, ద్విజగన్నాథుని ద్విగుణవిదూరుని
నఖిలశేషిఁ గరుణైకపరాయణు, నిఖిలవేదశర్మితు నారాయణుఁ
గొలిచి నిత్యముక్తులు ప్రసవించును, నలరుదురక్కడ నతివిభవంబున.

228

వ. ఆందు.

229

శ్రీ. తనవిలోచనసంజ్ఞ భవునకు భువనసర్గముఖక్రయాచార్యకంబు నడుపఁ
దనవిలాసంబు కాంతునకు శృంగారసామ్రాజ్యనీతిధురీణమంత్ర గాఁగఁ
దనసర్వలీల నాథునకు దశాకృతిప్రకృతికానూత్రధారత విహించఁ
దనముద్దుఁబలుక్కు భక్తవితానవాత్సల్యకర్ణి కారవికానకారణముగ
నఖిలకళలందుఁ దోడునీ డగుచు మెలంగు, నధిపునకుఁ బాలమున్నీటియాఁడుఁడై
యరిదిమక్కువ తెక్కువ యవిరతంబు, నురువడింపక యతఁడు దన్ను పచరింప.

ఉ. ఆజగదేకమత తగునట్టిప్రసంగవశంబున న్నయ

ద్యేజకభూరినంసృతినపినదవానలతేజ్యమాననా

నాజనకోటిఁ బ్రోచుకరుదారన మాత్మక గడుం దొలంగ నీ

రేజవశాత్తుఁ జూచి మృదురీతి దలిర్పంగ నచ్చడి ట్లనుక.

231

క. దేవా యిపు డొకయర్థము, దేవర నడుగంగ బుద్ధిదివిలెను మిగుల

పావిన్యవముఁ బ్రపాద, శ్రీవేలయుఁగ నొకటి యవధరింపఁగవలయుక.

232

ఉ. ఈభువనంబు లెల్ల సృజియింప భరింప హరింపఁ గర్త వై

కోభిలవాఁడ పీఠ మధుసూదన యంబుజనంభవుండుఁ జే

లోభవైరి యు న్నయములో భవదీయకృపానమర్శిత

ప్రాభవు లైకదా కవిరి పన్నడ నర్గలయాధికారముల్.

233

గీ. జీవకోటుల నుభయకర్తావలీళ, లానుభవమునఁ దరిచేర్చ నాత్మక దలఁచి

నీవు బ్రహ్మాండసృష్టిరక్షావిలయము, లిట్లు గావించు వని నుతియించు శ్రుతులు.

234

గీ. అది యుఁ గాక మొదలు తుద తేసిసుకృతదు, ప్రియములు భోగమునఁ దరింపరామి

యకట యాత్మభోధనార్థ మై వేదకా, న్రములు గలుగఁజేసి తమలకృత ను

235

ఉ. అట్టిశ్రుతిస్త్రుతు లైలుపునట్టియుపాయము నాదరింపక

ట్టటు చరించి ముక్తి కడయైన జనంబులఁ బ్రోచునక్కృప

స్నేహితుల కామకృష్టముఖిర్మలమూర్తులు చాల్చి వీవు నీ
స్నేహితు నుతింపనేర్చుఁ బరమేశు నకారణనగ్నపాపహరఁ.

226

ఉ. ఇంచుకయేని వేసరక యాగతిఁ జెక్కిలిగొట్టి పాలురా
గించువిధంబున నృలిమిఁ గేళవ నీవు హిరం బాసయ్యచో
నెంచె గృతార్థుఁ డొక్కఁ డొకఁ డింతియొ కాని నమస్తజీవులుం
గొంచక యంతకంతకు ను గ్రుంకెద రుగ్రభవార్థ వంబులోక.

237

క. ఇది యంత యు నీమాయా, భృష్టదయావిలాసంబు దెలియఁ బురుషోత్తమ నీ
మదిలో నెయ్యది దలఁచిన నొడవక మాన దది తోచుచున్నది నాకుక.

238

ఉ. కావున నెల్లజీవులకుఁ గాయజోత్తమ నీయనుగ్రహ
క్రీడితవంబుచే నమృతసిద్ధిగఁ గోరెన నర్హశేషివా
చేవరకు న్నిశ్చేదము మిదిం గలదే యొకకొండలు నృపా
భావముఁ బొందఁజేయ భవబంధులఁ గొండలుఁజేయ నద్యుతా.

239

ప. అని యిచ్చిధంబున నకలరక్షణార్థంబుగాఁ బరమకరుణావేశకలితహృదయ యగు
చుఁ బలుక తననెయ్యంపుఁజొయ్యలి తియ్యంపుఁబలుకుల కయ్యంబుజాత్మం దెచ్చ
మెచ్చుచు నత్యాదరంబున నమృత కాకినిఁ బ్రసాదమేదురదలఁచునీతలోచనంబుల నీ
క్షిఁచి.

240

క. జనకునికంటె ను జననికీ, దనయుల పై కర్పలత్వధర్మము మిగులక
ఘన మంద్రు గాన నీశే, యనుమమకాయణ్య ముదిత మరవిందకుభి.

241

ఉ. అంబురుచోక్షి నీవలికినట్లు యనంకుదితభ్రావధా
వ్యక్త్యాంబున నేఁ బ్రవర్తిలుట నర్థమ మైన ను వాఁచారిక
ర్థంబులు చూడ కంటలు నమంబుగ నెవ్విధిఁ బ్రోవజచ్చ నెం
దుం బరికించిచూడ నుగదోషవివేక మనాశ్చక్యకృత్యమే.

242

ప. ఆర్థవాత్మకర్తంబు లేను బ్రయాంగంబులుగాఁ గొనుటకు ను దురుభయవ్యవస్థాని
మిక్కిలం బైనవేదరూపాల్ప లోకంబున నిలుపుటకు ను గారణంబు మత్స్యకంఠత్వంబు
కావున పాపవారికర్తంబుల వెలదిన యేను శుభం బొనరించుట స్వాభావికం బ
గుఁ దెలిసికొ మ్మని యి ట్లనియె.

243

క. విను మల్లెన ను బుభవ, ర్థన కించుక బుద్ధి జనుఁడు దలకొన్నినమా
త్రన యదియే నీడెచ్చుచు, ఘనకాయణ్యమునఁ బ్రోతుఁ గంజదకాక్షి.

వ. సుకృతములందు నుం బరసుగోధన మైనమదర్పనాదిసి
ద్ధికి ధరణీజనంబుల నుదిం దలకొల్పిన కాదె యే గృహ
ధికత దశావతారనమస్తీర్ణ విహారము పూనుట బుగా
త్తకులకుఁ దన్నహామహిమదర్శనము స్వృభ యేమి సేయుదుకొ. 245

వ. మఱి యు ను.

245

క. ఆమృతపదప్రాప్తి కుపా, యముల ను మత్స్యాజనాదు లభిలజనులకు
స్వమకూర్పసె యుండుదు ని, త్వము శ్రీరంగాదిదివ్యధామములందుకొ. 246

తరల. ఇది యొక జాలక యొక నుం గృహనెల్ల కేవులఁ బ్రోవ నీ
మదిఁ గడుం దమకించి లేని యు మానసంబు న నాకు న
మృదము మిక్కిలి యించి చూడ నమస్త జీవదయాకుతా
భ్యుదయ మెప్పరి కింపు నాదు పయోజపత్రవిలోచనా. 247

వ. కావున స్త్రీపార్థనంబునంజేసి యిప్పు డొనర్చు విశేషంబు విను మట్లు లోకానుగ్ర
హార్థంబుగా నేను నిత్యనన్నిధిస్థానంబులు గా నంగీకరించిన శ్రీరంగకాంచీవంకటా
చలాచలాలకపురుషులైవాది దివ్యస్థలంబుల కరిగి నేనింపనోపకున్న ను దమయు
న్నచోట నే యుండి తత్తద్దివ్యదేశనివాసు నన్ను నిజేచ్ఛానుసారంబునఁ దలంచి కేలు
యెగురుచువారికి సంసారంబు నుద్ధరింపఁ జేయుదు నని యానందిచ్చిన నంతిస్థి యది
యె చాలు నని యామృతజేవుని దీనపాత్సల్యంబు ననేకప్రకారంబుల నన్ను తింప
నని చెప్పి మధురలాలన యాకళాపూర్ణమహారాజుఁ గనుంగొని యిది యిప్పుడు మీ
ర లదిగిన భవదీక్షాపూర్వజన్మ విరచితలక్ష్యనారాయణసంవాదకథాప్రకారంబు దేవ
రప్రశ్ననిమిత్తంబున నిశ్చేయససులభోపాయంబు దొరికె నేను నుదిసం బయ్యె
మదీయజన్మంబు నఫలం బయ్యె నని పలికి శ్రీరంగాదిదివ్యదేశమాహాత్మ్యంబునకుచె
ఱుగందుచు నింతభ క్తవత్సలండుజే శుని పరమపురుషు పభిలలోకక నాకు నారాయ
ణుఁ దలంచి ప్రణమిల్లెఁ గళాపూర్ణంబు ను దదాదిగా నత్యాదరంబున విష్ణుసేవగా
విండుచు భర్తమార్గంబున రాన్యపరిపాలనంబు సేయుచు. 248

తే. సమృద్ధముమీఱఁ దనయగ్రజాయయందు, మధురలాలనయందు నమర్త్యనిభుల
సుతులఁ గాంచెఁ గ్రమంబున సుప్రసాదుఁ, డనఁగ నరసు డవంగ బెంపారుఘసుల.

క. పలమమరంగ నవనర్తం, బులనతి దనకేరికొదవి భోగక్రియనిం
పలరెను నట్టుగఁ జేసెం, దలఁచగ నిదిచిత్రమనఁగ ధర నితఁ జేరెకొ. 250

గీ. అయిలాశలవిభునుచానీ యకీర్తి, పుండరీకంబు బాయకయుండు లక్ష్మీ
చేడ్చెఁ దాల్చిన నంపంగివిరులబంతి, కరిణిఁగాన్పించు ప్రహ్లాద మరసిచూడ. 251

ఉ. ఆయవనీకృతు న్విమతు లాజనెదుర్కొనుపాటివారు త
తయడఁ గల్గిన న్నామము లించుక తప్పలవక్షకోటికిం
జేయఁగలేదు చేసిన ను జృంభితత న్నదకుంభికుంభవ
శ్యాయితనిర్దేశుచములం దవి యు న్నభిఘాతమాత్రమల్. 252

క. తథాటింబుయలులం జనుల గాంధర్వాళిపాదావతి
ప్రోద్ధూతక్షీతిఘాళి నింకెను మహాంభోధి న్విషుద్ధుండరి
కుద్ధాంతప్రముదావిలోచనము లక్ష్మప్రాధిచేఁ గ్రమ్ము
స్వృద్ధింబాంధరఁ జేయు మీననభితావిఖ్యాతి సార్థంబుగల్. 253

ఉ. రూపవిలాసవై భవనియాశినకా దనమాస్త్రకాశలం
దాపుధివీరుఁ డొండొకక్రియం బరికించిన మన్తఘండ యు
ద్రీపితకాంక్షఁ సర్వముఁడు ధీవిచారము చేత కాలవ
క్షృంతుల నిల్చింపపురకాంతల నొండొరు లోడఁ గూర్చుటగ్. 254

ఉ. ధీరుఁడు కూరుఁ డక్షయవిత్తిర్నివహరుఁడు బంధులోకమం
దారుఁడు నీతిమార్గనముదారుఁడు లోకపవిత్రకీర్తివి
ప్రారుఁడు వోషమూరుఁడు నితాంతగభీరుఁడు నిత్యోభసా
కారుఁడు ధర్మసారుఁ డవికారుఁడు తిజ్జనపాలుఁ డెయ్యడగ్. 255

గీ. అతనినణములెన్నఁగఁ జతురామ్యుఁడైన, నచతురామ్యుండుఁడెవఁబుండునధిపఁబుండు
ధరనహీనుండు హీనుండు పక్షములుల, దక్షములుల ను మఱి వేల తడవనేల. 256

ఉ. పూర్ణ సమస్త నిర్గుణవిభూషితుఁ డై పాలుపాండు నాకళా
పూర్ణకథ శ్రీనా జనువఁ బొల్పుగ నంతరి తైభవాదివి
స్తీర్ణకుంభంబు కల్పిఁ జాదీవనము న్నది గల్గెఁ గాన నా
నిర్లయ మూర్ఖులెల్ల మఱినిల్చి వినుండు పతింపుఁ డెంపుతోగ్. 257

ఉ. భవ్యత నెల్ల దేశములఁ బ్రస్తుతికొన్నచు మీటి యిమ్మహా
కావ్యము ముగిసిద్ధ మగుఁగావుత నిత్యము సర్వలోకనం
ప్రవృత్తివస్త్రుల స్వలయు తాండవస్పృహకృత న్నవీరకా
ప్రవృత్తినాతిధవ్య మగు నజ్జనకోటియనుగ్రహంబుగల్. 258

కా. శ్రీలోచిష్ఠకటాక్షపీఠజయలక్ష్మీనంతతాళేపయా
 గ్యా రాజమృజ యారిపీఠపురబుః || ఖోణిపాతాన్వయ
 షీరాంభోనిధికాస్తుభాయితమహాస్థేమోనయప్రస్ఫుర
 న్నారత్నవరపాత్ర గోత్రతిలకా వంద్యలక్ష్మిష్టాధిపా. 259
 క. శోభితవైభవయాచమ, సోభవ కొండాంబికాతీనూభవ భూతి
 శ్రీభవ పరిశమితారి, ప్రాభవ బుధవర్ణమాన రామనమానా. 250
 పనమయూరము. శైలవరధీర నిజనంగరపరిత్రా, జాలఘ్నఃచార నకలాంగనుతగోత్రా
 పాలనవిహార యవిభంగజయయాత్రా, శిల నగధీర వరిసింగ విభుపుత్రా.
 గద్య. ఇది నిభిలనూరిలో కాంగీకారతరంగిణిః విత్వవైభవ పింగళిగమని నార్యతనూభవ
 సౌజన్యజేయ నూరయనామధేయప్రణీతిం తైస్ శాస్త్రార్థోదయం
 బనుమహాకావ్యంబునందుఁ బ్రబంధవరిపూర్తిశోభనం
 తైవయప్తమాశ్వాసము నర్వంబును
 నమాస్తుము.
 శ్రీమదుమారమహార్పణమస్తు.

SRI JAGADGURU VISHWARADHYA
 JANGAMA SIMHASAN JNANAMANDIR
 LIBRARY
 Jangamawadi Math, Varanasi
 Acc. No. 7857

గొప్ప జ్యోతిష గ్రంథములు.

—: 0 :—

	రు	అ
జ్యోతిష ప్రథమబోధిని	0	8
జాతకమార్తాండము 1 భా	1	8
„	1	8
జాతకమార్తాండము 3 భా	2	0
జ్యోతిషరహస్యం 1 భా	1	8
„	2	భా 1 8
జ్యోతిషవిద్యాప్రకాశిక	} 1	0
సంక్షాధ్యాయము 1 భా		
గణితాధ్యాయము 2 భా	1	0
భావఫలాధ్యాయం 3 భా	3	0
ద్వాదశభావఫలము 4 భా	2	0
అదృష్టదీపిక	0	10
హస్తసాముద్రికము	0	8
జ్యోతిష ఫలప్రదర్శిని	0	10
దశాభుక్తి ఫలచంద్రిక అను		
వృద్ధిపారాశరి	1	0
శుక్లమచ్చలకాస్త్రము	0	8
జాతకచంద్రిక గోపాల		
రత్నాకరము	0	8
మయివాస్తు	} ఈ 3 చేర్చి	ఒకేత్రస్తకం
వాస్తుశిరోమణి		
సనత్కుమారవాస్తు		
వాస్తుసంగ్రహము	0	12
వనగ్రహచింతామణి	0	2

	రు	అ
శల్కవాస్తు	0	8
జాతకఫల మణిమంజరి 1వ	1	8
గర్లసంహిత	0	8
బృహత్పరాశరసంహిత	0	4
ఆంధ్రజాతకరత్నము		
నూత్రములు 1 వ భా	1	8
„ 2 వ భా	1	8
గోచారసంహిత	0	12
కాలామృతము	0	12
శిల్పిసంగ్రహము	0	8
అయ్యర్దాయయోగం	1	0
మహాచార్యదగ్ధము	0	8
రెట్టమతకాస్త్రము 80 సం॥		
పంచాంగము	0	12
జాతక నారాయణీయం	1	8
స్వప్న ఫలదీపిక	0	8
సకలసర్వగుణ అదృష్టదీపిక	0	10
గౌతమసంహిత	0	8
వాంఛానాదీయం	0	8
జాతకరాశీయం	1	0
జ్యోతిష ఫలగ్రంథము	0	2
శకునకాస్త్రం	0	8
స్త్రీజాతకం	0	8
యవనజాతకం	0	8

కొండవల్లి వీరవెంకయ్య శ్రీనాథనారాయణ బుక్ డిపో, రాజమండ్రి.